Verginica, trâmbița de la Pucioasa

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
Verginica, trâmbița de la Pucioasa
Ro-Emaus, 2023
Tel: 0744 777 675
ISBN 973-97125-7-6

Tiparul executat la S.C. SEMNE 94 SRL
București, 2023
Tel: 021 318 83 44

Verginica, trâmbița de la Pucioasa

Editura Ro-Emaus
2023

1923-2023

Închinăm această carte trâmbiței lui Dumnezeu Verginica la sărbătoarea de 100 de ani de la nașterea ei pe pământ, și, plecând inimile noastre, îi aducem cântare de acatist:

Trâmbiță de taină te-ai arătat, Virginie fecioară,
și, străbătând satele și orașele României,
ai sunat și ai adunat Domnului turmă cuvântătoare,
pe care ai hrănit-o cu lapte din cer.
Pentru aceasta cu un glas îți strigăm:
Bucură-te, sfântă Virginia,
fluieraşul Păstorului Cel mare.

Cuvânt înainte

Cine ar fi putut culege mai întreg istoria din vremea Cuvântului lui Dumnezeu prin Verginica, dacă nu lucrătorii și toți colaboratorii Securității regimului comunist printr-o muncă mult prea minuțioasă pe urmele pașilor Domnului și ai purtătorilor Lui și ai poporului Său călăuzit zi și noapte cu povețe din cer?

Traian Băsescu, șeful statului român vreme de 10 ani (2004-2014) a împlinit cuvântul lui Dumnezeu care spunea poporului creștin al acestui cuvânt cu aproape cincizeci de ani în urmă: *„Nu mai e mult, și vom scăpa de toată durerea. Se vorbește în lume că voi aveți dosare să vă judece, dar să știți că dosarele acestea îi vor judeca pe ei. Credeți? Va veni un împărat trimis de Mine”*[1]. *(10/23 septembrie 1976)*

Deschiderea dosarelor fostei Securități, transferate la CNSAS ne-a făcut cale să aflăm istoria mersului Cuvântului lui Dumnezeu și al poporului Său, urmărit pas cu pas de regimul comunist-antichrist, totul cuprins în sute de dosare, în zeci de mii de pagini, pline de capete de acuzare asupra trâmbiței Domnului și a poporului ei, toate lucrate prin duhul minciunii, al trădării, al defăimării, al compromiterii, ca în toate vremurile când creștinii erau așezați sub vină pentru a fi desființați.

Așa am aflat prigoana suferită de Verginica, așa s-au aflat cei judecați prin dosarele pe care ei le instrumentau asupra poporului creștin, și așa s-a împlinit proorocia de mai sus *„aceste dosare îi vor judeca pe ei”*.

Istoria acestui timp de prigoană așa cum este ea prezentată în această carte nu s-ar fi putut scrie întru totul fără mărturiile creștinilor urmăriți, anchetați și condamnați în această vreme prin aceste dosare, și nu în ultimul rând fără Cuvântul lui Dumnezeu, care însoțea pas cu pas toate clipele și întâmplările, anunțând primejdiile, povățuind și ocrotind poporul, slăbind puterea vrăjmașă și proorocind împotriva planurilor puse la cale de urmăritori.

Așadar, materialul folosit în această carte este din conținutul dosarelor CNSAS, apoi Cartea Cuvântul lui Dumnezeu în două ediții: 2006 și 2015, și mărturisirile creștinilor anchetați de-a lungul vremii de prigoană asupra lui Dumnezeu Cuvântul, Iisus Hristos judecat a doua oară de cei necredincioși de pe pământ.

---

[1] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 212

Într-un veac al deşertăciunilor credinţa curată este clopotul care cheamă înapoi la Tatăl ceresc pe toţi fiii Săi. Puţini ştiu astăzi cum se manifesta comuniunea între fraţi, sau ritualul în primele veacuri, însă toţi ştiu, au credinţa că iubirea era atunci piatra pe care se zidea orice faptă, orice jertfă.

Dacă ceea ce astăzi pentru unii pare neînţeles mâine se va dovedi a fi curăţenie şi cumineţenie, ruşinea nu va fi a celor care au răbdat, iar puterea de a spăla tina de pe ochi o are doar Mântuitorul Iisus Hristos, prin Care cerem şi aşteptăm binecuvântarea jertfei noastre.

Verginica - Trâmbița de la Pucioasa
România, țara venirii Domnului

Vremurile de sub cer au tot fost scrise încă de la începutul cerului și al pământului și al omului, căci nu se poate să nu fie scrisă istoria. Cuvântul cel de la început a lucrat Facerea lumii și a rămas scrisă toată lucrarea și fapta cuvântului. Întotdeauna cuvântul este mai întâi, și apoi se întocmește fapta lui căci așa este la Dumnezeu orânduiala.

Venirea lui Iisus Hristos din cer pe pământ a fost vestită și scrisă prin vremi prin duhul proorociei, care înseamnă cuvânt rostit, iar la vremea hărăzită a venit Domnul pe pământ. Se știe din filele Scripturii că duhul proorociei a lucrat ca înaintemergător al venirii lui Hristos născut din mamă Fecioară. Se știe iarăși din filele Scripturii că va să se împlinească a doua venire a Domnului întru slavă văzută, după cum chiar El a vestit și a spus: *„Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?”*

S-au scris multe și mult despre România, despre istoria ei, despre frumusețea plaiurilor ei, despre suferința și crucea ei, despre poporul acestui plai, despre credința și viața lui cu Dumnezeu. Au scris mulți fii ai acestui meleag istoria acestui petec de pământ, adevărată mai mult sau mai puțin, dar când Dumnezeu scrie El scrie adevărul căci El este Adevărul.

Această carte aduce vestea peste tot pământul că în țara românilor Dumnezeu Cuvântul Și-a scris și încă Își scrie cartea venirii Sale în cuvânt pe pământ.

Așa s-a întâmplat că în anul 1955 pe vatra neamului român a coborât Dumnezeu Cuvântul și S-a vestit pe Sine și a început să Își lase prin scris istoria celei de a doua veniri, păstrată sub taină în mijlocul unui popor mic cu numărul, dar înzestrat din cer cu credință pentru venirea Domnului cu pregătirea zilei slavei Sale însoțit de îngeri și de sfinți, precum este scris.

Așa a binevoit El, iar această istorie are în curând 70 de ani de cuvânt pe acest binecuvântat petec de pământ. Fără să vrei îți poți imagina că România este țara strălucirii, că despre ea este vestea pentru acest nume sfânt rostit prin proorocul Daniel, dacă acceptăm că Fiul lui Dumnezeu Își rostește cuvântul întoarcerii Sale după 2000 de ani în țara românilor.

Nu este vorba de naivitate sau de îndrăzneală dacă mărturisim din fața acestui adevăr grăitor prin mii de pagini scrise ale glasului Domnului,

Care Și-a făcut cort de venire pe pământ aici, acasă la români. Duhul mărturisirii este ca dragostea care nu cade niciodată, căci el nu tace, ci se vestește după cum îi este menirea dată de Dumnezeu.

Cu două mii de ani în urmă după ce Iisus Hristos Își împlinise toată misiunea cea de la Tatăl dată, El a trimis apoi peste pământ pe urmașii Săi să vestească de la margini la margini istoria lucrării Sale de atunci pentru ca să creadă oamenii în El și le-a spus lor: *„Mergeți în toată lumea și vestiți mărturia lui Iisus Hristos, și cine va crede se va mântui, iar cine nu va crede se va osândi.”* O cale plină de riscuri și de împotriviri, așa au luat sub picioarele lor calea vestirii Domnului peste pământ și știau ce vor întâmpina, căci Învățătorul lor Cel înviat le-a spus: *„Veți fi urâți de toți pentru numele Meu”*, și le-a mai spus: *„M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni, iar cei ce vă vor ucide pe voi vor crede că aduc slujbă lui Dumnezeu.”*

La fel, mărturisitorii de azi ai cuvântului lui Dumnezeu au datoria să împartă vestea cea mare a întoarcerii Fiului lui Dumnezeu pe pământ cuvânt, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Și dacă în acești tainici 70 de ani care au trecut de când Iisus Hristos vine la români cuvânt, dacă în acest timp au fost și multe dureri în cer și pe pământ din pricina necredinței multora, și dacă purtătorii de har au fost vânduți și învinuiți, puși în temnițe și în suferințe mari, iată, este și o primăvară după o iarnă grea, iar primăvara își pornește vestirea și timpul florilor și al Paștelui Hristos, căci mărturisitorii cuvântului lui Dumnezeu scot acum de sub taină vestea și rodul cel binecuvântat al mărturiei Fiului lui Dumnezeu în mijlocul poporului român, din care El Și-a ales lucrători și purtători și mărturisitori.

Și acum povestea și frumusețea ei de taină și ne întoarcem cu o sută de ani înapoi.

Anul 1923
Nașterea Verginicăi

Era în ziua de 27 mai a anului 1923. În dimineaţa aceea mama Verginicăi se pregătise să meargă la biserică, dar nu s-a mai putut duce căci venise vremea s-o primească pe Verginica și s-a născut ea în zi de duminică, prima duminică după Rusalii, duminica tuturor sfinților.

Era atunci ultimul an al bisericii strămoşeşti, căci apoi au fost stră-

mutate de la locul lor zilele de serbare ale sfinţilor, iar creştinii acelei vremi plângeau îndureraţi, înțelegând ei împlinirea Scripturilor care spun: *„Se vor încumeta să schimbe până şi vremurile de la locul lor.”*

Părinţii Verginicăi, Nicolae şi Andreiana, erau creştini săraci şi le creşteau din greu pe cele două copile, Verginica fiind cea mai mică.

Anul 1924
Suferințele din copilărie

Când copila împlinise un an, s-a îmbolnăvit de o boală care-i mânca pântecele pe dinăuntru, dar prin această suferinţă Verginica avea să se arate încă de pe atunci vas ales de Dumnezeu, căci mare şi minunat este Domnul prin tainicele Sale lucrări. Plângeau părinţii de mila copilei bolnave și dădeau slujbe la biserică pentru însănătoșirea ei, căci singura lor mângâiere și nădejde era la Dumnezeu. Se nevoiau şi ţineau pe lângă casă o capră pentru lapte, iar dacă Verginica s-a îmbolnăvit, ei foloseau numai pentru ea laptele, căci erau lipsiţi de toate cele. Zilele de post erau sfinte pentru toată familia, iar în zilele de dulce Verginica se hrănea cu laptele de la capră. Boala copilei ajunsese în stare grea și sufereau părinţii uitându-se la ea cum i se învineţiseră pielea şi unghiile şi le pierise speranţa pentru viaţa ei. Pe lângă această durere grea s-a mai aşezat apoi încă una peste casa lor săracă. Un câine mare al sanitarului din sat le-a sfâşiat capra, şi s-a dus tatăl ei şi a plâns la poarta sanitarului, iar acesta s-a aplecat cu milă şi s-a dus să o vadă pe copila bolnavă aproape pe moarte şi a adus medicamente pentru vindecarea ei, căci Dumnezeu a cercetat durerea şi jalea acestei case şi a întins mâna s-o vindece pe Verginica.

Treptat, copila s-a însănătoșit. Suferise cerul în trupul ei, suferise pentru biserica lui Iisus Hristos, căci Dumnezeu avea în planul Său să lucreze prin ea cu cuvântul Său şi să aducă reparare peste rana bisericii. Verginica avea să se arate pic cu pic biserică sfinţită în care să locuiască apoi Fiul lui Dumnezeu şi să-Și trâmbițeze cuvântul pentru pregătirea unui popor creştin, și așa s-a născut pic cu pic, pas cu pas poporul lui Verginica, mereu călăuzit de Dumnezeu prin trâmbița Cuvântului Său, și a fost ea apoi trâmbița cuvântului lui Dumnezeu, și prin ea au coborât pe pământ tainele Domnului peste acest popor, iar Verginica le spunea mereu lor pe cele de Domnul lucrate și aduse spre ea ca să hrănească ea cu cele din cer fii credincioși venirii Domnului pe pământ, și unii mergeau și rămâneau

cu credincioșie lângă lucrarea Domnului, iar alții dintre ei slăbeau pe cale sau chiar trădau tainele cele cerești, aducând suferințe și prigoane peste lucrarea Domnului și peste cei rămași lângă Verginica prin darul credinței primit din cer peste ei, și în care ei se păstrau și rămâneau pe cale.

Anul 1927
Rămâne orfană de tată

Când Verginica împlinise patru ani tatăl lor a murit și devenise mult mai anevoioasă viața acestei familii. Mama şi cu cele două copile îşi lăsaseră nădejdea în ajutorul de la Dumnezeu şi mergeau în toate duminicile și sărbătorile la sfânta biserică, singura lor mângâiere.

Anul 1932
Prima vedenie cerească

Se făcuse Verginica de nouă ani. Maria, sora ei cea mare făcea treburile pe lângă casă, iar Verginica s-a gândit să meargă pe la porţile sătenilor să-i roage să-i dea vitele să le pască şi să câştige seara câte un pic de hrană să ducă acasă. Mama lor se îmbolnăvise de pelagră și zăcea în pat, iar câţiva oameni mai miloşi știau necazurile acestei familii și au dat vitele lor să le pască Verginica, iar seara, ducea cu ea acasă cele primite de hrană.

Verginica păştea zi de zi vitele sătenilor şi plângea spre Dumnezeu pentru ajutor din cer peste căsuța lor. Copiii cei mai înstăriţi din sat o luau mai mereu în râs şi o înjoseau ca pe o copilă săracă şi prostuţă, aruncând uneori cu pietre spre ea. Toată ziua ea aştepta cu lacrimi să se apropie seara şi să se întoarcă acasă cu cele căpătate de la stăpânii vitelor, și mila cerească a privit spre ea apoi, căci în poieniţa în care ea mergea cu vitele la iarbă era un măr pădureţ din care nimeni nu lua fructe să mănânce căci erau acre. Se minuna copila și nu înțelegea de ce pentru ea merele aveau gustul dulce și hrănitor, și era fericită că avea merele de hrană, că nu se îndura să mănânce din cele căpătate, fiindcă milă mare avea de mama și de sora ei ca să le ducă lor.

Toată ziua privea spre cer și se ruga plângând, spunând în ruga ei:

— Maica Domnului Iisus Hristos, Maica Domnului care eşti în cer, fă-o şi pe mămica mea sănătoasă, că noi suntem mici şi fără tată, nu lăsa

să rămânem şi fără mămica!

Într-una din zile copila a fost cuprinsă într-o vedenie cerească, și printre crenguţele copacilor a văzut o lumină mare, o rază albă şi pe Maica Domnului cu Pruncul Iisus în braţe şi şi-a zis: „Uite, este Maica Domnului nostru cu Pruncul în braţe aşa cum este în icoana noastră de acasă!“ Apoi ea a auzit grăirea Maicii Domnului cu ea și care i-a spus:

— Verginico, eu sunt Măicuţa Domnului şi sunt şi măicuţa ta. Nu mai plânge, căci Fiul meu Iisus Hristos o va însănătoşi pe mămica ta ca să vă poată îngriji.

Verginica a dat în plâns de bucurie şi o cuprinsese nădejdea însănătoşirii mamei, iar când a mers seara acasă a povestit și mama şi-a dat seama că Verginica a avut o vedenie cerească.

A doua zi copila a plecat iarăşi cu vitele la păscut, iar seara a văzut din nou lumina cerească şi raza ei de la cer până la pământ, pe care s-a coborât până la o palmă de pământ un sfânt înconjurat de raze, cu o cruce strălucitoare în mâna dreaptă şi a strigat-o pe nume:

— Verginico, Eu sunt Fiul Maicii lui Dumnezeu şi am venit s-o fac bine pe mămica ta. Nu mai plânge. Eu voi veni de acum mereu în calea ta şi nu te voi mai părăsi niciodată, dar iată, îţi cer şi Eu ceva pentru vindecarea mamei tale. Dă-Mi să am de la tine părul tău.

Ea, ştiind că e păcat mare să-şi taie părul căci aşa o învăţase mama ei, I-a răspuns Domnului:

— Doamne, mi-a spus mămica mea că e mare păcat la cer să-mi tai părul. Cere-mi altceva. Poate pot să-Ţi dau.

— Dă-Mi o mânuţă s-o am de la tine.

— Doamne, dacă rămân numai cu o mânuţă nu mai pot singură să mă pieptăn, să mă îmbrac, să mă spăl, să lucrez, să ajut. Cere-mi altceva.

— Să-Mi dai atunci un picior să-l am de la tine.

— O, Doamne, mai cere-mi. Poate va fi altceva să-Ți pot da, că nu pot alerga după vite numai cu un picior, nu mai pot să mă ajut, și fac altora durere să mă poarte. Mai cere-mi, nu pleca! Vreau s-o faci bine pe mămica mea.

— O, ce să-ţi mai cer? Iată, îţi cer un ochi să-Mi fie Mie spre slujire prin tine, să Mă uit cu ochiul Meu prin ochiul tău, că Eu vreau să-Mi fii Mie cort pe pământ.

Verginica s-a mai alinat, că nu i s-a părut aşa de greu cu un singur ochi punând mâna pe ochiul stâng ca să vadă cum vede cu un ochi, și s-a hotărât, şi, bucurându-se, s-a întors să-I spună Domnului să-i ia un ochi pentru vindecarea mamei sale, dar când s-a uitat spre locul unde apăruse

lumina și raza Domnul Îşi luase drumul în sus, spre cer dar ea a strigat după El cu amar:

— Doamne, Îţi dau un ochi. Întoarce-Te să-l iei!

Atunci Domnul a rostit din nori și i-a zis:

— Fii cuminte, Verginico! Eu voi veni de acum mereu la tine. Când vei împlini paisprezece ani voi lua ochiul tău. Mergi acasă acum, căci mămica ta s-a ridicat din pat. Eu voi fi mereu de acum în calea ta.

Verginica s-a lăsat cuprinsă de o mare bucurie și n-a mai stat până seara cu vitele la păscut şi le-a mânat spre casele de unde le lua dimineaţa. Și, pe când ea mergea cu cele căpătate pentru hrană a văzut-o pe mama ei pe drum venindu-i înainte și a strigat:

— Mămico, te-ai făcut sănătoasă?

— M-am făcut, că un tânăr sfânt, cu o cruce luminoasă în mână mi s-a arătat lângă pat şi mi-a spus să mă ridic și să fiu vindecată pentru plânsul tău în rugăciune spre cer și m-a ridicat, iar eu am venit înaintea ta.

Verginica a povestit și ea mamei sale despre întâlnirea ei cu Domnul Iisus Hristos în poieniţă, iar mama ei a început să-şi dea seama tot mai mult că darul Duhului Sfânt cuprinsese copila. O fericire cerească s-a coborât peste căsuţa lor săracă, și iarăși Domnul a tras la cei săraci ca și acum două mii de ani.

Verginica avea numai o rochiţă şi umbla atentă când alerga după vite ca nu cumva să se agaţe prin spini și să-şi rupă îmbrăcămintea. În zilele de lucru îşi îmbrăca rochiţa pe dos, iar seara înainte de fiecare sărbătoare şi-o spăla şi se îmbrăca a doua zi cu ea pe faţă ca să meargă la biserică. Ea tot creştea, iar Domnul o pregătea, o povățuia pas cu pas, o purta prin locașurile cerești, dar și pe pământ peste tot, ca s-o pregătească din zi în zi mai frumos, până ce Domnul Iisus Hristos a făcut din ea vas al Duhului Sfânt, ca apoi să înceapă prin ea săvârşirea unei mari lucrări dumnezeiești pentru pregătirea unui popor al Său, și care să asculte şi să învețe prin cuvânt voia Sa pe pământ între oameni, și așa s-a ridicat în neamul român Verginica și poporul ei, care creștea sau scădea cu numărul, căci unii împlineau sfaturile Domnului, iar altora le era mai greu sau cădeau în îndoială, în sminteală, în slăbiciuni, și cădeau de pe cale.

Anul 1937
Pregătirea trâmbiței prin vedenii cerești

Când Verginica împlinise paisprezece ani Şi-a împlinit Domnul cuvântul Său şi a ridicat vederea ochiului drept al copilei, ca mai târziu acest ochi să fie acoperit de albeaţă. Vorbirea ei cu Domnul Iisus Hristos, cu Măicuţa Domnului, cu sfinţii şi cu arhanghelii cerului devenise o continuă lucrare cerească de pregătire coborâtă pe pământ peste Verginica, şi pe care ea o împărţea la toţi cei care auzeau şi veneau spre sătucul din care răsărise această mlădiţă binecuvântată şi aleasă de cer în vremea aceea atât de tainic păstrată între creștinii care aflau pe Domnul și izvorul Său prin această lucrare sfântă de la Maluri.

Sulul de vedenii se desfășura și se tot înmulțeau vedeniile de la Domnul prin călătoria ei cu Mihail, îngerul Domnului. O purta îngerul de mânuță și mergea cu ea peste tot pe unde avea să vadă ea pe cele nevăzute și neștiute de oameni. Vedea cirezi de boi și de cai și turme de oi, ogrăzi întinse de găini, gâște, rațe, mulțimi de copii și de oameni, și a întrebat pe înger ce sunt toate acestea. Sunt dăruite diavolului de către cei care zic: *„Du-te dracului! Lua-te-ar dracu! Fir-ai al dracului!”* Peste tot stăteau diavolii de pază și se lăudau slugile satanei cu agoniseala cea multă, iar îngerul o îndemna pe Verginica la milă de sufletele robite de satana, căci oamenii dăruiți prindeau apucături păcătoase și nimeni nu era cu milă pentru sufletele lor.

Dacă mergem în viețile sfinților găsim povestirea pustnicului care s-a întâlnit cu un copil și l-a întrebat de unde este, iar copilul i-a răspuns: *„Sunt din iad.” „Cum din iad?” „Da, din iad, că mama şi tata nu-mi spun niciodată pe nume şi-mi spun mereu: du-te, drace, piei drace, că te omor, iar eu de aceea spun că sunt din iad.”*

Mergea Verginica purtată de înger prin fabrici de tutun și se îneca tușind cu respirație grea și spunea: *„mă înăduşă fumul, norul gros de fum de ţigări”*, și-i spunea îngerul: *„Vezi, Verginico, câți oameni pierduți, de care Domnului Îi este milă?”* Iar ea spunea la toți cei din jur pe toate câte le vedea și zicea: *„Toate vor fi scrise ca în viețile sfinților.”*

Era purtată prin fabricile de conserve, de băuturi tari, prin fabricile de pâine, prin cantine, iar îngerul îi arăta cum se pune în borcane, în sticle, în pâine, în bucate murdărie de la păcatele din om ca să nu mai scape ni-

meni de gustul păcatului, de desfrâul cel mare, și îngerul îi spunea ei toate, iar ea spunea la creștini să se ferească să mai cumpere conserve, pâine sau bucate și să-și facă singuri cu mâna lor ca să nu se spurce, ci să trăiască curați de duhul lumii. A trebuit să vadă și să înțeleagă primejdiile vrăjitoriilor, a farmecelor, a ghicitului. Într-o vedenie i s-a arătat cum printre vecinii de lângă căminul ei locuia o vrăjitoare care-i arunca farmece. A legat vrăjitoarea un câine în lanț și a început să dea în el cu un par gros ca să țipe câinele de durere și de spaimă și zicea vrăjitoarea: *„Cum țipă de teamă și de durere acest câine, așa să țipe Verginica în dureri și în temeri până se va sfârși de tot.”*

A auzit odată în cameră un suspin, un plâns din colțul dinspre cuierul de haine și a întrebat cine plânge și i s-a răspuns: *„Plâng de usturime că mi-am tăiat coada și mă ustură, căci creștinii tăi spun mereu: Și-a băgat dracul coada.”*

Anul 1955
Începutul trâmbițării lucrării dumnezeiești

Prin puterea lui Dumnezeu coborâtă peste ea Verginica primise darul postirii îndelungi, aceasta și din pricina sărăciei lor de atunci. O pregătea Domnul pentru ceea ce avea să poată mai târziu, căci avea să poarte darul marii trâmbiţări apocaliptice prin care să se anunţe misiunea poporului român pentru lucrare de facere, de naștere din nou a făpturii lui Dumnezeu, așa cum și în Scripturi stă scris despre venirea Domnului cu nașterea din nou a lumii și cu judecata necredinței de pe pământ, și astfel, când ea avea să împlinească 32 de ani să poată Domnul să-Și înceapă prin ea trâmbițarea, și până atunci au fost rânduite multe vedenii prin care Domnul o pregătea pentru marea Lui misiune peste pământ.

Așa o pregătea Domnul prin grele stări și suferințe pe Verginica pic cu pic, până în primăvara anului 1955, când înainte de începutul postului mare a primit cuvânt din cer să înceapă post de 40 de zile și 40 de nopți, timp în care să primească doar anafură şi aghiasmă, dar ea a răspuns:

— Doamne, nu voi putea atât de mult.

— Vei putea, Verginico. Duhul Sfânt te va umbri ca să aşez apoi peste tine mare dar dumnezeiesc, o lucrare cerească aşa cum n-a mai fost vreodată pe pământ, şi despre care scrie în cartea adevărului, fiindcă Eu voiesc să-Mi pregătesc calea celei de a doua arătări şi să-Mi luminez un

popor şi să-l deosebesc şi să-l curăţesc de toată întinarea trupului şi a duhului, ca să lucreze sfinţenie pe pământ întru frica lui Dumnezeu.

Verginica avea duhul plin de umilinţă înaintea Domnului și a celor venite din cer şi îşi închipuia că îi va da Domnul un dar peste marea lor sărăcie, şi a zis:

— Doamne, Doamne, ajută-mă să Te ascult şi să împlinesc vremea postului.

În toată vremea postului Verginica a avut lângă ea pe Elena Gurău, o soră creştină din satul Valea Lungă, Dâmboviţa, căsătorită, dar păstrându-și fecioria, ea și tovarășul ei de viață, căci şi ea avea darul proorociei, după măsura împărţită ei de la Domnul. Această creştină fecioară stătea de vorbă cu toţi creştinii care veneau să ia vestiri de la Domnul şi să vadă starea Verginicăi din vremea postului mare, căci cu mari slăbiciuni de trup a trecut această vreme, că uneori cei de pe lângă ea şi mama ei Andreiana mai aveau prea puţină speranţă pentru ea că va ajunge vie până la împlinirea postului, dar nimeni nu a avut îndrăzneala să-i dea să mănânce. Toată nădejdea lor era în cuvântul lui Dumnezeu, cel pentru pregătirea trâmbiței din care El va suna și va grăi cuvântul Său peste pământ.

Trecuse vremea postului mare şi se apropiaseră zorii dimineţii sâmbetei de dinaintea Învierii Domnului. Verginica se luminase la faţă în ziua aceea şi începuse să stea și ea de vorbă cu creştinii oaspeți, iar când clopotele bisericii vesteau Învierea Domnului s-a ridicat şi a vestit pe cei din jurul ei spunându-le că au venit din cer sfinţii trei ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan, înveșmântaţi în haine albe de arhierei, şi toţi trei şi-au atins crucile de creştetul ei zicându-i *„Hristos a înviat!”*, și a ridicat-o să primească sfintele Taine din potirul adus cu ei. Cei trei sfinţi ierarhi au fost văzuţi în acelaşi timp şi de sora Elena, care a vegheat peste postul lui Verginica, și amândouă spuneau celor din jur despre sosirea celor trei sfinți.

O înseninare cerească s-a aşezat peste fiinţa lui Verginica, adormind apoi într-un somn liniştit şi plin de pace, când deodată cei ce erau în jurul ei au auzit glasul ei puternic de care Se folosea Domnul Iisus Hristos grăindu-le celor aflați în căsuța Verginicăi:

„Pace vouă! Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat! Eu sunt Domnul Iisus Hristos. Nu sunt în trup, ci sunt în Duh. Coborât-u-M-am cu Duhul pe pământ ca să-Mi culeg un popor şi să-i vorbesc tainele cele pentru vremea aceasta. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, şi am venit să vorbesc pe pământ, să-Mi gătesc calea celei de a doua arătări, aşa precum este scris în cartea Mea. Nu acest trup sunt Eu.

Aceasta este o trâmbiţă din care Eu trâmbiţez în vremea aceasta ca să vestesc peste voi toate câte vor fi în zilele ce vin”[1]*. (30 aprilie 1955)*

Din clipa aceea Verginica s-a arătat vas purtător de cuvânt dumnezeiesc, cuvânt care a curs prin gura ei ca un izvor viu până ce Domnul a ridicat-o întru cele cereşti. Ea nu simţea şi nu ştia nimic în vremea trâmbiţării Domnului, iar când se trezea îi întreba pe cei din jur dacă a vorbit Domnul şi ce a vorbit.

Aşa a început în ziua de Paşti a anului 1955 lucrarea de profeţie a Duhului Sfânt prin fecioara Verginica, şi mulţime mare de creştini veneau şi ascultau cuvintele Domnului, mulţi din ei îndreptându-se apoi spre biserică şi spre împlinirile poruncilor dumnezeieşti. Era trimisă de Domnul peste tot pe unde avea cerul să lucreze şi să-şi culeagă din spini şi din mărăcini oile turmei care aveau să se ridice spre mântuire şi să bea din râul care izvora din tronul lui Dumnezeu Cuvântul.

Vânzarea prin preotul bisericii din localitate

Și dacă s-au ridicat vânzători şi trădători dintre cei ce veneau să audă și să vadă lucrarea lui Dumnezeu prin Verginica, a început apoi suferință și prigoană peste trâmbița Domnului și poporul răsărit din cuvântul lui Dumnezeu. Preotul din localitate, Ilie Mirică, slujitor în același timp și al bisericii dar și al Securității, a înștiințat prin scris autoritățile statului și ale bisericii, contribuind în felul acesta la urmărirea îndeaproape și arestarea apoi a Verginicăi și a altor creștini apropiați ei, și a luat preotul Mirică numele conspirativ Mișu George în ziua când a fost recrutat informator al Securității, conform propriului angajament[2] din data de 30 mai 1950, pe care îl inserăm aici spre cunoaștere, după cum urmează:

„Subsemnatul Pr. Ilie I. Mirică mă oblig a da informaţii neforţat de nimeni organelor de Securitate Pucioasa cu cea mai mare conştiinciozitate şi seriozitate adevărate, nu din interes personal, şi în modul cel mai secret. Mă oblig de asemeni ca nici o însărcinare dată de Securitate să nu fie divulgată cuiva. În caz de nerespectare a acestui angajament cer a fi pedepsit conform legilor în vigoare.”

[1] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 91
[2] Arh. CNSAS Dosar nr. MFR 2708-DB, fila 8 - titular Mirică Ilie

Angajamentul[3] a fost reînnoit în treapta de protoiereu pe data de 24 noiembrie 1952, și îl prezentăm integral:

„Subsemnatul Protoiereu Ilie Mirică, protoiereul raionului Pucioasa, regiunea Ploiești, născut la 27 iulie 1903 în comuna Pitaru, satul Vlăsceni, raionul Răcari, regiunea București, fiul lui Ion Mirică și Rada I. Mirică, domiciliez în orașul Pucioasa, satul Glodeni; în mod voluntar îmi iau angajamentul să comunic la timp organelor Securității Statului tot ce voi cunoaște despre munca de subminare dusă împotriva Republicii Populare Române de elemente dușmănoase, nefăcând nici o excepție pentru rudele îndepărtate sau apropiate. Informațiile pe care le voi furniza le voi semna cu numele conspirativ Mișu, în loc de numele meu adevărat, Ilie Mirică. Îmi iau angajamentul să păstrez în secret absolut legătura și munca mea cu organele Securității Statului. Pentru divulgarea acestor legături și a informațiilor ce voi furniza, de asemeni, dacă voi fi descoperit că am discutat cu cineva că dau informații la Securitatea Statului cer să fiu pedepsit conform legilor în vigoare ale Republicii Populare Române.”

Pentru ca cititorul să înțeleagă contribuția preotului din localitate Ilie Mirică (sub numele conspirativ Mișu George), în vederea înăbușirii lucrării începute de Domnul prin trâmbița Verginica, așezăm spre știință acum câteva citate din notele informative trimise spre Securitate pentru a se lua măsuri legale împotriva activității așa-numitei Oastea Domnului, cum au fost etichetați creștinii de pe lângă Verginica în toate dosarele încheiate de organele de competență, și care au condus apoi la arestarea și chiar condamnarea lui Verginica, dar și al unui număr de creștini în anii care urmează.

Adresa pr. Ilie Mirică[4], (anul 1955)

„Prea cucernice părinte protopop,

Cu respect vă aducem la cunoştinţă următoarele:

La parohia Podurile de Jos Oastea Domnului nu se mai manifestase de mult timp. Pe ziua de 3 aprilie a.c. însă, am fost informat că în duminica de 13 martie a.c. p.m. s-a ţinut adunare la locuitorul Ion St. Hălăciugă, iar la 20 martie p.m. s-a ţinut la Ion T. Bădău, ambii din satul Glodeni.

La Ion St. Hălăciugă n-am putut să aflu cine a luat parte, dar la Ion T. Bădău am fost informat că au participat următorii: Dumitru Rizea din parohia Bădeni, satul Costeşti, care a participat în ziua de 20 martie

[3] Arh. CNSAS Dosar nr. MFR 2708-DB, fila 7 - titular Mirică Ilie

[4] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. I, fila 54 - titular Hălăciugă Ion

dimineață și la slujba de la biserică: câțiva din parohia Doicești, Ion S. Nica din satul Poduri, Ion St. Hălăciugă, Aurelia Dumitrache și Maria G. Tebeică din satul Glodeni, parohia Podurile de Jos.

Am stat de vorbă cu Aurelia Dumitrache și și-a cerut iertare, făgăduindu-mi că nu se mai duce la astfel de adunări.

Am vorbit cu Ion St. Hălăciugă și cu Ion T. Bădău, în casele cărora s-au ținut adunările, și le-am spus că Oastea Domnului este desființată prin decizia patriarhală din anul 1949 și că aceste adunări n-au nici un rost, localul nostru pentru exercitarea cultului fiind biserica. Ambii mi-au răspuns că ei nu sunt contra bisericii sau a preoților și că țin adunări pentru că n-au ce face duminica după masă și nu vor să se ducă la Mat, ci să serbeze ziua întreagă. Le-am recomandat să citească fiecare la casa lui Sfânta Scriptură, alte cărți de învățătură, cărți de rugăciuni. Ion St. Hălăciugă a răspuns că singur nu citește că se rătăcește, ci în adunare, întrucât Mântuitorul a zis: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor."

I-am arătat greșeala de interpretare, dar în concluzie a afirmat că nu renunță la ținerea adunărilor și se duce și în alte parohii, unde se țin. Deputatului Gheorghe N. Călin i-a spus că ține adunări chiar cu riscul arestării. Ion T. Bădău este mai temperat, la 10 aprilie a.c. făgăduindu-mi că înțelege sfatul ce-i dau de a fi mulțumit cu slujba bisericii și cu învățătura ce se dă la biserică, dar este sub influența lui Hălăciugă.

Menționez că nemaiținându-se de mult timp adunări în cadrul acestei asociații interzise, iar pe de altă parte Ion T. Bădău, fiind foarte atașat de biserică, aducând servicii parohiei ca transportarea de cantități importante de lumânări în mai multe rânduri de la protoierie la parohie, ajutarea cântărețului la treburile practice, trasul clopotului, aprinsul candelelor etc., iar îndatoririle cetățenești îndeplinindu-și-le în mod corect, acesta a fost ales la 13 martie a.c. în noul consiliu parohial.

Aflând de abaterile săvârșite de la această dată încoace vă aducem la cunoștință cele de mai sus și vă rugăm să binevoiți a ne comunica măsurile ce trebuie să luăm.

Cu respect, Paroh, pr. I. Mirică."

Notă informativă[5], 17.06.1955
Mișu George

„Ion zis Gicu Butcă și Ion St. Hălăciugă din satul Glodeni despre care am mai dat informații au luat-o din nou razna. Nu mai mănâncă

[5] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. II, fila 8 - titular Hălăciugă Ion

carne de porc și se numesc Oastea Domnului.

S-au abătut din nou cu ocazia bolii unei fete din satul Maluri, anume Verginia Tudorache. Aceasta aiura din cauza boalei, visa morți, poate mai exagera, căci spunea că i se arată un înger și altele. Cei doi de mai sus și alte persoane din satul Glodeni au fost de mai multe ori la bolnavă, ducându-i ajutoare. Că au ajutat-o au făcut foarte bine căci este săracă, mamă-sa este bătrână, văduvă, dar ei nu s-au mărginit numai de a o ajuta, ci au interpretat aiurelile bolnavei ca vedenii. Au cântat la ea, și de aici s-au îndârjit din nou ca ostași ai Domnului. Butcă nici nu mai mănâncă cu soția la masă, își ia mâncare singur ca să nu se atingă de carne de porc, bate soția din lucru de nimic.

Mișu George"

Notă informativă[6], *(august-septembrie 1955, dedusă din declarație, n.r.)*
Mișu George

„Am dat informații în mai multe rânduri despre cazul din satul Maluri. Este o fată bolnavă de doi ani, anume Virginia Tudorache. Visele ei sunt aiureli de bolnavă, le dă drept minuni că i se arată Maica Domnului, îngerii și așa mai departe. Mama bolnavei, Andreiana Tudorache, caută să atragă lume din toate părțile, fiind interesată, pentru că mai toate persoanele care vin acolo îi aduc diferite daruri: bani, zahăr, ulei, mălai și alte alimente. Mi-a spus tov. învățătoare din Maluri că soțul ei, tov. învățător Vasile Cercel, a fost într-o zi la bolnavă când venise lume din diferite părți și a văzut cum unul câte unul săruta mâna bolnavei și-i dădea câte ceva, bani sau altceva. /.../

Mi-au spus persoane din Maluri că Gheorghe I. Eftimie, cumnatul bolnavei, și-a cumpărat un cal cu banii câștigați de bolnavă pe această cale mârșavă. Prin urmare este o escrocherie.

Am raportat în toate părțile, la autoritatea superioară bisericească. La raionul de partid am spus tov. Tache; la sfatul popular raional tov. Popa. Am spus tov. Matei, împuternicitul Ministerului Cultelor pe regiunea noastră, iar cu tov. Dumitrache m-am zbătut în toate chipurile să lichidăm cu escrocheria de la Maluri, propunând ca bolnava să fie internată în spital aici sau trimisă la București, dar până în prezent nu s-au luat măsuri.

Duminică 4 septembrie a.c. am atras atenția în biserică în privința bolnavei că visele ei sunt niște coșmaruri bolnăvicioase. În urma explicației ce am făcut, niște femei de la Mărcești, care s-au abătut pe la biserică fiind în drum spre Maluri, s-au lămurit și nu s-au mai dus la Maluri, unde

[6] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. I, fila 12 - titular Hălăciugă Ion

credeau că e o minune. Aceasta mi-a spus-o Anica Ilie de la Maluri. În biserică era și tov. Ioniță, împuternicitul Ministerului Culteloral raionului Târgoviște, care în luna septembrie suplinește pe tov. Dumitrache care este în concediu. Duminică 4 septembrie pe la ora 2 p.m. tov. Ioniță cu tov. Dumitrache au plecat la Maluri ca să vadă ce se întâmplă la bolnavă, căci era vorba să vină mulți din fosta asociație Oastea Domnului din diferite părți. Pe la orele 3 p.m. m-am dus și eu cu soția mea. Am trecut prin dreptul bolnavei. În curte erau cinci-șase femei, două din Maluri și celelalte necunoscute. Am mers la căminul cultural, unde era și tov. Ioniță și Dumitrache, unde am stat de vorbă cu mai mulți bărbați și femei din Maluri.

Am constatat că mălurenii sunt foarte îndârjiți în contra escrocheriilor bolnavei și mamei ei în special. Ne-am mai plimbat prin sat, și apoi ne-am înapoiat. Pe la ora 5 p.m. au venit patru bărbați, trei cu bărbi și unul bărbierit și vreo cincisprezece femei, cei mai mulți din Târgoviște. Între femei era una de la Buciumeni. Le-am spus că e o bolnavă ca toate bolnavele și nu e vorba de nici o minune și să nu mai pună lumea pe drum. Doi dintre bărbați foarte smeriți și-au cerut iertare spunând că acum au venit pentru prima oară de curiozitate și că nu mai vin. Butcă și Hălăciugă din satul Glodeni, care vestesc lumea din alte părți să vină la bolnavă, nu erau.

Tov. Ioniță cu tov. Dumitrache au rămas la bolnavă. Eu cu soția mea am plecat mai devreme. A doua zi tov. Ioniță a rămas la consfătuirea ce a avut loc în cadrul comitetului raional de luptă pentru pace. În legătură cu bolnava mi-a spus că a aranjat să fie internată. Văd însă că este tot acasă. Astăzi au trecut spre Maluri vreo cincizeci de femei de la Târgoviște și Șotânga. Cred că numai internând pe bolnavă la spital se poate termina tămbălăul de la Maluri.

Mișu George

Primit: Lt. de securitate Almășanu Constantin"

Din arhivele CNSAS cercetate în scopul aflării istoriei vremii Domnului prin trâmbița Sa aflăm că Verginica a fost în cele din urmă internată la Căminul-Spital adulți neuro-psihici Plătărești în perioada 20 octombrie – 23 noiembrie 1955, așa cum rezultă din procesul verbal de interogatoriu[7] din 6 iulie 1957 în dosarul lui Albulescu Nicolae și din adeverința nr. 1579 eliberată de Plătărești la data de 23 noiembrie 1955.

[7] Arh. CNSAS Dosar nr. P 5186, vol. I, fila 32 – titular Albulescu Nicolae

Adeverință[8] nr. 1579, 23.11.1955

„Prin prezenta se adevereşte că bolnava Tudorache Virginia internată în căminul-spital Plătăreşti în ziua de 20.10.1955 cu diagnosticul de psihoză halucinatorie cu delir mistic, este redată în familie deoarece în tot timpul cât a fost internată n-a prezentat simptomele care să confirme diagnosticul, având o atitudine liniştită.

Familia şi-a luat angajamentul de a o îngriji şi întreține pe cont propriu. Drept care se eliberează aceasta.

Medic director: indescifrabil

Vizată de noi, anchetator penal de securitate: Cpt. indescifrabil”

Aşadar, prin acest document prin care se confirmă neadevărul celor susținute în notele informative înaintate autorităților, se poate vedea planul vrăjmaş început chiar prin preotul satului asupra trâmbiței lui Dumnezeu şi a poporului Domnului.

Notă informativă[9], 21.12.1955
Mişu George

„Pe data de 30 octombrie a.c. mi-a spus I. St. Hălăciugă din Oastea Domnului că fraţii, adică ostaşii din mai multe sate au făcut o cruce mare ce se află la pictorul Toni Marinescu la Runcu s-o picteze, pe care vor s-o fixeze în curtea Virginiei Tudorache la Maluri. Eu i-am spus că acolo n-o să aprobe autoritatea bisericească.

Pe ziua de 2 noiembrie ducându-mă la Arhiepiscopie, am spus şi chestiunea aceea şi mi-a răspuns că nu se aprobă să fixeze crucea decât în curtea bisericii. Am adus la cunoştinţă lui Hălăciugă şi a răspuns că el singur nu poate decide până nu vorbeşte cu fraţii. I-am atras atenţia să n-o aşeze undeva fără aprobare, şi el a răspuns că nu face fără aprobare.

Mişu George

Primit: Lt. de securitate Almăşanu Constantin”

O aşa mare lucrare de cuvânt din cer nu poate fi pusă la îndoială necercetată şi dată apoi autorităților vremii aşa cum a făcut preotul din localitate dimpreună cu martori mincinoşi, care în necunoştinţă de cauză au grăit, după cum au vrut organele de specialitate din România să iasă dosarele, şi apoi arestările şi condamnările creştinilor acestui popor, poreclit Oastea Domnului pentru ca să-i poată judeca sub numele unei asoci-

[8] Arh. CNSAS Dosar nr. P 5186, vol. I, fila 69 – titular Albulescu Nicolae
[9] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. II, fila 13 - titular Hălăciugă Ion

ații interzise prin lege, căci trebuiau capete de acuzare justificate, și s-au găsit, iar creștinii lui Verginica au fost judecați *„în numele dreptății”* și *„în numele poporului”* după cum sunau sentințele din dosare.

Ne amintim împreună câteva citate ale vorbirii Domnului împreună cu ai Săi, dar se poate ridica întrebarea: de ce atâta de duios și de drăgăstos grăiește Domnul cuvântul Său prin Verginica celor ce merg după El și Îl urmează crezând și iubind? Să mergem în Scripturi și vom găsi vorbirea cea dulce a Domnului cu ucenicii Lui și chiar vorbirea ucenicilor cu cei ce se alăturau să creadă că Domnul a venit, iar ei Îl urmau prin propovăduirea celor dintâi ucenici.

*„**Copilaşilor**, mai sunt puţin cu voi. Vă dau poruncă nouă, să vă iubiţi unul pe altul cum v-am iubit Eu.” (Ioan 13, 33-34)*

*„**Fiilor**, aveţi ceva de mâncare?” (Ioan, 21, 5)*

*„**Copiii Mei**, acestea vi le scriu ca să nu păcătuiţi.”*

*„**Iubiților**, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveaţi de la început.” „**Iubiților**, nu daţi crezare oricărui duh.” „**Voi, copii**, sunteţi din Dumnezeu.” (I Ioan cap. 2 și 4)*

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[10] - 1955

Inserăm din anul 1955 fragmente din vorbirea Domnului prin trâmbița Verginica și fiecare cititor are libertatea să înțeleagă dacă este vorba de „aiureală” sau de „minte bolnavă”, așa cum numea preotul Mirică venirea Domnului pe pământ cuvânt prin trâmbița Sa.

„... O, puişorii Mei, M-am înălţat la Tatăl după patima Mea, iar acum M-am pogorât pe pământ nevăzut de nimeni, pentru a-Mi pregăti acest vas ales de Mine, dar neputincios, şi prin el să-Mi pregătesc un popor sfânt ca să-Mi gătească Mie calea ca să vin întru judecată.

Puişorii Mei cei fricoşi, nu vă îndoiţi de glasul Meu, şi credeţi cuvintelor Mele prin această gură neputincioasă, că vreau să vă nasc din nou, din Duh. Nu vă temeţi. Vă voi ocroti, vă voi creşte cu lapte că sunteţi mici. Vă voi lua sub aripile Mele cum ia cloşca puii de îi apără de uliu, căci mulţi duşmani veţi avea.

[10] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 91

Măi puişorii Mei, misiunea Mea de la Tatăl este să-Mi cresc un popor nou, un Israel nou în poporul român, căci poporul ales de Mine în trecut s-a stricat de tot. Pentru asta am venit în lume, am venit să-Mi aleg din lume nişte mieluşei blânzi şi ascultători, să-i pot hrăni cu hrană cerească."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 iunie 1955

„... O, poporul Meu, M-am născut acum două mii de ani într-o iesle săracă, în staulul boilor, pentru a creşte ca om, ca să nu Mă ştie satana că am venit să mântui pe om. Irod s-a mâniat şi a venit să Mă omoare, şi în orbirea lui a ucis paisprezece mii de prunci. O, cum era să-Mi ia zilele Mele când Eu sunt Stăpânul zilelor şi al nopţilor când Eu sunt Stăpânul vieţii?

O, măi copii, florile Mele, astăzi sunt mai mult ca atunci căutat de alţi irozi. Cezarul, capul irozilor Mă caută, prin servii săi antichrişti să-Mi ia viaţa, dar cel mai mult Mă doare că am mulţi irozi în biserica Mea dintre slujitorii altarului Meu cel sfânt, şi aceştia Mă caută. Acela din trecut nu M-a găsit, pentru că M-a acoperit Tatăl, dar aceştia care stau în biserica Mea Mă înjunghie mereu cu faptele lor şi sunt destui şi slujesc cezarului. Ei vor rămâne ruşinaţi, că Eu ce am de împlinit voi împlini, chiar de voi rămâne fără slujitorii altarelor."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 decembrie 1955

„... Iată, florile Mele, acum vin şi vă cântă sfintele mironosiţe, sfinţii mucenici, cetele îngereşti, sfintele fecioare martire. Măi copii, măi copii cu suflet plin de bucurii, o, măi florile Mele, Mă bucur şi Eu de voi şi de bucuria voastră, căci în această noapte a urgiilor şi a destrăbălărilor numai voi M-aţi bucurat. O, stau şi plâng, că este plin pământul de păcate grele ce s-au făcut în această noapte, desfrânări mai rău ca în Sodoma şi Gomora, beţii, crime, avorturi. Nu Mă pot uita pe pământul Meu, nu Mă pot uita, de groaza fărădelegilor. Trupul a pus cu desăvârşire stăpânire pe suflet, căci un trup desfrânat şi îmbuibat este un suflet mort. O, iubiţilor, mâncarea şi neînfrânarea l-au scos pe omul Adam din Eden. Mâncarea şi neascultarea şi desfrânarea vor umple iadul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18/31 decembrie 1955

Vorbirea Domnului prin Verginica, începutul cel așa de dulce, cel puțin tot așa de dulce ca și cel de acum două mii de ani al grăirii Domnului cu ucenicii Lui, și apoi grăirea ucenicilor cu cei răsăriți ucenici din ucenici, acest fel de grăire nu poate fi aiureală de om bolnav, cum o credea și o povestea preotul Mirică pe Verginica bolnava, ca să-i gonească pe

cei găsiți de el pe cale spre casa trâmbiței. Preotul Mirică transmitea Securității minciuni și numai minciuni, așa cum Domnul spunea prin Verginica despre dosarele în care atât de mult și de multe s-au scris, totul în necunoștință de cauză, iar Domnul, Care știa, a spus mai târziu, peste ani:

„În dosarele care s-au scris sunt scrise numai minciuni, şi Eu îi urăsc pe vrăjmaşii Mei.”[11] *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 octombrie 1976)*

Când Securitatea ancheta dintre creștini sau interoga martorii chemați, după ce aceștia erau vânduți de trădătorii dintre creștini, declarațiile din interogatorii nu erau scrise de cei cercetați, ci de organele care făceau ancheta, și aceștia scriau așa cum se voia să iasă învinuirile ca să poată ele semăna cu cele declarate de frații vânzători de frați, iar cei cercetați erau forțați să semneze *„în cunoştinţă de cauză”* mărturisirea scrisă sub numele lor în dosare apoi.

Anul 1956
Nunta creștină - chipul nunții din Canna Galileii

Și a fost în acest an nuntă în poporul Domnului, prima nuntă creștinească. Era al doilea an al începutului lucrării Domnului prin trâmbița Verginica și se începuse o lucrare de înrudire, ca apoi să fie de acoperire pentru întâlnirile fraților din popor, căci poporul Domnului avea să fie urmărit pentru viața lui cu Dumnezeu. Așadar:

„În anul 1956 a fost o nuntă frumoasă ca pe vremea primilor creştini. Toată nunta a fost coordonată de Verginica. În anul acela a fost o vară ploioasă, timp în care urma să aibă loc nunta. Ploile nu mai conteneau. Data nunţii se apropia, iar eu (mirele nunţii, n.r.) am intrat în grijă. Verginica m-a încurajat mereu şi mi-a spus că la nuntă Domnul va face o minune, şi aşa a fost, că vineri dimineaţa au stat ploile şi a fost o duminică însorită şi mesele au fost aşezate afară.

Au venit foarte mulţi creştini. A fost o nuntă mare, care l-a încântat şi pe preotul satului, dar care a doua zi a fost chemat la miliţie să dea socoteală pentru faptul că nunta „nu respectase“ canoanele sfintei biserici (spuneau miliţienii), bazându-se pe informaţiile că nimeni nu s-a îmbătat, nimeni nu a făcut scandal aşa cum se obişnuieşte pe la nunţi.

[11] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 213

A doua minune a fost cu mâncarea. Nu m-am aşteptat să vină atâta popor şi nu am făcut pregătire suficientă. Văzând aşa, m-am dus la sora Verginica să-i spun mâhnirea mea, dar n-am apucat să-i comunic nimic, că mi-a făcut semn să rămân liniştit, căci Domnul va înmulţi mâncarea, şi aşa a fost, nu s-a sculat nici un mesean flămând"[12].

Ivan Petre

La nuntă Dumnezeu a grăit prin trâmbița Sa și a spus:

„... O, copiii Mei, am ţinut să reînnoiesc nunta din Cana Galileii şi să vă arăt taina nunţii creştine. Nunta creştină este o mare taină a bisericii Mele. De aceea zic vouă: de nu veţi fi curaţi, şi cu haină de mireasă îmbrăcaţi, nu veţi sta la masă cu Mine în ziua nunţii Mele, în ziua venirii Mele. Haina de nuntă arată viaţa voastră curată. Trebuie să fiţi neprihăniţi ca mieii ca să aveţi parte de nunta cea mare.

O, fiilor, nu vă îngrijoraţi ce veţi pune pe masă la atâta puhoi de creştini. Aveţi încredere aşa cum a avut Maica Mea acum două mii de ani când am fost poftiţi la nunta ucenicului Meu, căci le-am înmulţit vinul şi nu le-am făcut naşul de ruşine. Şi tu, naşule, şi tu, socrule, să aveţi încredere că nimeni nu va pleca nemâncat de la această nuntă.

Iată, mireasa de azi nu a văzut omul decât la picioare, căci nu şi-a ridicat capul din pământ.

Am venit la această nuntă cu cinci prooroci, şi va rămâne mărturie, căci ca aceasta nu a mai fost şi nici nu va mai fi. Am adus un îngeraş cu un ciocănel şi a spart toate becurile de la policandru şi a pus lumânări de ceară curată. Fiţi atenţi, copiii Mei, că nu daţi darul miresei şi mirelui, şi e Măicuţa Domnului, care adună darurile voastre. Păstraţi nunta neîntinată ca să vă bag la masa nunţii Mele"[13]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 18 iunie/1 iulie 1956)*

Și dacă nunta creștinească este o taină a bisericii lui Hristos, ea închipuie nunta lui Hristos cu mireasa Sa, nicidecum păcătuirea înțeleasă de oameni prin unirea nunții. De aceea Domnul în coborârea Sa cuvânt prin Verginica a spus prin vreme:

„... Nu Mă cobor să ghicesc, n-am venit să ghicesc. Fiilor, vin mulţi cu icoane şi cu fotografii la capul vasului Meu şi zic să le spun şi lor dacă

[12] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 49
[13] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 92

se mărită, dacă se însoară, dar Eu n-am venit să însor sau să mărit. Să dispară fotografiile de la capul vasului Meu, că am să pun foc celor ce umblă cu acestea. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 25 mai/7 iunie 1958)

„... Copilul Meu care eşti binecuvântat şi te-am ales, că te-am căsătorit e că am voit să împlinesc mai curând veacul, şi să te rogi şi să plângi de ceea ce am făcut Eu cu tine. Dar tu, creştine, nu vrei să asculţi, nu vrei să iei aminte la lucrarea sfântă pe care am făcut-o cu tine. Nu am venit ca să te căsătoresc, că dacă nu veneam Eu ca să te căsătoresc, şi aşa te căsătoreai tu cu fiicele Sodomei. Dar Domnul Iisus a venit şi te-a făcut ucenic şi ţi-a dat femeie din fiicele lui Israel.

Că nu ştie femeia ta să te servească nu-i nimic. Că nu ştie să te îngrijească nu-i nimic, dar nu aşa ca lumea, ci ca ai Mei creştini din vremurile de demult." (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 aprilie 1977)

An de an creștinii lui Verginica mergeau la Peștera Ialomicioara la hramul sfântului Ilie. Cu prilejul acestui pelerinaj Ocolescu Elvira mărturisește în capitolul mărturisiri din cartea Cuvântul lui Dumnezeu cele rămase în amintire după cum inserăm mai jos:

„În luna iulie de sfântul Ilie s-a făcut o excursie la peştera Ialomicioara, la care au luat parte foarte mulţi creştini din mai multe părţi ale ţării dimpreună cu Verginica. Plecarea a fost din Moroieni pe la ora 3 noaptea. În timpul zilei când treceam munţii ardea soarele atât de tare că abia mai puteam merge. Creştinii mergeau cântând pe poteci, iar mai în urmă Verginica, însoţită de mine şi de alţi câţiva creştini. Mergea încet, că era mereu bolnavă. S-a oprit pe iarbă ca să se odihnească şi a adormit şi a vorbit Domnul:

„Măi, copiii Mei, ştiţi voi cine merge înaintea voastră? Domnul Iisus Hristos călare pe asin. Iată, Maica Mea vrea să vă răcorească, este deasupra voastră cu o donicioară în mână. Voi cântaţi: Mântuieşte, Doamne, poporul Tău!...".

Noi am cântat, eram circa 7-8 persoane, şi în clipa aceea am fost stropiţi cu apă aşa cum se stropeşte cu busuiocul, aceasta făcându-se numai în locul în care eram noi. Totul a durat cam zece minute, ceilalţi creştini neştiind de această minune deoarece ei mergeau înainte cântând. Ajunşi la peştera Ialomicioara, aici s-a coborât vorbirea Domnului toată noaptea, şi dintr-o dată a strigat Domnul:

„Femeie, tu, care ai patruzeci de avorturi, mărturiseşte-ţi păcate-

le!“ A strigat atât de supărat încât Verginica se zbuciuma pe pat, dar nimeni nu recunoştea acest mare număr de avorturi. Una dintre femei a vrut să iasă, dar în clipa aceea şi-a fracturat piciorul şi a zis Domnul: „Iată, ţi-am dat semn pentru că ai vrut să fugi“, iar femeia a recunoscut totul cu lacrimi. Nu o cunoştea nimeni, căci se ataşase pe drum din curiozitate”[14].

Ivan Petre din Moroieni își amintește și el despre această zi de mărturie și spune:

„Pentru 20 iulie propune Dumnezeu să ne mai distrăm şi noi. Aşa a zis: „Hai să vă distraţi!”, şi ne-a propus o excursie la peşteră la Ialomicioara. Acolo era o mănăstire de călugări, de la Moroieni 25 de km.

Au aflat de această excursie toţi creştinii şi de prin împrejurimi şi de mai departe şi au venit unii vineri seara, alţii sâmbătă de dimineaţă, şi la ora 7 am plecat din Moroieni pe jos spre peşteră, şi a fost şi sora Verginica, a avut curajul să meargă 25 km pe jos cât a fost ea de bolnavă atuncea.

Munte munte am urcat, şi dintre noi aveam doi muzicanţi care ne-au distrat cu cântece frumoase şi eram de parcă pluteam. Cântece creştineşti din Oastea Domnului, astea se cântau, şi vedeam că se descălţau creştinii când au ajuns acolo pe munte şi mergeau ca pe puf pe iarba asta de munte, foarte stufoasă şi foarte frumos să mergi pe ea, şi nu ţineam cont că mai era vreun mărăcine.

Eram din Moroieni foarte mulţi, de au rămas toţi uimiţi când am trecut prin faţa primăriei şi se întreba şi miliţia că „unde pleacă ăştia, bă, unde pleacă?” Şi-şi dădeau coate „unde pleacă?” Şi am plecat.

Am făcut un popas la munte la Pripor la umbra unui brad. Era pe la ora două după masă, eram obosiţi toţi, şi ne-am oprit să luăm câte o gustare. Şi a coborât Domnul acolo sub bradul acela, şi după o oră am plecat, dar înainte de a pleca Domnul a zis aşa: „Gândiţi-vă că pe 15 august vom repeta excursia asta. Vom reveni şi vom merge iarăşi de la Moroieni spre peşteră şi o să vedeţi...”. Şi a spus: „Până pe 15 august faceţi o cruce, pictaţi-o şi s-o puneţi aici, în locul acesta unde am stat”. Şi aşa am făcut.

Nea Dumitru şi cu nea Ion Olâc au făcut-o, au pictat-o, şi pe 14 august am plecat înapoi sus. Nea Ionică şi cu nea Florian au dus crucea în spinare până acolo, nea Florian care era din Valea Lungă şi cu nea Ionică al nostru au dus-o, n-au dat-o la nimeni, că au vrut s-o ia şi alţii

[14] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 68

dar n-au vrut s-o dea, ziceau „nu” şi au dus-o ei până acolo.

Când să punem crucea acolo dăm de un izvor de apă, care n-a fost până atunci. De aceea ne-a spus nouă Dumnezeu atunci s-aducem o cruce, şi în acel moment a răsărit apă, că după aceea am văzut şi am auzit pe mulţi dintre ciobani că s-au bucurat că au văzut izvor, că până atunci n-aveau izvor în Pripor, unde să ducă vitele la apă.”

*

Cu multe cuvinte de povață Își creștea Domnul poporul prin trâmbița Sa ca și în acest an la întâlnirile frățești:

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[15] - 1956

„... O, copilaşii Mei iubiţi şi trudiţi, vă plac aceste plaiuri? Vă plac aceşti munţi? O, parcă ar fi munţii Sionului! O, ţărişoară mică, dar frumoasă, ţărişoară împilată, Maica Mea te-a ales să fii grădina sa, şi de aceea te voi pieptăna de toată mătreaţa ta.

O, Românie, Românie, care eşti plină de bogăţie, am să te scutur şi am să fac curat în tine, pentru că am multe moaşte de sfinţi în vatra ta.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 august 1956

„... O, măi copilaşii Mei, trebuie să închei ca să vă odihniţi şi să puteţi lua parte la sfânta Liturghie. Târâş-grăpiş, să nu lipsiţi de la această taină. O, tată, M-am jertfit pentru voi să stau pe sfânta masă ca să vă hrănesc pe voi. Cum trupul moare fără hrană, şi sufletul moare fără mană.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 septembrie 1956

„... O, copilaşii Mei, fiţi atenţi că lupul a început să-şi arate colţii şi să sfâşie cu ei oaia Mea cea blândă şi neajutorată.

O, păstorule, păstorule, care ai ridicat ciomagul asupra mielului, vrei să-l zdrobeşti? Ce vină are vasul Meu dacă-ţi arată păcatul greu? Nu vrei să primeşti sfatul Meu pentru îndreptarea ta? O, greu şi amar de viaţa ta!”

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 noiembrie 1956

[15] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 92

Anul 1957
Înteţirea prigoanei

Preotul Mirică merge mai departe prin notele informative adresate Securităţii cât priveşte urmărirea îndeaproape a lui Verginica şi a creştinilor din popor, căci creştinii veneau şi tot veneau pe cărăruţe tainice spre izvorul cuvântului, dar şi urmăritorii mergeau pe urmele lor sprijinind înteţirea prigoanei.

Notă informativă[16], 23.04.1957
Mişu George

„În legătură cu mişcarea Oastea Domnului am fost informat de Ion Mihail Bratu zis Tită din satul Glodeni, Pucioasa că această mişcare s-a împărţit în două tabere adverse. Cei din comuna Moroieni şi Ţâţa socotesc pe Virginia de la Maluri sfântă. Cei din celelalte sate din raionul nostru şi din raionul Câmpina sub conducerea lui Nicolae Albulescu de la Măgureni sunt contra Virginiei. /.../

Agent: Mişu George

Primit: Lt. maj. Florea Ştefan”

Notă informativă[17], 19.07.1957
Mişu George

„Sursa informează că numitul Ion St. Hălăciugă /.../ ţine şedinţe la el acasă seara, uneori şi ziua către seară. Este vizitat de membri ai Oastei Domnului din comuna Moroieni, ştiu precis, şi poate şi din alte părţi (sunt enumerate 14 persoane, n.r.) /.../.

13. Virginia Tudorache, fiica lui Nicolae şi Andreiana, /.../ a produs cele mai mari tulburări atât în satele Maluri şi Glodeni, cât şi în toate părţile raionului Pucioasa, Târgovişte, Câmpina, Ploieşti, pe unde a umblat cu presupusele ei vedenii.

14. Gh. I. Eftimie, fiul lui Ioan şi Zamfira, domiciliat în satul Maluri, de profesie muncitor, este membru foarte aprins al Oastei Domnului, dar el cu cumnata sa Verginia fac opinie separată de ceilalţi enumeraţi mai sus. Toţi ceilalţi sunt contra ei numind-o şarlatancă, aşa cum este. /.../

Agent: Mişu George

Primit: Lt. maj. Florea Ştefan”

---

[16] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. II, fila 9 - titular Hălăciugă Ion

[17] Arh. CNSAS Dosar nr. I 311971, vol. II, filele 10-11 - titular Hălăciugă Ion

Prima arestare: Sita Buzăului

Se scriu file de istorie, o istorie dureroasă și tot atât de frumoasă prin dureri. Se construiesc cruci pentru cei așezați sub ele, căci apar răstigniri și iar răstigniri, ale Domnului, ale creștinilor.

La Sita Buzăului a început Golgota lui Verginica.Creștinii de pe acolo au venit în primăvara anului 1957 la Maluri s-o cunoască și au crezut și au rămas credincioși alături de cuvântul lui Dumnezeu și de Verginica, și așa s-a legat frăție între ei și s-a dus Verginica în vizită la ei, iar dușmanii Domnului s-au trezit și s-au răsculat și au început durerile crucii.

Înaintea întâmplărilor de la Sita Buzăului din iulie 1957, care au dus la arestarea Verginicăi și a lui Eftimie Gheorghe, în perioada 21-23 mai 1957 s-a desfășurat întâlnirea dintre creștinii din localitatea Întorsura Buzăului și Verginica, însoțită de Eftimie Gheorghe, cumnatul ei, găzduiți la Teleanu Marian. Rolul de gazdă a fost stabilit cu mult timp înainte când Teleanu Marian însoțit de câteva rude a venit la Maluri, Pucioasa în perioada 13-15 martie să o cunoască pe Verginica. Din perioada respectivă există la dosar două scrisori trimise către Teleanu Marian, una dintre ele fiind scrisă de Verginica[18]:

„Măi scumpul meu frățior,

Cu ocazia venirii lui cumnatul la dumneavoastră vă pot trimite aceste triste rândulețe în care vă anunț că am fost ridicată de Securitate și mult m-a chinuit, dar, of, cum se vor chinui și ei în mijlocul focului!

O, scumpii mei frățiori, doresc să vă mai văd. Of, mai veniți odată să mai auziți și dumneavoastră ce mai vorbește Domnul, că se ia harul, că așa s-a vorbit, că mai avem două suferinți grele, și cine va birui acela va moșteni, dar mi-a spus Domnul că nu este sigur pe credința de acum, că noi ne lepădăm ușor de credință, dar de Dumnezeu!

Mi-a spus Domnul că o suferință este distrugerea creștinilor și a bisericilor. S-a spus de la Domnul că în curând se va forma în biserică cinematograf. Și a doua suferință este că va da Dumnezeu o mare foamete și secetă, dar nu de apă și de pâine, ci de glasul Domnului. Și să știți că rău va fi de noi atunci.

Scumpii mei frățiori, mai îndrăznesc o dată, dacă vreți și dacă mai

[18] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 115-116 - titular Tudorache Virginia

puteți să mă mai ajutați cu niște bani, că am o mare nevoie de bani, că mămica mea este grav bolnavă și aș vrea să-i iau doctorii. Și crucea n-am sfârșit lucrul ei că m-a costat mult omul de mi-a lucrat-o și învelișul și cărămida, și acum mai am de tencuit și de pictat și nu mai am posibilități să o mai termin. Nu vă oblig, numai dacă puteți, că Domnul mi-a spus că această sfântă cruce în cer va fi un pom din care toți cei ce au pus ajutor la ea se vor hrăni cu fructele lui acolo sus când Domnul ne va chema la El. Eu sfârșesc cu aceste rânduri și vă rog să mă iertați că multe v-am greșit. Frate Marian, vino cu cumnatul meu până la mine că ești chemat de Domnul, și te rog să spui la toți frații să înceteze puțin venirea la noi, că eu sunt oprită de Domnul de cele ce știți, și ca să vie degeaba până la noi este greu. Dar mătălică și cu fratele Nicolae Anghelescu și cu fratele Gheorghe Bularca și cu fratele Victoraș sunteți chemați să veniți. Nu pot ști dacă va vorbi Domnul, dar numai El știe ce face. Dar sunteți rugați să nu veniți patru odată, și să veniți doi o dată și doi o dată, și vă rog nu mai arătați la lume această scrisoare și citiți-o numai dumneavoastră între opt ochi.

Eu sfârșesc de scris și vă spun cu mult dor și jale: Slăvit să fie Domnul și Măicuța Domnului! A dumneavoastră surioară Verginica.

Aștept răspuns prin viu grai, nu prin scris. Amin, amin, amin."

Găsită la Teleanu Marian cu ocazia percheziției domiciliare, 26 august 1957.

Prezentăm fragmente din Procesele verbale de interogatoriu ale lui Teleanu Marian și Mazăre Nicolae luate la 1 iunie 1957, din cuprinsul cărora aflăm cum au cunoscut-o pe Verginica și cum s-a desfășurat întâlnirea din 21-23 mai 1957.

Proces verbal de interogatoriu[19], 1 iunie 1957, Întorsura Buzăului
Teleanu Marian

„Teleanu Marian, născut la 21.11.1921 în comuna Întorsura Buzăului.

În ziua de 13 martie a.c. am fost în comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa, la numita Virginia Tudorache. /.../ După ce Verginica a adormit, ... a început să vorbească întrebându-ne: „Credeți voi în Dumnezeu?" „Credem." „Eu sunt Duhul lui Iisus Hristos, Care vorbesc vouă. Am venit în Duh, nu am venit în trup, pentru a vă vorbi vouă." „La biserică mergeți voi?" „Știu că nu ai prea fost la biserică, dar să mergi de acum înainte în fiecare duminică." /.../

Acolo la ea acasă am stat două zile, iar în ziua de 15 mai dimineața am plecat spre casă, iar ea mi-a spus că o să vină și pe la noi în ziua de Constantin și Elena. Astfel, în ziua de 21 mai 1957 pe la orele 23[00] a venit

[19] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 56-60 - titular Tudorache Virginia

la mine acasă numita Verginica Tudorache împreună cu cumnatul ei Eftimie Gheorghe și cu o persoană din Sita Buzăului, anume Purcăreanu /.../.

În casă la mine se aflau rude de-ale mele... În timp ce noi ne aflam în casă a intrat numita Verginica Tudorache cu cumnatul ei și cu Purcăreanu din Sita Buzăului. I-am poftit să ia loc la masă, ... le-am dat pâine cu marmeladă... Ea s-a culcat și a adormit. După vreo două sau trei ore Verginica a început să vorbească tot aceleași lucruri pe care mi le-a spus și mie când am fost la ea acasă în comuna Zărăfoaia. După câteva minute mă strigă, spunându-mi: „Ați ridicat o cruce.” „Ați făcut un bine că ați ridicat acea cruce.” Mi-a spus că am făcut o punte de aur la cer. Apoi a întrebat pe unele femei din Sita Buzăului, pe care eu nu le cunosc, dacă știu să descânte... Le-a spus să nu mai descânte că acelea sunt lucruri ale diavolului. /.../

Teleanu Marian

Anchetator: Lt.: indescifrabil”

Proces verbal de interogatoriu[20], 1 iunie 1957, Întorsura Buzăului Mazăre Nicolae

„Mazăre Nicolae, născut la 15 octombrie 1889 în comuna Întorsura Buzăului. /.../

Întrebare: Ce persoane străine de localitate ați găzduit în locuința dumneavoastră în ziua de 22 mai 1957 și ce anume cunoașteți în legătură cu aceste persoane?

Răspuns: În ziua de 21 mai a.c. având loc în satul Brădet sfințirea unei cruci de către preoții Iosif Popica din Brădet și Mircea Modroiu din Vama Buzăului, am auzit de la numitul Marian Teleanu că tot în acea zi va veni la numitul Teleanu Marian acasă o persoană cu numele de Verginica Tudorache despre care mi s-a spus că proorocește. În seara zilei de 21 mai a.c. a venit la locuința numitului Teleanu Marian numita Virginia Tudorache însoțită de un cumnat al ei, a început să proorocească fel și fel de lucruri, ... dar deoarece a fost multă lume eu nu am auzit ceea ce a spus. În ziua de 22 mai a.c. ... voia să plece la tren, deoarece a auzit că este urmărită. ... Însă Verginica a rămas la mine până dimineață... Cât timp a stat la mine a proorocit toată noaptea, când lumea din Ciumernic s-a întors îndărăt la mine acasă. La orele două dimineața a fost dusă cu carul cu boi de către Ioan Zărnescu, care a trecut-o cu carul numai apa Buzăului, apoi a luat-o pe jos până la gară.

Mazăre Nicolae

Anchetator: Lt.: indescifrabil”

[20] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 70-71 - titular Tudorache Virginia

Întorsura Buzăului: 20-23 iulie 1957

În seara zilei de 20 iulie 1957 Verginica însoțită de cumnatul ei Eftimie Gheorghe a sosit la Teleanu Marian, însă negăsindu-l acasă au fost găzduiți de Mazăre Nicolae din Întorsura Buzăului, unde a avut loc coborârea Cuvântului lui Dumnezeu.

A doua zi în curtea bisericii satului în timpul slujbei a avut loc din nou coborârea Cuvântului lui Dumnezeu prin Verginica, și aceasta s-a întâmplat și după-amiază pe un deal din apropiere, unde a mers însoțită de creștini. Spre seară au mers la Teleanu Marian din satul Brădet, Întorsura Buzăului, unde în prezența unei mulțimi numeroase de creștini, noaptea a avut loc din nou coborârea Cuvântului lui Dumnezeu.

În seara zilei de 22 iulie 1957 au mers la Olaru Ioan din Brădet, unde era adunată foarte multă lume pentru a o asculta pe Verginica, însă de aici în aceeași seară ea și cumnatul ei au fost luați de șeful de post și duși la Postul de Miliție din Sita Buzăului. De aici a doua zi au fost transferați la Securitatea din orașul Stalin (Brașov) și apoi la Sibiu.

Derularea acestor evenimente reiese cu prisosință din interogatoriile luate apoi celor doi reținuți și celor implicați direct, Teleanu Marian, Olaru Ioan, Mazăre Nicolae, Bularca Victor și alți martori, precum și din referatul întocmit de Securitate.

În Referatul[21] nr. 341/23 iulie 1957 cadrul Serv. III Biroul IV, regiunea Stalin, este relatată în detaliu reținerea Virginiei Tudorache:

„/.../ În ziua de 20 iulie 1957 numiții Tudorache Verginia și cumnatul ei, anume Eftimie Gheorghe din comuna Pucioasa, satul Zărăfoaia, au venit în satul Brădet, fiind găzduiți în seara zilei de 20-21 iulie a.c. la numitul Teleanu Marian.

În ziua de 21 iulie a.c. cei doi, după ce au participat la slujba ținută în biserica ortodoxă, au ținut o adunare la domiciliul lui Teleanu Marian unde a început să prooroceasca /.../ Virginia Tudorache, care avea un caiet scris de mână cu creion și cerneală. Cu această ocazie, așa cum rezultă din discuțiile avute cu cei doi, au participat mai mulți cetățeni din satele din împrejurime: Întorsura Buzăului, Sita Buzăului și altele.

A doua zi, adică luni 22 iulie 1957, Verginia Tudorache și cumnatul

[21] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. II, filele 27-28 - titular Tudorache Virginia

ei Eftimie Gheorghe au fost duşi la Olaru Ioan din Sita Buzăului... Vestea sosirii Verginiei Tudorache s-a auzit în comuna de mai sus şi în satele din jur, astfel că până în jurul orelor 21[30] a început să se adune o serie de cetăţeni, bărbaţi, femei şi tineri, în jurul la aproximativ o sută de persoane în curtea lui Olaru Ioan...

Şeful de post al miliţiei din Sita Buzăului, sesizându-se de acest fapt, a mers la Olaru Ioan unde cei doi erau găzduiţi, invitând pe Verginia la sfatul popular în scopul de a discuta cu ea privitor la vizita din comuna Sita Buzăului.

Fiind adusă la sfatul popular în jurul orelor 21[30], în biroul sfatului popular se mai aflau circa şase-şapte persoane, printre care: instructorul Toma din partea raionului P.M.R. Codlea, Ilieş, instructor din partea sfatului popular raional, Stroe Ioan, agent fiscal, omul de serviciu şi alţii.

În timp ce discuta cu această femeie, cetăţenii care se aflau în curtea lui Olaru Ioan au pornit spre sfat pentru a vedea ce se întâmplă cu Verginia Tudorache, iar după circa 10-15 minute s-a adunat în faţa sfatului popular un număr de aproximativ două sute de persoane... În acest timp cineva din mulţime neidentificat a aruncat cu o piatră de mărimea unui ou de găină în geamul de la sfat, care a spart ambele geamuri şi o sticlă ce era pe biroul preşedintelui sfatului.

Şeful de post, văzând că a fost atacat cu pietre, a tras din biroul sfatului două cartuşe din automat, care au trecut prin geam în sus. La auzul împuşcăturilor cetăţenii au luat-o la fugă, împrăştiindu-se la casele lor.

Numita Verginia Tudorache, cumnatul ei Eftimie Gheorghe, precum şi Olaru Ioan din Sita Buzăului au fost reţinuţi la miliţie până a doua zi când ne-am deplasat la faţa locului, după care au fost duşi la miliţia regională unde se află în prezent. /.../

Studiind caietul de vedenii şi aşa-zise minuni ce i s-au arătat lui Verginica Tudorache, reiese că are un conţinut mistic religios în care îndemna pe credincioşi de a se pocăi, întrucât se apropie sfârşitul lumii. /.../

Lt. maj. Vintilă Ilie"

Din cuprinsul procesului verbal întocmit de Securitate la 23 iulie 1957 cu prilejul interogării luate Virginiei Tudorache, selectăm doar întrebările formulate de anchetator, care demonstrează interesul și atenția acordată acestui caz.

Fragment din interogatoriul[22] din 23 iulie 1957, orașul Stalin:

[22] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 33-34 - titular Tudorache Virginia

„Dumneata ai fost vreodată în comuna Întorsura Buzăului?

De ce te-ai dus la Întorsura Buzăului și la Brădet?

Când l-ai cunoscut dumneata pe Teleanu Marian și de ce te-a chemat la el în sat?

Ce vedenii aveai dumneata?

Anchetator penal: Lt. Stoica Ilie"

Din Procesul verbal de interogatoriu[23] luat lui Purcăreanu Ion la data de 26 iulie 1957 inserăm câteva fragmente:

„Întrebare: Din ce cult sau sectă religioasă faci dumneata parte?

Răspuns: Până în anul 1954 am fost creștin ortodox, apoi baptist, iar din vara acestui an am devenit din nou ortodox.

Întrebare: În ce împrejurări ai trecut de la ortodocși la baptiști, și apoi din nou la ortodocși?

Răspuns: Între anii 1947-1952 am locuit în comuna Posag, raionul Arad, unde erau vreo trei sute de baptiști care m-au atras în acest cult. În anul 1953, după ce am revenit în comuna Întorsura Buzăului, am luat legătura cu baptiștii din această comună cât și din orașul Stalin, unde am fost botezat baptist. De la începutul lunii iulie a.c., după ce am văzut-o și ascultat-o pe numita Tudorache Virginica din comuna Pucioasa, am redevenit ortodox.

Întrebare: În ce împrejurări ai cunoscut-o pe Tudorache Verginica și prin ce anume ai fost influențat de aceasta să părăsești cultul baptist?

Răspuns: /.../ Fiind curios s-o cunosc, în ziua de 14 iulie a.c. am plecat cu soția mea în comuna Pucioasa la Verginica, unde am ajuns în ziua de 15 iulie.

/.../ Datorită celor auzite prin Verginica am rămas credincios învățăturilor ei și m-am lăsat de credința baptistă. /.../

Întrebare: Declară în continuare ce s-a petrecut în comuna Sita Buzăului în noaptea de 22/23 iulie a.c.?

Răspuns: În seara zilei de 23 iulie am venit împreună cu soția și fiii mei Gheorghe și Constantin acasă la Olaru Ioan pentru a o vedea și asculta din nou pe Virginica. Acolo s-au adunat tot vreo 200 de persoane.

/.../ La un moment dat s-a stârnit o agitație între lumea ce era în curte. Se spunea că Verginica și Eftimie Gheorghe au fost duși de miliția nul din comună la postul de miliție ce se află în localul sfatului popular. Auzind aceasta am plecat pe stradă ca să-i ajung. După ce i-am ajuns, Verginica s-a prins de brațul meu și am venit împreună până la

[23] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 77-80 - titular Tudorache Virginia

sfatul popular, unde șeful postului de miliție nu ne-a lăsat să intrăm înăuntru, /.../ și a intrat cu Verginia și Eftimie Gheorghe în localul sfatului. Odată cu ei a mai intrat și Olaru Ioan. După acestea Bularca Susana a continuat să strige ca să li se dea drumul că ea nu-i va lăsa. Eu am spus că Verginica nu este vinovată și că pe unde a mai fost nu s-a întâmplat așa ceva și să i se dea drumul. După noi au mai strigat și alții ca să i se dea drumul Verginicăi și astfel mulțimea a înconjurat localul sfatului popular. La un moment dat cineva din mulțime a aruncat o piatră spărgând un geam al sfatului, după care am auzit trăgându-se două focuri de armă și am fugit cu toții. Focurile de armă le-a tras șeful postului de miliție, după cum am auzit că striga lumea. /.../

Purcăreanu Ioan

Anchetator penal de securitate: Cpt. Ivan Ion"

A urmat arestarea Verginicăi și a cumnatului ei, apoi percheziția corporală și domiciliară, interogatorii și punerea lor sub învinuire pentru delictul de instigare publică.[24] În nota organelor de securitate din 6 iunie 1961 se menționează că „*materialele ridicate la percheziția domiciliară din 7 septembrie 1957 aparținând numitei Tudorache Verginica, nefiind importante pentru anchetă și fiind cu caracter dușmănos se vor distruge"*, punerea în aplicare a acestei decizii realizându-se în aceeași zi prin procesul verbal de distrugere prin care se precizează că *„Am procedat la distrugerea prin ardere a următoarelor materiale ce nu constituie importanță pentru anchetă: cca 40 hârtii (scrisori și plicuri) cu conținut religios interzis"*[25]. Aceeași situație o regăsim și în cazul lui Eftimie Gheorghe. În procesul verbal din 6 iunie 1961 Brașov se procedează la distrugerea prin ardere a unor documente (inclusiv o carte de rugăciuni) *„cu conținut religios interzis"*, acestea *„nefiind importante pentru anchetă, fiind cu caracter dușmănos"*[26].

În timpul anchetei Verginica și cumnatul ei au fost internați la Spitalul Neuro Psihiatrie Sibiu, unde au fost examinați de comisia de expertiză medico-judiciară la data de 30 iulie 1957 și declarați responsabili din punct de vedere mintal[27].

În această perioadă pe numele Verginicăi a fost emis de Tribunalul Militar București[28] mandat de aducere pentru audierea ca martor în proce-

[24] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 4-5, 7-10 și 12-16 - titular Virginia Tudorache
[25] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. III, filele 32-33 - titular Virginia Tudorache
[26] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. II, filele 10-11 - titular Virginia Tudorache
[27] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. II, fila 14 - titular Virginia Tudorache
[28] Arh. CNSAS Dosar nr. P 5186, vol. I, fila 98 – titular Albulescu Nicolae

sul lui Albulescu Nicolae, adus la îndeplinire de către organele de miliție locale, care consemnau în procesul verbal încheiat în 24 august 1957:

„/.../ Din unele informații culese de la diferiți cetățeni: Ciobănoiu Gheorghe, Ciocodeică Ion, Tudorache Gheorghe și alții, toți din satul Maluri, rezultă că numita Tudorache Virginia este bună creștină și propovăduiește pseudonismul și sub acest pretext este plecată din localitatea Pucioasa o lună și jumătate prin ținutul Ardeal. De asemeni, am mai constatat din afirmațiile cetățenilor mai sus arătați că numita Tudorache Virginia prin luna iulie a fost internată la spitalul de boli nervoase de către organele M.A.I. pentru a se constata dacă este bolnavă, iar după un examen medical cea în cauză a fost depusă în penitenciarul Sibiu, unde este posibil să fie găsită.

Drept pentru care am întocmit prezentul proces verbal.

Slt. de miliție: Ciocoiu N.”[29]

Astfel, miliția locală restituie către tribunal mandatul de aducere[30]. Deși Tribunalul Militar București în deplasare la Ploiești a emis cerere pentru ca Verginica să fie trimisă la tribunalul respectiv sub escortă la 1 octombrie 1957, deplasarea ei de la Sibiu unde era arestată nu s-a efectuat, fiind netransportabilă din cauza stării de sănătate.

Totodată, împotriva celor patru persoane implicate direct: Teleanu Marian, Olaru Ioan, Mazăre Nicolae și Bularca Victor, măsurile luate au constat în percheziția corporală și domiciliară, interogatorii și punerea sub învinuire a acestora pentru delictul de instigare publică, ancheta desfășurându-se împotriva acestora în stare de libertate[31]. În timpul anchetei au fost audiați martori prezenți la evenimentele care au avut loc, printre care: Purcăreanu Ion, Vancea Gheorghe, Bularca Miron, Bularca Susana, Găitan Ana, Găitan Olimpia, Găitan Georgeta și Chiriac Maria.

Se găsește în dosar o scrisoare a lui Eftimie Gheorghe ca arestat pe care o prezentăm integral împreună cu fragmente din referatul întocmit de organele de securitate cu acest prilej și din interogatoriile luate lui Eftimie Gheorghe, Teleanu Marian, Olaru Ioan, Bularca Victor și Găitan Olimpia.

[29] Arh. CNSAS Dosar nr. P 5186, vol. I, fila 97 - titular Albulescu Nicolae

[30] Arh. CNSAS Dosar nr. P 5186, vol. I, fila 96 – titular Albulescu Nicolae

[31] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 18-20, 22-24, 26-28, 30 - titular Virginia Tudorache

Scrisoare a lui Eftimie Gheorghe[32] către Teleanu Marian, 28 iulie 1957

„Iubiți frățiori,

În primul rând vă pot spune despre cum fac în mijlocul nebunilor. Așa ca un nebun strig și eu și vă spun: Slăvit să fie Domnul și Măicuța sfântă și toate cetele îngerești!

Veți ști despre noi că am fost luați de la Sita și duși la închisoare la Ploiești, unde ni s-au luat toate actele și banii pe care i-am avut pentru tren și ne-au băgat în pivniță la închisoare unde ne-au ținut trei zile și numai Dumnezeu știe cât am suferit. După trei zile ne-au dus la Sibiu la un spital de nebuni și ne-au băgat unde este mai rău. Eu sunt la secția 4 numai între nemți, maghiari, sași, țigani, și toți țipă ca niște lei, ca niște fiare sălbatice, iar Verginica este la secția 10, tot la rău. Eu sunt mai tare căci așa vrea bunul Dumnezeu să mă întărească, dar Verginica plânge mereu și nu ne putem vedea decât la trei zile o dată și cu mare rugăminte, nu avem voie.

Iubiți frățiori, eu vă rog să vă rugați și pentru noi, poate vom avea vreo scăpare. Totuși noi nu cârtim, căci așa a vrut Dumnezeu să suferim pentru El, că și sfinții cât au suferit și nu au cârtit și nici nu s-au lepădat de Dumnezeu, tot așa și noi.

Ah, iubiților frățiori, mă doare inima și plâng cu lacrimi, căci am lăsat cinci copilași muritori de foame și o bătrână bolnavă, dar nu am ce le face, căci așa a vrut Dumnezeu. Eu îndrăznesc și vă spun dacă se poate să fie ajutați ca să nu moară de foame, căci Bunul Dumnezeu are grijă de toate câte sunt pe pământul acesta. Eu vă rog dacă puteți să veniți și pe la noi cineva, căci vă dau voie, numai să-i spuneți că sunteți cumnați sau neamuri, și numai joia sau duminica.

Fraților, cât am fost în lume și am făcut toate relele nu s-a legat nimeni de mine, dar când am plecat pe calea lui Hristos am ajuns la temniță și chiar între nebuni. Eu vă zic, găsiți vreo modalitate de ne scăpați și pe noi de aici, căci tare este rău. Mâncarea este ca la pușcărie.

Acum termin de scris și vă spun: Slăvit să fie Domnul, și rugați-vă și pentru noi! Mai întăriți-ne familia, că ei plâng mereu. Vă rog, scuzați-ne scrisul căci sunt nebuni pe lângă mine și nu ne dau pace.”

Găsită la Teleanu Marian, cu ocazia percheziției domiciliare, 26 august 1957.

[32] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 113-114 - titular Virginia Tudorache

Raport M.A.I.[33] Regiunea Stalin
Nr. 8/55289 din 6 august 1957

„Către Ministerul Afacerilor Interne
Direcția a VIII-a
Raportăm următoarele:

În ziua de 23 iulie a.c. organele de miliție ale raionului Codlea, regiunea Stalin, au reţinut şi internat în spitalul Neuro-psihiatric din Sibiu pe următorii:

1. Tudorache Virginia, născută la 10 (27, n.r.) mai 1923 în satul Maluri, comuna Zărăfoaia, fiica lui Nicolae şi Andreiana, /.../ cu ultimul domiciliu în satul Maluri, comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa, regiunea Ploieşti.

2. Eftimie Gheorghe, născut la 11 martie 1921 în comuna Pucioasa, raionul Pucioasa, fiul lui Ion şi Zamfira, /.../ cu ultimul domiciliu în satul Maluri, comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa, regiunea Ploieşti.

Cei în cauză au fost reținuți pentru că în ziua de 22-23 iunie (iulie, n.r.) în timp ce se aflau în comuna Sita Buzăului, raionul şi regiunea Stalin, au adunat unii cetățeni din comună, iar numita Tudorache Virginia le-a spus că sfârşitul se apropie, că lumea trebuie să se pocăiască şi că ei i s-a arătat în somn Maica Domnului.

De asemeni, cea în cauză mai spunea cetăţenilor că fetele şi băieții tineri să nu se căsătorească şi să meargă la mănăstire, iar cei ce sunt căsătoriți să se roage lui Dumnezeu şi să postească, întrucât sfârşitul lumii se apropie. /.../

La baza arestării lor au stat declarațiile a 8 martori care au fost de față când cei în cauză au arătat cele afirmate mai sus. Organele de miliție fiind sesizate de cele de mai sus, au procedat la reținerea lor, şi Tudorache Virginia spunând că ea este bolnavă, că a suferit 4 ani de plămâni şi de inimă, i-au internat în spitalul Neuro-psihiatric din Sibiu, unde au fost examinați de o comisie consultativă şi supuşi unei expertize medico-judiciare.

Cu adresa nr. 2248 din 31 iulie a.c. spitalul sus amintit ne-a făcut cunoscut că cei în cauză sunt responsabili din punct de vedere mintal, fapt în urma căruia au fost ridicați de organele noastre din spital şi depuşi în Penitenciarul Sibiu.

În primele cercetări sus-numiții învinuiți au recunoscut în mică măsură cele ce li se pun în sarcină şi li s-au eliberat mandate de arestare cu data de 23 iulie a.c. întrucât au fost internați în spital la dispoziția noastră.

---

[33] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. II, filele 21-22 - titular Tudorache Virginia

Cercetările sunt în curs, iar rezultatul îl vom raporta de urmare.
Șeful Regiunii Stalin: Colonel Crăciun Gheorghe
Șeful serviciului anchete: Maior Alexandrescu Stelian"

Proces verbal de interogatoriu[34] 7 august 1957, Sibiu
Eftimie Gheorghe

„Răspuns: /.../ În ziua de 21 iulie fiind duminică am mers la biserica din satul Brădet, și în timp ce stăteam în biserică pe la ora 11[00] a venit la mine o femeie care mi-a spus că Virginiei i s-a făcut rău și că au scos-o afară. M-am dus afară și am văzut acolo pe Virginia culcată pe iarbă, înconjurată de femei. După cum se vedea ea dormea sau era într-o stare de inconștiență, că a stat acolo până la terminarea slujbei. Preotul, ieșind din biserică și văzând-o culcată pe iarbă, i-a citit o rugăciune. După ce i-a citit acea rugăciune Virginia s-a trezit și l-a întrebat pe preot ce este cu ea de vorbește așa în vis, că ea după ce se trezește nu știe ce a vorbit. Precizez că până ce preotul i-a citit rugăciunea, ea în somn spunea ca de obicei că lumea să se pocăiască, să nu-și strângă averi pe pământ, ci în cer, să se ducă la biserică și altele. La întrebarea pusă de ea preotului, acesta i-a răspuns că nu știe ce are de vorbește în somn. După ce s-a trezit, din curtea bisericii am mers din nou la Mazăre Nicolae unde am luat masa, apoi cu mai multă lume ne-am dus pe un deal pentru a ne plimba.

La un moment dat Virginia a spus că îi vine să se culce și s-a culcat. Cam la 15 minute ea a început să vorbească și să spună că prin ea vorbește Duhul Sfânt, Care S-a coborât pe pământ pentru mântuirea oamenilor, că lumea să se pocăiască și altele. După ce a vorbit aproximativ trei sferturi de oră s-a trezit și ne-am dus pe la ora 18[00] la numita Elena Popică, fiica lui Mazăre, care ne-a dat de mâncat și care fusese cu noi pe deal.

Seara pe la orele 19[00] ne-am dus la Teleanu Marian în satul Brădet, dar înainte de a ajunge la el am văzut că Virginia a căzut jos în timp ce mergea și a stat în nesimțire. Niște femei au venit cu o pătură de la Teleanu Marian, au luat-o cu pătura și au dus-o în curte la Teleanu Marian, unde au pus-o într-o căruță. A venit acolo lume multă să o vadă și, neavând loc în casă, Teleanu a lăsat-o în căruță în curte, învelită bine să nu-i fie frig. Cât a stat în căruță Virginia a vorbit de asemeni la lume ca de obicei... A doua zi pe Virginia am găsit-o tot în căruță dormind, și lângă ea stătea Olaru Ioan din Brădet cu niște femei. /.../ Virginia nu s-a sculat din căruță decât în ziua de 22 iulie la orele 16[00]-17[00].

După vreo treizeci de minute am plecat cu Virginia cu căruța lui Te-

[34] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 42-45 - titular Tudorache Virginia

leanu la locuitorul Olaru Ioan, care insista mult să ne ducem și la el acasă. Ajunși la Olaru Ioan acasă am găsit în curte lume multă adunată care ne aștepta. /.../ Am intrat în casă la Olaru Ioan unde lumea cânta „Sfinte Dumnezeule", și am cântat și eu cu Virginia acel cântec. Lumea m-a întrebat cât a suferit ea, și eu le-am răspuns că a suferit patru ani și ceva și după aceea a început să vorbească așa cum de altfel mulți din ei au auzit-o. /.../

După puțin timp a venit șeful postului de miliție din Sita Buzăului acasă la Olaru, care ne-a luat și ne-a dus la post. Lumea a venit după milițian și se ruga să ne dea drumul, dar el ne-a dus la postul de miliție care se afla în același local cu sfatul popular. În sfat am intrat eu, Virginia, Olaru Ioan, care spunea că el nu ne lasă, și cu șeful de post. Restul lumii a rămas afară, strigând miliționului să ne dea drumul. După vreo 20 de minute de la intrarea noastră în sfat, cineva de afară a azvârlit cu un pietroi în geam, pe care l-a spart, iar șeful de post a tras spre geam două focuri de pistol, după care lumea s-a împrăștiat, iar noi am rămas arestați. /.../

Întrebare: Ți se prezintă un document intitulat „Proorocie." Ce cunoști în legătură cu acest document?

Răspuns: Știu că în timp ce Virginia Tudorache dormea, vorbea de față cu lumea care venea la ea cuvintele scrise în documentul ce mi se prezintă. Cele scrise în acest document sunt cele spuse de Virginia numitei Găitan Olimpia din Întorsura Buzăului, care le-a scris pe un caiet când le-a auzit și apoi le-a bătut ea la mașină. Acest lucru îl știu de la Găitan Olimpia, care mi-a spus în 22 mai în satul Brădet că ea a notat pe un caiet toate cele spuse de Virginia și apoi le-a bătut la mașină. În ce scop, nu știu.

Întrebare: Arată în ce stare se afla Virginia Tudorache când vorbea celor ce se duceau la ea în acest scop?

Răspuns: Virginia Tudorache se culca, însă nu când dorea cineva, ci numai când ea avea somn și oboseală. În timp ce dormea vorbea, dar după ce se trezea spunea că ea nu știe ce vorbea. Nu aș putea spune dacă ea dormea sau simula numai această stare, dar știu că lumea pentru a se convinge de acest lucru o înțepa sau o ciupea, iar ea nu reacționa în nici un fel.

Întrebare: Ce spunea ea despre sfârșitul lumii și cum îndemna lumea să se pocăiască și să se pregătească pentru viața de apoi?

Răspuns: Ea spunea oamenilor să se ducă la biserică, să se roage, să nu fure, să nu înjure, să nu lucreze sărbătoarea și duminica, pentru că sfârșitul lumii se apropie. Câte cineva o întreba ce să facă dacă are serviciul în așa fel că trebuie să lucreze și duminica, iar ea le spunea să se plece legiuitorilor, că Dumnezeu îi va ierta de păcate dacă sunt obligați să lucreze duminica.

Întrebare: Dumitale ți-a vorbit vreodată Virginia?

Răspuns: Da, mi-a spus să nu mai înjur, să nu mai fumez, să merg la biserică. În urma celor spuse de ea eu m-am lăsat de fumat și am început să merg la biserică. /.../

Întrebare: Din ce sectă religioasă face Virginia parte?

Răspuns: Ea este de religie ortodoxă. Nu cunosc să facă parte din vreo altă asociație cu caracter religios.

Arestat: Eftimie I. Gheorghe

Anchetator: Lt. Stoica Ilie"

Proces verbal de interogatoriu[35] 8 august 1957, Sibiu
Eftimie Gheorghe

„Întrebare: /.../ Ce ai spus dumneata despre Virginia Tudorache oamenilor în seara zilei de 22 iulie la Olaru Ioan în casă în comuna Sita Buzăului?

Răspuns: În acea seară eu am spus lumii care era adunată la Olaru Ioan din Sita Buzăului că Virginia a fost bolnavă patru ani și ceva și că a visat un chip sfânt care i-a spus să se scoale din pat și să meargă, și de atunci ea s-a făcut sănătoasă. Acestea le-am spus la întrebările pe care le punea lumea care întreba cât a suferit și cum s-a făcut bine. Acest lucru mi l-a spus Virginia că ar fi văzut un sfânt care i-a spus să se scoale să se facă sănătoasă. /.../

Întrebare: Ce ai citit dumneata din Biblie în casă la Olaru Ioan în seara zilei de 22 iulie?

Răspuns: Un bătrân al cărui nume nu-l cunosc și care se afla în casa lui Olaru Ioan mi-a spus să caut într-o Biblie a lui Ioan Olaru la nu știu ce verset din ea și să citesc acel verset. Eu am luat Biblia și am citit cu glas tare la cei din casă versetul respectiv, care spunea cam așa: „La vremea de apoi fiii și fiicele voastre vor prooroci și vor avea vedenii." Acel bătrân m-a pus să citesc din Biblie pentru că unii spuneau că ce spune Virginia este adevărat, alții spuneau că nu este adevărat. Pentru a dovedi că este adevărat ceea ce spune Virginia m-a pus pe mine să citesc.

Întrebare: Și dumneata de ce ai citit?

Răspuns: Eu am citit mai mult din curiozitate să văd dacă spune în Biblie așa cum spune acel bătrân sau nu, pentru că nu știam că în Biblie se spune așa ceva.

Întrebare: După ce ai văzut că scrie, ai crezut cele spuse de Virginia?

Răspuns: Nu am mai avut timp să îmi fac o impresie despre acest

[35] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, fila 46 - titular Tudorache Virginia

lucru, pentru că a venit miliţianul şi ne-a luat la post.

Arestat: Eftimie I. Gheorghe

Anchetator: Lt. Stoica Ilie"

Proces verbal de interogatoriu[36], 25 august 1957, Sita Buzăului Teleanu Marian

„Întrebare: /.../ Când ai fost dumneata cu Bularca Victor acasă la Virginia Tudorache ce v-a spus ea despre sfârşitul lumii şi despre război?

Răspuns: Cu privire la sfârşitul lumii ea spunea că nu va fi mult până ce lumea se va sfârşi şi va veni judecata de apoi. Despre război eu nu am auzit-o spunând nimic. Mai spunea ca noi să nu adunăm avere pe pământ, ci în cer. Când am fost la ea, Virginia ne vorbea „în somn" şi ne spunea să cântăm cântecul „Ucenicii lui Iisus", şi noi, care eram acolo am cântat parte din acel cântec, nu-l ştia nimeni pe tot.

Întrebare: Continuă să arăţi ce s-a întâmplat la dumneata acasă la 21 mai a.c.

Răspuns: După ce am intrat în casă eu le-am dat să mănânce pâine cu marmeladă, apoi pe Virginia am invitat-o să se culce într-un pat dacă este obosită. Nu ştiu cum a aflat lumea că a venit Virginia, dar după venirea ei a început a veni lumea la mine acasă. Virginia s-a culcat, iar Eftimie Gheorghe a rămas în casă şi spunea că el o însoţeşte pentru a nu adormi ea pe undeva şi să i se întâmple ceva.

La câtva timp după ce s-a culcat, Virginia a început să spună şi să întrebe lumea dacă crede în Dumnezeu. Iar unii spuneau da, alţii nu răspundeau nimic. Se adunaseră până la ziuă vreo cincizeci de persoane, iar cei ce nu mai încăpeau în casă stăteau pe afară pe la geamuri, care erau deschise. Virginia după ce s-a culcat a început să spună că în casă sunt nişte femei care descântă şi a cerut să vie aproape... Le-a spus să nu mai descânte că este păcat, deoarece descântecul este lucrarea satanei. Ea a vorbit până aproape de ziuă în casă la mine, apoi lumea a plecat acasă şi au rămas familia şi rudele mele.

Dimineaţa Virginia s-a sculat şi a început să vină din nou lumea, care s-a adunat în număr de circa o sută de persoane şi continua să vină mereu... A venit un şofer cu numele Dumitrache, care a intrat în casă să o vadă şi el pe Verginia, şi eu văzând că are maşina la poartă i-am spus să-i ia de la mine şi să-i ducă la gară. /.../ Lumea venea după maşină, iar Bularca i-a luat pe amândoi la Mazăre Nicolae şi i-a băgat în casă pentru a nu se mai îngrămădi lumea. Mi-a povestit apoi Bularca Victor că lumea

[36] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, fila 53-55 - titular Tudorache Virginia

s-a dus la el acasă să-l întrebe ce a făcut cu ei, dar el nu le-a spus că sunt la Mazăre, însă până la urmă tot au aflat și s-au dus la Mazăre Nicolae, unde din nou Virginia le-a vorbit toată noaptea, apoi au plecat la gară și cu trenul de 5^{00} dimineața în 23 mai au plecat acasă la Pucioasa.

Anchetat: Teleanu Marian

Anchetator: Lt. Stoica Ilie"

Proces verbal de interogatoriu[37] 27 august 1957, Întorsura Buzăului Teleanu Marian

„Eu, lt. Stoica Ilie din M.A.I. în calitate de anchetator am interogat pe Teleanu Marian, /.../.

Întrebare: În ce împrejurări ai cunoscut dumneata pe Tudorache Virginia?

Răspuns: Într-o zi, prin luna februarie 1957 /.../ când am sosit în satul Maluri am găsit acolo acasă pe Virginia Tudorache și pe mama ei. /.../

Am stat până seara când Verginica s-a culcat, iar noi am moțăit pe câte un scaun pentru a o auzi pe ea. Pe la miezul nopții am auzit-o că începe să vorbească, spunând următoarele: „Am venit întâi și v-am găsit dormind. Am venit și a doua oară și tot așa v-am găsit. Am venit și a treia oară că nu M-am îndurat să plec fără să vă vorbesc." Noi ne-am trezit atunci de pe scaune și am ascultat. „Credeți voi în Dumnezeu?" „Eu sunt Duhul lui Iisus Hristos, Care am venit să vă vorbesc vouă. Am venit întâi în trup, și acum am venit a doua oară, în Duh.

Fiilor de la Ardeal, să nu vă pară rău că ați venit până aici. Fiule Victoraș, (se adresa unchiului meu Bularca Victor) ai venit până aici, dar să nu îți pară rău că ai venit, că venind până aici, multe păcate ți se iartă. Să nu lipsiți de la biserică, să mergeți în fiecare duminică la biserică, să vă lăsați de rele, să nu vă certați cu vecinii voștri, să nu dușmăniți pe nimeni. Dacă vine un sărac la tine dă-i o bucată de pâine dacă ai și nu-l lăsa să plece flămând de la tine. Să nu înjurați, să nu furați, să nu fumați, dar Eu nu vă oblig, ci numai dacă vreți, că nu este bine să faci ceva cu de-a sila. Să vă sculați noaptea să faceți rugăciuni către Dumnezeu." Apoi m-a strigat pe mine, zicând: „Fiule Marian, ai venit până aici, dar să nu-ți pară rău că ai cheltuit banul pentru Dumnezeu. Toate relele le-ai făcut. Caută să te lași de ele." „Vrei să te lași de rele?" Iar eu am spus că vreau. Apoi mi-a spus că la biserică eu eram cu gândul la avere și să nu mai fiu cu gândul în altă parte dacă merg la biserică. „Fiule Marian, vreau să vin acasă la tine. Mă primești?" Am răspuns că „da, vă primesc, dar când

[37] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 48-52 - titular Tudorache Virginia

veniți?" „Când o fi să merg, vă pomeniți cu vasul Meu acolo (cu Verginica), și să nu vă închinați vasului Meu, că ea este o mână de țărână."

A vorbit apoi către Buzea Rozalia, spunându-i: „Fiica Mea Rozalia, ai venit iar la Mine", „Da, am venit." „Unde îți e bărbatul tău? I-ai spus ce ți-am poruncit?" „Da, i-am spus." „Te ascultă?" „Nu mă ascultă." „Știu că nu te ascultă. Fumează, duminica lucrează, își bate vitele." „Eu i-am spus, dar dacă el nu mă ascultă n-am ce să-i fac."

S-a adresat apoi numitei Baba Aurica, astfel: „Fiica Mea Aurica, mama ta unde este?" „Este acasă", a răspuns Aurica. „Dar tatăl tău?" „Tot acasă." „Părinții tăi te-au dăruit satanei de 188 de ori. În tine sunt șapte duhuri necurate. Vrei să te scap de ele?" „Da, vreau să mă scapi." „Să nu-ți treacă nici prin minte să te căsătorești. Carne să nu mănânci, și băutură să nu bei în viața ta, iar dacă vrei să scapi de boala ce o ai, să te duci la preotul bisericii să te rogi de el să treacă de trei ori cu Sfintele Daruri peste tine: duminica, lunea și vinerea. Când mergi pe drum și te întâlnești cu crucea Mea cazi în genunchi și roagă-te ei. Haină neagră să porți în viața ta de acum înainte. Dacă vei face acestea toate câte ți le-am spus, vei fi vindecată de boala pe care o ai."

În continuare Virginia a spus: „Mai este o persoană cu care nu am vorbit deloc: Fiule Gheorghe, (se adresa lui Băilă Gheorghe), de ce stai trist? Mă voi adresa și ție: Fiule Gheorghe, unde îți e soția ta?" „A murit." „Știu că e moartă. Nu te-ai prea dus la biserică spunând că ești prea tânăr, dar boala pe care ai avut-o nu te scutește de biserică. Ai spus că nu poți să postești, că ești bolnav." „Da, mă doare capul." „La Noi nu e scutit nimenea de post. Fiule, îți dau doi talanți în dar. Îi primești?" „Da, îi primesc." „Nu te teme că te trimit undeva, ci la tine în casă, să înveți pe copiii tăi să facă rugăciune și să postească." „Să nu te bucuri de bunul sau de femeia vecinului. Amin, amin, amin."

Cu aceste cuvinte Virginia a terminat și a dormit până dimineața, iar noi de asemenea am dormit pe scaune până la ziuă. Când ne-am sculat i-am spus Virginiei ce ne-a vorbit, și am întrebat-o dacă știe ce ne-a spus, iar ea a răspuns că ar vrea să știe și ea ce a vorbit, dar nu știe. Eu am întrebat-o apoi dacă știe cineva din conducerea bisericii că ea vorbește așa, și mi-a răspuns că a fost dusă la spitalul de boli nervoase din Ploiești, unde a stat nu știu cât timp, și unde ea la fel a proorocit, iar un om a scris tot ceea ce ea a spus. Apoi acel scris a fost înaintat la Ministerul Cultelor pentru a decide ce să facă cu ea. La Ministerul Cultelor, spunea ea, două-trei persoane au întrebat-o diferite lucruri din Scriptură, iar ea la care a știut a răspuns, iar la care nu a știut nu a răspuns. Au

întrebat-o apoi dacă ştie să meargă acasă şi le-a spus că nu ştie, dar cu trenul va putea ajunge acasă. Întrebând-o dacă are bani de tren le-a spus că nu are, şi acele persoane i-au dat bani de tren şi s-a dus înapoi la spitalul din Ploieşti însoţită de aceeaşi persoană care o dusese de la Ploieşti la Ministerul Cultelor (un miliţian sau un angajat al spitalului). De la spital i-a făcut ieşirea şi s-a înapoiat acasă la ea. Eu am întrebat-o dacă Justinian, patriarhul bisericii, ştie de ea, şi mi-a spus că ştie. Am întrebat-o dacă el crede ce spune ea, şi mi-a răspuns că el nu crede decât dacă îi face o minune. Spunea că apoi a adormit la el într-un pat, şi în timp ce dormea i-a spus patriarhului că peste două ore va veni cineva la el, şi în adevăr, după două ore la patriarh a venit cineva, iar el în urma acestui fapt nu i-a spus nici că crede, nici că nu crede în cele spuse de ea.

În aceste împrejurări am cunoscut-o pe Virginia Tudorache. După ce ne-a spus cele arătate mai sus, noi am plecat acasă. /.../

Întrebare: Dar nu aţi întreprins nimic pentru a vă convinge dacă ceea ce spune Virginia Tudorache este realitate sau nu?

Răspuns: Virginia Tudorache, aşa cum am arătat şi mai sus, spunea că prin ea vorbeşte Duhul Sfânt, că în timp ce vorbea ne întreba dacă noi credem acest lucru. Noi răspundeam: „Credem", iar ea spunea: „În caz că nu credeţi înţepaţi cu acul vasul Meu (trupul ei), astupaţi gura care vorbeşte şi veţi vedea că totuşi vorbesc vouă." Spunea de asemeni că să tăiem carne din ea şi vom vedea că din „vas" nu curge sânge. Să facem acest lucru dacă nu credem, pentru a vedea minunea, dar noi nu am întreprins nimic din cele spuse de ea, de teamă. /.../

Teleanu Marian

Anchetator penal: Lt. Stoica Ilie"

Proces verbal de interogatoriu[38], 28 august 1957, Sita Buzăului Olaru Ioan

„Eu, lt. Chioreanu Vasile din M.A.I. regiunea Stalin, am interogat în calitate de anchetator pe Olaru Ioan, născut la 1 iunie 1931 în comuna Sita Buzăului, /.../.

Răspuns: În cursul lunii iunie sau iulie 1957 m-am dus singur la Verginica la Pucioasa, unde am găsit-o acasă împreună cu mama sa. Verginica /.../ mi-a dat un caiet în care erau scrise ce anume vedenii avusese. Eu am copiat pe un caiet ce mi l-a dat Verginica acele vedenii. Vedeniile le-am copiat ca să le am scrise şi să arăt şi altora ce vedenii a avut Verginica.

Am dormit în aceeaşi cameră cu Verginica şi mama ei, iar a doua

[38] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 62-65 - titular Tudorache Virginia

zi am stat tot acolo și am copiat vedeniile, iar noaptea au mai venit și alte persoane necunoscute de mine. Verginica s-a culcat în cameră și spre ziuă a început să vorbească prin somn, iar ceea ce a vorbit eu am notat în caietul ce-l aveam de la ea. Eu am stat acolo și în ziua și noaptea următoare copiind vedeniile și ascultând noi vedenii ale Virginiei, după care m-am întors acasă în comuna Sita Buzăului tot singur.

În tot acest timp de trei nopți și două zile am stat numai la ea în casă și am mâncat din proviziile ce le-am avut cu mine. Virginiei nu i-am dat decât 1-2 lei pentru caiet. /.../

Olaru Ioan

Anchetator: Lt. Chioreanu Vasile"

Proces verbal de interogatoriu[39], 29 august 1957, Sita Buzăului
Bularca Victor

„Eu, maior Ivan Ioan din M.A.I. regiunea Stalin am interogat în calitate de anchetator penal de securitate pe Bularca Győző (Victor), născut la 27 martie 1906 în comuna Întorsura Buzăului /.../.

Întrebare: Când și în ce împrejurări ai cunoscut-o pe Tudorache Virginia?

Răspuns: În luna februarie a.c., nepotul meu Teleanu Marian din satul Brădet a venit la mine acasă și mi-a spus că ... în Pucioasa, comuna Zărăfoaia, satul Maluri, este o femeie care prooroceşte... Eu i-am spus lui Teleanu Marian că ar putea fi adevărat, deoarece scrie în Biblie că „în zilele din urmă, Eu, Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură, fiii și fiicele voastre vor prooroci și vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri." I-am propus să mergem s-o vedem pe acea femeie... Tudorache Virginica ne-a primit cu neîncredere, spunând că este urmărită de securitate, însă după ce i-am explicat cine suntem ne-a primit s-o asistăm peste noapte când va prooroci, iar noi spre seară, fiind obosiți, ne-am culcat. În timpul nopții, după un oarecare timp ne-am deșteptat, și Verginica prin somn a început să spună: „O, poporul Meu, întoarce-te la Dumnezeu! M-am pogorât o dată și v-am găsit dormind, M-am pogorât apoi încă de două ori și tot dormeați, dar acum nu Mă mai duc până nu vorbesc cu voi.

Ardealule, Ardealule, de când te aștept! M-am pogorât prin Duh, nu prin trup cum Mă voi pogorî la judecată. M-am pogorât prin acest vas disprețuit, așa cum atunci când M-am născut M-am pogorât într-o iesle.

Fiule Victore (mi se adresa mie), fericit ești că ai luat parte la Vladimirești, unde te-ai împărtășit. Ești scris în cartea vieții. Să propovă-

[39] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 73-75 - titular Tudorache Virginia

duieşti ca până acum din Scriptură şi să spui la femei să nu mai meargă cu capul descoperit în biserică, şi femeile sunt rugate să nu sărute mâna preotului'', să nu mai crâcnească împotriva preoților, să postim, să ne împărtăşim, continuând să ne dea asemenea sfaturi.

Menționez că atunci când ne-am prezentat i-am spus că suntem din Ardeal, iar Verginica ne-a răspuns că suntem primii oameni din Ardeal care o vizităm.

În ziua a doua am stat tot timpul în casă fiindcă ne-a spus că sunt urmăriți şi să nu ştie nimeni că eram acolo. Noaptea următoare au mai venit vreo cincisprezece persoane din diferite localități, pe care nu le cunoşteam, şi după ce Virginica a făcut nişte rugăciuni ne-a îndemnat şi am cântat cu toții din nişte cărticele ce le aveau ei, cântece din Oastea Domnului. Apoi Virginica s-a culcat, şi după un timp a vorbit ca prin vis la fel ca în noaptea trecută, dar cu alte cuvinte. Reţin că printre altele a afirmat că ereticii sunt băgați ca nişte oi după un gard cu sârmă şi se zvârcolesc neputincioşi afară că sunt părăsiți de Dumnezeu, şi dracul nu-i mai ispiteşte. Referindu-se la situația actuală a mai spus că va fi război, şi că până la vremea judecății puțină, puțină vreme mai este, şi până ce nu vom respecta cele şapte taine nu ne vom putea mântui, şi să ne adunăm comori în cer, nu pe pământ.

În ziua cealaltă noi am plecat acasă, şi eu am început să spun la lume ce am văzut acolo şi i-am îndemnat să meargă la Verginica. De atunci mulți bărbați şi femei din Întorsura Buzăului, Sita Buzăului, Vama Buzăului şi din alte sate din împrejurimi au mers şi au ascultat proorociile şi îndemnurile Verginicăi. Eu personal am mai mers acolo încă de două ori, în mai a.c. împreună cu Olteanu Nicolae din comuna Întorsura Buzăului, Găitan Toma din Sita Buzăului şi Teleanu Marian, nepotul meu din satul Brădet, cât şi Bocârnea Vasile din Sita Buzăului, Găitan Nicolae din Întorsura, Cristea Alexe din Sita Buzăului, Bularca Susana, Gojman Victoria şi soția lui Mazăre Nicolae, toate din comuna Întorsura Buzăului. A treia oară am fost la Verginica cu Bocârnea Vasile din Sita Buzăului, iar din Întorsura Buzăului împreună cu Florian Sofron, Florian Duțu şi Bularca Iosif, aceasta prin luna iunie a.c. De ambele ori eu am fost acela care le-am spus la oameni despre minunile cu Verginica şi i-am convins să meargă s-o asculte. /.../

Bularca Victor

Anchetator: Maior Ivan Ioan''

Cei care mergeau la Maluri la vasul Domnului pentru a ispiti sau pentru cele lumești, nu au primit ceea ce doreau, și în cele din urmă au căzut în necredință, așa cum s-a întâmplat cu Găitan Olimpia dintre cei din Întorsura Buzăului care au ascultat cuvântul Domnului prin Verginica, căci ea s-a dus la preoți să întrebe dacă poate fi adevărată sau nu proorocia, iar ei au spus să fie atentă să nu se înșele.

Citățm fragmente din Procesul verbal de interogatoriu[40] din 6 septembrie 1957, orașul Stalin:

„Eu, lt. Stoica Ilie am interogat în calitate de anchetator pe Găitan Olimpia, născută la 28 noiembrie 1934 în comuna Întorsura Buzăului, /.../.

Întrebare: Când și în ce împrejurări ați cunoscut-o pe Tudorache Virginia și pe cumnatul ei Eftimie Gheorghe?

Răspuns: Într-o zi pe la sfârșitul lunii aprilie a.c. mătușa mea Găitan Ana a venit la noi acasă și ne-a spus că de la Bularca Victor a aflat adresa unei femei din comuna Zărăfoaia, care „ghicește" și să mergem să ne ghicească și nouă. De curiozitate am plecat împreună cu sora mea Găitan Georgeta și cu Găitan Ana în acea comună la 1 mai a.c. întrucât aveam liber și de la serviciu. Ajungând în comuna Zărăfoaia la Tudorache Virginia am găsit acasă pe ea și pe o bătrână și niște copii. Când ne-a văzut Tudorache Virginia s-a cam speriat și ne-a primit cu neîncredere, întrebându-ne cine suntem. I-am spus că să nu aibă teamă, că am venit s-o vedem și noi. Ne-a întrebat cine ne-a trimis, și după ce i-am spus că suntem trimise de Bularca Victor, pe care îl cunoștea că fusese pe la ea, ne-a primit.

Aspectul ei exterior pe mine m-a surprins, și am întrebat-o despre viața ei. Ea mi-a spus că în copilărie a apărut într-o zi în fața ei un moș care a întrebat-o ce dă pentru mama ei care este bolnavă pentru a o face bine. La întrebarea moșului ea spunea că a rămas un pic uimită, însă moșul i-a cunoscut gândul și i-a spus să nu se sperie. În cele din urmă spunea că ea i-a făgăduit acelui moș un ochi al ei pentru a însănătoși-o pe mama ei, care era bolnavă de patru ani. După două săptămâni spunea că și-a pierdut ochiul, iar mama ei s-a însănătoșit. Ne-a mai spus că a postit patruzeci de zile, în urma căruia a avut vedenii. Atunci noi am întrebat-o cum are vedenii. Ne-a spus că vede pe Maica Domnului, îngeri și sfinți. Am mai întrebat-o cum apar vedeniile când începe ea să vorbească și ne-a spus că vede o rază de foc pe care coboară un porumbel care i se așează pe piept, și apoi nu mai știe nimic, începând să vorbească în numele lui Hristos.

[40] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, filele 93-96 - titular Tudorache Virginia

Am întrebat-o când vorbește să o auzim și noi, iar ea ne-a spus că numai noaptea când doarme. Am rugat-o să ne vorbească ziua că vrem să plecăm înapoi, dar ne-a spus că nu poate decât după ce se culcă și își face rugăciunea. Atunci am stat până seara, și pe la orele 21^{00} a început să se roage și să cânte citind și dintr-o carte. Apoi Verginia Tudorache s-a culcat, iar noi am așteptat să înceapă a vorbi... Pe la orele 24^{00} Verginia a început să vorbească timp de aproape 4 ore, începând cam așa:

„M-am pogorât în Duh, și nu în trup, căci în trup am fost, și M-ați răstignit. Acum vin în Duh la ușile voastre spunându-vă să vă îndreptați și să vă împăcați cu dușmanii, că de nu, mânia Mea se va vărsa asupra voastră." Mereu întreba: „Credeți voi, credeți? Să credeți că totul este de la Dumnezeu. Cel ce nu va crede va fi vai și amar de el, căci Iuda se va chema." Apoi a început să strige pe fiecare după nume, spunând că toți sunt scriși în cartea vieții. Numele meu nu l-a strigat, și eu mă gândeam de ce nu-mi strigă și numele meu, iar Verginia mi-a spus că de ce nu cred, că de aceea nu mi se adresează și mie, pentru a vedea dacă voi cârti. După aceea a început să-i spună sorei mele ca să nu mai zică „zău", să facă pace între părinți, să meargă la mănăstire. De asemenea spunea ca tatăl meu să nu mai înjure și să postească, pentru că altfel va fi pedepsit de Dumnezeu, și mama va muri dacă nu ne rugăm pentru ea. Mai târziu a spus și de mine că împreună cu sora mea suntem chemate la mănăstire să fim miresele lui Iisus, și că Maica Domnului ne are scrise în carte pentru a ne face măicuțe și să părăsim luxul, teatrul etc, și să plecăm cât mai curând la mănăstire, adresându-se în special mie.

Am stat și a doua seară, pentru că în prima noapte nu mi s-a adresat mie, și nici lui Găitan Ana, care era interesată să-i spună Virginia cine i-a omorât un porc, pe care-l bănuia că îl omorâse un vecin. A doua seară ne-a vorbit și nouă, și printre altele numitei Găitan Ana i-a spus că are un copil care înjură pe Dumnezeu și să-i spună să nu mai înjure. I-a cerut ca fata pe care o are să o facă călugăriță și să facă pace cu vecinul care i-a omorât porcul, că va avea el plată acela care l-a omorât.

Tot în a doua seară, Verginica în timp ce dormea a dat câteva pilde din Noul Testament. A început apoi să-mi spună mie că eu am fost bolnavă și am suferit mult, că o să mai sufăr, că am dușmani mulți, să nu mă cert cu ei că am serviciu, să nu mai fac lux, să umblu cu basma pe cap, să fac bine semnul crucii, că stă satana lângă mine, să merg la biserică, să nu mai lucrez duminica, să postesc, să mă rog să nu moară mama, să-i spun tatei să nu mai înjure. Îmi spunea că nu cred ce-mi spune ea, și dacă nu cred, să o înțep cu un ac, însă nimeni nu a avut curaj să facă acest

lucru, pentru că înainte de aceasta spusese că cel ce va înțepa se va petrece cu el o minune. Din cele spuse de Virginia eu am scris cât am putut cu creionul pe caiet, și apoi am bătut la mașină în două exemplare pentru a întreba și alte persoane dacă se poate să fie așa, și anume călugări și preoți care să-mi dea explicația reală asupra celor spuse, deoarece am rămas derutată prin faptul că tot ceea ce a spus corespunde cu biserica oficială, iar Virginia spunea că ea după Scriptură nu știe nimic.

Întrebare: Cui ați dat să citească ceea ce ați scris dumneavoastră?

Răspuns: Am dat de a citit Bularca Nicolae și Bordaș Constantin, ambii angajați la C.F.R. sector unde sunt și eu angajată. Întrebându-i care este părerea lor de cele scrise mi-au spus că nu știe ce să creadă, și să am grijă să nu mai umblu cu așa ceva că nu se știe dacă este interzis sau nu.

Întrebare: Vi se prezintă un document intitulat „Proorocire." Ce cunoașteți despre acest document?

Răspuns: Acest document este scris de mine cu ocazia vizitei pe care am făcut-o numitei Tudorache Virginia, document pe care l-am bătut la mașină în două exemplare și pe care, așa cum am arătat mai sus, l-am dat și l-au citit Bularca Nicolae și Bordaș Constantin pentru a-și da părerea de cele scrise. /.../

Vreau să mai precizez că ceea ce am bătut la mașină nu am bătut cu scopul de a face instigare sau propagandă, ci cu scopul de a afla adevărata realitate asupra celor spuse de Verginia în așa-zisa proorocire, cu ajutorul persoanelor care au cunoștințe dogmatice. Fiind cuprinsă de teama ca nu cumva să fiu dusă în eroare de ea, m-am dus și la două mănăstiri: Înălțarea Domnului din Moinești unde am vorbit cu părintele Visarion, căruia citindu-i o parte din proorocire și întrebându-l dacă această lucrare poate fi de la Dumnezeu sau nu, mi-a spus că să am grijă să nu fiu dusă în eroare, deoarece vorbirea ei prin adormire pare foarte curioasă și m-a sfătuit să nu cred în ea. De asemenea și de la mănăstirea Alba Iulia preotul Grigore, același răspuns mi-a dat, spunându-mi că a mai cunoscut un asemenea caz cu o altă femeie care spunea tot așa că are vorbire de la Dumnezeu. Din acel moment mi-am dat seama că am fost dusă în eroare și că așa ceva nu poate fi real, iar celor ce mă întrebau le spuneam să aibă grijă să nu fie duși în eroare și ei.

Găitan Olimpia

Anchetator: Lt. Stoica Ilie"

Proorocire[41], 01.05.1957 *(găsită la Găitan Olimpia, n.r.)*

„M-am pogorât în Duh, şi nu Mă vede nimeni. O, lume, lume, de ce Mă prigoneşti? O, smeriți-vă, smeriți-vă, că iată, deasupra voastră e Tatăl. Nimeni nu-L poate vedea.

M-am pogorât însoțit de Sfânta Treime. Privegheați cu tărie, copilaşii Mei, că multe semne se vor arăta. Cine este Anişoara, Paraschiva şi Ion, nume sfinte, credeți, credeți voi, că bate pururea la geamul vostru? /.../

Venit-am din cer pe pământ ca să mărturisesc. O, am venit a doua oară pe pământ, dar nu credeți. O, am venit în Duh ca să mărturisesc. Am venit prima dată în trup, am vindecat bolnavi din pat, dar azi unde Mi-e răsplata, copilaşii Mei? /.../

Siliți-vă, dragii Mei copii, şi împliniți ce v-am spus, căci sunt în Duh la uşa voastră. N-am venit ca ghicitor sau vrăjitor, şi am venit în Duh, copiii Mei, şi aşteptați că voi veni curând şi voi da fiecăruia răsplată după fapte. /.../

Veniți, popoare din unghiurile țării, că M-am pogorât să caut sufletele voastre, şi nu mâncare, căci am venit să caut oaia pierdută. /.../

Am venit a doua oară la voi în Duh şi țin în mână cheia luminii. Vine vremea ca să mergeți cu Mine la judecată, dar să fiți uşori. Vedeți că vă luptați cu fiara. O, surorilor dragi, să nu vă supărați, să nu vă înspăimântați, că e vremea scurtă. Să nu vă închinați la vas, căci vasul este un lut, iar Duhul este Care vorbeşte, trimis cu dragoste de la Dumnezeu.

Măi copii, Mă credeți voi pe Mine? Prețuiți proorocirea şi preoția, căci fără preot nu veți putea intra în cer. /.../

Copiii Mei, o, bărbaților, auziți vremea, că se vorbeşte cu Dumnezeu. Am venit să vorbesc cu omul. Pocăieşte-te, Gheorghe, şi lasă lumea trecătoare, căci trece ca pleava în vânt, lasă poftele lumeşti, fiule. Nu haina te smereşte, ci credința curată, post şi rugăciune. Fiule, iată ce-ți mărturisesc, acum vorbesc cu tine şi-ți zic: vino cu Mine azi, şi nu mâine, căci eşti chemat de Tatăl Meu. Grăbeşte-te, fiule Gheorghe, lasă lucru de duminica.

Fraților, iubiți pe aproapele ca să iubiți şi cerul care pregăteşte o împărăție. Fiule Niculae, ai mânuit ceva sfânt, deci smereşte-te, căci iubirea de aproapele este o cetate în cer făcută de apostolul Toma. Fraților, Eu vorbesc. Nu sunt trup, ci sunt Duh. Vai de cel ce prigoneşte Duhul Meu! Nu se va ierta, căci se cheamă Iuda. /.../

Să nu vă închipuiți că M-am pogorât în Duh la orice om, la împărați, ci într-un fir de iarbă, într-un gunoi, la omul cel mai urât, de care

[41] Arh. CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, fila 110 - titular Tudorache Virginia

voi ați râs, ca să dau de rușine pe cei frumoși care M-au uitat, căci frumusețea tot Eu le-am dat-o, dar nu au știut să se smerească și să cinstească numele Meu. De aceea vă zic: vai vouă! M-am pogorât la un om mort, căci l-am înviat din pat ca să vă arăt vouă că nu v-am uitat, și azi vindec bolnavi. M-am pogorât ca să vă arăt dacă mai țineți minte numele de Scriptură. /.../

Rugați-vă, căci rugăciunea vă scapă de rău, și o să fie martoră la judecată. Nu vă rugați numai pentru cei ce v-au iubit sau prigonit. Luminați și pe cel ce înjură și pe cel ce L-a răstignit.

Copilașilor, ce vină găsiți voi vasului Meu? Nu este vasul Meu vinovat cu nimica. Iată-l smuls dintre voi. Dintre aceste oi judecă mulți vasul Meu, dar să știți, cine judecă, judecat va fi pe pământ și în cer, căci Unul este Judecător, dar astăzi pe pământ s-au făcut mulți judecători, s-a ridicat mare peste mare și frate peste frate, credeți voi? /.../

Să nu mai zici ,,zău.'' O, sluga Mea, crezi că e Dumnezeu? Tu nu Mă vezi, dar Eu te văd, căci sunt în Duh. Sluga Mea, nu te întrista, că nu toți au darul să vadă și să audă pe Dumnezeu. Mulți doresc să audă glasul Domnului și să primească o fărâmitură.

O, Românie, Românie, pe vatra ta se odihnește bogăția ta multă, multe suflete sfinte. Credeți? Maica Mea de nu se ruga, România era împărțită în multe jurubițe, credeți voi? Bucură-te, Românie, că ți-a venit un suflet sfânt, sfânta Filofteea de la Curtea de Argeș!

Fraților, aleargă dracul ca un leu să tulbure credința voastră. Care este ziua pe care Dumnezeu a împodobit-o pentru odihnă? Este duminica, pe care voi nu o cinstiți. Vai vouă, căci multe suflete stau cu Scriptura în mână, dar nu o înțeleg! Fraților, nu lăsați legea sfântă: este sfânta duminică. În această zi n-are voie nimeni să ridice nici un pai de jos, căci iată, grăiesc vouă: vai de acela care lucrează duminica de la asfințitul soarelui sâmbăta până la răsăritul soarelui lunea! /.../

Părăsiți luxul, teatrul și jocurile. Lăudați numele lui Dumnezeu, căci cel ce va lăuda numele Lui, aproape va fi, iar cel ce va huli numele Meu, departe va fi.

Surorilor, nu judecați, măi, pe cei departe de Dumnezeu, că aveți Judecător în cer. /.../''

La finalizarea cercetărilor de către Securitatea Sibiu dosarul a fost înaintat Procuraturii Militare în data de 16 septembrie 1957 în vederea sesizării organelor de judecată cu concluzii de învinuire stabilite la data de 12 septembrie 1957.

M.A.I. regiunea Stalin, Serviciul anchete penale
Dosar numărul 359/1957
Concluzii de învinuire[42]

„Anul 1957, luna septembrie, ziua 12

Locotenent Stoica Ilie, anchetator penal de securitate din M.A.I.-U.M. 0198 oraşul Stalin, examinând actele dosarului de anchetă penală privitor pe:

1. Tudorache Virginia învinuită de săvârşirea infracţiunii de instigare publică. /.../

2. Eftimie Gheorghe

3. Teleanu Marian

4. Olaru Ioan

5. Mazăre Nicolae

6. Bularca Victor

învinuiţi de complicitate, /.../

Constat următoarele:

În fapt:

În cursul lunilor februarie-aprilie 1957, populaţia din comuna Întorsura Buzăului, regiunea Stalin şi din comunele din jurul ei, a început să se ducă în satul Maluri, comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa, regiunea Ploieşti la numita Tudorache Virginia, care lansează zvonul că are aşa pretinse vedenii, că i s-a arătat Dumnezeu, Care prin ea se adresează lumii, îndemnându-i să revină la credinţa în Dumnezeu pentru că se apropie sfârşitul lumii etc.

În desfăşurarea activităţii ei instigatoare Tudorache Virginia s-a bucurat de sprijinul coînvinuiţilor Eftimie Gheorghe, Teleanu Marian, Olaru Ioan, Mazăre Nicolae şi Bularca Victor, care vizitând-o acasă au adus-o şi în comunele Întorsura Buzăului şi Sita Buzăului pentru a propaga aşa-zisele vedenii ale ei. /.../.

În drept:

Faptele învinuitei Tudorache Virginia de a fi spus că ei i S-a arătat Dumnezeu, şi faptul de a simula că prin ea vorbeşte Duhul Sfânt, precum şi faptul de a afirma că se apropie sfârşitul lumii şi că va veni un război, constituie delictul de instigare publică /.../.

Faptele săvârşite de învinuitul Eftimie Gheorghe de a o însoţi pe Tudorache Virginia prin diferite comune, de a o prezenta lumii ca pe o femeie sfântă prin care vorbeşte Dumnezeu, de a confirma şi întări cele spuse de ea, precum şi faptele învinuiţilor Teleanu Marian, Olaru Ioan,

[42] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 117-124, vol. II, fila 2 - titular Virginia Tudorache

Mazăre Nicolae și Bularca Victor de a pune la dispoziția învinuitei Tudorache Virginia locuințele lor în scopul propagării vedeniilor ei și de a anunța și mobiliza lumea să o asculte pe Tudorache Virginia, constituie delictul de complicitate /.../. Față de cele de mai sus

Dispun:

Trimiterea în judecata Tribunalului Militar Sibiu /.../ a următorilor învinuiți:

1. Tudorache Virginia, /.../ arestată la data de 23 iulie 1957, pentru comiterea delictului de instigare publică /.../

2. Eftimie Gheorghe, /.../ arestat la 23 iulie 1957.

3. Teleanu Marian, /.../ în prezent liber.

4. Olaru Ioan, /.../ în prezent liber.

5. Mazăre Nicolae, /.../ în prezent liber.

6. Bularca Victor, /.../ în prezent liber.

Toți învinuiți de complicitate /.../

Potrivit art. 267/7 Cod Procedură Penală, dosarul împreună cu concluziile de învinuire urmează a fi înaintat procurorului militar al Procuraturii Militare Sibiu spre confirmare și sesizarea instanței de judecată.

Persoane ce urmează a fi citate în instanță ca martori:

1. Purcăreanu Ioan, condamnat în penitenciarul Sibiu.

2. Vancea Gheorghe, /.../

3. Bularca Miron, /.../

4. Bularca Suzana, /.../

5. Munteanu Gheorghe, /.../

6. Ene Emilia, /.../

7. Găitan Olimpia,/.../

8. Găitan Ana, /.../

9. Găitan Georgeta, /.../

S-au stabilit cheltuieli de judecată în valoare de 1200 lei, sumă ce urmează să fie suportată de învinuiți.

Anchetator penal de securitate: Locotenent Stoica Ilie"

*

„M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni." (Ev. Ioan, 15/24)

Drumul crucii lui Verginica trece dintr-un an într-altul, trece, iar crucea se îngreuiază odată cu necredința care a născut mereu prigonitori pe calea cu Hristos a creștinilor adevărați. Când un creștin iubitor de Dum-

nezeu, purtător al darurilor de sus, cade în mâna necredincioșilor defăimători de Dumnezeu, atunci iar și iar se deschide pe pământ procesul lui Hristos și este Domnul adus înaintea pretoriului și prigonit ca și atunci, căci necredincioșii, și mai ales cei din vremurile de pe urmă, n-au cum să știe de Dumnezeu, n-au cum să-i judece pe cei cu daruri sfinte decât cu defăimare, cu minciuna care așează vină pe cei judecați că merg cu Dumnezeu pe cale și nu cu lumea. Prin fiecare creștin judecat înaintea pretoriului stă Domnul iar și iar judecat înaintea lui Pilat, dat de Anna și Caiafa la cruce, căci creștinii sunt copiii lui Dumnezeu pe pământ, și în toate vremile ei au fost trași la judecată, ca mereu Iisus Hristos să fie judecat și condamnat ori de câte ori fiii Lui sunt prinși, închiși, condamnați și dați pieirii. Așa a fost prigonit Dumnezeu Cuvântul prin cei prigoniți și duși la închisoare pentru iubirea lor de Dumnezeu.

Cum pot fi prigoniți creștinii fără să fie prigonit Dumnezeu în fiecare dintre ei?

Se poate ivi întrebarea: dacă Dumnezeu este acest cuvânt și lucrare, de ce i-a primit El pe cei veniți în haine de miel pe deasupra, când ei erau cumpărători și vânzători de taine și de creștini? De două mii de ani de când creștinii sunt prigoniți și uciși, n-a fost vreodată să nu fi fost tabloul întreg ca și atunci, căci erau arhierei, preoți, cărturari, farisei, Pilat, irozi, iude, soldați slujitori ai scaunelor de sus, și toți aceștia se temeau și se tem de Dumnezeu și de creștini, căci creștinii sunt copiii lui Dumnezeu, sunt prezența lui Dumnezeu între oameni pe pământ, fiindcă fiii lui Dumnezeu sunt lumina care luminează în întuneric ca și Hristos Păstorul lor, și nu este altă justificare la întrebarea de ce sunt prigoniți creștinii, de ce nu sunt iubiți și căutați și puși la cârmă peste popoare ca să le fie bine popoarelor, și nu doar celor care-și fac rost de scaune de stăpânire.

Crucea lui Verginica se îngreuiază și trece ea în următorul an cu ea pe umeri, și anul care urmează este anul condamnării ei la închisoare.

La 24 septembrie 1957, în ședință publică Tribunalul Militar Sibiu a hotărât trimiterea în judecată pentru infracțiunea de instigare publică a Verginicăi, a cumnatului ei și a celorlalți patru învinuiți împreună cu ea[43] , urmată de interogatoriul luat fiecăruia dintre ei în calitate de inculpați în ședința publică din data de 9 octombrie 1957.

Între timp Eftimie Gheorghe a primit mandat de punere în libertate provizorie[44] pe data de 9 octombrie 1957.

[44] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 169 - titular Virginia Tudorache
[43] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 135 - titular Virginia Tudorache

În perioada scursă de la arestare și până la condamnare Verginica a fost de mai multe ori internată în ospicii și spitale de psihiatrie. La 10 octombrie 1957 a fost transferată de la Penitenciarul Sibiu la Penitenciarul Văcărești, de unde în mai multe rânduri a fost internată la Spitalul Unificat Prof. Dr. Marinescu (Spitalul nr. 9) pentru expertize medicale. Diagnosticul medical stabilit a fost transmis la 31 decembrie 1957, după numeroase insistențe ale Tribunalului Militar Sibiu, care a amânat judecarea de patru ori din lipsa acestui diagnostic. Diagnosticul transmis de Spital stabilea doar boala de care suferă *„oligofrenie cu idei mistice”*, nu și gradul de responsabilitate, deci încă o nouă amânare a judecării procesului.

*

Până la arestarea lui Verginica Cuvântul lui Dumnezeu a trâmbițat prin ea, hrănind din cer poporul creștin apropiat acestui izvor ceresc, dându-i povețe mântuitoare și vestind proorocie despre alegerea României, pământ și popor ales la sfârșit, și din care Domnul Își pune deoparte o mânuță de creștini cu care să-Și lucreze împlinirea Scripturilor pentru sfârșit de timp.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[45] - 1957

„... Aşa cum a ales Mântuitorul pe iubiţii Săi apostoli din Galileea, cea mai de seamă provincie din acea vreme, cu cea mai dârză credinţă care străluceşte în adevăr şi astăzi, aşa a ales poporul român şi ţara română ca să fie altar de viaţă pilduitoare, iar poporul român popor de jertfă mântuitoare, pus în slujba mântuirii tuturor.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 aprilie 1957

„... Nu am venit la voi să caut ale voastre, şi am venit să caut suflete. M-am pogorât în rug ca să-i vorbesc poporului Meu. Iată, am venit şi vă grăiesc, ca să nu aveţi parte de durerea care vă paşte. Întăriţi-vă în credinţă, măi copii, în credinţă, nu în haine scumpe. Ferice de ochii ce nu văd şi cred, şi vai de cei ce văd, aud, şi nu cred!

... O, fraţilor, aţi uitat calea bisericii. O, fraţilor, de ce faceţi aşa, copiii Mei? Iată, bisericile sunt goale, iar cârciumile sunt pline. Deschideţi inimile voastre, daţi slavă lui Dumnezeu, cântaţi, daţi slavă din toate mădularele voastre!

[45] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 92-95

... O, fraţilor, dacă şi cuvintele Mele sunt de la dracul, atunci credinţa voastră de unde este? Dacă şi cuvintele Mele duc la iad, atunci faptele şi necredinţa voastră unde duc? O, n-am venit să vă rătăcesc, şi am venit să sufăr spini, am venit după oaia cea rătăcită.

... Iată ce vă spun: ieşiţi din această lume, din fărădelegile ei, adică: mândrie, beţie, curvie, minciună. Ieşiţi din Babilonul acestei lumi. O, iată, un îngeraş a aruncat o piatră în mare şi, cum se duce, aşa va fi aruncată în foc această babilonie.

... Pe vatra românească sunt trupurile sfinţilor, că de mult ar fi fost împărţită România, dar trupurile lor fiind în vatra României Maica Mea s-a rugat să vă ocrotesc, că de nu s-ar fi rugat, de mult v-aş fi lăsat în bătaia vânturilor.

... O, măi copii, un sfert este grâu şi trei părţi este neghină. În ţarină a fost semănătură bună şi a semănat şi dracul neghina. În ţarină au fost izvoare bune şi s-au făcut izvoare amare, care e ţărâna. Izvorul cel bun este biserica, izvorul rău este cârciuma, iar neghina, oamenii răi. Cine a făcut aceste izvoare amare? Dracul.

... Plânge Maica Mea pentru că te rogi cu capul descoperit. Vai de femeia care-şi retează părul, că a făcut dracul cuib în el! Pentru ce necinstiţi capul? Necinstită va fi în faţa lui Dumnezeu femeia care este cu capul descoperit. Să-şi radă părul ei ca să-i fie ruşine dacă vrea să umble aşa."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 mai 1957

„... Copiilor, fiţi tari, că şi pietrele sunt contra voastră, că sunt numai draci în jurul vostru, numai antichrişti la tot pasul, că e mai greu de voi decât a fost de sfinţii ce au locuit aici înaintea voastră. Sunt numai draci care vă amăgesc. Fiţi tari şi treji, că Tatăl vă aşteaptă. Nu lasă pe îngeraş să verse potirul; mai aşteaptă Tatăl Meu.

O, măi copiii Mei, voi ştiţi că în mijlocul vostru sunt lupi îmbrăcaţi în piei de oaie? Iată cum aruncă mărgăritarele ce le-au primit! nu le e milă. Iată cum le aruncă şi îşi bat joc de ele! Nu vă întristaţi. Nu toţi, nu toată lumea va intra în împărăţia Mea în grabă. Cum a fost cu potopul, aşa e şi acum când vine focul, şi tu nu vei arde, tu, cel care ţi-ai pus nădejdea în Tatăl. Luptă-te să împlineşti şi să păzeşti ceea ce ţi-am dat. Eu vă acopăr pe voi, şi ceilalţi vor veni la voi să scape, dar în zadar vor veni, că vor zice: „Creştinilor, scăpaţi-ne!", dar nu puteţi să le fiţi de nici un folos cu nimic, şi veţi plânge amar.

... Rugăciunea din miez de noapte nu o lăsa, că te va scăpa de mânia care va veni.

... Măi copii, nu vă puneţi nădejdea în doctori mai mult decât în Dumnezeu. Tot de Mine sunt lăsaţi şi doctorii, dar vindecările de la Mine vin. Voi prea mult v-aţi pus nădejdea în doctori, iar pe Dumnezeu L-aţi uitat, L-aţi dat la o parte. Fraţilor, postul şi rugăciunea, acela e leacul, nu cum ziceţi voi că postul omoară oamenii. Postul nu a omorât pe nimeni; din contră, a vindecat. Nu vedeţi voi că şi doctorii pământeşti vă dau regim, şi voi îi ascultaţi, şi vă fac sănătoşi? Dar Doctorul ceresc, cum nu vă va vindeca şi trupeşte şi sufleteşte?

... Iată, măi copiii Mei, descoperirea morţilor, iată, învia câte doi, câte trei, şi ferice de ei, care au înviat de la moarte la viaţă! Iată cum ies din groapa morţii şi cântă cântarea sfântă. Voi ştiţi că toţi învia, dar nu toţi o dată. Iată, copii, voi ştiţi că şi morţii aud aceste cuvinte sfinte? Aceste cuvinte ce le auziţi voi le aud şi morţii şi se miră cum voi aţi avut acest dar duhovnicesc atât de mare, că dacă ei auzeau aceste cuvinte sfinte ar fi ajuns pocăiţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 mai 1957

„... De ce pe prietenii tăi îi asculţi? Tot ce spun cei din jurul tău îi crezi, iar pe Mine Mă nesocoteşti. Iată, Eu M-am pogorât. Deschide-ţi inima ta să poată pătrunde cuvintele Mele ca să pot să-ţi vorbesc. Am venit, şi sunt rănit şi chinuit, că din cer şi până la pământ sunt lovit de toate faptele voastre.

Iată, împărăţia Mea e o farmacie cu de toate, cu de toate ce aveţi nevoie voi: înţelepciune, pace, credinţă, nădejde, dragoste, sănătate, putere să staţi în faţa oricărei furtuni, căci Eu vă dau numai la cererea voastră . Iată câte sunt, dar cereţi. Farmacia e încuiată, că voi nu cereţi prin rugăciune stăruitoare şi fierbinte, nu cereţi cu credinţă. O, aţi pierdut dragostea, care acoperă totul. Aţi rămas numai cu pizma şi cu răutatea.

... O, copiii Mei, am venit a treia oară. Prima dată am venit şi am făcut om şi tot ce se vede şi am pus o hotărâre să o păzească, să fie bine de el şi de toţi urmaşii lui, şi au greşit. Am venit a doua oară, în trup. M-am născut cu trup din Fecioară, am trăit pe pământ, te-am învăţat ce să faci să moşteneşti împărăţia cerurilor, te-am vindecat de toate suferinţele ce le aveai tu, care ai crezut şi ai venit la Mine. Sub ochii înaintaşilor tăi am făcut minuni ca să-i încredinţez de toată nădejdea ce trebuia s-o aibă şi ei, şi voi. Iată, am venit a treia oară. Acum sunt în Duh, şi M-am pogorât în mai multe locuri să vă îndemn la viaţă şi trăire curată şi sfântă, că e gata să se sfârşească totul, şi vă prinde moartea aşa cum sunteţi, pe calea cea largă, cu toate răutăţile: necredinţa, vrajba,

ura, mânia, mândria, desfrâul, curvia cea mai rea ca la păgâni.

O, copii, părăsiţi tutunul, că tutunul e de la dracul. Măi copii, Eu am semănat grâu, şi dracul a semănat tutun. Iată, M-a întrecut, că mulţi ar da pâinea pentru tutun.

... Plânge Tatăl, Cel ce a făcut pământul şi toate ce se văd pe el pentru om, şi acum nu mai e rod, nu mai e horă, nu mai e mulţumire, veselie, nu mai este speranţă; toate sunt triste.

... Tatăl a zidit casă de rugăciune şi dracul a zidit salon de dans. Tatăl a făcut vie şi vin; dracul a făcut cazan de ţuică şi ţuică a făcut, că şi strugurii îi bagă mulţi şi fac ţuică. Tatăl Meu a trimis prooroci să vestească vremile, iar dracul a zidit radioul şi difuzoarele. Iată, cine zice că ţuica nu este de la dracul nu va vedea faţa lui Dumnezeu.

... Pregătiţi-vă, naşteţi-vă din nou. Cine nu se naşte din nou nu ajunge la Mine. O, credeţi că e rai şi iad? Iată, vasul Meu a văzut, că de multe ori am dus-o şi i-am arătat totul. Plâng sufletele la poarta cerului, plâng părinţii voştri, copiii voştri, că i-aţi petrecut până la mormânt şi mai mult nimic nu mai ştiţi. O, se uită sufletele printre grădele în curtea raiului, că sunt suflete de nu le poţi număra; se uită şi văd scaunele şi frumuseţile, văd cununile, locurile că sunt goale, şi strigă: „Doamne, Doamne, iată cum stau scaunele libere, şi noi nu avem pe ce sta, că am obosit de atâta cale de la pământ până aici!“ Vine Domnul Iisus la poartă şi Se uită la ei cum strigă: „Deschide, să intrăm şi noi!“ Şi zice Domnul: „Nu Eu am închis-o, ci voi, cu faptele voastre ce le-aţi făcut cât aţi fost în trup pe pământ. Unde este rugăciunea ce trebuia să o faceţi? Cu ea deschideţi porţile cerului, căci sfinţii au deschis închisorile pe pământ, au domolit para focului. Nu aţi făcut rugăciune, nu deschideţi porţile cerului la împărăţia Mea.“

... Vine ziua când pentru o mâncare să rămâneţi afară din grădină, că Adam pentru o mâncare a fost scos afară. Vedeţi cu mâncărurile în zilele oprite. De ce mâncaţi peşte în zilele oprite? Ce ziceţi, că nu ce intră în trup spurcă pe om, ci aceea ce iese din gură? O, cum veţi plânge cu amar! Dar va fi târziu.

Iată ce vă spun: blestemat cel ce lucrează sâmbăta de la apusul soarelui până luni dimineaţa, la răsăritul soarelui!”

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 iunie 1957

Anul 1958
Condamnarea trâmbiței Domnului

La o nouă intervenție a Tribunalului Militar Sibiu, Comisia de expertiză a Spitalului Unificat Prof. Dr. Gh. Marinescu (Spitalul nr. 9) a transmis la data de 26 februarie 1958 că *„privitor la inculpata Tudorache Virginia responsabilitatea trebuie considerată atenuată”*[46].

Pe perioada în care s-au derulat expertizele medicale pentru stabilirea acestor diagnostice, 10 octombrie 1957 - 11 februarie 1958, Verginica a fost transferată de la Penitenciarul Sibiu către Penitenciarul Văcărești, retransferată de aici la Penitenciarul Jilava, în tot acest timp suferind numeroase internări la Spitalul Unificat Prof. Dr. Gh. Marinescu (Spitalul nr. 9), pentru ca în final să fie transferată înapoi la Penitenciarul Sibiu.

Din pricina problemelor de sănătate agravate Verginica nu s-a putut prezenta în fața instanței de judecată în 26 februarie 1958, potrivit adresei Penitenciarului Sibiu către Tribunalul Militar Sibiu *„deținuta fiind în agonie de 5 zile, netransportabilă.”* La baza acestei adrese stă referatul medical întocmit în 25 februarie 1958 de medicul acestui penitenciar, conform căruia Verginica „Este suferindă de maladia Sokolski-Bouillaud, fiind în faza de cord decompensat, fiind și într-o stare preagonică cu complicații /.../”[47].

La următorul termen stabilit pentru 12 martie 1958 se *„constată că este imposibil să se treacă la soluționarea cauzei, datorită faptului că inculpata în timpul dezbaterilor şi-a pierdut uzul rațiunii, astfel că este cazul ca aceasta să fie internată de urgență într-un ospiciu conform art. 65 c.p.p. până la completa însănătoşire în stare de libertate”*, motiv pentru care s-a stabilit ca Verginica să fie pusă *„în libertate provizorie până la judecare /.../ şi internarea de urgență într-un ospiciu”*, precum și *„suspendarea cauzei până la însănătoşirea inculpatei, care în timpul judecății şi-a pierdut uzul rațiunii”*.

Urmare a acestei hotărâri, începând cu data de 25 martie 1958 a fost internată la Spitalul Neuro Psihiatrie Sibiu pentru tratament. Conform adresei acestei instituții către Tribunalul Militar Sibiu, *„întrucât la câteva zile de la internare i-a sosit ordinul de punere în libertate din partea organelor M.A.I., iar din punctul nostru de vedere nefiind caz de continuarea tratamentului, a fost pusă în libertate prin anunțarea organelor*

[46] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 172-199 - titular Virginia Tudorache
[47] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 206-207 - titular Virginia Tudorache

M.A.I. de unde a obținut și foaia de drum în ziua de 4 mai 1958”[48].

Trebuie evidențiată ziua de 4 mai 1958 când Verginica a fost pusă în libertate provizorie, căci mergând spre casă cu trenul, la 10 km de Pucioasa, în gara Doicești, a coborât Domnul cuvânt vorbind cu glas de tunet prin trâmbița Sa, iar cei din tren unii plângeau, alții se răzvrăteau. Agenții de securitate de pe lângă ea au intervenit să oprească izvorul cuvântului, și lăsăm să vorbească despre această întâmplare din tren cuvântul Domnului coborât, după ce Verginica a ajuns acasă.

„... Copilaşii Mei, un tren este un şarpe cu ciocul de fier care duce mii de oameni pe spatele lui în toate părțile lumii, plini de tot felul de păcate: mândrie, răutăți și desfrâu, duce lucrarea lui antichrist. Iată că s-a împlinit ceea ce s-a spus prin proorocul, că s-a umplut pământul de păsări cu ciocul de fier, șerpi cu ciocul de fier, broaște țestoase de fier.

Iată, M-am pogorât astăzi prin acest vas în gara Doicești și am vorbit cu glas de tunet și alerga lumea de toată mâna să vadă și să audă și plângeau și ziceau că n-au văzut și n-au auzit până acum așa ceva. În tren erau și oameni de ai lui antichrist. Îmi venea să prăpădesc trenul, dar M-am gândit la atâtea mii de suflete care erau pe tren și am zis: mai bine să sufere vasul Meu pentru Dumnezeu.

A fost călcată în picioare. Erau oameni parfumați, bine îmbrăcați, și când au auzit au udat cămășile de pe ei plângând.

O, câtă lume este care nu cunoaște pe Dumnezeu! Ce dezbatere mare au făcut oamenii lui antichrist, și au făcut acte să trimită vasul Meu în spitalul de nebuni! Dar ce ziceți voi? Mare este durerea vasului Meu, dar o voi mângâia când va înceta proorocia. Acum, mângâiați-o voi.

Vă este drag să vă întâlniți mulți, dar acum nu se mai poate, că e vreme rea... Copii, când sunteți judecați, să nu vă tulburați, că totul vine de sus, de la Duhul Sfânt. Iată ce a spus persecutorul lui Verginica: „Dacă această ființă suferă pentru Dumnezeu, ce voi face eu cu faptele mele pe care le-am făcut și le fac în tot momentul?“ Cine l-a făcut pe el blând? El a fost blând cu proorocul Meu, dar comandantul a fost foarte aspru. Când vorbea vasul Meu era lovită și persecutată și a venit judecătorul și a văzut vasul Meu, pe Verginica, unde era închisă, și a zis suspinând: „Mai bine nu te mai năşteai, dar să nu greşesc, iată ce-ți spun: ai să scapi, ține-ți curajul, că ți se va da drumul.“ ...

Iată, vasul Meu are să călătorească astăzi la doctor. Acum se va scula

[48] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 235 - titular Virginia Tudorache

și are să plângă amar de durerea ce o suferă din pricina loviturilor ce le-a primit în tren. A fost lovită peste cap cu pumnii, peste gură cu palmele, peste plămâni, coastele îi sunt aproape frânte căci a fost târâtă pe jos și au băgat-o într-o cameră la gară și acum o duc la doctori. Dar ferice de ea, că mare plată va lua în împărăția Mea când va veni, căci va fi printre proorocii Mei. I-am gătit un loc cum nu se poate spune, și pregătesc și este pregătit pentru toți acei care suferă pentru cuvântul Meu și pentru trâmbița Mea Verginica"[49]. *(Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 21 aprilie/ 4 mai 1958)*

Tribunalul Militar Sibiu a revenit cu o nouă adresă prin care solicita să i se comunice *„în ce situație se găsește în prezent numita inculpată din punct de vedere al stării sănătății sale, iar dacă a ajuns în stare normală sub raportul uzului rațiunii, a ne comunica unde se găsește în prezent, spre a putea să fie chemată la tribunal în vederea judecării procesului",* solicitare la care i s-a răspuns că internarea s-a realizat *„cu diagnosticul de sindrom ocazional de agitație și epistaxis anterior drept, /.../. Diagnosticul cu care a fost internată de către Policlinică se explică printr-o reacție în urma situației sale juridice, care adesea se grefează pe fondul de o ușoară debilitate mintală".*

În finalul acestui răspuns, Spitalul Neuro Psihiatrie Sibiu concluzionează: *„În ceea ce privește starea sănătății inculpatei, așa după cum am arătat mai sus, este o ușoară debilă mintală, capabilă însă de muncă socială și responsabilă sub toate aspectele de faptele sale"*[50].

Tribunalul Militar Sibiu stabilește un nou termen de judecată pentru data de 20 iunie 1958, la care inculpații au fost prezenți însoțiți de apărătorii lor, dată la care instanța penală pronunță sentința nr. 383/20 iunie 1958, în dosarul nr. 801/1957 prin care condamnă pe:

- Tudorache Virginia *„la un an închisoare corecțională și la 3 ani interdicție corecțională pentru delictul de uneltire contra ordinei sociale prin agitație, prin schimbarea de calificare din delictul de agitație publică"* și ceilalți condamnați;

- Eftimie Gheorghe și Teleanu Marian *„la câte 2 ani închisoare corecțională, și la câte 3 ani interdicție corecțională"*, pe Olaru Ioan, Mazăre Nicolae și Bularca Victor *„la câte un an închisoare corecțională și la câte 3 ani interdicție corecțională",* toți cinci *„pentru complicitate la delictul de uneltire contra ordinei sociale prin agitație prin schimbarea de calificare din complicitate la delictul de agitație publică"* și *„se dis-*

[49] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, 2009, pag. 95-96
[50] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 238 - titular Virginia Tudorache

pune confiscarea totală a averii inculpaților de mai sus și obligă pe inculpați la câte 400 lei cheltuieli de judecată pe fiecare".

Inserăm motivația Tribunalului Militar Sibiu din:

Sentința[51] nr. 383, 20.06.1958

„Tribunalul Militar Sibiu
Dosar nr. 801/1957
Sentința 383 astăzi, 20 iunie 1958.
Tribunalul Militar Sibiu compus din:
Preşedinte: Maior de Justiţie Răileanu Ioan
Asesori populari: Căpitan Pop Ioan și Lt. major Bucur Valeriu
Procuror militar: Lt. major de Justiţie Dan Ioan
Secretar şef: Lupu Manole
S-a întrunit în ședință publică, spre a judeca pe:
/.../

În fapt:

Inculpata Tudorache Virginia /.../ a lansat zvonul în localităţile din împrejurimi că ar avea nişte vedenii, că i S-ar fi arătat Dumnezeu, Care prin ea Se adresează lumii ca să revină la credinţă pentru că s-ar apropia sfârşitul lumii. Acest zvon a circulat prin diferitele sate din apropierea celui în care locuia ea, lumea devenind neliniştită din această cauză şi căutând să o viziteze pentru a-i asculta diferitele proorociri ce le făcea în timpul vedeniilor.

În desfăşurarea activităţii ei, care prin cuvintele pe care le spunea şi aspectul sub care le pronunța, neliniștea populația şi o determina a avea idei diferite de cele necesare unei vieţi obişnuite, mai ales că majoritatea locuitorilor din împrejurimi aveau un slab nivel cultural, şi în loc să o combată se lăsau impresionaţi de proorocirile făcute, inculpata Tudorache Verginia a fost ajutată de coinculpaţii Eftimie Gheorghe, care a purtat-o prin diferite localităţi pentru a o asculta cât mai mulţi oameni, Olaru Ioan, Teleanu Marian, Mazăre Nicolae şi Bularca Victor, care i-au dat adăpost, au primit-o la locuințele lor pentru a-și desfăşura activitatea faţă de locuitorii satelor respective, şi în plus au chemat oameni pentru a asista la cele spuse de inculpata Tudorache Virginia. /.../

Activitatea desfăşurată de inculpata Tudorache Virginia cu ajutorul coinculpaţilor Eftimie Gheorghe, Teleanu Marian, Olaru Ioan, Mazăre Nicolae și Bularca Victor, neliniștind și agitând populația din comunele

[51] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 261-269 - titular Virginia Tudorache

Întorsura Buzăului, Sita Buzăului şi Zărăfoaia, a putut pune în pericol securitatea statului nostru, mai ales că ideile răspândite şi propagate de inculpata Tudorache Virginia şi cei cinci coinculpaţi sunt diferite de cele ale oamenilor cinstiţi din statul nostru de democraţie populară. /.../

Dată şi citită în şedinţă publică, astăzi 20 iunie 1958.

Preşedinte: Maior de justiţie Rădulescu Ion

Asesori populari: Căpitan Pop Ioan şi Lt. major Bucur Valeriu

Secretar şef: Lupu Manole

Proces verbal

Astăzi, 20 iunie 1958

Sentinţa de mai sus s-a citit de către noi, secretatul şef al tribunalului, condamnaţilor de mai sus, care au fost încunoştiinţaţi de către procurorul militar că legea le acordă dreptul să declare recurs în termen de 3 zile, la Trib. Militar al Regiunii 3 Militare.

Secretar şef: Lupu Manole"

Sentința a fost însoțită la aceeași dată de emiterea mandatelor de arestare pentru inculpați și încarcerarea acestora la Penitenciarul Sibiu[52].

Recursurile au fost înaintate de către arestați din Penitenciarul Sibiu la data de 21 iunie 1958, cu depunerea motivelor de recurs la data de 15 august 1958 la Tribunalul Militar al Regiunii a III-a Militară Cluj[53], recursurile fiind respinse ca nefondate prin Decizia[54] nr. 1064/18 august 1958.

Decizia a fost însoțită de emiterea mandatelor de executare a pedepselor de către Tribunalul Militar Sibiu pentru fiecare condamnat, mandat care conținea un scurt rezumat al faptelor – în cazul Verginicăi, spre exemplu, se menționează: *„Inculpata în cursul anului 1957 a făcut agitație prin diferite sate spunând că se apropie sfârşitul lumii şi ca oamenii să nu mai muncească şi ca tinerii să se călugărească."* În baza acestor mandate locurile de detenție au emis procesele-verbale care consemnau perioada de executare a pedepsei conform sentinței mai sus-amintite[55].

Din evidențele existente în dosarul penal nr. P 043148 reiese că toți condamnații, cu excepția Verginicăi, după un timp au fost transferați la alte penitenciare și colonii de muncă. Astfel, Eftimie Gheorghe și Teleanu Marian au fost transferați la Penitenciarul Ostrov, Colonia de Muncă Sal-

[52] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 255-260 - titular Virginia Tudorache

[53] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, fila 270-275,284-286 - titular Virginia Tudorache

[54] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 299-302 - titular Virginia Tudorache

[55] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 320, 324-325, 341, 345-346, 362, 366-367, 379, 383-384, 396, 400-401, 413, 417-418 - titular Virginia Tudorache

cia, în timp ce Mazăre Nicolae, Olaru Ioan și Bularca Victor au fost transferați la Penitenciarul Gherla[56]. Dacă majoritatea condamnaților erau relativ tineri la momentul executării pedepsei, Mazăre Nicolae avea la acel moment vârsta de 68 de ani, decedând la doi ani după eliberare.

De asemenea, punerea în aplicare a măsurilor de confiscare totală a averii celor condamnați s-a făcut la solicitarea Tribunalului Militar Sibiu către Tribunalul Popular al raionului Pucioasa, care a cerut Sfatului Popular al comunei Zărăfoaia efectuarea demersurilor necesare confiscării averii Virginiei Tudorache și lui Eftimie Gheorghe.

Aplicarea s-a efectuat prin procesul verbal din 25 noiembrie și 2 decembrie 1958, emis de Secția Financiară a raionului Pucioasa, care s-a deplasat pe teren și a procedat la identificarea, măsurarea și evaluarea terenurilor, casei și bunurilor aferente.

În urma evaluării făcute, în cazul Verginicăi s-a constatat că nu are niciun fel de avere înscrisă pe numele ei, iar în cazul lui Eftimie Gheorghe s-a procedat la trecerea în proprietatea Sfatului Popular al Orașului Pucioasa a terenurilor și imobilului acestuia prin Decizia[57] nr. 334 din 17 decembrie 1958.

În același fel s-a procedat și pentru condamnații Teleanu Marian, Olaru Ioan, Mazăre Nicolae și Bularca Victor[58].

Mărturii ale creștinilor privind suferințele trâmbiței Domnului în ospicii și închisoare

Înainte de condamnare, pe perioada arestării, dar și după condamnare Verginica a fost supusă unor experimente medicale efectuate în spitale de psihiatrie (Spitalul de stat nr. 9, spitalele din Sibiu, Ploiești, Plătărești, Bălăceanca, Târgoviște, Pucioasa) de către cadre medicale din aparatul represiv al Securității, și unor torturi fizice și psihice în cadrul penitenciarelor Sibiu, Văcărești și Jilava. Aceasta se întâmpla cu precădere când aveau loc prin somn proorociile, când ea nu simțea nimic din ceea ce aceștia aplicau pe trupul ei: arsuri cu țigara, sticlă pisată în gură, bile

[56] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. II, filele 72-73, 92-93, 97-98, vol. IV, fila 15, vol. V, fila 4, vol. VIII, fila 12 - titular Virginia Tudorache

[57] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 313-316, 322-323, 335-339 - titular Virginia Tudorache

[58] Arh. CNSAS Dosar nr. P 043148, vol. I, filele 354-360, 375-377, 392-394, 409-411 - titular Virginia Tudorache

de fier înfierbântate și puse la subțiori, înțepături cu ace în mâini și picioare, șocuri electrice aplicate pe frunte, căluși de fier în gură și injecții cu ser expirat sau viruși. După ce se trezea simțea durerile groaznice și vedea urmările acestor torturi pe trupul ei.

Aceste pătimiri au fost împărtășite creștinilor de către Verginica, regăsindu-se în mărturiile lor din cartea Cuvântul lui Dumnezeu, iar unii dintre ei chiar au văzut urmele acestor torturi pe frunte, mâini și picioare (Olaru Ioan, Ocolescu Elvira etc.).

Pe perioada detenției Domnul a continuat proorociile prin Verginica atât în locurile de detenție (celulă), cât și în spitalele unde a fost internată. Există chiar un martor ocular în persoana doctorului indian Singvrey, rezident în ultimul an la spitalul Plătărești, care a auzit vorbirea lui Dumnezeu prin Verginica în limba indiană și a scris cele auzite, a tradus și i-a oferit apoi Verginicăi un exemplar în limba română. Aceasta este cunoscută sub numele de profeția indianului Sundar Singh, fiindu-i atribuită acestuia de nu se știe cine.

În cartea Cuvântul lui Dumnezeu, se vorbește despre această perioadă de detenție, din care prezentăm câteva fragmente:

„... Iată, pe vasul Meu l-au luat şi au făcut tot felul de încercări cu el. I-au tras tot sângele, i-au făcut injecţii cu ser vechi să o piardă, dar mâna Tatălui a fost cu ea, şi nu mai este mult şi o voi ridica de pe pământ. Atunci veţi vedea cine a fost acest vas, iar satul Maluri îl voi pierde cu focul Meu ca pe Sodoma şi pe Gomora, că n-a vrut nici unul din satul acesta să creadă, şi au bârfit şi au dispreţuit cuvântul Meu”[59]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 19 iunie/2 iulie 1959)*

„... Fiilor, să nu ziceţi că vorbeşte chipul acesta pământesc. Iată, un cioban s-a dus la târg şi a cumpărat un caval şi cântă în vocea cavalului. Aşa şi Eu, cânt cântec de jale. Nu vorbeşte trupul, ci vorbeşte Duhul. Trupul a fost băgat în apă şi am vorbit la peşti. Trupul a fost în temniţi şi am vorbit la gândaci. Trupul a fost băgat în groapă şi am vorbit la cei din iad....”[60]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 mai 1963)*

„... O, mireasă frumoasă, cum ţi-ai întinat rochiţa de mătase! Dar nu e vina ta, e vina altuia. Numai în profeţia spusă indianului am scris această urgie. Acum indianul e mucenic în cer, ucis în ţara lui. Am vorbit

[59] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 100
[60] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 105

prin vasul Meu în închisoare unui doctor indian, şi acela a scris cuvântul Meu şi a crezut în Mine prin trâmbiţa Mea. A fost ucis când s-a dus cu vestea aceasta în ţara lui (doctorul indian Singvrey, n.r.)”[61]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 ianuarie 1975)*

„... Acest trup e asfixiat duhovniceşte când grăiesc Eu din ea. Când a fost înţepată cu ace de ce nu a ţipat? Când i-a făcut injecţii cu apă, de a umflat-o burduf, de ce nu a ţipat? Când i-a pus ouă fierbinţi la picioare şi la subţiori, de ce nu a ţipat? Pentru că Eu grăiesc atunci din ea. Când strigă într-una „Mor!“, de ce nu moare? Dar să ştiţi că veţi răspunde când strigă şi nu e nimeni lângă ea”[62]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 18 aprilie/1 mai 1979)*

Aceste suferințe au agravat starea și așa precară de sănătate a Verginicăi, ceea ce a determinat uneori imposibilitatea prezentării la termenele de judecată stabilite de instanță, situații consemnate chiar de către Penitenciarul Sibiu, la care am făcut referire anterior.

Suferințele îndurate se regăsesc în mărturiile creștinilor apropiați, unele din acestea fiind susținute de materialele documentare existente în dosarele fostei Securități.

„/.../ În toamna anului 1956 a fost dusă la Ploieşti şi internată acolo o perioadă de timp. După aceea a fost internată de două ori la spitalele de nebuni din Plătăreşti şi Bălăceanca. Dumnezeu a lucrat prin ea şi acolo şi a ocrotit-o, căci putea să fie de multe ori omorâtă de nebuni. A cunoscut teroarea cămăşii forţate, dar Domnul lucrează prin oameni şi a luminat mintea şefului spitalului de acolo, căci el a văzut şi a înţeles felul cum vorbeşte Dumnezeu prin ea asistând la o vorbire a Domnului şi şi-a dat seama că nu este nebună şi a eliberat-o din spital /.../”[63].

Ivan Petre

„/.../Printre multele torturi la care a fost supusă se mai numără şi acestea: în anul 1957, Securitatea de la Sibiu a băgat-o în luna ianuarie într-un butoi cu apă şi a legat-o de mâini şi de picioare. Aşa a ţinut-o o noapte întreagă de iarnă, dar ea a rămas vie. În timp ce Domnul vorbea prin ea i s-a administrat în gură sticlă pisată, otravă, precum şi diferite

[61] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 188
[62] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 254
[63] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 49

virusuri de boli primejdioase, şi nu s-a lipit nimic de ea. I s-au administrat sub subţiori fiare fierbinţi în formă de ou ca să vadă dacă simte. A fost înţepată cu sula în timp ce vorbea Domnul prin ea, şi nu s-a mişcat. A fost băgată în camere încuiate, unde erau nebunii cei mai primejdioşi, atât la spitalul nr. 9 din Bucureşti, cât şi la Plătăreşti, şi nebunii nu au omorât-o, ba o mângâiau. La închisoarea Jilava a fost băgată în lacul cu şerpi veninoşi, şi şerpii o lingeau pe picioare /.../''[64].

Stoica Gheorghe

,,/.../ A venit timpul să plec militar. Domnul mi-a vestit prin Verginica: ,,Iată, Viorele, pleci militar şi te duci departe, departe, unde nu mai auzi de cuvintele Mele. Păstrează-le şi cugetă mereu la ele. Pe unde poţi, fă rugăciuni. Când treci pe lângă biserică închină-te cu limba în gură.''

În armată, la infirmerie am întâlnit un medic care, aflând din ce loc sunt, mi-a spus că în timpul practicii lui la spitalul Gh. Marinescu (Nr. 9) din Bucureşti a văzut o fată de lângă Pucioasa care vorbea întruna de Dumnezeu. Spunea că au încercat medicii să o facă să tacă, dar n-au reuşit cu toate metodele lor, şi erau uimiţi de puterea supranaturală cu care era învăluită această fată, care când se trezea nu ştia nimic din câte vorbea. I-au pus căluş în gură, i-au înfipt ace în picioare, dar n-au reuşit să-i oprească vorbirea /.../''[65].

Șerban Viorel

,,/.../ A fost internată forţat la spitalul psihiatric din Ploieşti. A suferit mult de la bolnavii de acolo. După multe insistenţe ale mamei sale i s-a dat drumul. Nu mult după aceea a fost din nou ridicată şi internată la spitale de lângă Bucureşti: Plătăreşti şi Bălăceanca. Acolo a suferit multe chinuri. A fost îmbrăcată în cămaşă de forţă, i s-au introdus în gură lucruri spurcate. Dar mila lui Dumnezeu fiind cu ea, a scăpat şi de acolo prin cei ce erau atunci conducătorii ţării, căci a fost chemată de către Gheorghe Gheorghiu-Dej, şi el a cercetat-o. La plecare i-a dat bani pentru tren şi a întrebat-o dacă are nevoie de însoţitor, iar ea a spus că are o cunoştinţă şi va merge acolo. Domnul i-a spus să meargă singură, deoarece în gara Târgovişte o aşteaptă Ricuţa, adică eu (cu numele meu mic). În Târgovişte a coborât, dar eu nu eram. Verginica, văzându-se singură, s-a mâhnit şi sta nedumerită de spusele Domnului, însă în cele din urmă am apărut. Întrebând-o unde mergem, a spus că vrea să meargă la fratele Ion Neacşu

[64] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 58
[65] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 63

din Viişoara. Pe drum am vorbit din sfânta Scriptură despre minuni ce s-au săvârşit atunci, despre proorociile din Noul şi Vechiul Testament. La aceste vorbe ale mele ea mult se uimea, căci niciodată nu i-am vorbit aşa. O rugam să ne mai odihnim pentru a vorbi mai mult, dar ea a dorit să ajungem mai repede, că era obosită şi bolnavă. Când am sosit la câţiva metri de casă, i-am spus: „Acum, Verginica, ne despărţim“, şi uitându-se la mine, am dispărut, iar ea, văzând acest lucru, a rămas uimită, şi în jale mare a auzit din văzduh: „Nu mai plânge, Verginica! Nu a fost Ricuţa. Am fost eu, Maica Domnului.“ Atunci şi mai mare i-a fost durerea văzând cu cine a călătorit şi n-a ştiut. Udând cu lacrimi locul, l-a sărutat şi a mers în casa fratelui numit mai sus, spunându-i şi lui această minune.

Nenumărate minuni s-au petrecut în viaţa ei, care parte din ele sunt cunoscute şi de alţi creştini. În anul 1958 am fost martora unei grele încercări pentru Verginica. Vestea despre ea s-a răspândit în multe laturi ale ţării. Astfel au auzit şi nişte creştini din Întorsura Buzăului. A coborât Domnul acolo, au participat mulţi creştini, dar au fost printre ei şi inimi împietrite, care au mers şi au sesizat autorităţile. Venind acolo au fost arestaţi. Sora Verginica era însoţită de cumnatul ei, Gheorghe Eftimie. După cercetări au fost eliberaţi din închisoare şi au fost încredinţaţi tribunalului militar din Sibiu. La a treia înfăţişare am fost şi eu de faţă. Plecând de acasă împreună cu ea, mama şi sora ei au rămas plângând de teamă că nu se va mai întoarce. În drum spre Sibiu ne-am oprit la Întorsura Buzăului, unde a coborât Domnul, şi printre alte învăţături dumnezeieşti, a spus: „Aveţi un prag de trecut.” În drum spre tribunal am intrat în catedrala ortodoxă din Sibiu, unde sora Verginica s-a spovedit şi s-a împărtăşit. După judecarea procesului s-a dat sentinţa. Sora Verginica şi cumnatul ei au primit câte doi ani de închisoare. Pentru mine a fost o zi foarte grea. Eram în stare să o răscumpăr executând pedeapsa în locul ei. La despărţire cu lacrimi în ochi m-a rugat să nu o părăsesc pe mama ei şi să o ajut cu ce pot.

Cu ajutorul lui Dumnezeu ne-am întâlnit din nou, dar vrăjmaşul diavol nu a încetat războiul lui declarat creştinilor, şi din nou i-a învrăjbit pe cei din jurul lui Verginica şi a fost iarăşi internată la spitalul Gheorghe Marinescu (Nr. 9) din Bucureşti, unde a fost injectată cu ser care nu mai era valabil, şi a suferit nespus de mult /.../”[66].

Ivan Maria

[66] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 66-67

„/.../ În octombrie 1960 s-a întors de la închisoare direct la mine acasă. Era arsă pe picioare cu ţigara ca să vadă dacă simte ceva când vorbeşte. Mi-a povestit lucruri îngrozitoare, pe care le-a petrecut în închisoare, mai ales că la început a fost în celulă cu nişte sectante, şi în timpul cât adormea şi vorbea Dumnezeu prin ea, acestea îi băgau în gură murdării din hârdău /.../"[67].

Ocolescu Elvira

„/.../ În anul 1956 a fost arestată şi băgată într-o celulă cu sectanţi care, nesuportând sfânta cruce şi vorbirea dumnezeiască, s-au hotărât s-o bată până o vor omorî. Pe lângă chinurile pe care le-a suferit de la cei cu care stătea în celulă a fost supusă şi asprimii ofiţerilor de securitate din Sibiu, care, în timp ce Domnul vorbea prin gura ei, o frigeau cu ţigara pe mâini şi pe picioare, îi puneau bile de fier fierbinţi sub subţiori, chinuri pe care ea nu le simţea atunci când vorbea, dar le simţea după ce se trezea. I-au pus zăbală în gură ca să nu mai poată vorbi, şi tot a vorbit. În luna ianuarie au băgat-o într-un butoi cu apă legată de mâini şi de picioare. Afară erau minus unsprezece grade, iar dimineaţa când au venit au găsit-o vie, iar apa din butoi nu îngheţase.

Vestea despre această proorociţă a ajuns până la Gheorghe Gheorghiu-Dej, care în anul 1957 a dat dispoziţie să o aducă în faţa lui, şi el a eliberat-o. După ce a fost eliberată am participat la mai multe coborâri ale Domnului, mesaje în care Domnul ne învăţa frica de Dumnezeu şi orânduiala lăsată pe pământ prin sfinţi.

În anul 1959 am fost înştiinţat de Domnul că această proorociţă trebuie să se căsătorească şi a fost ales tânărul Stoica Nicolae, frate cu soţia mea. Această căsătorie sfântă şi binecuvântată de Domnul s-a făcut cu scopul de a avea ea un ocrotitor pământesc, aşa cum a ocrotit şi bătrânul Iosif pe sfânta Fecioară Maria, şi, apoi pentru a mai rezista presiunilor antichriste, care nu slăbeau să o supravegheze şi să o urmărească, astfel ea fiind ocrotită de eventualele arestări şi maltratări. Pe 31 decembrie, în noaptea spre 1 ianuarie anul 1959/1960, a avut loc logodna în casa socrului meu în prezenţa unui număr de vreo patruzeci de creştini. Pe la orele două noaptea casa a fost încercuită şi proorociţa Virginia a fost arestată şi dusă la Târgovişte, băgată într-o celulă cu nişte câini lupi. Şi acolo însă a coborât Domnul, iar în timp ce era vorbirea Domnului i-au băgat în gură sticlă pisată, au ars-o la tălpi şi pe picioare cu ţigara ca să vadă dacă mişcă.

[67] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 68

În luna mai, anul 1960, a avut loc căsătoria şi nunta la socrii ei, la Măneşti. Au venit creştini din toată ţara, însă toată această festivitate a fost dirijată de Însuşi Dumnezeu. Cununia s-a oficiat în biserica parohială Măneşti, preot fiind Mitrescu Ioan. Cât timp a durat sfânta slujbă a cununiei o lumină a stat mereu asupra capului proorociţei, astfel încât de emoţie preotul a făcut slujba foarte greu /.../''[68].

Dănciucă Gheorghe

,,/.../ Odată, când a fost dusă la spitalul de nebuni din Plătăreşti spunea cum a fost dusă la un loc cu cei închişi şi condamnaţi la moarte. Acolo era un lac şi trunchiuri de copaci prin apă, şi fiecare condamnat era aşezat pe o buturugă. Din apă ieşeau şerpi care-i muşcau şi, căzând în apă, se înecau. Au aşezat-o şi pe ea pe un trunchi, şi în acel moment a apărut Măicuţa Domnului zicând: „Nu te teme, Verginica! Eu te voi ţine să nu cazi în apă.“ Şi a stat ea aşa multe zile, încât se mirau chinuitorii ei, care neştiind puterea Domnului ziceau că e vrăjitoare. /.../

Verginica nu se supăra niciodată din cauza suferinţei trupeşti, nici nu a cugetat vreodată, şi făcea ce stătea în puterea ei: se ungea cu sfântul mir din candelă, se stropea cu agheasmă mare şi folosea medicamentele prescrise de medici. Medicii spuneau că are inima mult mărită şi îmi şopteau mie că nu va mai trăi mult, iar mai târziu, după ce din nou îi solicitam, se minunau cum de mai trăieşte.

Mulţi medici cărora Domnul le atinsese inima aveau mare milă de ea. De pildă, când se interna la spitalul din Pucioasa, doctorul Itu Gheorghe i-a fost de mare folos. La vizită veneau de la Securitate agenţi îmbrăcaţi în halate albe susţinând că sunt medici şi o cereau la Târgovişte pentru experienţe, iar medicul, nebănuind adevărul, o dădea. Şi, de fapt, ce se întâmpla? În timpul nopţii când ea adormea cobora Duhul Domnului şi grăia, iar securitatea scria ce se vorbea, şi o injectau cu ser stricat şi o băteau să se trezească, dar nu se trezea până ce Domnul nu termina ce avea de grăit. La trezire simţea usturime mare în tot trupul şi striga de durere. După multe nopţi ea a întrebat pe doctorul Itu Gheorghe ce se întâmplă de are aşa mari dureri dimineaţa. Atunci el a înţeles, şi s-a împotrivit cu tărie celor ce veneau să o ia, spunându-le că el răspunde de securitatea ei /.../''[69].

Bănescu Emilian

[68] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 70
[69] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 72

„/.../ Am luat parte la multe vorbiri cereşti. Umilinţele prin care ea a trecut ne-au fost povestite în multe împrejurări de ea sau de creştinii care au fost de faţă la aceste întâmplări. Pe mulţi creştini i-am auzit spunând că în închisoarea de la Plătăreşti Dumnezeu lucra prin ea şi le vorbea celor de faţă. Ca s-o reducă la tăcere îi puneau un căluş de fier în gură, dar n-au reuşit să oprească glasul lui Dumnezeu. Altă dată i-au pus la subţiori bile de metal fierbinţi, dar n-au putut să-i oprească vorbirea şi nici să-i facă vreo rană.

A fost aruncată într-un lac cu şerpi ca s-o mănânce, dar pe acel lac s-a agăţat de o buturugă de lemn şi a stat pe ea o zi şi o noapte, iar şerpii veneau până aproape de ea, dar nici unul nu i-a făcut nici un rău, aşa cum odinioară leii nu i-au făcut rău proorocului Daniel. La spitalul Nr. 9 din Bucureşti i-au făcut injecţii alterate ca s-o omoare, dar injecţiile nu şi-au făcut efectul, pentru că puterea lui Dumnezeu lucra prin ea şi nu simţea nici o durere în timpul torturilor, aşa ca mulţi dintre mucenici.

Cu toate că în satele prin care a trecut ea cu această lucrare din cer se umpleau bisericile cu popor, mulţi preoţi nu au crezut-o, ba chiar au hulit-o /.../”[70].

Ioniță Valeriu

„/.../ Verginica a fost arestată de securitatea comunistă în timpul unei vorbiri cereşti la Întorsura Buzăului. Eu am cugetat: „N-a mai venit Domnul cu grăirea Sa aşa cum mi-a spus.“ După şase luni Verginica a fost eliberată şi m-am dus la căsuţa ei şi Domnul mi-a spus: „Fiule Constantin, de ce te-ai îndoit că n-am mai venit cu Verginica la tine? căci cuvintele Mele nu rămân neîmplinite. Cerul şi pământul trec, dar cuvintele Mele nu vor trece /.../”[71].

Creața Constantin

Uneori vorbirea Domnului prin ea avea loc și în cele mai neașteptate locuri, cum ar fi atunci când călătorea cu trenul, existând mărturii ale creștinilor apropiați, care erau prezenți.

„/.../ Am fost martor la multe minuni pe care Dumnezeu le-a făcut prin ea. Odată am plecat cu ea spre comuna Sudiţi-Ilfov. În trenul spre Bucureşti, aproape de gara Nucet, sora Verginica şi-a aplecat capul pe braţele soţiei mele şi Domnul a început să vorbească prin ea. În compar-

[70] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 74
[71] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 76

timent eram numai noi trei. Mie şi soţiei ne-a fost teamă că intră între timp cineva de pe culoar în compartimentul nostru şi ne va cere să-i spunem ce anume se întâmpla. Dar de la Nucet până la Săbăreni, deşi culoarul era arhiplin, nimeni nu a deschis uşa cât timp a ţinut vorbirea Domnului. Cum ea s-a deşteptat, a năvălit lumea peste noi şi a ocupat locurile goale /.../"[72].

Ivan Petre

„/.../ Călătoream cu Verginica în tren cu alţi doi creştini, şi mai erau în compartiment patru călători, dintre care doi miliţieni. Ea a adormit, şi Domnul a vorbit de la Buzău până la Ploieşti, iar călătorii au dormit şi nu au auzit nimic /.../"[73].

Costache Cristea

În timpul cât Domnul vorbea prin ea, a fost supusă unor suferințe din partea călătorilor și a personalului C.F.R.

„/.../ Călătorind cu trenul de la Târgovişte la Pucioasa, Verginica a adormit şi a vorbit Domnul. Mulţi călători au auzit şi s-au înspăimântat, şi văzând-o ceferiştii au dat-o jos în gara Lăculeţe. Au bătut-o şi au lăsat-o acolo. Altă dată Domnul, referindu-Se la această întâmplare, a zis: „Era să avariez trenul, dar am lăsat să fie lovit vasul Meu". Referindu-se la tren, Domnul ne-a zis: „Oh, măi copii, iată şarpele de fier, propovăduit de proorocul, care călătoreşte şi duce fel de fel de lume cu fel de fel de deşertăciuni, ca şi păsările cu cioc de fier /.../"[74].

Şerban Viorel

„/.../ Eftimie Gheorghe a spus că ei nu au venit întâmplător în comuna Sita Buzăului, ci pentru că au fost trimişi de Duhul Sfânt. A mai arătat că Verginica a fost dusă în „Casa de nebuni", dar totuşi vorbea şi acolo. Eftimie Gheorghe a mai arătat că el este însoţitorul ei deoarece ea a adormit odată în tren şi nu s-a trezit pentru a da biletul la control şi a bătut-o controlorul, şi de atuncea el se duce cu ea"[75].

Ene Emilia

---

[72] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 49-50
[73] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 55
[74] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 63
[75] Arh.CNSAS Dosar nr. P 43148, vol. I, fila 92 - titular Tudorache Virginia

În anul 1992 Olaru Ioan din Sita Buzăului, unul dintre cei condamnați odată cu Verginica, aflând că lucrarea începută prin Verginica a mers mai departe și s-a împlinit desăvârșit prin ridicarea bisericii Noul Ierusalim, a luat contact cu viețuitorii acestui așezământ. Le-a povestit despre cele pătimite împreună cu Verginica după arestarea de la Sita Buzăului și le-a oferit acestora mai multe materiale personale (caiete scrise de mână) din care reproducem o mărturie din Jurnalul personal.

„/.../ Și citind în Sfânta Scriptură am găsit acolo scris că: „Fără Mine nu puteți face nimic!”

Am plecat în căutarea Creatorului, Care nu era departe, era în România. Și aflând despre Creator și despre Sfânta Treime că sunt chiar în România m-am bucurat foarte mult, căci în Biblie am găsit scris că Moise a umblat patruzeci de ani prin pustiu ca să ajungă la Noul Canaan, Noul Ierusalim, iar noi, românii, ne-am născut în el, aici.... Am rătăcit patruzeci de ani prin pustiul păcatului, am umblat în stânga şi în dreapta să cercetez unde s-ar afla Sfânta Treime şi am aflat-o aici, în ţară la noi. Aici este Noul Canaan şi Noul Ierusalim, aici, în România. /.../

În 1955 a apărut proorocița Verginica de la Maluri-Pucioasa. Verginica a fost tare ca o stâncă de piatră, și antichrist nu i-a putut opri lucrarea. A fost bătută în fel și fel, a fost chinuită ca să nu mai prooroceasc㠹 a fost băgată în întregime în apă și continua să prooroceasc㠹 a fost pusă la curent electric, iar curentul electric nu a avut putere asupra ei, și chiar doctorul care a pus-o la curent electric a constatat că nu-i face curentul electric nici un rău, și că Domnul continuă să vorbească prin gura ei și a verificat cu mâna lui cablul electric și s-a curentat pe loc.

A fost arsă pe frunte în timpul proorociei, și tot nu s-a oprit vorbirea lui Dumnezeu pe pământul României. Acest ochi al meu a văzut fruntea Verginicăi, care era numai o rană vie, de care tare m-am înfiorat. A zis Dumnezeu „să sufere vasul Meu, numai să scap prin suferința ei, s-o scap pe România, să fac din România Nou Canaan, Nou Ierusalim”. Ce mare este Dumnezeu și minunate sunt lucrurile mâinilor Sale!

Eu, cel ce am scris aceste rânduri dau mărturie la toate cele suferite de Verginica pentru păcatele noastre cele multe și grele. /.../

Verginica a fost arestată la Sibiu, verificată la spitalul de nebuni, la psihiatrie. /.../ Vreau să vă mai spun, am cunoscut-o din 1956 când m-am dus la Pucioasa pentru a cerceta proorocia, că Însuși Mântuitorul a zis: „Cercetați proorociile! V-am dat voie să cercetați ca să alegeți ce e bun”, dar nu era de ales, căci toate erau bune, că erau de la Dumnezeu.

Am fost în mai multe rânduri la Maluri-Pucioasa la ea, după aceea a fost şi ea pe la noi în zona Buzăului ca să ne aducă şi nouă vestea venirii Mântuitorului pe pământul României. A fost arestată împreună cu însoţitorul ei Eftimie Gheorghe, din casă de la mine. /.../ Venind mai pe seară la mine acasă, cineva răuvoitor a anunţat pe activistul de partid care a ţinut calea spre casa mea împreună cu miliţia. Era anul 1957 când ne-a arestat şi ne-a aruncat în închisoare: Verginica cu cumnatul ei Eftimie Gheorghe, eu şi încă trei bărbaţi de la noi, de aici. /.../

S-a întâmplat că Tribunalul Militar Sibiu ne-a judecat şi ne-a condamnat, şi în închisoare ne-a aruncat. Verginica împreună cu cinci bărbaţi a fost aruncată la închisoare, unde nimeni nu a ştiut de noi, nimeni, numai Dumnezeu /.../ ca să ne încerce răbdarea şi credinţa şi să vadă dacă o să cârtim împotriva Lui. Aşa cum a zis Mântuitorul: „Mai întâi Eu, după aceea voi. Fiţi tari în credinţă şi în suferinţă!"

/.../ Dimineaţa a venit Securitatea să ne ancheteze. După ce ne-a anchetat, nouă ne-a dat drumul şi a oprit-o numai pe Verginica s-o ducă la spitalul de nebuni de la Sibiu şi a băgat-o la probe (încercări) grele: a pus-o la curent şi la fel de fel de chinuri, la care nu poţi rezista, ca s-o determine să tacă, să nu mai poată vorbi Domnul, dar Dumnezeu a fost cu ea şi nu a lăsat-o pradă diavolului. Aşa au tot chinuit-o trei luni, şi apoi ne-a făcut acte pentru tribunalul militar de la Sibiu şi ne cita (ne ancheta) în fiecare lună (o dată pe lună) timp de şapte luni, până ne-a judecat şi ne-a condamnat. Pe Verginica a condamnat-o la un an, iar pe Eftimie Gheorghe la doi ani şi ne-a ţinut pe toţi la Sibiu şase luni, apoi ne-a trimis la puşcărie la Gherla, de unde ne-am eliberat. A fost închisoare grea, mai grea (foarte grea) ca şi când am fi omorât pe cineva, dar ne-am gândit la patimile Domnului Iisus Hristos. /.../

Eu sunt ceea ce sunt. Sunt o rădăcină din rădăcina Fundaţiei Virginiei, căci împreună am stat pe banca acuzaţilor şi am fost condamnaţi şi închişi împreună cu Dumnezeu. A vrut să ne piardă cel rău, dar Dumnezeu nu ne-a lăsat, ci a fost cu noi până am scăpat de la închisoare. /.../"

Și a luat sfârșit povestea de la Întorsura Buzăului și a fost ea scrisă. Verginica trecuse prin închisoare. Atâta izvor de cuvânt, care s-a pierdut cât timp cuvântul Domnului a trecut prin ea în toată vremea arestării, anchetării, internărilor în spitale, și apoi condamnarea și celula temniței! Atâtea strigăte din cer în fața celor care storceau din ea cuvintele Domnului, auzindu-le ei în zadar! Toate sunt scrise de îngeri, doar de îngeri, și vor fi cunoscute atunci când cărțile toate vor fi deschise.

Răbdarea este singurul sprijin al celor singuri. Verginica a fost singură, fără frați și surori, fără mângâiere, fără poporul ei, și doar cu răbdarea, care i-a fost înger întăritor pe o iarnă atât de grea a sufletului ei trudit sub cruce, sub crucea purtată pentru poporul ei. Apoi ea s-a întors printre ai săi și iarăși râul apei vii, și-a pornit izvorul și iarăși poporul a fost adăpat cu cuvânt din cer. Ea și-a povestit apoi vremea și pașii suferinței, și poporul a luat aminte și a mărturisit și a rămas mărturisirea, și așa se naște și se scrie o istorie frumoasă când ea este mărturisită, și acești mărturisitori sunt creștinii poporului Domnului.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[76] - 1958

„... O, copiii Mei, s-a ridicat dracul cu mânie mare să te distrugă, poporul Meu. De aceea strig la tine şi te învăţ să citeşti sfânta carte, că de aceea ţi-am lăsat-o, să-ţi arăt toată lucrarea celui rău. Dar strig uşor, nu pot să strig tare, că vasul Mi-e distrus. Croitorul când are ceva rupt la maşină lucrează uşor, cu milă. Milă Mi-e de voi să aşteptaţi, că sunteţi veniţi de la atâta cale, dar uite, vasul Meu vă este în faţă: Mi-e de tot distrus, dar de milă ce am de voi, nu vă las să plecaţi cu mâna goală.

... Poporul Meu, fii smerit, să nu pierzi pe Domnul, că iată cei ce se îngâmfă cum se răzvrătesc! Smeriţi-vă mult, mult, că dracul e pe pământ, este antichrist, şi are curajul până la cer să nimicească ce găseşte în cale, dar pe cei smeriţi nu poate să-i schimbe din cale.

O, măi copii, nu vă uitaţi după soare să vi se pară că ziua e mare şi că mai aveţi timp şi de pocăinţă ca să vă pregătiţi, că nu ştiţi ziua nici ceasul când veţi fi chemaţi. Pocăiţi-vă, măi copii, că plata voastră este aşa de mare! O, dacă le-ar vedea pe toate ochii voştri n-aţi mai mânca, n-aţi mai bea, şi aţi lupta pentru viaţă, pentru locurile cele înalte din casa Tatălui, şi la care Tatăl vă aşteaptă pe fiecare, dar să ştiţi că sunteţi puţini, puţini.

... Copiii Mei, M-am pogorât din cer pe pământ să prind peşte, M-am pogorât să înmulţesc peştele, dar iată, se înmulţesc şerpii. Antichrist se luptă cu Mine; vrea să stingă lucrarea Mea, lumina Mea de pe pământ. Nu-l vedeţi? Îl veţi vedea când va pieri biserica şi când va pieri preoţimea, şi mulţi se vor numi atunci înţelepţi.

Vine ceasul, tată, că n-ai să mai poţi cumpăra sau vinde fără ştampilă, dar voi, copiii Mei, să nu vă lăsaţi, că nici Eu nu vă las pe voi. Să aveţi nădejde şi credinţă că nu veţi muri de foame în nici un chip.

Fiii Mei, când primiţi durere şi n-aveţi mângâiere, cădeţi cu faţa la

[76] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 95-99

pământ şi cereţi, că Eu, Domnul, vă dau linişte şi potolesc furtuna. Cereţi, şi vă voi da. Iată, Eu alerg mai mult după oaia rătăcită, şi să ştiţi că veţi fi mult mângâiaţi de cerul sfânt, pentru că anevoie intră un păcătos în cerul sfânt. Eu M-am pogorât pentru întreg pământul, şi pentru credincioşi şi pentru păcătoşi, dar cuvintele Mele mulţi le socotesc nebune. Aţi avut la îndemână toată învăţătura prin sfânta Scriptură, prin sfânta biserică, prin vieţile sfinţilor, aţi avut toată orânduiala creştină, dar voi, în loc să împliniţi aţi părăsit toate orânduielile pentru mântuire socotindu-le nebune.

Lumea Mă face nebun acum, când vă chem la Mine. Lumea zice că sunt nebun, dar mâine când voi zice: „Duceţi-vă de la Mine unde v-aţi gătit locul!“, atunci ce va mai zice lumea? Am mângâiat, am vindecat, şi voi ziceţi că am fost nebun. Fiţi şi voi nebuni pentru Mine şi pentru cuvintele Mele.

... Veţi fi opriţi să mai paşteţi iarba pe care o cunoaşteţi. Înţelegeţi? V-am spus că vă vorbesc în pilde. Vei fi oprit să mai porţi credinţa, să mai te duci la biserică, şi va veni seceta şi foamea în acest an şi va fi numai necaz pentru voi. Va fi rod: poame, grâu, porumb, va fi destul, dar cuvântul Meu nu va mai fi, căci veţi fi opriţi.

— Doamne, cu ce să ne hrănim în zile de post, cu ce bucate?

— Fiilor, dacă vreţi şi puteţi, iată hrana voastră: o bucăţică de pâine şi apă la asfinţitul soarelui. Iată şi în alt fel: veţi mânca bucate fără unsoare şi toate pe seară, că ziua este mare. Şi voinţa să fie mare.

... Am strigat în biserici către slujitori. A sosit vremea să te oprească cu mâna, să te oprească să mai lauzi pe Dumnezeu. Bucuraţi-vă, că s-a apropiat ziua! Te-a oprit să mai lauzi pe Dumnezeu, dar nu te-a oprit să te rogi. Roagă-te, că pe rugăciune nu s-a pus hotar. Roagă-te când mergi la apă, când mergi la lucru, când mergi la câmp, când mergi la pădure laudă pe Dumnezeu.

Iată preoţii, în loc să sfârşească slujba la ora douăsprezece se grăbesc să o termine devreme. Mulţi sar cuvintele slujbei, dar voi nu judecaţi, ci supuneţi-vă. Dacă ei vă dau cu palma peste obrazul drept, întoarceţi şi pe cel stâng.

... Vă este drag să vă întâlniţi mulţi, dar acum nu se mai poate că e vreme rea.

... O, gem temniţele, dar toţi sunt pentru furt, pentru crime, pentru lucruri murdare. Rar pe care-l mai găseşti pentru cuvântul lui Dumnezeu.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 aprilie/4 mai 1958

„... Este vremea lui antichrist. Lucrează antichrist în chip nevăzut, are slugi care aleargă din om în om şi îi spun omului să părăsească pe Dumnezeu, Făcătorul cerului şi al pământului. O, poporul Meu, nu Mă părăsi, că nici Eu nu te voi părăsi.

... O, copiii Mei care mai păziţi poruncile Mele, păziţi-vă să nu vă pună ştampila pe mână sau pe frunte, că iată, bisericuţa Mea este goală, şi cei ce vin, unul la sută e bine, restul sunt murdari şi întinaţi. Dar saloanele de distracţie sunt pline.

Am venit şi cu trupul. Acum am venit şi cu Duhul să vă îndemn să pătimiţi în trup, să pătimiţi tot ce vă spun: înfrânare, oprire de la rău, de la beţie, de la curvie, de la lăcomie, de la îngâmfare, de la mândrie; într-un cuvânt, de la tot ce este rău.

... Fiilor, vă doresc sfinţii, se duc la Dumnezeu şi zic: „Cât mai e, Doamne, până ne vom întâlni cu aleşii Tăi?“ Tată, pregătiţi-vă de întâlnire.

Copiii Mei, se încuie biserica, se strâng cărţile şi se ard. Copiii Mei, acest împărat strânge totul.

O, măi copii, dracul n-a sădit nici un pom bun, ci a sădit numai pomi răi. Vine dracul şi intră în biserică, dar voi acum nu-l vedeţi, şi vine vremea când îl veţi vedea şi pe el şi toată lucrarea lui cea rea şi murdăria lui cea rea.

Merg femei în biserică bolborosind, dar nu rugăciune, ci descântând şi fermecând, să înşele şi să rătăcească de la adevăr.

Iată, are dracul turme de oi, de vaci, de capre, de porci, de junci, de gâşte şi de raţe. De unde le are? De la lume, tată. Ce vei răspunde, omule, că toate acestea le-ai dat tu dracului? Au fost ale tale şi te foloseşti tu de ele. Dezleagă-le prin rugăciune. E păcat să mănânci şi să bei din ce ai dat dracului. E păcat să te foloseşti de lucrurile date celui rău. Dezlegaţi-le prin mărturisire.

... Copii, porţile raiului sunt deschise până în ţâţâni. Iată, tâlharul de pe cruce a primit raiul. S-a pocăit tâlharul, dar omul nu vrea. O, faptele voastre vă fac să vă lipsiţi de aceste daruri coborâte de sus, de la Părintele luminilor. Fiilor, învăţaţi Scripturile pe de rost, că se vor strânge cărţile şi veţi rămâne cu ce aţi învăţat.

... Fiilor, preotul Ioan de la Vladimireşti este numai pielea şi osul în celulă la Aiud. N-are pic de carne pe el, şi se miră ceilalţi de el. El şi acolo în închisoare hrăneşte sufletele cu hrană. El are două sute şaptezeci de suflete care se roagă pentru el, o, că mari munci a mai răbdat! Nici hoţii, nici criminalii nu au atâtea munci câte are un creştin, dar la cei ce suferă pentru Mine le dau amorţeală să nu simtă durerile şi arsurile şi

loviturile. Iată şi Verginica, vasul Meu, câte a suferit: câte arsuri, câte înţepături, câte lovituri! Dar Eu i-am dat putere să biruie, căci a fost un comandant care striga la ea de o îngrozea.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 mai/7 iunie 1958

„... În faţa vasului Meu s-au lăudat doi bărbaţi că au praf de puşcă şi că o vor nimici, şi atunci ea nu va mai rătăci lumea, dar voi să spuneţi vasului Meu să nu se teamă.

Fiilor, în casa Mea de rugăciune odată cu voi păşesc şi cei cu duhuri rele. Credeţi? Am intrat după voi şi abia v-am mai găsit printre duhurile rele. Credeţi? Vai de cei ce nu cred că stau la uşă duhurile rele! Iată că şi preoţii nu mai dau hrană sufletească trebuitoare poporului Meu. Eu nu vă spun vouă ca să-i urâţi pe preoţi. Rugaţi-vă pentru ei, că şi pe ei îi fură cei răi....”

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 mai/9 iunie 1958

„/.../ Vine nunta, şi cine n-are haină de nuntă nu va putea intra la nuntă. Mulţi au haine şi de nuntă, dar dacă n-au şi cămăşuţă nu vor putea intra la nunta Mielului...”

Cuvântul lui Dumnezeu din 28 mai/10 iunie 1958

Anul 1959
A doua arestare: Târgoviște

Verginica a fost la închisoare. Dacă Domnul a vorbit prin ea în acest timp, nu pot ști decât cei de acolo. Nu sunt consemnări în mijlocul poporului pentru perioada aceea.

După eliberare în octombrie 1958, a continuat Domnul vorbirea prin Verginica atât acasă la Maluri când se adunau creștinii, cât și la întâlnirile creștinilor, la nunți, botezuri, înmormântări.

Securitatea și-a continuat activitatea de urmărire a Verginicăi și s-a trecut la identificarea tuturor creștinilor și a legăturilor dintre ei pentru obținerea de informații privind întâlnirile lor tainice, prinderea în flagrant, și dacă există preoți care îi sprijină.

A hotărât Domnul o protecție, un însoțitor, un apărător al ei în fața autorităților, prin încheierea unui certificat legal de căsătorie și s-a rostit hotărâre cerească. Sfântul arhanghel Mihail, însoțitor în vremea vedeniilor cerești, i-a arătat lui Verginica planul Domnului cu care s-o acopere

în fața prigonitorilor. A luat-o arhanghelul și a mers cu ea pe o pajiște verde și, ajungând la o apă cu pod peste ea, trecând împreună podul, pe la jumătate a apărut un tânăr, mult mai tânăr decât ea și sfântul arhanghel Mihail a spus:

„— Vezi, Verginico, acest tânăr? În curând ţi-l va scoate Domnul în cale, şi el mult te va ocroti de urmărirea celor necredincioşi.

Verginica s-a întristat şi nu înţelegea, şi i-a spus printre lacrimi sfântului arhanghel Mihail:

— Cum, sfinte Mihaile, vrei să mă părăseşti şi să rămân în grija unui pământean?!

— Nu te întrista, Verginico! Nu te teme, eu nu te părăsesc niciodată, că Domnul m-a dat să-ţi fiu însoţitor în toată vremea, dar acest tânăr va fi ca un văl peste lucrarea ce o lucrează Domnul prin tine. În multele tale suferinţe trupeşti, de acum el te va sprijini precum bătrânul Iosif a ocrotit-o pe Maica Domnului nostru Iisus Hristos. Domnul te va îngrădi pe tine cu focul Duhului Sfânt, căci trupul tău este tron lui Dumnezeu şi iesle în care coboară Duhul Lui şi grăieşte poporului cel din vremea din urmă”[77].

Această vedenie s-a împlinit curând, căci Domnul o trimisese pe Verginica în comuna Măneşti, şi la acea coborâre cerească venise şi tânărul Stoica Nicolae, care s-a alipit de această lucrare de mântuire, şi cu dragoste duhovnicească a iubit şi a preţuit vasul prin care se scurgea mirul cuvântului Duhului Sfânt, căci toate vorbirile cereşti erau însoţite de mireasmă plăcut mirositoare, care-i făcea pe mulţi să apuce pe cărările lui Dumnezeu.

Aşa a pregătit Domnul inima acestui tânăr, şi în vara anului 1960 s-a săvârşit în biserica din comuna Măneşti slujba de cununie urmată de nuntă creştinească împreună cu lucrarea cuvântului ceresc. Din clipa aceea el devenise sprijinul casei, răspunzând în locul ei în faţa autorităţilor care veneau mereu s-o ia şi s-o chinuiască fără milă.

Pe 30 decembrie 1959 Verginica și Nicolae au mers împreună la casa părinților lui din Măneşti pentru a aduce la îndeplinire planul de însoțire a lor. În noaptea de 31 decembrie a vorbit Domnul prin Verginica întărindu-i în acest pas pe care aveau să-l facă. Tot în noaptea aceea autoritățile locale, prin persoana șefului de post din Măneşti și a ajutoarelor, s-au autosesizat deplasându-se la fața locului, dar nu au reușit să intre în

[77] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 47-48

casă până la ora 5^{00} dimineața (când s-a încheiat proorocia). În urma acestei descinderi a fost reținută, după cum reiese din Buletinul informativ al jurnalului[78] nr. 113412 din 31.12.1959 trimis de organele Securității Târgoviște către Securitatea Ploiești:

„În noaptea de 30 spre 31.12. a.c. șeful postului de miliție din comuna Măneşti împreună cu paza obștească a identificat un grup de 25 elemente care fac parte din Oastea Domnului, adunați la locuința numitului Stoica Dumitru zis croitoru. Cei adunați țineau ședință și cântau cântece religioase. Printre aceştia se afla și numita Tudorache Virginia din comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa, care propovăduieşte vedenii, în sensul că ea vorbeşte cu Dumnezeu. Aceasta a mai fost arestată și condamnată la un an de zile închisoare pentru propagandă mistică în rândul populației și vagabondaj. La apariția șefului de post toți s-au încuiat în casă refuzând să deschidă, astfel că șeful de post nu a putut pătrunde în locuință decât la orele 5^{00} dimineața.

S-au luat măsuri de reținere pe linie de miliție a numitei Tudorache Virginia, care va fi trimisă în justiție pentru vagabondaj.

La această adunare au fost atrași și o serie de membri și candidați de partid din comuna Măneşti. /.../

Șef raion M.A.I.: Cpt. Popescu Teodor”

*

Dacă ar fi avut Domnul lucrători pregătiți care să culeagă și să rămână tot cuvântul Său cel prin trâmbița Sa, cine și-ar putea închipui cât de mult ar fi fost râul cuvântului Său rămas pe pământ?

Inserăm câte puțin și în acest an, ca să se poată înțelege că Domnul mergea prin cuvânt odată cu întâmplările vremii, certificându-Și prezența în mijlocul poporului Său, pe care mereu îl învăța din cer, întărindu-i statornicia și credința că Domnul este mereu lângă ai Săi.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[79] - 1959

„... Întâi voi judeca pe antichrist.

... Se luptă antichrist cu creştinii. Antichristul lucrează în calea lui Dumnezeu şi intră în biserică şi intră în altar, dar voi, ţineţi-vă bine. Am cerut de la Tatăl să Mă arăt în trup, ca să nu mai căderi.

[78] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 277 – titular Stoica Dumitru

[79] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 99-100

Copii, glasul ce-l auziţi acum, acela va judeca.

... Am să Mă cobor şi am să-ţi dau o sămânţă de grâu să o semeni, poporul Meu, dar să nu o arunci pe orice pământ. Alege pământul, ca să poată să facă roadă pământul cel bun. Dintr-o sămânţă se va face un spic, dintr-un spic se va face un kilogram, dintr-un kilogram se va face mult şi se va înmulţi şi vei face pâine şi vei hrăni lumea. Şi iar am să Mă pogor să-ţi mai dau o sămânţă. Ştii ce sămânţă? Sămânţă de vie, şi via va creşte o viţă, şi viţa va face ciorchini şi struguri de un kilogram şi va ieşi mult vin. Poporul Meu, să o semeni în pământ bun, ca să poată rodi, căci va ieşi mult rod, dar nu va avea cine să-l bea. Fiule, înţelegi tu ce este taina aceasta?

... Poporul Meu, cunoşti tu semnele lui antichrist? Iată care sunt: lepădarea de credinţă, tăgăduirea Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, şi tăgăduirea lucrării sfinte. O, mai e un semn, mai e ceva. Primul semn e lepădarea de credinţă, şi al doilea este depărtarea icoanelor şi a rugăciunii din şcoli, şi al treilea semn este pustiirea casei lui Dumnezeu. Iată piatra de temelie, şi în mijlocul ei este răutatea.

... La Vladimireşti fac îngerii Liturghie şi slujbe şi vrea Tatăl să ţină aşa până când se va deschide iar. O, ca fulgerul se va arăta foc pe pământ şi se vor căi cei răi şi necredincioşi, dar e prea târziu atunci.

... Fiilor, a dispărut crucea de pe masa judecătorului şi icoanele şi rugăciunea din şcoli. Fiilor, de ce n-am învăţat Eu carte? Fiilor, cine învaţă carte multă învaţă multe fapte urâte şi se leapădă şi de credinţă, că se strecoară în inimi duhul mândriei şi al iubirii de sine. Au ieşit multe, multe şcoli, dar au ieşit şi fapte murdare foarte multe, ca să nu te mai poţi gândi la Dumnezeu, şi să le facă omul cât trăieşte.

Rugaţi-vă, copii! Şi dacă vreţi, rugaţi-vă cu mătănii până la pământ cum se roagă voievozii şi îngerii. Dacă ei se roagă aşa, voi cum ar trebui să vă rugaţi? Dar vă spun, rugaţi-vă cu mătănii, şi să nu lipsească metania de la rugăciune dimineaţa şi seara, şi să nu dormiţi niciodată fără rugăciune. Aşa cum te îngrijeşti de mâncarea care este trecătoare, aşa să te îngrijeşti de rugăciune, că ea va rămâne să se vadă odată. Rugăciunea va fi puterea prin care veţi scăpa. Prin rugăciune scăpaţi şi aici pe pământ de multe greutăţi, şi tot aşa şi în cer veţi ajunge, prin rugăciune.

... Atunci să daţi barba jos, când va dispărea chipul Meu de pe icoane, de pe cruce. Aşa vrea Tatăl, vrea să vă vadă cu chipul Lui în faţa oamenilor, căci lumea acum s-a rătăcit şi de la chip, şi de la port, şi de la trăire, şi de la vorbire creştinească. Nimeni nu mai ştie că la toate este un hotar."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 ianuarie/6 februarie 1959

„... O, măi copii, am vindecat fără plată. Am lăsat scaunul strălucit, împodobit frumos, am lăsat pe Tatăl şi pe Maica Mea, am lăsat cetele de îngeri, voievozi, heruvimi, serafimi şi am venit la smochin şi n-am găsit rod în el. Şi ce voi face acum? Am mai fost o dată, şi ce am făcut? O, iată, vin şi acum amărât la smochin, şi ce voi mai face? Iată, am venit Eu, n-am mai trimis argaţii Mei, căci pe care i-am trimis n-au mai venit înapoi; pe toţi i-au omorât. O, am venit Eu, cu trupul, şi, tot la fel, nu M-am mai întors cum venisem; M-am schimbat. Schimbaţi-vă, copii, şi voi.

... Copii, a venit vremea să se despartă cerul de pământ, să se despartă binele de rău. Iată, se luptă diavolul cu Tatăl, se desparte cerul de pământ. Cezarul îşi ia ce e al lui, şi Domnul Îşi ia ce e al Lui.

... Copiii Mei, pe pământ sunt numai duhuri rele. Voi nu mai aveţi loc pe nicăieri. Pe unde vă duceţi sunteţi urmăriţi.

Mamelor, întăriţi-vă copiii în credinţă că răspundeţi de ei! Voi sunteţi şcoala lor, că iată, în şcoală nu mai este Dumnezeu. Mamă, mamă, zideşte în ei credinţa, că vei fi întrebată de tot ce face copilul tău, o, că vă pune mâna la gură ca să nu Mă mai mărturisiţi pe Mine, tată! Iată că pe Mine nu Mă poate opri. Pe vasul Meu Mi-l va omorî, dar am să vorbesc prin copaci, prin pietre, prin tot ce vedeţi cu ochii. Dacă nu vreţi să fiţi voi împlinitori, voi vorbi prin tot ce este pe pământ, ca să arăt puterea Mea.

Mamelor, voi, care aţi blestemat, voi, care aţi curvit, care aţi avortat, care aţi păcătuit, care aţi dormit în biserică, voi, care aţi vorbit tare, care veniţi în biserică îmbrăcate cu mâinile goale, cu picioarele goale, cu capetele goale, care veniţi împarfumate şi pudrate în biserică, voi, care daţi sminteală bărbaţilor, dezbrăcaţi-vă de acestea, că nu veţi avea loc în ceruri.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 iunie/2 iulie 1959

Anul 1960

Anchetarea, judecarea și achitarea trâmbiței Domnului

Verginica a fost reținută pe 31 decembrie, fiind ținută în noaptea Anului nou în arest, și începând chiar de a doua zi șeful Postului de miliție Mănești audiază 10 martori întocmind procese verbale de ascultare lui Ciobănoiu I. Gheorghe, Stoica Dumitru, Ioniță Radu, Ilinca Naum, Dinescu Mișu, Ciobănoiu G. Gheorghe, și luând declarații lui Ion I. R. Dragomir, preotul Mitrescu Ion, Cercel Vasile și Ciocodeică Ion. Dintre cei

audiați, în afară de Stoica Dumitru și Ioniță Radu, toți ceilalți o acuză de vagabondaj, propovăduire mistică bolnăvicioasă sau împotrivitoare regimului, întrebările și răspunsurile fiind identice în toate declarațiile.

Prezentăm ca dovadă declarația[80] preotului Mitrescu Ion dată la 01.01.1960:

„Părintele protoiereu al raionului Târgoviște ne-a comunicat că o tânără, anume Verginica de la Maluri, Pucioasa, neautorizată de nimeni cutreieră când și când prin parohii, răspândind un misticism bolnăvicios, ademenind naivi, și deci trebuie deferită autorității locale, lucru pe care l-am îndeplinit, explicând totdeodată și enoriașilor în biserică să nu-i dea ascultare.

Personal o consider bolnavă, anormală, iar tânărul Nicolae Stoica din această comună este victimă a ei.”

Din Procesul verbal de ascultare[81] a martorului Ciobănoiu G. Gheorghe de la Maluri din 02.01.1960, se poate constata felul în care a fost formulată întrebarea de către anchetator, prin care se sugerează practic și răspunsul:

„/.../ Întrebare: Să ne răspundeți dumneavoastră dacă cunoașteți pe numita Tudorache Virginia din această comună că umblă vagaboandă vagabondând prin diferite comune, dacă cunoașteți că are locuință în această comună, dacă are capacitate de muncă și mijloace de trai, și de când nu a mai venit prin această comună?

Răspuns: Eu declar că o cunosc pe această cetățeancă din această comună că nu are locuință statornică și umblă mai mult prin diferite comune vagabondând, deși are capacitate de muncă, dar nu vrea să muncească, și nici mijloace de trai nu are și merge prin diferite comune. Prin comună nu a mai venit de două săptămâni de zile, are o mamă care și aia trăiește din căpătat de la cetățeni.

Eu personal i-am spus să vină să muncească în uzină, la combinatul textil, și ea a spus că nu vine că are o soră care lucrează în această uzină.

Gh. Ciobănoiu

Sergent major: Ilie Anton”

[80] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 295 – titular Stoica Dumitru
[81] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 290 – titular Stoica Dumitru

Șeful Postului de miliție Mănești propune în Procesul verbal[82] din 04.01.1960 *„ca aceasta să fie deferită instanței de judecată pentru comiterea delictului de vagabondaj”.*

Organele de anchetă au întocmit procese verbale de ascultare atât Verginicăi cât și mamei și proaspătului logodnic Stoica Nicolae, căruia ancheta îi cere să răspundă la o singură întrebare: *„În ce împrejurări ai cunoscut pe numita Tudorache Virginia?”* Răspunsul acestuia a fost unul lumesc, prin care a încercat să acopere taina lucrării Domnului prin Verginica. Iată întrebările puse Verginicăi de către organele de anchetă și consemnate în Procesul verbal de ascultare[83] din 04.01.1960:

„Întrebare: Precizați dumneavoastră unde domiciliați în prezent, la cine, și cu ce vă ocupați?

Răspuns: În prezent eu locuiesc în comuna Măneşti la numitul Stoica Nicolae cu care trăiesc în concubinaj de circa două luni de zile, adică de pe data de 8 noiembrie 1959. Am locuit și în comuna Zărăfoaia, satul Maluri, la maică-mea care locuieşte în această comună.

Întrebare: Precizați dumneavoastră de când sunteți plecată din comuna Maluri-Pucioasa și prin ce localități ați mai fost?

Răspuns: Am plecat din comuna Zărăfoaia de la domiciliul mamei mele pe data de 30 decembrie 1959, adică miercuri, împreună cu concubinul meu Stoica Nicolae și m-am dus în orașul Pucioasa ca să cumpărăm haine unei nepoate a mele cu numele Eftimie Micșunica din orașul Pucioasa. Am plecat cu autobuzul până la fabrica Trainica din comuna Brăneşti ca să duc pe nepoată la maică-sa care lucrează la această fabrică. După ce am lăsat pe nepoată-mea la fabrica Trainica am plecat împreună cu concubinul meu cu o mașină de ocazie la Târgoviște, de unde apoi am luat autobuzul și am plecat în comuna Măneşti, unde am ajuns în aceeași zi spre seară. De miercuri seara până joi dimineața am stat la domiciliul concubinului meu pe numele de Stoica Nicolae, iar joi dimineața am fost arestată de miliția din comuna Măneşti.

Întrebare: Precizați dumneavoastră în ce scop ați plecat dumneavoastră pe data de 30 decembrie 1959 din comuna Zărăfoaia în comuna Măneşti, și dacă ați mai fost și altă dată în comuna Măneşti?

Răspuns: Eu am plecat în ziua de 30 decembrie 1959 din comuna Zărăfoaia în comuna Măneşti împreună cu concubinul meu Stoica Nicolae cu scopul de a băga formele ca să ne căsătorim legitim, deoarece,

[82] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 286 – titular Stoica Dumitru

[83] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 299-300 – titular Stoica Dumitru

așa cum am arătat mai sus, în data de 8 noiembrie 1959 am început să trăiesc cu acesta în concubinaj.

Am mai fost în comuna Măneşti o singură dată tot spre sfârşitul anului 1959, şi cu această ocazie am botezat un copil numitului Ioniță Radu. Altă dată nu am mai fost în comuna Măneşti.

Întrebare: Arătați dumneavoastră în ce localități ați mai fost în afară de comuna Măneşti?

Răspuns: Nu am mai fost în nici o localitate în afară de comuna Măneşti.

Întrebare: Precizați dumneavoastră cu ce vă ocupați în prezent, dacă posedați avere sau casă, cu ce vă întrețineți în prezent, şi dacă înainte ați fost încadrată în câmpul muncii?

Răspuns: În prezent eu nu am serviciu deoarece sunt bolnavă şi am pensie de 232 lei lunar, pe care o iau de la Pucioasa de la Oficiul de Prevederi Sociale. Avere personală eu nu posed, însă are maică-mea o suprafață de 7 prăjini teren şi o casă de locuit. Am fost muncitoare la Întreprinderea textilă Trainica din comuna Brăneşti, şi la filatura Olga Bancic, din comuna Pucioasa, unde am lucrat circa 13 ani şi după ce m-am îmbolnăvit am fost scoasă la pensie. În prezent am pensie şi locuiesc la maică-mea în comuna Zărăfoaia, satul Maluri.

Întrebare: Precizați dumneavoastră dacă mai aveți ceva de declarat în afară de cele de mai sus, şi cu ce înțelegeți să vă apărați împotriva învinuirii ce vi se aduce.

Răspuns: Aceasta este tot ce declar, susțin şi semnez după ce mi s-a citit prezenta declarație cuvânt cu cuvânt.

Tudorache Virginia

Lt. Brad Valentin"

Organele de anchetă au solicitat şi un examen medical psihiatric pentru cea anchetată şi li s-a răspuns prin Adresa[84] din 05.01.1960:

„Către miliția raionului Târgovişte

La adresa dumneavoastră nr. 121001 din 4 ianuarie 1960, vă comunicăm că am examinat medical pe numita Tudorache Virginia, de 36 ani, domiciliată în Pucioasa, satul Maluri şi am constatat următoarele:

Sus-numita suferă de endocardită reumatismală, reomatism cronic poliarticular şi opacifierea corneii ochiului drept cu pierderea completă a vederii ochiului respectiv.

[84] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 297 – titular Stoica Dumitru

Din punct de vedere psihic are o ușoară debilitate mintală.

Concluziuni:

În baza celor de mai sus rezultă că numita Tudorache Virginia este inaptă pentru muncă fizică grea.

Este responsabilă de faptele sale.

Medic judiciar: dr. Sima Gheorghe"

Demersurile s-au finalizat cu întocmirea actului de trimitere în judecată[85] nr. 212003 din 06.01.1960, în cuprinsul căruia organele de miliție din Târgoviște au consemnat:

„Învinuita Tudorache Virginia a fost găsită în ziua de 31 decembrie 1959 de către organele de miliție în timp ce aceasta vagabonda prin comuna Mănești fără nici un rost. Mai mult, învinuita prin pelerinajul ei prin diferite localități, în special prin sate, răspândește în rândul cetățenilor o serie de idei cu caracter mistic. Pe data de 31 decembrie 1959 învinuita a fost găsită de către organele de miliție în comuna Mănești în timp ce aceasta se afla la domiciliul numitului Stoica Dumitru, unde învinuita reușise să adune în casă la acest cetățean mai mulți cetățeni și le ținea acestora cuvântări cu caracter mistic, ducându-i în eroare pe acești cetățeni cu un nivel de cultură mai scăzut.

Învinuita Tudorache Virginia deși are părinți în comuna Zărăfoaia, satul Maluri, raionul Pucioasa, totuși nu stă acasă și pleacă dintr-o comună în alta, unde, profitând de naivitatea unor cetățeni cu nivel cultural mai scăzut, se aciuează pe lângă gospodăriile acestora și ține diferite cuvântări cu caracter mistic.

Faptul că învinuita Tudorache Virginia vagabondează dintr-o localitate în alta rezultă și din declarațiile unor cetățeni care sunt vecini cu părinții acesteia și care arată în declarațiile lor că învinuita deși are putere de muncă nu stă acasă și umblă dintr-o localitate în alta propovăduind diferite idei cu caracter mistic în rândul populației. /.../

În interogatoriu învinuita Tudorache Virginia recunoaște faptul că pe data de 31 decembrie 1959 a fost găsită de organele de miliție în comuna Mănești la locuința numitului Stoica Dumitru și motivează că s-a dus la domiciliul acestuia întrucât intenționa să se căsătorească cu fiul numitului Stoica Dumitru. De asemeni, învinuita arată în interogatoriul său că are domiciliul stabil în comuna Zărăfoaia, satul Maluri și că în prezent nu are nici o ocupație întrucât este bolnavă și nu mai poate presta nici un fel de muncă, fiind și pensionară.

[85] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 274 – titular Stoica Dumitru

Respingem ca neîntemeiată afirmația învinuitei prin care arată că s-a dus în comuna Măneşti să se căsătorească cu fiul numitului Stoica Dumitru, întrucât din declarațile martorilor de la dosar rezultă faptul că învinuita sub acest paravan a răspândit diferite idei mistice în rândul populației din comuna Măneşti, aşa cum afirma şi martorul Stoica Dumitru în declarația sa, /.../ unde arăta că învinuita Tudorache Virginia a ținut acasă la el diferite cuvântări cu caracter mistic, la care a participat un număr de aproximativ 20 de persoane.

De asemeni şi afirmația învinuitei că ar avea domiciliul stabil în comuna Zărăfoaia, satul Maluri, o înlăturăm că ar fi ca neîntemeiată întrucât din declarațiile martorilor de la dosar, şi care locuiesc în această comună, rezultă că învinuita umblă prin diferite localități din țară şi nu vine la părinții săi cu lunile.

Declarația numitei Tudorache Andreiana, /.../ mama învinuitei, nu o putem lua în considerație, întrucât fiind rudă cu învinuita, în declarația pe care a dat-o a căutat să ascundă adevărul motivând că fiica ei, adică învinuita, are domiciliu la aceeaşi locuință cu ea. Declarația numitei Tudorache Andreiana nu poate fi luată în considerare cu atât mai mult cu cât martorii din aceeaşi comună declară că învinuita este plecată în permanență de acasă umblând prin diferite localități şi propovăduind idei mistice în rândul populației de la sate, iar profitul pe care îl obține de pe urma acestei ocupații îl aduce acasă, împărțindu-l cu maică-sa.

În drept:

Fapta învinuitei Tudorache Virginia care în cursul anului 1959 a umblat prin diferite localități din țară fără a avea nici o ocupație, propovăduind diferite idei mistice în sânul populației şi neavând un domiciliu stabil, constituie delict de vagabondaj /.../.

Față de cele de mai sus /.../

Dispun:

Trimiterea în judecata Tribunalului raionului Târgovişte a învinuitei Tudorache Virginia pentru comiterea delictului de vagabondaj, fapt prevăzut şi pedepsit de art. 339 din c.p. cu aplicația decretului 324/957 care constă în aceea că învinuita, fără a avea nici o ocupație, a umblat prin diferite localități propovăduind diferite idei mistice în rândul populației."

Tribunalul popular al raionului Târgoviște în ședința publică de la 11 ianuarie 1960 pronunță **sentința penală**[86] nr. 43, în cuprinsul căreia acesta constată că „*Prin actul de trimitere în judecată, întocmit de către organele miliției raionului Târgoviște și confirmat de procuratura acestui raion, inculpata Tudorache Virginia a fost trimisă în judecată pentru delictul de vagabondaj prev. și ped. de art. 339 c.p. prin aceea că umblă prin diferite comuni propovăduind misticism în fața cetățenilor.*

La interogatoriul ce i-a fost luat, inculpata nu recunoaște fapta, și arată că în comuna Măneşti a fost plecată ca să se întâlnească cu concubinul său Stoica Nicolae.

Au fost audiați cu ocazia primelor cercetări martorii Ciobănoiu Gheorghe, Stoica Dumitru, Ioniță Radu, Irina Naum și preotul Ion Mitrescu, care declară că au văzut-o pe inculpată în comuna Măneşti, propovăduind chestiuni religioase.

În apărarea sa inculpata a prezentat în fața instanței un certificat medical din care rezultă că are o ușoară debilitate mintală, un carnet de la casa de ajutor reciproc a pensionarilor din Pucioasa, și cupoane de la C.E.C. din care rezultă că inculpata este pensionară și primește pensie de peste 200 lei de la Oficiul de Prevederi Sociale a raionului Pucioasa.

A fost audiat martorul Stoica Nicolae, care arată că inculpata pe lângă faptul că are pensie, dar în comuna Zărăfoaia mai lucra la diferiți cetățeni pulovere, ciorapi, pentru care primea bani.

Analizând actele dosarului, precum și susținerile reprezentantului procuraturii și ale inculpatei prin apărătorul său, instanța găsește că într-adevăr nu sunt întrunite elementele delictului de vagabondaj, întrucât art. 339 din c.p. cere ca persoana să nu aibă locuință statornică, ori inculpata are domiciliu în comuna Zărăfoaia, să nu aibă mijloace de trai, inculpata primește pensie și lucrează pe la alți cetățeni, și să exercite în mod obișnuit această faptă, deși are capacitate de muncă. /.../

În baza art. 4 partea I-a pct. 1 pr. pen. achită pe inculpata Tudorache Virginia din comuna Zărăfoaia, raionul Pucioasa pentru delictul de vagabondaj prev. și ped. de art. 339 din codul penal.

Dispune punerea în libertate.”

Perioada scurtă de timp în care s-au derulat toate aceste evenimente, ținând seama că urma noaptea de revelion și ziua de 1 ianuarie, timp în care a avut loc reținerea lui Verginica la orele dimineții, și mărturiile luate a doua zi martorilor care au fost aduși de la Maluri la Târgoviște, arată

[86] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 276 – titular Stoica Dumitru

că acțiunea a fost planificată dinainte în cele mai mici detalii. Mai mult, declarațiile martorilor au conținut identic, acuzațiile (deși neadevărate) sunt susținute cu tărie, fără probe, în pofida celor susținute de Verginica.

În urma administrării probelor în fața instanței, a fost vădit caracterul superficial, dacă nu chiar răuvoitor, dovedit prin graba cu care a fost instrumentat dosarul și înlăturată declarația Verginicăi.

Păstorul Daniel, martor la această întrunire din 31 decembrie, mărturisește:

„/.../ În anul 1959 am fost înştiinţat de Domnul că această proorociţă trebuie să se căsătorească şi a fost ales tânărul Stoica Nicolae, frate cu soţia mea. Această căsătorie sfântă şi binecuvântată de Domnul s-a făcut cu scopul de a avea ea un ocrotitor pământesc, aşa cum a ocrotit şi bătrânul Iosif pe sfânta Fecioară Maria, şi, apoi pentru a mai rezista presiunilor antichriste, care nu slăbeau să o supravegheze şi să o urmărească, astfel ea fiind ocrotită de eventualele arestări şi maltratări.

Pe 31 decembrie 1959, în noaptea spre 1 ianuarie anul 1960, a avut loc logodna în casa socrului meu, în prezenţa unui număr de vreo patruzeci de creştini. Pe la orele două noaptea casa a fost încercuită, şi proorociţa Virginia a fost arestată şi dusă la Târgovişte, băgată într-o celulă cu nişte câini lupi. Şi acolo însă a coborât Domnul, iar în timp ce era vorbirea Domnului i-au băgat în gură sticlă pisată, au ars-o la tălpi şi pe picioare cu ţigara ca să vadă dacă mişcă /.../”[87].

Căsătoria

Căsătoria rânduită de Domnul a avut loc pe 22 mai 1960 la Mănești, participând creștini din mai multe zone și locuitori ai comunei, slujba fiind oficiată la biserica din localitate de către preotul Mitrescu Ion.

Prezentăm **nota informativă**[88] dată Securității de către informatorul Nițescu Petre pe 25.05.1960 și măsurile stabilite de ofițerul de securitate:

„/.../ În ziua de 22 mai 1960 s-a făcut o nuntă în comuna Măneşti de Oastea Domnului, unde s-a cununat Verginica ce este de prin raionul Pucioasa, cu Stoica D. Nicolae, fiul legionarului Stoica Dumitru, fost primar. Au fost cununați de Minculescu Ion din comuna Pietrari, fost

[87] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 70
[88] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 63 – titular Stoica Dumitru

legionar, și de Nistor Marin fost membru P.N.Ț. În afară de aceștia au mai participat Creața Tudor legionar, Dănciucă Gheorghe fost arestat tot pentru activitate politică. Acești așa-zișI credincioși s-au cununat în biserica din comuna Mănești, unde preotul Mitrescu Ion, fost legionar, le-a ținut o slujbă timp de trei ore.

După terminarea acestei slujbe sursa a stat de vorbă cu Mitrescu Ion (preot). În legătură cu această nuntă preot Mitrescu Ion a scos în evidență pe aceștia care fac parte din Oastea Domnului că sunt niște elemente foarte credincioase, el este de acord cu ei pentru că se folosește de credința în Dumnezeu, el nu oprește pe nimeni de la o astfel de credință chiar dacă s-ar indica de cineva.

25 mai 1960

Nițescu Petre

***NB:** Agentul Nițescu Petre va stabili natura relațiilor între preotul Mitrescu Ion și cei arătați în notă, și în discuțiile pe care le va avea agentul cu preotul Mitrescu Ion îi va vorbi despre legionarul Tudor Creața și Stoica Dumitru că și-a făcut o părere bună față de ei, socotind că sunt aproape singurii care respectă religia, lucru ce înseamnă că ei niciodată nu au trecut cu vederea despre educația făcută despre ceea ce a învățat o viață întreagă.*

***Măsuri:** O copie după această notă va fi introdusă și la acțiunea preotului Ion Mitrescu.*

Lt. Neacșu Ion"

Adăugăm un fragment din jurnalul personal al păstorului Daniel despre nunta lui Verginica cu Nicolae în biserica din Mănești:

„În luna mai are loc nunta cumnatului meu Stoica Nicolae cu vasul Domnului, Tudorache Virginia, devenită prin căsătorie Stoica Virginia. În ziua nunții se concentraseră toate forțele de securitate, și tot satul era controlat, cercetat și investigat.

Ilie miliținanul, secretarul Badea Isidor și alții, au organizat o alarmă pe sat, unde au luat parte toate organele locale, cu scopul de a mă scoate pe mine din nuntă și a paraliza astfel distracția noastră duhovnicească. La cununia religioasă au luat parte sute de persoane, iar Securitatea și partidul erau în mare alertă și derută." (Dănciucă Gheorghe, jurnal personal)

*

„Nu poate nimeni să ia nimic dacă nu i s-a dat lui din cer.” (Ioan 3/27)

Nu se putea să fie de la om lucrarea Domnului prin trâmbița Sa Verginica. Ea avea dat din cer darul trâmbițării Cuvântului lui Dumnezeu peste pământ după o lungă pregătire presărată cu multă suferință și răbdare sfântă. Cei ce au înțelepciune de sus, doar ei pot crede, căci credința nu este a tuturora așa a spus Iisus Hristos. Așadar, lucrarea Domnului prin trâmbița Sa este prin credință și pentru cei credincioși, iar credința este tot darul Domnului, și a pus Domnul credință în cei chemați, aleși și credincioși, și așa a putut Domnul să găsească pe pământ credință, și așa a venit El cuvânt pe pământ în vremea cea de acum.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[89] - 1960

„... Iată ce bucurie nespusă e să veniţi să beţi apă, tată! Cu ce beţi voi? Cu guriţa sau cu mânuţa? Beţi apă, tată, beţi, că v-a adus Tatăl ceşcuţa. Beţi apă din izvorul Meu. Copilul Meu, umple, tată, desagii bine, că poţi cu ajutorul lui Dumnezeu. Vrei să şi asculţi, să şi scrii, dar să nu zboare vântul ceva din povara ta.

... Cine mărturiseşte pe Dumnezeu şi bea băuturi rele, în afară de vin, nu este de la Mine.

... Oiţele Mele, de aţi vedea voi că sunteţi lângă portiţă n-aţi mai fugi de suferinţă. O, Mă îneacă valurile apei, căci Eu lucrez, şi iată, şi dracul lucrează. Multe scule are diavolul, şi puţine slugi am Eu pe pământ! Pe unde-l întâlnesc pe diavol Îmi dă cu sâc şi spune că Mi-a luat împărăţia. O, tată, tată, împărăţia Mea nu o ia, dincolo de punct nu poate să treacă. Cu toată puterea lui o să-l nimicesc, şi mulţi se vor jeli când vor vedea cui au slujit.

O, lume, lume, întoarce-te la Mine! Aruncă de la tine haina lui de aur şi de porfiră şi de pietre preţioase şi îmbracă-te, lume, cu haină de cerşetor şi cere la Mine mântuire.

... M-am hotărât, tată, să-l pierd pe dracul de pe pământ, şi oriunde va fi scula lui, fie oraş, fie casă, fie biserică, voi nimici de voi găsi scula diavolului în ea.

[89] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 101-102

Stâlpilor, se pregăteşte noul Canaan. Nu e în trup puterea voastră, ci e în duh. Nu vă descurajaţi că nu puteţi, căci puterea este în duh. Dumnezeu v-a dat har şi dar. Pe acest pământ lucrează zidarii Mei.

... Spuneţi, tată, şi la oiţele celelalte să pască ierbuţa cunoscută, căci pe pământ s-au aşternut spini mulţi, şi să nu vă aducă răni în duh. Spuneţi la fraţii voştri, la părinţi şi la copiii care nu sunt aici, dar nu la cei din mare, ci la cei din casa Mea.

... Copiii Mei, nu vă duceţi cu crucea pe alte drumuri. Te părăsesc, copilul Meu, dacă faci aşa. Nu intra cu crucea în salon, nu intra cu crucea la film sau la cârciumă. Ascultă, floare care te-am uns cu mir din patria cerească: nu intra pe alte drumuri cu crucea Mea, că te părăsesc."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18 aprilie/1 mai 1960

Anii 1961 - 1963
O nouă vreme de urmărire a creștinilor

Prin căsătoria Verginicăi cu Nicolae, fiul unui fost primar legionar, creștinii care o înconjurau pentru a se hrăni cu Cuvântul lui Dumnezeu au fost învinuiți de aparatul represiv al regimului comunist că ar desfășura activitate mistică și legionară sub masca asociației interzise Oastea Domnului, considerată sectă. Așa se justifică întocmirea de către Securitate a dosarului de urmărire informativă a unui grup de creștini, considerându-l pe Stoica Dumitru *„element conducător"* tocmai pentru a se folosi de trecutul lui ca primar în perioada legionară și astfel să cuprindă sub etichetă de legionar sau asocierea cu legionarii și pe ceilalți creștini și a încadra activitatea lor ca fiind *„dușmănoasă regimului"*.

Astfel, Securitatea a întocmit dosarul de urmărire informativă *Stoica Dumitru și alții,* în baza căruia s-a continuat activitatea de urmărire a Verginicăi și a celorlalți creștini. Pe numele lui Dănciucă Gheorghe, considerat *„un marcant propovăduitor şi conducător în Oastea Domnului"*, a fost întocmit dosar de urmărire individuală.

Informatorii folosiți în această perioadă de Securitate pentru a urmări pe creștini se regăsesc în *„Tabelul cu agenții care au lucrat în acțiunea grup Stoica Dumitru și alții"*, pe care îl prezentăm mai jos, și astfel să fie cunoscută adevărata lor identitate, acoperită sub nume conspirative:

Tabel cu agenții care au lucrat în acțiunea grup Stoica Dumitru și alții[90]

„M.A.I. regiunea Ploiești
Serviciul raional Târgoviște
Biroul III
22.01.1963

1. Georgescu Alexandru cu numele real de Andrei Gheorghe, născut la 11 aprilie 1922 în comuna Valea Voievozilor, fiul lui Nicolae și Maria, de profesie tâmplar, fost membru legionar, domiciliat în comuna Măneşti, recrutat ca agent la data de 12 august 1955. În acțiune agentul a dat materiale din care rezultă activitatea dușmănoasă a lui Dănciucă Gheorghe și Minculescu Ion, care constă în comentarii cu caracter dușmănos.

2. Nițescu Petre cu numele real Juga Tudor, născut la 22 iulie 1922 în comuna Măneşti, raionul Târgoviște, regiunea Ploiești, fiul lui Alexandru și Maria, de profesie funcționar, în prezent lucrează în cadrul G.A.C. neîncadrat politic, în trecut fără antecedente. A fost recrutat ca agent la data de 6 august 1958. În cadrul acțiunii agentul a fost dirijat pe lângă Stoica Dumitru despre care a semnalat activitatea dușmănoasă, comentarii și legăturile acestuia.

3. Popovici Petre cu numele real de Dumitru Constantin zis Smarandache, născut la 14.10.1900 în comuna Tătărani, raionul Târgoviște, fiul lui Gheorghe și Elena, de profesie fierar, fost primar legionar pe comuna Tătărani. Agentul a fost dirijat pe lângă Stoica Dumitru și Tudor Creața, despre care a semnalat discuții pe teme legionare și activitatea lor dușmănoasă.

4. Popa Ion cu numele real de Cristache Gheorghe, născut la 30 iulie 1926 în comuna Ungureni, raionul Târgoviște, fiul lui Marin și Maria, de profesie învățător la școala de patru ani din comuna Măneşti-Ungureni, fiu de chiabur, neîncadrat politic. Agentul a fost dirijat pe lângă Dănciucă Gheorghe despre care a furnizat manifestările acestuia dușmănoase la adresa actualului regim.

5. Vasile Savu cu numele real de Joița Ion, născut la 05.02.1905 în comuna Măneşti, raionul Târgoviște, fiul lui Nicolae și Ioana, de profesie agricultor, fost membru P.N.Ț. A furnizat material despre activitatea dușmănoasă a numiților Stoica Dumitru și Tudor Creața, lucrați pe bază de acțiune grup.

6. Tudor Marcel cu numele real de Ivașcu Marin, născut la 13 august 1920 în comuna Măneşti, raionul Târgoviște, fiul lui Bucur și Floa-

[90] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 7-8 – titular Stoica Dumitru

rea, muncitor, fost membru legionar, în prezent neîncadrat. Agentul a furnizat materiale despre unele legături ale grupului.

7. Catrina Dumitru cu numele real de Tache Vasile, născut la 18 aprilie 1929 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Constantin şi Rafira, de profesie învăţător la şcoala de opt ani din comuna Măneşti, fiu de chiabur, neîncadrat politic. Agentul a fost dirijat pe lângă Dănciucă Gheorghe şi Minculescu Ion lucraţi pe bază de acţiune grup, despre care a semnalat activitatea lor duşmănoasă prezentă.

8. Iacob Ion cu numele real Păun Gheorghe, născut la 18 martie 1921 în comuna Măneşti, raion Târgovişte, regiunea Ploieşti, fiul lui Constantin şi Maria, tehnician veterinar, fost membru P.N.Ţ. Agentul a semnalat unele aspecte din legăturile grupului.

Lucrător operativ: Locotenent major Neacşu Ion"

Securitatea a luat măsuri de extindere a rețelei informative prin recrutarea de noi informatori, instruiți și dirijați pe lângă creștinii apropiați Verginicăi, încercându-se chiar recrutarea de informatori din rândul creștinilor sau rude ale lor, precum și infiltrarea între creștini a unor agenți capabili de a obține și alte informații despre activitatea lor.

Informațiile furnizate de agenții dirijați pe lângă Stoica Dumitru (titularul de dosar), Verginica și persoanele din jurul ei, au fost folosite de ofițerii de securitate care instrumentau dosarul pentru propunerea de măsuri împotriva celor urmăriți, precum audierea de martori care *„cunosc parţial sau în întregime activitatea duşmănoasă a elementelor lucrate în acţiune"*, avertizarea unora dintre ei, arestarea în secret și anchetarea lui Dănciucă Gheorghe și întocmirea de material compromițător pentru demascarea activității dușmănoase, precum și limitarea influenței celor rămași nearestați și izolarea lor de masele populare.

Din notele informative întocmite ulterior de agenții dirijați pe lângă creștinii urmăriți, Securitatea a constatat că măsurile pe care le-a luat au avut efectul așteptat: între persoanele urmărite nu mai au loc întruniri publice, ci doar întâlniri familiale, creștinii nu mai vin în număr mare la biserică, merg la căminul cultural, unii și-au ras barba, alții s-au apucat de băut și și-au luat aparate de radio, iar alții au preferat fie să se izoleze, fie să intre în rândul lumii.

Această impresie de biruință din partea Securității se datora în realitate poveților primite de la Domnul prin trâmbița Sa Verginica, prin care creștinii erau îndrumați în activitățile lor zilnice, așa încât să înșele vigilența Securității și astfel să acopere taina și să ocrotească vasul Domnului.

Inserăm un fragment din cartea Cuvântul lui Dumnezeu din perioada aceea:

„... Să te opreşti de a mai trâmbiţa, că este vreme rea de a mai călători din loc în loc, de a mai trâmbiţa, şi de aceea nu ţi-a mai cântat trâmbiţa. Să cunoşti acum că de la Mine este. Nu a mai rămas altă mâncare decât la mâna Domnului, şi Eu, ca un Dumnezeu, ţin ascunsă lucrarea ca să nu mai afle duşmanii şi să vă bage la chinuri”[91]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 decembrie 1964)*

*

Cu toate că a constatat o diminuare a activității creștinilor urmăriți, aparatul represiv al Securității a continuat urmărirea îndeaproape a celor considerați *„primejdioşi şi cu activitate duşmănoasă”,* concretizată în anchetări și interogatorii, căutându-se motive care să ducă la arestarea lor.

Domnul Își încurajează prin trâmbița Sa poporul, pregătindu-i mersul înainte și întărindu-l în credința că Verginica este trâmbița a șasea, și după ea vine trâmbițarea celui de-al șaptelea înger, Domnul Iisus Hristos, precum este scris.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[92] - 1961

„... Fiilor, M-am dus în târg şi am cumpărat un caval. Credeţi? Fiilor, Eu sunt Alfa şi Omega. Măi fiilor, iată, am mai venit o dată pe pământ să stau de vorbă cu cei din urmă. Am venit să caut oaia cea pierdută prin pădure şi nu o pot prinde. Duhovniceşte vă vorbesc. Veniţi la Noi, veniţi astăzi, că s-a micşorat ziua duhovnicească. Pregătiţi-vă bine, că nimeni nu va intra pe uşa Mea nepregătit.

Acest pământ pe care-l călcaţi cu picioarele nu este al vostru, ci al Tatălui Meu. Plânge Tatăl cu lacrimi că nu-L mai cunoaşte lumea de azi. O, copiii Mei, ziua de azi e noapte întunecată. La cântarul vieţii e jale mare, sunt multe fapte rele făcute de lume. Copiii Mei, treziţi-vă din noapte cum s-au trezit strămoşii voştri. O, copiilor, nu vă este de folos dacă Mă arăt. Mai bine este să vă dau sfaturi duhovniceşti.

... Măturaţi prin casă că vin musafiri, dar nu măturaţi repede că se ridică praf. Să măturaţi bine, fiilor.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 mai/11 iunie 1961

[91] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 107
[92] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 102

„... Păstorii vor fi judecați, căci au părăsit oile și iubesc caprele...

Fiți ca Iov, răbdați necazurile! Fiți ca David îndrăznețul, luptați cu Goliat și îl biruiți! Fiți ca Daniel, cu credință tare, căci cu rugăciunea el a îmblânzit leii în groapă și nu l-au sfâșiat...

A pus vrăjmașul piciorul pe voi, pe flori și pe grădina Mea și pe rondul Meu, și nu te doare pe tine, și pe Mine Mă doare.

Copiii Mei, iată ce cere Dumnezeu de la voi: rugăciune multă, priveghere. Mai mare este mila Mea de voi decât de sfinți. Fugiți de pe malul apei, căci oricât vă veți ține de bine cădeți în apă, vă înecați. Fugiți de lume, de poftele lumii. Fugiți de oamenii răi, nu umblați cu ei. Fiți ca Ilie, cu credință tare, când vorbea un cuvânt Dumnezeu îl asculta, pogorât-a focul din cer și a aprins jertfa lui. Dumnezeu a luat un om, l-a înarmat ca pe Enoh să vâneze leii care voiau să se suie la el. Să nu vă speriați, căci nu se suie, Domnul îi nimicește cu cuvântul Lui. Amin."

Cuvântul lui Dumnezeu din manuscris, 13/26 iunie 1961

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[93] - 1962

„... O, copilașii Mei, vor iscăli toți oamenii nedumnezeirea de azi. Apropiați-vă, că văd depărtarea, de aici până în vârful muntelui, cu cât vă veți apropia, cu atât veți fi mai tari. Apropiați-vă, că vin zile neputincioase! Se ia puterea prin desfrânare, prin minciună, prin hoție.

... Tată, tată, în trup lucram începutul, dar acum lucrez sfârșitul. Din veac în veac vremea e schimbată. Să nu fiți schimbători. Nu e legea care vine, ci e legea pe care a urmat-o Avraam, Isaac și Iacob.

Copii, floricelelor, nu lepădați haina lui Dumnezeu. Se aude că se distruge legea creștină, se șterge legea creștinească... Mare e un creștin în vremea de astăzi! E cum era de mare un împărat în vremea de demult, este scump.

Treziți-vă, că mare este prețul creștinătății! Chiar de vi s-ar lua viața, să fiți cu credință în Dumnezeu. Floricelele Mele, Dumnezeu cere dragoste de la voi, dragoste pentru Noi, și Noi pentru voi. Cine ne leagă? Dumnezeu leagă pe om de om, și dragostea leagă pe om de Dumnezeu. Amin."

Cuvântul lui Dumnezeu din manuscris, 12/25 aprilie 1962

„... Fiilor, înainte Israel a trecut prin apă, dar acum ce vom face când vom trece prin foc? căci aceasta prin care vă vestesc este ***trâmbița***

[93] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 102

a şasea. *Cuvintele Mele nu sunt pentru duhurile rele, ci sunt pentru cine face cuvântul pe care îl auzi tu astăzi. Cuvântul de astăzi este uşa, şi nu mai este o altă uşă de intrare în împărăţia Mea.''*

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 octombrie 1962

Informații culese de Securitate

Informatorii dirijați pe lângă Stoica Dumitru și persoanele urmărite împreună cu el în dosar, Verginica și Nicolae Stoica, Dănciucă Gheorghe, Creața Tudor, acopereau o mare parte din locurile unde se strângeau creștinii în comuna Mănești, unde mergeau Verginica și Nicolae Stoica. Biserica locală era acoperită informativ de către agentul Tudor Marcel, cu numele real Ivașcu Marin, fost legionar. Selecționăm dintre notele informative câteva care arată cât de detaliat erau denunțate Securității activitățile creștinilor care veneau la biserică.

Așadar, creștinii veneau-nu veneau la biserică, dar Tudor Marcel nu avea cum să lipsească. El trebuia să scrie și să tot scrie note informative.

Notă informativă[94], 30.11.1960
Tudor Marcel

„/.../ În ziua de 13.11.1960 am mers la biserică unde slujeşte preotul Mitrescu Ion, fost legionar. În organizaţia lor mai participă Dănciucă Gheorghe, Nistor Marin, Nistor Ion, Ungureanu Nicolae. Deşi preotul Mitrescu Ion în aparenţă se face că îi critică, totuşi el îi ajută indirect, deoarece le dă sprijin ca să cânte în biserică, să citească cazania. Preotul, faţă de sursă a arătat că-i sprijină, deoarece dacă nici aceşti creştini nu ar veni la biserică biserica ar rămâne goală. Din cele observate de sursă, numiţii Dănciucă Gheorghe, Dumitru Stoica şi Marin duc propagandă de atragere în această sectă. În timpul slujbei ei cântă împreună cu preotul şi cu dascălii.

În ziua de 27.11.1960, numitul Marin Nistor a criticat predica.

Tudor Marcel

Sarcini: *Agentul Tudor Marcel, în prezent este dat afară din serviciu. Dată fiind această situaţie, agentul faţă de acesta îşi va arăta nemulţumirea în sensul că a fost dat afară din serviciu pe motivul că a fost legionar şi nu mai are cu ce îşi câştiga existenţa, deşi în această perioadă de două luni a mai încercat să-şi ia serviciu, dar nu a reuşit. În*

[94] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 163 – titular Stoica Dumitru

discuții acesta să-și manifeste înclinația spre asociația Oastea Domnului. În continuare față de acesta, agentul îl va aprecia pe preotul Mitrescu Ion că este un om bun, în sensul că a observat că ajută această asociație, alt preot de ar fi ar interzice acest lucru.

Aceste discuții le face cu scopul de a vedea ce ne va spune în această direcție obiectivul.

Lt. Neacșu Ion''

Notă informativă[95], 09.01.1961
Tudor Marcel

,,/.../ În cursul săptămânei trecute, asupra existenței așa-zisei Oastea Domnului din comuna Măneşti am observat următoarele:

Cei mai aprigi susținători ai ei sunt Dănciucă Gheorghe cu soția, Dumitru Stoica cu feciorii, Marin Nistor, Ion Nistor și Gheorghe Dimovici. În ziua de anul nou a venit la biserică și așa-zisa sfântă Verginica împreună cu soțul său Nicu Dumitru Stoica. Împreună cu ea a venit și o fetiță mai tânără, care cred că este adusă în mod special să completeze ceea ce așa-zisa sfântă nu a putut să facă la Măneşti. Cu îngăduința preotului Mitrescu Ion ei au cântat la strană. După slujbă ei s-au adunat în casa lui Dănciucă Gheorghe unde au băut vin și au cântat. În casă erau prezenți Dumitru Stoica, Marin Nistor, Nistor Ion, Dimovici Gheorghe, Dănciucă Gheorghe și cu femeile lor. Se vede treaba, după cât au stat de vorbă cu popa Mitrescu, că el în realitate îi sprijină, deși pe față îi critică. În ziua de Crăciun cât și în alte zile el le dă să citească predica în biserică, deși biserica are doi dascăli cu școală legală. /.../

Tudor Marcel

***NB:** Stoica Dumitru este urmărit pe bază de acțiune. Agentul va stabili cine este tânăra care a venit în comuna Măneşti.*

Cei doi membri de partid vor fi semnalați la raionul de partid.

Lt. Neacșu Ion''

Notă informativă[96], 16.02.1961
Tudor Marcel

,,/.../ Săptămâna trecută așa-numita sfântă Verginica a venit din nou la Măneşti, trăgând din nou la socrul său, fostul primar legionar Dumitru Stoica. /.../ Atât ea cât și soțul său, cu aprobarea preotului Mitrescu, au cântat la biserică.

[95] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 162 – titular Stoica Dumitru
[96] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 161 – titular Stoica Dumitru

Duminică, 12.02.1961, /.../ biserica era plină de oameni, exact ca la Paște. Numitul Dumitru Stoica și Dănciucă au colectat de la toți pocăiții cât și de la alte persoane bani, și au făcut un parastas, împărțind covrigi, colivă și vin celor aflați în biserică, iar preotul a pomenit după o listă pe toți cei ce au contribuit. Printre cei pomeniți se afla și el. Am încercat să pun mâna pe această listă, dar cântărețul Simion Ion a luat-o repede și a dat-o lui Dumitru Stoica după cum o fi avut înțelegere.

În cursul săptămânii trecute sute de locuitori în frunte cu acești pocăiți s-au spovedit și împărtășit și au cărat diferite alimente la preotul Mitrescu.

Din cele observate de mine se constată că conducătorii acestei secte sunt: Dumitru Stoica, Gheorghe Dimovici, Marin N. Nistor, Ion Nistor și Dănciucă Gheorghe.

Sunt sprijiniți în activitatea lor discret de către popa Mitrescu Ion, Simion Ion și Constantin Dumitra cântăreți, cât și de consilierul care duminică 12.02.1961 a rostit și predica în biserică.

Cu numitul Dănciucă Gheorghe, duminică la sfârșitul slujbei am căutat să stau de vorbă, e foarte tăcut și șmecher, abia am putut scoate din el vorbele: „Dacă toată lumea nu ar privi aproape și ar privi mai de-parte, biserica ar fi și mai plină de credincioși."

De asemenea, sursa vă informează că numiții Marin Nistor și Ion Nistor, duminică 12.02.1961 au lipsit de la biserică. De la Constantin Dumitra am aflat că sus-numiții au fost duși la biserica Creștuleasca în Târgoviște, unde cu alți pocăiți din alte părți iau parte la slujbă. În fiecare duminică cu rândul, câte unul sau doi pocăiți merg din Măneşti de iau legătura cu alți pocăiți la acea biserică.

Tudor Marcel

***NB:** Stoica Dumitru este urmărit pe bază de dosar individual, împreună cu Dănciucă Gheorghe, Verginica Tudorache.*

În orașul Târgoviște avem agentul Dumitru Ion care face parte din asociația Oastea Domnului. Acest agent va fi trimis la biserica Creștu-leasca de a stabili cine din asociația Oastea Domnului participă.

Lt. Neacșu Ion"

Notă informativă[97], 29.03.1963
Tudor Marcel

„/.../ Așa-zisa sectă a pocăiților din comună, așa cum am arătat și altă dată este pe cale de destrămare.

[97] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 26 – titular Stoica Dumitru

Ieri, 29.03, doar 2-3 dintre ei au mai venit la biserică: Ion Păun zis Nelu, Dumitru Ioniță și Răducanu Ioniță. Ceilalți, de câteva sărbători nu au mai venit la biserică. Dumitru Stoica și Tudor Creața sunt bolnavi, iar Mișu Dănciucă, Marin Nistor, Ion Nistor, Ion Stoica și alții nu mai vin la biserică. Nici ședințe nu au mai ținut, și nici nu au mai cântat în biserică. În biserică cântă numai dascălii respectivi.

Am stat de vorbă cu popa Mitrescu și este cam supărat, fiindcă spunea că a rămas cu biserica goală. El, cele mai frumoase venituri le avea de la pocăiți. Nici femeia aceea Verginica, care i-a rătăcit pe toți, nu a mai apărut prin comună și nici la biserică.

29.03.1963

Tudor Marcel

Stoica Dumitru, Creața Tudor și Dănciucă Gheorghe sunt lucrați pe bază de dosar de grup. Elementele au fost audiate, și în prezent este în destrămare acțiunea și i se va face formă pentru închidere.

Lt. maj. Neacșu Ion"

Notă informativă[98], 18.08.1963
Tudor Marcel

„/.../ În ziua de 15 august, fiind sărbătoare mare, am mers la biserică. La biserică erau prezenți majoritatea pocăiților, Stoica Dumitru, Tudor Creața, Nistor Marin, Nistor Ion. Cei prezenți au cântat în timpul slujbei, dar împreună cu cei doi dascăli, Simion Ion și Constantin Dumitra.

M-am întâlnit cu preotul Mitrescu Ion și l-am întrebat de ce l-a anchetat miliția. El mi-a răspuns așa: „Nu știu de ce mă bagă și pe mine într-o oală cu pocăiții. Eu știu că nu am luat parte la nici o adunare de-a lor. În ceea ce privește că ei vin regulat la biserică și cântă la biserică eu nu pot ca să-i opresc, deoarece cultul în R.P.R este liber, iar noi avem dispoziție de la protopop să antrenăm toți pocăiții să cânte la biserică."

Dascălul Constantin Dumitra de asemeni mi-a spus că cât o fi Dumnezeu mai mare ca toți, El ne acoperă, fiindcă cultul e garantat de Constituție. Vasile Stoica mi-a spus că el e foarte îngrijorat că miliția nu-i lasă în pace, este nevoit să se mute din Măneşti la socrul său.

Am stat de vorbă și cu o femeie Oprea. Aceasta mi-a spus că a văzut că o parte din frații ei pocăiți au fost anchetați la miliție, dar cu cât ei vor fi mai tare urmăriți, credința și mai mult se va întări. Supărat pentru toți este numai Dumnezeu, și El va judeca pe toți. Ea și cu alți frați vor cânta mereu la biserică, cultul și credința este liberă. Chiar preotul Mi-

[98] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 160 – titular Stoica Dumitru

trescu Ion le-a spus la biserică să vină şi să cânte mereu, dar să nu facă adunări în case particulare la toţi credincioşii /.../.

18.08.1963

Tudor Marcel"

Biserica satului Glodeni-Maluri era acoperită informativ chiar de către preotul slujitor, Mirică Ilie, sub numele conspirativ Mişu George. Din notele sale informative prezentăm câteva fragmente:

Notă informativă[99], 10.10.1962

Mişu George

„/.../ Sursa când se va duce la Maluri se va interesa dacă se mai ţin adunări la Virginia Tudorache, care în prezent este căsătorită cu un tânăr de la Măneşti, anume Nicolae Stoica, mai mic cu aproape 15 ani decât ea.

Mişu George

10 octombrie 1962

***Obs:** Agentul cu sarcini să semnaleze dacă în satul Glodeni şi Maluri-Pucioasa elementele asociaţiei O.D. ţin adunări, unde, când şi cine participă.*

Se va lua legătura cu organele de miliţie de la Pucioasa să urmărească zilele când asociaţia O.D. ţine adunări şi să ia măsuri de răspândirea lor. Cu această ocazie va identifica şi pe străini.

Cpt. Crăciunescu"

Notă informativă[100], 25.10.1962

Mişu George

„Conform angajamentului ce mi-am luat în nota precedentă, m-am interesat dacă se ţin adunări ale fostei asociaţii religioase Oastea Domnului la numitul Stoica Niculae din satul Maluri. Pe ziua de 14 octombrie a.c. am întrebat pe Riveica Gh. Ciobănoiu, vecină cu Stoica Niculae, dacă se ţin adunări la acesta. Riveica Ciobănoiu mi-a spus că la Stoica Niculae în curte în permanenţă sunt persoane necunoscute şi cântă în fiecare seară. /.../ După slujbă, printre alte comunicări, am spus că sunt informat că la Stoica Nicolae se ţin adunări şi că aceste adunări nu sunt nici legale, nici în spiritul ortodoxiei. Cultul este liber, dar să-l exercităm conform învăţăturii ortodoxe şi conform statutului, sub îndrumarea şi conducerea preotului. Locul nostru de adunare este biserica. Fiecare creştin să ia parte la slujba bisericii lui. Sunt anumite ocaziuni excepţio-

[99] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 191 – titular Stoica Dumitru

[100] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 189 – titular Stoica Dumitru

nale când creştinul se duce la altă biserică, de exemplu când are de botezat un copil din altă parohie etc., dar când pleacă din biserică în biserică din sat în sat, cu gândul că după masă să țină adunare la cineva, nu este ortodox, nu este statutar, nu este legal. Şi deci să înceteze.

Numitul Stoica Nicolae n-a fost de față în momentul când am vorbit. Era soacra lui, Andreiana Tudorache. El a venit mai târziu.

Pe ziua de 19 octombrie a.c. am avut treabă la Maluri. /.../ Trecând prin dreptul lui Stoica Nicolae acesta mi-a ieşit înainte cu tatăl său şi m-a tras la răspundere că de ce am spus în biserică că se țin adunări la el, căci nu este adevărat, şi că dacă era el când am vorbit ar fi luat cuvântul. Eu i-am spus că aşa am fost informat de cineva, iar dacă nu se țin adunări este foarte bine, dar ştiu că acum câțiva ani Verginica, actuala lui soție, ținea adunări. Stoica Nicolae a insistat să-i spun cine m-a informat, dar nu i-am spus. Atunci el a zis că cine mi-a spus este informator mincinos, cum a mai dat şi la securitate informații mincinoase, în urma cărora securitatea l-a urmărit şi l-a chemat. /.../

Tot în acea zi, 19 octombrie, în timp ce îmi făceam treburile în satul Maluri, căruțaşul Ion S. Miculescu a discutat cu Maria Gh. Eftimie şi i-a spus şi aceasta că sunt multe persoane străine la Stoica Nicolae. Acestea mi le-a spus Ion S. Miculescu.

Mişu George, 25 octombrie 1962

***Obs:** Agentul are sarcină permanentă de a stabili dacă în satul Glodeni şi Maluri, Pucioasa, asociația Oastea Domnului face adunări, unde, când şi cine participă la aceste adunări.*

***Măsuri:** Se va lua legătura cu Lt. maj. Mânzicu şi i se va da ordin de a organiza duminica după masă controlul elementelor străine care participă la adunările asociației O.D. care vor fi zgornite din Pucioasa.*

Cpt. Crăciunescu"

Notă informativă[101], 08.11.1962
Mişu George

„În ziua de 2 noiembrie a.c. am fost cu căruța cu Ion S. Miculescu satul Glodeni, în satul Maluri la diferite treburi. Trecând prin fața casei numitului Stoica Nicolae am văzut în curte pe acesta cu tatăl său şi trei băieți între 15-20 ani. /.../ La marginea satului Maluri am prins din urmă pe Gherasie Vasile, vecin cu Stoica Nicolae. Am intrat în vorbă cu Gherasie Vasile, unde se duce şi altele, apoi sursa a întrebat: „măi Vasile, eşti vecin cu Stoica Nicolae. Ce este tămbălăul acesta la el?" Gherasie Vasile a răspuns: „nu ştiu nici eu ce e cu el: unul zice că-i este văr, altul

[101] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 190 – titular Stoica Dumitru

cumnat, altul nu ştiu ce... A făcut o magazie, i-au dat ajutor." Sursa a mai zis: „Ce le dă să mănânce la atâția inşi?" Gherasie Vasile a răspuns: „Vine fiecare cu mâncare." Apoi sursa a întrebat: „Se ţin adunări religioase la Stoica Nicolae?" Gherasie Vasile a răspuns că se ţin vineri seara şi că a fost şi el invitat de Stoica Nicolae, dar n-a voit să se ducă. Stoica Nicolae i-a zis lui Gherasie Vasile că este om rău.

Mişu George, 8 noiembrie 1962

***Măsuri:** Se vor lua măsuri de verificarea celor de mai sus, şi în caz pozitiv se va lua legătura cu organele de miliție care vor merge la cei în cauză în timpul când ţin astfel de adunări, iar pe cei străini îi va legitima şi îi va izgoni de acolo.*

Cpt. Crăciunescu"

Prezentăm fragmente din notele informative furnizate şi de alți informatori, care în diverse împrejurări au avut prilejul de a sta de vorbă cu creştinii lucrați informativ, putând astfel să ofere informații.

Notă informativă[102], 16.02.1961
Popovici Petre

„În ziua de 12.02.1961 sursa s-a deplasat în comuna Măneşti pentru a sta de vorbă cu anumite elemente duşmănoase R.P.R. /.../ Sursa pune în discuție problema Verginichii, care a atras în jurul ei multe persoane de nădejde, în special cum este Stoica Dumitru, socrul său, şi Mişu Dănciucă ginerele lui Stoica, plus preotul Mitrescu şi alții. Genu Rădulescu răspunde sursei că atât Verginica cât şi cumnatul său Mişu Dănciucă sunt nişte escroci, pun la cale şi sfătuiesc pe proşti să postească, să se pocăiască, să mănânce numai post, fasole, murături, şi în schimb să le aducă lor daruri, bani, alimente, alte lucruri de valoare, de care profită ei şi cu pr. Mitrescu, care de când a venit Verginica la Măneşti biserica e frecventată de multă lume aducând daruri.

În timpul discuției apare şi Stoica Dumitru, care se arată foarte bucuros de vizita sursei, şi imediat după acesta apare şi Mişu Dănciucă, care cu un ton ridicat se adresează către Genu Rădulescu că de ce se leagă de persoana lui, că el nu s-a legat niciodată de el. Genu Rădulescu îl întreabă pe Dănciucă ce vorbă este asta, la care Dănciucă îi spune că de ce le spune la copiii din şcoală să nu asculte de cuvintele şmecherului de Dănciucă, care vrea să ducă lumea în eroare. Şi tot în acest timp Genu Rădulescu îl apucă de braţ pe Dănciucă şi pleacă mai departe, sursa rămânând în discuție mai departe cu Stoica Dumitru. Sursa prefăcân-

[102] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 171-172 - titular Stoica Dumitru

du-se că nu-l cunoaşte pe Mişu Dănciucă, îl întreabă pe Stoica ce băiat este acela. Stoica Dumitru spune sursei că este ginerele său, fost agronom, fost învăţător. Spune el sursei că la postul de agronom l-a instalat chiar Gheorghe Gheorghiu Dej, ca după trei ani de serviciu să-l bage la închisoare doi ani, pierzând şi postul de învăţător.

În cele din urmă a fost rechemat, spune el sursei, la postul de învăţător, însă făcându-i-se scârbă de ei a refuzat, găsind calea cea mai bună să se înroleze ca ostaş al religiei şi al _____.

Sursa se arată mulţumită şi-l bravurează pentru acest scop frumos.

Sursa îl roagă pe Stoica să-i facă o caracterizare şi lui Nicolae Ivaşcu, Tudor Creaţa, învăţătorul Dumitra, preotul Mitrescu, dacă se mai ţin pe poziţia politică veche şi dacă sursa poate sta de vorbă cu ei sincer.

El răspunde sursei că Nicolae Ivaşcu, cu toate că este în legătură cu securitatea, în special cu Tomescu din securitate, este pentru interesele lui personale ca să-şi ridice copiii şi să-i meargă treburile, însă sursa să pună toată încrederea în el că are tot suflet de legionar.

Mai departe spune Stoica sursei, asigurând-o ca să nu se ferească de Creaţa Tudor, să aibă toată încrederea în el, căci în afară că este legionar, astăzi este şi un bun ostaş al credinţei.

Trecând la adresa învăţătorului Dumitra, Stoica spune sursei că Dumitra a devenit un om retras, îşi vede de gospodăria lui, foarte rar iese la lume şi evită orice discuţie politică, pe urma căreia a făcut 6 ani de închisoare vândut de învăţătorul Toma _____ spion al securităţii.

Cât priveşte preotul Mitrescu, spune el sursei că prima dată o vedea cu ochi răi pe Verginica, însă acum văzând că Verginica i-a adus o mare clientelă la biserică a început să ne fie prieten.

Sursa spune problema preotului Didoacă şi a celorlalţi legionari arestaţi, la care el răspunde că fără jertfă nu se poate câştiga nimic, fericirea vine numai prin jertfă, şi Hristos a trebuit ca să Se jertfească să ne câştige pe noi, la fel şi noi să ne jertfim, ca cei ce vor rămâne să guste fericirea.

Spune el sursei că ar fi mai bine dacă sursa l-ar vizita în câteva rânduri că ar avea multe de discutat cu sursa, fiindcă un bun credincios poate să fie şi un bun legionar, şi un bun legionar poate să fie şi un bun credincios, fiindcă mişcarea legionară pune o bază mare pe biserică, şi până la urmă biserica va ajuta pe cei ce au iubit-o şi o iubesc, şi atunci când zice că sunt pierduţi, vor fi ridicaţi, şi duşmanii lor se vor ruşina şi vor pieri din faţa lor.

Sursa îi mulţumeşte lui Stoica Dumitru pentru sfaturile ce i le-a dat, promiţându-i că îl va vizita cu toată dragostea, şi bine ar fi ca atunci

când îl va vizita sursa să mai fie invitați și alți camarazi de-ai noștri. După aceasta sursa s-a retras.

Popovici Petre"

Notă informativă[103], 29.09.1961
Popa Ion

„Sursa vă informează următoarele: În legătură cu Dănciucă R. Gheorghe din comuna Mănești, care face parte dintr-o sectă religioasă în fruntea căreia se află Virginia Tudorache din comuna Maluri, sursa a avut o serie de discuții în cursul acestui an. /.../

Sfătuit de unii să renunțe la linia religioasă pe care merge, pentru a-și putea introduce copiii în diferite școli, el spunea că nu va vinde el biserica pentru copii, că va veni timpul când copiii lui vor avea satisfacții pentru timpul pierdut.

Popa Ion

29.09.1961"

Notă informativă[104], 24.09.1963
Constantinescu Ileana

„În ziua de 18 septembrie a.c. a trecut pe la mine Nedelea Constantin cu un frate al lui mai mare, care l-a vizitat. Ca să nu bănuiască ceva nu am întrebat nimic, ci am lăsat să vorbească ei ce au vrut. Mi-a spus în discuțiile avute:

Pe la noi mari furtuni.

Sursa: În ce sens sunt?

Ne cam cerne securitatea.

Sursa: Cum?

A fost chemată la Târgoviște Verginica și soțul ei pentru lucrare și clădire.

Sursa: Ce clădire?

A, nu v-a spus Costel? A poruncit Dumnezeu prin Verginica să facem o clădire în formă de cruce. Lui Noe i-a poruncit Dumnezeu să facă o corabie, iar Verginica să facă această casă care ne va scăpa de foc. Am făcut 40 000 de cărămizi, s-a cumpărat var și am pus și temelia. Ne-a oprit la început, dar și-au dat seama că acestor tineri le trebuie casă, că aceea ce o au se dărâmă pe ei, și în felul ăsta se lucrează cu ajutorul celor ce au înțeles că prin aceasta ne vine mântuirea.

[103] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, fila 148 – titular Stoica Dumitru
[104] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 181-182 - titular Stoica Dumitru

Au fost toți preoții chemați la securitate și cercetați pentru Verginica. Când am plecat încoace au chemat și pe preotul Mihai, dar nu la raion, ci la regiune. Scapă, că e deștept. Merge la el numai 20-25 de persoane noaptea și niciodată nu-s prinși. /.../

Col. Georgescu I."

Valorificarea informațiilor culese, anchetarea creștinilor

Notele informative au fost exploatate și valorificate de Securitate așa cum rezultă din notele de sinteză și referatele întocmite de ofițerii care instrumentau acțiunea de urmărire. Inserăm fragmente din nota de sinteză din 11.10.1961 și din referatul din 12.10.1961.

Notă sinteză[105], 11.10.1961

„privind acțiunea de grup Stoica Dumitru și alte elemente dușmănoase ce fac parte din asociația interzisă Oastea Domnului.

Organele noastre urmăresc în acțiune informativă de grup următoarele elemente ce fac parte din asociația interzisă Oastea Domnului:

1. Stoica Dumitru

2. Creața Tudor

3. Dănciucă Gheorghe

4. Tudorache Virginia

Acțiunea informativă a fost lucrată cu agenții Georgescu Alexandru, Nițescu Petre, Popa Ion și Popovici Petre.

Din materialele informative furnizate de acești agenți, rezultă că grupul de elemente dușmănoase arătat mai sus desfășoară încă de mulți ani activitate de instigare, cu caracter contrarevoluționar împotriva regimului nostru sub masca organizației O.D. În scopul de a-și acoperi trecutul lor politic s-au încadrat în această organizație religioasă reacționară imediat după 23 august 1944.

Pentru a exercita o largă influență mistică s-au folosit de numita Tudorache Virginia, pe care au prezentat-o ca pe o sfântă făcătoare de minuni, care vorbind cu „chipul sfânt" precizează că se apropie lupta hotărâtoare pentru distrugerea fiarei comuniste, proorocire pe care au difuzat-o și altor cetățeni din localitățile apropiate.

Căile de desfășurare a activității lor dușmănoase sunt întrunirile lor

[105] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 386-391 – titular Stoica Dumitru

periodice în comuna Măneşti sau în alte localităţi de pe raza raionului Târgovişte, întruniri pe care le fac sub forma unor parastase, botezuri sau nunţi. Cu prilejul acestor întruniri îndeamnă pe cetăţeni să vină la credinţă, acuzând pe comunişti că distrug religia ca nişte păgâni, şi cerându-le în acelaşi timp să nu se supună legilor comuniste. În acest fel au determinat pe mulţi cetăţeni din comuna Măneşti şi din împrejurimi să nu se supună hotărârilor partidului şi guvernului nostru, în sensul de a nu-şi plăti impozitele la stat, de a nu se înscrie în formele socialiste ale agriculturii şi de a face cât mai multe greutăţi pentru ca să nu fie îndeplinite planurile comuniste. Despre acei care vor executa ordinele regimului nostru, spune că vor fi arşi în focul satanei ca blestem al lui Dumnezeu. /.../

Activitatea duşmănoasă dusă de acest grup sub masca organizaţiei Oastea Domnului, s-a extins în mai multe comune limitrofe comunei Măneşti şi fac o serie de greutăţi în ceea ce priveşte transformarea socialistă a agriculturii, întrucât îndrumă pe ţărani să nu se înscrie în colectiv şi să sprijine regimul comunist, deoarece fac un păcat mare faţă de Dumnezeu.

Faţă de cele arătate mai sus, şi pentru a curma activitatea duşmănoasă dusă de aceste elemente sub masca organizaţiei religioase Oastea Domnului, vom lua următoarele măsuri:

- Vor fi audiaţi ca martori pentru documentarea acţiunii numiţii:

1. Nistor Marin de 35 ani, ţăran sărac.

2. Dumitra Alexandru de 42 ani, ţăran sărac.

3. Nistor Ioan de 34 ani, ţăran sărac

4. Dimovici Gheorghe de 39 ani, ţăran sărac,

toţi cunosc parţial sau în întregime activitatea duşmănoasă a elementelor lucrate în acţiune. Nu sunt cunoscuţi cu antecedente politice.

- După audierea acestora va fi arestat secret numitul Dănciucă Gheorghe, anchetarea lui, şi apoi vom face propuneri asupra celorlalte elemente.

- După arestare şi anchetare vom întocmi un material pentru demascarea activităţii duşmănoase a organizaţiei Oastea Domnului din comuna Măneşti şi în comunele vecine, unde acest grup a avut legături şi au creat asemenea organizaţii cu scopul demascării activităţii acestora, limitării influenţei celor rămaşi nearestaţi, şi izolării lor de masele populare.

Şeful direcţiei regionale: Col. Strul Mauriciu

Şeful serviciului: Maior Moraru Ion

11 octombrie 1961"

Referat[106], 12.10.1961

„Privind acțiunea de grup nr. 74 deschisă pe linia Oastei Domnului asupra numiților Stoica Dumitru, Dănciucă Gheorghe, Tudorache Virginia și alții, la data de 12 august 1961.

La data de 25 martie a.c. conducerea regiunii, respectiv tov. Lt. col. Dumitrașcu Nicolae, a aprobat propunerea de a se trece la documentarea acțiunii de mai sus în scopul clarificării ei.

Din cauza altor lucrări mai urgente, serviciul 8 nu a trecut la documentarea acțiunii decât la începutul lunii august a.c. Au fost audiați un număr de 16 elemente din comunele Măneşti și Maluri, raionul Târgoviște. Din declarațiile celor audiați nu rezultă aspecte deosebite, respectiv manifestări împotriva regimului nostru. Rezultă însă că în comuna Maluri, la domiciliul lui Tudorache Virginia se țin aproape în fiecare seară ședințe restrânse ale O.D. la care vin fanatici religioși și din alte comune, și unde se fac cântări religioase cu instrumente muzicale (acordeon). La aceste ședințe nu primesc pe nimeni în afara elementelor fanatice cunoscute de ei.

În referatul întocmit de anchetatorul penal cu rezultatul anchetei se face propunerea de a se aproba să fie audiați numiții: Stoica Dumitru, Dănciucă Gheorghe, Creața Tudor și Stoica Virginia, fostă Tudorache.

Întrucât din materialul de anchetă obținut până în prezent nu rezultă poziția dușmănoasă a celor de mai sus, și pe baza acestui material nu se poate obține aprobarea de a se trece la avertizarea lor, susținem propunerea anchetatorului de a se aproba anchetarea celor în cauză din următoarele considerente:

1. - Prin audierea lor ne putem forma o părere asupra poziției acestora, și să clarificăm și materialul informativ dat de agenți, și care se verifică numai în parte.

2. - În timpul anchetei am putea studia posibilitățile recrutării unuia din elementele influente mai puțin fanatice, care să fie folosit pentru destrămarea activității lor.

3. - Am putea să obținem materiale care să ne ajute la întocmirea propunerilor pentru a cere aprobarea de a fi demascați sau avertizați.

4. - Însăși audierea lor, fără a se lua alte măsuri i-ar speria, și într-un fel sau altul ar înceta activitatea organizată și propaganda mistică pe la diverși cetățeni.

5. - În cazul că nu se aprobă audierea lor, acțiunea nu prezintă nici un fel de perspectivă pentru viitor și trebuie să fie închisă fără a se lua alte măsuri.

[106] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 374-375 – titular Stoica Dumitru

Pentru a curma cu această activitate mistică exagerată, destul de periculoasă din punct de vedere social, propunem a se aproba audierea lor, după care vom face propuneri de urmare în raport cu rezultatul.

Șeful grupei: Maior Cojocaru Ion

***De acord:** Șeful serviciului III: Maior Diță Ștefan*

21.08.1963"

De remarcat că unii dintre agenți au furnizat informații cu exces de zel, aceștia făcând chiar presupuneri care au dus la etichetarea persoanelor urmărite ca desfășurând activitate legionară, având în vedere trecutul unora dintre acestea de foști legionari. Acest fapt a fost observat și consemnat de ofițerul îndrumător, astfel cum reiese din referatul din 25.03.1963 prin care s-a propus și aprobat documentarea activității grupului Stoica Dumitru și rudele apropiate ale acestuia: Verginica și Nicolae Stoica, Dănciucă Gheorghe și Creața Tudor.

Prezentăm fragmente din cuprinsul acestui referat:

„Referat[107], 25.03.1963

Cu propunerea de documentare a acțiunii de grup deschisă asupra numiților Stoica Dumitru și alții. /.../

La baza deschiderii acțiunii de grup au stat materialele informative furnizate de agenții Nițescu Petre, Georgescu Alexandru și Popa Ion, din care rezultă că cei în cauză duc o activitate mistică intensă, toți fiind membri în secta ilegală Oastea Domnului și în același timp desfășoară și o activitate de agitație cu caracter dușmănos în rândul cetățenilor. /.../

Agenții n-au participat la adunările acestei secte în comuna Mănești, dar din discuțiile pe care le-au avut cu fiecare separat a rezultat că predicile pe care le țin au un caracter dușmănos regimului democrat popular, propovăduiesc sfârșitul lumii deoarece lumea ar fi necredincioasă, prăbușirea comunismului, pe care-l consideră ca antichrist, îndeamnă cetățenii să nu se supună legilor și face comentarii asupra situației internaționale în defavoarea sistemului mondial socialist. /.../

În unele note date de agentul Nițescu Petre se arată că un grup de legionari în frunte cu Stoica Dumitru, sub masca adunărilor sectei Oastea Domnului, au activitate. Discutându-se cu agentul de către anchetatorul penal, acesta a relatat că afirmația făcută de către el a fost numai o simplă presupunere, deoarece Stoica Dumitru și Creața Tudor au fost legionari, ceea ce i-a făcut să creadă că scopul adunărilor ar fi cel de

[107] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 379-381 – titular Stoica Dumitru

mai sus, cu toate că n-au participat niciodată la o adunare de-a lor.

Mai menționăm că toate cele patru elemente urmărite în acțiune sunt rude apropiate, în sensul că Tudorache Virginia și Dănciucă Gheorghe sunt: prima, noră, iar al doilea e ginerele lui Stoica Dumitru, și Creața Tudor văr cu ei. /.../

Locțiitor șef serviciu: Cpt. Ionescu Virgil

Anchetator penal: Cpt. Stancu Aurel''

Măsura anchetării lui Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Dănciucă Gheorghe, Creața Tudor și Stoica Virginia, dispusă prin referatul din 12.10.1961, aprobat la data de 21.08.1963, a fost reiterată prin referatul din 13.08.1963:

„Referat[108], 13.08.1963

Cu rezultatele anchetei făcute în cazul dosarului de grup privind pe numiții Stoica Dumitru, Dănciucă Gheorghe și alții.

Conform aprobării primite s-a trecut la documentarea activității dușmănoase desfășurate de numiții:

- Stoica Dumitru

- Creața Tudor

- Dănciucă Gheorghe

- Stoica Virginica

Toți cei de mai sus sunt membri ai asociației Oastea Domnului, cunoscuți ca elemente mistice, fanatice.

Menționăm că Dănciucă Gheorghe este ginerele, iar Stoica Virginica nora lui Stoica Dumitru, elementul principal din grup.

Din materialele informative rezultă că cei de mai sus duc o activitate mistică susținută prin adunări și propagandă în favoarea asociației Oastea Domnului. Despre Dănciucă Gheorghe sunt unele materiale din care rezultă că desfășoară și activitate de agitație și propagandă dușmănoasă. /.../

În urma efectuării anchetei cu unii din membrii acestei asociații a rezultat că o parte sunt încă mistici fanatici, așa cum este Ioniță Radu și fiul său Ioniță Ion, care nu numai că n-au declarat nimic, ci au și amenințat organele de anchetă că vor face reclamații pentru faptul că au fost anchetați, iar o parte au renunțat la această asociație bărbierindu-se sau consumând alcool, cum este cazul lui Stoica B. Ion, care s-a tuns și bărbierit, și a lui Nistor Ion, care atunci când a fost chemat să fie audiat a venit în stare de ebrietate.

[108] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 376-378 - titular Stoica Dumitru

În concluzie, din declarațiile celor 15 martori audiați a rezultat că cei în cauză continuă să respecte perceptele religioase, țin doar rar adunări în familie, însă nu s-a stabilit să ducă activitate de propagandă mistică, fapt care face să nu avem probe suficiente pentru avertizare.

Deoarece s-au ivit probleme care n-au putut fi clarificate prin audierea martorilor, ca vizite de persoane din alte localități, adunări în familie și deplasări în alte localități.

Propunem:

- Să se aprobe anchetarea numiților Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Stoica Virginica, Dănciucă Gheorghe și Creața Tudor, cu care putem clarifica problemele de mai sus.

În raport de rezultate vom face noi propuneri.

Anchetator penal: Cpt. Stancu Aurel''

Hotărârea anchetării inclusă în acest ultim referat a fost determinată atât de informațiile culese de agenții dirijați, cât și de declarațiile martorilor audiați, potrivit referatului din 25.03.1963, din care inserăm cele cuprinse în Procesul verbal de ascultare a martorului Nicu Ion (Mitrescu) din data de 31.07.1963.

Proces verbal de ascultare a martorului[109], 31.07.1963, Mănești
Nicu Ion (Mitrescu) - preot

,,Nicu Ion Mitrescu, născut la 1 septembrie 1897 în comuna Cârcea, raionul Craiova, regiunea Oltenia, fiul lui Alecu și Leanca, preot în comuna Mănești. /.../

Întrebare: În ce relații sunteți cu Dănciucă Gheorghe?

Răspuns: Relațiile mele cu Dănciucă Gheorghe sunt relații de consăteni, nu am fost în ceartă, și nici prieten nu sunt cu el.

Întrebare: Ce cunoașteți despre trecutul politic al lui Dănciucă Gheorghe?

Răspuns: Nu cunosc dacă în trecut Dănciucă Gheorghe a fost încadrat politic, dar știu că după 23 august 1944 a fost arestat, însă nu cunosc motivele. Cunosc însă că Dănciucă Gheorghe este credincios habotnic, însă nu pot preciza că face parte din Oastea Domnului. Vine regulat la biserică și face parte dintr-o familie credincioasă. Este ginerele lui Stoica Dumitru, fost primar legionar, tot credincios, și în unele cazuri fac rugăciuni în familie.

Stoica Dumitru are un fiu, anume Nicolae, căsătorit cu Virginia din

[109] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 243-244 – titular Stoica Dumitru

satul Maluri-Pucioasa, tot credincioasă maniacă, şi când vin creştinii se adună toată familia, unde în comun ţin adunare şi cântă cântece bisericeşti. Alte persoane n-am văzut şi nici n-am auzit să ia parte la aceste adunări. Ei se adună numai în zile de sărbători religioase.

Întrebare: Ce se discută la aceste adunări?

Răspuns: Eu n-am luat parte niciodată la asemeni adunări şi nu ştiu ce se discută. Ştiu despre faptul că se cântă cântece religioase şi citesc pasaje din Biblie.

Întrebare: Ce discuţii politice a purtat faţă de dumneavoastră Dănciucă Gheorghe?

Răspuns: Faţă de mine Dănciucă Gheorghe n-a purtat niciodată discuţii cu caracter politic şi nici Stoica Dumitru. Dănciucă Gheorghe este un credincios habotnic-maniac, care nu poate fi uşor scos din convingerile lui religioase, pentru care fapt de multe ori mă critică că nu am aceleaşi convingeri ca şi ei. Port cu el anumite probleme legate de Biblie, pe care el în credinţa lui le exagerează, şi de multe ori nu reuşesc să-l lămuresc. /.../

Întrebare: Care este poziţia lui Dănciucă Gheorghe faţă de regimul democrat popular din R.P.R.?

Răspuns: Nu cunosc poziţia lui Dănciucă Gheorghe faţă de regimul democrat popular din R.P.R. deoarece faţă de mine n-a discutat probleme de această natură. Ştiu că îşi vede de treabă în G.A.C. şi nu se bagă pe nimeni. În timpul lui liber stă acasă sau merge la socrul său Stoica Dumitru, unde mai cântă cântece bisericeşti. Menţionez că toţi vin regulat la biserică şi nu ştiu să mai ţină în grup adunări.

Am citit, susţin şi semnez.

Anchetator penal de securitate: Cpt. Stancu Aurel

Martor: Nicu Mitrescu Ion"

Anchetarea lui Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Dănciucă Gheorghe, Creața Tudor și Stoica Virginia a fost adusă la îndeplinire având în vedere procesele verbale privind interogatoriul luat unora dintre aceştia.

Procesele verbale de interogatoriu au un conținut asemănător, întrebările anchetatorilor se mărginesc la a stabili dacă cel interogat aparține Oastei Domnului, dacă participă la adunări religioase în afara bisericii, și ce alte activități religioase mai desfășoară. Cel interogat este întrebat și dacă are cunoștință de faptul că Virginia Stoica aparține Oastei Domnului ori participă la adunări religioase.

Proces verbal de interogatoriu[110], 14.09.1963, Târgoviște
Stoica Nicolae

„/.../ Întrebare: De când faceți parte din Oastea Domnului?

Răspuns: Eu nu fac parte din Oastea Domnului, sunt de profesie cântăreț bisericesc, și de aceea merg la biserică.

Întrebare: Unde faceți dumneavoastră serviciul de cântăreț bisericesc?

Răspuns: Nu am post de cântăreț bisericesc, întrucât în anul 1958 m-am îmbolnăvit și nu mai pot cânta.

Întrebare: Cine din familia dumneavoastră face parte din Oastea Domnului?

Răspuns: Din familia mea nu face nimeni parte din Oastea Domnului.

Întrebare: Răspunsul dat nu corespunde adevărului. Arătați cine din familia dumneavoastră face parte din Oastea Domnului?

Răspuns: Eu știu că din familia mea nu face nimeni parte din Oastea Domnului.

Întrebare: Ce elemente din comuna Măneşti fac parte din Oastea Domnului?

Răspuns: În comuna Măneşti știu că locuitorul Stoica I.B. Ion zis chinezul a purtat până anul trecut barbă mare, însă nu știu din ce sectă face parte. De asemenea, nu știu cine din comuna Măneşti face parte din Oastea Domnului.

Întrebare: Ce elemente din comuna Măneşti cunoașteți dumneavoastră că fac adunări religioase în afara bisericii?

Răspuns: Din comuna Măneşti nu cunosc pe nimeni care să se adune undeva în scop religios în afară de biserică.

Întrebare: Nici acest răspuns nu corespunde adevărului. Arătați cine din comuna Măneşti se adună în scop religios în afară de biserică?

Răspuns: Nu cunosc acest lucru. Știu că în satul Ungureni, care ține de comuna Măneşti există o casă în care se adună adventiștii de ziua a șaptea, însă nu cunosc cine anume sunt aceştia.

Întrebare: În satul Maluri unde locuiți dumneavoastră cine face parte din Oastea Domnului?

Răspuns: În satul Maluri unde locuiesc din anul 1959 nu știu pe nimeni care să facă parte din Oastea Domnului.

Întrebare: Soția dumneavoastră, Stoica Virginia, de când face parte din Oastea Domnului?

Răspuns: Din anul 1959 de când m-am căsătorit știu că soția mea se duce la biserică, însă nu face parte din nicio sectă sau asociație religi-

[110] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 209-211 - titular Stoica Dumitru

oasă. Mai înainte de căsătorie prin anul 1958 am aflat că actuala mea soție a fost bolnavă, și când avea crize vorbea necontrolat diferite chestiuni cu caracter mistic, fapt ce a făcut ca lumea să spună că a vorbit cu Dumnezeu și multe altele de acest fel. Din această cauză a fost internată în spital la Pucioasa, Ploiești și București, și nu s-a vindecat complet, fapt pentru care a fost pensionată pentru motive de sănătate.

Întrebare: Organul de anchetă cunoaște faptul că la dumneavoastră la domiciliu în satul Maluri se țin adunări cu caracter religios. Vorbiți despre acestea.

Răspuns: Nu este adevărat că la mine acasă se țin adunări cu caracter religios. Acestea sunt numai bănuieli ale oamenilor din sat pentru că au văzut la mine câteva persoane străine. Eu am început construcția unei case în satul Maluri, unde m-am căsătorit, și tatăl meu mi-a trimis pentru lucru niște oameni din comuna Mănești care în vara aceasta au lucrat la mine circa două săptămâni, aceștia sunt: Ioniță Radu, Ioniță Valeriu și Stoica Dumitru, care pe timpul cât au lucrat la casă desigur că au dormit la mine fiind din altă comună distanțată de Maluri.

Întrebare: În comuna Mănești pe cine vizitați dumneavoastră și la ce intervale de timp?

Răspuns: În comuna Mănești merg la tatăl meu Stoica Dumitru atunci când am timp, respectiv la o lună sau două, fie singur, fie cu soția. Cu aceste ocazii trec și pe la cumnatul meu Dănciucă Gheorghe sau pe la finul meu Ioniță R. Ion pentru a-i vedea ce mai fac, după care plec la Maluri, unde am domiciliul.

Întrebare: Ce discuții purtați cu aceștia atunci când îi vizitați?

Răspuns: Cu aceștia discut chestiuni cu caracter familial și de ordin personal din activitatea fiecăruia.

Întrebare: Dar ce discuții cu caracter religios purtați cu cei de mai sus?

Răspuns: Nu discut cu cei de mai sus chestiuni cu caracter religios.

Întrebare: Suntem în posesia unor date din care rezultă că dumneavoastră când mergeți la Mănești participați la adunări religioase în afara bisericii. Vorbiți despre aceste adunări amănunțit.

Răspuns: Când merg în comuna Mănești nu iau parte la nici o adunare cu caracter religios și nici nu am cunoștință dacă în Mănești se țin astfel de adunări în afară de biserică.

După ce am citit prezentul proces verbal de ascultare și am constatat că el corespunde cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez.

Anchetator penal: Cpt. Zburlea Gheorghe

Anchetat: Stoica Nicolae"

*

Odată cu acțiunile represive ale Securității asupra lui Verginica și a creștinilor apropiați ei, cuvântul lui Dumnezeu nu stă din lucru și hrănește poporul cu învățături de viață sfântă și fiecare își face lucrarea sa: vrăjmașii lucrarea lor, iar Domnul lucrarea Sa, ca și în acest an, iar frumoasele Lui povețe curățesc, întăresc și alină sufletul creștinilor.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[111] - 1963

„... Vă spun, vouă, femeilor creştine, să vă purtaţi cu îmbrăcăminte cuviincioasă, cu sfială firească, cu mintea întreagă, nu cum se poartă femeile Gomorei şi Sodomei, nu cu împletituri de aur pe păr, nu cu flori în păr, nu cu cercei, nu cu mărgele, nu cu inele, nu cu brăţări, nu cu scârţâietori la picioare, nu cu pungile pe mână, nici cu haine de lux, ci cu fapte bune, aşa cum se cuvine femeilor creştine să fie cu teamă de Dumnezeu! Creştinul care-şi îmbracă femeia în lux, îi scoate marfă de calitate lui satana, şi mai târziu o va pierde."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 ianuarie 1963

„... Fiilor, mai e un pic de lumină. Să nu vă îngrijiţi, pentru că Cel ce a făcut cerul şi pământul are grijă să vă dea lumină. Lumina nu se ia pentru că lumea este bună, ci pentru că lumea este rea. Copiii Mei, trebuie să fiţi tari, că dacă veţi merge în voia trupului nu veţi ajunge la Mine.

... Fiilor, lumea aceasta e dată în judecată. Credeţi? Cine a dat-o în judecată? Păcatul a dat-o. Copii ai cerului, când eraţi în lume ascultaţi de lume, iar acum sunteţi cu Mine, dar ascultaţi de Mine dacă aţi venit la Mine. Când eraţi în lume v-au dat în judecată păcatele, căci diavolul care v-a îndemnat să faceţi păcatele el a făcut proces. Aduceţi-vă aminte de toate păcatele mari şi mici, ca să rămână diavolul de ruşine. Mărturisiţi-vă astăzi, cât mai aveţi cui, că scris este că nu va mai rămâne nici proorocie, nici preoţie, nici Scriptură. Nu te ruşina de preot ca să-i spui păcatul, căci preotul e legat la Dumnezeu să nu spună nimănui păcatul tău. Spuneţi, tată, spuneţi, că preotul e dat între Dumnezeu şi popor, şi dacă greşeşte are grijă Dumnezeu.

... Copilul Meu, aprinde o lumânare şi pune-o în mâna vasului Meu ca să vezi taina şi să crezi în lumina aceasta. Această lumânare este făcută din ceară, dar focul care arde este foc. Iată, precum este ceara şi

[111] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 102-105

focul, ceara este de pe pământ, şi focul este de la Dumnezeu. Aşa cum ceara se topeşte aşa se sfârşesc toate, dar focul nu se sfârşeşte şi îl ia Dumnezeu. Ceara este făcută numai de albină, dar azi e făcută cu seu, dar focul nu schimbă culoarea, pentru că este de la Dumnezeu. Copiii Mei, aceasta este taina, e duh şi trup, este foc de la Dumnezeu, şi trup de pe pământ.

Când era Domnul Iisus Hristos în Iordan a vorbit Tatăl. A vorbit Domnul Iisus Hristos trei ani şi jumătate. Azi vorbeşte Duhul Sfânt, şi după Duhul Sfânt nimeni nu mai vine să vorbească şi va vorbi lumina pentru lumină şi întunericul pentru întuneric.

... Florile Mele, am întins mâna după voi în orice furtună şi v-am scos. Ţineţi-vă bine că mai e furtună. O să vedeţi furtuna dărâmării bisericuţei, şi aici sunt două taine. Numai ce s-a auzit că va pieri bisericuţa şi a şi slăbit credinţa. Fiilor, au venit vremuri grele, că şi piatra se mişcă de la locul ei. Scris este că ce este întemeiat pe stâncă de piatră să nu aibă cădere, dar azi şi piatra se mişcă.

Fiilor, am zis că va veni timpul să nu mai credeţi. Rugaţi-vă zi şi noapte la Dumnezeu să nu vă dea în mâna necredinţei. Dumnezeu, Care a scos din sân pe Fiul Său şi L-a dat lui Pilat să fie judecat, aşa a pus încercare şi peste credinţa voastră.

... Lege ca aceasta nu a fost de când e veacul. Când eram în trup, era lege rea, dar nu ca legea de acum. Atunci era un număr, acum este alt număr. O, Lucifere, omul se roagă la Dumnezeu, şi tu opreşti rugăciunea lui.

... Fiule, hăinuţa din lume pune-o pe foc. E pildă această vorbire. Când erai în lume ai băut. Acum nu mai bea.

... Pace vouă! Acest cuvânt e greu de dus, numai în casa ta îl pot repeta. Pace vouă! În lume e numai apă tulbure, dar aşteptaţi mila lui Dumnezeu să o limpezească.

Nu M-am dus în palat, că de Mă pogoram în palat erau porţile încuiate pentru săraci, ci M-am pogorât la un om dispreţuit.

... Golaşii Mei copii, apropiaţi-vă, că mama vă va hrăni. Ciripesc ca o păsărică din cioc în faţa acestui popor. Fiilor, pe unde Mă duc Eu porţile sunt încuiate, dreptul Meu s-a luat. Ce ziceţi, tată, va mai veni pe pământ dreptul Meu?

Cern prin sită cuvintele Mele cum omul cerne mălaiul prin sită. O, atât de mult M-am smerit, că am intrat în trup pe pământ să Mă strecor să vin la voi. Curăţiţi, tată, casa, că vă vin musafiri pe care nu i-aţi avut niciodată. Duhovniceşte vorbesc.

... Am venit să vorbesc cu voi cum am vorbit cu ciobanul de la Maglavit, care era surd şi mut, dar în timpul când a deschis gura i-am dat grai."
Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 mai 1963

„... Nici un creştin să nu sufere că a fost hoţ sau că a ucis sau ca un făcător de rele sau ca un om stricat ce se amestecă în treburile altuia, ci voi să suferiţi pentru Mine, cum şi Eu, Domnul vostru, am suferit pentru voi."
Cuvântul lui Dumnezeu din 29 iunie/12 iulie 1963

Anii 1964-1966

Procesele verbale de ascultare a martorilor Creața Tudor, Ciocodeică Ion, Brânzică Gheorghe, Drăgan Ion și Ciobănoiu Gheorghe au ca de obicei conținut asemănător, organele de anchetă urmărind să afle dacă ei o știu pe Virginia Stoica, dacă ea face parte din vreo sectă religioasă ori dacă desfășoară activități religioase, așa cum se vede și în procesul verbal de ascultare a martorului Ciocodeică Ion din 09.01.1964:

Proces verbal de ascultare a martorului[112], 09.01.1964, Pucioasa Ciocodeică Ion

„/.../

Întrebare: Cunoaşteţi o persoană cu numele de Stoica Virginia din satul Maluri?

Răspuns: Cunosc pe numita Stoica Virginia de când era copil, fiind din acelaşi sat cu mine şi vecină, este verişoară cu soţia mea. A lucrat un timp la Filatura Bucegi, de unde a fost pensionată pe motive de boală.

Întrebare: Arătaţi dumneavoastră din ce sectă religioasă face parte Stoica Virginia şi ce activitate mistică desfăşoară în satul Maluri?

Răspuns: Eu nu cunosc dacă Stoica Virginia face parte din vreo sectă religioasă, însă ştiu că este credincioasă şi se duce la biserică. Prin anul 1953 a fost bolnavă, şi după ce s-a vindecat a lansat zvonul în sat că ea ar fi văzut pe Maica Domnului. Acest zvon s-a răspândit repede şi a început să vină la domiciliul ei diferite persoane din alte localităţi, inclusiv locuitorii din sat, cărora le spunea diferite minuni. Prin anul 1954, văzând că lumea şi-a dat seama despre ce este vorba, a început să se deplaseze în diferite localităţi din ţară însoţită de cumnatul ei, anume Eftimie Gheorghe, tot din satul Maluri, în scopul de a propaga misticismul.

[112] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 214-215 - titular Stoica Dumitru

În anul 1957 a fost arestată în regiunea Braşov pentru aceste fapte, împreună cu cumnatul ei şi au fost condamnați la închisoare, el 2 ani, iar ea 9 luni. /.../

Întrebare: Stoica Nicolae este tot credincios ca soția lui, Virginia?

Răspuns: Din câte am aflat, şi Stoica Nicolae este credincios, deoarece uneori merge la biserică şi cântă la strană, însă nu ştiu să facă propagandă religioasă în sat.

După ce am citit prezentul proces verbal de ascultare şi am constatat că el cuprinde cele declarate de mine verbal, îl susţin şi semnez.

Anchetator penal: Cpt. Zburlea

Martor: Ciocodeică"

*

Povețele Domnului prin trâmbița Sa trec dintr-un an în altul, și cu multă bucurie așezăm lângă fiecare an al mărturisirii noastre pe Domnul cuvântând peste popor, odată cu încercările prin care creștinii trec.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[113] - 1964

„...În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, amin. Domnul Iisus Hristos a luat de pe pământ scaunul de împărăţie tuturor împăraţilor pământului. Dacă mai doreşte cineva să stea în împărăţia sa, să stea cum a stat Domnul, cu mâinile întinse. Nu de scaun este vorba, ci de darul de împărat, pe care l-a luat Sfânta Treime. Vine o păsărică din cer să fie împărat pe pământ. Da, da, vine.

Fiilor, florile Mele, ce de daruri aveţi voi, cei de pe urmă! Cum v-a îmbogăţit Dumnezeu! Aveţi şi hrană, băuturi, maşină, tren, bicicletă. Moşii şi strămoşii cu piciorul mergeau din ţară în ţară. Iată ce bogaţi sunteţi faţă de ei! Ar fi să fiţi îngeri de câte aveţi. Nu sunteţi desăvârşiţi. De ce? Pentru că e vremea rea. De aceasta am venit şi Eu, să te opresc unde sunt cursele.

... Până acum ai muncit n-ai muncit. Acum vei fi în muncă să scapi cu viaţă. Nu la sapă, nu aceea te va scăpa, ci munca în rugăciune. Roagă-te, fiule, dă drumul vocii şi roagă-te. Asta e munca cea care te scapă în viaţă. Rugăciunea va fi scut. Cum s-a aciuat Iona sub brusturele acela, aşa te va aciua rugăciunea ori în ce loc te vei afla.

[113] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 106-108

... Lucrarea nu se strică, va fi până la sfârşit, dar comuna Măneşti va cădea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 mai/7 iunie 1964

„... Băgaţi de seamă, fraţi şi surori, de ce nu se duc celelalte muşte să strice mierea albinei? Fiindcă este binecuvântată, îngrădită cu binecuvântare să n-o strice; al doilea, are armă şi omoară pe muşte. Nu te teme că tu n-ai armă să te potriveşti cu lumea. Poartă-te ca albina. Albina nu-şi lasă arma acasă, ci o ia cu ea. V-am dat acest simbol. Mare preţ are albina, mare preţ are creştinul!

Frate, frate, copilaşii Mei, Mă uit la fereastră la voi, Mă uit. Nu încetez cu privirea până nu vă văd. Copilaşi, copilaşi, copiii Mei cei din urmă, ţineţi-vă bine de Mine că se va stinge lumina, aşa e scris în carte. Soarele nu va mai da lumina sa; luna, la fel. Stelele le vor trage cum trage păstorul oile. Pentru ce se face lucrul acesta? Pentru că e scris. Vei scoate lumina din carte, o vei ţine sus pe masă să-ţi lumineze ograda toată. Mulţi vor alerga şi vor zice: „Dă-mi şi mie lumina ta", dar să înveţi pilda cu cele cinci fecioare. Fiecare îşi va lumina după viaţa sa."

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 octombrie/9 noiembrie 1964

... Întoarce-te la Mine, fiu pierdut, şi nu mai defăima lucrarea Mea în faţa oamenilor; nu mai băga necredinţa în inima oamenilor spunându-le să nu creadă acum în lucrarea Mea. Atât de grea îţi va fi munca ta, atunci când adevărul te va obliga să aduni oamenii cei risipiţi de tine şi goliţi de tine ca nişte vase vărsate de darul credinţei lor! Cum vei munci să umpli inimile lor de credinţă întru lucrarea Mea sfântă!

Vino, fiu pierdut, la pace cu Mine, Domnul tău, că nimic nu mai ai bun în tine. Totul ţi s-a stricat, prin faptul că prigoneşti proorocii Mei şi te pui pe tine ca prooroc. Precum tu nu primeşti proorocirile proorocilor Mei, nici Eu pe tine nu te primesc cu nici un fel de lucru sau cuvânt. Cum tu vorbeşti de rău proorocii Mei şi lucrarea Mea, aşa şi Eu, Domnul, te voi vorbi de rău în faţa milioanelor de îngeri.

Fă binele, fiu pierdut, şi împacă-te cu proorocii Mei, ca prin ei să te împaci cu Domnul Dumnezeul tău ca să-ţi fie bine ţie, şi semănătura ta să fie bună. Smereşte-te, fiu pierdut, căci cât te-ai înălţat de sus, atât de mare îţi va fi prăbuşirea.

Vino la pace, fiu pierdut, căci vine vremea să fii părăsit de toţi prietenii tăi, căci te voi face ca pe o femeie văduvă care în doliu îşi plânge bărbatul ei, ca toţi prietenii ce te mângâie să-ţi fie duşmani, şi cei ce-ţi

erau ţie urâţi, să-ţi fie ca fii şi să-ţi ceară socoteală de venitul lor.

David era împărat, era unsul Meu, şi când am trimis pe Natan, trimisul Meu cu cuvântul de la Mine, s-a smerit David şi a primit cele trimise de Mine. Împăratul Ninivei a fost păgân, şi când l-am trimis pe Iona, robul Meu, în loc să-l omoare s-a pocăit, el şi toată casa sa, şi apoi, tot poporul. Împăratul Manase, la fel, după ce Mi-a făcut atâta stricăciune a venit la Mine. Iar tu, ce gând ai, copil fără minte? că a sosit vremea ca tot omul să fie în cântar, şi ce se face cu cel ce nu va atârna la greutate? pentru că e drept cântarul şi nu se poate modifica. Cel ce-l mânuieşte sunt Eu, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu; Eu, Alfa şi Omega; Eu, începutul şi sfârşitul.

... Frate şi soră, dacă preotul ţi-a îngăduit ceva oprit, nu trece peste legea Mea, căci preotul nu mai duce găleata cea grea, ci pe cea uşoară. Frate şi soră, preoţii din trecut erau model; preoţii de acum nu mai sunt model. Uitaţi-vă, că de la bordei au ajuns la case mari. O, aceasta aduce sfârşitul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 decembrie 1964

„... — Verginico, ce este?

— Am petrecut în templu, într-o gloată mare, un popor mult, şi prin acel popor se vedeau şi unii bărbaţi cu instrumente de cântare, şi am văzut că printre acel mult popor se auzeau certuri, se certau unii cu alţii.

— Fii cuminte, nu te mai tulbura, căci aşa este scris în sfânta carte, ca poporul Meu să se aleagă în mai multe partide: unii spre fericire, iar alţii spre osândire. Cum ai auzit de Iuda, care M-a vândut lăsând fericirea şi câştigând pieirea, aşa se va petrece cu poporul acesta răsculat împotriva Mea, răsculat ca fariseii împotriva Mea. Aşa este scris în carte, să fie răzbunare între creştinii credincioşi şi cei necredincioşi, ca să se vădească unii pe alţii în faptele lor, ca unde sunt şi cinci persoane, să se răzbune doi împotriva a trei, şi trei împotriva a doi şi să se războiască până la sânge. Dar într-un popor mai mare, ce poţi să găseşti decât să-ţi bei amarul şi să rabzi?

Iată ce zic creştinii: „Vreau semne şi minuni ca să cred în lucrarea aceasta. Altfel nu credem, căci Domnul nu a venit pe pământ să stea ascuns de noi, şi cum S-a arătat lui Toma, lui Luca şi lui Cleopa să Se arate şi nouă şi vom crede în lucrare; căci Domnul nu a venit să mă oblige pe mine să mă căsătoresc cu fata care nu-mi place mie ca să trăim cu urât în familia noastră". Alţii spun: „Domnul nu a venit să ne oprească să nu mai mergem la adunare. Noi nu credem, noi facem adunare până la moarte. Lucrarea aceasta este afară de lege, şi nu trebuie să o ascultăm."

— Verginico, cine a trâmbiţat din trâmbiţă?

— Doamne, eu am trâmbiţat.

— Cu ce trâmbiţă ai trâmbiţat?

— Doamne, am trâmbiţat cu trâmbiţa bărbatului acesta, că a venit la mine şi mi-a dat să cânt. Eu n-am vrut să cânt, că sunt foarte tristă de răzbunarea ce este între ei, şi a voit să cânte el cu ea, şi trâmbiţa nu a cântat şi mi-a dat mie să cânt cu ea. Eu nu vreau să cânt, dar prin bărbatul acesta am voit să arăt poporului răzvrătit că nu mai este vremea ca oricine să mai poată trâmbiţa ori cânta ori propovădui, şi am îndrăznit să le arăt tuturor că Tu eşti Care vorbeşti prin a mea gură. Doamne, dacă eu am greşit că am trâmbiţat, să mă ierţi şi să nu mă pedepseşti.

— Verginico, să nu mai trâmbiţezi, să nu le mai faci voia, căci ei vor să vadă semne şi minuni prin tine, şi semne nu pot să vadă căci lucrarea pe care o fac prin tine este fără semne şi fără minuni, este lucrare simplă, căci cine o va crede îşi va mântui sufletul său de orice păcat săvârşit în vremea de acum. Să te opreşti de a mai trâmbiţa, că este vreme rea de a mai călători din loc în loc, de a mai trâmbiţa, şi de aceea nu ţi-a mai cântat trâmbiţa. Să cunoşti acum că de la Mine este. Nu a mai rămas altă mâncare decât la mâna Domnului, şi Eu ca un Dumnezeu ţin ascunsă lucrarea, ca să nu mai afle duşmanii şi să vă bage la chinuri.

... Fii atentă, Verginico, şi îţi poruncesc să scrii această călătorie.

— Doamne, unde sunt păsărelele din cuiburile acestui pom?

— Verginico, aceste păsări au căzut în ghearele eretelui, în gloanţele vrăjmaşului Meu, şi le-a răpit pe vecii vecilor, căci aceste păsărele sunt creştinii de acum care nu voiesc să stea în cuiburile lor şi umblă de colo până colo fără să se ferească de cursă. Şi cel puţin să fi fost tari în luptă, dar toţi s-au predat morţii, fiindcă prin neascultarea lor au pierdut puterile, căci Eu i-am părăsit.

... Spune, măi Verginico, la creştini, să oprească adunările, căci este vremea rea, şi creştinii sunt răi, că dacă se mai fac adunări, se fac spre osânda lor, că şi cei ce se strâng în adunare, şi cei ce propovăduiesc nu sunt vrednici de Mine, căci s-au făcut făţarnici şi mândri. Cui îi este foame şi sete, să-şi facă hrană şi să mănânce în acoperământul său, să mănânce şi să bea în casa lui, căci afară este vreme rea. Să spui, Verginico, să spui că Eu, Domnul, am venit la tine şi am călătorit împreună peste toate cărările lor. Să spui că am fost împreună cu tine în adunările lor, şi cu nimic nu-Mi este plăcut, căci fac adunări din mândrie şi făţărnicie, cu invidie şi viclenie, că Eu, Domnul, nu voiesc ca vreun creştin să fie în necunoştinţă. Eu, Domnul, am sfinţit adunările din trecut prin fap-

tele creştinilor, dar adunările de acum, prin neascultarea creştinilor de azi nu se mai sfinţesc, căci nu mai pasc iarba duhovnicească, iarba Mea.

Creştinul de astăzi zice că nu este bună învăţătura ce le-o dau Eu, spunând că nu este de la Dumnezeu. Spune, Verginico, că în trecut, Dumnezeu prin trimişii Săi a mustrat împăraţi şi predicatori şi creştini, şi pe mulţi i-a oprit din lucrările lor, şi ei s-au supus până la sânge; nu au spus niciodată că nu este trimisul lui Dumnezeu, şi au fost supuşi Domnului şi cuvintelor Lui sfinte, căci în adunările creştinilor din trecut şi la propovăduitorii din trecut n-am auzit spunând că nu este bună învăţătura care iese de la Dumnezeu.

Întreabă-i, Verginico, pe creştinii de acum, ei de ce nu ascultă, ei de ce nu se supun cuvintelor Mele? Ei vor să spună că sunt mai presus decât creştinul din trecut; vor să spună că ei nu au nevoie de prooroci ca să-i înveţe şi să-i oprească de la cele neplăcute Mie; vor să spună că sunt în mare cunoştinţă. Spune, măi Verginico, spune-le că zadarnic muncesc dacă nu se supun la cele trimise de Mine, că mieluşelul bun suge la două oi, iar mielul rău nici la mama lui nu suge, că şi mama lui îl împunge şi nu-l lasă să sugă, şi acel miel ajunge muritor de foame şi lovit în orice vreme. Aceştia sunt cei ce stau împotriva învăţăturii Mele.

Iată că au fost propovăduitori care au cunoscut vremurile rele şi au primit sfaturile Mele şi Mi s-au supus până la sânge, iar astăzi sunt propovăduitori care nu cunosc planurile Mele şi nu cunosc sfaturile Mele. Numai cei ce au Duh Sfânt, numai aceia primesc sfaturile Mele şi cunosc planurile Mele, iar cei ce stau împotriva Mea şi împotriva lucrării Mele, aceia nu au Duh Sfânt.

Verginico, dacă vine la tine un propovăduitor ori un creştin şi te mustră ori te bate, pleacă-te cu umilinţă şi primeşte orice pentru Mine, iar dacă vine la tine un predicator, măcar un creştin, şi spune că lucrarea de aici nu este de la Dumnezeu, pe acela să nu-l asculţi, şi să-l scoţi afară din templul Meu. Verginico, să nu te apese pe tine aceste cuvinte necredincioase şi să nu te înşele pe tine aceste guri, că Eu voi aduce în templul Meu suflete insuflate cu Duhul Sfânt, care nu te vor mai întrista în vecii vecilor.

... Şi, după lucrarea aceasta voi pune bătaie şi pedepse grele şi pe cei care au căutat să-Mi facă vreo tulburare, ori care au stricat măcar numai un lucru din planul Meu.

(Mustrarea Domnului asupra lui Gog): *... Eu sunt Fiul Omului. Eu sunt, Goge! Sunt Domnul şi Dumnezeul lui Israel, pe Care tu nu-L cunoşti! O, domn al roşului şi al negrului veac de acum, voi trimite foc asupra ta şi asupra celor ce trăiesc în siguranţă lângă tine şi lângă*

porţile cetăţii tale şi vei cunoaşte că Eu sunt Domnul Dumnezeul Cel viu al veacurilor, şi nu eşti tu, precum zici şi precum înşeli pe servii Mei spunându-le că nu este Dumnezeu.

Goge, Goge, vei cădea pradă păsărilor de tot felul! Goge, Goge, domn al roşului, cădea-vei! Îţi voi întoarce pe fiii tăi să-ţi taie capul tău, căci i-ai pus pe ei să profaneze numele cel sfânt. Toţi cei care au păzit poruncile Mele şi nu s-au amestecat cu tine vor moşteni pământul şi toate câte tu le-ai luat de la poporul Meu, iar cei ce s-au amestecat cu tine şi au stricat legea Mea, îi voi hrăni pe ei cu focul.

Aceasta voi da: înmormântarea lui Gog şi a neamului său. După înmormântarea lui Gog voi vărsa din Duhul Meu peste fiii seminţiei Mele şi vor vedea faţa Mea umblând pe pământ, căci în muntele Sion şi în Ierusalim va fi o mare fericire cu rămăşiţa lui Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 decembrie 1964

Continuarea supravegherii informative

După analiza activității desfășurate Securitatea a propus, potrivit referatului din 09.04.1964, închiderea dosarului de grup privind pe *Stoica Dumitru și alții*, fiind luată în continuare măsura supravegherii informative a celor urmăriți cu agentura din comuna Mănești. Prezentăm fragmente din cuprinsul acestui referat:

„Referat[114], 09.04.1964

Privind rezultatele obținute în acțiunea de grup Stoica Dumitru și alții, după anchetare și măsurile ce se vor lua.

La data de 11.10.1960 organele noastre au deschis acțiune individuală numitului Stoica Dumitru din comuna Mănești, suspect de activitate legionară prezentă sub masca asociației Oastea Domnului.

Pe parcursul urmăririi informative s-a stabilit că acesta are legături cu alte elemente din comună, fapt pentru care acțiunea individuală a fost transformată în acțiune grup în anul 1961.

În acțiunea de grup sunt urmărite următoarele elemente:

1. Stoica Dumitru

2. Creața Tudor

3. Dănciucă Gheorghe

4. Stoica Virginia /.../

[114] Arh. CNSAS Dosar nr. I 328972, vol. I, filele 392-395 - titular Stoica Dumitru

De la data deschiderii acțiunii și până în prezent, elementele din grup au fost urmărite informativ cu agenții Catrina Dumitru, Vasile Savu, Popovici Petre și alții. Din materialul informativ furnizat de acești agenți rezultă că cei în cauză desfășoară activitate de propagandă și agitație cu caracter dușmănos sub masca asociației Oastea Domnului.

La data de 25.03.1963, conducerea regiunii noastre a aprobat documentarea activității dușmănoase a grupului de elemente arătat mai sus. Din audierea a 12 martori, ce s-a făcut de către biroul de anchete penale al regiunii noastre, a rezultat că grupul de mai sus mergea duminica sau în alte zile religioase la biserică, cu care ocazie rămâneau și după masă cântând cântece religioase sau citeau unele versete din Biblie și din alte cărți cu conținut religios. În alte zile, de asemeni, considerate de ei ca sărbători religioase, se adunau acasă cu toți membrii familiilor lor, în special seara la unul sau altul, auzind la ei cântând cântece religioase. /.../

Cu privire la activitatea numitei Stoica Virginia din Pucioasa, satul Maluri s-a audiat pentru documentarea activității și un număr de 12 martori din satul Maluri. /.../

Cu aprobarea conducerii regiunii au fost anchetate de biroul de anchete în luna septembrie 1963 elementele urmărite în acest grup. /.../ Cu ocazia anchetării lor unii au fost și avertizați fără a se lua și o altă măsură operativă împotriva lor.

De la data anchetării și avertizării lor, au fost urmăriți informativ cu agenții Tudor Marcel, Savu Vasile, Catrina Dumitru și Nițescu Petre, obținându-se materiale din conținutul cărora rezultă că elementele din grup au renunțat la activitatea lor în urma măsurilor întreprinse. /.../

Pentru destrămarea definitivă a activității mistico-religioase a ostașilor Domnului din acest grup și a altor adepți ai lor, se întreprind în continuare măsuri informative prin agenți de influență, în scopul determinării lor de a renunța definitiv la această activitate și atragerii cu sprijinul organelor locale la activități social culturale obștești.

Obținându-se materiale informative de la agentură din care rezultă că elementele din grup au renunțat la activitatea lor în cadrul Oastei Domnului, și cu măsurile arătate mai sus ce s-au întreprins, considerăm că se va lichida definitiv această activitate și, nemaifiind necesară urmărirea lor prin această formă propunem a se aproba închiderea dosarului de grup privind pe Stoica Dumitru și alții.

Cu elementele din acest grup se vor lua următoarele măsuri:

- Stoica Dumitru, fost membru și primar legionar

- Creața Tudor, fost șef de cuib legionar, va fi luat în evidență la pro-

blema legionară din cadrul dosarului de comună Măneşti comp. activi.

- Stoica Nicolae şi Stoica Virginia, fără antecedente politice, vor fi luaţi în evidenţă în cadrul dosarului pe oraşul Pucioasa, ca avertizaţi pentru activitate duşmănoasă.

Restul de elemente care apar în relaţii cu cei de mai sus, ca Nistor Marin, Dimovici Gheorghe, Ungureanu Nicolae, Ioniţă Ion şi Stoica B. Ion nu vor fi luaţi în evidenţă, însă ca şi ceilalţi vor fi supravegheaţi informativ cu agentura din comuna Măneşti.

Lucrător operativ: Lt. maj. Neacşu Ion

Şef serviciu raional: Maior Popescu Theodor"

*

Convingător este cuvântul Domnului și vrednic de crezut întru totul dacă privim cât de amănunțit sunt descoperiți pașii aparatului represiv asupra creștinilor urmăriți din aproape în aproape prin agenți și informatori. Sfatul Domnului stă aproape de toate întâmplările triste îndreptate spre lucrarea cuvântului, iar vrăjmașul este mereu descoperit, odată cu veghea Domnului pentru poporul Său, mereu călăuzit din cer prin trâmbița Verginica.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[115] - 1965

„... Vă poruncesc vouă, fiilor care nu v-aţi încins până acum cu brâul necredinţei: încingeţi-vă cu brâiele minţii voastre, cu credinţă tare şi fiţi foarte treji, ca să nu vă amăgească şi pe voi o grea şi pieritoare moarte. Puneţi-vă toată nădejdea în harul şi darul cuvintelor Mele, fiţi ca nişte copii ascultători şi nu vă lăsaţi şi voi târâţi în poftele ce au fraţii voştri de acum, care au dat pe Dumnezeu şi harul Său pe poftele lor.

... Daţi, măi copii, slavă lui Dumnezeu, ca să se înalţe credinţa voastră ca o jertfă plăcută lui Dumnezeu. Iubiţi-vă unii pe alţii cu iubire neprefăcută. Iubiţi-vă cu căldură şi din toată inima. Nu este, măi, nici unul dintre voi ca să simtă golul unui frate când este lipsă dintre voi cum simt Eu lipsa voastră.

... Of, măi copii, voi sunteţi nişte semne între popoare, voi sunteţi nişte cărări ale celor ce se nasc acum. O, fiţi cu luare-aminte, căci odată moşii şi strămoşii voştri se osteneau mult până îşi răscumpărau iertarea de la Dumnezeu, dar voi astăzi sunteţi răscumpăraţi prin Trupul şi Sângele Meu. Mâncând şi bând Sângele Meu aţi luat iertarea şi mântuirea,

[115] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 108-117

dar nu vreţi să faceţi aceasta ca să fiţi cu Mine, şi Eu cu voi, şi mai staţi aşteptând vremea.

Spune, Verginico, la cei rămaşi lângă profeţia Mea, să asculte de cuvintele Domnului, că dacă vor sta lângă Mine şi lângă profeţia Mea îi voi slobozi pe ei din robia păcatului de azi, căci Eu, Domnul, voi sfărâma jugul de pe grumazul poporului Meu credincios, şi lanţurile cu care sunt legaţi le voi rupe, şi poporul Meu va umbla ca pruncii de un an când se învaţă să meargă în picioare, căci mare va fi ziua aceea pentru dânşii când ei vor fi uşuraţi de toată robia, iar Eu, Domnul, voi profeţi în faţa multor popoare: „Iată, poporul credincios a ieşit din robie, şi voi zidi din nou toate cetăţile lor ce au fost şi sunt dărâmate, şi biserica cea dinainte va fi zidită din nou iarăşi pe locul său cel înalt."

... Fericit bărbatul înţelept, căci numai acesta va câştiga măreţia sa, că acela nu va ţine la nici un fel de neputinţe şi va pune în lucru cuvântul Domnului, nelăsând să treacă de la el vreun lucru neînţeles, căci dacă un credincios a primit poruncă să nu bea vin, nu acesta este cuvântul că a spus Domnul să nu bea vin, şi cuvântul: „să nu bei" este în pilde multe, şi pune-l în lucru, căci vinul este lăsat să se bea, dar pune în practică ce este cuvântul acesta. Şi dacă un credincios a primit poruncă să nu sădească vie, credinciosul nu de la vie este oprit să nu sădească vie, căci mare este cuvântul „vie". Iar dacă un credincios a primit să nu semene sămânţă, de ce a spus Domnul credinciosului să nu semene sămânţă? Oare, ce este să nu semene? Pune, credinciosule, în lucru aceste cuvinte, că a poruncit Domnul credinciosului casă să nu zidească. Oare, ce are Dumnezeu cu tine, credinciosule? De ce nu te lasă să-ţi faci casă? Oare, ce ar însemna acest cuvânt?

Spune, măi Verginico, spune, că aceste porunci cine nu le înţelege este lipsit de înţelepciune şi greu îi va fi. Dar spun: cine nu înţelege, să nu strice ceva celui înţelept, căci aceste porunci s-au dat şi mai înainte strămoşilor vechi, şi strămoşii din trecut au înţeles acea profeţie a proorocilor vechi şi au împlinit, dar Eu, Domnul, sunt profet acum şi vorbesc prin viu grai şi nimeni nu Mă ascultă. Dar zic: fericit bărbatul înţelept, că va lua ca Solomon cunună de înţelept!

Verginico, Verginico, fă-ţi un sul de hârtie şi Îmi scrie pe el toată lucrarea Mea pe care am făcut-o până acum în cei zece ani de profeţie, şi ce se vor mai face de acum înainte. Să scrii pe el toate vedeniile văzute de ochii tăi, să scrii pe el toate cuvintele Mele auzite de urechea ta şi toată călătoria ce ai făcut-o cu Mine pe pământ, în văzduh, şi sus, în cerul sfânt. Să scrii în sulul de hârtie cum Eu, Domnul, Mă cobor în trupul tău

şi cum vorbesc. Să scrii despre toate câte am profeţit de la început şi până în clipa de azi, căci ei au uitat ce le-a spus Domnul acum zece ani, au uitat ce le-a spus Domnul şi acum un an. Să faci, Verginico, sul şi să-l prinzi în copci şi să-l ţii ascuns până la ziua postului, căci vor veni popoare nemâncate şi nebăute la uşa ta şi vor bate în uşă ca nişte cerşetori, şi să le dai mâncare. Şi tu, atunci, te vei ridica din aşternut ca un om bogat şi, fiind îndemnată de Sfântul Duh, îi vei hrăni pe ei, şi nu-i vei hrăni pe ei ca pe cerşetori, ci ca pe cei mai iubiţi prieteni ai tăi, căci vei fi îndemnată de dorul Duhului Sfânt al lor, pe care-l vei vedea într-înşii, căci poate vor înălţa, măi Verginico, rugăciune smerită pentru cei căzuţi de la faţa Mea şi se vor întoarce aceia de la calea lor cea rea, că mare este mânia şi supărarea Mea ce am pornit-o asupra lor!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 aprilie 1965

„... Vezi, Verginico, ce dar mare ai? Ai darul să auzi cuvintele Mele şi de bucurie şi de întristare. Vezi? Să preţuieşti darul acesta, Verginico, să nu-l arunci, că va fi şi vremea să fii crezută de toţi. Să nu faci ca preoţii şi ca predicatorii de acum, care dacă nu le mai merge meseria au stricat darul lui Dumnezeu prin poftele lor. Tu să-l preţuieşti pe preot şi pe predicator, căci preotul este părinte duhovnicesc, pe care l-a pus Dumnezeu să păstorească oile turmei Sale de aici, de pe pământ până la venirea Sa; iar predicatorii au şi ei mare dar, că şi ei sunt trimişi de Dumnezeu în mijlocul mulţimilor de popoare ca să vestească legea sfântă. Iar darul proorocilor este mai mare ca tot darul, pentru că proorocia se lucrează prin Însuşi Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. Dar lucrarea ce se face prin tine o face Tatăl şi Fiul, prin Duhul Sfânt. Aceste trei Puteri Îşi ocupă misiunea de pregătire pentru ziua de apoi, şi tu, Verginico, să-ţi preţuieşti darul, căci nici pe sfert nu ţi s-a descoperit să ştii ce se lucrează şi ce se va mai lucra.

Şi preoţii şi-au pierdut darul de la Dumnezeu; au rămas singuri, cu harul. Încolo, au pierdut portul, chipul, postul şi viaţa de preot, şi darul l-au pierdut. Predicatorii au pierdut darul prin faptele mândriei, căci ei voiesc mărirea oamenilor şi au neînfrânarea de la poftele trupeşti, cum şi Israelul vechi şi-a pierdut darul prin mâncarea de carne.

Să te duci, Verginico, să le dai scrisoarea s-o citească şi să le spui că de la Mine eşti trimisă, iar în ziua odihnei să te odihneşti şi nimic să nu faci. Să scrii aşa: veţi vedea intrând pe porţile casei acesteia pe unde acum voi intraţi regi din toate colţurile pământului, călări pe cai şi cu slugile lor, şi mulţime peste mulţime vor intra fără frică, nu pe furiş cum intraţi voi

azi. Şi aceşti regi şi această mulţime vor cina la masa Mea, şi nimeni nu va îndrăzni să mai facă rău, şi nimeni nu va îndrăzni să zică lor: „De ce aţi venit?“ Şi toţi cei ce până acum au urmărit răul casei acesteia vor îngenunchea la poalele lucrării acesteia şi vor cere mila lui Dumnezeu.

Mergi, Verginico, cu scrisoarea aceasta şi s-o dai unuia din bărbaţii cei mai apropiaţi de lucrarea Mea să meargă în mijlocul poporului acesta, care face parte de lucrarea de aici, s-o citească.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 mai 1965

„... Vine mobilizarea lumii ca să-şi ispăşească păcatele făcute. Fiilor, ieşiţi din lume, că mare întuneric a cuprins pământul! Am venit la voi să vă răscumpăr din greşale. Stropi-voi inimile voastre cu lucrurile sfinte.

Fiilor, nu se mai poate trăi în valul lumii şi nu se mai pot vorbi cuvintele Mele în lumea aceasta, dar a sosit vremea să vorbesc numai la creştinii adevăraţi. Cine nu ascultă, să fie scos din turma Mea, că M-am uitat în lung şi în lat pe cine să iau să lucrez lucrarea Mea; am căutat mult, şi n-am găsit nici la pruncii cei mici, şi iată că am găsit acest vas, am găsit această copilă şi i-am dat darul Meu ca să-Mi împlinesc planul Meu.

Fiule, tu, cel ce iubeşti pe Dumnezeu, vei stăpâni pământul acesta cu tot ce e pe el. Iată, vine ziua şi luna ca tot ce ţi-a luat cezarul să-ţi dea înapoi.

... Veniţi la Mine, creştinilor! Vino, fiule, la Mine, că Dumnezeu te-a chemat acum şi vrea să nu mai ai sfârşit niciodată în calea ta, căci pe Adam când l-am zidit l-am făcut să nu mai aibă sfârşit în toată calea sa, dar dacă a păcătuit a murit.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 iulie 1965

„... Creştine, stai în cele duhovniceşti, în cele ce ţi-am dat Eu, că împotriva ta s-a sculat tot iadul. De ce nu Mă crezi?...”

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 iulie 1965

„... Oile Mele, v-am cântat o cântare. Veniţi la cântul Meu, căci mai cântă şi un alt păstor, şi vai de cel ce se duce la cântecul altui păstor!

... Vine îngerul Domnului şi priveşte cum stă creştinul la rugăciune. Fiule, când stai la rugăciune, să nu dormi, să n-ai gânduri împărţite, că se bate îngeraşul cu satana pe drum şi zice duhul rău: „Dă-mi partea mea!“ Fiule, să nu aibă duhul rău parte de rugăciunea ta, că a ajuns omul să aibă două duhuri, unul de la Mine şi unul de la lume. Creştine, nu astăzi să stai de vorbă cu Mine şi mâine să asculţi vorbe de la lume, căci vai de casa care va fi pustiită, vai de inima care va rămâne nesfinţită!”

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 iulie/9 august 1965

„... Fiule, Eu, Domnul Iisus Hristos, voi veni şi ne vom sui pe munte sus. Nu vom sta aici, ci ne vom sui pe treapta fericirii. Apropiaţi-vă de Mine, că puţin mai avem şi vine vremea să ne bucurăm şi să mergem unde n-am mers niciodată.

... Fiilor, cât am fost pe pământ, şi apa Mi-a dat ascultare şi vântul Mi-a dat ascultare, dar tu, omule, de ce nu Mă asculţi? Fiule, dacă tu Mă vei asculta te voi lua de mână şi vei merge cu Mine la cele ce am lucrat, dar dacă nu vei asculta nu te voi lua.

... Fiule, de dimineaţa până seara ora este binecuvântată, iar seara să nu mai lucrezi.

... Fiilor, mâncarea pe care o fac Eu înaintea voastră este pentru voi mană adusă din cer. Nu mai râvniţi la lucrurile care nu sunt bune. Dacă ai poftă să bei un pahar cu vin, Dumnezeu nu ţi-a spus să nu bei, dar bea cu măsură şi nu întrece măsura, şi să bei vin curat, din struguri, căci vinul care se cumpără este cu alcool."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 august 1965

„... Vom pune mâna pe lucruri cereşti dacă vei învăţa, şi vei zice atunci: „Când s-a lucrat acest pământ? Când s-a lucrat cerul acesta?". Aşa se lucrează la sfârşit. Fiule, tu cu mâna ta vei încheia planul lui Dumnezeu de la sfârşit.

Frate şi soră, precum ştiţi că M-au prigonit o parte din preoţime, aşa şi cu tine va fi. Se vor împotrivi, şi o parte din ei vor veni la tine şi îţi vor spune aşa: „Nu este bine ce faci!" Dar tu să nu te dai înapoi, să nu te temi, că aşa a fost de când s-a zidit pământul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 august 1965

„... Fiii lui Dumnezeu se numesc fii buni, fii milostivi, dulci la cuvinte, dreşi la orice lucru ce-l fac. Fiii lui Dumnezeu nu spun minciuni, nu se urăsc, ci ei totdeauna se iubesc, nu se dispreţuiesc. Dacă unul dintre ei a căzut într-o durere, ei plâng unul pentru altul şi se roagă unul pentru altul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 iulie/2 august 1965

„... Veniţi-vă în fire, copii, că ne vom urca sus pe munte, sus, cu oi multe, dar nu ştiu dacă vor ajunge pe munte toate, căci se îmbolnăvesc pe drum mergând. Vom sta multe clipe pe munte, şi pe urmă vom coborî iarăşi la stână, şi când voi începe a şuiera din trâmbiţa Mea toate oile vor veni la Mine, copilul Meu.

Treziţi-vă! Nu mai fiţi beţi de vremea aceasta.

O, om beat de vremea aceasta, care arunci ochii tăi şi îi tulburi, mai bine scoate-i decât să păţeşti aşa. O, câţi creştini n-au văzut cu ochii şi au rămas în lume! Mai iertat îţi este să-ţi scoţi ochii decât să rămâi în lume, căci asta este o vreme nebună.

Încă o dată spun că vom urca pe munte sus, cu oi multe, şi vom auzi ce n-am auzit, şi vom vedea ce n-am văzut, şi vor fi creştinii ca stelele acolo unde vom fi.

... Copiii Mei, lăsaţi cum au lăsat pescarii luntrea şi mrejele şi au venit la Mine. Lăsaţi cum au lăsat ciobanii oile şi au venit la Mine. Lăsaţi cum au lăsat tâmplarii lucrul şi au venit la Mine. Nu mai fiţi cu inimile seci."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 septembrie 1965

„... Fiilor, fiţi creştini, că vine vremea să fie creştinii căutaţi ca împăraţii. Vine vremea să fii căutat de lume pentru scăpare. Vor fi bărbaţi creştini care vor fi căutaţi de şapte femei să le treacă pe numele lor ca să scape de urgie. O, ce te vei face dacă nu vei cunoaşte legea? Vei lua şapte femei?

Am spus şi îţi mai spun că avem de urcat un munte, şi voi veni în acele clipe şi voi cânta din trâmbiţa Mea cea mare şi vor veni toate oile la Mine şi vom pleca pe munte, şi mulţi vor rămâne încurcaţi şi încremeniţi, căci ei au crezut că nu mai este credinţă, au crezut că nu mai este Dumnezeu, şi vor vedea minune mare şi vor rămâne unii orbi, şi alţii, muţi; alţii vor rămâne surzi, şi mulţi îşi vor pune ţărână pe cap crezând că se mărturisesc.

... Alergaţi cât puteţi după Mine, că vine Dumnezeu să dărâme turnurile cele mai înalte şi să strice lucrurile făcute în zile de sărbătoare şi vine să strice pe cei ce încurcă lucrurile lui Dumnezeu.

... Pregătiţi-vă pururi, şi iarăşi zic, pregătiţi-vă de lucrurile ce urmează, căci poporul Meu va fi sarea pământului, şi dacă sarea se va strica, cu ce se va mai săra? Fiţi buni, ca să pot da în mâna voastră lucrurile Mele şi să vă arătaţi meseria la vremea cuvenită.

... O, nu se face târg duminica, nu se cumpără în ziua de duminică. Dacă judecata Domnului va veni duminica ce vei face, creştine?"

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 septembrie 1965

„... Această lucrare se cheamă casa praznicului împărătesc al lui Dumnezeu. Iată, când vii, creştine, la această masă, tu mănânci praznicul lui Dumnezeu, şi aşa să zici: „Mulţumesc, Tată, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, de a intra în casa Ta şi de a mânca această mâncare duhovnicească" O, fiule, pleci de aici acasă şi uiţi totul. Vii şi a doua

oară vii şi a treia oară şi nu se cunoaşte că ai mâncat la acest praznic al Meu. Copiii Mei, dacă faceţi aşa veţi fi scoşi de aici şi vor veni orbii care nu văd, şi cu ei voi face acest praznic al Meu.

Această lucrare se cheamă altarul lui Dumnezeu, care este pus în două pietre. Această lucrare va străluci ca soarele. Aceasta va fi o corabie pe mare şi va fi până la sfârşit şi va spune Dumnezeu: „Intră, tu, şi toată casa ta în corabie, dar descalţă-ţi încălţămintea ta!"

... Fiilor, moarte nu va mai fi, şi mulţi din voi veţi trece cu piciorul această viaţă, dar feriţi-vă de altfel de adormire, căci nu pentru gunoi v-am zidit Eu pe voi; nu v-am zidit ca să îngrăşaţi pământul acesta.

... Iată Maica Mea ce vă învaţă pe voi: „Fiule, când te scoli din patul tău, în genunchi să te scoli. Fă-ţi mai întâi trei metanii cu fruntea până la pământ, şi apoi să zici aşa: „Îţi mulţumesc Ţie, Doamne, că m-ai deşteptat din somn şi mi-ai dat mie ca să văd lumina zilei. Îţi mulţumesc că ai trimis pe îngerul Tău ca să mă păzească în această noapte." Fiule, să faci după aceea rugăciunea dimineţii."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 septembrie/13 octombrie 1965

„... Dacă s-ar pocăi le-aş vorbi, că tot satul a spus că această fiică e proastă. De mulţi este bârfită şi hulită, şi de aceea M-am pogorât de sus şi am luat un colţ de cărămidă şi am lucrat-o, şi acum o iau cu Mine. O, cerul când o vede de ce nu spune că este proastă aşa cum zice lumea? Fiilor, zice cu gura ei: „Nu aud", şi spune: „Dă-te mai aproape că nu aud". Doreşte să aibă voce. O, fiică, lasă atâta cât este dat de la Mine.

... Copiii Mei, vom călători mult, vom călători şi pe jos şi veţi uita lucrurile voastre ce le-aţi făcut: adică ai furat, te-ai mândrit, ai urât pe aproapele tău. Iubite popor, vom întâlni în călătoria noastră magi din răsărit şi apus. Să se audă glasul Meu. Pace vouă!

... O, tată, după toate câte v-am dat vouă s-ar fi căzut să fiţi sus, eraţi poate şi împăraţi. Da, la şcoala pământească erai sus, dar învăţătura Mea nu o poţi învăţa, că nu te lasă viaţa pământească. Copiii Mei, învăţaţi cuvintele Mele. Ridicaţi-vă, că dacă aş fi vorbit la prunci şi dacă auzeau acest cuvânt, grăiau.

... Feriţi-vă de mândrie, căci mândria s-a dus la preoţie şi au picat în mândrie. O, Eu nu urăsc preoţii, căci ei au darul de la Mine, dar veţi şti că din pricina mândriei mulţi preoţi nu vor mai fi duhovniceşti. Se vorbeşte, aţi auzit, nici Lucifer n-a murit, şi este în viaţă.

... Fiule, tu cu mâna ta vei încheia planul lui Dumnezeu de la sfârşit."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 octombrie 1965

„... O, copilul Meu, am venit la tine ca să te iau la Mine, dar te mai las o clipă ca să-Mi serveşti cu trupul tău, dar să-Mi serveşti în lucru duhovnicesc, pentru că mâna Mea lucrează prin mâna ta, ochiul Meu lucrează prin ochiul tău, puterea Mea lucrează prin puterea ta, pasul Meu lucrează prin pasul tău, dar să nu te ia altcineva. Auzi?

... Copilul Meu, viaţa ta este ca apa care curge. Nu te lăsa în voia apei, căci apa te duce unde voieşte ea, dar tu, copilul Meu, vino sus, la Dumnezeu. Auzi?

... Mulţi vor îndrăzni ca să se facă prooroci şi ca să proorocească, dar voi fiţi cuminţi, că Domnul Iisus Hristos Se va mai arăta la altcineva, dar nu în lucrarea aceasta, căci Dumnezeu în felul acesta nu va mai fi. Această lucrare pe care o aveţi în faţă este mare, şi dacă nu o veţi ţine bine veţi pierde această lucrare, şi fericit va fi cine va avea parte de această lucrare până la sfârşit, că şi poporul Israel aşa zicea, că Moise a murit, dar n-a murit. Unde a murit Moise? că nu este scris pe nicăieri, nici pe piatră nu vei găsi scris. Moise nu a murit, ci este în viaţă şi plânge de stricăciunea poporului de acum.

... Fiilor, ce face păstorul la o oaie care nu ascultă? O dă de la el. Eu nu vreau ca să vă dau la moarte. Aşa voieşte Dumnezeu, ca nici o oaie din turma Sa să nu plece fără de binecuvântarea Mea. Vrei să fii poporul Meu? Paşte iarba Mea. Auzi? Vrei să fii oiţa Mea? Stai în stâna Mea, că mulţi lupi sunt înfometaţi de tine, şi am pus mulţi vânători ca să-i vâneze. Nu căutaţi să ieşiţi pe alte uşi, căci o singură uşă are stâna. Oiţa care nu iese pe uşa pe care Eu am pus-o se sinucide. Eu sunt uşa. Aşa zice Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 octombrie/12 noiembrie 1965

„... Fiilor, vine vreme frumoasă şi vom merge din ţară în ţară şi vom trece peste plaiuri cu steaguri în mână şi vom cânta aşa: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Lui!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 noiembrie 1965

„... O, copilul Meu, stau ca frunza în văzduh, fără de trup, şi îţi grăiesc să nu ai alt dumnezeu afară de Mine, că mâna Mea lucrează prin mâna ta, şi ochiul Meu lucrează prin ochiul tău, pentru că pasul Meu lucrează prin pasul tău.

O, copiii Mei, nu mai mergeţi din loc în loc după alţi profeţi, căci cine caută să aibă mai mult de atât, la nici o masă nu va sta. Vino, tată, la Mine şi nu te pierde în zări, căci viaţa ta este ca o apă. Nu te lăsa în voia apei. Apa te duce unde voieşte ea, dar tu vino la Mine.

... Apropiaţi-vă de Mine, că Eu sunt, şi mult nu va mai fi şi vă voi grăi din slavă, din vânt şi din nori, şi vă veţi uita la Mine când vă voi grăi, şi voi veţi uita lacrimile, căci atunci toţi duşmanii poporului Meu vor pieri ca muştele de astăzi.

Fiule, nu râvni după lucruri pământeşti. Cine este cu Mine, să nu mai dorească lumea, iar cine vrea să iasă de la Mine, să iasă, şi nimeni să nu îndrăznească să-l oprească.

Fiţi atenţi, că mulţi prooroci se vor ivi. A fost o lucrare la Vladimireşti, a fost o lucrare la Maglavit. Fiţi atenţi cu lucrarea pe care o aveţi în faţă. Fericit cine va avea parte de această lucrare până la sfârşit.

Poporul Meu, paşte iarba Mea şi nu te mai du la alte mese. Dacă vrei să fii oiţa Mea stai în stâna Mea, stai în lucrarea aceasta, că mulţi lupi sunt înfometaţi de tine. Nu căuta, fiule, să ieşi pe alte uşi, căci o uşă are stâna. Oiţa care nu iese şi nu intră pe uşa pe care am pus-o Eu, se pierde. Eu sunt uşa. Frate, nu te furişa de Mine, căci pe unde vei ieşi Eu te voi vedea. Oiţa Mea, stai cu Mine, că am multă păşune, că dacă vei ieşi de la Mine vei pieri de foame şi de frig."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 noiembrie 1965

„... Am un dor către omul călător. Mă voi deschide ca o portiţă, voi băga în inima Mea pe omul care vrea să vină. Voi face casă şi masă, că minune e azi, dar minunea e ascunsă, pentru că nu mai are pentru ce se arăta.

... Frate şi soră, între tine şi femeia ta să fie Duhul lui Dumnezeu, să nu fie duhul rău. Nu am găsit bărbat sau femeie să stea faţă în faţă fără poftă. În trecut bătrânii petreceau cu fecioarele împreună ani de zile în peşteră, la întuneric, dar nu pofteau, ci trăiau în Domnul.

... Ai plecat pe calea lui Dumnezeu, ia numai de la trimisul Meu.

... Mult te vei bucura, aşa cum ţi-am spus Eu când ai plecat la Dumnezeu. Nimic nu lua de la cei ce te-ai lăsat de ei. Ei caută să te întoarcă, tu nu ştii, dar crede de la Mine, că toate se aud la urechea Mea. Ai plecat pe calea lui Dumnezeu, ia numai de la trimisul Meu. Are să-ţi spună lumea: „Frumuseţea ai lăsat-o. Ia uite ce posomorât ai ajuns!"

... Nimic nu-i sfânt pe pământ ca postul. Cu post vei scoate pe cei mai îndrăciţi oameni. Zice cineva: „Am vrăjmaşi", dacă ai avea atâtea zile de post, n-ai avea, dar nu ai post. Frate şi soră, n-am venit să stric legea. Am venit contra vrăjmaşilor tăi. Nici între creştini nu e post astăzi. Cea mai bună armă de nimicire a duhurilor rele e postul. Cineva dintre creştini a postit trei zile şi trei nopţi să vadă dacă este adevărată lucrarea Mea, dar pentru că ispitea nu s-a arătat. Nu puneţi în lucru ce nu vă e

dat. Altcineva a postit să fie şi el prooroc, dar nu cereţi ce nu vă e dat. Ştii cine fac aşa? Cărturarii şi fariseii. Pe timpul lor posteau şi ziceau să-L dea pe Dumnezeu jos. Dumnezeu ştie pe fiecare ce are de făcut cu el. Fratele Meu, dacă vrei să faci ceva pentru fratele tău, posteşte, dar nu cere altceva.

... Fiţi nevinovaţi ca porumbeii şi înţelepţi ca şerpii. De ce porumbeii sunt nevinovaţi? Pe ei în zorii zilei îi găseşti în grădiniţă, mănâncă seminţe şi pietricele şi nu mănâncă omizi, ci numai seminţe. De ce şerpii sunt înţelepţi? Sunt, că îşi cunosc vremea când să iasă afară din culcuş. Numai acela când i-a venit sfârşitul iese să-l strivească. Nici un şarpe nu piere decât numai strivit.

... Vrei să fii predicator, fii. Dar cine spune la cineva: „Nu fura, nu curvi", plată de la Mine va primi, dar mai întâi hrăneşte-te tu cu ea, şi pe urmă dă-o la altul. Semănătura ta să fie văzută, şi pe urmă dă-o la altul.

... Să ştii, Verginico, aceste construcţii pe care le vezi, sunt sfintele cruci care se vor construi în curând, căci pe pământul României va intra poporul grec (poporul înțelept), şi acel popor este un popor de cinste înaintea Domnului. El va construi pe toate locurile mai înalte sfinte cruci. Vor fi ca numărul stelelor."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 decembrie 1965

Pregătirea procesului: trădări, percheziții, arestări

Vorbirea Domnului prin Verginica avea o așezare rânduită de Dumnezeu prin care s-a înmulțit numărul celor care voiau să-și trăiască viața după învățăturile coborâte din cer. Dumnezeu Cuvântul a început să se adreseze creștinilor cu numele de *„poporul Meu."*

Pe lângă însoțirea lui Stoica Nicolae cu vasul Domnului pentru ocrotire prin căsătorie și construirea casei de la Maluri, a fost așezată rânduiala împărției Cuvântului prin lucrători, mai ales prin cei doi păstori, Daniel și Cristea (Dănciucă Gheorghe, respectiv Costache Cristea).

Nicolae se ocupa de îngrijirea templului, iar Horja Petre era numit poștaș, ducând vești care priveau viața și activitatea creștinilor din popor, pricinile ivite prin neascultare sau greșeli, și călătorea cu Verginica în popor cu motocicletă cu ataș, după orânduiala venită prin Cuvânt.

Anton I. Constatin avea ca lucru în popor prin har veghea pentru bunul mers al creștinilor. Acesta era tatăl lui Anton C. Constantin, soțul nepoatei Verginicăi (Anton Florica), gazdă la casa de oaspeți pentru

creștini, și care pe parcurs, din pricina duhului nemulțumirii a devenit trădător, după cum reiese din paginile acestei cărți.

Duhul nemulțumirii și al răzvrătirii l-a cuprins și pe Horja Petre, ajungând să trădeze, înaintând organelor de securitate informații despre lucrurile de taină din popor și despre viața creștinilor, și chiar caiete care conțineau vorbirile prin Verginica, scrise majoritatea de el. Tot astfel s-a întâmplat și cu Turculeț Costache, ascultat ca martor pe 2 iunie și 28 septembrie 1966, căci și el și-a trădat frații de credință. La această cădere a lor au contribuit și alți creștini din popor mai puțin ascultători și împlinitori, și chiar răzvrătiți, așa cum se regăsește în vorbirea Domnului din acea vreme, din care se poate vedea cât de aproape Își veghea Domnul poporul, anunțând prin cuvânt purtarea ascunsă a fraților trădători, și pe care îi striga, îi ruga spre pocăință, spre trezire, chiar dacă ei nu s-au mai umilit, nu s-au mai întors, nu s-au mai ridicat din căderea lor. Era deja prea târziu.

„... Verginico, spune-i lui Petrică Horja, poştaşul Meu, că aşa grăieşte Domnul către poştaşul Său: Petre, Petre, aşa M-am purtat Eu cu tine, cum te porţi tu cu Mine? Eu M-am purtat frumos cu tine, tu te porţi urât cu Mine. Eu te-am scos pe tine din lume şi din închisoare şi din orice greutate, şi tu, acum, ce-Mi faci Mie? Necinste în lucrul Meu. Ieri te-am ajutat pe tine să-ţi întreţii familia ta. Întru toate lucrurile te-am apropiat de templul Meu. Ţi-am dat un dar frumos, dar văd că te-a doborât mândria ca pe Lucifer. Se aud în urechile Mele toate apăsările ce le apeşi pe copiii sărmani. Eu aşa am lucrat cu tine când erai sărman, când nu avea familia şi copiii tăi ce mânca?

... Petrică Horja, te întreb: tu îţi vezi acum calea pe unde ai apucat? Eu îţi grăiesc ţie că nu vezi, că din pricina mândriei şi a încăpăţânării zici că mergi bine, dar Eu, ca un Dumnezeu, te anunţ să te îndreptezi, căci nu mergi bine, şi dacă nu vrei să Mă asculţi voi retrage de la tine tot avutul ce ţi l-am dat în stăpânire, şi turma Mea o voi abate de la tine şi te voi lăsa singur să munceşti cu sudoare grea ca să cunoşti că Eu, Domnul, te-am părăsit pe tine şi pe familia ta.

Eu zic: vino-ţi în fire, Petre, şi vino la pace cu Mine până ce nu te ajunge biciul! Primeşti numai iscoade care te rătăcesc de la tot adevărul sfânt. Ce adevăr poţi găsi la iscoade? Ce vrei să faci tu? ... Petre, Petre, cer de la tine: pentru ce faci aceste tulburări cerului sfânt? Te aştept. Răspunde-Mi! Sfârşit,

Iisus Hristos”[116] *(Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 martie 1966)*

[116] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 122-123

„... Verginico, va veni la templu unul dintre cei răzvrătiţi (Turculeţ, n.r.). Eu, Domnul n-am să-i grăiesc nici un cuvânt, afară de cele ce-ţi dau ţie acum, că la unii ca aceştia le voi lua tot dreptul de a mai propovădui cuvântul sfintei Evanghelii, căci nu sunt vrednici de ascultare, că ei vor să fie ascultaţi şi văzuţi de oameni, dar că au auzit pe Domnul grăindu-le în faţă ei nu vor să Mă asculte, şi au intrat în turma Mea să-Mi risipească oile ucigându-le fără milă.

Spune-i, Verginico, acestui răzvrătit, dacă vrea să aibă oi şi dacă vrea să fie păstor, să intre cu luntrea în marea cea tulbure şi amară ca fierea şi să-şi găsească prin munca sa oi, ca la pierderea unei oi să-l usture şi pe el inima cum Mă ustură şi pe Mine de pierderea oilor Mele, pe care el Mi le omoară fără milă. A intrat în oile Mele făcându-se el vrednic de păstor. Nu-l primesc! Să iasă, căci s-a răzvrătit contra Mea! Eu am zis vouă: primiţi-l, ca să vedeţi şi voi ce face el, dar Eu am urmărit tot pasul lui, am urmărit toată viaţa lui, dar de aici nu-i mai îngădui nici un pas să mai facă, şi nici oilor Mele nu le mai îngădui să meargă după acest răzvrătit.

... Ai auzit, fiica Mea? Să îndrăzneşti a da această scrisoare, să nu cruţi nici un cuvânt, căci îţi vei pierde oile, şi pe tine te vei duce în mare greutate faţă de suferinţa pe care o porţi. Spune, Verginico, suferinţa ta pe care o porţi, că este foarte mare şi foarte grea, dar să ştie toată turma Mea de oi că suferinţa ta ţi-ai dobândit-o prin neascultarea lor, prin neîmplinirea lor şi prin neiubirea lor faţă de Domnul şi prin plecarea feţei lor faţă de alţi profeţi.

Sfârşit,

Domnul Iisus Hristos”[117] *(Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 martie 1966)*

„... Copiii Mei, nu minţiţi, că pe Mine Mă minţiţi. Eu sunt Cel ce am fost bătut. Nu-Mi mai descoperiţi Duhul, nu mai descoperiţi lucrul, pentru că nu este vremea călduroasă, şi e vremea geroasă, că vă poate pune în ţeapă şi veţi pieri.

... Dacă toţi ucenicii Mei ar fi ascultat de Mine era acum vreme bună, n-ar fi fost ce este acum. Copii, plângeţi cu Mine, că iată, se luptă duhurile necurate să închidă uşile templului, să închidă pe omul adus de Mine, dar Eu nu-l voi lăsa, şi porţile templului nu se vor închide.

... Tată, tată, vine vremea să vă schimb la faţă şi la trup, că aşa este scris, că mulţi dintre ucenicii Mei se vor schimba. Câţi nu Mi-au zis:

[117] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 123

„Cred!“, şi acum nu mai cred! Câţi nu M-au sărutat, şi acum Mă hulesc şi Mă vând! Mai bine n-ai mai fi. Să-ţi taie gâtul, să-ţi arunce capul decât să Mă serveşti prin vânzare.

... Aleargă diavolul să arunce pe unii dintre voi în temniţă şi se căiesc stăpânitorii şi slujitorii acestui veac că au pus libertate credinţei şi caută loc sau articol ca să te bage; caută vină, caută, dar vina nu o va găsi cât vei fi cu Mine. Cât bobul de muştar de vei fi cu Mine, să ştii, copilul Meu, că voi fi cu tine.

Fiilor, copilaşii Mei, dacă este vremea rea lucraţi cum Eu vă învăţ, şi de e bună lucraţi tot de la Mine. Să nu ziceţi: „Nu e lucrarea aceasta bună, că iată ce m-a pus să fac!“

... Când se va lua de pe pământ acest trup, în faţa judecăţii se vor desfăşura toate. Aş putea să-l vindec, dar îl ţin mărturie pentru călăi.

Constantine, dă-te pe lângă Petrică Horja şi ia-i traista cu caiete, că vine timpul să le depună în faţa securităţii. Acest om este beat, nu ştie ce mai face. El nu vrea să mai ia aminte la aceste cuvinte. Faceţi slujbe pentru a-l aduce pe acest copil, care nu mai ştie de Mine şi umblă numai prin minciună.

... Lucrul acesta nu a fost să se petreacă cu Petrică, dar duhul rău a venit pentru lăcomie, pentru că nu a iubit pe fraţii săi, de la început a căutat numai să-i jecmănească. ... Se duce la creştini şi îi jecmăneşte spunând că este de la Mine trimis. ... Îl forţează pe Dumnezeu să-i dea de frică. Îi dau, dar îi zic: pentru că nu mai respectă lucrarea Mea nu va trăi să moştenească, dar să nu vă pară bine de lucrul acesta. Rugaţi-vă ca între voi să dispară acest război. ... El are să spună că n-a vândut, dar să nu-l crezi. A zis că-l vinde pe Mişu, pe Nicolae, pe Cristea, dar M-a vândut pe Mine”[118]*. (Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 aprilie 1966)*

„... Fiţi cu Mine în toată lucrarea şi în tot locul. Nu Mă părăsiţi cum M-a părăsit cea mai mare ceată. Eu ca Dumnezeu nu Mă aşteptam la căderea acestui număr mare de copii, fiul Meu Petrică Horja, cel dintâi din turma Mea, cel dintâi, care a murit pentru totdeauna. Dar ţineţi-vă bine cât puteţi de Mine, de haina Domnului Iisus Hristos, şi aveţi grijă de oiţele care mai sunt sănătoase”[119]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 iulie 1966)*

„... Eu dintr-un petec mic fac un lucru mare. Am muncit foarte mult să-Mi pun în jurul templului apărători, dar apărătorii au dat drumul

[118] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 123-124
[119] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 124

duhului rău să lucreze cum vrea”[120]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 22 august/4 septembrie 1966)*

„... Feriţi-vă de fapta lui Iuda, că iată, a vândut tot ce v-am dăruit, că am spus mereu să nu spuneţi taina Mea vrăjmaşului. Acela care face astăzi dosare peste dosare va dispărea, şi toţi aceşti vânzători vor merge la iad înainte de încetarea lor din viaţă. ...

A ajuns la Ceauşescu lucrul acesta, dar cât e el de rău, nu dă voie să se facă stricăciune lucrului Meu”[121]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 octombrie 1966)*

„... Poporul Meu, Eu sunt Omul pe Care-L înjură lumea. Eu sunt Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Nu acest trup sunt Eu, Domnul, ci glasul pe care îl auziţi voi este Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Trupul acesta ştiţi cine este şi de unde l-am luat, ştiţi că l-am sculat dintr-o boală grea. L-am curăţit de toate cele pământeşti şi l-am făcut de mare preţ şi vă zic vouă: dacă nu vă învredniciţi de lucrarea Mea îl voi lua dintre voi şi îl voi duce unde voi nu ştiţi şi îl veţi mai vedea la vremea de judecată, căci astăzi acest trup este pus într-un loc nepreţuit de nici unul dintre voi, nici de sat, nici de comună, nici de vecini, nici de toate neamurile ei, nu este preţuită nici de fini, nici de naşi, căci este scris în lege: „Proorocul în patria sa nu este preţuit”. Nici creştinii nu-l preţuiesc, pentru că nu-l cunosc, că este ascuns, este ascunsă taina. Amin”[122]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 octombrie 1966)*

„... Poporul Meu, stau cu piciorul pe mare şi sunt călare pe un cal alb, care şi el îşi mânuie sabia, şi cu copitele sare apără cu spada pe omul lui Dumnezeu”[123]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 decembrie 1966)*

*

Preotul din localitate, Mirică Ilie (informator sub numele conspirativ „Mișu George”), care de la început a stârnit zarvă și sesizări spre autorități împotriva Verginicăi, a reușit să inspire teamă și îngrijorare și în mijlocul poporului creștin, așa încât unii dintre creștini și-au pierdut statornicia și s-au făcut vânzători, lăsându-se folosiți de Securitate împotriva fraților lor creștini.

[120] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 125
[121] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 126
[122] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 126
[123] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 127

Un document care a atras atenția Securității este întocmit de preotul Mirică Ilie și trimis din partea Parohiei Podurile de Jos pe 27 aprilie 1966 către Protoieria raionului Târgoviște, semnalând *„manifestările religioase ilegale și nesănătoase ale locuitorului Stoica Nicolae și soției sale, Stoica Virginia”*.

Protoieria ia măsuri pentru combaterea acestor *„manifestări religioase bolnăvicioase”* trimițând în data de 6 mai 1966 către Colectivul de împuterniciți al Departamentului Cultelor din regiunea Ploiești o adresă la care atașează raportul preotului Mirică și informează că aceste manifestări au fost prelucrate cu preoții din protopopiat în fiecare an *„cerând tuturor preoților să pună la adăpost pe credincioșii lor de astfel de înșelătorie mistico-religioasă”*. Astfel biserica se alătură prin slujitorii ei incriminării și persecuției creștinilor din poporul Domnului, contribuind cu multul la întocmirea dosarului anchetei penale prin ordonanța de atașare a probelor în data de 1 februarie 1967. Reproducem spre cunoaștere aceste documente.

Parohia Podurile de Jos, comuna Pucioasa[124], nr. 41
Anul 1966, luna aprilie, ziua 27

„Preacucernice părinte protopop,

Cu respect vă aducem la cunoștință următoarele:

În satul Maluri, pendinte de parohia Podurile de Jos, pe care o deservesc, cu șapte-opt ani în urmă se afla o fată, anume Virginia Tudorache, care spunea consătenilor că are vedenii, că i se arată Maica Domnului și îi dă anumite porunci. În fața subsemnatului întotdeauna tăgăduia, nu recunoștea că ar fi spus așa ceva. Am atras atenția enoriașilor să nu-i dea nici o ascultare, și în scurt timp nu i s-a mai dat nici o atenție de către consăteni. Numita însă umbla prin diferite sate îndepărtate singură, iar uneori însoțită de un cumnat al ei, anume Gheorghe Eftimie, spunând că are vedenii.

Multe persoane fanatice îi dădeau crezare, mai ales cei care făcuseră parte din Oastea Domnului. Atât ea cât și cumnatul său au fost condamnați la închisoare la un an sau doi. După ce și-a ispășit pedeapsa Gheorghe Eftimie s-a retras, dar Virginia a continuat cu umbletele, fiind vizitată și la domiciliu de persoane de ambele sexe străine de localitate.

Acum circa șase ani Virginia s-a căsătorit cu un tânăr mult mai mic ca vârstă decât ea, anume Nicolae Stoica din comuna Mănești, raionul Târgoviște, stabilindu-se în satul Maluri. La început făceau impresia că

[124] Arh. CNSAS Dosar nr. P 12613, vol. II, fila 438 - titular Dănciucă Gheorghe

au intrat în viața normală, dar din când în când eram informat că sunt vizitați de bărbați și femei din alte părți, care veneau încărcați cu pachete și țineau adunări la Nicolae Stoica. Când le atrăgeam atenția negau, motivând că are lumea necaz pe ei. Personal am văzut de mai multe ori la ei persoane necunoscute, dar Nicolae Stoica spunea că sunt rude de ale lui sau ale unui tânăr anume Constantin Anton de la Provița, raionul Câmpina, căsătorit cu nepoata Virginiei, sau rude ale femeii Dumitra Gherase de la Călărași, căsătorită cu Vasile Gherase, văduv, ambii vecini cu Nicolae Stoica, atât Constantin Anton cât și Vasile Gherase.

Numiții au apelat la serviciile subsemnatului: spovedit, împărtășit, sfeștanie în casă și la fântâna nouă, slujirea pomenilor, au frecventat biserica, dar pe altă parte eram informat de credincioșii din Maluri că vinerea seara vin necunoscuți la Nicolae Stoica și se închid în casă până luni dimineață. Desigur că aceasta nu se întâmpla în toate săptămânile, căci erau duminici când veneau la biserică.

În decursul anilor am vorbit de mai multe ori la biserică credincioșilor că nu sunt admise adunările în case particulare și că Oastea Domnului care practica acest lucru a fost desființată prin decizie patriarhală încă din anul 1949. Le-am vorbit despre libertatea cultelor, care este garantată prin lege, dar fiecare să-și exercite cultul conform statutului său aprobat de stat. Am subliniat că locașul nostru pentru exercitarea cultului este biserica.

În seara zilei de 7 aprilie 1966 organele miliției care urmăreau un infractor au găsit la locuința lui Nicolae Stoica mai multe persoane, printre care patru sau cinci străine de localitate. Menționez că era joia mare când la biserică se citesc 12 Evanghelii. De asemenea s-au găsit două rânduri de veșminte preoțești și 25 de cărți religioase. Fiind întrebat de organele de miliție ce este cu acele veșminte, Nicolae Stoica a răspuns că voia să doneze un rând parohiei Podurile de Jos și altul parohiei Pucioasa.

Înainte de această dată însă subsemnatul fusesem informat de femeia Elena V. Popescu din satul Maluri că ar fi spus copiii lui Vasile Gherase colegilor la școală că Nicolae Stoica are la locuința sa altar și se îmbracă preoțește și face slujbă.

Pe ziua de 13 aprilie a.c. am mers pentru stropirea caselor prin satul Maluri împreună cu cântărețul Traian Popescu. Am întrebat pe Nicolae Stoica ce s-a întâmplat, și a răspuns că i-a fost casa percheziționată și nu-i pare rău decât de cărțile ce au fost confiscate: idiomelar, catavasier etc. Întrebându-l la ce-i trebuiau, a răspuns că are patru ani de seminar, și acum este înscris în anul al cincilea la fără frecvență. Altădată

spunea că are doi ani de la școala de cântăreți, alteori că a fost frate la mănăstire. L-am întrebat ce este cu veșmintele și a răspuns că vrea să doneze în sâmbăta Paștelui un rând parohiei Podurile de Jos și altul parohiei Pucioasa, și că a vândut 10 stupi pe care a luat 6000 lei pentru procurarea veșmintelor.

Am cerut să ni le arate, căci noi, eu și cântărețul, n-am pătruns niciodată în altarul lui, dar a spus că nu poate, fiind sigilate de organele de miliție. I-am recomandat și cu această ocazie să se supună legilor țării și regulamentelor bisericești. Stoica a răspuns că nu face nimic ilegal, dar dușmanii lui sunt vinovați, că orice necunoscut văd, își închipuie că vine la el.

Pe ziua de 21 aprilie anul curent am luat legătura cu organele de miliție și au confirmat cele relatate mai sus, întâmplate la 7 aprilie anul curent, dar veșmintele nu sunt sigilate.

Duminică 24 aprilie am înfierat ascunsurile ce se petrec în casa lui Nicolae Stoica, dând îndemnuri la intrarea în legalitate. A fost la biserică și soacra lui Nicolae Stoica. Întrebând-o de fiica și ginerele ei a spus că Nicolae Stoica a plecat cu soția la Azuga să o interneze în spital, fiind bolnavă. Menționez că alte persoane din satul Maluri, afară de Vasile Gherase și Constantin Anton cu soțiile, nu participă la manifestarea mârșavă din casa lui Nicolae Stoica.

Paroh: preot Ilie Mirică

Conform cu originalul: protoiereu Tache Gheorghe."

Către colectivul de împuterniciți al Departamentului Cultelor din regiunea Ploiești[125]
6 mai 1966

„Vă înaintăm alăturat în copie raportul numărul 41/966 al preotului paroh al parohiei Podurile de Jos, raionul Târgoviște, cu privire la manifestările religioase ilegale și nesănătoase ale locuitorului Stoica Nicolae și soției sale Stoica Virginia, fostă Tudorache, care țin în locuința lor adunări religioase în numele fostei asociații Oastea Domnului, desființată de Biserica Ortodoxă Română și interzisă de legile statului.

Numiții, înșelând buna credință a unor credincioși din localitate și din alte localități apropiate și îndepărtate, îi atrag la adunările din casa lor, atribuindu-și dreptul de a face servicii religioase și puterea de a face minuni și oficiind chiar servicii religioase în numele cultului ortodox.

Manifestările religioase bolnăvicioase ale acestor indivizi, ca și ale fostei asociații Oastea Domnului au fost prelucrate de mine cu preoții

[125] Arh. CNSAS Dosar nr. P 12613, vol. II, fila 437 - titular Dănciucă Gheorghe

din acest protopopiat în fiecare an în ședințele de lucru, cerând tuturor preoților să pună la adăpost pe credincioșii lor de astfel de înșelătorie mistico-religioasă.

Numiții, ieșiți din disciplina bisericii, nu țin adunări și nu oficiază servicii religioase în numele cultului ortodox. Este o abatere cu care nici protoieria, nici preoții nu sunt de acord.

Atitudinea preoților de neaprobare am constatat-o atât din discuțiile particulare purtate cu ei, cât și cu prilejul prelucrării acestui caz, ca și al fostei asociații Oastea Domnului în ședințe.

Protoiereu: Tache Gheorghe

Secretar: preot Popescu Constantin"

Prin trădările din partea unor creștini din popor, dar și prin implicarea bisericii cu măsuri luate împotriva creștinilor, Securitatea a primit un mare ajutor în aplicarea măsurilor represive asupra Verginicăi și a celor apropiați ei.

Pe motiv că este căutat un infractor, pe 7 aprilie 1966 în Joia mare, Securitatea a efectuat o percheziție domiciliară la locuința de la Maluri, în urma căreia s-a încheiat un proces verbal prin care au fost confiscate obiecte și materiale considerate de propagandă religioasă a asociației Oastea Domnului, iar persoanelor străine de localitate găsite acolo li s-a pus în vedere să părăsească orașul Pucioasa.

Printre materialele așa-zise de propagandă religioasă, care au fost confiscate, se regăsesc: *„una carte de lecțiuni, în această carte lecția a XIII-a este intitulată «Comunismul și Francmasoneria» plină de ură împotriva comunismului"*, revista Sf. Sinod, Acatistier, Ceaslov, Biblia sau Sf. Scriptură, Istoria Bisericii Române, Cazanii, Aghiazmatar, Cântările Sf. Liturghii și cântări la cateheze, Antologhionul etc.[126]

Pe 21 mai 1966 organele de miliție au efectuat o nouă percheziție la Maluri, asistați de martora Anton Florica, prilej cu care au fost ridicate două costume preoțești, neridicate la prima percheziție, precum și cărți de învățătură de credință și de rugăciune.[127]

O a treia percheziție a avut loc pe 16 iunie 1966, fiind efectuată de ofițeri de securitate asistați de un subofițer din cadrul miliției locale și de trei martori vecini, finalizată cu încheierea unui proces verbal prin care s-au inventariat obiecte și lucruri găsite în încăperile imobilului *„a căror proveniență nu poate fi justificată, din unele activități ilicite"*, cum ar fi: o

[126] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 440-445 – titular Dănciucă Gheorghe

[127] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, fila 447 – titular Dănciucă Gheorghe

pătură, o față de masă, o plapumă, un covor de lână cu motive naționale, 5 macaturi de lână cu urzeală de bumbac, 5 perdele croșetate, 2 carpete de diferite culori, 2 cămăși de noapte cu motive naționale, o cămașă din pânză de in, o basma neagră, 14 șervete de diferite mărimi, o garnitură de tacâmuri (6 linguriță, 6 furculițe, 1 cuțit din material crom-nichel), una lingură, una furculiță și una lingură dreaptă, lată, pe care este marcat cu gravură 275-59, o fustă, trei candele de diferite mărimi, un acordeon, un termos, icoane etc. Obiectele inventariate au fost lăsate la domiciliul respectiv, sigilându-se atât la uși, cât și la ferestre camerele unde acestea au rămas în păstrare.[128]

Pentru întocmirea dosarelor creștinilor vizați de Securitate au fost audiați ca martori creștini din poporul Domnului din Maluri, Mănești, Pucioasa, Căprioru, precum și doi vecini ai Verginicăi.

Menționăm numele acestora, data și intervalul audierilor care au avut loc la Târgoviște, așa cum sunt menționate în procesele verbale, unii dintre ei fiind audiați chiar 3 zile și 2 nopți fără întrerupere:

- Gherase Maria, 26 mai 1966 (8^{30}-12^{30});
- Anton C. Constatin, 26 mai 1966 (14^{30}-24^{00}), din 23 iunie 1966 (8^{30}) până pe 25 iunie 1966 (24^{00}) și din 30 august 1966 (13^{00}) până pe 31 august 1966 (17^{00});
- Gherase Vasile, 28 mai 1966 (7^{00});
- Turculeț Costache, 2 iunie 1966 (6^{00}-23^{00}) și din 28 septembrie 1966 (11^{00}) până pe 29 septembrie 1966 (11^{00});
- Anton Florica, 4 iunie 1966 (8^{30}-17^{00}), 17 iunie 1966 (8^{00}) și 4 septembrie 1966 (8^{00}-17^{00});
-Cercel Floarea, 26 iunie 1966;
- Ilie Gheorghe, 27 iunie 1966;
- Gherase Dumitra, din 2 septembrie 1966 (11^{00}) până pe 3 septembrie 1966 (13^{00});
- Nicolae Constantin, din 6 septembrie 1966 (12^{00}) până pe 7 septembrie 1966 (19^{00});
- Nicolae Maria, din 6 septembrie 1966 (8^{00}) până pe 7 septembrie 1966 (17^{00});
- Păun Ion, din 3 octombrie 1966 (6^{00}) până pe 4 septembrie 1966;
- Nițescu Petre, 8 octombrie 1966;
- Ungureanu Nicolae, din 9 octombrie 1966 (8^{00}) până pe 10 octombrie 1966 (11^{00});
- Dincă Nicolae, 11 octombrie 1966 (6^{00}-21^{00});
- Creața Constantin, 20 octombrie 1966 (7^{00});

[128] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 449-453 – titular Dănciucă Gheorghe

- Ivan Petre, audiere din 21 octombrie 1966 (9^{00}) până pe 23 octombrie 1966 (10^{00}) și nota informativă din 15 decembrie 1966;
- Matei Gheorghe, din 25 octombrie 1966 (16^{00}) până pe 26 octombrie 1966 (11^{00});
- Dimovici Gheorghe, 27 octombrie 1966 (8^{00}).

Audierile martorilor au conținut asemănător. Securitatea a căutat să introducă atât prin întrebările puse cât și prin răspunsurile pe care doreau să le obțină, posibilitatea de etichetare a celor urmăriți ca sectanți aparținând Oastei Domnului sau, și mai rău, mișcării legionare, desfășurând activități dușmănoase.

Selectăm câteva fragmente din declarațiile martorilor Turculeț Costache și Anton C. Constantin. Acești creștini apropiați lucrării Domnului, pentru a se pune la adăpost și a scăpa de repercusiunile Securității, în cadrul anchetei fie au trădat și au vândut lucrarea Domnului, fie au acceptat să aducă acuzații așa cum au fost formulate de Securitate, în special împotriva lui Verginica, a lui Dănciucă Gheorghe și Stoica Nicolae.

Proces verbal de ascultare a martorului[129], 2 iunie 1966, Târgoviște
Turculeț Costache

„Ascultarea a început la ora 6^{00}. Ascultarea s-a terminat la ora 23^{00}.

Turculeț Costache, născut la 27 ianuarie 1925 în orașul Vaslui, raionul Vaslui, regiunea Iași, fiul lui Natural și Frusina. /.../

Întrebare: Cunoașteți persoana pentru care ați fost chemat a fi ascultat în calitatea de martor?

Răspuns: Am cunoscut pe numitul Stoica Nicolae în toamna anului 1964 prin intermediul numitului Dănciucă Gheorghe zis Mișu, din comuna Măneşti, Târgovişte. Vreau să arăt că punerea mea în legătură cu Stoica Nicolae a avut loc după o perioadă de studiu din partea lui Dănciucă Gheorghe, pe care l-am cunoscut prin numitul Nedelea Gheorghe, cu care m-am întâlnit în vara anului 1964 în comuna Gheboieni. Discuțiile purtate de mine cu Nedelea Gheorghe au fost pe marginea convingerilor noastre mistico-religioase. Eu, văzându-l pe acesta cu barbă, l-am întrebat dacă este credincios, şi după un schimb de cuvinte m-a invitat la el acasă, unde mi-a vorbit despre asociaţia Oastea Domnului şi că el ar cunoaşte o femeie care ar avea vedenii când discută cu Duhul Sfânt. Cu acea ocazie a stabilit când să mai ne vedem, recomandându-mi ca să stau de vorbă cu Dănciucă Gheorghe zis Mișu.

[129] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 151-161 – titular Dănciucă Gheorghe

Vreau să fac precizarea că eu făceam parte din cultul Creştini după Evanghelie şi participam la casa de adunare din oraşul Moreni, unde intenţionam să-i atrag pe aceştia.

Întrebare: Arătaţi întreaga activitate pe care aţi desfăşurat-o împreună cu celelalte elemente în cadrul asociaţiei Oastea Domnului.

Răspuns: Cu numitul Nedelea Gheorghe am mers la locuinţa lui Dănciucă Gheorghe din comuna Măneşti, unde după ce mi-a făcut o examinare a convingerilor mele, dacă cunosc Biblia, mi-a destăinuit că ei ar avea la Maluri-Pucioasa, o soră pe numele de Virginica, ce are vedenii, că ar sta de vorbă cu Duhul Sfânt şi că acolo ar fi o lucrare a lui Dumnezeu.

Prin luna septembrie 1964, când împreună cu Nedelea Gheorghe şi Dănciucă Gheorghe zis Mişu am mers pe timp de seară, şi înainte de a trage la Stoica Nicolae şi Virginia, am găzduit la numitul Anton C. Constantin, care s-a dus alături şi a anunţat-o pe Virginica. Fac precizarea că după ce i s-a comunicat că am venit să ne rugăm la Domnul, atunci am fost primiţi. /.../

În zorii dimineţii, până să se lumineze, arăt că mai erau circa două-trei ore. În timp ce dormeam am fost trezit de o voce care a început să se roage, şi toţi deodată s-au îndreptat cu privirea spre patul lui Virginia, aşezându-se în genunchi, lucru pe care l-am făcut şi eu. /.../

Virginica mi s-a adresat, dacă am purtat barbă de ce acum nu mai port, şi i-am răspuns că am să port, iar ea mi-a spus să port barbă după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Fac precizarea că Verginica folosea cuvinte milostive şi evlavioase, iar în momentele când vorbea s-a adresat către noi toţi cei prezenţi ca să nu ne speriem, căci Duhul Sfânt vorbeşte cu vasul Domnului. Se adresa către cei prezenţi, iar uneori spunea: „Ai auzit porunca Mea, Daniele", iar Dănciucă Gheorghe răspundea: „Da, Doamne", iar tot ce se vorbea se scria pe un caiet de către Horja Petre. /.../

Cu această ocazie am aflat că numitul Horja Petre ar fi „poştaşul Domnului" şi că Dumnezeu îl trimite pentru templu cu tot ce are de comunicat către „poporul Său." /.../

Cu privire la barbă mi-a spus că vasul Domnului a spus că dacă noi am purta barbă am descoperi templul, şi atunci am cădea în ispita satanei care-i urmăreşte. Se referea la organele de stat, la stăpânire şi legile ei. /.../

Vreau să arăt că mai întâi s-a făcut adunare la Mişu, unde s-a cântat şi a ţinut predici Dănciucă Mişu şi Stoica Virginica, vorbindu-se despre credinţa în Dumnezeu, că lumea s-ar fi înrăit şi că legile pământeşti ar fi împotriva credinţei. Au mai spus că satana, se referea la stăpânire, sta-

tul nostru caută să-i distrugă, şi că noi, credincioşii, trebuie să fim atenți să nu vindem lucrarea lui Dumnezeu şi locaşul sfânt, templul.

Reţin că şi cu această ocazie spunea că atunci când venim la adunări, să ne ferim de a fi văzuți când venim la templu, să venim noaptea şi să tragem la fratele Costică.

Seara târziu am plecat la locuinţa lui Stoica Dumitru, unde am stat la o vedenie a lui Virginica, care vorbea despre pornirea unui război împotriva credinţei, cât şi de vijelii ce se abat asupra „poporului Meu" şi către care se adresa că Domnul îi va ocroti pe fraţii şi surorile de aceeaşi credinţă. /.../

După ce mi s-a citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces verbal de ascultare şi am văzut că cele din cuprinsul lui corespund întocmai cu declarațiile făcute de mine, susțin şi semnez.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Martor: Turculeț Costache"

Proces verbal de ascultare a martorului[130], 23-25 iunie 1966, Pucioasa Anton C. Constantin

„Ascultarea a început la ora 8^{00} (23.06.1966). Ascultarea s-a terminat la ora 24^{00} (25.06.1966).

Anton Constantin, născut la 24 iunie 1939 în comuna Provița de Jos, raionul Câmpina, regiunea Ploieşti, fiul lui Constantin şi Stanca. /.../

Întrebare: Ancheta revine asupra activităţii asociaţiei Oastea Domnului despre care aţi vorbit anterior în procesul verbal de ascultare din 26 mai 1966 şi vă cere să arătaţi în mod concret cum s-a construit „casa de rugăciuni" şi ce denumire i s-a dat.

Răspuns: În procesul verbal de ascultare din 26 mai 1966 am declarat că la construirea clădirii au luat parte membrii asociaţiei Oastea Domnului contribuind cu muncă manuală şi chiar cu materiale.

Din cei ce au luat parte au fost următorii: la făcut cărămida au participat: Sanda Dumitrica în prezent Gherase, Sanda Niculina, Sârbu Mioara, Sârbu Cristina, Sanda Paraschiva decedată în 1964, Dedu Tudor şi Anişoara, Sârbu Tănase şi moş Coman din oraşul Călăraşi, reg. Bucureşti, Ştefan (Şerban, n.r.) Ionel din com. Micşuneşti-Moară, un oarecare Nicuşor tâmplar, Costache Caterina din com. Sudiți, Ivan Gica, Cruțu Gh. şi Paulina, o fată Anişoara, Dan Lenuța şi Ion din oraşul Bucureşti, Vlaicu Ion şi Vetica, Vlaicu Costel şi Jenica, Vlaicu Cornel din Drăgăneasa-Câmpina, Şovăială Aneta, Groşescu Ion, Anton I. C-tin şi Sârbu Elena şi soţul Dan, Horja Petre şi Jenica din com. Proviţa de Jos, Câm-

[130] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 191-200 – titular Dănciucă Gheorghe

pina, Zaharia şi Lilica, Gurău Elena din com. Valea Lungă Gorgota, Gică Nedelea, Nedelea Maria şi Ricuța, Nedelea Ion, Nedelea Dumitru, un miner Fănică şi soţia Victoria, Nedelea Mitică bătrânul, Nedelea Vasile, toţi cu soţiile din com. Gheboieni, Gheorghe Dan şi soţia, Vâlcea Nae şi soţia, Dincă Nicolae şi fiica Mioara din com. Căprioru, Stoica Dumitru, Dănciucă Mişu cu Elena şi Silvia, Stoica Vasile şi Floarea, Răducanu Radu, Ionel şi soţiile, Scarlat Gh. şi soţia, nea Dode, Tică Creaţa şi soţia şi alţii din comuna Măneşti, raionul Târgovişte, care au lucrat prin rotaţie câte patru-cinci zile, fără să se plătească. Fac menţiunea că cei ce veneau la muncă aduceau şi alimente, pe care le consumau în comun.

La construirea caselor au luat parte în special dintre cei ce erau meseriaşi, ca Păun Ion tâmplar, care a confecţionat tâmplăria împreună cu Neluţu de la Căprioru şi cu Nicuşor din comuna Sudiţi, satul Turbaţi. Ca zidari au lucrat fraţii Nedelea, din com. Gheboieni cu Vâlcea Nae şi Dincă Nicolae din com. Căprioru. Ca tinichigiu a lucrat un om pe nume Gheorghe din com. Măneşti şi cu mine, ca dulgheri Răducanu Radu şi Mitică, ajutaţi de alţi fraţi dintre cei arătaţi că au lucrat la cărămidă. Când s-au lucrat casele planul de construcţie a fost făcut de Stoica Nicolae şi Dănciucă, care au fost tot timpul acolo şi care au prevăzut-o cu încăperi mari pentru ca fraţii şi surorile care vor veni să aibă unde sta.

La toate lucrările cunosc că nu s-au plătit bani, dar pot arăta că Dănciucă şi Stoica trimitea pe Horja Petre pe la diferiţi fraţi cu bilete prin care cerea să dea bani. Cu banii se cumpărau materiale şi se construia.

Fac precizarea că toţi cei arătaţi mai sus erau vizitaţi la domiciliul lor în comună sau oraşul respectiv de către Horja Petre şi contribuiau cu sume de bani între cincizeci şi două sute de lei, iar banii îi preda lui Dănciucă Mişu şi Stoica Nicolae.

Cunosc că din discuţiile purtate de Stoica Dumitru cu ceilalţi, rezultă că bani dădeau şi cei ce erau meseriaşi şi lucrau la casă. Aşa spunea de Păun Ion că pe lângă munca depusă a dat şi o sumă de bani fără să spună suma.

Mai cunosc că au luat sume de câte două mii de lei drept împrumut de la numitul Dobre din Măneşti şi Sârbu Nicolae din oraşul Călăraşi. Cunosc că a mai primit bani pentru construcţia caselor de la Florian Şerban, Zaharia sudor şi Gurău Costică din comuna Valea Lungă-Gorgota, dar nu cunosc ce sume de bani.

Declar sincer că toţi membrii asociaţiei Oastea Domnului făceau donaţii de bani, pe care-i colecta Horja Petre din dispoziţia lui Stoica Nicolae şi Dănciucă Mişu.

După terminarea construcţiei, într-o discuţie avută la Stoica Nicolae, Dănciucă Mişu şi Virginia, aceasta a denumit casa, „templul lui Dumnezeu”, iar una din camere să fie folosită drept casă de oaspeţi. /.../

Recunosc că la mine dormeau toţi cei ce veneau din alte localităţi fără excepţie, iar atunci când veneau la templu mai întâi treceau pe la mine, unde mă anunţau că au venit la vasul Domnului, după care anunţam pe Stoica Nicolae, şi dacă era cunoscut era primit, iar dacă nu era, îl întreba cine l-a trimis, pentru a-i cunoaşte intenţiile.

Fac menţiunea că se obişnuia de către Stoica Nicolae ca în timpul muncilor de vară să scrie pe la diferiţi fraţi şi surori, pe care-i chema de munceau câte trei-patru zile, şi aceştia dormeau tot la mine. Printre cei care dormeau la mine reţin pe următorii: Vlaicu Ion şi Vetica, Vlaicu Costică şi Elena, Vlaicu Constantin şi Jenica din Drăgăneasa, Şovăială Aneta, Groşescu Ion şi Ecaterina, Horja Petre şi Jenica, Anton Constantin, Sârbu Dan şi Elena din com. Proviţa, raionul Câmpina, Gurău Elena, Zaharia Gh. şi Lilica din com. Valea Lungă, Petrică şofer şi Ricuţa cu sora Nuţa din com. Moroieni, Isaia cu soţia şi fiica Victoria şi Ion Grigore din Moroieni, Scarlat Grigore şi Ana, Şerban Ion şi Olguţa din Micşuneşti-Moară, Stoica Dumitru şi Maria, Stoica Vasile şi Floarea, Răducanu Radu, Ionel şi soţiile lor, Păun Ionel şi Scarlat Gh. şi soţia, Dobre Dimovici, Creaţa Tinca, o femeie Rafira, Chivulescu C-tin., Dumitra Costel, Dănciucă Mişu şi Elena, din com. Măneşti, fraţii Nedelea, Gică şi Ricuţa, Nedelea Ion şi Veta, Maria Nedelea, Mitică, Victoria, soţia lui Fănică din com. Gheboieni, Vâlcea Nae, Dincă Nicolae, Vâlcea Costel şi Mioara din com. Căprioru, Bunea Vasile şi soţia, Lăzărescu Nicolae şi Maria din Ungureni şi alţii. Fac precizarea că au mai dormit şi alţii care veneau la templu, în special din Bucureşti, cum sunt: Cruţu Gheorghe şi Paulina, Ivan Ionel, Gica şi Lenuţa, Cristea Costache şi Geta din comuna Sudiţi, Bucureşti.

Vreau să mai declar că în anul 1965, era prin toamnă, am auzit într-o discuţie dintre Stoica Nicolae şi Virginica cu Mişu Dănciucă, că locuinţei mele i-au dat denumirea de „La Poale”, aceasta pentru a fi mai ascunsă şi necunoscută de oricare. De asemeni au pus problema pentru a crea o casă de oaspeţi în oraşul Pucioasa, pentru ca cei ce vin din alte localităţi să treacă întâi pe acolo, şi de acolo să urce la templu cu călăuză. Casa a fost cumpărată în anul 1966 pe numele lui Horja Petre, care şi-a vândut casa din Proviţa de Jos, pe care ar fi luat vreo cincisprezece mii de lei, iar casa cumpărată ar costa cca. patruzeci-patruzeci şi şase de mii de lei, sumă care a fost acoperită cu bani de la Gică Nedelea şi Şerban Ion, care au dat câte cinci mii de lei, dar care s-au certat.

Diferenţa de bani a fost acoperită tot prin donaţii făcute de membrii asociaţiei Oastea Domnului.

Întrebare: Ancheta vă cere să declaraţi unde şi când aveau loc slujbele şi adunările asociaţiei Oastea Domnului şi cine lua parte?

Răspuns: Am declarat anterior în procesul verbal de ascultare din 26 mai 1966 că slujbele se făceau în încăperile amenajate din casa lui Stoica Nicolae, fiind denumit templu, şi ele se oficiau de Stoica Nicolae, fiind ajutat ca drept dascăl de către Dănciucă Mişu, uneori de Dumitra Costel din Măneşti, şi chiar de tatăl meu Anton I. Constantin din Proviţa de Jos, în mod ocazional când era la Pucioasa, satul Maluri. Fac precizarea că tatăl meu este dascăl la parohia din Poiana Câmpina. Slujbele se oficiau în serile zilelor de miercuri şi vineri, uneori în zile de sărbătoare, la care participau membrii asociaţiei, care erau anunţaţi de către Stoica Nicolae şi Dănciucă Mişu.

Arăt că modul de anunţare a participanţilor era de fel practicat prin corespondenţă, folosindu-se de adresa mea din Pucioasa-Maluri, pentru ca în eventualitatea pierderii vreunei scrisori să se înlăture pericolul de descoperire a templului. Am arătat acest lucru pentru a pune în temă organele de anchetă că multe scrisori poartă adresa de expeditor care corespunde la numele meu, cât şi la destinatar, dar conţinutul lor este adresat către Verginica şi Nicuşor (Gigi şi Nicu).

Eu am declarat că participam la slujbe şi chiar la adunările ce se ţineau, unde prin rotaţie veneau toţi cei declaraţi mai înainte şi care au cunoştinţă de toate predicile ce se ţineau.

Am declarat că am mai fost de faţă la mai multe vedenii pe care le avea Virginica, care pretindea că ar vorbi cu Duhul Sfânt, dar care în realitate erau cuvinte cunoscute din Scriptură, numai că se adresa celor prezenţi că nu trebuie să uite de credinţă şi Dumnezeu, lucruri care erau scrise pe caiet de către Horja Petre şi uneori chiar de Dănciucă Mişu, care mai era numit în lucrări de către vasul Domnului şi Daniel, robul lui Dumnezeu. Aceste lucrări care evidenţiau în special prigoana ce s-ar fi abătut asupra bisericii şi a creştinilor, cât şi lupta pe care să o ducă fraţii şi surorile pentru apărarea religiei, erau trimise şi chiar citite la alte adunări ale Oastei Domnului din alte localităţi.

Fac precizarea că aceste lucrări erau citite de către Horja Petre, care apoi le lua înapoi, şi pe care le păstra asupra lui. Cunosc că a fost la Bucureşti la fratele Ivan Ionel, unde se organizau adunări. A mai fost la Călăraşi la fratele Dedu Tudor. În com. Sudiţi, satul Turbaţi se ducea la Iordache, nu-i reţin al doilea nume, iar în comuna Măneşti citea

lucrările numitul Dănciucă Mișu la acesta acasă, unde se obișnuia să se facă adunările.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces verbal de ascultare și am constatat că cele scrise corespund întocmai cu declarațiile făcute de mine, semnez și susțin.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Martor: Anton C. Constantin"

*

Prigoana prin care Securitatea comunistă s-a luptat să destructureze poporul Domnului și să oprească lucrarea de coborâre a Cuvântului, a culminat pe 19 decembrie 1966 când a emis ordonanțele de reținere pentru Dănciucă Gheorghe zis Mișu, Stoica Nicolae, Cruțu Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Dumitru, Ioniță Radu zis Răducanu și Horja Petre, fiind toți învinuiți *„de săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinei sociale prin agitație și propagandă dușmănoasă /.../ materializată prin aceea că în anii 1960-1966 au desfășurat o intensă activitate mistico-religioasă în asociația Oastea Domnului sub masca căreia au dus o vie activitate împotriva regimului din R.S. România"*[131]. În urma probelor adunate la dosarul de anchetă nr. 1074/1966, pe 21 decembrie 1966 s-a emis la Ploiești Ordonanța[132] de pornire a procesului penal. Toți cei șapte au fost ridicați de la domiciliu și reținuți pentru 24 de ore cu începere de la data de 22.12.1966, orele 3^{00}, fiind apoi arestați preventiv[133] și depuși la arestul M.A.I. - U.M. 0379 Ploiești, inițial pentru perioada 23 decembrie 1966 – 21 februarie 1967, starea de arest fiind prelungită succesiv cu câte 30 de zile.

Pe numele celor arestați a fost instituit[134] și s-a pus în aplicare sechestrul asigurator[135] pe averea personală mobilă și imobilă, întrucât aceștia sunt urmăriți *„pentru uneltire contra ordinei sociale, în care confiscarea averii personale este obligatorie"*. În ziua de 21 decembrie 1966 s-au emis și ordonanțe de percheziție domiciliară[136], prin care s-a efectuat

[131] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 16, 110, 170, 245, 302, 346, 4 – titular Dănciucă Gheorghe

[132] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 10-12 – titular Dănciucă Gheorghe

[133] Mandate de arestare preventivă, Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 17, 111, 171, 246, 303, 5 – titular Dănciucă Gheorghe

[134] Ordonanțe de sechestru Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 20, 114, 174, 249, 306, 350, 8 – titular Dănciucă Gheorghe

[135] Procese verbale de sechestru Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, fila 22 – titular Dănciucă Gheorghe

percheziția corporală și domiciliară a celor arestați.

Lui Dănciucă Gheorghe la percheziția corporală i-au fost ridicate, în afară de actele de identitate, și legitimația pentru meritul „Eliberarea de sub jugul fascist" și insigna „Veteran din războiul antifascist"[137].

*

Un an plin de încercări. Frate pe frate se dă spre vânzare. Câțiva frați dintre cei mai de seamă își trădează frații de credință precum odinioară Iuda, și astfel se pregătesc dosare, anchetări, și apoi arestări, și apoi condamnări, printre cei arestați aflându-se și însoțitorul trâmbiței Domnului (Stoica Nicolae), și unul dintre cei doi păstori, Daniel (Dănciucă Gheorghe), și printre ei însuși vânzătorul (Petre Horja), care până la sfârșitul vieții a rămas slujitor credincios aparatului represiv, servindu-l prin duhul minciunii în scopul dărâmării și împrăștierii poporului ales, și, până în sfârșit, frânarea lucrării și lucrătorilor Cuvântului lui Dumnezeu. Duhul minciunii, acesta a stat la baza lucrării ascunse prin care s-a dorit risipirea turmei Domnului, și niciunul dintre răufăcători n-a putut înțelege că nimeni nu poate opri râul cuvântului și puterea lui și împlinirea lui, căci Cuvântul este Adevărul, iar minciuna a fost biruită cu tot cu servii ei antichriști, căci Domnul vorbea cu putere, și tot la fel Își și împlinea cuvântul.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[138] - 1966

„... Ţineţi bine minte, că nu este libertate cum era odată. Sunt lacăte puse pe bisericuţe, la câte o portiţă mai este câte o potecuţă. O, cum erau odată uşile deschise şi intrai şi nu te înfricoşai!

O, copii ai Ierusalimului, o, copii ai cetăţii care vine, duhovniceşte s-a spus că va veni iarăşi vremea când vom fi liberi. O, să nu cauţi fără această lucrare, căci cu tine vreau să descui. Tu eşti un bulgăre de sare care va săra tot pământul acesta. Tu eşti cheia veacului de la sfârşit. Domnul o poartă. Dar cui am dat această cheie? Vedeţi că nu ştiţi dacă nu citiţi legea? Că este scris un calendar mare, pe care l-am lăsat.

Veniţi-vă în fire, căci această lucrare nu se vede bine, dar va veni

[136] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 12, 105, 161, 240, 299, 343, 2 – titular Dănciucă Gheorghe

[137] Procesul verbal de percheziție Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, fila 13 – titular Dănciucă Gheorghe

[138] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 117-127

vremea când se va vedea mare şi se va vedea bine, căci aceasta este casa lui Zaheu, şi să ştiţi că unii din voi veţi intra, şi unii nu veţi intra, că Domnul va pregăti un loc care nu va fi ca pe pământ, căci vine vremea de pe urmă. Dacă nu credeţi, să ştiţi că nu veţi moşteni pământul acesta.

... Fiule, dezbracă-te de hainele cele vechi şi îmbracă-te cu cele noi, că va sosi Domnul la voi şi vă va ridica pe norii cerului. De vei fi în casă ieşi din casă la auzirea acestor cuvinte. De vei fi la câmp, lasă câmpul la auzirea acestei şoapte, ridică-te şi vino după Mine. De vei fi sus pe casă, să nu te cobori să-ţi iei nimica pe tine din casa ta. Vino! La ale Mele şoapte, ridică-te! Fiule, grăbeşte şi vino după Mine! De vei fi în slujbele Mele atâta îţi îngădui, să ceri de la Mine binecuvântare în călătoria ta, căci la şoaptele Mele tot iadul geme, şi la cuvintele Mele tot iadul se teme, căci la chemarea Mea tot iadul se va scula. Dar să fii atent, creştine, cum vei pleca, că-ţi vor ieşi în cale neamurile tale şi te vor opri. Nimic să nu le spui de şoaptele Mele. Tu vino după Mine. Tu cunoşti cum va fi timpul acela, că şi cel mai iubit prieten te va ţine pe tine ca să întârzii. Să nu fii codaş, căci Eu te voi numi pe tine fiu după inima Mea şi te voi iubi cum n-am mai iubit pe nimeni. Mai presus de ziua de înviere te voi numi. Mai presus de ziua de naştere te voi numi. Mai presus de naşterea omului dintâi te voi numi pe tine.

Vino la Mine, cel din plan, omule din simbol, omule din vremea de acum, care n-ai uitat toate câte s-au lucrat, care nu L-ai uitat pe Tatăl tău ce Se cheamă Dumnezeu şi Mi-ai urmat Mie cu tot ce ai avut, şi nimic nu te-a rupt de la adevărul sfânt. Vino la Mine, o, căci ce bine-ţi va părea ţie când te voi chema!

... De şaptezeci de ori câte şapte te-am hrănit cu lapte, şi nu cu lapte pământesc, ci cu lapte duhovnicesc. Te-am hrănit mult de tot şi ţi-am pus brăţară la mână ca să te cunoască această lume. Ţine-te bine, tată, că ai mâncare la Mine, că ai băutură la Mine. Adu-ţi aminte de praznicul Meu ce-l sărbătoresc, căci praznicul Meu nu a fost în nici un timp aşa ca acum, căci acum ne sunt vitele sterpe, dar când ne-or făta ne vor da lapte mult de tot... Fiule, dacă vei reuşi cu lucrarea Mea vei vedea taina soarelui, vei vedea toate lucrurile aşezate şi vei vedea toate tainele întru lucrurile Mele.

... Dacă voi reuşi cu tine voi pune acest pământ ca să fie raiul pentru tine, viaţa cea veşnică va fi pe el, fii ai Edenului ceresc veţi fi. Supune-ţi-vă voii cereşti, fiilor. O, ascultă, Noule Ierusalime! Ce zici, vei merge fără de păcat? Nu greşi, tată, ca să pot reuşi cu tine, ca să-ţi dau în folosinţă patria creştin-ortodoxă.

O, astăzi nu i se mai spune român la nimeni, decât celui creştin. Poate să fie el german, indian, dar dacă este creştin, este român. Pace poporului român! Pace ţie, poporul Meu!

... Verginico, acest vas pe care tu îl vezi a fost la începutul legii şi acum. Acest vas este pus în faţa creştinilor, în faţa preoţilor, dar în chip ascuns, şi se descoperă numai în pilde. Fericit cine a cunoscut planul lui Dumnezeu şi s-a folosit de priceperea sa, căci cine şi-a spălat viaţa în vasul acesta, acela s-a învrednicit şi a intrat întru împărăţia lui Dumnezeu, şi astăzi s-a descoperit pruncilor lui Israel acest sfânt vas, şi cine se va spăla în acest vas se va învrednici să intre în cortul lui Dumnezeu, în biserica Noului Ierusalim. Aşa grăieşte Duhul Sfânt: cortul acesta se mai numeşte şi biserica creştinilor, biserica Noului Ierusalim, şi acest vas se numeşte vas de spălare al cortului, al bisericii creştinilor, ca orişicine va voi să vină în cortul acesta ca să se închine prin sine lui Dumnezeu, se cade lui să se spele întâi, căci creştinului nu i se mai îngăduie să mai stea în prietenie cu necredincioşii, căci Domnul grăieşte: „Cu cei necredincioşi nu voi şedea".

... Verginico, aminteşte-i poporului despre căsătoria de acum, că străină viaţă poartă bărbaţii de acum faţă de cei de atunci. Acest păcat Îmi este mare povară călătoriei Mele de acum. Încă mai avem un altoi pe care nu l-am lucrat, şi prin acest altoi vă veţi cunoaşte între fiii oamenilor că-Mi sunteţi ucenicii Mei, şi prin altoiul acesta toate neamurile vor mărturisi de credinţa voastră dreaptă şi multe neamuri se vor întoarce la credinţă, şi dimpreună cu poporul Meu vor dobândi împărăţia veşnică în vecii vecilor."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 1965/7 ianuarie 1966

„... Nu eşti popor al poporului, ci eşti popor al lui Dumnezeu. Vezi? Tu ai o vită pentru jug şi alta, pentru lapte, dar Eu nu te am pe tine pentru jug, căci jugul l-am luat Eu asupra Mea, adică nu pentru lume te am, şi te am pentru Mine ca să împlinesc ce am în lege scris. Poporul Meu, vreau să Mă arăt cu viaţa ta în lume cum se arată un învăţător cu ştiinţa elevilor lui. Creştine, creştine, viaţa ta e scrisă să înlocuiască soarele, viaţa ta este lumina, că nu va mai lumina soarele pe cer, ci tu vei fi lumina oamenilor pe cale.

... Această hrană pe care ţi-o aduc Eu îţi dă putere ca să calci peste scorpii şi peste toată fiara lui antichrist şi nu-ţi va face ţie nici o rană, că tu vei fi pe pământ o comoară şi te voi pune în palma Mea şi mulţi vor alerga după tine. Pregăteşte-te, că am adus lucruri noi din cer pe pământ.

... Fiule, auzi tu cuvântul Meu? Eu îţi vorbesc de aproape, că nici

cu moşii şi strămoşii tăi n-am vorbit cum vorbesc cu tine. Nici cu Moise, nici cu Avraam şi nici cu Isaac n-am vorbit aşa de aproape.

... Fiul Meu, crede întru Unul Dumnezeu, căci va pieri apa de pe pământ, şi tu vei fi stânca din care va curge apa din care vor bea toţi, pentru a Mă cunoaşte pe Mine, Dumnezeu.

... Fiule, crezi că în acest staul vor suna douăzeci şi patru de clopote? Crezi că în acest staul se va pregăti jertfa sfântă, şi jertfa care se va pregăti va fi după credinţa poporului Meu? Fiule, crezi că în staulul acesta se va arăta toată făptura care trebuie să fie arătată? Crezi că în locul acesta nu va mai putea să intre nimeni necurat? Fiilor, învredniciţi-vă de această taină sfântă, căci vă spun că o parte din voi va intra, şi o parte din voi nu va intra, căci nu te voi lua după nume, creştine, şi te voi lua după viaţa pe care o trăieşti, aşa cum este scris în legea Mea.

... Popor numit, încredinţează-te, căci din tine voi scoate pâraie şi izvoare mari, din care va curge miere şi lapte, care vor adăpa toată seminţia Mea.

... O, frate şi soră, deşteaptă-te, că nu este vremea ca să fii prost şi proastă, căci ai o lucrare a lui Dumnezeu, care te deşteaptă. Creştine, vino întru cele ale Mele! De ce mai zăboveşti? Căci în această vreme vor veni profeţi de departe şi vor pune în film această lucrare.

... Fiule, prin această lucrare dau iertare lui Pilat. Frate creştine, prin această lucrare dau iertare lui Caiafa, dau iertare lui Irod, voi da iertare mulţimii de morţi care au fost răpiţi din viaţă cu moarte năprasnică, şi miilor de copilaşi avortaţi le voi da mâna să iasă la lumină.

... Cugetă un creştin aşa: „Dacă acesta este Dumnezeu, să strice legătura cu colectivul (C.A.P., n.r.), să nu mai fie colectiv". Adevăr vă spun, că va veni şi timpul acela în care se va strica colectivul, dar veniţi-Mi în ajutor şi nu vă stricaţi. Israele, tată, dacă nu Mă luptam Eu cu satana, nu te scoteam din robia lui faraon, dar prin neîmplinirea poruncilor lui Dumnezeu, ce s-au dat ca lege prin proorocii pe care i-a trimis, iară aţi căzut în robia cea grea, nu a lui faraon, căci pe faraon l-am înecat, dar mai greu, aţi căzut în robia lui antichrist, satana cel de pe urmă, care a înghiţit toată suflarea.

Adevărat îţi zic ţie, măi popor al Meu, căci acum se zideşte veacul ce va rămâne în veac. Cine a venit de la începutul veacului până acum nu a gustat din cele pregătite, şi toţi aşteaptă pe cel de pe urmă, te aşteaptă pe tine. Oricum se face veacul acesta, dar vino la Mine, în cinstea pe care ţi-am dat-o Eu, vino la Mine, că am ceva de lucru cu tine."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 ianuarie 1966

„... Cum cântă un cioban la oi, aşa cânt Eu la voi. Trupul acesta este un instrument cu care cânt cântarea lui Israel, şi cine aude, să vină la Mine! Şi cine aude la Mine să nu se mai ducă şi la lume, căci cântarea Mea este bună. Dacă te uneşti cu cei din lume lumea te amăgeşte. Fugi, creştine, de lume, căci am scris şi pe apă, şi pe nisip, şi pe frunză şi se va şti totul, căci toate vor mărturisi. Mă aşteaptă neamul tău cu tine, o, Ierusalime. Tu eşti oiţa cea aşteptată de Mine.

... Copiii Mei, fiţi blânzi şi cuminţi, ca să vă cunoască lumea că-Mi sunteţi Mie fii. Fiilor, se apropie minunile pe care trebuie să le îndeplinesc cu voi, căci este scris în carte că în vremurile de acum se fac minuni cu cei aleşi ai Mei.

... Nu este om pe lume care să Mă mai cunoască pe Mine, că iată, chipul de bărbat s-a făcut femeie, şi chipul de femeie s-a făcut bărbat.

... O, zic vouă că de ar fi fost această lucrare o şcoală pământească, aţi fi ieşit la o treaptă înaltă, eraţi mulţime de împăraţi, dar lucrarea Mea este mai presus de şcolile pământeşti, şi cei ce vin în ea sunt îndărătnici, nu vor să se ridice la nici o treaptă, nu vor să fie nici împăraţi, nici învăţători, nici patriarhi, nici preoţi ca să lucreze în via Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 ianuarie 1966

„... Creştine, vine vremea când nu mai poţi zice: Doamne, iartă-mă, iartă-mi păcatele mele!, că vei fi ocupat cu lucruri minunate, de la Mine date."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 februarie/4 martie 1966

„... Fiule, nu te încrede numai în bisericuţă, căci bisericuţa este mică şi nu încap toate în ea.

... Fiule, voi face creştini din piatră, căci aşa este scris în carte."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 martie 1966

„... Puţin mai este şi vom da mână cu mână şi vom citi cartea proorociei de azi, de la început şi până la sfârşit, în faţa a milioane şi milioane de făpturi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 iulie 1966

Anul 1967
Anchetarea

După arestarea creștinilor vizați de Securitate, în timpul interogatoriilor a urmat o altă serie de audieri și declarații de martori în perioada 15-28 ianuarie, și anume:

- Cojanu Gheorghe, 15 ianuarie 1967 (9^{10}-15^{00}) și 20 ianuarie 1967 (8^{10}-14^{20});
- Teodorescu Gheorghe, 16 ianuarie 1967 (16^{30}-18^{00});
- Teodorescu Toma, 16 ianuarie 1967 (18^{10}-20^{00});
- Vasilache Gheorghe, 21 ianuarie 1967 (8^{10}-11^{30});
- Serbinov Popescu Ana, 23 ianuarie 1967 (9^{00}-14^{20});
- Dan Ion, 24 ianuarie 1967 (16^{30}-20^{50});
- Ivan Ion, 24 ianuarie 1967 (9^{00}-16^{30}) și 26 ianuarie (16^{00}-20^{00});
- Dumitra Constantin, 26 ianuarie 1967 (8^{00}-11^{00}, 12^{00}-13^{00});
- Păun Ion, 28 ianuarie 1967 (9^{00}-10^{20}).

Mărturiile sunt asemănătoare în conținutul lor, Securitatea folosind aceleași metode de lucru, așa încât prin întrebările puse, cât și prin răspunsurile consemnate de anchetatori în procesele verbale, să poată învinui pe creștini că desfășoară activitate dușmănoasă ca sectanți din Oastei Domnului sau simpatizanți ai legionarilor.

Cojanu Gheorghe, pentru a se pune la adăpost și a evita eventualele repercusiuni, considerându-se în vârstă și aproape de pensionare, a preferat să ofere informații referitoare la tainele lucrării și să aducă învinuiri și acuze celorlalți creștini urmăriți așa cum cereau anchetatorii.

Proces verbal de ascultare a martorului[139], 15 ianuarie 1967, Ploiești Cojanu Gheorghe

„Ascultarea a început la orele 9^{10} şi s-a terminat la orele 15^{00}.

Întrebare: Declaraţi în mod amănunţit activitatea şi legăturile pe care le-aţi avut cu Stoica Nicolae, Dănciucă Gheorghe, Cruțu Gheorghe, Anton I. Constantin şi alte elemente pe linia asociaţiei interzise Oastea Domnului.

Răspuns: Arăt că eu sunt membru vechi al asociaţiei Oastea Domnului încă din anul 1957. Această asociaţie a funcţionat legal până în anul 1949 când a fost interzisă de către stat. Declar că din anul 1949,

[139] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 368-371 – titular Dănciucă Gheorghe

deşi activitatea asociaţiei Oastea Domnului a fost interzisă, eu totuşi am continuat activitatea în cadrul acestei asociaţii un timp de câţiva ani, iar ulterior, văzând că se iau măsuri de către organele de stat împotriva acelor elemente ce desfăşurau activitate ilegală, am încetat de a mă mai întâlni cu elemente din cadrul Oastea Domnului şi m-am rezumat să citesc Biblia la mine acasă împreună cu familia mea.

Prin anul 1955-1956, am cunoscut-o pe numita Tudorache Virginia, actualmente Stoica Virginia, care pretindea încă de pe atunci că ea ar avea vedenii şi ar vorbi cu Duhul Sfânt.

Ea era în legături pe linia asociaţiei Oastea Domnului cu numitul Albulescu Nicolae din com. Ibrianu, raionul Ploieşti, care era conducătorul asociaţiei Oastea Domnului pe regiunea Ploieşti. Cu numita Tudorache Virginia, numitul Albulescu Nicolae făcea diferite deplasări în unele comune cu membri ai asociaţiei Oastea Domnului, unde organizau adunări clandestine, şi Virginia avea vedenii şi susţinea că ar vorbi cu Duhul Sfânt. Din această cauză Tudorache Virginia era considerată în rândul membrilor asociaţiei Oastea Domnului ca fiind maica Virginia sau considerată ca vasul Domnului.

În anul 1957 numita Tudorache Virginia a fost arestată pentru activitate ilegală dusă pe linia asociaţiei Oastea Domnului, iar în perioada cât a fost în detenţie am contribuit cu sume de bani cca. cinci sute de lei, pe care-i trimiteam familiei ei prin soţia mea Sia sau prin diferiţi credincioşi din com. Proviţa de Jos, ca Anton I. Constantin, Aneta Şovăială şi alţii.

Recunosc că până la arestarea din 1957 a lui Virginia am participat la unele adunări clandestine ţinute în com. Valea Lungă la numitul Gurău Constantin şi Şerban Florian, unde luau parte mai mulţi credincioşi din diferite comune şi unde Virginia avea vedenii. La fel recunosc că asemenea adunări clandestine au avut loc şi la domiciliul meu, unde Tudorache Virginia a avut vedenii.

După ieşirea din detenţie a lui Tudorache Virginia, aceasta s-a căsătorit cu Stoica Nicolae, în anul 1959 sau 1960.

În anul 1959, căsătorindu-se fiica mea Steliana cu Vasilache Gheorghe, cu prilejul acestei petreceri am cunoscut pe Dănciucă Gheorghe zis Mişu, pe Stoica Nicolae, Cruţu Gheorghe din Bucureşti. Menţionez că nunta s-a făcut după obiceiurile şi dogmele asociaţiei Oastea Domnului.

După ce l-am cunoscut pe Dănciucă Gheorghe zis Mişu, acesta mi-a spus că şi el face parte din asociaţia Oastea Domnului de mai mult timp, că organizează diferite adunări pe la domiciliul său şi al altor credincioşi din comunele vecine fără să precizeze la cine anume. Totodată Dănciucă

Gheorghe mi-a spus să continui şi eu activitatea în Oastea Domnului, şi indiferent de consecinţele pe care le-am avea, pentru că activăm ilegal, să nu renunţăm la ea.

Dănciucă Gheorghe spunea că legile statului ar veni de la antichrist, că statul ar fi antichrist, de asemenea că credincioşii în timpurile de astăzi ar fi prigoniţi, că biserica ar fi separată de şcoală, şi copiii nu ar mai avea posibilitatea să înveţe religia, că statul ar urmări distrugerea bisericii şi a credinţei în Dumnezeu. /.../

Cu prilejul adunărilor clandestine la care luam parte şi era prezent Dănciucă Gheorghe, acesta citea din Scriptură anumite versete, pe marginea cărora făcea anumite interpretări care în majoritatea cazurilor erau duşmănoase orânduirii socialiste şi de stat din R.S. România. Astfel, reţin că Dănciucă Gheorghe în anii 1965 şi 1966 şi precizez că ori de câte ori l-am întâlnit din 1959 şi până la arestare în 1966 afirma că regimul comunist din ţara noastră nu ar fi veşnic, că acest regim ar urma să fie schimbat de către aşa-zise popoare creştine, ca S.U.A., Anglia, R.F.G. şi alte state capitaliste, unde susţinea că ar exista mai multe libertăţi decât în ţara noastră. EI susţinea în mod calomnios că regimul de la noi ar fi antichristul pe pământ, că actuala formă de guvernământ din ţara noastră ar fi reprezentantul satanei, atribuind statului nostru cuvinte ca fiara roşie, balaurul cu şapte capete şi zece coarne (conform Apocalipsei, n.r.).

Cu prilejul predicilor ce le ţinea, Dănciucă Gh. făcea propagandă în favoarea începerii unui nou război, prin care va fi lichidat comunismul, explicând că de la marginea lumii ar veni un popor creştin care va începe lupta împotriva domniei lui Gog. Arăt că spunea despre lupta poporului vietnamez, că acolo S.U.A. ar duce războiul de nimicire a comuniştilor, care va cuprinde pe Gog şi Magog, adică va cuprinde războiul pe celelalte state cu regimuri comuniste, pe care le va distruge prin bomba atomică, deoarece ea va veni în locul potopului.

Dănciucă Gh. susţinea că popoarele nu vor mai fi distruse prin potop de apă, ci distrugerea popoarelor comuniste va fi făcută prin foc, cu bombele atomice.

În alte ocazii l-am auzit pe Dănciucă Gh. că ţăranii ar fi fost forţaţi să intre în cooperative agricole, că li s-ar fi luat pământurile şi că astăzi comuniştii le-ar fi luat toate drepturile şi libertăţile de proprietate, dar că C.A.P.-urile nu ar mai dura mult, că şi ele vor fi lichidate odată cu schimbarea regimului comunist din ţara noastră.

În legătură cu Dănciucă Gheorghe mai declar că acesta a fost unul din iniţiatorii construirii casei de rugăciuni la Maluri, denumită templu, şi

unde a depus o intensă activitate la munca de construcţie, cât şi la mobilizarea altor credincioşi de a contribui cu muncă manuală, materiale şi bani.

Am auzit vorbindu-se printre credincioşi că lui Dănciucă Gheorghe îi zicea „Proorocul Daniel" şi că acest nume l-ar fi primit în urma lucrării făcute de Virginia.

Am mai auzit că templul de la Maluri ar fi fost construit de către Stoica Nicolae, Dănciucă Gheorghe, Stoica Virginia şi ceilalţi, cu scopul de a deveni al II-lea Ierusalim, şi că în acest loc ar urma să vină popoarele creştine, ţările capitaliste, care vor învinge comunismul, să se închine.

Vreau să menţionez că acest lucru mi l-a spus şi Dănciucă Gh. în anul 1966, cu prilejul adunărilor clandestine când l-am întâlnit. Recunosc că eu am contribuit cu suma de o mie cinci sute de lei la construcţia templului de la Maluri-Pucioasa, sumă ce am dat-o în mai multe rânduri lui Horja Petre, care era numit prin lucrare „poştaşul templului."

Declar că nu am fost niciodată la acest templu, deoarece eu purtam barbă, iar cei ce vizitau templul trebuiau să fie bărbieriţi tocmai cu scopul de a nu bănui că în acel loc se adună credincioşi din Oastea Domnului. Am auzit că unii din credincioşii care au acceptat să participe la adunările ţinute la templu au fost bărbieriţi de către conducătorii templului, Stoica Nicolae şi Dănciucă Gheorghe zis proorocul Daniel. Am auzit că au fost bărbieriţi din cetăţeni, anume moş Tache şi Coman din oraşul Călăraşi, Cristea Costache din Merii Petchii şi Iordache Dobre din Netezeşti.

Aproximativ prin luna septembrie 1966, au venit în comuna Proviţa de Jos, la botezul unui copil al lui Vasilache Gheorghe, Stoica Nicolae, Anton C. Costel, Dincă Nicolae, Dumitra Costel şi Dănciucă Gheorghe, cu care ocazie acesta din urmă ne-a spus că la Maluri templul este sigilat, că organele de stat au efectuat anchetă şi că unii din fraţi ar fi trădat lucrarea Domnului, în sensul că au făcut declaraţii cu privire la activitatea lor duşmănoasă.

În continuare Dănciucă Gheorghe a spus că este posibil ca unii din fraţi, în urma declaraţiilor făcute de Horja Petre, Turculeţ Costache şi Anton C. Constantin, pe care i-a denumit ca vânzători ai lucrării lui Dumnezeu, să fie arestaţi, indicând să nu vorbească despre activitatea desfăşurată organelor de stat, deoarece cei ce vor face declaraţii vor fi pedepsiţi de Duhul Sfânt pentru trădarea credinţei.

De asemenea, Dănciucă Gheorghe spunea că dacă el va fi arestat nu va declara nimic în legătură cu ceea ce a făcut împotriva statului şi pe linia Oastei Domnului, recomandând şi celor prezenţi la discuţii să procedeze la fel.

Dănciucă Gh. ne-a indicat să nu ne lăsăm de credinţă chiar dacă vom avea de suferit, şi că dacă vom fi anchetaţi, să nu dăm pe faţă nimic în legătură cu activitatea noastră. Totodată ne-a mai indicat ca cei ce vor rămâne în libertate să avem grijă de familiile celor ce vor fi arestaţi, în sensul de a acorda ajutoare materiale.

Acum circa două săptămâni în urmă, după arestarea lui Dănciucă Gh., Stoica Nicolae şi ceilalţi, a venit Sârbu Elena şi a cerut soţiei mele Cojanu Sia, să contribuie cu bani pentru ajutorarea celor de la templu. Arăt că banii i-a strâns Sârbu Elena sau Şovăială Aneta, dar precizez că a primit suma de patruzeci de lei, şi de la Vasilache Gheorghe suma de cca. şaptezeci şi cinci de lei.

Recunosc că eu am ascultat şi am fost de acord cu toate discuţiile duşmănoase pe care le vorbea la adunări Dănciucă Gh., dar nu le-am difuzat mai departe în rândul altor credincioşi.

În anul 1959 l-am cunoscut pe Cruţu Gheorghe zis Tremurică din Bucureşti, care a venit la nunta fiicei mele Steliana cu Vasilache Gh., continuând să mă întâlnesc cu el la unele petreceri, ca nunţi şi botezuri, ultima dată fiind în toamna anului 1966 la un botez al unui nepot de-al meu.

Despre Cruţu Gheorghe declar că în discuţiile ce se purtau pe marginea unor versete din Biblie, el le interpreta în mod duşmănos şi calomnios la adresa orânduirii din ţara noastră.

Reţin că atunci când a fost la botezul făcut de fata mea Steliana, Cruţu Gheorghe după ce s-a citit din Scriptură a început să explice de conducerea actuală care se află în fruntea statului nostru, că ar fi reprezentantul lui antichrist, că domnia lui Gog şi Magog va fi distrusă de războaiele popoarelor creştine, care vor purta un război cu foc, adică cu bombe atomice, care va duce la lichidarea comunismului.

Cruţu Gheorghe ne explica că popoarele creştine în frunte cu S.U.A., R.F.G. şi alte state capitaliste vor duce războiul de nimicire a fiarei roşii, adică a comunismului, şi că toate aceste popoare vor veni să se roage la Ierusalimul Nou, adică la Maluri, explicând că pe munţii Europei vor rămâne morţi toţi cei ce vor fi contra, adică armatele lui Gog, iar în faţa României vor îngenunchea toate popoarele care vor rămâne după focul ce va cuprinde pământul. I-am mai auzit aducând calomnii conducerii statului nostru, afirmând că sub acest regim oamenii nu ar mai avea libertăţi cum aveau pe timpuri când omul făcea ce vrea cu averea lui, dar astăzi oamenilor li s-ar fi luat pământurile şi au devenit robi la stat, care ar lua tot ce produce. De asemenea mai spunea că oamenii nu pot să se mai roage lui Dumnezeu, adică noi, cei ce facem parte din

Oastea Domnului, în sensul de a mai organiza adunări unde să poată cânta, deoarece regimul comunist i-ar persecuta şi că ar lupta să distrugă biserica şi credința. Cruțu Gh., am auzit de la Horja Petre că a contribuit cu sume de bani pentru construirea templului.

După ce am citit prezentul proces verbal de ascultare cuvânt cu cuvânt şi am văzut că cele consemnate corespund întocmai cu declarațiile făcute de mine, îl susțin şi-l semnez.

Anchetator penal de securitate: Maior Nicolae Vasile

Martor: Cojanu Gheorghe"

*

A urmat în stare de arest timp de 3 luni de zile calvarul interogatoriilor și confruntărilor cu martori, și între ei ca arestați, zile la rând, uneori fiind interogați și de două ori sau chiar de trei ori pe zi, până când pe 10 ianuarie 1967 au fost puși sub învinuire *„pentru infracțiunea de uneltire contra ordinei sociale"*[140].

Din derularea interogatoriilor iese în evidență în primul rând intenția Securității de a demonstra că persoanele arestate încalcă legea prin apartenența la Oastea Domnului, asociație interzisă, întâlnirile creștinilor fiind considerate adunări clandestine, încercând astfel să-i scoată în afara legii și a bisericii ortodoxe. În al doilea rând învinuiții erau acuzați de atitudine dușmănoasă față de regimul comunist prin faptul că prin citate și interpretări din Biblie ar asocia comunismul cu antichrist, fiara roșie, sfârșitul lumii, Gog și Magog, despre care s-ar vorbi la întâlnirile dintre creștini, iar regimul comunist ar urmări lichidarea religiei prin prigoana asupra creștinilor.

Pe de altă parte se căuta învinuirea celor arestați de uneltire împotriva orânduirii de stat prin ascultarea de posturi de radio imperialiste, prin discuții despre pregătirea unui război al americanilor și aliaților lor împotriva statelor socialiste pentru lichidarea comunismului, extinderea războiului din Vietnam și către țara noastră, susținerea venirii regelui Mihai în țară pentru a da jos comunismul etc.

Este important de precizat că interogatoriile erau conduse de un ofițer de securitate care scria personal procesele verbale în care erau consemnate întrebările anchetei și răspunsurile celui anchetat, care și acestea erau reformulate de anchetator conform scopului urmărit. La final proce-

[140] Ordonanța de punere sub învinuire, Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 34-35, 138-140, 193-194, 282-284, 326-327, 368-369, 137-138 – titular Dănciucă Gheorghe

sul verbal de interogatoriu era semnat de către cel anchetat fără posibilitatea ca acesta să intervină asupra textului.

Inițial cei arestați și-au menținut poziția care corespundea adevărului, cum că ei nu fac parte din asociația Oastea Domnului, căutând fiecare să acopere în același timp taina coborârii Cuvântului prin Verginica. Dar trădarea vânzătorului Petre Horja, precum și a lui Turculeț Costache, care au făcut jocurile Securității, precum și metodele de lucru ale organelor de anchetă aplicate asupra celorlalți martori sau asupra celor arestați, au determinat în final realizarea de material prin care au fost impuse capetele de acuzare fabricate în prealabil.

Inserăm aici câteva secvențe din timpul anchetărilor, prin care se văd metodele de lucru ale Securității prin tracasare și intimidare psihică, interogări dese și lungi, astfel încât unii dintre cei anchetați mai neputincioși și la capătul puterilor au fost nevoiți să semneze aproape în necunoștință de cauză procesele verbale de interogatoriu prin care *„recunoșteau”* acuzațiile aduse sau făceau acuzații impuse de Securitate la adresa fraților de credință, așa încât puțini dintre ei au putut să-și mențină echilibrul psihic și fizic până la final.

1. Dănciucă Gheorghe

Martorii cu ale căror declarații a fost confruntat Dănciucă Gheorghe sunt: Ungureanu Nicolae (12 ianuarie 1967), Păun Ion (12 ianuarie 1967), Gherasie Dumitra (12 ianuarie 1967), Dimovici Gheorghe (13 ianuarie 1967), Ivan Petre (17 ianuarie 1967, două interogatorii), Matei Gheorghe (19 ianuarie 1967), Creața Constantin (19 ianuarie 1967), Horja Petre (19 ianuarie 1967), Cojanu Gheorghe (20 ianuarie 1967), Anton Florica și Anton C. Constantin (23 ianuarie 1967), Turculeț Costache (25 ianuarie 1967), Ivan Ion (27 ianuarie 1967), Gherasie Vasile (31 ianuarie 1967) și Vasilache Gheorghe (31 ianuarie 1967)[141].

În cadrul anchetei Dănciucă Gheorghe a fost confruntat față în față cu martorii Cojanu Gheorghe (20 ianuarie 1967), Horja Petre (20 ianuarie 1967), Turculeț Costache (25 ianuarie 1967), Anton C. Constantin (27 ianuarie 1967) și Ivan Ion (27 ianuarie 1967)[142].

Presiunea la care erau supuși cei arestați reiese și din întrebările puse de anchetatori în cadrul interogatoriilor. Iată un șir de asemenea întrebări la care a fost supus.

[141] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 41-43, 49-75 – titular Dănciucă Gheorghe
[142] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 79-100 – titular Dănciucă

„În afară de biserică, unde mai mergeaţi să vă rugaţi sau la ce slujbe aţi mai participat ?

Unde totuşi aţi mai participat la slujbe în afară de biserică?

Ce alte persoane au mai participat la aceste rugăciuni făcute de dv.?

Ce credinţă împărtăşeşte Stoica Nicolae şi Virginia?

Dar membru al asociaţiei „Oastea Domnului" când aţi devenit?

Ce funcţie şi nume aţi primit pe linia credinţei şi de la cine anume?

Organele de anchetă cunosc că dv. aţi primit de la Virginica funcţia de purtător de har şi prooroc cu numele de Daniel. Care este adevărul?

Vorbiți despre activitatea desfăşurată în cadrul asociației „Oastea Domnului" şi cu cine aţi fost împreună!

Arătați ce credincioşi aţi cunoscut şi în ce împrejurări?

Ce manifestări duşmănoase la adresa regimului din R.S. România aţi avut faţă de Ungureanu Nicolae?

Ce manifestări duşmănoase la adresa regimului socialist din R.S. România aţi avut faţă de Păun Ion?

Aţi fost scos la anchetă pentru a declara activitatea duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o împotriva regimului socialist din R.S. România până la data arestării.

Ce manifestări duşmănoase aţi avut în legătură cu aşa-zisa schimbare a regimului socialist din R.S. România?

Răspunsurile pe care le-aţi dat nu corespund realităţii deoarece din probele pe care le deţin organele de stat rezultă că aţi desfăşurat până la data arestării activitate duşmănoasă şi v-aţi manifestat dorinţa pentru schimbarea regimului socialist din R.S. România. Arătaţi activitatea duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o.

Arătați ce manifestări duşmănoase la adresa regimului din R.S. România şi a comuniştilor aţi avut faţă de Dimovici Gheorghe.

Declaraţi activitatea duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o împotriva regimului socialist din R.S. România până la data arestării.

Ce manifestări duşmănoase la adresa regimului socialist din R.S. România aţi avut faţă de numitul Creaţa Constantin?

Ce manifestări duşmănoase la adresa regimului din R.S. România aţi avut faţă de Horja Petre?

Arătaţi manifestările duşmănoase ce le-aţi avut la adresa regimului socialist din R.S. România faţă de Cojanu Gheorghe.

Ce manifestări duşmănoase aţi avut faţă de Anton Florica la adresa regimului socialist din R.S. România?

Ce manifestări duşmănoase la adresa regimului socialist din R.S.

România ați avut față de Turculeț Costache?

Declarați manifestările dușmănoase ce le-ați avut față de Ivan Ion.

Ce manifestări dușmănoase la adresa regimului socialist din țara noastră ați avut față de Vasilache Gheorghe?

Întrebare pentru arestatul Dănciucă Gheorghe:

Ce aveți de arătat în legătură cu cele declarate de arestatul Horja Petre, cu privire la activitatea Oastei Domnului?

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Declarați dumneavoastră discuțiile și interpretările pe care le-a făcut Dănciucă Gheorghe cu ocazia adunărilor pe care le-a făcut pe linia Oastei Domnului?

Întrebare pentru arestatul Dănciucă Gheorghe:

Ce aveți de arătat față de declarațiile făcute de Horja Petre cu privire la discuțiile purtate împotriva regimului socialist din R.S. România?

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Arătați când și în ce împrejurări v-ați mai întâlnit cu Dănciucă Gheorghe și discuțiile ce le-ați purtat.

Întrebare pentru învinuitul Dănciucă Gheorghe:

Ce aveţi de arătat faţă de cele declarate de către martorul Turculeţ Costache?

Întrebare pentru martorul Anton C. Constantin:

Arătați dumneavoastră unde l-ați mai întâlnit pe Dănciucă Gheorghe și ce cunoașteți despre activitatea lui?

Întrebare pentru învinuitul Dănciucă Gheorghe:

Ce aveți de declarat față de cele relatate de martorul Anton C. Constantin?

Ivan Petre mărturisește în anul 2015 despre modul cum Securitatea fabrica acuzele împotriva lui Dănciucă Gheorghe și a altor creștini arestați. El fiind arestat și anchetat[143] de Securitate, în cele din urmă a cedat amenințărilor și a acceptat să semneze învinuirile așa cum au fost formulate de anchetator:

„Petrică Horja, vânzătorul de frați, a spus la Securitate că știe și Petrică Ivan, șoferul de la Moroieni, despre adunările care se fac, și a început să mă caute Securitatea. Veneam la servici și găseam la paznic un bilet în care scria: „La ora cutare să vii la biroul rutier, la cutare șef.” Mă duceam, și acolo, ce să vezi? Era securistul care mă lua la întrebări,

[143] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 79–97 – titular Dănciucă Gheorghe

și m-a ținut o noapte. Mă cheamă apoi la Ploiești și mă ține trei nopți să spun ce știu despre Dănciucă, ce știu despre Verginica, dacă-l cunosc pe cutare, dacă-l cunosc pe cutare. La început am luat pe „nu” în brațe, m-am făcut că plouă. Cel care conducea ancheta era maiorul Vasile. A patra noapte pe la unsprezece noaptea maiorul Vasile vine la mine.

— Te-ai hotărât, mă, să scrii declarații contra lui Dănciucă?

— Nu, domnule.

— Nu-mi zi mie domnule, nu-mi zi mie tovarăș, că eu nu sunt tovarăș cu tine, cu un criminal. Să-mi zici „domnule maior.”

Așa am zis.

— Domnule, nu cunosc, nu știu nimic...

— Bine, mă, la beci! Lasă, mă, că te trimit lângă Dănciucă. Cum, mă, nu cunoști pe Verginica?

Și scoate o poză cu nunta mea de la Moroieni, cu sora Verginica lângă Ricuța ca mireasă, cu nașul.

— Nu este asta Vergina aia a voastră? E a mea? Nu-i a voastră, mă?

Ce să mai zic? Scoate o altă poză, de la nunta surorii mele la Mănești, și apoi scoate altă poză cu ea și cu Nicu ginere și mireasă, în dreapta Dănciucă, (nea Mișu) în stânga tanti Lenuța, și în spate eu și Ricuța și alții câți au mai fost.

— Cine-s, mă, ăștia? Sunt eu, mă? Nu ești, bă, cu ăsta, cu ăsta, nu ești tu, mă? Mă!

Scoate o altă poză de la nunta finului Lăzărescu. Nașii cu mireasa, eu în spate cu Ricuța, tanti Lenuța, nea Mișu.

— Cine sunt ăștia, mă? Ce, mă, sunt eu?

— Nu știu, dom’le.

— Ce spui, mă? Gata! Să-și caute șofer directorul – eu eram șoferul directorului - să-și caute șofer, gata, nu mai are șofer.

Ce să fac, cum să fac eu? Aveam doi copii mici. Mi-a fost frică de pușcărie, de un astfel de viitor, că dacă acuma lipsesc de acasă, ce face ea, biata Ricuța? Am pus starea materială înainte, am picat. Și-am zis:

— Domnule, scrieți ce vreți, și eu semnez. Scrieți ce vreți, și eu semnez, gata.

— Da scrie tu!

— Nu mai sunt în stare să scriu eu.

Și a scris, și a adăugat alte învinuiri fabricate de el, că ne adunăm toți la adunări și ascultăm ”Vocea Americii”, „Europa Liberă”, „Vocea Vaticanului”, că vorbim despre războiul dintre americani și comuniști, că propovăduim să răsturnăm regimul, că vine regele Mihai și noi îl

susținem pe regele Mihai. Astea au fost învinuirile, și a scris toate astea, și pe urmă eu am semnat.

M-a arestat. A fost procesul la Ploiești. Mi-a fost jenă. A fost o cădere a mea. N-am dus-o ușor, că Ricuța nici nu se mai uita la mine, mă făcea trădător, și eu trebuia să tac.

Și a fost procesul de la Ploiești, unde l-au condamnat șapte ani pe nea Mișu și pe alții cinci ani. Acolo în sală nea Mișu a zis: „Unul fac!", a zis în gura mare: „Un an fac!" Dar maiorul Vasile zice: „Acolo-ți putrezesc oasele, Dănciucă! O să faci 14 ani, nu 7." „Un an fac!" Și au trecut securistul cu ostașii și cu nea Mișu pe lângă mine. Ei, putea să se uite nea Mișu la mine cu o încruntătură mai așa, mai cu ură, dar s-a uitat la mine zâmbind și zice: „Un an fac!"

Într-un fragment din Procesul verbal de interogatoriu[144] în care Dănciucă Gheorghe a fost confruntat cu declarația martorului Ivan Petre în data de 17 ianuarie 1967 la Ploiești, se poate vedea felul formulării întrebărilor, și deci intimidarea care se dorea, și prin care s-ar fi putut obține rezultatele așteptate de anchetatori, și iată:

„Întrebare: Declarați activitatea dușmănoasă pe care ați desfășurat-o împotriva regimului socialist din R.S. România până la data arestării.

Răspuns: Nu recunosc să fi desfășurat activitate dușmănoasă împotriva regimului socialist din R.S. România.

Întrebare: Nu declarați adevărul deoarece din probele pe care le avem rezultă că ați avut de mai multe ori până la data arestării cu prilejul unor adunări clandestine pe linia asociației „Oastei Domnului", manifestări dușmănoase la adresa regimului din țara noastră. Arătați adevărul în legătură cu manifestările dușmănoase ce le-ați avut.

Răspuns: Eu nu am avut manifestări dușmănoase la adresa regimului socialist din R.S. România. /.../

Întrebare: Declarați discuțiile cu caracter dușmănos pe care le-ați avut la adresa regimului din țara noastră față de Ivan Petre.

Răspuns: Față de numitul Ivan Petre eu nu am avut manifestări dușmănoase la adresa regimului socialist din R.S. România.

Întrebare: În procesul verbal de ascultare din ziua de 21 octombrie 1966 martorul Ivan Petre arată: „În luna octombrie 1965 Dănciucă Gheorghe când era cu mine și cu alți credincioși a adus unele calomnii la adresa comuniștilor, afirmând că cuvântul Gog din Scriptură s-ar re-

[144] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 51-54 – titular Dănciucă Gheorghe

feri la comuniști, că aceștia ar fi fiara roșie, că în curând vor avea loc mari schimbări, susținând că comuniștii care luptă împotriva credinței și a bisericii vor fi distruși de către popoarele creștine." Declarați manifestările dușmănoase pe care le-ați avut.

Răspuns: /.../ Atunci când l-am întâlnit pe Ivan Petre recunosc că am discutat anumite chestiuni legate de Scriptură, dar nu recunosc să fi avut manifestările dușmănoase pe care le declară sus-numitul.

Întrebare: În aceeași declarație Ivan Petre mai declară: „Dănciucă Gheorghe susținea că un al treilea război mondial, așa cum scrie la Scriptură, va fi purtat cu puterea lui Dumnezeu de popoarele creștine asupra popoarelor păgâne și că atunci va fi un singur stăpân, deoarece comunismul va fi distrus." Arătați manifestările dușmănoase ce le-ați avut.

Răspuns: Am luat cunoștință și declar că nu recunosc afirmațiile dușmănoase la adresa comuniștilor, pe care le declară Ivan Petre că le-aș fi avut eu.

Întrebare: În continuare, din declarația lui Ivan Petre vi se mai citește un pasaj în care arată: „Am fost de mai multe ori la domiciliul lui Dănciucă Gheorghe, unde am luat parte la adunări, unde, după ce făceam rugăciunile de seară, se ascultau emisiunile postului de radio Vocea Americii, iar știrile ascultate le comenta în mod dușmănos la adresa regimului socialist din țara noastră, afirmând că războiul din Vietnam va fi extins și asupra celorlalte țări socialiste și se va termina cu comuniștii." Mai susțineți că nu ați avut manifestări dușmănoase la adresa regimului socialist din R.S. România?

Răspuns: /.../ Nu recunosc să fi făcut afirmațiile dușmănoase pe care le arată Ivan Petre. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Moisă Nicolae"

2. Stoica Nicolae

Sub starea de arest Stoica Nicolae a fost supus interogatoriilor și confruntărilor[145] prin 12 interogatorii oficiale, individuale și de confruntare, într-o perioadă de 3 luni, 22 decembrie 1966 - 3 aprilie 1967, și a fost confruntat cu martorul Turculeț Costache (26 ianuarie 1967)[146]. Un șir de întrebări din interagorii îl listăm aici:

[145] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 120-137, 141-158 – titular Dănciucă Gheorghe
[146] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 153-155 – titular Dănciucă Gheorghe

„Ancheta vă cere să faceţi declaraţii despre împrejurările în care aţi cunoscut-o pe numita Stoica Virginia, fostă Tudorache, din oraşul Pucioasa, satul Maluri?

Arătaţi dacă căsătoria cu Tudorache Virginia a fost făcută din vreo obligaţie, din vreo parte, a rudelor sau personală.

Organele de anchetă vă cer să precizaţi când a venit organul de miliţie de v-a ridicat de la locuinţa lui Stoica Dumitru din comuna Măneşti.

În declaraţiile făcute până în prezent aţi căutat să ascundeţi adevărul în legătură cu împrejurările în care aţi cunoscut-o pe Tudorache Virginia, pentru care organele de anchetă vă prezintă o declaraţie dată de dv. şi scrisă cu cerneală. O recunoaşteţi, şi ce aţi declarat în cuprinsul ei?

Ancheta vă cere să părăsiţi poziţia de negare şi să faceţi declaraţii sincere cu privire la împrejurările în care aţi cunoscut-o pe Tudorache Virginia.

Ancheta vă cere să faceți declarații cu privire la persoanele care au participat la adunările ce s-au ținut la Maluri-Pucioasa, unde Virginia Stoica avea „vedenii”.

Arătați dacă la templu au avut loc oficierea de slujbe și cine a luat parte. Ancheta vă cere să declarați când și de către cine s-a hotărât să se construiască templul în Pucioasa, satul Maluri.

Ancheta vă cere să dați explicații și să faceți în continuare declarații cu privire la activitatea desfășurată în asociația Oastea Domnului.”

3. Cruțu Gheorghe

Pe perioada anchetei Cruțu Gheorghe a fost supus interogatoriilor și confruntărilor, în total un număr de 21 interogatorii oficiale[147] luate într-o perioadă de 3 luni: 22 decembrie 1966 - 3 aprilie 1967.

Martorii cu ale căror declarații a fost confruntat Cruțu Gheorghe sunt: Ivan Petre (14 ianuarie 1967), Dimovici Gheorghe (17 ianuarie 1967), Horja Petre (18 ianuarie 1967), Matei Gheorghe (19 ianuarie 1967), Turculeț Costache (25 ianuarie 1967), Dan Ion (27 ianuarie 1967)[148].

În cadrul anchetei Cruțu Gheorghe a fost confruntat cu martorii Cojanu Gheorghe (20 ianuarie 1967), Horja Petre (21 ianuarie 1967), Turculeț Costache (25 ianuarie 1967), Anton C. Constantin (27 ianuarie 1967), Ivan Ion (27 ianuarie 1967)[149].

Citățm iarăși întrebări din interogatoriile la care a fost supus Cruțu Gheorghe:

[147] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 178-192, 195-238 – titular Dănciucă Gheorghe
[148] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 198-209 – titular Dănciucă Gheorghe
[149] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 222-236 titular Dănciucă Gheorghe

„Ce scop au avut vizitele ce vi le-aţi făcut cu persoanele mai sus-amintite?

Cu ocazia vizitelor ce vi le-aţi făcut reciproc ce discuţii aţi avut?

Ancheta revine asupra ultimelor două întrebări şi vă cere să arătaţi în ce scop v-aţi vizitat cu persoanele declarate mai sus şi ce discuţii aţi avut.

Ancheta vă atrage atenţia şi vă cere să arătaţi scopul vizitelor şi ce discuţii aţi avut.

Ancheta revine şi vă cere să declaraţi ce discuţii aţi avut cu Stoica Nicolae şi cu Virginia cu această ocazie.

Arătaţi ce alte vizite v-au mai făcut Stoica Nicolae şi celelalte persoane din regiunea Ploieşti pe care le cunoaşteţi.

Aceste deplasări şi adunări, pe linia cărei grupări religioase erau organizate?

Dacă au fost organizate pe linia bisericii ortodoxe, de ce aţi ţinut adunări în afara localurilor acestei biserici?

Din punct de vedere al legii ce caracter au avut aceste adunări dacă s-au ţinut în afara bisericii?

Ce anume se discuta în adunările la care aţi participat, atât în Bucureşti, Provița, cât şi la Maluri?

Ce înţelegeţi şi cum aţi explicat problema venirii antichristului?

În cadrul adunărilor la care aţi participat împreună cu ceilalţi credincioşi, cine apreciaţi că este antichrist?

Ancheta revine asupra acestei probleme şi vă cere să arătaţi ce interpretări aţi făcut în cadrul adunărilor cu credincioşii cu privire la antichrist.

Arătaţi manifestările duşmănoase pe care le-aţi avut la adresa regimului din R.S. România.

Ce calomnii şi injurii aţi adus la adresa comuniştilor cu ocazia adunărilor clandestine la care aţi luat parte pe linia asociaţiei Oastea Domnului?

Vorbiţi despre manifestările duşmănoase pe care le-aţi avut în legătură cu aşa-zisa schimbare a regimului din R.S. România.

Ce manifestări duşmănoase aţi avut la adresa regimului din R.S. România faţă de Ivan Petre?

Declaraţi manifestările duşmănoase pe care le-aţi avut la adresa regimului socialist din R.S. România faţă de Dimovici Gheorghe, zis Dode.

Ce manifestări duşmănoase aţi avut la adresa regimului din ţara noastră faţă de numitul Dan Ion?

Organele de anchetă vă cer să faceţi declaraţii cu privire la activitatea duşmănoasă desfăşurată în cadrul asociaţiei Oastea Domnului sub acoperirea de credincios.

Organele de anchetă vă cer să faceţi declaraţii cu privire la discuţiile duşmănoase purtate în prezența dv. de către numitul Cojanu Gheorghe din comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina.

4. Anton I. Constantin

Sub starea de arest, Anton I. Constantin a fost supus interogatoriilor și confruntărilor, în total un număr de 18 interogatorii oficiale[150] luate într-o perioadă de 3 luni: 22 decembrie 1966 - 31 martie 1967.

Anton I. Constantin a fost confruntat cu declarațiile lui Horja Petre (10 ianuarie 1967)[151].

Enumerăm întrebările din interogatoriile la care a fost supus Anton Constantin:

„Acum vi se cere să declaraţi de când faceţi parte din asociaţia Oastea Domnului.

Şi ce alte activităţi mai desfăşuraţi?

Unde se mai ţineau adunări ale asociaţiei Oastea Domnului din comuna Proviţa de Jos în afară de biserică?

Până când s-au ţinut aceste adunări în biserica din comuna Proviţa?

După interzicerea asociaţiei Oastea Domnului ce activitate aţi mai desfăşurat dv. pe această linie?

Declaraţi ce cunoştinţe aveţi în alte localităţi, care fac parte din asociaţia interzisă Oastea Domnului.

Vorbiţi despre activitatea clandestină pe care aţi desfăşurat-o pe linia asociaţiei interzise Oastea Domnului şi cu cine.

Ce vorbea numita Stoica Virginia în somn şi ce vă spunea în adunare?

Când se ţineau aceste adunări la domiciliul numitului Stoica Nicolae?

Dar la dv. acasă ce adunări se ţineau şi cine participa?

Şi ce spunea cu această ocazie numita Stoica Virginia?

Declaraţi ce cunoaşteţi în legătură cu templul construit în satul Maluri şi în ce scop s-a făcut.

Declaraţi ce discuţii cu caracter ostil orânduirii de stat din ţara noastră s-au purtat în cadrul adunărilor la care aţi participat, şi în ce au constat acestea.

Revenim asupra celor declarate de dumneavoastră în procesele ver-

[150] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 255-281, 285-297 – titular Dănciucă Gheorghe
[151] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 280-281 – titular Dănciucă Gheorghe

bale de interogatoriu anterioare, și ancheta vă cere să declarați ce afirmații dușmănoase regimului socialist din țara noastră ați făcut cu ocazia adunărilor religioase clandestine pe linia asociației Oastea Domnului.

Ancheta vă atrage atenția să părăsiți această poziție de negare și să declarați adevărul cu privire la discuțiile dușmănoase regimului socialist din țara noastră, pe care le-ați purtat.

Organele noastre dețin materiale din care rezultă că dumneavoastră ați făcut în cadrul adunărilor clandestine Oastea Domnului și unele afirmații dușmănoase statului nostru. Despre acest lucru să ne declarați.

Declarați anchetei ce afirmații dușmănoase ați făcut la adresa regimului din țara noastră cu ocazia adunărilor clandestine pe linia asociației Oastea Domnului.

Pentru a vă dovedi contrariul, ancheta vă dă un citat din declarația arestatului Horja Petre.

Ce discuții s-au mai purtat în timpul adunării pe marginea celor citite din Scriptură?

Ancheta vă mai redă în continuare un citat din declarația numitului Horja Petre: „Venind vorba despre antichrist...” Nici acest citat nu vă reamintește nimic?

În continuarea declarațiilor Horja Petre a mai arătat: „Anton I. Constantin ne-a arătat o stea cu cinci colțuri și ne-a spus.....” Referitor la aceasta ancheta vă cere să declarați adevărul și să nu mai ascundeți nimic din cele afirmate.

Ce alte afirmații dușmănoase orânduirii socialiste și de stat ați mai făcut?

Declarați anchetei dintre cărțile respective care le-ați folosit la îndoctrinarea dumneavoastră mistico-religioasă pe linia asociației interzise Oastea Domnului.

5. Stoica Dumitru

Stoica Dumitru a fost supus unui număr de 11 interogatorii oficiale[152] luate într-o perioadă de 3 luni: 22 decembrie 1966 - 31 martie 1967.

Inserăm doar câteva întrebări din interogatoriile la care a fost supus Stoica Dumitru:

[152] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 311-325, 328-341 – titular Dănciucă Gheorghe

„Revenim asupra procesului verbal de interogator din 22.12.1966 şi vă cerem să faceţi declaraţii complete în legătură cu activitatea misticoreligioasă pe care aţi desfăşurat-o în cadrul asociaţiei Oastea Domnului.

/.../ Din anul 1959 până în anul 1966 aţi desfăşurat o intensă activitate de îndoctrinare mistică în gruparea Oastei Domnului participând la adunările clandestine ce se ţineau chiar şi la domiciliul lui Stoica Dumitru, sub masca cărora desfăşura o intensă activitate de agitaţie duşmănoasă, propaga declanşarea unui nou război prin care spera ca imperialiştii ar putea schimba actuala formă de guvernământ, prin care s-ar lichida regimul socialist din ţara noastră.

Mai vi se pune în sarcină că aţi făcut audieri la radio a emisiunilor în limba română a posturilor imperialiste, iar pe marginea ştirilor transmise făceaţi comentarii tendenţioase şi ostile pe seama regimului actual din R.S. România.

Ce aveţi de declarat în legătură cu învinuirile ce vi se aduc prin ordonanţa ce v-a fost prezentată?

Organele de anchetă revin şi vă cer să faceţi declaraţii cu privire la activitatea ostilă pe care aţi desfăşurat-o sub masca credinţei împotriva regimului din R.S. România.

6. Ioniță Radu zis Răducanu

Ioniță Radu zis Răducanu a fost supus interogatoriilor și confruntărilor cu martori, în total un număr de 17 interogatorii oficiale[153] luate într-o perioadă de 3 luni: 22 decembrie 1966 - 31 martie 1967.

Martorii cu ale căror declaraţii a fost confruntat Ioniță Radu zis Răducanu sunt: Turculeț Costache (6 ianuarie 1967), Matei Gheorghe (6 ianuarie 1967), Horja Petre (19 ianuarie 1967), Turculeț Costache (26 ianuarie 1967), Dumitra Constatin (26 ianuarie 1967), Păun Ion (27 ianuarie 1967)[154].

În cadrul anchetei Ioniță Radu zis Răducanu a fost confruntat cu Turculeț Costache (26 ianuarie 1967), Dumitra Constantin (26 ianuarie 1967), Anton C. Constantin (27 ianuarie 1967), Păun Ion (28 ianuarie 1967)[155].

Listăm doar întrebările din interogatoriile la care a fost supus Ioniță Radu zis Răducanu:

[153] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 355-367, 370-415 – titular Dănciucă Gheorghe
[154] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 366-367, 374-379, – titular Dănciucă Gheorghe
[155] Arh. CNSAS – Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 405-413 titular Dănciucă Gheorghe

„Arătaţi din ce sectă religioasă ilegală aţi făcut parte, de când anume şi cu cine?

Cunoaşteţi vreo persoană care a făcut sau face parte dintr-o sectă ilegală?

Stoica Nicolae cu soţia sa Virginia din ce sectă religioasă fac parte?

În interogatoriul anterior aţi arătat că numitul Turculeţ C. umbla la el cu cărţi de rugăciuni de-ale Oastei Domnului. Dumneavoastră aţi citit vreodată asemenea cărţi religioase?

Dumneavoastră de când faceţi parte din asociaţia religioasă Oastea Domnului?

Arătaţi de când aţi intrat în relaţii cu Stoica Nicolae şi soţia sa Verginica.

Care dintre persoanele participante la aceste nunţi au ţinut predici şi au citit din Scriptură?

În continuarea interogatoriului anterior arătaţi de când faceţi parte din asociaţia Oastea Domnului şi cu cine anume aţi activat.

Cu care din credincioşii creştin ortodocşi vă adunaţi dumneavoastră şi unde anume?

La Stoica Nicolae în satul Maluri când v-aţi întâlnit cu credincioşi de-ai dumneavoastră?

Dar la Dănciucă Gheorghe şi Stoica Dumitru de câte ori v-aţi găsit cu fraţi de credinţă?

Când aţi luat parte la „vedeniile” ce le avea Stoica Verginica în casa din satul Maluri?

Organele de anchetă vă cer să declaraţi la cine aţi fost seara de s-a ţinut adunare, şi cu care ocazie Virginia a avut „vedenii”.

Pentru a vă reaminti, organele de anchetă vă prezintă un citat din declaraţia martorului Turculeţ Constantin.

Nu sunteţi sincer, şi prin răspunsul dat căutaţi să ascundeţi faptele săvârşite.

Hotărâţi-vă şi faceţi declaraţii cu privire la activitatea desfăşurată de dumneavoastră şi ceilalţi împotriva regimului din R.S. România sub masca credinţei.

Hotărâţi-vă şi faceţi declaraţii complete cu privire la activitatea duşmănoasă dusă împotriva regimului din ţara noastră.

Vi se prezintă un carnet în care sunt scrise un număr de 49 de cântece, care au ca titulatură: „Slăvit să fie Domnul, La miezul nopţii va veni, Tatăl nostru cel din cer, O, ce valuri de-ndurare, Veniţi fraţilor cu toţii, Cruce sfântă părăsită, Păstorul Cel bun”, şi altele, care la terminare au scrise cuvintele: „Slăvit să fie Domnul.”

Ancheta vă cere să daţi explicaţii; cui aparţine acest caiet, cine l-a scris şi ce conţinut are?

Ancheta vă cere să declaraţi dacă aţi făcut parte din asociaţia Oastea Domnului.

Organele de anchetă vă cer să declaraţi când şi cu cine aţi luat parte la „vedeniile" pe care le avea Stoica Virginia când pretindea că ar vorbi cu Duhul Sfânt.

Organele de anchetă constată că nu sunteţi sincer, şi prin răspunsul dat căutaţi să ascundeţi adevărul în legătură cu participarea dumneavoastră la adunările clandestine ce s-au ţinut la templul din Maluri.

Hotărâţi-vă şi declaraţi adevărul în legătură cu participarea dumneavoastră la „vedeniile" numitei Virginia Stoica, care au avut loc la Maluri până la arestare. /.../ Hotărâţi-vă şi faceţi declaraţii complete cu privire la activitatea desfăşurată în cadrul asociaţiei Oastea Domnului.

Nu sunteţi sincer, şi vă menţineţi pe poziţie de negare a activităţii desfăşurate. /.../ Faceţi declaraţii complete cu privire la activitatea pe care aţi desfăşurat-o cu celelalte elemente din cadrul asociaţiei Oastea Domnului.

Organele de anchetă vă cer să faceţi declaraţii cu privire la activitatea desfăşurată pe linia asociaţiei Oastea Domnului până la arestare.

Vorbiţi despre activitatea duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o sub masca religiei dusă împotriva regimului din R.S. România. /.../

Hotărâţi-vă şi faceţi declaraţii cu privire la activitatea ostilă desfăşurată de dumneavoastră şi celelalte elemente din asociaţia Oastea Domnului împotriva regimului din R.S. România.

Ce manifestări duşmănoase aţi avut faţă de martorul Dumitra Constantin la adresa regimului din ţara noastră? /.../

Ce mai aveţi de spus? Faceţi declaraţii complete cu privire la activitatea duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o cu celelalte elemente pe linia şi sub acoperirea credinţei.

Declaraţi manifestările pe care le-aţi avut la adresa regimului socialist din ţara noastră în prezenţa martorilor Anton C. Constantin şi Păun Ion cu ocazia întâlnirilor pe care le aveaţi pe linia Oastei Domnului până la arestare.

Răspunsul dumneavoastră este formal şi nu corespunde adevărului. /.../ Hotărâţi-vă şi declaraţi întreaga activitate duşmănoasă pe care aţi desfăşurat-o contra regimului nostru, sub masca religiei.

Nu sunteţi sincer şi continuaţi să faceţi declaraţii mincinoase. /.../ Ce mai aveţi de spus? Hotărăşte-te şi declară întreaga activitate duşmănoasă.

Organele de anchetă vă cer să faceţi declaraţii cu privire la activi-

tatea desfășurată sub masca religiei, îndreptată împotriva regimului socialist din R.S. România.”

7. Horja Petre

Sub stare de arest Horja Petre a fost supus unui număr de 14 interogatorii oficiale[156] într-o perioadă de 3 luni: 22 decembrie 1966 - 31 martie 1967. Din proprie inițiativă Horja Petre a dat o declarație de 77 de pagini pe parcursul a patru zile fără întrerupere, 25-28 decembrie 1966, în care a oferit Securității amănunțit tainele din popor, trădând pe Verginica și frații de credință.

Alegând astfel să colaboreze cu Securitatea Horja Petre a fost folosit pentru a aduce acuzații celorlalți creștini arestați așa cum impuneau anchetatorii, fiind folosit apoi și pentru confruntări directe cu ei.

Iată o selecție de întrebări din interogatoriile la care a fost supus după arestare.

„*Ce cunoașteți despre activitatea politică desfășurată de numitul Anton I. Constantin?*

În cadrul asociației religioase Oastea Domnului ce acțiuni cunoașteți că a întreprins numitul Anton I. Constantin?

Declarați anchetei ce afirmații dușmănoase regimului socialist din țara noastră a făcut numitul Anton I. Constantin cu ocazia adunărilor clandestine religioase Oastea Domnului sau în alte împrejurări?

Ce alte afirmații dușmănoase cunoașteți că a mai făcut numitul Anton I. Constantin la adresa regimului socialist din România? La cine se referea Anton I. Constantin când afirma că străinătatea nu l-ar lăsa pe antichrist să prigonească creștinismul?

Când numitul Anton I. Constantin sau ceilalți membri ai asociației religioase clandestine Oastea Domnului făceau asemenea afirmații ostile regimului socialist din țara noastră, sau în general despre comunism, dumneavoastră ce atitudine ați luat?

Referitor la manifestările dușmănoase regimului socialist din țara noastră avute de dumneavoastră, vom reveni într-un alt proces verbal de interogatoriu, iar acuma ancheta vă cere să declarați ce alte aspecte mai cunoașteți despre Anton I. Constantin pe linia activității religioase clandestine Oastea Domnului.

[156] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. II, filele 92-136, 139-149 – titular Dănciucă Gheorghe

Ce persoane au mai fost de față la discuțiile pe care le-ați purtat în luna mai 1960 în casă la Virginia Stoica cu numitul Dănciucă Gheorghe?

Ce alte discuții cu caracter politic dușmănoase regimului socialist din țara noastră a mai purtat numitul Dănciucă Gheorghe cu dumneavoastră?

Ce alte aspecte mai cunoașteți în legătură cu activitatea religioasă interzisă pe linia asociației Oastea Domnului desfășurată de numitul Dănciucă Gheorghe?"

După stabilirea probelor privind săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinei sociale Procuratura Militară Ploiești a considerat prin procesele verbale din 31 martie și 3 aprilie 1967 că *„sunt suficiente probe pentru trimiterea în judecată"*. Celor arestați li s-a adus la cunoștință întreg conținutul dosarului și încadrarea juridică a faptei[157].

Procesul

După culegerea probelor pe o perioadă de 3 luni, timp în care au avut loc interogări și confruntări între cei arestați, precum și audieri de martori, secția de anchete penale din cadrul Direcției Regionale M.A.I. Ploiești a întocmit în 12 aprilie 1967 concluziile de învinuire[158] prin care s-a dispus *„înaintarea dosarului de anchetă penală nr. 1074/1966, împreună cu concluziile de învinuire, Procuraturii Militare Ploiești, spre confirmare și trimiterea în judecată la Tribunalul Militar București"*.

În data de 14 aprilie 1967 Procuratura Militară Ploiești a consemnat pe respectivul document: *„În baza art. 267 alin. (8) c.p.p., confirm concluziile de învinuire întocmite în cauză și, potrivit art. 269 c.p.p. dispun trimiterea în judecată în stare de arest a învinuiților, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 209 pct. 2 lit. a) c.p."*

Învinuirile de care se făceau vinovați cei trimiși în judecată, și pe care anchetatorul susținea că aceștia le recunosc parțial sau integral, erau desfășurarea de activități ilegale mistico-religioase pe linia asociației interzise Oastea Domnului – acuzație sub acoperirea căreia anchetatorii au semnalat:

- cei învinuiți aveau anumite funcții: Dănciucă Gheorghe – proorocul Daniel, Stoica Nicolae – preot al templului, Horja Petre – poștaș al

[157] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. I, filele 104, 159, 239, 298, 342, 416 și vol. II, fila 150 – titular Dănciucă Gheorghe

[158] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. III, filele 338-357 – titular Dănciucă Gheorghe

templului, Anton Constantin purtător de har, Stoica Dumitru dascăl al templului, Stoica Virginia vasul Domnului etc.;

- faptul că Virginia are harul de a vorbi prin ea Duhul Sfânt;
- atragerea și convertirea la activitatea ei a unor persoane;
- oficierea slujbelor clandestine în satul Maluri-Pucioasa;
- contribuții în bani, alimente și bunuri, precum și prestarea de muncă la construcția unei case de oaspeți și a templului la Maluri;
- stabilirea de căsătorii între fiii și fiicele membrilor, botezuri și înfieri de copii între aceștia;

De asemenea cei învinuiți erau acuzați de desfășurarea unei intense activități de agitație și propagandă cu caracter contrarevoluționar, care a constat în:

- interpretări tendențioase potrivit cărora creștinii ar fi prigoniți și persecutați de către legile statului, fiind folosite epitete jignitoare și defăimătoare la adresa comuniștilor și a statului nostru socialist ca: antichrist, fiara roșie, balaurul cu șapte capete, Gog și Magog etc;
- propaganda în favoarea declanșării unui război în care popoarele creștine ca S.U.A., R.F.G. și alte state ar învinge statele socialiste, astfel comunismul ar fi lichidat;
- audierea emisiunilor transmise în limba română ale unor posturi străine de radio – Europa Liberă, Vocea Americii și Vatican, ale căror știri le comentau calomnios la adresa regimului comunist.

În opinia organelor de anchetă, dovedirea acuzațiilor s-a realizat pe deplin pentru fiecare învinuit în parte, în primul rând cu declarațiile date de Horja Petre, precum și cu ale celorlalți coînvinuiți, coroborate cu declarațiile martorilor Turculeț Costache, Anton C. Constantin, Cojanu Gheorghe etc. și fotocopiile corpurilor delicte de la dosar.

Prin acest document au fost propuși spre a fi citați în instanță cei șapte învinuiți și 24 de martori din localitățile Raciu, Moroieni, Tătărani, Provița de Jos, Maluri, Mănești, Pucioasa, Căprioru și București.

În fața instanței în cadrul ședinței publice de judecată din data de 19 mai 1967 au fost interogați toți cei șapte inculpați în dosarul nr. 132/1967 al Tribunalului Militar București.

Din cuprinsul proceselor verbale de interogatoriu de inculpat întocmite cu acest prilej reiese că Stoica Nicolae, Stoica Dumitru, Ioniță Radu zis Răducanu și Horja Petre își mențin declarațiile date la anchetă, în timp ce Dănciucă Gheorghe, Anton I. Constantin și Cruțu Gheorghe revin asupra acestor declarații.

Cruțu Gheorghe își justifică atitudinea afirmând că *„Eu am recunoscut la anchetă unele fapte cu privire la afirmațiile dușmănoase pe care le-aș fi făcut eu sau mai mulți membri ai sectei, deoarece am văzut că așa declară martorii și mi-am însușit și eu ce au spus ei.”*

Este elocvent procesul verbal de interogatoriu luat inculpatului Dănciucă Gheorghe, pe care îl inserăm așa cum a fost prezentat în rezumat în ședință.

Proces verbal de interogator de inculpat[159],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Dănciucă Gheorghe

„/.../ Răspuns: Am devenit pocăit sau membru în Oastea Domnului din anul 1960.

Nu recunosc că noi am ţinut adunări în cadrul sectei, ci ne făceam numai vizite cu ocazia unor sărbători, sau duminica după slujba de la biserică. Cu această ocazie noi citeam din Biblie şi făceam interpretarea ei. Menţionez că în cadrul interpretărilor pe care le-am făcut din Biblie am discutat că dacă popoarele lumii nu se vor înțelege va veni un cataclism care va distruge omenirea. Nu recunosc că am discutat despre schimbarea regimului din ţara noastră în urma unui război. Asemenea vizite se ţineau la diferiţi cetăţeni, printre care şi la inculpaţi.

Recunosc că am audiat uneori posturi de radio imperialiste, unele pentru a audia slujbe religioase, iar altele pentru ca să ascult ştirile transmise. Aceste ştiri le-am ascultat împreună cu membrii familiei mele, adică Stoica Dumitru, Stoica Gheorghe.

Este adevărat că Stoica Nicolae şi Stoica Virginia şi-au construit o casă în comuna Maluri. Această casă a fost construită cu ajutorul bănesc al unor credincioşi sub formă de milostenie. De asemenea, mai mulţi membri ai Oastei Domnului au muncit efectiv la construirea casei. La această casă i s-a spus şi „templu” pentru că în ea vorbea Dumnezeu prin numita Stoica Virginia. Eu însă am înţeles că i se spune „templu” chiar lui Stoica Virginia, căreia i se mai spunea şi „vasul Domnului.”

Recunosc că în această casă s-au ţinut şi slujbe religioase (acatiste, utrenie etc.), una din ele fiind înregistrată chiar pe bandă de magnetofon. La aceste slujbe Stoica Nicolae ţinea loc de preot, iar eu am cântat ca dascăl. Ca dascăli au mai cântat Stoica Dumitru şi Anton I. Constantin. Slujbele s-au ţinut la dorinţa lui Stoica Virginia, care era bolnavă şi nu putea să meargă la biserică. Am luat parte la adunările unde Stoica Vir-

[159] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 51-52 – titular Dănciucă Gheorghe

ginia avea vedenii, cu menţiunea că eu credeam că într-adevăr prin ea vorbeşte Dumnezeu. Uneori am scris vedeniile pe care le avea aceasta, adică cuvintele pe care le rostea, şi ulterior le-am citit la domiciliul meu, la o altă adunare a neamurilor mele.

Nu recunosc că am purtat discuţii duşmănoase în legătură cu schimbarea regimului din ţara noastră. Nu am spus că se va întoarce regele Mihai în ţară. În legătură cu aceasta s-a discutat numai despre faptul că în Scriptură scrie despre Marele Voievod Mihail. Nu este adevărat că am discutat că antichrist, satana, fiara roşie şi alte denumiri din Biblie s-ar referi la regimul comunist şi că acest regim persecută pe credincioşi.

Unele căsătorii din cadrul sectei s-au făcut din aşa-numitele porunci ale lui Dumnezeu transmise de Stoica Virginia cu ocazia vedeniilor, în sensul că aceasta spunea că este de acord cu căsătoriile proiectate. De asemenea unele înfieri se făceau numai între credincioşi. Şi eu am dat un copil unor rude ale mele ca să fie înfiat.

Recunosc că în 1964 am pus pe Ivan Petre să scrie două scrisori care conţineau ameninţări la adresa numiţilor Teodorescu Toma şi Teodorescu Gheorghe, în care făceam şi unele afirmaţii duşmănoase numai ca să-i înfricoşez. Eu îi uram pe aceştia, în special pe Teodorescu Toma pentru că fusesem şi eu în învăţământ cu el şi am avut neplăceri din cauza lui.

Horja Petre declară împotriva mea pentru că-mi poartă duşmănie, întrucât eu i-am făcut observaţii că a înşelat pe nişte cetăţeni în legătură cu cumpărarea unei case. Eu i-am făcut observaţii ca între credincioşi.

Am muncit efectiv la construirea templului din com. Maluri şi am dat şi şapte sute de lei în calitate de rudă a lui Stoica Nicolae. La diferite petreceri (nunţi, botezuri) sau la înmormântări şi parastase am fost în Bucureşti, Călăraşi şi comunele Sudiţi, Proviţa şi altele.

Este adevărat că Stoica Nicolae şi Virginia au rugat pe Anton C. Constantin ca la el să primească diferiţi oameni care veneau la Maluri pentru ca să participe la vedenii. La acesta au venit o serie de cetăţeni care lucrau uneori şi pentru familia Stoica.

Horja Petre avea însărcinarea de a fi poştaş pentru că aşa s-a dat poruncă. Ştiu că strângea în această calitate diferite sume de bani de la cei care dădeau şi ducea scrisori. Este adevărat, de asemenea, că şi eu am strâns bani pentru construirea templului de la diferiţi membri ai Oastei Domnului.

Cu ocazia nunţilor, botezurilor se cântau numai cântece bisericeşti, nu se dansa, pentru că aşa ne cerea credinţa. Am fost la Ivan Ioan la Bucureşti când s-au prezentat nişte diafilme cu privire la patimile lui Iisus Hristos.

Știu că s-a mai construit şi un puţ în curtea lui Stoica Nicolae, la care am lucrat şi eu şi alţii. Nu-mi amintesc dacă Cruţu Gheorghe a lucrat.

Eu am ştiut că activitatea sectei Oastea Domnului este interzisă, dar am considerat că activitatea dusă de mine nu este în cadrul acestei secte.

Președinte: Maior de justiție Prună Liviu

Inculpat: Dănciucă Gheorghe"

În aceeași ședință publică au fost audiați 22 de martori prezenți dintre cei 24 citați, la care se adaugă încă un martor, propus în ședință.

Dintre martorii audiați de instanță ies în evidență 8 martori care au avut curajul să nu recunoască anumite afirmații date în anchetă, declarând că acestea au fost adăugate de către anchetator, ori că au declarat de frică.

Prezentăm mai jos extrase din aceste depoziții de martor, reproduse în rezumat în instanță.

Proces verbal Depoziție de martor[160],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Păun Ion

„/.../ Nu am auzit pe nici unul din inculpați făcând afirmații dușmănoase față de regimul din țara noastră, și sub acest aspect revin asupra declarației de la anchetă. *Nu-mi aduc aminte dacă Dănciucă Gheorghe ne-a îndemnat să nu declarăm nimic dacă vom fi anchetați de organele de stat.*

Președinte: Maior de justiție Prună Liviu

Martor: Ioan C. Păun"

Proces verbal Depoziție de martor[161],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Nicolae Constantin

„/.../ Nu-mi mențin declarația de la anchetă, întrucât deși eu am spus că nu cunosc nimic, anchetatorul a zis să scriu și să semnez.

Deşi Horja Petre a declarat în faţa mea că eu am luat parte la activitatea sectei Oastea Domnului, susțin că cele arătate de el nu sunt reale, și el declară împotriva mea probabil din invidie. /.../"

[160] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 69 – titular Dănciucă Gheorghe
[161] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 71 – titular Dănciucă Gheorghe

Proces verbal Depoziție de martor[162],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Nicolae Maria

„/.../ Nu-mi mențin declarația de la anchetă, în sensul că deși susțin că am fost de mai multe ori la Stoica Nicolae nu am luat parte la adunări, și nici la așa-numitele vedenii ale lui Stoica Virginia. Declarația de la anchetă mi-a fost citită, dar în ea s-a scris de către anchetator și lucruri pe care eu nu le-am declarat. */.../"*

Proces verbal Depoziție de martor[163],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Dimovici Gheorghe

„/.../ ***Stoica Dumitru n-a făcut afirmațiile dușmănoase care sunt în declarația mea de la anchetă, și care probabil au fost adăugate de anchetator.*** *Afară de Dănciucă Gheorghe n-am auzit pe alți inculpați să facă afirmații împotriva regimului nostru. /.../"*

Proces verbal Depoziție de martor[164],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Creața Constantin

„/.../ ***Nu l-am auzit pe Dănciucă Gh. făcând afirmații împotriva regimului și nici pe Stoica Dumitru, și în această privință nu-mi mențin declarația dată la anchetă."***

Proces verbal Depoziție de martor[165],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Matei Gheorghe

„Cunosc dintre inculpați pe Stoica Nicolae, Stoica Dumitru, Dănciucă Gheorghe și Ioniță Radu. Eu am fost numai la căsătoria lui Stoica Nicolae cu Tudorache Virginia, și apoi la un botez la Dănciucă acasă. /.../

Nu știu nimic despre afirmațiile dușmănoase pe care le-ar fi făcut inculpații. Recunosc că am fost și eu la Patriarhie, dar nu împreună cu inculpații, ci cu Păun Ion. /.../

Președinte: Maior de justiție Prună Liviu
Martor: Matei Gheorghe"

---

[162] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 72 – titular Dănciucă Gheorghe
[163] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 73 – titular Dănciucă Gheorghe
[164] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 74 – titular Dănciucă Gheorghe
[165] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 75 – titular Dănciucă Gheorghe

Proces verbal Depoziție de martor[166],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Dumitra Constantin

„Am fost de două ori la templu la Maluri, unde s-au ținut slujbe și am cântat și eu împreună cu Dănciucă Gheorghe, iar slujbele au fost înregistrate pe bandă de magnetofon. Am asistat o dată și la o vedenie a numitei Stoica Virginia. ***Nu știu dacă Dănciucă Gheorghe a ascultat postul de radio „Vocea Americii" și nu l-am auzit făcând afirmații împotriva regimului.*** *Am fost la o adunare la Scarlat Gheorghe în luna ianuarie 1966, dar* ***nu îmi amintesc că Ioniță Radu ar fi făcut afirmații dușmănoase împotriva regimului nostru*** *pentru că eram într-o altă cameră și nu am auzit ce se discuta.*

Am scris două caiete de vedenii după cele spuse de Stoica Virginia. Am fost și la Ivan Ion la București acasă când s-a arătat un film despre patimile lui Iisus.

Președinte: Maior de Justiție Prună Liviu
Martor: Dumitra Constantin"

Proces verbal Depoziție de martor[167],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Dincă Nicolae

„Nu cunosc dintre inculpați pe Anton I. Constantin și Cruțu Gheorghe. /.../ Nu am fost de față la nici o adunare unde Stoica Virginia să aibă vedenii, și am fost numai la un botez. ***N-am auzit pe nici unul din inculpați făcând afirmații dușmănoase împotriva regimului din țara noastră.***

Președinte: Maior de Justiție Prună Liviu
Martor: Dincă Nicolae"

Declarația celui de-al nouălea martor este una controversată, deoarece imediat după ce declară că nu-și menține declarația dată la anchetă, revine asupra acesteia. Iată extrase din această declarație:

Proces verbal Depoziție de martor[168],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Ungureanu Nicolae

„/.../ Nici unul din inculpați n-a făcut afirmații dușmănoase împotriva regimului. ***Nu-mi mențin declarațiile de la anchetă în asemenea***

[166] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 79 – titular Dănciucă Gheorghe
[167] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 82 – titular Dănciucă Gheorghe
[168] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 70 – titular Dănciucă Gheorghe

privință, unde am declarat de frică, că ei au făcut asemenea afirmații.

Revin și arăt că Dănciucă Gheorghe și Stoica Dumitru au afirmat că va veni un război al statelor apusene împotriva comunismului și că vor învinge statele imperialiste. De asemenea declar că Dănciucă Gheorghe în toamna anului trecut m-a îndemnat să nu recunosc nimic despre activitatea desfășurată de noi în cazul când vom fi anchetați. /.../"

Iată câteva din depozițiile martorilor care au ales să se pună la adăpost de eventualele persecuții din partea Securității și au decis să accepte acuzele fabricate de Securitate și să-și trădeze astfel frații de credință și lucrarea Domnului.

Proces verbal Depoziție de martor[169],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Turculeț Costache

„Cunosc pe toți inculpații prin Dănciucă Gheorghe. Știu că ei făceau parte din asociația Oastea Domnului. /.../ Ceilalți credincioși mi-au spus că „proorocul Daniel" este denumit Dănciucă. Știu că toți inculpații au contribuit la construirea templului cu bani și muncă. Lui Horja Petre i se spunea „poștașul Domnului".

La templu se țineau adunări și slujbe miercuri sau joi noaptea ca să nu fie observate de organele statului. La unele adunări Stoica Virginia avea vedenii, prin care dădea porunci, ca de exemplu unele căsătorii, înfieri (și eu am dat un copil să fie înfiat) și îndemna să nu dăm copiii la școală. Menționez că în special Dănciucă Gheorghe îndemna la aceasta. Am adus de la Galați și de la Călărași diferite sume de bani date de membrii Oastei Domnului, în total șapte sute de lei, pe care i-am predat lui Dănciucă Gheorghe.

Dănciucă Gheorghe ne tălmăcea din Scriptură, spunându-ne că statul de astăzi asupreşte pe credincioşi. El spunea că statul este fiara roşie, satana, balaurul cu şapte coarne etc. Dănciucă spunea să avem răbdare că vom scăpa de regimul actual pentru că va fi un război şi vor învinge americanii. Menționez că el asculta postul de radio „Vatican" și „Vocea Americii".

Dănciucă Gheorghe mi-a scris chiar o scrisoare când eram internat în spital, din care rezultă că el folosea aparatele de radio pentru a nu fi descoperiți de organele de stat. Asemenea afirmații mai făceau Stoica Nicolae, Stoica Dumitru și Ioniță Radu zis Răducanu. Dănciucă Gheor-

[169] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 61 – titular Dănciucă Gheorghe

ghe ne-a vorbit şi de războiul din Vietnam, dar nu ştiu precis cum interpreta aceste probleme deoarece se cam ferea de mine, întrucât eram mai de curând venit între ei.

Ştiu că s-au ţinut adunări şi la Ivan Ion, şi că Anton C. Constantin avea casă de oaspeţi în com. Maluri pentru membrii sectei.

Dănciucă desenase chiar pe o hartă felul în care se va duce războiul despre care vorbea.

Cruţu Gheorghe, Anton I. Constantin şi Horja Petre discutau mai puţin probleme politice.

Știu că pe benzile de la magnetofon s-au înregistrat vedenii ale lui Stoica Virginia. Dascăli erau Anton I. C-tin şi Dumitra Costel.

Îmi menţin declaraţiile de la anchetă.

Şi eu am citit Scriptura în diferite adunări. În anul 1965 eu am fost dat afară din sectă de Dănciucă Gheorghe spunând că nu fac voia Domnului. Este adevărat că Dănciucă Gheorghe a avut o discuţie cu mine, şi eu i-am spus că dacă mai urmează cu activitatea lui, o să-l denunţ, întrucât mă scosese fără motiv din sectă."

Proces verbal Depoziție de martor[170],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Anton C. Constantin

„Sunt fiul lui Anton I. Constantin. Eu m-am mutat în comuna Maluri în anul 1962 din porunca conducerii Oastei Domnului pentru a da ajutor la construirea templului. Casa mea era făcută ca să primească oaspeți pentru templu. Au participat la adunări la templu grupuri de cinci-şase credincioşi. Toți inculpații au participat la adunări ținute atât la templu cât şi la ei acasă. Inculpații Dănciucă Gheorghe şi Stoica Dumitru au afirmat că regimul comunist din țara noastră va fi schimbat şi că vor veni la conducere alte partide care vor da libertate de credință. Asemenea discuții au purtat şi ceilalți inculpați, inclusiv Horja Petre. Ei spuneau că o să fie un război în care o să lupte toate țările, şi creştinismul o să învingă peste tot.

Am participat la o slujbă religioasă la care preot era Stoica Nicolae. Credincioşii nu aveau voie să participe la filme, întrucât spuneau că este păcat.

Cruțu Gheorghe a afirmat pe marginea celor ce se citeau din Biblie că antichristul, adică comunismul va fi înlăturat. Horja spunea că astăzi antichristul, adică comunismul va fi înlăturat. Horja spunea că astăzi

[170] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 62 – titular Dănciucă Gheorghe

creștinismul este prigonit de către statul nostru. Dănciucă Gheorghe a fost anunțat de mine că organele de stat au descoperit templul și tot el a spus să nu denunțăm nimic din activitatea templului. Și Horja și Dănciucă strângeau bani pentru templu.

Îmi menţin declaraţiile de la anchetă."

Proces verbal Depoziție de martor[171],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Ivan Petre

„Am făcut și eu parte din secta Oastea Domnului. Am contribuit cu bani la construirea templului. Banii i-am dat lui Stoica Nicolae și Horja Petre. Baia de la templu s-a făcut pentru curățirea păcatelor. Am fost de față și la o slujbă în comuna Maluri, unde Stoica Nicolae a oficiat slujba în calitate de preot. Horja Petre scria cuvintele spuse de Stoica Virginia la vedenii. Tot Horja era poștașul templului. Activitatea sectei se ducea în mod clandestin pentru că știam că este interzisă. Aparatele de radio s-au cumpărat pentru acoperirea activității. Dănciucă Gheorghe a spus în unele ocazii că biserica ar fi asuprită de către stat.

Știu că Cruțu Gheorghe a spus că va fi un război între statele capitaliste și cele comuniste, în care va învinge imperialismul. Și Anton I. Constantin a susținut aceste afirmații dușmănoase. Știu că Dănciucă Gheorghe asculta „Vocea Americii", iar Stoica Nicolae postul de radio „Vatican", unde am auzit și eu o slujbă. Dănciucă Gheorghe a spus că după 1944 au fugit mai mulți cetățeni români în S.U.A., printre care și un preot care susține că vrea să se înapoieze în țară pentru a ne elibera.

Dănciucă Gheorghe m-a pus o dată să scriu două scrisori cu caracter amenințător și dușmănos regimului din țara noastră.

Stoica Nicolae nu s-a îmbrăcat cu haine preoțești când a oficiat slujba.

Dănciucă a trimis un om la mine să mă întrebe dacă am declarat ceva de scrisorile pe care m-a pus să le scriu și, în caz afirmativ, să mă duc să mi le retrag.

Îmi menţin declaraţia de la anchetă.

Preşedinte: Maior de Justiţie Prună Liviu

Martor: Ivan Petre"

[171] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 66 – titular Dănciucă Gheorghe

Proces verbal Depoziție de martor[172],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Anton Floarea

„Sunt nepoata lui Stoica Virginia. Stoica Virginia a stabilit ca eu să mă mărit cu Anton C. Constantin. Toți inculpații participau la adunări la templu. Am asistat și la unele vedenii ale mătușii mele Stoica Virginia. Știu că lui Horja Petre îi spunea poștașul Domnului, iar Stoica era preotul templului. Știu că la magnetofon s-a înregistrat o slujbă cu niște vedenii. Stoica Nicolae mi-a ars o dată două bluze pentru că erau de nylon, spunând că este păcat să le port. L-am auzit pe Stoica Nicolae spunând că creștinii sunt prigoniți în țara noastră, deși biserica este liberă. Tot în acest fel a spus și Dănciucă Gheorghe.

Îmi mențindeclarația de la anchetă.

Stoica Nicolae a răspuns la chemările sfatului popular dând ajutor cu căruța sa la diferite munci.

Vocea mea a fost înregistrată la magnetofon, unde am cântat diferite cântece religioase.

Preşedinte: Maior de Justiție Prună Liviu

Martor: Anton Florica”

Proces verbal Depoziție de martor[173],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Cojanu Gheorghe

„Cunosc că inculpații au activat în cadrul asociației Oastea Domnului. Unii sunt membri mai vechi, cum e Anton Constantin, iar alții după 1959 când a venit la Maluri Stoica Virginia. Arăt că activitatea lor consta în faptul că se întâlneau la diferite nunți, botezuri, și cu această ocazie se cântau cântece religioase și se citea din Scriptură. Eu nu am fost niciodată la acțiunile care au avut loc la templu. O serie de alți credincioși care aveau barbă au fost bărbieriți pentru a nu fi cunoscuți de organele de stat.

În septembrie 1966 când Dănciucă Gheorghe a venit la botezul lui Vasilache Gheorghe ne-a spus să nu declarăm nimic dacă vom fi întrebați de organele de stat, pentru că unii, cum a fost Horja Petre și Turculeț Costache, au trădat activitatea lor. De față erau Dumitra Costel, Anton C. Costel, Dincă Nicolae și alții. Îmi amintesc că Anton I. Constantin a citit din lucrarea „Antihristica” despre venirea lui Gog și Magog în Europa, prin aceasta înțelegându-se poporul chinez, care urma să ocupe acest teritoriu.

[172] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 67 – titular Dănciucă Gheorghe
[173] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 78 – titular Dănciucă Gheorghe

Tot pe Anton Constantin l-am văzut făcând o stea cu cinci colțuri scriind în jurul ei numele antichrist, fiind făcută din bețe de chibrit. În vara anului trecut Stoica Nicolae mi-a dat niște cărți să le ascund. L-am auzit pe Dănciucă Gheorghe că o să vină peste noi Grecia și o să ne ocupe, pentru că așa s-a spus la o vorbire. Cruțu a spus că o să fie un război între statele comuniste și cele capitaliste, din care vor învinge americanii.

Îmi mențin declarația de la anchetă.

Pe Ioniță Răducanu nu-l cunosc. Este adevărat că pe Horja Petre eu l-am atras la această sectă prin soția lui.

Președinte: Maior de Justiție Prună Liviu

Martor: Cojanu Gheorghe"

Proces verbal Depoziție de martor[174],
Ședința publică din ziua de 19 mai 1967, București
Ivan Ion

„Cunosc pe Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Stoica Dumitru, Cruțu Gheorghe și Horja Petre, și Stoica Nicolae îmi este naș de cununie. Aceștia m-au vizitat la domiciliu în București, și la rândul meu am fost la ei acasă, o dată la Stoica Virginia, asistând și la o vedenie a acesteia.

O parte din acești inculpați au fost la mine acasă când un prieten a prezentat mai multe diafilme cu conținut religios privind patimile lui Iisus Hristos.

Știu de la Cruțu Gheorghe că s-a dus la Maluri ca să construiască un puț, dar nu știu dacă a fost.

Cruțu Gheorghe ne îndemna să dăm bani pentru așa-numita milostenie. În discuțiile purtate cu mine, Cruțu Gheorghe a afirmat că astăzi este vremea antichristului și că cei care îl reprezintă se legitimează cu carnete roșii (adică sunt membri de partid cum eram și eu) și de asemenea au steaua cu cinci colțuri. De asemenea Cruțu Gheorghe spunea că manifestările satanei apar în felul de îmbrăcăminte al femeilor, în faptul că se consumă băuturi alcoolice, în fumat etc. Tot Cruțu Gheorghe spunea că teatrele, cinematografele sunt de la satana, fără să ne îndemne în mod direct să nu ne ducem. Dănciucă Gheorghe vorbea despre sfârșitul lumii, care va avea loc în anul 2000, și odată am surprins o discuție în care spunea că Mihai (fără să vorbească de rege), are grijă de țara noastră. El a spus că al doilea Ierusalim va fi în comuna Maluri la templu. Și Dănciucă Gheorghe a spus că statul nostru, stăpânirea existentă în țara noastră reprezintă astăzi antichristul.

[174] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 81 – titular Dănciucă Gheorghe

Cruțu Gheorghe a discutat cu mine, că mă vizita mai des. Căsătoria mea s-a făcut din poruncă, și ea a avut loc la Dan Ion în casă, naşi fiind Stoica Nicolae și Cristea Marin.

Preşedinte: Maior de Justiție Prună Liviu

Martor: Ivan Ion"

În ședința publică din 19 mai 1967 Tribunalul Militar București, deplasat la sediul secundar Ploiești, după ce a dat citire concluziilor de învinuire și a procedat la luarea interogatoriilor inculpaților și a audiat martorii prezenți, a dat cuvântul apărării, iar procurorul militar a dispus prin încheiere amânarea pronunțării pentru ziua de 26 mai 1967.

La termenul de judecată din 26 mai 1967 Tribunalul Militar București pronunță sentința penală nr. 158/1967, prin care cu unanimitate de voturi declară culpabili pe inculpați pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale și condamnă pe:

- Dănciucă Gheorghe la 7 ani închisoare corecțională și 5 ani interdicție corecțională;
- Stoica Nicolae la 6 ani închisoare corecțională și 4 ani interdicție corecțională;
- Anton I. Constantin și Stoica Dumitru la câte 5 ani închisoare corecțională și câte 3 ani interdicție corecțională;
- Ioniță Radu zis Răducanu la 4 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională;
- Cruțu Gheorghe și Horja Petre la câte 3 ani închisoare corecțională și câte 3 ani interdicție corecțională;

Dispune confiscarea totală a averii tuturor condamnaților și plata cheltuielilor de judecată.

Prezentăm sentința penală:

Sentința[175] nr. 158 din 26 mai 1967

„Tribunalul Militar Bucureşti

Dosar nr. 132/1967

Sentința nr. 158

Astăzi 26 mai 1967

Tribunalul Militar Bucureşti, compus din:

Preşedinte: Maior de Justiție Prună Liviu

Ases. popular: Maior Dârnu Gheorghe

[175] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 96-106 – titular Dănciucă Gheorghe

Ases. popular: Căpitan Nicolae Alexandru

Procuror militar: Maior de Justiţie Ciobanu Nicolae

Secretar: Timofte Sofia

Pe rol fiind pronunţarea în cauza privitoare pe:

1. - Civ. Dănciucă Gheorghe, născut la 8 aprilie 1920, în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, reg. Ploieşti, fiul natural al Rafirei. /.../

2. - Civ. Stoica D. Nicolae, născut la 6 octombrie 1938, în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, regiunea Ploieşti, fiul lui Dumitru şi Maria. /.../

3. - Civ. Cruţu T. Gheorghe, născut la 20 aprilie 1902, în comuna Frăţileşti, raionul Feteşti, reg. Bucureşti, fiul lui Tudor şi Stanca. /.../

4. - Civ. Anton I. Constantin, născut la 10 iunie 1905, în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, reg. Ploieşti, fiul lui Ion şi Maria. /.../

5 - Civ. Stoica Gh. Dumitru, născut la 26 octombrie 1900, în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, regiunea Ploieşti, fiul lui Gheorghe şi Ioana. /.../

6. - Civ. Ioniţă M. Radu zis Răducanu, născut la 1 decembrie 1908, în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, reg. Ploieşti, fiul lui Marin şi Maria. /.../ şi

7. - Civ. Horja I. Petre, născut la 13 octombrie 1922, în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, reg. Ploieşti, fiul lui Ion şi Păuna. /.../

- toţi învinuiţi pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale prin agitaţie, prev. şi pen. de art. 209 pct. 2 lit. a) C. pen.

Dezbaterile în această cauză au avut loc în şedinţa publică din ziua de 19 mai 1967 şi au fost consemnate în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentinţă, când tribunalul a amânat pronunţarea pentru astăzi, 26 mai 1967, când în aceeaşi compunere ca în şedinţa din 19 mai 1967;

Tribunalul

Deliberând în secret asupra acţiunii penale deschisă prin concluziile de învinuire din 12 aprilie 1967, ale M.A.I. Direcţia regională Ploieşti, Secţia anchete penale, confirmate de Procuratura militară Ploieşti, prin care inculpaţii civili Dănciucă R. Gheorghe, Stoica D. Nicolae, Cruţu T. Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Gh. Dumitru, Ioniţă M. Radu zis Răducanu şi Horja I. Petre au fost trimişi în judecată pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale prin agitaţie.

Având în vedere concluziile orale ale procurorului militar şi susţinerile inculpaţilor făcute personal şi prin apărătorii lor în faţa instanţei, în şedinţa publică;

Având în vedere că din instrucţia orală urmată în cauză în şedinţa publică, cât şi din actele de la dosar, care au fost puse în discuţia părţilor în şedinţa publică, se constată următoarele:

În fapt:

În perioada anilor 1959 - 1966, inculpații Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Cruțu Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Dumitru, Ioniță Radu zis Răducanu și Horja Petre, membri ai sectei religioase Oastea Domnului, au desfășurat acțiuni din care putea să rezulte un pericol pentru securitatea statului nostru. Astfel, deși cunoșteau că activitatea sectei este interzisă, inculpații au desfășurat acțiuni pe linia acestei organizații mistico-religioase, și în același timp prin ideile pe care le-au propagat în rândurile persoanelor care făceau parte din gruparea lor, și-au exprimat ostilitatea față de regimul din țara noastră și au preconizat izbucnirea unui nou război, precum și schimbarea orânduirii sociale și de stat din R.S.R., considerând că aceasta se va petrece ca urmare a faptului că statele imperialiste vor ieși învingătoare în războiul ce va avea loc.

Pe această linie inculpații au format în satul Maluri-Pucioasa un nucleu conducător al grupării lor care a organizat activitatea clandestină a membrilor sectei Oastea Domnului din regiunea Ploiești, grupare care avea legături și în localitățile București, Călărași, Galați și altele.

În cadrul nucleului conducător unii inculpați au avut funcții determinate, legate de activitatea pe care fiecare trebuia să o desfășoare. Astfel, Stoica Nicolae era preot, inculpații Stoica Dumitru și Dănciucă Gheorghe dascăli, Anton I. Constantin purtător de har, iar Horja Petre era poștaș.

Sub influenţa numitei Stoica Tudorache Virginia (soţia inculpatului Stoica Nicolae) pentru care s-a dispus separarea materialului de anchetă penală deoarece este bolnavă, conform ordonanţei de la filele 333-334 vol. III, inculpaţii şi-au intensificat activitatea începând din anii 1963-1964 când au organizat numeroase adunări la domiciliile unora din ei sau la locuinţele altor membri ai sectei, majoritatea adunărilor fiind ţinute cu ocazia şi sub masca unor nunţi, botezuri, parastase etc.

De asemenea, în anii 1963-1964, din iniţiativa inculpaţilor Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae şi Stoica Dumitru şi cu contribuţia materială (în bani şi în muncă) a unui număr mare de membri ai sectei, Stoica Nicolae şi-a construit în satul Maluri-Pucioasa o casă de locuit, care avea în acelaşi timp şi destinaţia să servească ca biserică. Această casă, în care s-au amenajat două camere pentru biserică (deoarece una

din camere, pe tavanul căreia era pictată o cruce, servea drept altar, iar alta era destinată să adăpostească pe membrii sectei care participau la adunări) a fost denumită „Ieslea Domnului", iar apoi „templu."

În aceiaşi perioadă membrii sectei au construit o casă tot în satul Maluri-Pucioasa, în care locuia Anton C. Constantin şi care urma să o folosească drept casă de oaspeți pentru persoanele care veneau să ia parte la adunările care aveau loc la templu.

Cu ocazia adunărilor care au avut loc la templu sau la locuințele unor membri ai sectei s-au desfăşurat următoarele activităţi:

- S-au citit diferite capitole din Biblie, şi în legătură cu conținutul acestora inculpații au făcut interpretări dușmănoase susținând că se apropie sfârşitul lumii şi că aceasta se va produce mai întâi printr-un război între statele imperialiste şi statele socialiste, în care capitalismul va învinge.

De asemenea, ei susțineau că statul nostru reprezintă pe pământ pe satana şi că domnia comunismului (pe care îl denumeau fiara roşie sau balaurul cu şapte capete) nu va fi veşnică şi că statul nostru este prigonitorul religiei.

Tot atunci, inculpaţii au propagat ideile sectei din care făceau parte îndemnând pe membrii grupării lor să nu participe la viaţa social-politică şi culturală a statului nostru, să nu-şi îndeplinească îndatorirea cetăţenească privind satisfacerea serviciului militar, să nu lase copiii să urmeze mai mult de 8 clase ale şcolii generale, să-şi căsătorească copiii numai cu membrii sectei etc.

La unele adunări ale grupării numita Stoica Tudorache Virginia a organizat aşa-numitele vedenii. Astfel, pretinzând că are darul de a vorbi cu Duhul Sfânt, sus-numita se aşeza pe un pat şi, dând impresia că se află în transă, vorbea celor prezenţi spunând că prin glasul ei dă porunci chiar Duhul Sfânt. Pentru aceasta, ea a fost numită de inculpaţi şi de membrii sectei „Vasul Domnului", întrucât pretindeau că prin glasul ei răsună vocea lui Dumnezeu ca printr-un vas (o oală).

Procedând în acest fel, cu ajutorul numitei Stoica Tudorache Virginia, inculpaţii dădeau porunci membrilor sectei cu privire la activităţile pe care urmau să le desfăşoare şi anume: ajutoarele materiale pe care trebuiau să le dea, localităţile unde urmau să se desfăşoare noi adunări, şi stabilirea căsătoriilor, botezurilor, înfierilor etc.

Prin asemenea acţiuni inculpaţii au izbutit să influenţeze pe membrii sectei să-şi intensifice activitatea, deşi ştiau că secta este interzisă, şi i-au ţinut în ignoranţă şi obscurantism.

Conţinutul vedeniilor numitei Stoica Tudorache Virginia (denumite de inculpaţi lucrări) era consemnat de Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Horja Petre şi alţii, iar apoi era difuzat în special de Horja Petre în calitate de poştaş la diferiţi membri ai sectei, în localităţile din regiunea Ploieşti şi din afara ei.

Pentru a masca activitatea lor, concretizată între altele şi în oficierea unor slujbe religioase la aşa-numitul templu, inculpaţii au cumpărat două aparate de radio, din care unul a fost instalat la locuinţa lui Stoica Nicolae, şi la care au montat afară (în curte) un difuzor suplimentar. În timpul adunărilor şi slujbelor religioase aparatul de radio era pus să cânte (deşi membrii sectei nu ascultă decât muzică religioasă) pentru a nu se auzi cele ce se petreceau în casă.

Se menţionează că de obicei adunările care aveau loc la templu se ţineau noaptea.

Aparatele de radio instalate la locuinţele lui Stoica Nicolae şi Dănciucă Gheorghe au servit inculpaţilor şi la audierea unor posturi de radio imperialiste ca „Vatican", „Vocea Americii" etc. Ascultând ştirile transmise de aceste posturi de radio, inculpaţii au făcut comentarii duşmănoase regimului nostru în legătură cu schimbarea acestuia ca urmare a unui nou război mondial.

O parte din vedeniile numitei Stoica Tudorache Virginia, precum şi o slujbă religioasă, au fost înregistrate pe bandă de magnetofon, deoarece inculpaţii au cumpărat în acest scop două magnetofoane.

La adunările ţinute cu ocazia unor nunţi, botezuri, parastase etc., în afară de faptul că acestea se desfăşurau după ritualul sectei (fără dans, muzică şi băuturi alcoolice), se ţineau rugăciuni, se cântau cântece religioase şi se expuneau predici. Prin faptele de mai sus inculpaţii au întreprins acţiuni de uneltire împotriva orânduirii sociale şi de stat din ţara noastră, deoarece au reorganizat şi amplificat activitatea sectei interzise Oastea Domnului, iar în cadrul acesteia au propovăduit idei ostile regimului din R.S.R., preconizând între altele schimbarea acestuia. /.../

În drept:

Inculpaţii Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Cruţu Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Dumitru, Ioniţă Radu zis Răducanu şi Horja Petre au fost trimişi în judecată pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale /.../ ale cărei elemente sunt întrunite în faptele lor, deoarece:

- În perioada anilor 1959-1966, au întreprins acţiuni din care putea să rezulte un pericol pentru securitatea statului, prin aceea că au desfăşurat activitate în cadrul sectei religioase interzise Oastea Domnului,

propovăduind ideile şi concepţiile acestei secte, contrară legilor statului nostru, şi sub masca acestei activităţi au purtat discuţii duşmănoase regimului din ţara noastră, îndemnând pe membrii sectei la nesupunere faţă de el şi au preconizat schimbarea acestuia, ca urmare a unui război între statele capitaliste şi statele socialiste, război din care vor ieşi învingătoare primele.

- Săvârşind aceste fapte inculpaţii au prevăzut pericolul social al urmărilor lor pentru securitatea statului nostru şi au dorit ca ele să se producă. /.../ Pentru aceste motive tribunalul, în unire cu concluziile procurorului militar, cu unanimitate de voturi, declară culpabili pe: Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Cruţu Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Dumitru, Ioniţă Radu zis Răducanu şi Horja Petre, toţi pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale prev. şi pen. de art. 209 pct. 2, lit. a) C. pen.

Având în vedere că există circumstanţe atenuante numai pentru inculpatul Horja Petre.

În consecinţă,

Tribunalul
În numele poporului
Hotărăşte:

Cu unanimitate de voturi:

Făcând aplicarea art. 209 pct. 2, lit. a) C. pen. condamnă pe:

- Dănciucă Gheorghe la 7 (şapte) ani închisoare corecţională şi 5 (cinci) ani interdicţie corecţională;

- Stoica Nicolae la 6 (şase) ani închisoare corecţională şi 4 (patru) ani interdicţie corecţională;

- Anton I. Constantin şi Stoica Dumitru la câte 5 (cinci) ani închisoare corecţională şi 3 (trei) ani interdicţie corecţională fiecare;

- Ioniţă Radu zis Răducanu la 4 (patru) ani închisoare corecţională şi 3 (trei) ani interdicţie corecţională;

- Cruţu Gheorghe şi Horja Petre la câte 3 (trei) ani închisoare corecţională şi la câte 3 (trei) ani interdicţie corecţională fiecare, /.../ pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale. /.../

În baza art. 25 pct. 6 alin. I C. pen. dispune confiscarea totală a averii tuturor condamnaţilor, inclusiv obiectele specificate în procesul verbal de percheziţie /.../ găsite la domiciliul lui Stoica Nicolae.

/.../ Menţine starea de arest a condamnaţilor.

/.../ Le compută detenţia preventivă de la 22 decembrie 1966.

Îi obligă să plătească statului câte 400 (patru sute) lei cheltuieli de judecată fiecare.

/.../ Dispune confiscarea următoarelor corpuri delicte:

- cărţile şi broşurile cu conţinut religios găsite la domiciliile condamnaţilor şi specificate în procesele verbale de percheziţie, (precum şi caietele cu însemnări cu acelaşi conţinut). /.../

- scrisorile aflate în original la dosar vol. III,

- cărţile cu conţinut religios şi obiectele specificate în procesul verbal de percheziţie. /.../

- obiectele bisericeşti (două costume preoţeşti) şi cărţile menţionate în procesul verbal de la dosar vol. II fila 447. /.../

Cu drept de recurs în termen de 3 zile de la comunicare.

Dată şi citită în şedinţă publică, astăzi 26 mai 1967 la Bucureşti.

Preşedinte: Maior de Justiție Prună Liviu

Asesori populari: Maior Dârnu Gheorghe, Căpitan Nicolae Alexandru

Secretar: Timofte Sofia"

Recursul, executarea pedepsei și grațierea

Condamnații aflați în arestul M.A.I. Ploiești au făcut recurs[176] la sentința penală nr. 158/1967 pronunțată de Tribunalul Militar București în dosarul nr. 132/1967, motivele de recurs[177] fiind înaintate separat în perioada 5-7 iunie 1967. Recursurile au fost respinse ca nefondate prin Decizia[178] nr. 503/7 iulie 1967, în care se menționează că apărarea a cerut casarea sentinței pentru Anton Constantin, Cruțu Gheorghe și Ioniță Radu și reducerea pedepselor pentru Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Stoica Dumitru și Horja Petre.

În cazul lui Cruțu Gheorghe apărarea invocă violarea unor articole din codul penal pentru că acesta este singurul care *„nu a recunoscut activitatea ilicită imputată, iar arătările coinculpaţilor şi martorilor ascultaţi în cauză nu se coroborează cu fapte şi împrejurări de natură a face convingerea că sunt expresia adevărului".* Tribunalul a motivat că *„deşi inculpatul neagă activitatea sa duşmănoasă desfăşurată /.../ în contra regimului din ţara noastră aceasta este dovedită de mărturiile altor inculpaţi sau martori".*

„În ceea ce priveşte motivul de recurs comun tuturor inculpaţilor, prin care se critică modul în care au fost dozate pedepsele, tribunalul

[176] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 109-125 – titular Dănciucă Gheorghe
[177] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 138-146 – titular Dănciucă Gheorghe
[178] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 148-150 – titular Dănciucă Gheorghe

constată de asemenea că şi sub acest aspect sentinţa este legală şi temeinică, deoarece prima instanţă a făcut o justă individualizare a sancţiunilor în raport de gravitatea faptelor comise repetat într-o perioadă îndelungată, de pericolul ce-l prezintă astfel de acţiuni pentru generaţia de tineri faţă de care sectele încearcă o corupere sistematică şi în raport de situaţia personală a fiecărui inculpat, pronunţându-se pedepse gradate, începând chiar de la minimul special prevăzut de lege.

În concluzie toate recursurile declarate în cauză urmează a fi respinse ca neîntemeiate. /.../

Preşedinte: Colonel de justiţie Finichi Paul

Judecători: Lt. col. just. Buticaş Vasile, Lt. col. just. Galatiuc Mircea

Secretar: Georgescu Eugen"

Decizia a fost urmată de emiterea mandatelor de executare a pedepselor de către Tribunalul Militar București pentru fiecare condamnat, mandat care conținea un scurt rezumat al faptelor celor condamnați: *„Inculpatul împreună cu alți coinculpați /.../ a întreprins acțiuni desfășurate în cadrul sectei religioase interzise Oastea Domnului, propovăduind ideile și concepțiile acestei secte – contrare legilor statului nostru, și sub masca acestei activități au purtat discuții dușmănoase regimului din țara noastră îndemnând pe membrii sectei la nesupunere față de acest regim și preconizând schimbarea acestuia ca urmare a unui război între statele capitaliste și cele socialiste, război care ar avea ca învingători pe primii."*

Prin mandatele de executare a pedepselor condamnații au fost transferați la Penitenciarul Ploiești pe 12 iulie 1967, iar pe 27 iulie 1967 au fost depuși la Penitenciarul Jilava pentru executarea pedepsei, cu excepția lui Horja Petre care a rămas *„a fi folosit în anchetă cu alte elemente rămase în stare de libertate, și cu care a activat în cadrul asociației Oastea Domnului"*, urmând a fi depus la penitenciar conform mențiunilor din adresa nr. 40152 emisă la 19 august 1967 de către M.A.I. – U.M. nr. 0379 Ploiești.[179]

În același timp Tribunalul Militar București a trimis cu nr. 3711/08.07.1967 documente pentru confiscarea averii lui Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Ioniță Radu, Stoica Nicolae și Horja Petre la Executor Judecătoresc Tribunalul Popular raion Târgoviște, lui Cruțu Gheorghe la Executor Judecătoresc Tribunalul Popular raion Lenin București, iar lui Anton Constantin la Executor Judecătoresc Tribunalul Popular raion Câmpina.

[179] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, fila 189 – titular Dănciucă Gheorghe

Cheltuielile de judecată au fost date în debit la secțiile financiare sau sfatul popular al domiciliului fiecăruia. Executorii judecătorești de pe lângă tribunalele populare au confirmat primirea pentru executarea confiscării averii.[180]

La 27 iulie 1967 Penitenciarul Jilava emite procese verbale de luare în evidență și înmatriculare a condamnaților pentru executarea pedepselor conform sentinței Tribunalului Militar București, în timp ce Penitenciarul Ploiești emite la 11 septembrie 1967 un astfel de proces verbal pe numele Horja Petre.[181]

Din evidențele existente în dosarul penal nr. P 012613 reiese că toți condamnații, cu excepția lui Horja Petre, au fost transferați în data de 4 august 1967 la Penitenciarul Aiud.[182]

Subliniem faptul că, deși oficial au fost condamnați pentru uneltire, în fișele de cameră ale penitenciarului se menționează faptul că au fost **condamnați pentru credință.**[183]

Deși Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Ioniță Radu zis Răducanu, Anton I. Constantin și Cruțu Gheorghe au fost condamnați la 7, 6, 5, 4 și 3 ani de detenție, toți au fost eliberați după un 1 an de la arestarea lor, la 8 ianuarie 1968, fiind grațiați în baza Decretului[184] nr. 1166/1967 al Consiliului de Stat al R.S.R., împlinindu-se astfel cuvântul Domnului prin trâmbița Sa, cuvânt care a fost împlinit de președintele țării, Nicolae Ceaușescu, asupra căruia Dumnezeu a lucrat tainic ca să-Și împlinească cuvântul Său și să-i rușineze pe „cei tari", la fel cum s-a întâmplat mai înainte și cu conducătorul țării Gheorghe Gheorghiu Dej, care, aflând de la organele de securitate vorbirea Domnului prin Verginica în timpul cât a stat în închisoare, în ospicii și spitale, a chemat-o la el și, povestindu-i ea de darul pe care-l poartă, a spus: Mergi acasă, de acum nu vei mai suferi ce ai suferit, dar veghează de acum, căci din creștin faci păgân, dar din păgân nu faci creștin, să știi aceasta.

În ceea ce-l privește pe Horja Petre, parcursul lui în arest și detenție a fost diferit față de al celorlalți condamnați, din arestul M.A.I. Ploiești

[180] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 152, 166, 169, 174, 178, 185 – titular Dănciucă Gheorghe

[181] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 163, 167-168, 170-173, 176-177, 179,182, 186-187, 190 – titular Dănciucă Gheorghe

[182] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. IV, filele 112, 141, 159 și vol. VI, filele 19, 50, 78 – titular Dănciucă Gheorghe

[183] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. VI, filele 12, 41, 74, 99, 133, 221 – titular Dănciucă Gheorghe

[184] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. VI, filele 5, 36, 72, 93, 129, 202 – titular Dănciucă Gheorghe

fiind transferat la Penitenciarul Ploiești, iar la 16 octombrie 1967 a fost transferat la Penitenciarul Aiud.[185]

Horja Petre nu a beneficiat de grațiere ca și ceilalți 6 condamnați, fiindu-i respinsă cererea pentru că era recidivist, astfel că a executat întreaga pedeapsă, redusă cu numărul de zile de muncă prestate.[186]

În afară de cei 7 creștini anchetați în stare de arest și condamnați, a existat un grup de 63 de creștini apropiați Verginicăi, reținuți, amenințați și bătuți cu palmele sau funia umedă împletită (conform mărturiilor unor creștini, fii sau rude cu cei reținuți), cercetați apoi în stare de libertate în dosarul nr. 1074/1967, la interogarea și confruntarea acestora fiind folosit și Horja Petre. Acești creștini au fost cercetați pentru că *„au participat sub conducerea numiților Stoica Tudorache Virginia, Dănciucă Gheorghe și alți 6 condamnați la activitatea mistico-religioasă desfășurată în cadrul asociației interzise Oastea Domnului."*

Prin Ordonanța din 14 august 1967 s-a refuzat pornirea procesului penal împotriva acestora, pentru că faptele săvârșite nu constituie infracțiune.

Ordonanță de refuzarea pornirii procesului penal[187], Ploiești, 14.08.1967

„Maior Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate, din cadrul Direcţiei regionale M.A.I. Ploieşti, analizând lucrările şi materialele de urmărire penală efectuate în baza art. 1951 c.p.p., privind pe numiţii:

1. Păun Ion zis Nelu, născut la 8 septembrie 1916 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Chirică şi Andriana. /.../

2. Ungureanu Nicolae, născut la 18 iulie 1910 în comuna Măneşti, fiul lui Gheorghe şi Voina. /.../

3. Dimovici Gheorghe, născut la 17 martie 1922 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Ştefan şi Ilinca. /.../

4. Matei Gheorghe, născut la 29 august 1904 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Nicolae şi Maria. /.../

5. Creaţa Constantin, născut la 25 august 1924 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Nicolae şi Ioana. /.../

6. Dumitra Constantin, născut la 7 august 1930 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Maria. /.../

[185] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. VI, filele 183 – titular Dănciucă Gheorghe
[186] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. VI, fila 159 – titular Dănciucă Gheorghe
[187] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 4-11 – titular Dănciucă Gheorghe

7. Stoica Gheorghe, născut la 21 martie 1944 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Maria. /.../

8. Nistor Marin, născut la 27 martie 1937 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Nicolae şi Salomia. /.../

9. Şuța Gheorghe, născut la l0 noiembrie 1946 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Axineta. /.../

10. Scarlat Gheorghe, născut la 28 martie 1926 în comuna Măneşti, fiul lui Nicolae şi Maria. /.../

11. Ioniță Ion, născut la 29 octombrie 1934 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Radu şi Elisabeta. /.../

12. Ioniță Valerică, născut la 3 martie 1948 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Safta. /.../

13. Tănase Ion, născut la 4 aprilie 1947 în comuna Tătărani, satul Căprioru, raionul Târgovişte, fiul lui Longin şi Alexandrina. /.../

14. Nicolae Constantin, născut la 18 februarie 1946 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Ioana. /.../

15. Nicolae Mioara-Maria, născută la 3 august 1947 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiica lui Nicolae şi Elena. /.../

16. Nicolae C. Nicolae, născut la 17 oct. 1908 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Constantin şi Maria. /.../

17. Nicolae C. Dumitru, născut la 15 martie 1911 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Constantin şi Maria. /.../

18. Chivulescu Constantin, născut la 2 aprilie 1923 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Elisabeta. /.../

19. Duca Elena, născută la 12 aprilie 1928 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiica lui Andrei şi Filofteia. /.../

20. Dan Gheorghe, născut la 15 mai 1928 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Maria. /.../

21. Nicolae D. Ion zis Neluță, născut la 4 februarie 1941 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Ioana. /.../

22. Neagoe Gheorghe, născut la 17 septembrie 1908 în comuna Pietrari, raionul Târgovişte, fiul lui Ghiță şi Vasilica. /.../

23. Didă Ştefan, născut la 3 noiembrie 1932 în comuna Gheboieni, raionul Târgovişte, fiul lul Gheorghe şi Viorica. /.../

24. Didă Victoria, născută la 26 martie 1943 în comuna Glodeni, raionul Târgovişte, fiica lui Ion şi Alexandrina. /.../

25. Nedelea Gheorghe, născut la 2 mai 1945 în comuna Gheboieni, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Ana. /.../

26. Nedelea Ion, născut la 13 august 1927 în comuna Gheboieni,

raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Ana. /.../

27. Nedelea Vasile, născut la 20 septembrie 1942 în comuna Gheboieni, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Ana. /.../

28. Nedelea Dumitru, născut la 5 decembrie 1929 în comuna Gheboieni, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Ana. /.../

29. Nedelea Gheorghe, născut la 4 decembrie 1900 în comuna Măneşti, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Maria. /.../

30. Negoescu Gheorghe, născut la 1 mai 1913 în comuna Gheboieni, raionul Târgovişte, fiul lui Luca şi Ioana. /.../

31. Matei Steluța, născută 1a 25 august 1936 în comuna Tătărani, raionul Târgovişte, fiica lui Nicolae şi Maria. /.../

32. Turculeț Costache, născut la 27 ianuarie 1925 în oraşul Vaslui, regiunea Iaşi, fiul lui natural şi Frusina. /.../

33. Bunea Vasile, născut la 18 aprilie 1933 în comuna Ungureni-Mogoşeşti, raionul Târgovişte, fiul lui Nicolae şi Neaga. /.../

34. Neacşu Ion, născut la 5 noiembrie 1924 în comuna Colanu, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Floarea. /.../

35. Lăzărescu Nicolae, născut la 1 mai 1932 în comuna Valea Lungă Cricov, raionul Câmpina, fiul lui Gheorghe şi Maria. /.../

36. Ivan Petre, născut la 25 iunie 1937 în comuna Moroieni, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Floarea. /.../

37. Torcică Isaia, născut la 22 mai 1922 în comuna Moroieni, raionul Târgovişte, fiul lui natural şi Floarea. /.../

38. Ivan Eleonora, născută la 19 februarie 1940 în comuna Moroieni, raionul Târgovişte, fiica lui Bănescu Constantin şi Elena. /.../

39. Grigore Ion, născut la 15 august 1921 în comuna Moroieni, raionul Târgovişte, fiul lui Dumitru şi Maria. /.../

40. Bănescu Stela, născută la 27 noiembrie 1931 în comuna Moroieni, raionul Târgovişte, fiica lui Alexandru şi Catinca. /.../

41. Gherasie Vasile, născut la 20 octombrie 1924 în oraşul Pucioasa, raionul Târgovişte, fiul lui Iosif şi Maria. /.../

42. Gherasie Dumitra, născută la 17 septembrie 1930 în comuna Turtucaia, R.P. Bulgaria. /.../

43. Ştefan Ion, născut la 4 aprilie 1937 în comuna Micşuneşti Moară, raionul Urziceni, regiunea Bucureşti, fiul lui Ioniță şi Maria. /.../

44. Şerban Elena, născută la 12 decembrie 1916 în com. Micşuneşti Moară, raionul Urziceni, regiunea Bucureşti, fiica lui Ion şi Floarea. /.../

45. Şerban Florian, născut la 15 aprilie 1907 în com. Valea Lungă Gorgota, raionul Câmpina. /.../

46. Gurău Constantin, născut la 28 ianuarie 1913 în com. Valea Lungă Cricov, raionul Câmpina, fiul lui Vasile şi Stanca. /.../

47. Gurău Elena, născută la 31 mai 1922 în comuna Valea Lungă Cricov, raionul Câmpina, fiica lui Vasile şi Ana. /.../

48. Rădulescu Zaharia, născut la 31 mai 1935 în comuna Valea Lungă Cricov, raionul Câmpina, fiul lui Vasile şi Ana. /.../

49. Neacşu Petre, născut la 1 iunie 1945 în comuna Lucieni, satul Viişoara, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Maria. /.../

50. Băjan Octavian, născut la 5 noiembrie 1946 în com. Glodeni, raionul Târgovişte, fiul lui Ion şi Alexandrina. /.../

51. Chivu M. Maria, zis Lăzărescu, născută la 8 august 1914 în comuna Vârfuri, raionul Târgovişte, fiica lui Gheorghe şi Rebeica. /.../

52. Stere Ilie, născut la 13 februarie 1943 in comuna Lucieni, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Niculina. /.../

53. Alexandru Gheorghe, născut la 11 mai 1944 în comuna Micşuneşti Moară, raionul Urziceni, regiunea Bucureşti, fiul lui Alecu şi Elena. /.../

54. Şovăială Aneta, născută la 20 mai 1919 în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, fiica lui Ion şi Stanca. /.../

55. Groşescu Ion, născut la 8 octombrie 1941 în com. Proviţa de Sus, raionul Câmpina. /.../

56. Groşescu Ecaterina, născută la 7 iulie 1949 în comuna Merii Petchii, raionul Snagov, regiunea Bucureşti, fiica lui Cristea şi Gherghina Costache. /.../

57. Sârbu Elena, născută la 8 noiembrie 1944 în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, fiica lui Constantin şi Stanca. /.../

58. Vlaicu Ion, născut la 4 noiembrie 190l în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, fiul lui Petre şi Dobra. /.../

59. Andrei Constantin, născut la 11 martie 1947 în com. Lucieni, raionul Târgovişte, fiul lui Ilie şi Elena. /.../

60. Anton Constantin, născut la 24 iunie 1939 în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, fiul lui Constantin şi Stanca. /.../

61. Anton Florica, născută la 11 decembrie 1945 în oraşul Pucioasa - Maluri, raionul Târgovişte, fiica lui Gheorghe şi Elena Popa. /.../

62. Cojanu Gheorghe, născut la 6 mai 1909 în comuna Proviţa de Jos, raionul Câmpina, fiul lui Ion şi Anca. /.../

63. Vasilache Gheorghe, născut la 24 iulie 1932 în comuna Ocniţa, raionul Târgovişte, fiul lui Gheorghe şi Maria. /.../

Constat următoarele:

În perioada anilor 1960 - 1966, elementele mai sus arătate, au par-

ticipat sub conducerea numiţilor: Stoica Tudorache Virginia, Dănciucă Gheorghe şi alţi 6 condamnaţi la activitatea mistico-religioasă desfăşurată în cadrul asociaţiei interzise Oastea Domnului.

Din ancheta efectuată s-a stabilit că activitatea celor arătaţi mai sus s-a rezumat numai la participarea lor în adunările ţinute cu ocazia nunţilor, botezurilor etc., cât şi la slujbele oficiate la templul din Maluri-Pucioasa, unde au contribuit cu bani, muncă şi alimente pentru construirea şi întreţinerea templului, supunându-se tuturor lucrărilor pe care le făceau elementele de conducere în frunte cu Stoica Tudorache Virginia, Dănciucă Gheorghe şi alţii.

S-a mai stabilit că cei de mai sus au fost de faţă şi la unele discuţii duşmănoase orânduirii noastre socialiste purtate de elementele conducătoare, fără însă ca aceştia să fi luat parte sau să fi purtat şi ele asemenea discuţii.

Avându-se în vedere faptul că activitatea acestora s-a rezumat numai la prezenţa lor în adunările organizate de către Stoica Tudorache Virginia şi că datorită nivelului cultural scăzut ei s-au supus orbeşte aşaziselor lucrări duhovniceşti, aceste fapte nu întrunesc trăsăturile vreunei infracţiuni, şi ca atare nu se pot lua măsuri împotriva lor.

Faţă de situaţia arătată /.../

Dispun:

1. Refuzarea pornirii procesului penal pentru infracţiunea de uneltire contra ordinii sociale /.../ întrucât fapta elementelor arătate mai sus nu constituie infracţiune./.../

Anchetator penal de securitate: Maior Nicolae Vasile"

Reproducem spre mărturie fragmente din procesele verbale de interogare a anchetatei Nicolae Maria și confruntare cu declarații și față în față cu arestatul Horja Petre și martorul Turculeț Costache, care a avut loc pe 14 iunie 1967 până noaptea târziu.

Proces verbal de interogatoriu[188], 14 iunie 1967, Târgoviște
Nicolae Maria

„Confruntarea a început la orele 20[45] și s-a terminat la orele 22[30].

Eu, Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate, am interogat în calitate de făptuitoare pe Nicolae Maria /.../.

Întrebare: În ce an te-ai căsătorit și prin cine ai cunoscut pe Nicolae Ion zis Neluțu din Căprioru, Tătărani? /.../

[188] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 165-167 – titular Dănciucă Gheorghe

Întrebare: Arată când ai intrat în Oastea Domnului şi cu cine ai activat împreună /.../.

Întrebare: Arătați cine v-a cununat și modul în care s-a desfășurat nunta /.../.

Întrebare: Arătați unde locuiește Stoica Nicolae și cine este soția lui.

Răspuns: Cunosc că Stoica Nicolae este căsătorit cu o femeie și că locuiește la soția lui, dar nu cunosc nici cum o cheamă pe ea, și nici localitatea de unde este.

Întrebare: Ancheta revine și vă cere să faceți declarații despre activitatea Oastei Domnului pe care ați desfășurat-o dumneavoastră, soțul dumneavoastră și celelalte rude.

Răspuns: Este adevărat că atât eu cât și soțul meu și rudele apropiate ale lui suntem creștini ortodocși, dar nu am auzit și nici nu cunosc nimic despre activitatea Oastei Domnului.

Întrebare: Arătați dacă ați fost în comuna Maluri-Pucioasa la locuința lui Stoica Nicolae și Stoica Virginia și cu cine anume.

Răspuns: La Maluri-Pucioasa nu am fost niciodată, nu cunosc unde locuiește Stoica Nicolae și nici cum se numește soția lui. Pot declara că pe soția lui Stoica Nicolae am cunoscut-o cu ocazia nunții cumnatului meu, Nicolae Costel, deoarece ea și cu Stoica Nicolae au fost nași.

Întrebare: Ancheta vă atrage atenția că nu sunteți sinceră și că prin răspunsurile date vreți să vă sustrageți de la faptele comise pe linia asociației Oastea Domnului. Hotărâți-vă și declarați adevărul.

Răspuns: Susțin că ce am declarat până în prezent este adevărul și că despre Oastea Domnului nu am auzit pe nimeni vorbind.

Întrebare: Hotărâți-vă și declarați activitatea din asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Am auzit cele declarate de Stoica Nicolae prin citatul prezentat de organele de securitate și recunosc faptul că la nunta mea au venit cetățeni din sat, unde nu s-a servit țuică și nici nu s-au cântat cântece de distracție. A cântat Stoica Nicolae din acordeon, dar nu știu ce anume. Nu recunosc ca noi, creștinii, să ne fi adunat și să cântăm cântece ale asociației Oastea Domnului cu ocazia nunților.

Întrebare: Hotărâți-vă și declarați adevărul în legătură cu activitatea desfășurată pe linia asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Cele declarate de Stoica Nicolae nu sunt adevărate. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Elev caporal: Nicolae Bălan

Anchetată: Nicolae Maria"

Proces verbal de confruntare[189], 14 iunie 1967, Târgoviște

„Confruntarea a început la orele 23^{00} (14 iunie 1967) și s-a terminat la orele 4^{30} (15 iunie 1967).

Noi, maior Nicolae Vasile și Bălan Nicolae, anchetatori penali de securitate din M.A.I. Dir. Reg. Ploiești, având în vedere contrazicerile existente între declarațiile arestatului Horja Petre și Nicolae Maria, am procedat la confruntarea lor, rezultatul fiind după cum urmează: /.../

Întrebare pentru Horja Petre:

Arătați dacă Nicolae Maria zisă Mița a făcut parte din asociația Oastea Domnului și care a fost activitatea ei.

Răspuns: Așa cum am declarat și la anchetă, numita Nicolae Maria cât și bărbatul ei, Ion, au făcut parte din Oastea Domnului, și căsătoria lor a fost drept urmare a măsurii luate prin porunca lui Virginia Stoica, zisă vasul Domnului, care este căsătorită cu Nicolae Stoica și locuiesc în Pucioasa, satul Maluri. Am declarat că nunta lor a fost făcută din poruncă, și cu ocazia legământului făcut cu Virginia s-a stabilit să aibă doi nași: pe Dănciucă Gheorghe și Cristea Costache, membri activi ai asociației Oastea Domnului.

Mai declar că Nicolae Maria a fost la Maluri în perioada când s-a fabricat cărămida și a participat la lucrările lui Virginia atât la Maluri cât și în casa unde locuiește la Căprioru, la Dănciucă Gheorghe la Măneşti și la Costache Cristea la Merii Petchii. De asemeni se obișnuia la credincioșii din Oastea Domnului să se facă rugăciuni, acatiste, și cu ocazia adunărilor să se cânte cântece, iar în anul 1965 era prezentă la o adunare care s-a ținut în casă la Nae Vâlcea, unde Dănciucă Gheorghe cu Turculeț citeau din Scriptură și dădeau explicații după aceea despre Gog și antichrist că ar fi regimul de astăzi, iar Costel Dumitra citea lucrările lui Virginica de pe caiet.

Vreau să declar că la nunta lui Neluță și Mița, noaptea, Virginica a făcut o lucrare, și ei erau de față.

Întrebare pentru numita Nicolae Maria zisă Mița:

Ați auzit cele declarate de Horja Petre cu privire la activitatea dusă pe linia Oastei Domnului. Hotărâți-vă și faceți declarații complete.

Răspuns: Am auzit cele declarate de Horja Petre cu privire la asociația Oastea Domnului și declar că nu-mi amintesc amănuntele date de dânsul și că eu m-aș fi căsătorit din poruncă și cu legământul făcut de Virginia. Nu-mi amintesc ca la nunta mea Verginica să fi avut vreo lucrare, dar știu că a stat la masă cu noi, că soțul ei ne-a cântat cântece

[189] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 143-145 – titular Dănciucă Gheorghe

creștinești și că la masă în afară de mâncare și vin nu s-a servit altceva și au fost interzise cântecele și dansurile ca distracție.

Recunosc că și la nunta cumnatului meu Nicolae Constantin a avut ca nașă pe Virginia Stoica și pe Nicolae și că nunta s-a desfășurat în aceleași condiții ca și a noastră după dogmele creștinești.

În camera de anchetă se introduce numitul Turculeț Costache.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Numita Nicolae Maria nu recunoaște faptul că ar fi făcut parte din Oastea Domnului, dar ancheta vă cere să veniți cu noi împrejurări, în care să arătați că atât ea cât și soțul ei Neluță au făcut parte și au activat în Oastea Domnului.

Răspuns: Am auzit răspunsul dat de Nicolae Maria și declar că nu este sinceră, întrucât ca și mine a participat la toate adunările Oastei Domnului, unde ne vorbeam cu cuvintele de frate și soră, ne spuneam salutul „Slăvit să fie Domnul", iar celălalt răspundea „În veci amin", iar noi, în special mie, mi se adresa cu cuvintele „frate Costică."

Nicolae Maria împreună cu soțul ei luau parte la adunările care se țineau chiar în casa mare a lui Vâlcea Mitică din aceeași curte unde veneau membrii Oastei Domnului, ca: Dănciucă Gheorghe, Scarlat Gheorghe, Păun Nelu, Dumitra Costel, din Căprioru veneau: Nae Vâlcea cu Tia, Dan Gheorghe cu Maria, Dincă Nicolae cu soția, Nicolae Costel cu Mioara, Chivulescu Constantin cu Maria, și din Gheboieni: frații Nedelea, Didă Ștefan cu soția Victoria și Negoescu Gheorghe cu soția.

Este adevărat că eu le citeam din Scriptură, iar Costel Dumitra citea din caietele scrise lucrările lui Verginica Stoica. Fac precizarea că pe Nicolae Maria și pe ceilalți din Mănești și Căprioru i-am întâlnit la adunările care se țineau la locuința lui Dănciucă Gheorghe, și unde pe lângă slujbă, rugăciuni și vedeniile lui Verginica se făceau audierile emisiunilor în limba română a posturilor capitaliste de radio.

Întrebare pentru Nicolae Maria:

Martorul Turculeț Costache pentru a vă reaminti v-a prezentat alte împrejurări privind activitatea din Oastea Domnului pe care ați desfășurat-o.

Răspuns: Am ascultat cele declarate de Turculeț și declar că în locuința socrului meu Vâlcea Dumitru se adunau din creștinii pe care i-a relatat mai înainte și unde luam și eu parte, cu care ocazie se citea din Scriptură și se cântau cântece ostășești. Recunosc că Turculeț avea la el în geantă o Scriptură și citea chiar și în alte împrejurări la care am fost de față. /.../

Întrebare pentru Horja Petre:

Arătați dacă aveți de relatat împrejurări noi cu privire la activitatea în Oastea Domnului a lui Nicolae Maria.

Răspuns: Numita Nicolae Maria minte și nu spune adevărul în fața anchetei. În primul rând faptul că nu recunoaște că face parte din Oastea Domnului, și în al doilea rând că la toate întâlnirile acestei asociații ca: nunți, botezuri etc. caută să le dea un înțeles că ar fi o simplă obligație față de rude, sau că venea către sfârșitul petrecerii. Declar că în 1963 la botezul lui Dănciucă Gheorghe am fost și eu împreună cu Groșescu Ion din Provița, iar la botez era prezent și Nicolae Stoica cu Virginia și Cristea și în noaptea aceea vasul Domnului a avut lucrare la care au fost de față toți cei prezenți, inclusiv Nicolae Maria și soțul ei Neluță.

Întrebare pentru Nicolae Maria:

Ați ascultat cele relatate de Horja Petre. Ancheta vă cere să părăsiți poziția de negare a faptelor și să relatați realitatea.

Răspuns: Ce-am avut de declarat am declarat. Altceva în plus nu mai am nimic.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae
Elev caporal: Nicolae Bălan
Arestat: Horja Petre
Martor: Turculeț Costache
Confruntat: Nicolae Maria"

Tot spre mărturie inserăm fragmente și din alte interogatorii ale martorilor care au căutat să acopere taina lucrării lui Dumnezeu, protejând trâmbița Domnului, păstorii și frații de credință.

Proces verbal de interogatoriu[190], 15 iunie 1967, Târgoviște
Nicolae Nicolae

„Confruntarea a început la orele 17[00] și s-a terminat la orele 20[15].

Eu, maior Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate am interogat în calitate de făptuitor pe Nicolae Nicolae /.../.

Întrebare: Vorbiți despre activitatea mistico-religioasă pe care ați desfășurat-o cu alte elemente pe linia asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Nu înțeleg ce înseamnă Oastea Domnului și declar că prin anii 1930-1931 când mă găseam militar în termen am auzit despre activitatea Oastei Domnului, dar eu nu am activat în ea. Eu sunt creștin ortodox, și în afara participării mele la biserică fac rugăciuni la domiciliu. /.../

Întrebare: Pentru a vă demasca poziția de negare vă mai prezentăm un citat din declarația din 26 decembrie 1966 a aceluiași martor, în care se arată următoarele:

[190] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 182-184 – titular Dănciucă Gheorghe

„... S-a reușit ca să se acopere activitatea dusă la templu, unde în perioada 1962-1966 au venit la adunări, se cântau cântece și se făceau rugăciuni ..... următorii creștini ca: Stoica Dumitru și Maria, Dănciucă Gheorghe zis Mișu și Elena ..... Nicolae Ion zis Vâlcea Neluțu și Maria, Dan Gheorghe și Maria, Niculae Niculae zis Vâlcea Nae și Tia din comuna Tătărani, sat Căprioru.....”

Hotărâți-vă și faceți declarații cu privire la adunările la care ați luat parte.

Răspuns: Am ascultat citatul prezentat și declar că cunosc persoanele despre care se vorbește în acest citat, aceștia sunt rude apropiate cu mine și vin în mod obișnuit în casa mea, și în plus vă pot declara că ei sunt ca și mine creștini. /.../

Întrebare: Vi se prezintă un nou citat din declarația arestatului Stoica Dumitru.

„/.../ Asemenea adunări clandestine recunosc că au avut loc până în anul 1966, cu care ocazie luau parte membrii ca: Păun Ion, Scarlat Gheorghe, Matei Gheorghe, Dimovici Gheorghe, Dănciucă Gheorghe, Constantin Dumitra, Ungureanu Nicolae, Ioniță M. Radu, Creața Tică, Ioniță Ion din comuna Mănești, Dincă Nicolae, Mioara Nicolae, Vâlcea Nae și Vâlcea Mitică din Căprioru, care cântau cântece ostășești, citeau unele versete din Scriptură, iar pe marginea acestora spuneau că oamenii s-ar fi depărtat de la credință, că statul ar căuta să distrugă credința, afirmând că actuala conducere ar fi reprezentantul lui antichrist.”

Hotărâți-vă și declarați întreaga activitate pe care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Am ascultat cele spuse în citat de către Stoica Dumitru și declar că persoanele numite de el le cunosc că sunt din Măneşti și Căprioru, credincioși ca și mine, dar nu am participat la adunări ostășești în care să se cânte, așa cum arată el în declarație.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Elev caporal: Vitalian Tomescu

Anchetat: Nicolae Nicolae”

Proces verbal de confruntare[191], 15 iunie 1967, Târgoviște

„Confruntarea a început la orele 20^{30} (15.06.1967) și s-a terminat la orele 2^{00} (16.06.1967).

Noi, maior Nicolae Vasile și Marcu Victor, anchetatori penali de securitate din M.A.I. Dir. Reg. Ploiești, având în vedere contrazicerile exis-

[191] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 171-175 – titular Dănciucă Gheorghe

tente între declarațiile arestatului Horja Petre și Nicolae C. Nicolae am procedat la confruntarea lor, rezultatul fiind după cum urmează: /.../

Întrebare pentru Horja Petre:

Declarați ce cunoașteți în legătură cu activitatea pe linia Oastei Domnului desfășurată de Niculae Niculae zis Vâlcea Niculae.

Răspuns: /.../ Arăt că a participat la adunările Oastei Domnului la templul din Maluri, la lucrările lui Verginica și la slujbele făcute la templu. /.../

Întrebare pentru Niculae Niculae:

Ați auzit cele declarate de arestatul Horja Petre, și ancheta vă cere să părăsiți poziția de negare și să faceți declarații sincere asupra activității pe care ați desfășurat-o împreună cu alții în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: /.../ Nu recunosc să fi luat parte la slujbe și adunări ale Oastei Domnului. /.../

Se introduce în cameră pentru confruntare Turculeț Costache.

Întrebare pentru Turculeț Costache:

Cunoașteți persoanele ce se află în cameră pentru confruntare, cine sunt și care sunt relațiile dumneavoastră cu ele?

Răspuns: /.../ Atât Niculae Nae, Horja Petre și eu, am făcut parte din asociația Oastea Domnului. /.../

Întrebare pentru Horja Petre:

Ați ascultat cele spuse de Turculeț Costache, și ce aveți de declarat?

Răspuns: Cele declarate de Turculeț Costache corespund adevărului că noi am făcut parte din Oastea Domnului. /.../

Întrebare pentru numitul Niculae Niculae zis Nae Vâlcea:

Dumneavoastră cunoașteți persoana ce vi se înfățișează, și ce aveți de declarat în legătură cu cele relatate?

Răspuns: /.../ Nu-mi reamintesc ca cu ocazia adunării care a avut loc la Gheboieni, Turculeț Costache să fi pomenit de Oastea Domnului. Este adevărat căci cu Turculeț Costache am fost în bune relații, venea de mai multe ori la mine în casă când ne adunam și ne citea din Scriptură spunându-ne că are familie grea.

Întrebare pentru Horja Petre:

Numitul Niculae Niculae nu recunoaște că a făcut parte din Oastea Domnului, pentru care ancheta vă cere să-i dați alte împrejurări cu privire la activitatea dusă pe linia Oastei Domnului.

Răspuns: Îi arăt lui Niculae Niculae că nu este sincer și că vrea să ascundă legăturile ce existau între noi membrii Oastei Domnului, anume că participau la adunări. /.../

Întrebare pentru numitul Niculae Niculae:

Horja Petre v-a prezentat alte împrejurări prin care vă demască activitatea pe care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului. Hotărâți-vă și faceți declarații complete.

Răspuns: /.../ Este adevărat că la Dănciucă Gheorghe am fost la cumetrie, nu țin minte anul, și am mai fost de i-am cioplit niște lemne, dar nu-mi reamintesc să fi participat la vreo adunare a Oastei Domnului când să se fi audiat și posturi de radio imperialiste așa cum declară Horja Petre.

Întrebare pentru numitul Turculeț Costache:

Ce alte împrejurări mai puteți arăta din activitatea clandestină pe care a desfășurat-o în Oastea Domnului numitul Nicolae Nicolae din Căprioru?

Răspuns: Pe numitul Nae Vâlcea l-am întâlnit la templu până-n 1966 primăvara. /.../ De asemenea l-am întâlnit la adunările ce s-au ținut la Ioniță Răducanu din Măneşti, la Dănciucă Gheorghe din Măneşti, Stoica Dumitru din Măneşti, la Dincă Nicolae şi Vâlcea Dumitru din Căprioru şi la alții, printre care şi la Nedelea Gică din Gheboieni. Cunosc că Nae Niculae Vâlcea /.../ era unul din cei care îndemna pe cei credincioşi să se supună poruncii Domnului. Revin şi arăt că Nae Vâlcea a fost prezent în casa lui Dănciucă Gheorghe la adunări, iar după ele audiam cu toții emisiunile postului de radio Vocea Americii, aceasta de mai multe ori. /.../

Întrebare pentru numitul Niculae Niculae zis Niculae Vâlcea:

Ați ascultat cele declarate de martorul Turculeț Costache, pentru care ancheta vă cere să vă revizuiți poziția și să faceți declarații sincere asupra activității pe care ați desfășurat-o.

Răspuns: Am recunoscut că am fost la adunări la Gheboieni, la Dincă, la mine în casă când Turculeț citea din Scriptură, dar nu-mi reamintesc să fi luat parte la cei din Măneşti, şi niciodată nu am ascultat posturi imperialiste. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Elev caporal: Marcu Victor

Arestat: Horja Petre

Martor: Turculeț Costache

Confruntat: Nicolae Nicolae"

Proces verbal de interogatoriu[192], 16 iunie 1967, Târgoviște
Nicolae Filofteia

„Confruntarea a început la orele 21[00] (16.06.1967) și s-a terminat la orele 2[30] (17.06.1967).

Eu, maior Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate am interogat în calitate de făptuitoare pe Nicolae Filofteia, /.../.

Întrebare: Arătați activitatea pe care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Nu fac parte din Oastea Domnului și nici nu am auzit de ea, dar eu fiind credincioasă am urmat la biserică și mă rugam pentru mine. /.../

Întrebare: Ancheta vă cere să declarați dacă ați luat parte la lucrările lui Virginia Stoica.

Răspuns: /.../ Pe Virginia am cunoscut-o în 1965 când a cununat pe nepotul meu Nicolae Costel, care este și vecin cu mine. Arăt că nunta aceasta a fost creștinească: masa s-a pus de cu zi, dar nu s-a jucat în timpul zilei la nuntă.

Întrebare: Ancheta vă atrage atenția că nu sunteți sinceră și ocoliți să faceți declarații cu privire la activitatea dusă în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Nu am ce declara cu privire la activitatea asociației Oastea Domnului întrucât nu am făcut parte din ea.

În camera de anchetă se introduce Turculeț Costache.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Cunoașteți persoana care vi se înfățișează și în ce relații sunteți cu ea?

Răspuns: Cunosc persoana care mi se înfățișează, se numește Nicolae Tia din comuna Căprioru, care făcea parte din Oastea Domnului și a participat la adunările și vedeniile lui Verginica. /.../

Întrebare pentru numita Tia zisă Nicolae Filofteia:

Ați auzit cele declarate de Turculeț Constantin în legătură cu activitatea desfășurată în Oastea Domnului, și ancheta vă cere să faceți declarații sincere, părăsind poziția de negare pe care o adoptați.

Răspuns: Cunosc pe Turculeț Costache, venea pe la noi, cu care ocazie ne citea din Scriptură, dar nu știu ce se citea. Ei veneau la noi, și eu le puneam să mănânce, iar pentru acasă le dădeam alimente, că așa ne învățau, să ne ajutăm creștinește. /.../

Se introduce în cameră pentru confruntare arestatul Horja Petre.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

[192] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 168-170 – titular Dănciucă Gheorghe

Cunoașteți persoana care vi se înfățișează și în ce relații vă găsiți cu ea?

Răspuns: Cunosc pe numita Nicolae Tia din Căprioru, care făcea parte din asociația Oastea Domnului, care-mi spunea „fratele Petrică", iar eu îi ziceam „sora Tia", care lua parte la adunări la templu de la Maluri. /.../

Întrebare pentru numita Nicolae Tia:

Ați auzit cele declarate de arestatul Horja Petre și ce aveți de spus?

Răspuns: /.../ Nu recunosc cele declarate /.../ Nu am făcut parte din Oastea Domnului.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Elev caporal: Bălan Nicolae

Arestat: Horja Petre

Martor: Turculeț Costache

Anchetată: Nicolae Filofteia"

Proces verbal de interogatoriu[193], 16 iunie 1967, Târgoviște
Nicolae Ioana

„Confruntarea a început la orele 10^{00} și s-a terminat la orele 15^{00}.

Întrebare: Vorbiți despre activitatea desfășurată în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Am auzit de Oastea Domnului, dar nu am făcut parte din ea, însă este adevărat că eu fiind credincioasă mă duceam la biserică, iar în casă făceam rugăciunile și citeam din cărți. /.../

În prezent eu sunt creștină ortodoxă. /.../ Recunosc că copiii mei au făcut nunți creștinești, la care nu s-a servit țuică și nici nu s-au cântat cântece distractive ca să se joace, cu care ocazie au avut ca nași pe Dănciucă Gheorghe și Cristea Costache, credincioși și ei, și unde am cunoscut-o pe Virginia Stoica. /.../

Am mai fost și la alte nunți creștinești, anume la Stoica Niculae cu Virginia și la Nedelea din Gheboieni și la fata lui Dănciucă Gheorghe, anume Doina, care a avut loc la Glodeni, unde s-a cântat și s-a servit masa la fel, fără băutură și fără a se juca. La Maluri nu am fost.

Întrebare: Ancheta îți cere să declari dacă ai luat parte la adunările ce se țineau la Maluri.

Răspuns: Am declarat că la Maluri nu am fost, dar am auzit că Stoica Nicolae și Virginia au construit acolo o casă.

Întrebare: Ancheta vă cere să declarați dacă ați luat parte la lucrările pe care le făcea Stoica Virginia.

[193] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 176-178 – titular Dănciucă Gheorghe

Răspuns: Susțin că nu am luat parte la lucrările lui Virginia Stoica.

Se introduce în cameră arestatul Horja Petre pentru confruntare.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Cunoașteți persoana ce vi se înfățișează și în ce relații vă aflați cu ea?

Răspuns: Persoana ce mi se înfățișează la confruntare se numește Vâlcea Ioana, soția lui Dumitru Niculae zis Mitică Vâlcea din Căprioru. /.../ Face parte din asociația Oastea Domnului și a participat la adunări și la lucrările lui Verginica, care s-a numit vasul Domnului. /.../

Întrebare pentru numita Nicolae Ioana:

Dumneavoastră cunoașteți persoana ce vi se înfățișează și ce aveți de spus în legătură cu cele declarate?

Răspuns: Am auzit cele declarate de persoana ce mi s-a înfățișat la anchetă și declar că nu o cunosc, și cele declarate nu corespund adevărului.

Se introduce în cameră martorul Turculeț Costache pentru confruntare.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Cunoașteți persoanele ce se găsesc în camera de anchetă?, arătați cum se numesc și în ce relații vă găsiți cu ele.

Răspuns: /.../ Declar că persoanele de față se cunoșteau înainte de a-i cunoaște eu pe ei, și cu toții făceam parte din asociația Oastea Domnului.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Ați auzit cele declarate de martorul Turculeț Costache și ce aveți de spus?

Răspuns: Declar că cele spuse de Turculeț Costache corespund adevărului, întrucât am făcut parte din asociația Oastea Domnului cu toții. /.../

Întrebare pentru Niculae Ioana zis Vâlcea:

Ați ascultat cele declarate de Turculeț Costache, și ancheta vă cere să declarați adevărul.

Răspuns: /.../ Este adevărat că mie mi se adresa cu cuvântul de soră, fiind și el credincios ca și mine, dar nu știu că făceam parte din Oastea Domnului.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Persoana de față nu vă recunoaște, și ancheta vă cere să-i redați alte împrejurări prin care s-o ajutați să vă reamintească.

Răspuns: /.../ Îi mai aduc aminte că în primăvara anului 1966 sau 1965 iarna, am fost la Căprioru la numita Nicolae Ioana, când la plecare mi-a dat o rață, o traistă cu mălai, o sacoșă cu cartofi și alte alimente pentru mine, și pe care le-am pus în atașul motocicletei. Cu mine a fost și Turculeț, care a primit de la Dincă Nicolae alte alimente pentru el, iar eu din darul primit i-am dat lui Turculeț Costache.

Întrebare pentru numita Niculae Ioana:

Ați auzit cele relatate de Horja Petre prin care vă arată noi împrejurări în care ați fost prezentă la adunările asociației Oastei Domnului. Hotărâți-vă și faceți declarații cu privire la activitatea pe care ați desfășurat-o în Oastea Domnului.

Răspuns: Susțin că nu l-am cunoscut pe Horja Petre, iar cele declarate de el în parte nu mi le reamintesc. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Elev caporal: Marcu Victor

Arestat: Horja Petre

Martor: Turculeț Costache

Anchetată: Ioana D. Nicolae"

Proces verbal de interogatoriu[194], 27 iunie 1967, Târgoviște
Dincă Elena

„Confruntarea a început la orele 17^{00} (27.06.1967) și s-a terminat la orele 3^{00} (28.06.1967).

Eu, maior Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate, am interogat în calitate de făptuitoare pe Dincă Elena, /.../.

Întrebare: Ancheta vă cere să declarați activitatea pe care ați desfășurat-o în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Nu cunosc nimic în legătură cu asociația Oastea Domnului și nici nu am desfășurat activitate în cadrul ei. Declar că eu fac parte din cultul creștin ortodox, și de la părinți am obișnuit să participăm la slujbele de la biserică, lucru pe care eu l-am urmat și mai înainte, și pe care-l fac și în prezent. Pentru faptul acesta, nouă cetățenii din comună ne spun „pocăiți" deoarece suntem credincioși adevărați. Mai declar că eu nu am auzit nici la părinții mei și nici la soțul meu Dincă Nicolae vorbindu-se despre Oastea Domnului.

Întrebare: Organele de anchetă vă cer să declarați prin cine ați intrat în contact cu asociația Oastea Domnului și care a fost activitatea pe care ați desfășurat-o în cadrul ei?

Răspuns: Nu am făcut parte din asociația Oastea Domnului și nu am ce declarații să fac în legătură cu activitatea ei. Personal nu cunosc nimic în legătură cu activitatea mistică a asociației Oastea Domnului.

Întrebare: Vi se prezintă un citat din procesul verbal de ascultare a martorului Nicolae Constantin din 6 septembrie 1966, în care se arată următoarele:

[194] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 157-160 – titular Dănciucă Gheorghe

„... în 1961 după ce tatăl meu Nicolae C. Dumitru a venit din sanatoriul Moroieni, a început să meargă la biserică, la adunări și să citească din Scriptură, lucru care l-a imprimat și în rândul nostru, al copiilor, iar la adunări să mergem la Mănești la Dănciucă Gheorghe, unde veneau și numiții: Stoica Dumitru, Scarlat Gheorghe, Păun Ion, Dumitra Constantin dascălul, Nedelea Dumitru, cei la care mergeam noi la Gheboieni. Recunosc că am fost cu tatăl meu Nicolae C. Dumitru și Nicolae, Dincă Nicolae cu soția și fiica lor, Mioara.... Cunosc că cei arătați de mine mai înainte făceau parte din asociația Oastea Domnului și în mai multe rânduri m-am întâlnit cu ei la Maluri, unde se spunea că ar fi templul lui Dumnezeu.”

Hotărâți-vă și faceți declarații cu privire la activitatea care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Am ascultat cele prezentate de organele de anchetă prin citatul redat din procesul de ascultare al martorului Nicolae Constantin și declar că din anul 1964 a venit la noi în casă un credincios pe numele de Turculeț Costache care aduna din credincioși pe Nicolae Dumitru și soția lui, anume Nica, Nicolae Nae cu soția Tia și copiii noștri, cu care ocazie ne citea din Scriptură despre cei ce au ce mânca să dea și la cei ce nu au, să se pocăiască lumea că se apropie sfârșitul pământului când ar veni Domnul și va avea loc judecata creștinilor.

Recunosc că am luat parte la botezul unui copil al lui Turculeț Costache la Moreni, unde a fost Nicolae Constantin, Nicolae Filofteia, Nicolae Mioara, Dincă Nicolae și alții, unde a avut loc botezul, unde au fost nași fiica mea Nicolae Mioara și Nedelea Ioana din Gheboieni.

Recunosc că am mai fost la un botez la numitul Dănciucă Gheorghe din Mănești, unde am fost cu Nicolae Costel, Nicolae Mioara, Dincă Nicolae și am găsit pe cei ai casei.

De asemenea am luat parte la unele petreceri creștinești, la nunțile unor tineri ca Nicolae Ion zis Neluță cu Maria, ocazie unde am cunoscut pe Cristea din Sudiți, Nedelea Gică din Gheboieni, Mirela cu Șuța Gheorghe din comuna Mănești, și la nunta fiicei mele Nicolae Maria cu Costel.

Nu recunosc ca eu să fi făcut parte din asociația Oastea Domnului așa cum declară în citatul prezentat din procesul verbal de ascultare al martorului Nicolae Constantin, care este ginerele meu, și nu recunosc ca căsătoria fiicei mele Mioara să se fi făcut din poruncă.

Întrebare: Vi se mai prezintă un citat din procesul verbal de ascultare a numitei Nicolae Mioara din 6 septembrie 1966, în care se spun următoarele:

„Este adevărat că după cum am declarat la început eu am fost la tem-

plu fiind chemată cu Costel și părinții noștri, unde Virginia ne-a spus că este poruncă de la Dumnezeu ca să mă căsătoresc cu Costel, iar cel ce nu va fi de acord cu porunca lui Dumnezeu va fi pedepsit, după care ne-a făcut legământul templului, dându-ne sfaturi să fim cu teamă de Domnul."

Ancheta vă cere să faceți declarații complete cu privire la activitatea dusă în Oastea Domnului.

Răspuns: Am ascultat citatul prezentat din declarația numitei Nicolae Mioara și declar că nu am nici o cunoștință de cele relatate mai sus.

Pe numita Virginia Stoica am cunoscut-o la nunta fiicei mele Nicolae Mioara cu Costel, în august 1965, unde declar că la masă nu s-a servit țuică și nici nu s-a dansat.

Întrebare: Pentru a vă demasca, ancheta vă prezintă un nou citat din procesul verbal de interogatoriu din 4 ianuarie 1967 a arestatului Stoica Nicolae, care declară următoarele:

„Recunosc că erau dinainte stabilite căsătoriile de către noi prin lucrări, unde erau chemați să li se facă legământul prin vasul Domnului, unde luau parte părinți și tineri, fiind asistați de viitori nași, care puneau fiecare mână peste mână fiind legați pe viață, și că cei de față sunt martori în fața lui Dumnezeu. Asemenea căsătorii prin legământ și lucrare au avut loc la templu cu următorii: Șuța Gigică cu Mirela, având de față părinții și pe Turculeț și Dănciucă Gheorghe, care le-au fost nași, Nicolae Costel și Mioara având de față părinții Dincă Nicolae și Nicolae Dumitru, cu soțiile, nași le-am fost eu."

„De asemenea se proceda și când dintre membrii asociației Oastea Domnului aveau copii de botezat, aveau loc lucrări prin vasul Domnului, dar numai la Maluri la templu, unde se fixau data pentru botez cât și numele ce-l va purta copilul, iar uneori se numeau și nași."

Ce aveți de declarat în legătură cu activitatea ce ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului? Hotărâți-vă și faceți declarații sincere.

Răspuns: Din câte reținn este adevărat că Turculeț Costache și Dănciucă Gheorghe au fost ca nași la nunta lui Șuța Gică și Mirela, dar nu cunosc nimic în legătură cu legământul și lucrările lui Virginia, așa cum se spune că se numește vasul Domnului, și nici despre botezuri nu am nici o cunoștință.

Despre templu nu știu să se fi discutat vreodată, și mai declar că la Maluri am fost numai după nuntă, când am fost așa cum se obișnuiește cu plocon la nași.

În cameră este introdus pentru confruntare arestatul Horja Petre.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Cunoașteți persoana care vi se înfățișează, cum se numește și în ce relații vă găsiți cu ea?

Răspuns: Persoana ce mi se înfățișează se numește Dincă Elena, soția lui Dincă Nicolae din Căprioru-Tătărani, și cunosc că lucra în cadrul unei cooperative de țesut obiecte de podoabe. Nu am fost în ceartă sau dușmănie și nici nu am fost în judecată, relațiile au fost bune.

Întrebare pentru numita Dincă Elena:

Dumneavoastră cunoașteți persoana ce vi se prezintă la confruntare și ce aveți de declarat în legătură cu ea?

Răspuns: Cunosc persoana cu care sunt confruntată, se numește Petre, numele de familie nu-l cunosc, dar știu că-i ziceam noi nea Petrică, că este de fel din comuna Provița de Jos, și a venit să ia pe fiica mea Mioara cu motocicleta de a dus-o la el acasă. Fac precizarea că era până să fie căsătorită fata. Este adevărat cele declarate că nu am fost în ceartă și nici nu ne-am judecat, fiind relații bune între noi.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Arătați ce cunoașteți în legătură cu activitatea dusă de Dincă Elena în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Am cunoscut pe Dincă Elena din vara anului 1963 când împreună cu Stoica Nicolae am fost la Mănești și am anunțat pe Radu Ioniță să vină la coasă la Maluri, cu care ocazie am trecut și pe la casa lui Dincă Nicolae, când Stoica Nicolae mi-a prezentat pe Nae și Mitică Vâlcea și am cunoscut-o pe Elena Dincă.

Fac precizarea că la Căprioru erau constituiți în Oastea Domnului și că organizau adunări unde vorbeau despre fiara roșie și antichristul, care ar fi regimul din țara noastră, se cântau cântece ale Oastei Domnului și țineau adunări la Dincă Nicolae, la Vâlcea Mitică în Căprioru, la Dănciucă Gheorghe la Mănești, iar în mai multe rânduri m-am văzut cu ea chiar la Maluri, la templu, unde asculta lucrările vasului lui Dumnezeu. Asemenea lucrări au avut loc și la Dănciucă Gheorghe, unde am fost și eu, iar Dincă Elena a fost și ea prezentă.

Mai declar că am fost prezent la legământul făcut de Stoica Virginia la templu lui Costel și Mioara, unde au fost prezenți părinții tinerilor, printre care și Elena Dincă.

Recunosc că am fost de mai multe ori la Căprioru la locuința lui Dincă Elena, până în primăvara anului 1966, am dormit la ea, am citit din caiet lucrările lui Virginia și chiar a fost și ea cu mine, dar nu rețin dacă ea (Virginia) a avut vedenii sau a făcut lucrări.

Întrebare pentru numita Dincă Elena:

Ați auzit cele declarate de arestatul Horja Petre cu privire la activitatea desfășurată pe linia asociației Oastea Domnului, pentru care vi se cere să părăsiți poziția de negare și să faceți declarații sincere.

Răspuns: Nu pot să-mi reamintesc când a venit prima dată Horja Petre la noi acasă, dar s-ar putea să fie așa cum spune el. Fac precizarea că eu reținc că a venit la noi în 1964 sau 1965 de a luat pe fiica mea la Provița de Jos unde l-a ajutat la treabă. Mai arăt că atunci a fost împreună cu fiica lui Constantin Chivulescu pe nume de Natalia. Am auzit pe Horja Petre că face parte din Oastea Domnului, dar eu nu am făcut parte din această asociație, recunosc că eram credincioși care mai citeam din Scriptură pe acasă. Recunosc că Horja Petre a venit cu Stoica Virginia la locuința mea, unde le-am arătat ce lucrez, a mai venit și singur, și chiar cu Turculeț Costache care venea mai des, au mâncat la mine și chiar au dormit la mine și mai ne citea din caiete și chiar la o adunare creștinească la locuința lui Vâlcea Nae.

Recunosc că am fost la locuința lui Dănciucă Gheorghe din Măneşti, dar asta cu ocazia botezului în 1963, dar am mai fost și pentru treburi personale, de mi-a dat semințe.

Recunosc că am fost la Maluri, dar nu-mi amintesc așa cum spune Horja Petre că am lucrat la cărămidă, dar atunci când am fost am citit seara rugăciunea cu ceilalți, fără să fi participat la lucrările lui Virginia.

Nu cunosc de căsătoria fiicei mele Mioara cu Costel să se fi făcut din poruncă, și arăt că am fost după nuntă cu plosca la Maluri la Stoica Virginia și nu cunosc că acea casă să se fi numit templu după cum declară arestatul Horja Petre. Recunosc că la mine acasă au venit cu motocicletele Horja Petre, Stoica Nicolae și Virginia și de aici au plecat, dar nu știu unde.

De asemenea recunosc că Horja Petre a lucrat lemnăria pentru casă la ginerele meu Nicolae Constantin, și că atunci când pleca îi dădeam ca ajutoare legume, mălai și altele, pe care nu cunosc cui le dădea.

Recunosc că Horja Petre și Turculeț Costache erau și ei credincioși ca și noi și că ei când veneau la noi sau pe la alții citeau și explicau din Scriptură.

Susțin că nu am cunoscut că eu aș face parte din asociația Oastea Domnului, și pot declara că cetățenii din comună ne spuneau pocăiți pentru că suntem credincioși.

Recunosc că am luat parte la mai multe petreceri ca nunți și botezuri și că printre acestea reținc pe acea nuntă a lui Gică Nedelea din Gheboieni, Șuța Gheorghe din Măneşti, Nicolae Ion zis Neluță, care au fost făcute după legile și obiceiurile credinței creștinești, deoarece se cântau

cântece din acordeon, nu cunosc textul lor, dar precizez că nu s-a distrat cu joc, dansuri, și nici nu s-a băut țuică la masă. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Arestat: Horja Petre

Anchetată: Dincă Elena"

Proces verbal de confruntare[195], 28 iunie 1967, Târgoviște

„Confruntarea a început la orele 12^{45} și s-a terminat la orele 21^{00}.

Noi, maior Nicolae Gh. Vasile și maior Zburlea Gheorghe, anchetatori penali de securitate din Dir. Reg. M.A.I. Ploiești, având în vedere contrazicerile existente între declarațiile martorului Turculeț Costache și numitul Dan Gheorghe, am procedat la confruntarea lor, iar rezultatul fiind după cum urmează:

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Cunoașteți persoana care vi se înfățișează și în ce relații vă găsiți cu ea?

Răspuns: Cunosc persoana cu care sunt confruntat și declar că se numește Dan Gheorghe, este din Căprioru. /.../ L-am cunoscut prin frații Nedelea, care erau și ei credincioși, adică făceau parte din Oastea Domnului. /.../

Întrebare pentru numitul Dan Gheorghe:

Dumneavoastră cunoașteți persoana ce vi se prezintă la confruntare și ce aveți de declarat în legătură cu cele afirmate de ea?

Răspuns: /.../ Nu recunosc ca eu să fi luat parte la adunările Oastei Domnului, și, în plus, la mine în casă nu a fost. Recunosc că l-am mai văzut încoace, că lua parte la slujbe în biserica din Căprioru, unde ținea predică și spunea să-l ajutăm că are copii mulți și nu are ce să le dea.

Este adevărat că nu ne-am certat și dușmănit, iar între noi au fost relații bune.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Ancheta vă cere să relatați alte împrejurări din activitatea asociației Oastea Domnului la care a participat și Dan Gheorghe, deoarece acesta susține că nu a luat parte la adunări.

Răspuns: Am ascultat cele declarate de Dan Gheorghe și arăt că nu a fost sincer, deoarece a luat parte la adunările asociației Oastea Domnului.

Întrebare pentru numitul Dan Gheorghe:

Numitul Turculeț v-a dat noi împrejurări cu privire la activitatea pe care ați desfășurat-o în cadrul asociației Oastea Domnului. Hotărâți-vă și faceți declarații sincere asupra activității pe care ați desfășurat-o.

[195] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 146-149 – titular Dănciucă Gheorghe

Răspuns: Nu recunosc ca eu să fi făcut parte din asociația Oastea Domnului. /.../

Se introduce în cameră pentru confruntare arestatul Horja Petre.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Numitul Dan Gheorghe nu recunoaște că a făcut parte din asociația Oastea Domnului, pentru care ancheta vă cere să-i prezentați noi împrejurări la care a luat parte, prin care să-i demascați activitatea lui desfășurată în Oastea Domnului.

Răspuns: Declar că numitul Dan Gheorghe nu este sincer și caută să ducă în eroare organul de anchetă.

Dan Gheorghe a făcut parte din aceeași grupare a asociației Oastea Domnului împreună cu mine. /.../

Întrebare pentru numitul Dan Gheorghe:

Horja Petre v-a relatat noi împrejurări din activitatea asociației Oastea Domnului pe care ați desfășurat-o. Hotărâți-vă și faceți declarații asupra activității pe care ați desfășurat-o.

Răspuns: /.../ Este adevărat că în 1962 am luat parte la nunta lui Nicolae Ion cu Mița, care au făcut-o după regulile Oastei Domnului, adică nu s-a băut țuică și nu s-a cântat muzică de dans. /.../

Recunosc că această adunare a avut loc în toamna anului 1965, când am fost și la nunta lui Costel cu Mioara, unde s-a cântat cu instrumente muzicale numai cântece creștinești fără a se juca sau consuma țuică. /.../

Anchetatori penali de securitate: Maior Vasile Nicolae și maior Zburlea Gheorghe

Martor: Turculeț Costache

Arestat: Horja Petre

Anchetat: Dan Gheorghe"

Proces verbal de interogatoriu[196], 28 iunie 1967, Târgoviște
Chivulescu Maria

„Confruntarea a început la orele 7[30].

Eu, maior Nicolae Gh. Vasile, anchetator penal de securitate am interogat în calitate de făptuitoare pe Chivulescu Maria, /.../.

Întrebare: Declarați activitatea mistico-religioasă desfășurată pe linia asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Nu cunosc nici o activitate desfășurată pe linia asociației Oastea Domnului din partea vreunei persoane, și nici eu nu am luat parte la ea. Eu fac parte din credincioșii ortodocși care urmează credința la biserică, dar este adevărat că cetățenii ne spun nouă că suntem pocăiți.

[196] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 153-156 – titular Dănciucă Gheorghe

Întrebare: Ancheta revine asupra întrebării anterioare şi vă cere să faceţi declaraţii cu privire la activitatea Oastei Domnului.

Răspuns: Am auzit întrebarea pusă de organele de anchetă şi declar că nu am desfăşurat nici o activitate în cadrul asociaţiei Oastea Domnului, şi că eu am luat parte la slujbe fiind credincioasă şi mă rugam pentru mine şi binele familiei acasă ca orice creştin.

Întrebare: Ancheta vă prezintă un citat din declaraţia martorului Păun Ion.

„Prin anul 1961 au luat proporţii mai mari adunările asociaţiei Oastea Domnului şi cunosc dintre fraţii şi surorile mai active pe Dănciucă Gheorghe, /.../ Cu ocazia aceasta am aflat că Virginia este considerată vasul Domnului, adică prin ea vorbeşte Dumnezeu, că vedeniile sunt lucrările templului, lucru care deşi nu mă lămurisem complet, făcuse din mine un om care am început să particip la adunări pe la Dănciucă Gheorghe, unde veneau şi ostaşi ai asociaţiei din Căprioru, anume Dincă Nicolae cu soţia Mioara, Vâlcea Nae, Vâlcea Dumitru, Gheorghe Dan, Chivulescu Constantin şi soţiile lor."

Hotărăşte-te şi declară întreaga activitate pe care aţi desfăşurat-o în cadrul asociaţiei Oastea Domnului.

Răspuns: Am ascultat citatul prezentat din declaraţia martorului Păun Ion şi declar că nu cunosc nimic din cele relatate mai sus. /.../

Întrebare: Organul de anchetă vă mai prezintă un citat de la acelaşi martor. /.../

„Mai declar că am luat parte la vedeniile lui Virginia în cursul anului 1965 la Dănciucă Gheorghe de două ori, şi la Stoica Dumitru, unde lucrările au fost scrise de către Dumitra Costel şi probabil să mai fi scris şi Dănciucă Gheorghe. Au luat parte la vedenii şi Vâlcea Nae, Vâlcea Mitică, Vâlcea Costel şi Mioara, Vâlcea Neluţă, Chivulescu Constantin şi soţia Maria, Dincă Nicolae. /.../"

Ancheta vă cere să faceţi declaraţii cu privire la activitatea desfăşurată în cadrul Oastei Domnului.

Răspuns: Nu recunosc ca eu să fi luat parte la adunările Oastei Domnului. /.../

Întrebare: Pentru a vă demasca poziţia de negare vi se mai prezintă din declaraţia lui Turculeţ Costache. /.../

„În vara anului 1965 am fost la numitul Dănciucă Gheorghe zis Mişu în comuna Măneşti, cu care ocazie am mers şi la socrul lui, Stoica Dumitru, unde s-a ţinut o adunare a membrilor, la care au participat în afară de cei din Măneşti şi membrii Oastei Domnului din comuna Căprioru, ca: Dincă Nicolae, Chivulescu Constantin şi Maria, ... Nicu

Stoica, Anton C. Constantin și Micșunica, cât și Horja Petre."

Ancheta vă atrage atenția că are suficiente probe privind activitatea pe care ați desfășurat-o, pentru care vă cere să faceți declarații amănunțite privind asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Am ascultat declarația martorului Turculeț Costache și declar că l-am cunoscut ca fiind credincios la biserică unde ținea predici, spunând că toți credincioșii care au cu ce trăi să ajute și pe cei ce nu au, deoarece așa spune în Biblie, referindu-se că el are copii mulți și să-l ajutăm. Este adevărat că eu am crezut și l-am ajutat. /.../

Se introduce în cameră arestatul Horja Petre pentru confruntare.

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Arătați lui Chivulescu Maria și alte împrejurări din care să rezulte activitatea pe care a desfășurat-o în asociația Oastea Domnului.

Răspuns: De la început declar că numita Chivulescu Maria a făcut parte din asociația Oastea Domnului și participa la adunările ce se țineau la templul din Maluri, unde se făceau lucrări prin care Virginia spunea că vorbește de sfârșitul lumii, că prin ea vorbea Dumnezeu, și spunea că în timpul de azi ar fi domnia lui antichrist, adică regimul comunist. /.../

Întrebare pentru numita Chivulescu Maria:

Horja Petre v-a relatat noi împrejurări din activitatea pe care ați desfășurat-o în cadrul asociației Oastea Domnului. Hotărâți-vă și faceți declarații sincere cu privire la întreaga activitate pe care ați desfășurat-o.

Răspuns: /.../ Nu recunosc nimic din cele declarate de Horja Petre și susțin că nu cunosc ca eu să fi făcut parte din Oastea Domnului, dar recunosc că am făcut parte din credincioși ce au credință ortodoxă. /.../

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Anchetată: Chivulescu Maria"

Proces verbal de interogatoriu[197], 30 iunie 1967, Târgoviște
Nicolae Ion

„Confruntarea a început la orele 8^{00} și s-a terminat la orele 21^{30}.

Întrebare: Declarați când și prin cine ați intrat în asociația Oastea Domnului?

Răspuns: Despre asociația Oastea Domnului nu am nici un fel de cunoștință și nu pot să fac declarații cu privire la intrarea mea în cadrul ei. Eu recunosc că fac parte din cultul creștin ortodox și că am obișnuit să frecventez biserica, dar nu este vorba de asociația Oastea Domnului. Este adevărat că cetățenii din comună nouă credincioșilor ne spun po-

[197] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 139-142 – titular Dănciucă Gheorghe

căiți pe motivul că am obișnuit din părinți să mergem la biserică.

Întrebare: Ancheta vă cere să faceți declarații cu privire la activitatea pe care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului.

Răspuns: Nu am ce să declar, întrucât nu cunosc despre existența asociației Oastea Domnului și nu am desfășurat nici un fel de activitate.

Întrebare: Organul de anchetă vă cere să părăsiți poziția de negare și să faceți declarații în legătură cu activitatea desfășurată în Oastea Domnului.

Răspuns: Am declarat că sunt credincios, pentru care cetățenii din comună atât mie cât și altora precum Costică Chivulescu, Iosif Curcanu, Nicolae Nicolae, Nicolae Dumitru, Dincă Nicolae și membrilor familiilor lor li se spun că sunt pocăiți, adică la aceia care în toate zilele de sărbătoare merg la biserică, iar cei ce erau rude obișnuiau să se mai întâlnească și la locuințele lor. /.../

Întrebare: Ancheta revine asupra întrebării anterioare și vă cere să faceți declarații asupra activității desfășurate în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Susțin că nu am făcut parte din asociația Oastea Domnului și nici nu cunosc ca dintre credincioșii cu care eram în relații să fi desfășurat activitate pe linia acestei asociații.

Întrebare: Ancheta vă prezintă un citat din procesul verbal de interogatoriu din 31 decembrie 1966 al arestatului Stoica Dumitru. /.../

„/.../ Am făcut parte din asociația Oastea Domnului și că activitatea desfășurată avea ca scop să atragă noi membri de apropiere între cei ce erau existenți. ...

/.../ declar că la templul din satul Maluri Pucioasa în perioada anilor 1964-1966, am luat parte împreună cu membrii din comuna Mănești ca: Ungureanu Gh. Nicolae, Scarlat Gheorghe, Matei Gheorghe, Dimovici Gheorghe, Nistor Marin, Păun Ion, Șuța Gheorghe, Ioniță Ion, Ioniță Radu, Costică Creața, Dănciucă Gheorghe, Dincă Nicolae, Vâlcea Nae, Vâlcea Dumitru, Dan Gheorghe, Nicolae Neluță și alții, care în afara muncilor care le prestau din poruncile date de Vasul Domnului prin lucrările sale, cu aceștia am mers de am lucrat la săparea puțului. /.../"

Hotărâți-vă și faceți declarații cu privire la activitatea asociației Oastea Domnului la care ați participat și dumneavoastră.

Răspuns: Am ascultat citatul prezentat de organul de anchetă și declar că nu recunosc cele afirmate de către Stoica Dumitru, cum că eu și celelalte persoane arătate am fi făcut parte din Oastea Domnului. /.../

Întrebare: Ancheta vă mai prezintă un citat din procesul verbal de

interogatoriu din 27 decembrie 1966 al arestatului Stoica Nicolae, care printre altele a declarat următoarele:

„În primăvara anului 1963 la Maluri fiind prezenți Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Horja Petre și eu, a avut loc o lucrare în care Virginia Stoica a spus că în anul 1963 va începe fabricarea cărămidei și apoi construcția templului, pentru care vor trebui anunțați cât mulți să vină la muncă...”

„Dintre cei care au participat /.../ reținpe următorii: Ioniță Radu zis Răducanu, Scarlat Gheorghe, Scarlat Elena, Ungureanu Nicolae, Matei Gheorghe, Stoica Gheorghe, Nicolae Constantin, Nicolae Dumitru zis Vâlcea, Nicolae C. Nicolae, Nicolae Dincă, Dincă Mioara, Dan Gheorghe, Nicolae Ion zis Neluță tâmplarul, Păun Nelu, tâmplar din Mănești. /.../”

Hotărâți-vă și faceți declarații complete cu privire la activitatea asociației Oastea Domnului la care ați activat și dumneavoastră.

Răspuns: Am ascultat citatul prezentat și declar că nu am participat la nici un fel de muncă pentru templul din Maluri așa cum se arată. /.../

Dintre elementele ce au fost arătate și anterior, declarate de mine că nu le cunosc, mai arăt și pe Horja Petre, care apare în citatul din procesul verbal de interogatoriu al lui Stoica Nicolae. /.../

Întrebare: Pentru a vă demasca poziția de negare a activității pe linia asociației Oastea Domnului vi se prezintă un nou citat din declarația membrului Păun Ion zis Nelu:

„Prin anul 1961 au luat proporții mai mari adunările asociației Oastea Domnului și cunoșteam dintre membrii mai activi pe Dănciucă Gheorghe, Scarlat Gheorghe, Dumitra Costel, Stoica Dumitru... ”

„La mine acasă au venit Dănciucă Gheorghe și Stoica Nicolae, cu care ocazie mi-au spus că tâmplăria s-ar fi gândit să o fac eu și să fiu ajutat de Vâlcea Neluță, cu care de altfel s-a discutat de față, rămânând ca eu să confecționez 11 uși simple și 3 uși duble, iar Neluță să confecționeze ferestrele.”

Ancheta vă cere să vă schimbați poziția de negare și să faceți declarații cu privire la activitatea pe care ați desfășurat-o în Oastea Domnului.

Răspuns: Nu recunosc nimic, și, mai mult, declar că nu cunosc nici măcar locuința lui Nelu Păun din comuna Mănești. /.../

Întrebare: Vi se mai prezintă un citat din declarația martorului Nicolae Constantin. /.../

„Mai arăt că eu când era în construcție templul am fost chemat și mi-a cerut să confecționez două ferestre. La fel a construit fratele meu Neluță. /.../ Asemenea munci le făceau toți frații și surorile care veneau

la adunări." Ancheta vă cere să părăsiți poziția de negare și să faceți declarații complete despre activitatea desfășurată în Oastea Domnului.

Răspuns: Am auzit cele declarate de martorul Nicolae Constantin și declar că nu am participat la nici o adunare a asociației Oastea Domnului.

Anchetator penal de securitate: Maior Vasile Nicolae

Anchetat: Nicolae Ion zis Neluță."

Proces verbal de confruntare[198], 1 iulie 1967, Ploiești

„Confruntarea a început la orele 8^{15} și s-a terminat la orele 14^{25}.

Noi, maior Nicolae Gh. Vasile și maior Zburlea Gheorghe, anchetatori penali de securitate din Dir. Reg. M.A.I. Ploiești, având în vedere contrazicerile existente între declarațiile arestatului Horja Petre și numitul Nicolae Ion, am procedat la confruntarea lor, iar rezultatul fiind după cum urmează:

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Cunoașteți persoana care vi se înfățișează și în ce relații ați fost?

Răspuns: Fac precizarea că împreună cu Nicolae Ion zis Neluță am luat parte la adunările asociației Oastea Domnului fiind un membru activ. /.../

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Arătați alte împrejurări mai recente din activitatea desfășurată de Nicolae Ion zis Neluță în cadrul asociației Oastea Domnului.

Răspuns: Declar că Nicolae Ion zis Neluță a făcut parte din asociația Oastea Domnului, că în 1961 când s-a căsătorit a luat femeia din porunca lucrării lui Virginia Stoica, care era denumită vasul Domnului, având ca nași pe Dănciucă Gheorghe și Cristea Marin, iar la nuntă au ridicat mesenii în picioare cu fața la răsărit de au făcut rugăciunea, apoi s-au cântat cântece ostășești. /.../

Întrebare pentru numitul Nicolae Ion zis Neluță:

Arestatul Horja Petre v-a demascat prezentând noi împrejurări din activitatea pe care ați desfășurat-o în asociația Oastea Domnului. Hotărăște-te și declară adevărul.

Răspuns: Recunosc că eu la nuntă am avut doi nași, pe Dănciucă Gheorghe și Cristea Marin din Sudiți, că la venirea nunții de la biserică pe drum s-au cântat cântece, dar nu reținem ce melodie era, dar precizez că nu erau cântece distractive. De asemeni recunosc că și la masă s-au cântat aceleași melodii fără a se dansa, nu s-a servit la masă țuică, fiind o nuntă creștinească, dar nu-mi amintesc ca Cristea Marin să fi făcut rugăciunea și predica la masă. Recunosc că la nunta mea am cunoscut-o

[198] Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. V, filele 136-138 – titular Dănciucă Gheorghe

pe Stoica Virginia, iar Stoica Nicolae era cel ce cânta. Nu-mi amintesc ca la locuința tatălui meu Nicolae Dumitru să fi avut loc lucrări ale lui Stoica Virginia.

Nu recunosc ca eu să fi fost la rugăciuni și adunări la templu, unde să fi participat la lucrările lui Virginia Stoica. Recunosc că la fixarea numelui la primul copil am cerut să pună nume naşului Cristea și Dănciucă Gheorghe, ultimul mi-a spus să pun numele de Pavel. Probabil că Dănciucă Gheorghe să fi întrebat, dar nu cunosc, iar la al doilea copil eu eram plecat militar.

Recunosc că am lucrat 4 (patru) ferestre pentru casă, dar nu știam dacă erau pentru casă sau pentru templu.

În cameră se introduce martorul Turculeț Costache.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Cunoașteți persoanele care se găsesc în camera de anchetă?Arătați cine sunt și în ce relații vă găsiți cu ele.

Răspuns: Cunosc persoanele de față, se numesc Horja Petre și Nicolae Ion zis Neluță, primul de fel din comuna Provița de Jos, iar al doilea din comuna Tătărani. Declar că amândoi sunt membrii asociației Oastea Domnului, cu care am activat. /.../

Întrebare pentru arestatul Horja Petre:

Dumneavoastră ce aveți de spus în legătură cu declarația făcută de martorul Turculeț Costache?

Răspuns: Cele declarate de Turculeț Costache corespund adevărului că am făcut parte din asociația Oastea Domnului, cu care ne întâlneam la adunări la Maluri la templu, la Mănești și la Căprioru-Tătărani. /.../

Întrebare pentru numitul Nicolae Ion zis Neluță:

Ați auzit de cele declarate de martorul Turculeț Costache și ce aveți de declarat?

Răspuns: Recunosc că pe Turculeț Costache l-am cunoscut prin toamna sau iarna anului 1964 când a venit la biserică, unde plângea pe la icoane, iar după masă m-am dus la tata în casă, care l-a poftit la masă. Este adevărat că l-am mai întâlnit la Dincă Nicolae, unde stăteau de vorbă, dar nu reținn dacă citea după vreo carte. Mai recunosc că nu am făcut parte din Oastea Domnului, dar se poate ca Turculeț Costache să fi activat în ea.

Întrebare pentru martorul Turculeț Costache:

Ancheta vă cere să-i prezentați numitului Nicolae Ion noi împrejurări din activitatea asociației Oastea Domnului unde a luat și el parte.

Răspuns: Declar că Neluță Ion a luat parte la botezul copiilor mei

Ioachim și Ana din 1965 în iarnă, când a venit la Moreni, /.../ iar Neluță cu ocazia mesei a citit o scrisoare din partea vasului.

Pe Nicolae Ion Neluță l-am întâlnit în toamna anului 1965 în casa lui Nae Vâlcea, unde era o adunare, /.../ iar Dănciucă Gheorghe predica, și Dumitra Costel citea din caietele cu lucrările lui Verginica, iar eu citeam din Scriptură.

Arăt că după predici și lucrările lui Virginia se obișnuia să se cânte cântece ale Oastei Domnului, iar Neluță participa la lucrările lui Virginia și chiar în casă la Dănciucă Gheorghe, unde veneau toți frații și surorile din localitățile apropiate.

Întrebare pentru Nicolae Ion zis Neluță:

Ancheta vă cere să declarați întreaga activitate pe care ați desfășurat-o în Oastea Domnului.

Răspuns: Nu recunosc ca eu să fi fost la Turculeț Costache la botez așa cum declară, de asemeni nu recunosc ca să fi luat parte la adunări la Nae Vâlcea și nici la altă persoană așa cum declară, dar am fost la Dănciucă Gheorghe, care îmi este naș. Declar că nu am găsit niciodată la Nae Vâlcea sau Dănciucă Mișu pe vreunul din cei prezenți, adică pe Horja Petre sau Turculeț Costache. Cunosc pe Dumitra Costel că este dascăl la biserica din Mănești, dar nu l-am întâlnit la locuința nici unuia din cei prezenți.

Recunosc că am fost la petreceri creștinești ca nunta lui Nicolae Constantin, la botezurile lui Dănciucă Gheorghe și Dan Gheorghe, care erau făcute creștinește.

Nu recunosc ca eu să fi fost prezent la vreo lucrare a lui Virginia Stoica, nu am fost la templu și nici nu cunosc unde este templul.

Recunosc că petrecerile de nunți și botezuri au fost după legile creștinești, nu s-a băut țuică și nu s-a dansat, s-au cântat cântece din instrumente de către cei credincioși. /.../

Martor: Turculeț Costache

Arestat: Horja Petre

Anchetat: Nicolae Ion zis Neluță"

Domnul a lucrat astfel încât în această vreme de prigoană și mari încercări Verginica să nu fie reținută sau cercetată. Boala și suferința ei, cât și faptul că avea un ocrotitor în calitate de soț legal în care Securitatea putea să lovească, au ferit-o de eventuale arestări și persecuții din partea organelor de stat. Domnul a vorbit în acea vreme în cuvântul Său despre arestarea, condamnarea și eliberarea lui Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, Cruțu Gheorghe, Anton I. Constantin, Stoica Dumitru, Ioniță Radu (zis Răducanu) și Horja Petre, precum și despre creștinii folosiți ca martori, dintre care unii au încercat să se pună la adăpost de eventualele persecuții, preferând să se facă vânzători de taine, trădându-și frații de credință prin informațiile oferite la interogatoriile la care au fost supuși, așa cum le-au cerut și formulat anchetatorii. Vorbirea Domnului din acea vreme mergea în paralel cu întâmplările dureroase care loveau, certificându-se prin aceasta că Dumnezeu este Cel Care conduce pas cu pas din mijlocul poporului Său.

Facem această dovadă prin câteva pasaje din Cuvântul lui Dumnezeu despre acea vreme.

„... Fiilor, am câţiva creştini care stau acum în faţa Mea: doi sunt bolnavi, iar doi, sănătoşi. De ce? Căci cârtesc şi spun: „Tocmai acum la bătrâneţe să fie şi el acolo“ (arestat, n.r.). Creştine, ţine-te bine de Mine, că nici o boală nu te va ajunge.

Fiilor, la multe se va pune capăt anul acesta. Va păşi piciorul vostru în valea Iosafatului, vom trece râul Iordanului şi vom da mână cu mână împreună. Cine nu se ţine bine de Mine şi se încrede în sine alunecă, şi mulţi s-au încrezut în sine cu Scriptura şi au ajuns negustori şi au vândut pe Domnul şi pe fraţii Săi.

Măi copii, este cu neputinţă, tată, chiar de ţi-ar lega o piatră de gât şi te-ar arunca în mare, să nu vinzi pe fratele tău, căci cel ce cumpără de la tine cumpără ca să-ţi facă ţie rău.

Creştine, apropie-te de Mine. O, tată, aceste cuvinte vorbeşte-le la unul, doi, nu la toţi. O, tată, am venit să aduc bucuria Mea de sus, căci totul sfârşitu-s-a.

... O, plânge Nicolae că ştie cum a lăsat-o pe Verginica sa, plânge de udă perna de lacrimi, dar acum s-a călit. O, măi copilaşii Mei, vor

veni cutremure mari, dar să nu vă speriaţi, căci nu vor fi cutremure pământeşti, ci vor fi cutremure duhovniceşti.

... Constantin de la Proviţa a fost luat la închisoare că nu credea de fiul său ce a făcut; de aceea l-a luat.

Pe Petre Horja l-am dus acolo ca să vadă şi el durerea Mea.

Pe Gheorghiţă de la Bucureşti l-am dat în mâna oamenilor că el vorbea fără de rost din lucrurile Mele şi dădea din lucrarea Mea, şi el singur s-a dat în mâinile lor.

Pe Răducanu l-am dat în mâna lor că vorbea prea mult la lume despre lucrurile lui Dumnezeu.

Pe Dumitru l-am dat în mâna lor ca să se călească, fiindcă el cârtea mereu împotriva vasului Meu că trebuia să ia fată cu avere băiatul lui.

Iar cei doi, Nicolae şi Daniel, sunt luaţi pentru Dumnezeu şi pentru adevăr, sunt vânduţi fără preţ, dar puţin de tot mai au, şi iarăşi vin la vasul Meu"[199]*. (Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 aprilie 1967)*

„... Iată pe Daniel, Nicuşor, Dumitru şi Răducanu vor intra fiecare în comuna lor în curând. Iată-i că au ridicat un picior de plecare.

... Fiilor, a fost o furtună, da, furtună, dar acum vine vremea cea bună şi va cânta cucul. A fost o zăpadă până la înălţimea cerului şi mai este, dar pe alocurea nu mai este. Pe unele locuri nu se mai face vară niciodată. Aşa va veni judecata, dar pe alocurea va cânta cucul. O, ce frumos va fi când vei vedea cum cântă cucul! O, fericit este acela care va putea vedea acest cuc! Dar cucul care a cântat, este vremea care s-a apropiat, căci s-a apropiat primăvara şi cântă"[200]*. (Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 26 octombrie/8 noiembrie 1967)*

„... Fiilor, mult M-am luptat şi am bătut în uşile de fier unde eraţi aruncaţi şi strigam mereu: „Înainte, copii!" O, dar în puţine auzuri au intrat aceste cuvinte sfinte, aceste strigăte. De nu strigam aşa: „Daţi drumul copiilor Mei!", drumul nu vă dădea, dar orice cuvânt am spus, s-a împlinit"[201]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 31 iulie/13 august 1970)*

„... Copilaşii Mei, pe cei care v-au dus pe voi în temniţă Eu i-am certat şi i-am alungat şi am luat cheile din mâna lor"[202]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 aprilie 1973)*

---

[199] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 128
[200] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 128
[201] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 130
[202] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 144

În timpurile apropiate de zilele noastre, după ce Domnul a împlinit cuvântul Său și a luat cheile din mâna celor care i-au băgat în temniță, păstorul Daniel și Nicușor, cum îi spuneau creștinii, și-au împărtășit cu frații de credință amintirile din perioada aceea de durere pentru tot poporul, nu numai pentru cei pedepsiți prin închisoare. Din mărturiile lor, însemnate în cartea Cuvântul lui Dumnezeu am ales câteva fragmente:

„/.../ În 22 decembrie 1966 am fost arestat şi dus la arestul securităţii din Ploieşti. Am fost anchetat, interogat şi învinuit că împreună cu această fecioară adunăm popor mult, pe care-l instigăm la ură împotriva legilor ţării, împotriva comunismului. Dar eu n-am făcut niciodată politică şi degeaba le-am explicat că Dumnezeu este Cel Care grăieşte prin această gură, prin această fiinţă, pe care eu o ocrotesc şi o însoţesc pentru îndreptarea în bine a oamenilor, pentru ca oamenii să iubească biserica şi pe Dumnezeu, dar ei m-au acuzat politic. Ancheta a durat şase luni. Împreună cu mine au mai fost arestaţi şi anchetaţi şase creştini, consideraţi complotişti împotriva regimului comunist, împotriva ordinii bisericii, deşi eram nelipsiţi de la biserică.

În vara anului 1967 am fost condamnat la şase ani închisoare. De la Ploieşti am fost transferat la Aiud, dar după cuvântul Domnului n-am stat condamnat decât un an. În toată perioada anchetării se auzea glas din cer: „Daţi drumul, daţi drumul copiilor Mei!“ Acest glas era auzit de tot personalul de anchetă /.../”[203].

Stoica Nicolae

„/.../Am fost anunţat de Domnul că voi fi arestat, dar că nu voi face închisoare decât un an. În decembrie 1966 am fost arestat şi dus la Ploieşti. Pe la sfârşitul lunii aprilie, anul 1967 s-a auzit deasupra închisorii în care eram arestaţi glasul lui Dumnezeu, Care spunea: „Daţi drumul copiilor Mei! Este Dumnezeu! Aveţi familii şi copii şi veţi fi judecaţi de Dumnezeu!“ Era un glas cutremurător, care s-a repetat câteva zile de se cutremurau şi zidurile clădirii. Acest glas a fost auzit de toţi securiştii care au fost acolo şi în împrejurimi.

Am fost anchetaţi timp de şapte luni, eu şi soţul lui Verginica, pe care-l avea ca ocrotitor. Procesul a avut loc la Bucureşti, unde prin sentinţă am fost condamnat la şapte ani muncă silnică, cinci ani interdicţie corecţională şi confiscarea totală a averii. Procesul a durat de la orele opt dimineaţa până după miezul nopţii. În timpul procesului mi s-a arătat

[203] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 82

proorociţa Verginica, strălucitoare, cu o cruce mare în mână şi mi-a spus să-i spun preşedintelui tribunalului că voi face închisoare numai un an, ceea ce am şi făcut, la care toată sala a început a râde. După un an şi 18 zile am fost puşi în libertate; deci s-au împlinit cele spuse de proorociţă /.../"[204].

Dănciucă Gheorghe

Considerat cel mai greu examen pe care l-a avut de trecut în viața pământească, păstorul Daniel a trăit intens această perioadă de încercare, de la arestare până la eliberare, păstrându-și neclintită încrederea în Dumnezeu și credința că totul se află sub dirijare de sus. În jurnalul personal a consemnat în amănunt întâmplările și cursul evenimentelor și ne-a permis astfel să aflăm acum, după mulți ani, cum au fost arestați și condamnați, de felul în care au fost tracasați și terorizați fizic și psihic. Am realizat câteva selecții din numeroasele momente consemnate în acest jurnal, pe care le așternem spre mărturie în această carte.

„/.../ Anul 1965

Cu munca pământească, agronom la C.A.P. Măneşti. /.../ În ceea ce priveşte partea spirituală viața se înăspreşte cu fiecare zi ce trece. Se instalează în jurul meu un aparat de agenți din ce în ce mai perfecționat, împestrițat ici colo și de câte un preot. În luna ianuarie am fost anunțat de Domnul că îmi stă în față arestare, că așa este scris la El, dar că nu voi face decât un an /.../.

Din partea securității s-au avântat în luptă /.../ căpitanul Neacşu, maiorul Vasile Nicolae, maiorul Stancu, având recrutați agenți din mijlocul nostru, adică din poporul acesta, pe Didă Victoria, fostă Băjan, pe Turculeț Constantin, pe Horja Petre și alții. /.../

Anul 1966

Eram amenințat de orișicine, mă așteptam din moment în moment să fiu arestat. Din punct de vedere moral eram pregătit. Dumnezeu cu tot cerul sfânt exercita asupra mea o foarte mare influență și mă pregătea fără întrerupere pentru această fază a ascultării, şi tot poporul a fost anunțat să se pregătească. De altfel cunoșteam și de arestare și cunoșteam și cât am de făcut din cele spuse de la Domnul. Vasul Domnului era bolnavă foarte greu. De multe ori era în comă. Templu era sigilat de securitate. Lucrurile sfinte, lucrurile Domnului nu se mai puteau folosi.

Dumnezeu pregătise vasul Său de așa manieră pentru a nu putea fi

[204] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 71

arestată. /.../ Organele de securitate erau în plină anchetă împotriva mea și a vasului și a sfintei lucrări dumnezeiești. Recrutase ca dușmani și martori ai acuzării în primul rând pe cei ce erau mai aproape de mine și de acest popor. Un rol principal și de seamă ca agenți de mare valoare a organelor de securitate și a miliției era și Didă Victoria, fostă Băjan, /.../ în general de două ori pe săptămână era așteptată cu informațiile la securitatea din Târgoviște. Lucrul acesta mi l-a descoperit Domnul cu un an și jumătate mai înainte de arestarea mea, dar m-a oprit cu blestem că nu voi spune la nimeni acest secret, nici chiar soției mele, pentru ca să-și facă antichrist lucrarea sa.

Ca activiști de frunte ai securității mai erau și preoții Nițescu Petre, Tache Gheorghe protopop, Mitrescu Ion, Mirică Ilie fost protopop, Popescu A. Victor, Didoacă Vasile, /.../ învățătorul Drăgan Cornel din Pucioasa-Maluri, Gheorghe Bociocan, /.../ Teodorescu Toma, Teodorescu Gheorghe /.../ și mulți alții, dar toți lucrau bine organizați și bine camuflați, Anton C. Constantin și Micșunica, Vasile Gherase și Dumitrica, Vasilache Gheorghe, Cojanu Gheorghe, Horja Petre, Turculeț Constantin, Dimovici Maria, /.../.

Din porunca Domnului am făcut o plângere pe care am înaintat-o una către ministrul de interne Drăghici Alexandru, și una către conducerea Comitetului de partid lui Nicolae Ceaușescu. Am denunțat pe față toate planurile și acțiunile pe care le întreprind organele de securitate împotriva noastră și împotriva credinței și împotriva sfintelor biserici. Drept rezultat ministrul de interne Drăghici a scris pe colțul plângerii mele: Să fie arestat.

Pe 21 decembrie am fost arestat, și pentru ca să poată avea un efect mai mare și mai grav, și ca să i se poată da un aspect și un conținut de organizație subversivă împotriva regimului, au mai arestat odată cu mine încă șase persoane: pe Stoica Nicolae, cumnatul meu și soțul vasului, pe Stoica Dumitru, socrul meu și al vasului, Ioniță M. Radu, Anton Constantin, Cruțu Gheorghe și Horja Petre vânzătorul. Aceștia erau „membrii organizației" în care eu eram descris ca „șef" al acestei organizații. /.../

Pentru ca arestarea mea să fie ținută cât mai în umbră au înscenat o notă telefonică să mă prezint la raion pentru a pleca într-o delegație, dar am înțeles că era înscenare, și când am plecat la Târgoviște am fost pregătit pentru arestare. Și, într-adevăr, ajuns la sediul conducerii C.A.P.-urilor, unde președinte era inginerul Toma, am văzut că se bâlbâie și nu dădea un răspuns concret la întrebările mele. După circa 30 de minute de la sosirea mea am fost acostat de un individ necunoscut care m-a poftit

după el. Ajuns la securitate mi s-a făcut percheziție ca la carte, bineînțeles după ce mai întâi mi s-a spus: „În numele legii ești arestat!”

Până seara m-a ținut izolat într-o cameră specială, înaltă cam de 3,5 m, care avea o dușumea rară cam cu un cm gol între ele, iar sub ea era gol, pe unde venea aer. Aproape de nivelul tavanului spre afară erau permanent deschise două ferestre, bineînțeles cu gratii între ele, așa încât în cameră se făcea un curent de aer permanent. Aici până seara am fost torturat și amenințat și încontinuu mi s-au luat fel de fel de declarații. Când am ajuns acolo era în jurul orei 8^{00} dimineața. Pe la orele 9^{00} au început arestările de la domiciliu și ale celorlalți, bineînțeles și percheziția la domiciliul meu. Până la orele 13^{00} au fost aduși toți.

Spre seară m-au mutat într-o altă cameră foarte mică și foarte supravegheată. Acolo a venit căpitanul Tomescu care mi-a dat două mere și două cornuri și mi-a spus să le mănânc fără teamă, dar eu am voit să refuz, spunându-i că la percheziția care mi s-a făcut știa că n-am nici un aliment la mine, dar eu nu aveam de unde să știu că el era ofițer de servici și că mă aflam în toată siguranța în a mânca ce mi s-a dat.

În noaptea zilei de 22 decembrie la orele 0^{30} am fost toți scoși și îmbarcați într-o dubă specială, în jurul orei 1^{30} am ajuns la securitatea regională din Ploiești. Toată noaptea ninsese. Aici au urmat din nou perchezițiile, care au durat până aproape de orele 4^{00} dimineața, după aceea am fost plasați fiecare în celulele dinainte stabilite. Fiecare din noi am fost băgați în câte o celulă. Fiecare celulă în care eram avea plasat dinainte un spion, agent în slujba securității, care erau instruiți în acest sens, dar deghizați, prefăcându-se că sunt tot deținuți.

Pe 22 decembrie pe la orele 10^{00} am fost scos la prima anchetă. În camera de anchetă erau circa 20-30 de securiști, nu i-am putut număra. Jumătate din ei erau îmbrăcați militar, ca să impresioneze. În mijlocul lor era generalul Prună, adjunctul ministrului de interne Drăghici. Aici numai înjurături am primit, peste 2000. Care mai de care dintre ei erau mai viteji, și mi s-a spus de la început că partea mea este cartușul, că la moarte voi fi condamnat. Aici mi s-a luat prima declarație sub mare forță și sub mare încordare morală. În celula mea am găsit plasat pe un oarecare Răşcanu Constantin, nepotul generalului Vasiliu Răşcanu, primul comandant al statului major de sub regimul actual comunist. /.../

Anul 1967

/.../ În celula cu două paturi am găsit un pat ocupat de Răşcanu Constantin, nepotul generalului Vasiliu Răşcanu, care era venit de la drept comun. Din faptul că era deținut de drept comun, precum și din

răspunsurile la multe întrebări de orientare pe care i le-am pus eu, am înțeles că el era adus special în celula mea pentru spionaj, lucru care a fost recunoscut de dânsul după trei luni de stat cu mine.

Eram scos la anchetă în toate orele din zi și din noapte. În celulă aveam în medie o temperatură de +5°. Mâncarea era extrem de slabă, așa încât afară de cele 250 g de pâine restul de mâncare nu mai avea nici o importanță din punct de vedere caloric. Mi se făceau mari presiuni ca să recunosc infracțiunea săvârșită și învinuirile. Securiștii se purtau cu mine mai rău decât s-ar fi purtat un leu cu care aș fi stat în aceeași cușcă. Șeful arestului era un oarecare plutonier major Crăciun, țigan de origine, care la arestarea mea din 1952 lucra tot în securitate ca frizer. Acum frizer era ginerele său.

Prima confruntare am avut-o cu martorul mincinos Cojanu Gheorghe din Provița de Jos. Confruntarea a doua am avut-o cu Constantin C. Anton din Maluri-Pucioasa, nepotul vasului Domnului. A treia confruntare și de multe ori, am avut-o cu Horja Petre, care, deși era și el arestat, juca rolul de vânzător de mare calitate, individ care a escrocat acest popor cu sume mari de bani, și în 1966 cu suma de 40 000 lei, escrocați sub diferite manevre de la poporul Domnului, și-a cumpărat casă în Pucioasa.

Altă confruntare și de mai multe ori am avut-o cu Turculeț Constantin, apoi am mai avut confruntare cu Dumitra Constantin din Mănești. Ultima confruntare am avut-o cu Radu M. Ioniță, pe care, deși era arestat, dar speriat de teroarea și regimul care i se aplica, l-au dat gata, și astfel a întors armele împotriva Domnului. Toți cei șase erau anchetați de organele de securitate din regiunea Ploiești de către maiorii Vasile Nicolae, Zburlea Gheorghe, Ionescu, șeful anchetelor și alți maiori, precum și de căpitanul Dumitrașcu. Eu eram anchetat de Direcția Generală a securității din București prin maiorul Moisă și alții. Aceasta pentru că îi socoteau pe cei de la regiune că sunt mai slab pregătiți în materie de anchetă pe tema credinței și a bisericii.

În prima lună de anchetă toți securiștii mi-au comunicat că am să fiu condamnat la moarte: „Cartușul este partea ta, mă! Să nu-mi zici mie colonelul cutare sau maiorul cutare."

În a doua lună de anchetă mi-a spus că am să fiu condamnat pe viață. În a treia lună de anchetă deja a spus că voi fi condamnat la cel puțin 20 de ani. În a patra lună de anchetă mi-au spus că sub 18 ani de condamnare nici să nu mă gândesc că voi lua, iar în ajunul procesului, adică în luna a cincea de anchetă, mi-au spus că sub 15 ani să nici nu mă gândesc că voi lua, dar eu le-am replicat că oricât de mult m-ar condamna

știu că nu fac mai mult de un an. Această comunicare mi-a făcut-o Domnul cu doi ani înainte de arestarea mea, adică în luna ianuarie 1965. /.../

Am mai fost vizitat și de alți oaspeți din cer, printre care și de sfântul Ioan Botezătorul. Am fost vizitat și de marele Voievod Mihail. Niciodată nu am fost părăsit, și în tot locul și la toate lucrările grele pe tot parcursul detenției am fost dirijat de Domnul.

Pe 21 martie Răşcanu Constantin a fost eliberat, și astfel am rămas singur în celulă până la sfârșitul lunii iulie. De la data de 21 martie, de câte ori făceam rugăciunea era imediat de față și triunghiul Tatălui ceresc și cubul de sub triunghi, dar absolut niciodată nu a lipsit Dumnezeu Tatăl de la rugăciunile mele. Plângeam de satisfacție, și mai cu seamă plângeam și mai mult pentru nevrednicia mea.

În luna ianuarie am fost băgat în camera de exterminare unde m-au ținut opt zile și opt nopți. Această celulă era de lungime cam de 7 m și o lățime cam de 6 m. În partea opusă ușii, pe unde era intrarea, și sus, aproape de tavan cam la 3 m înălțime, deci în peretele din față erau trei găuri rotunde care ieșeau afară, fiecare deschizătură având un diametru de circa 60 de cm, care erau așezate în linie cam la 70 cm distanță între ele, iar în peretele opus, în partea de jos, unde era ușa de intrare, avea o deschizătură blindată cu grătare de oțel, deschizătură care coincidea exact cu suprafața, cu cele trei deschizături din peretele opus. Pe jos era mozaic, și nu mai era nimic în celulă decât un grătar de lemn, asemănător cu cele pe care stai cu picioarele pe el când faci baie la comun. Acest grătar era salteaua pe care dormeam noaptea de la orele 2^{00} până la orele 5^{00} dimineața. Cu mine n-am avut voie să iau în celulă decât flanelul și haina, deci în talie. /.../ Dormeam cu bocancii din picioare în loc de pernă. Mâncarea, o dată pe zi, o zeamă colorată și fără pâine și fără lingură. Nu cred că din cei ce au trecut pe acolo să mai fi rămas cineva în viață, iar că eu am scăpat, a fost grație puterii dumnezeiești, care era nelipsită de la mine, de care lucru s-au uimit și securiștii /.../.

Mi s-a comunicat de către maiorul Vasile Nicolae că soția mea s-a sinucis prin otrăvire cu verde de Paris, otravă pe care o aveam într-o cutie în pod, și că preotul a băgat-o în biserică și că acest lucru nu era îngăduit după canonul bisericesc. Paralel și concomitent cu aceasta a comunicat și acasă lui Lenuța (soția mea) că eu m-am spânzurat cu cearșaful. La nici unul dintre noi aceasta n-a avut nici un fel de efect. Această lucrare satanicească a fost respinsă pe toate laturile la vorbitorul pe care l-am avut la Aiud cu Lenuța, prin codul cifrat pe care îl stabilisem noi mai înainte de arestare.

Într-o anchetă mi s-a comunicat data procesului, pe ziua de 11 mai, dar din motive că Ceaușescu se afla atunci în vizită în regiunea Ploiești, s-a amânat procesul nostru pentru data de 19 mai, dar ei în anchetă mi-au spus că se amână pentru că Cruțu Gheorghe, unul dintre arestați e internat în spital, iar aceasta era o minciună. Deci procesul s-a judecat într-o zi de vineri, ca să coincidă cu ziua în care a fost și Domnul răstignit.

În ajunul procesului, încă o dată maior Vasile Nicolae a insistat asupra mea cum trebuie să mă comport la proces, și ca să recunosc toată această infracțiune a mea. La începutul lunii am mai fost chemat în anchetă și mi s-a spus că ei, fiind atât de miloși, ... mi-au acordat un vorbitor cu soția, pentru care lucru am primit o carte poștală ca să scriu acasă că pe data de 6 sau de 8 mai să vină la vorbitor, dar eu n-am crezut, și am respins a scrie ceva pe cartea poștală pe care mi-o dăduseră. Socoteam că și aici se joacă un teatru, întrucât eram convins că după ce voi scrie această carte poștală ei o vor băga la coșul de gunoi ca să mă pună pe mine în situația să cred că cei de acasă m-au părăsit sau au murit, că a expirat termenul și nu a mai venit la vorbitor. Deși am scris cartea poștală, dar nu am putut crede că se va împlini. Am așteptat numai din curiozitate, nu și din convingere, și pe 6 era sâmbătă, dar nu a venit. Iată ce farsă joacă securiștii, mi-am zis, convins că au jucat această carte tot pentru a lovi în construcția mea fizică și morală.

Luni 8 mai pe la orele 10^{00} am fost chemat în anchetă. Când intru în biroul securistului, ce să vezi? Era Lenuța, tovarășul meu de viață și de suferință. Surpriză! M-am uitat lung la ea, apoi m-am șters bine la ochi și m-am uitat încă o dată. Ea era. N-am fost înșelat. La început am crezut că e vreo vedenie sau vreo halucinație. Priveam la ea, era palidă și cu fața brăzdată, avea lacrimile ascunse, se căznea să ascundă toate durerile ei și am înțeles din citirea feței ei că în urma mea nu i-a mai rămas nici un prieten în afară de Dumnezeu, sub al Cărui cort se găsea. A rămas destul de impresionată văzând figura mea. Am stat la măsuța mea, bineînțeles după ce am dat mâna cu ea. Am stat apoi jos pe scaunul unde fusesem invitat, dar ea, uitându-se mereu la mâinile mele, care se vedeau vinete prin palmă, am ascuns mâinile mele sub măsuța care mă despărțea de ea. Aveam 15 minute de vorbire. După 10 minute Vasile Nicolae, securistul, ne-a făcut atenți să vorbim despre proces pentru că pentru aceea mi s-a dat vorbitorul. Deci vorbitorul era acordat conform codului de procedură penală, nu pentru că îi apucase pe ei vreo milă de mine așa cum se afișau. Atunci am vorbit de proces, lucru care pe mine nu mă interesa, și i-am spus soției să nu pună avocat, pentru că eu nu

am nevoie de apărare. Știam că am pe Cel mai mare apărător, pe Domnul, și nu voiam să-L ignorez, să-L subapreciez, pentru că nici El nu avusese avocat la răstignirea Sa.

După vorbitor am fost din nou chemat la anchetă, numai la o oră după ce plecase Lenuța și mi-au spus că de ce nu cred eu că iată ce favoare mi-au făcut ei, dar le-am răspuns că deși a fost vorbitor, tot nu îmi vine să cred, am impresia că a fost vreo halucinație. Crăpau fiarele de necaz când auzeau asemenea cuvinte.

Procuratura militară a securității mi-a fixat capetele de acuzare. Cel mai grav capăt de acuzare a fost că am difuzat în public că va veni regele Mihai, care va omorî pe toți comuniștii. Al doilea capăt de acuzare că am organizat și susținut o propagandă ostilă împotriva regimului, cum că comuniștii sunt cele mai periculoase elemente care au dus multe războaie pe planeta noastră, așa cum ar fi în Vietnam sau Laos sau Cambodgia, și că trebuiesc nimiciți până la unul. Un alt cap de acuzare era că eu în colaborare cu vasul Domnului, Verginica, am organizat o sectă Oastea Domnului, pe care ei o numeau sectă în sânul bisericii, la care sectă i-au dat o formă foarte ostilă împotriva regimului comunist, și că această organizație cuprinde trei regiuni: regiunea Ploiești, regiunea București și regiunea Galați.

Din toți cei șapte arestați, numai eu și Cruțu Gheorghe ne menținusem pe poziția cu Dumnezeu, restul se înșelaseră și se făcuseră și ei vânzători și dușmanii lucrării dumnezeiești. Mi s-au dat de am studiat dosarele procesului mai înainte de judecată. Erau trei dosare groase cam de 7-8 cm fiecare, abia am reușit să le citesc în șase zile.

Procesul a început pe 19 mai orele 8^{00} dimineața, unde completul de judecată al Tribunalului Militar București s-a deplasat la Ploiești într-o sală deghizată, care pe porțile de la intrare de la stradă avea scrisă o firmă cu următoarea inscripție: Cantina Steaua Roșie. În sala Tribunalului n-au avut voie să intre decât numai rudele de gradul întâi ale acuzaților, excepție au făcut-o securiștii cu Didă Victoria, care era informatoare. Din partea mea erau soția și mama în sală. Afară de neamurile noastre și avocații apărării erau circa 80 de securiști. Completul de judecată era format din președintele completului, de un colonel, doi maiori, un procuror cu grad de maior, o grefieră și încă doi funcționari militari. Martori ai acuzării au fost în număr de 32 după cum urmează: protopopul Tache Gheorghe, Nițescu Petre preot din Mănești, Teodorescu Toma și Teodorescu Gheorghe, învățători din Mănești, Muscu, învățătoare din Maluri-Pucioasa, Turculeț Constantin și Anton Micșunica, Gherase Vasile și Gherase Dumitra, Bociocan Gheorghe, Ciobănoiu Gheorghe,

toți din Maluri-Pucioasa, Cojanu Gheorghe și Vasilache Gheorghe din Provița de Jos, Ivan Ioan din București, Ivan Petre din Moroieni, și încă alții. Aceștia au susținut cu tărie și în fața Tribunalului Militar acuzațiile împotrivă. Au mai fost următorii martori, care în fața Tribunalului Militar nu au mai recunoscut declarațiile anterioare, ce fusese luate prin presiune și cu forța de securitate. Aceștia sunt Creața Constantin, Matei Gheorghe, Păun Ioan și Dumitra Constantin, toți din comuna Mănești, Nicolae Constantin și Nicolae Maria din Căprioru. Dintre agenții de frunte de care se servea securitatea, a avut autorizația să intre în sala Tribunalului și Didă Victoria (Băjan) și Drăgan Cornel, învățător din Maluri-Pucioasa.

Ca apărător în proces am avut pe avocatul Dobrogeanu din București, care a pledat o oră și jumătate, dar care prin pledoaria sa a pus la încurcătură și încercare pe toți securiștii din sala Tribunalului, inclusiv completul de judecată, care l-a amenințat chiar în timpul pledoariei. Au fost dezbateri extraordinar de furtunoase, și procesul a luat sfârșit abia la ora 1^{00} și ceva noaptea.

Pronunțarea am primit-o peste o lună, unde eu ca ,,șef de lot'' am luat o condamnare de șapte ani, cinci ani interdicție corecțională și confiscarea totală a averii. Restul au fost condamnați după cum urmează: Stoica Nicolae șase ani, Stoica Dumitru cinci ani, Ioniță M. Radu patru ani, Anton Constantin cinci ani, Cruțu Gheorghe trei ani, și Horja Petre vânzătorul tot trei ani.

După proces m-au dus din nou la securitate în aceeași celulă, unde am stat singur de la sfârșitul lunii martie până la sfârșitul lunii iulie. Pe tot parcursul timpului și după proces, anchetele nu au slăbit niciodată; nu știu dacă a fost vreo zi în care să fi fost scutit.

Foarte important și de neuitat printre alte și multe, multe minuni care s-au săvârșit în timpul arestării mele este și aceasta: Pe la sfârșitul lunii aprilie într-o zi de miercuri, după masă pe la ora 16^{00}, am auzit din cer un glas bărbătesc care zicea: ,,Dați drumul copiilor Mei! Este Dumnezeu! Aveți familii și copii și veți fi judecați! Este Dumnezeu!'' Era o voce bărbătească așa de blajină cum nu am auzit niciodată în viața mea. La auzul acestei voci orice zgomot a încetat, orice activitate și orice mișcare în toată incinta securității din Ploiești. Am rămas foarte uimit de această mare minune și mult am plâns, pentru că față de credința mea minunea aceasta era prea mare. Apoi a mai trecut joi, și vineri după masă la aceeași oră s-a repetat din nou aceeași minune, aceeași strigare, același glas.

Vasul Domnului, Verginica, era bolnavă în stare gravă, aceasta pentru ca să nu poată fi arestată, şi era internată de organele de securitate la Spitalul Schuller din Ploieşti sub îngrijirea medicului Coca, dar ea fiind în comă aproape în fiecare noapte era furată de securitate, şi aproape de ziuă o aduceau înapoi, până când a aflat doctorul Coca şi le-a interzis acest lucru. În acelaşi spital lângă camera ei a fost internat şi securistul Stancu, maior de la securitatea Târgovişte, cu scopul de a spiona toate acţiunile ce se petreceau în jurul ei, şi în mod special să fie la curent cu cine o vizitează.

Prin luna iulie am fost anchetat 10 zile la rând de un ofiţer de securitate din Bucureşti, care după cum l-am identificat făcea parte din Serviciul de contra informaţii.

Pe la începutul lunii august am fost depuşi la închisoarea Jilava. Transportul era făcut cu duba securităţii. /.../ Spre sfârşitul lunii august am fost depuşi de la Jilava la Aiud. Transportul la Jilava până la gara Cotroceni s-a făcut într-o dubă mare, apoi cu duba-tren am călătorit trei persoane într-o celulă cu o suprafaţă de 1 m² şi anume eu, Stoica Nicolae şi Cruţu Gheorghe. La Aiud eu şi Nicolae am fost repartizaţi la cel mai greu loc de muncă, la şlaif. Aici am avut vorbitor şi pachet în fiecare lună. Am fost ţinut într-o celulă de la etajul patru al clădirii celei mari, până când am fost eliberat din celula 276, etajul 4.

Anul 1968

Eram în celulă patru persoane. Cu mine mai era Ioniţă M. Radu din lotul meu, Horja Petre vânzătorul, iar al patrulea un adventist, Morlocan Gheorghe din Şimleu Silvaniei. /.../ Era în dimineaţa zilei de 7 ianuarie pe la ora 6^{00}. Căzuse în ziua duminicii. Horja Petre vânzătorul mă calomniază şi huleşte lucrarea dumnezeiască şi-mi spune că eu am un dosar foarte greu. L-am respins cu tărie, că oricât de greu ar fi dosarul meu, este lucrul care nu mă interesează, pentru că sunt sub obrocul lui Dumnezeu. Zi, i-am zis eu, şi peste capul tău... s-a apropiat ziua eliberării.

După ce am terminat cu el această discuţie violentă, cam pe la orele 9^{30} la uşa celulei apare comandantul închisorii care deschide vizeta şi mă întreabă: „Cum te cheamă?" „Dănciucă Gheorghe", răspund eu. „Ia-ţi bagajul proprietate personală şi aşteaptă la uşă", zice el. După mine îl invită şi pe Aşuenciu Constantin. În sfârşit, mi se deschide uşa. Era în timpul când în sfintele biserici se slujea liturghia sfintei slujbe în cinstea marelui prooroc şi înaintemergător Ioan Botezătorul, care de fapt el a fost cel ce a dat cu piciorul şi a deschis uşile celulelor noastre şi ne-a eliberat pe toţi cei şase, al şaptelea fiind vânzătorul Horja Petre, care a

rămas să-și termine condamnarea de trei ani, așa încât s-a împlinit cuvântul rostit de Domnul că vânzătorul va face toată condamnarea.

Am mers la gara Aiud însoțiți de securiști, care ne-au scos bilete. Afară zăpada era mare și ningea mereu. Era în seara zilei de 8. Din ziua de 7 la orele 10^{00} și până pe 8 orele 16^{00} a durat toată operațiunea eliberării. În dimineața zilei de 9 ianuarie pe la orele 3^{00} am ajuns în Târgoviște. /.../

În sat, mare alarmă, se mirau toți cum de am scăpat, că aveam o condamnare de șapte ani, și nu executasem decât un an și 18 zile, ca să se împlinească cuvântul lui Dumnezeu, Care cu un an și jumătate mai înainte de arestare mă anunțase de această eliberare, căci comandantul închisorii de la Aiud, nedumerit și curios, s-a șters intenționat pe lângă mine și m-a întrebat în mod foarte discret: „Pe cine aveți domnule, sus?" I-am răspuns că pe nimeni. La acest răspuns a plecat de lângă mine foarte deziluzionat, dar eu aveam în realitate pe cineva sus, aveam pe Dumnezeu. /.../

Această arestare, pentru mine și pentru familia mea și pentru vasul Domnului a fost cel mai dureros moment din viața aceasta duhovnicească, a fost cea mai dârză și aprigă confruntare cu antichrist, a fost piatră de încercare pe tema credinței și pe tema lucrării lui Dumnezeu. A fost cea mai de calitate încercare, și unul dintre cele mai grele examene ce le-am avut de dat în viața aceasta pământească. Bunul Dumnezeu m-a ajutat în tot locul și la tot pasul. A fost un prilej de a ne verifica bunele relații cu cerul, și totodată de a ne verifica pe noi înșine în credința către Dumnezeu. /.../

Pe la sfârșitul primăverii am fost chemat la postul de miliție, și în prezența șefului de post Mihăilescu am fost anchetat cinci ore de către colonelul Popescu și maiorul Dinu de la securitatea din Târgoviște ca să mă lepăd de credință și să las copiii să se facă membri de partid și oameni mari /.../"[205].

Dănciucă Gheorghe

Examenul despre care vorbea păstorul Daniel, a fost resimțit, cei drept, cu mai mică intensitate de majoritatea creștinilor din jurul Verginicăi. Aproape fiecare din ei a avut de înfruntat intergatoriile Securității, înscriindu-se de partea sau împotriva Cuvântului, Care era de fapt Cel anchetat.

Prin următoarea notă informativă dorim să evidențiem curajul creștinului Bunea Vasile, care nu s-a temut de organele de represiune, numindu-i păgâni, și care a ajuns până la Comitetul Central reclamând nelegiuirile Securității din Târgoviște asupra creștinilor.

[205] Dănciucă Gheorghe, Jurnal personal, pag. 86 - 108

Notă informativă[206], 27.02.1967
Ionescu Marin

„Sursa vă informează următoarele:

În ziua de 24 februarie 1967 sursa a stat de vorbă cu Bunea Vasile din comuna Ungureni, satul Mogoşeşti. Fiind foarte nervos, sursa l-a întrebat din ce cauză. El a scos din buzunar 4 bilete de tren, două cu destinaţia Târgovişte Bucureşti şi două retur, şi un bon de audienţă la Comitetul Central. Întrebându-l sursa ce sunt cu ele, acesta a început să-i spună sursei că a fost la Bucureşti şi a stat de vorbă cu ajutorul tov. Nicolae Ceauşescu, căruia i-a spus nelegiuirea ce o face securitatea, că l-a anchetat pe nedrept şi că el fiind cinstit s-a dus să reclame. În continuare i-a spus sursei că aceasta este păgânimea de astăzi ca să ne distrugă şi să ne abată de la credinţa în Dumnezeu, dar noi suntem mai tari ca aceşti păgâni, şi de fiecare dată îi învingem, că acestea sunt metode de păgânime, pe care Dumnezeu le zdrobeşte. Eu nu mă voi lăsa de această credinţă cu riscul că-mi va lua gâtul pe tăietor. Am fost asigurat de la Bucureşti că dacă încă o dată voi fi anchetat, să mă duc din nou. La plecare a spus: „Îi urăsc pe aceşti păgâni, pentru că nu scrie nicăieri să-şi ia acest drept”.

27.02.1967
Ionescu Marin”

*

Poporul Domnului merge înainte lângă trâmbița Verginica prin creștinii rămași cu credincioșie pe calea statorniciei în credință, ca unii care calcă cu moartea peste moarte ca și Hristos, căci cuvântul Domnului îi însoțește, îi învață, îi ocrotește, îi întărește. Ca după o iarnă grea ei înviază ca florile primăvara și prind noi puteri pe cale, însoțiți de cei doi păstori, Daniel și Cristea.

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[207] - 1967

„... Fiilor, Eu am venit acum şi cu ceea ce nu este scris în Scriptură, că dacă se scriau toate nu avea loc cartea pe pământ.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 septembrie 1967

„... Feriţi-vă, feriţi-vă, ca să nu pierdeţi binele de la Mine, căci

[206] Arh. CNSAS Dosar nr. I 350455, vol. II, fila 30 – titular Bunea Vasile
[207] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 127-128

atunci când vor auzi: „Oiţele Mele!“, puţini vor veni în grădina Domnului. Feriţi-vă, tată, şi să fiţi oi deştepte şi să ascundeţi bine taina de la Mine, căci nu vor mai putea asculta toţi care vin la Mine lucrarea Mea, şi mai târziu când se va apropia venirea Mea nu voi mai spune decât la un copil, care va umbla cu Mine în lung şi în lat cu aceste şoapte ale Mele.

... Când pleca cineva de la lucrarea Mea pleca încărcat şi plin de cuvinte, iar acum se mânie şi urăşte pe cei ce vin la Mine, căci nu se mai poate spune „frate“ la nimeni, că are slăbiciune, şi când îl strânge chinga rea totul spune de la Mine. Copilul Meu, nu era vremea aceasta, dar vai de cel ce a vândut cuvântul Meu!

... Fiilor, vă mai place această masă de la Mine? O, ce dor îi este lui Daniel să mai mănânce din această masă! Nimeni nu are acest dor ca Daniel. Îi este dor şi lui Nicuşor, dar nu de această masă, cât îi este dor de vasul Meu. O, când îi va da drumul vine fuguţa pe drum, cu frică vine, că se gândeşte că nu mai găseşte pe Verginica.

... Floricelele Mele, vin îngerii din cer şi vă vor culege pe voi, căci pământul acesta va fi ars cu foc şi se va spăla cu apă şi va fi averea Duhului Sfânt şi va fi o turmă şi un Păstor şi veţi zice: „Când s-a făcut acest lucru, că nu sunt eu vrednic ca să pun piciorul meu pe el?“

... Floricelele Mele, veţi trece pe lângă poarta grădinii şi nu veţi putea să intraţi în ea, că acea grădină este cu trifoi verde, dar dacă aţi fi ascultat cuvântul Meu era bine, căci mulţi dintre voi nu l-aţi păstrat.

... Copilaşii Mei, am venit ca să vorbesc cu voi, dar nu ţineţi în mână şi nici pe buze acest cuvânt al Meu, ci băgaţi-l în inimă, căci în inimă nimeni nu te poate căuta, chiar dacă te spune fratele tău.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 octombrie/8 noiembrie 1967

Anii 1968 - 1970
Dosar de urmărire informativă „Stancu”

După ce și-a sfârșit și el perioada de detenție, vânzătorul Horja Petre a rămas servitor pe mai departe în slujba aparatului represiv al regimului comunist asupra celor trei mărturisitori lângă Cuvântul lui Dumnezeu: Verginica, Nicolae și păstorul Daniel. Notele informative curgeau una după alta, după ce lor li s-au întocmit dosare proaspete de urmărire informativă pas cu pas printr-un mare număr de informatori. Lupta între lumină și întuneric nu încetează atâta timp cât întunericul se vrea cu orice preț biruitor prin slujitori bine instruiți. S-au inventat planuri de măsuri,

s-au efectuat percheziții, s-au regizat denigrări prin articole în presă și adunări publice cu participarea maselor din localitățile Maluri, Pucioasa și Mănești.

Așadar, după eliberarea din închisoare pe 8 ianuarie 1968, Stoica Nicolae a fost luat în evidență în baza de lucru a Securității prin hotărârea de luare în evidență[208] emisă pe 18 ianuarie 1968.

Pe o notă informativă[209] din 8 mai 1969 a informatorului Ionescu (Horja Petre, vânzătorul celor arestați), ofițerul de securitate semnează o rezoluție prin care *„obiectivul să fie supravegheat prin mapă de lucru”*. Ulterior, în baza notelor informative oferite de informatori, a planurilor de măsuri și a rapoartelor întocmite de Securitate, pe data de 17 noiembrie 1969 s-a emis Hotărârea de deschidere a dosarului de acțiune informativă[210], deoarece Stoica Nicolae *„desfășoară activitate de propagandă împotriva orânduirii socialiste”*, deschizându-se apoi Dosarul de acțiune informativă[211] nr. 82 din 11.12.1969 pe numele conspirativ „Stancu”.

Informatorul Ionescu (Horja Petre) iese în evidență prin notele informative numeroase, lungi și foarte amănunțite privind activitatea desfășurată de Nicolae și Verginica, dar și de alți credincioși apropiați lor.

Prezentăm o selecție de note informative de la mai mulți agenți din perioada anilor 1968-1969.

Notă informativă[212], 13.03.1968
Banu Vasile

„Sursa vă informează următoarele: În ziua de 10 martie 1968 sursa a stat de vorbă cu numitul Stoica Dumitru, fost condamnat din comuna Mănești. Printre altele i-a spus sursei viața pe care a dus-o în pușcărie special până a fi condamnat, a fost chinuit, bătut, atât la Târgoviște cât și la Ploiești, chinuri pe care nu le mai putea îndura, dar cu toate acestea el nu și-a pierdut credința, și Dumnezeu i-a ajutat pe toți de a scăpat. El știa că nu va fi ținut mult și vor fi puși în libertate pentru că asta a fost porunca Domnului. În detenție spunea că a discutat cu ginerele lui, Mișu Dănciucă, ce era și el arestat și știa tot ce se petrece, el de credință nu se va lăsa și el ceea ce a făcut va face în continuare.

13.03.1968
Banu Vasile”

[208] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 1 – titular Stoica Nicolae
[209] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 69 – titular Stoica Nicolae
[210] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 2 – titular Stoica Nicolae
[211] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila I – titular Stoica Nicolae
[212] Arh. CNSAS Dosar nr. I 319507, fila 8 – titular Stoica Dumitru

Notă informativă[213], 23.03.1969
Ionescu

„Vă informez căci astăzi 23 martie 1969 Stoica Virginia împreună cu Stoica Nicolae a plecat cu trenul de ora 13[00] Pietroșița-București la București spunând acasă că se duce la doctor. Deoarece este duminică ea caută să ia legătura cu cei din București din strada Livezilor sau cu Cruțu Gheorghe sau alții din Oastea Domnului din județul Ilfov.

23.03.1969

Ionescu”

Notă informativă[214], 08.05.1969
Ionescu

„Vă informez că la domiciliul lui Stoica Nicolae în ultimul timp au început să vină diferiți indivizi din diferite localități din țară ca: Ilie Andrei din comuna Lucieni, jud. Dâmbovița, Șerban Ion din comuna Micșunești Mari, regiunea București, un individ cu numele Grigore, cumnat cu Șerban Ion. Aceștia au plecat din comuna Micșunești Mari din porunca lui Stoica Virginica, care le-a spus că la colectiv e rău, lucrează cu 5 lei pe zi și e mai mult pe degeaba, afirmând că regimul de azi v-a luat pământul, vă ia și casa, și i-a poruncit că Dumnezeu dă poruncă copiilor Lui să se mute să nu slujească lui satana, diavolul, care ei s-au mutat la Pucioasa Șerban Ion, iar Grigore la Viforâta în casele unei femei cu numele de Steliana, care ea lucrează la mănăstire.

În ziua de 17 aprilie 1969, numitul Nedelea Gheorghe din Gheboieni a mers la domiciliul lui Stoica Nicolae și Virginia acasă.

În ziua de 28 aprilie s-a prezentat individul Zaharia Stan la Stoica Nicolae, care acesta fiind condamnat pentru trecere frauduloasă a frontierei, eliberat recent din penitenciarul Aiud. Acum e dus de Stoica Nicolae la tatăl său în comuna Mănești.

Din județul Ilfov, comuna Merii Petchii, satul Sudiți, unde se află un puternic centru de ostași cu numele de Costache P. Cristea împreună cu încă 7 persoane, pe care nu i-am cunoscut. Aceștia 8 persoane au intrat la Stoica Nicolae, în două serii câte 4.

După câte cunosc vă informez că sâmbătă 3 mai, Stoica Nicolae, Stoica Virginia s-au deplasat la comuna Mănești și Gheboieni. Cunosc că acesta a mai fost în județul Ilfov în comuna mai sus menționată, unde a botezat copilul lui Costache P. Cristea, luând legătură cu mai mulți

[213] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 67-69 – titular Stoica Nicolae
[214] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 67-69 – titular Stoica Nicolae

ostași și din alte localități care s-au dus la botez.

Vă informez că Stoica Nicolae ține legătura cu ostași din comunele Gheboieni, Mănești, Căprioru, București, Urziceni, Provița de Jos, județul Prahova și Călărași.

În ziua de 4 mai a venit cu trenul din Călărași numitul Coman, ostaș vechi și dascăl la biserică, care avea un pachet mare. După câte știu, acesta strânge bani de la diferiți ostași din Călărași și Gambeta, pe care îi aduce la Stoica Nicolae. Cei care vin la Stoica Nicolae vin cu diferite pachete, nu cunosc ce conțin în ele.

Menționez că toți care vin la Maluri sunt ostași vechi care cunosc vorbirile lui Verginica și vin la aceasta mai mult noaptea, ocolind drumul principal și o ia pe loc dosnic.

Menționez căci numitul Stoica Nicolae are la domiciliu un magnetofon și se ferește să discute, având încredere numai în anumite persoane.

Ionescu

8 mai 1969"

Notă informativă[215], 15.07.1969

Ionescu

„Vă informez că în ziua de 26 iunie orele 20^{00} numitul Dănciucă Gheorghe a mers la Maluri la Stoica Virginia și Nicolae, unde a făcut rugăciuni și s-a întors la orele 5^{00} dimineața în ziua de 27 iunie 1969. Acesta a mai fost în ziua de 5 seara la orele 19^{00} împreună cu Nedelea Dumitru bine îmbrăcați.

Din câte cunosc, la Maluri se țin rugăciuni și ziua și noaptea cu cei care participă. /.../

La Maluri în ultimul timp vin diferiți cetățeni din mai multe localități care participă la rugăciuni, iar numitul Nedelea Dumitru din Gheboieni a spus că el n-a suferit nimic pentru Dumnezeu până în prezent așa cum a suferit Dănciucă, dar vrea să sufere, căci Domnul Iisus a suferit mult pentru el. Adunările cu cei care vin se țin până noaptea târziu camuflând geamurile, totul se face pe ascuns.

Ionescu"

Notă informativă[216], 24.07.1969

Ionescu

„Vă informez că în ziua de 17 spre 18 noaptea s-a ținut o adunare la Maluri la Stoica Nicolae, unde au participat multe persoane.

[215] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 62 – titular Stoica Nicolae

[216] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 61 – titular Stoica Nicolae

În ziua de 22 iulie 1969 în jurul orelor 16[30] a trecut spre Maluri numitul Dănciucă Gheorghe din Mănești împreună cu 4 persoane. El a mers singur mai înainte, iar cei patru pe alt drum.

Ionescu"

Notă informativă[217], 29.10.1969
Ionescu

„Vă informez că în ziua de 16 octombrie 1969 am fost în comuna Provița de Jos, jud. Prahova, unde am discutat cu Niculina Gh. Cojanu, membră în Oastea Domnului, care aceasta mi-a spus că au poruncă toți credincioșii de la Stoica Virginia să se ferească de mine deoarece eu sunt vânzătorul lucrării lui Dumnezeu și sunt în legătură cu securitatea. Stoica Virginia i-a sfătuit pe toți să fie foarte atenți ceea ce vorbesc cu mine, să se ferească de mine. Aceasta împreună cu mai mulți credincioși din Provița și Drăgăneasa vin și acum la Maluri la templul Domnului și au contribuit cu toți la cumpărarea calului folosit la templu.

Ionescu"

Pe 15 noiembrie 1969 Securitatea Dâmbovița elaborează un *„Plan de măsuri în vederea documentării activității desfășurate de numitul „Stancu" urmărit prin acțiune informativă".*

Plan de măsuri[218], 15.11.1969

„Consiliul securității statului
Inspectoratul de securitate al județului Dâmbovița
Serviciul I. Biroul I.
Data: 15 Noiembrie 1969

Plan de măsuri în vederea documentării activității desfășurate de numitul „Stancu" urmărit prin acțiune informativă.

Numitul „Stancu", (numele conspirativ de urmărit al lui Stoica Nicolae, n.r.) fiul lui Dumitru și Maria, este născut la 6 octombrie 1938 în comuna Mănești, județul Dâmbovița, de profesie cântăreț bisericesc, în prezent fără ocupație, domiciliat în Pucioasa, satul Maluri. În anul 1967 a fost condamnat la șase ani închisoare pentru infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii socialiste sub masca asociației religioase interzise Oastea Domnului. După eliberarea din detenție sus-numitul s-a situat pe aceeași poziție, fapt ce a făcut ca la data de 12 mai 1969 să i se deschidă mapă de lucru.

[217] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 57 – titular Stoica Nicolae
[218] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 40-43 – titular Stoica Nicolae

Din analiza materialelor informative existente rezultă că numitul „Stancu" și soția acestuia „Viorica" (numele conspirativ de urmărit al lui Verginica, n.r.), organizează la domiciliul lor, intitulat templul Domnului, adunări clandestine pe linia asociației religioase Oastea Domnului, la care participă un număr mare de persoane din diferite localități din țară, unele aflate în prezent în atenția organelor noastre cum este cazul numitului „Dan Gheorghe" (numele conspirativ de urmărit al lui Dănciucă Gheorghe, n.r.) din comuna Mănești, fost condamnat, urmărit prin acțiune informativă pe linia Oastei Domnului. În adunările ce le țin se oficiază slujbe religioase, se cântă cântece specifice Oastei Domnului, interpretându-se în mod denaturat și tendențios anumite percepte religioase.

Pentru descoperirea și documentarea activității dușmănoase pe care cel în cauză o desfășoară se vor rezolva următoarele sarcini:

- În ce constă activitatea dușmănoasă pe care obiectivul o desfășoară sub masca asociației religioase interzise Oastea Domnului.

- Conținutul predicilor imprimate pe bandă de magnetofon și cele pe care obiectivul le ține cu ocazia adunărilor, pentru a stabili interpretarea dată perceptelor religioase specifice Oastei Domnului.

- Identificarea și verificarea persoanelor care participă la adunări, relațiile pe care obiectivul le are și natura acestor relații, în vederea selecționării acelora care vor prezenta un interes mai deosebit pentru a fi lucrate informativ.

- Identificarea persoanelor care donează diferite obiecte și sume de bani, și care este întrebuințarea dată acestora.

- Documentarea activității ce o desfășoară.

Pentru rezolvarea sarcinilor de mai sus se vor lua următoarele măsuri informativ-operative:

1. Se va dirija informatorul Pavelescu pentru a stabili care este conținutul predicilor pe care obiectivul le ține în cadrul adunărilor, modul cum le interpretează și persoanele care participă la adunări.

Termen: 15.01.1970

2. Se va dirija informatorul Ionescu pentru a stabili care sunt dogmele religioase pe care obiectivul și soția acestuia le răspândește în rândul participanților la adunări, interpretarea dată acestora, persoanele care participă la adunări și cele care donează sume de bani, care este destinația banilor și obiectelor donate de credincioși.

Termen: 25.01.1970

3. Informatorii Pavelescu și Ionescu vor fi dirijați pe lângă numitul „Dan Gheorghe" din comuna Mănești, fost condamnat, urmărit prin

acțiune informativă pe linia Oastei Domnului, care se deplasează periodic la Maluri, pentru a stabili scopul deplasărilor, conținutul predicilor pe care acesta le ține și modul cum interpretează vedeniile pe care soția obiectivului le are, întrucât el este socotit de credincioși drept prooroc.

Termen: 10.02.1970

4. Se va introduce T.O. la domiciliul sus-numitului, unde avem sesizări că aceștia se adună mai ales noaptea și sub pretextul predicilor, cântecelor religioase, prin interpretarea denaturată a acestora și a vedeniilor pe care soția obiectivului le are, desfășoară activitate dușmănoasă.

Termen: 10.12.1969

5. Se vor studia materialele de arhivă și anchetă penală privind grupul de ostași ai Domnului de la Pucioasa, Maluri, foști condamnați pentru propagandă împotriva orânduirii socialiste sub masca credinței, cu care ocazie vor fi scoase toate persoanele ce apar și în prezent în relații cu obiectivul, analizându-se întregul material.

Termen: 15.12.1969

6. Întrucât numitul ,,Stancu'' nu are nici o ocupație și se deplasează în diferite localități, se va cere inspectoratelor de securitate Prahova și Ilfov ca sus-numitul atunci când se deplasează în localitățile Provița de Jos, Drăgăneasa, Sudiți, Merii Petchii, unde se află grupări mai importante de ostași ai Domnului, să fie încadrat informativ pentru a stabili scopul deplasărilor, persoanele pe care le contactează și activitatea pe care acesta o desfășoară în rândul credincioșilor.

Termen: 01.12.1969

7. Se va trece la identificarea și verificarea tuturor persoanelor ce apar ca legături ale obiectivului, iar cele ce vor prezenta un interes mai deosebit vor fi lucrate informativ.

Termen. 10.01.1970

8. Din rândul persoanelor ce participă la adunări vor fi selecționate câteva elemente mai puțin fanatice, pentru a fi luate în studiu în vederea recrutării unui informator în această grupare de sectanți.

Termen: 25.11.1969

9. Se va trece la identificarea persoanelor care cunosc activitatea dușmănoasă pe care numitul ,,Stancu'' o desfășoară sub masca credinței, și din rândul acestora vor fi selecționate acelea care pot proba activitatea obiectivului.

Termen: 30.02.1970

Răspunde: Locotenent Iugulescu Virgil

Ofițer operativ: Locotenent Iugulescu Virgil

***De acord:** Șeful Biroului I: Maior Dinu Gheorghe''*

Dosar urmărire penală

În paralel cu dosarul de acțiune informativă pe numele lui Stoica Nicolae Securitatea Dâmbovița inițiază deschiderea unui dosar de anchetă penală pentru Stoica Nicolae și Stoica Virginia și informează în acest sens Direcțiile I și a XIII-a ale Securității[219]. În baza autorizației nr. 10550 din 20.12.1969 eliberată de Procuratura Militară Ploiești, pe data de 8 ianuarie 1970, între orele 9^{30} și 11^{00} are loc percheziția domiciliară la locuința lui Nicolae și Virginia Stoica din satul Maluri, în prezența fiicei acestuia, Stoica Veronica, soacra Tudorache Andreiana și a martorilor asistenți Ilie Gheorghe și Drăgan Ion, consăteni. Stoica Nicolae a venit acasă spre sfârșitul percheziției. În urma acestei percheziții, în baza procesului verbal[220] încheiat, au fost confiscate caiete cu rugăciuni, acatiste, cântece și poezii, *„două file de caiet scrise pe ambele părți conținând două poezii cu conținut dușmănos intitulate: «Vai, te miri cu câtă trudă» și «În grădina Ghetsimani», o filă agendă de buzunar scrisă pe ambele părți ce cuprinde un acatist la adresa organelor de securitate, miliție și a unor persoane civile"*, o scrisoare de la Dănciucă Gheorghe adresată familiei Stoica Nicolae, alte materiale cu caracter religios. În baza acțiunii de urmărire prin informatori și a materialelor ridicate la percheziția domiciliară este întocmit Dosarul de anchetă penală[221] nr. 10 din 24.01.1970 privind pe Stoica Nicolae și Stoica Virginia.

Urmare a acestei percheziții Verginica foarte speriată a fost internată de Nicolae la spitalul din Pucioasa în perioada 9-14 ianuarie 1970, așa cum reiese din notele informative furnizate de Horja Petre[222], vânzătorul de creștini (informator Ionescu).

Pe 11 martie 1970 Securitatea Dâmbovița realizează un raport de trimitere în judecată cu schimbarea încadrării juridice: *„Din probele administrate rezultă că numiții Stoica Nicolae și Stoica Virginia n-au săvârșit infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii socialiste, ci infracțiunea de defăimarea unor organizații de stat și înșelăciune. Față de cele de mai sus /.../ propun scoaterea de sub umărire penală a învinuitului Stoica Nicolae pentru infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii*

[219] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 23 și 24-25 – titular Stoica Nicolae
[220] Arh. CNSAS Dosar nr. P 60457, vol. I, filele 6-9 – titular Stoica Nicolae
[221] Arh. CNSAS Dosar nr. P 60457, vol. I, fila I – titular Stoica Nicolae
[222] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 51-53 – titular Stoica Nicolae

socialiste /.../ şi declinarea competenței în prezenta acuză în favoarea Procuraturii Județene Dâmbovița"[223].

Pe adresa nr. 10914 din 11 martie 1970 a Securității Dâmbovița către Procuratura Militară Ploiești privind înaintarea dosarului de anchetă penală nr. 10 pentru Stoica Nicolae cu propunerea de soluționare a cauzei, se notează în data de 4 august 1971 rezoluția prin care *„Procuratura Locală Târgovişte prin ordonanța din 23.01.1971 l-a scos de sub urmărire"*, iar dosarul *„se păstrează la Procuratura Locală Târgovişte"*[224].

Continuarea acțiunii informative

În ceea ce privește dosarul de acțiune informativă Securitatea și-a continuat activitatea. După efectuarea percheziției din 8 ianuarie 1970 Securitatea elaborează un *„Plan de acțiune privind măsurile ce se vor lua pentru izolarea şi compromiterea numitului Stancu Nicolae"*.

„Plan de acțiune[225]

privind măsurile ce se vor lua pentru izolarea şi compromiterea numitului „Stancu Nicolae."

/.../ La data de 11 decembrie 1969 în scopul documentării activității ce o desfăşoară „Stancu Nicolae" s-a început urmărirea penală în cadrul căreia s-a efectuat percheziție domiciliară, şi cu această ocazie au fost găsite mai multe materiale cum sunt: „Blestemarea şi certarea demonilor", „Acatistele către Atotputernicul Dumnezeu", „Iisus Hristos", diferite poezii şi alte materiale cu conținut mistico-religios interpretativ. /.../

Având în vedere pericolul ce-l prezintă „Stancu Nicolae" cât şi faptul că prin legăturile ce le are ar putea desfăşura activitate împotriva securității statului, în scopul cunoaşterii şi urmării activității acestuia vom întreprinde următoarele măsuri:

1. Continuarea audierii martorilor: Didă Victoria, Hălăciugă Ion, Bucur Ion, Gherasie Vasile, Chivulescu Viorica, Didă Ştefan, Nedelea Gheorghe, ce cunosc activitatea desfăşurată de „Stancu Nicolae" şi „Stancu Viorica".

Termen: 10 februarie 1970

Răspunde: Maior Dinu Gheorghe

[223] Arh. CNSAS Dosar nr. P 60457, vol. I, filele 2-4 – titular Stoica Nicolae
[224] Arh. CNSAS Dosar nr. P 60457, vol. I, fila 1 – titular Stoica Nicolae
[225] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 29-32 – titular Stoica Nicolae

2. Informatorii Leonte Dan, Ionescu, Soare Vasile vor fi instruiți ca prin discuțiile ce le poartă să creeze o atmosferă favorabilă compromiterii și izolării lui „Stancu Nicolae" arătând că „au auzit că organele de securitate au făcut percheziție la templu" și au găsit materiale care contravin credinței și legilor statului. Prin aceasta să creeze o atmosferă de panică în rândul celor ce participă la slujbele ținute de „Stancu Nicolae" și să le deteste activitatea.

Termen: permanent

Răspunde: Locotenent Iugulescu Virgil

3. Materialele găsite și ridicate la percheziție vor fi prezentate unor persoane competente pentru a întocmi raport și concluziona conținutul acestora.

Termen: 30 ianuarie 1970

Răspunde: Maior Dinu Gheorghe și locotenent Iugulescu Virgil

4. Întrucât sunt unele indicii că numita „Stancu Viorica" suferă de unele afecțiuni mintale, profitând de faptul că în prezent se află internată în spitalul din orașul Pucioasa, va fi supusă unei expertize medico-psihice, și în funcție de rezultat se vor face propuneri de internare a ei.

Termen: 30 ianuarie 1970

Răspunde: Locotenent Iugulescu Virgil

5. Prin împuternicitul cultelor, preotul Mirică Ilie din Pucioasa, satul Glodeni va fi informat de existența grupării Oastea Domnului din satul Maluri, pericolul pe care îl prezintă aceștia pentru biserică, cerându-i să acționeze împreună cu enoriașii săi în direcția compromiterii și destrămării grupării respective.

Termen: 30 ianuarie 1970

Răspunde: Locotenent Iugulescu Virgil

6. Se va întocmi o notă cu toate aspectele rezultate din activitatea desfășurată de gruparea Oastei Domnului condusă de „Stancu Nicolae" și „Stancu Viorica" care va fi prezentată organelor de partid în scopul folosirii acesteia în acțiunea de educare ateist-științifică.

Termen: 15 februarie 1970

Răspunde: Maior Dinu Gheorghe și locotenent Iugulescu Virgil

7. Se va întocmi un material pentru ziarul Dâmbovița prin care vom informa opinia publică despre pericolul social și activitatea desfășurată de „Stancu Nicolae", „Stancu Viorica" și celelalte persoane ce fac parte din gruparea Oastei Domnului.

Termen: 15 februarie 1970

Răspunde: Maior Dinu Gheorghe și locotenent Iugulescu Virgil

În funcție de rezultatele ce apar în urma măsurilor luate se vor propune noi măsuri.

Locțiitor șef serviciul I: Maior Dinu Gheorghe"

Punctul 7 din măsurile prezentate mai sus a fost pus în aplicare prin apariția articolului *„Excroci în haine de sfinți"* din ziarul Dâmbovița în data de 8 aprilie 1970.

„Excroci în haine de sfinți[226]

Acum când știm ceea ce știm despre „eroii" prăfuiți de la Maluri, un zâmbet amar, chiar foarte amar ne țintuiește în fața cuvintelor. O doză enormă de absurd, de ilicit moral planează asupra faptelor la care ne vom referi în aceste rânduri.

Fapte dizgrațioase cu un sens declasat, degradant, inuman, profitând de „sfânta" naivitate și ignoranță a câtorva gură-cască, ascunzându-se sub faldurile false ale unei asociații religioase sectare, Virginia și Nicolae Stoica din Maluri duc de ani de zile o existență parazitară, otrăvind în schimb mințile firave ale unor așa-zișI credincioși cu învățături ce reprezintă în primă și ultimă instanță un evident anacronism.

•

Așadar, Nicolae Stoica și soția sa Virginia Stoica, ambii cu antecedente penale, cu condamnări, s-au instituit conducători ai Oastei Domnului. Cu asemenea „certificate", nici nu se putea, veți zice, ca ... Domnul să aleagă în fruntea oastei Sale pe altcineva, aici la Maluri.

Iată-i, dar, pe cei doi în fruntea Oastei Domnului. Odată ajunși să țină în mâini pâinea și cuțitul, cei doi capi de oaste încep să-și împartă rolurile ca într-un vodevil: ea, soția, Virginia Stoica, se supraintitulează Visul Domnului. Pretinde, ca atare, că între ea și ... Dumnezeu funcționează ... telepatia, că prin ea mica oaste va primi indicații. El, Nicolae Stoica, are un rol mai modest: este doar soțul Visului Domnului (Vom vedea mai târziu ce avantaje prezintă și acest rol).

Acesta a fost punctul de plecare a aventurii mistice pe care au inițiat-o cei doi. Între timp, oștenii furați de „jocul sacru" al celor doi aventurieri, așteptau curioși vești din partea Domnului. Tot între timp, Virginia Stoica, Visul Domnului, și Nicolae Stoica, soțul ei trândav, visaseră, ca orice ființe terestre, să aibă o casă mare, frumoasă și bogată, dar fără ocupație e greu să realizezi un astfel de vis. Noroc cu ... Visul Domnului! Pregătind cu sânge rece o lovitură materială de asemenea

[226] Ziarul Dâmbovița, nr. 662 din miercuri 8 aprilie 1970 paginile 1 și 3

proporții, compunându-și o poză de arhanghel, Virginia Stoica proclamă în fața oștenilor: „Domnul a zis că trebuie să punem toți mână de la mână și să ridicăm o casă a Lui.” Și casa visată de cei doi soți s-a ridicat din truda oștenilor naivi. O casă solidă, modernă, cu tot confortul, în care cei doi trântori se simțeau mai stăpâni decât ... Domnul! Prin fraudă morală, prin fals moral, prin josnicie, cei doi aventurieri au făcut pur și simplu o afacere pe picior mare. Templul Domnului din Maluri este așadar simbolul unui scandalos abuz terestru săvârșit sub masca ușor demascabilă a misticismului.

Spuneam la început că ambii aventurieri ai misticismului au beneficiat pe timpuri de unele condamnări. Din 1968, adică imediat după eliberarea din detenție, Nicolae Stoica și-a reluat împreună cu nedespărțitul Vis al Domnului, activitatea de misionari, fie sub formă de adunări în locuința lor, faimosul templu al Domnului, fie sub formă de vizite la rude, fini, botezuri, cununii sau la domiciliul unor credincioși încercați, încălcând flagrant prin toate acestea legile statului nostru. Libertatea religiei este asigurată prin lege, există tot în cadrul legal spații destinate desfășurării cultului religios oficial, dar campania de întruniri mai mult sau mai puțin religioase pe care o practică aventurierii mistici din Maluri, este fără îndoială cu totul și cu totul altceva...

•

Prin acțiunile lor mistice Virginia și Nicolae Stoica au dus o intensă propagandă de atragere de noi adepți la doctrina lor. Ce este la urma urmei această doctrină, decât unul din cele mai grosolane falsuri provocate în ideea de cinste, de muncă, până și în însăși ideea de religie, căreia îi dau interpretări tendențioase, pragmatice, așa cum am văzut? Mica și neajutorata oaste a Domnului este o infimă rămășiță a ignoranței, a misticismului, a obscurantismului, cărora le-au căzut victime întâmplătoare unele conștiințe rudimentare. Aceste rămășițe ar fi dispărut de mult dacă niște aventurieri de genul Nicolae Stoica și Virginia Stoica nu ar fi avut interesul să le mențină, dacă printre credincioșii încercați nu s-ar afla și persoane cu biografii stridente ca S.D. și G.D. În acest context aparent inofensiva ignoranță, are, în fond, caracterul unei mentalități cu implicații antisociale. O demonstrează din plin ideile degradante care sunt propovăduite de cei doi. Virginia Stoica debitează cu vădite accente sadice unele învățături și profeții incompatibile cu noțiunea de om, incompatibile cu legile țării, ale familiei, ale bunului simț. Posturile poruncite de Virginia Stoica în numele „Duhului Sfânt”, frecvente și vlăguitoare, sunt aplicate cu inconștiență chiar și noilor născuți, înregistrându-se ca o criminală urmare decesul a

trei copii. Cu atât mai inuman apare acest calvar al victimelor ignorante cu cât cei doi, Virginia şi Nicolae Stoica se hrănesc din ... bucatele celor ce postesc, ca nişte paraziţi „de rasă", pentru că, spun ei: „... păsările cerului nu ară, nu seamănă şi au ce mânca, aşa că unul care aleargă pentru Dumnezeu, de pe urma lui Dumnezeu trebuie să trăiască." Sinistră apologie a parazitismului, trândăviei!

Păstrând cu înverşunare cultul ignoranţei, cei doi propovăduiesc îngustimea de spirit, incultura şi anticultura. Copiii nu au voie, susţin ei, să înveţe cântece şi poezii şcolare, de-ale satanei, ci numai cântece religioase. Un fanatic şi-a maltratat soţia atunci când a surprins-o învăţându-l pe copil o poezie din manualul şcolar!

Evident, asemenea anomalii cu totul şi cu totul izolate sunt sortite unui sfârşit lamentabil. Un exemplu numai: la tribunal, se află în curs o acţiune de divorţ declanşată de faptul că soţia nu a mai putut suporta absurditatea relaţiilor impuse de Visul Domnului. Aceasta este latura tragică a lucrurilor. Dar la fiecare înfăţişare sala de şedinţe a tribunalului răsună de hohote de râs ale asistenţei. Bunul simţ popular trece deja aceste rămăşiţe ale misticismului, ale ignoranţei, în sfera umorului. În fond, caracterul inuman al acestei doctrine este deosebit de pregnant prin deformarea grosolană a noţiunii de familie, prin mutilarea raporturilor familiale. Cu acelaşi sadism cu care propovăduieşte postul şi incultura, Virginia Stoica hotărăşte în numele unui imaginar Duh Sfânt căsătorii arbitrare, nepotrivite, între tineri de 16-18 ani, dictează perioade anormale de abstinenţă, sfidând legile elementare ale condiţiei umane. Şi din nou apare cu violenţă semnul aceleiaşi ipocrizii. În timp ce Visul Domnului propovăduieşte ani întregi de posturi ale simţurilor, soţul ei Nicolae Stoica transformă templul Domnului într-un loc al desfrâului, al imoralităţii fără scrupule, ascunzându-se sub masca vulgară a aceleiaşi „doctrine": „eu trebuie să trăiesc în curăţenie cu Visul Domnului şi pentru acest lucru Dumnezeu mi-a dat dezlegare să am relaţii cu credincioasele...." În „numele Domnului", un aventurier calcă în picioare cinstea şi demnitatea numelui de om!

•

Asemenea absurdităţi nu pot stârni decât nedumerirea şi indignarea tuturor. Este de necrezut că în secolul marilor cuceriri ale ştiinţei, într-o societate care se dezvoltă armonios pe temeiurile concepţiei ştiinţifice despre viaţă şi societate, mai pot fi întâlnite asemenea „personaje" anacronice, asemenea rămăşiţe ale misticismului. În timp ce o ţară întreagă, un popor întreg, construiesc o societate a marilor idealuri şi a marilor

libertăți cetățenești, în timp ce masele largi de oameni ai muncii participă cu entuziasm și luciditate la dezbaterile contemporane ale continuei perfecționări a societății, niște aventurieri întârziați sfidează cu inconștiență interesele societății, drepturile și libertățile omului.

Opinia publică are însă dreptul și datoria să-și spună cuvântul!

Al. Dumitrache, Gheorghe Dinu"

După apariția acestui articol denigrator, în Nota raport a Securității locotenentul Iugulescu Virgil prezintă activitatea desfășurată de învățătorul Vasile Cercel, directorul căminului cultural din Maluri, prin care a convocat o adunare la care au participat peste 200 de cetățeni pentru prelucrarea articolului din ziar. Prezentăm acest raport.

Notă raport[227] din 29.04.1970

„Raportează Locotenent Iugulescu Virgil referitor la Stoica Nicolae din satul Maluri, Pucioasa.

Discutând cu numitul Cercel Vasile, profesor, directorul căminului cultural din satul Maluri, mi-a relatat că în ziua de 26 aprilie 1970, cu sprijinul organelor locale de partid, a avut loc în sala căminului cultural din satul Maluri în fața a peste 200 de cetățeni prelucrarea articolului din ziarul Dâmbovița „Excroci în haine de sfinți." Înainte de începerea adunării, aflând scopul acesteia, Stoica Nicolae împreună cu soția au început să se plimbe cu motocicleta prin sat, pe care și-a cumpărat-o de câteva zile. După terminarea adunării a venit la căminul cultural împreună cu soția, unde a dansat cu „rudele" sale. În aceeași zi la domiciliul său au fost văzute câteva persoane străine. Referitor la articolul din ziarul Dâmbovița a afirmat: „Așa cum Ceaușescu este dat în fiecare zi în ziar, lui de ce să nu-i apară numele în ziar?" La puțin timp și-a luat servici la cooperativa Unirea Pucioasa.

Locotenent Iugulescu Virgil"

Sunt și două note informative în care se face referire la articolul apărut în luna aprilie în ziarul Dâmbovița.

Notă informativă[228], 14.04.1970
Olteanu

„Sursa vă informează că în ziua de 13 aprilie 1970 am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe, fost condamnat, și în Oastea Domnului. Cu

[227] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 47 - titular Stoica Nicolae
[228] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila 6 – titular Dănciucă Gheorghe

acesta am discutat de articolul ce a apărut în presă despre escroci în haine sfinte. Acesta mi-a spus că lucrurile nu sunt adevărate, că s-a exagerat și că comuniștii sunt antichriști. De asemenea mai spunea că el cât o trăi nu se lasă de credință, și cu ajutorul Lui vom scăpa și de comuniști, care l-a condamnat 8 ani, și el a răspuns la judecată că face un an, și așa a fost, că decât patru zile a trecut peste an. Sursa urmează să mai discute cu acesta.

14 aprilie 1970

Olteanu

Sarcini trasate informatorului: *Informatorul Olteanu a fost instruit și dirijat ca în continuare să discute cu numitul Dănciucă Gheorghe despre secta religioasă Oastea Domnului, că dacă într-adevăr sunt sfinți, de ce în Israel a început războiul între Israel și arabi, de ce se bat sfinții, aceasta cu scopul de a vedea ce comentarii face pe linie mistică.*

De asemenea să urmărească dacă acesta duce propagandă mistică în comună pentru atragerea de noi persoane în rândul Oastei Domnului, cine sunt aceste persoane.

Șeful postului de miliție: Plutonier Mihăilescu Traian"

Notă informativă[229], 05.05.1970
Anton

„Sursa vă informează că în ziua de 1 mai 1970 am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe, fost condamnat, care face parte din Oastea Domnului. Cu sus-numitul m-am întâlnit la grădina C.A.P. unde lucrează sursa. Din mai multe discuții numitul Codreanu Dumitru i-a spus lui Dănciucă Gheorghe despre articolul din ziar cu Verginica de la Maluri. Numitul Dănciucă Gheorghe a răspuns lui Codreanu că ce interesează pe comuniști despre Verginica și despre mine că ne închinăm la Domnul, că articolul apărut în ziar a fost numai minciuni, că ăștia care ne urmăresc sunt contra credinței, s-au luat numai după mincinoși și dușmani, și nu așa se urmărește, că dacă vrea el, este liber să-și viziteze rudele, inclusiv pe Verginica. Dacă lor le-ar interzice cineva să-și viziteze rudele ce-ar zice? Cu aceasta sursa a încheiat discuția, unde mi-a spus că ce a vorbit, să rămână între noi, că doar și mata ai suferit ca și mine de ne-a luat pământul, iar pe mine m-a condamnat pe nedrept. De față a fost și Codreanu Dumitru.

05.05.1970

Anton"

[229] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila139 – titular Dănciucă Gheorghe

Pe 12 martie 1970 Securitatea Dâmbovița întocmește o *„Notă sinteză privind activitatea desfășurată de asociația religioasă Oastea Domnului condusă de Stoica Nicolae și Stoica Virginia”.*

Notă sinteză[230], 12.03.1970

„Organele noastre dispun de date din care rezultă că membrii asociației religioase Oastea Domnului și-au intensificat activitatea în mod deosebit în zona de nord a județului, stabilindu-se centrul de conducere a asociației în satul Maluri pendinte de orașul Pucioasa.

Verificările întreprinse concretizează această activitate în satul Maluri, comuna Moroieni, Măneşti, Tătărani, Ulmi, sat Viişoara, Lucieni, Ungureni și Valea Lungă, ai căror conducători s-au intitulat Stoica Nicolae și Stoica Virginia, foști condamnați.

În ultimul timp se constată o preocupare crescândă din partea unor conducători și membri fanatici ai acestei asociații pentru atragerea de noi adepți la activitatea desfășurată de aceștia. În acest sens și-au procurat cărți de rugăciuni și cântece religioase, pe care le prezintă credincioșilor atât la templu cât și la domiciliul unor credincioși încercați ai asociației. Aceste acțiuni le maschează prin așa-zisele vizite la rude, petreceri la fini, botezuri, căsătorii etc., iar prin mijloacele folosite încearcă să convingă pe credincioși de justețea perceptelor lor, cât și de necesitatea pocăinței.

Printre membrii acestei asociații au fost identificate și unele persoane cunoscute de organele noastre ca legionari sau foști condamnați, cum este cazul numiților Stoica Dumitru, fost primar legionar, Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae și Stoica Virginia, foști condamnați, și alții.

Având în vedere pericolul social ce îl prezintă activitatea acestor elemente s-a trecut la documentarea activității ce o desfășoară, cu care ocazie a rezultat:

Stoica Nicolae, în etate de 32 de ani, fără ocupație, fost condamnat în 1966 la șase ani închisoare pentru infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii socialiste dusă sub masca asociației Oastea Domnului, pus în libertate în anul 1968, cu domiciliul în satul Maluri. Imediat după venirea din detenție și-a reluat activitatea, Stoica Nicolae și împreună cu soția sa Stoica Virginia țin la domiciliul intitulat templul Domnului adunări ale asociației Oastea Domnului, la care participă credincioși din comunele arătate mai sus, iar uneori mai participă credincioși din Călărași, București, comuna Provița, județul Prahova, Merii Petchii și Micșunești Mari, județul Ilfov.

[230] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 33 - 38 - titular Stoica Nicolae

Atât în adunările ținute la templu cât și în cele organizate la domiciliul unor credincioși interpretau în mod tendențios unele versete din Scriptură, afirmând că s-ar apropia sfârșitul lumii și venirea Noului Ierusalim în România, și de aceea nici unul din adepții lor să nu asculte de legile pământești.

Prin acțiunile lor mistico-religioase Stoica Nicolae și Stoica Virginia au polarizat în jurul lor mai multe persoane și, profitând de slaba lor pregătire culturală, le-a determinat să renunțe la activitatea normală ce se desfășoară pe tărâm social, angrenându-le în ultimă instanță la activitatea mistico-religioasă exagerată.

Stoica Nicolae și Stoica Virginia, fiind mai aproape de cele lumești decât de religie, au sesizat că postura în care se găsesc, pe lângă faptul că le facilita un mijloc comod și prosper de existență, dar în același timp pot să-și etaleze și concepțiile lor ostile statului nostru socialist sădite de tatăl lor Stoica Dumitru, fost primar legionar, și Dănciucă Gheorghe, fost condamnat, cunoscut ca element dușmănos, prin predicile ce le țineau afirmau:

„/.../ poporul de azi /.../ merge pe drumul pieirii, fără Dumnezeu. Iisus Hristos a suferit fiind răstignit, iar satana care conduce azi își bate joc de copiii lui Dumnezeu. /.../"

Ura lor împotriva orânduirii socialiste a ajuns până acolo încât prin predicile ce Stoica Virginia le făcea instiga pe unii credincioși din localitățile de câmp, unde erau organizate unități agricole socialiste, să-și părăsească gospodăriile pentru a nu sluji satanei, pentru că acesta a luat pământurile cetățenilor și sunt puși să muncească cu 5 lei pe zi, și de aceea Dumnezeu pomenește copiilor Lui acest lucru. Ca urmare a acestor porunci Șerban Ion, Scarlat Grigore și alții au părăsit gospodăriile ce le aveau în județul Ilfov și s-au stabilit în satul Maluri.

Din materialele ce le deținem mai rezultă că Stoica Nicolae și Stoica Virginia au dus o intensă propagandă de atragere de noi adepți, pe care i-au îndoctrinat cu perceptele mistico-religioase ale asociației, le-au insuflat respectarea necondiționată a celor prevăzute în lucrările lui Stoica Virginia, amenințându-i cu pedeapsa spirituală. Toate acestea având ca mobil sustragerea lor de sub acțiunile cultural-educative ale statului nostru și menținerea într-o stare de misticism și obscurantism exagerat în vederea folosirii acestora în rezolvarea scopurilor meschine și josnice, a incitat pe credincioși să nu citească decât cărți religioase, să nu poarte lux, și să țină posturi îndelungate, întrucât, chipurile, s-ar apropia așazisul sfârșit al lumii. Aceste porunci au fost extinse și asupra tineretului,

căruia Stoica Virginia în urma pretinselor convorbiri cu Duhul Sfânt poruncea diferite căsătorii ale tinerilor de 16-18 ani, le interzicea să activeze pe tărâm obștesc, să evite acțiunile culturale și să țină posturi în zilele poruncite de Duhul Sfânt. Aceste posturi au fost aplicate chiar și noilor născuți, care trei zile pe săptămână, zile de post, erau alimentați cu apă și zahăr, fapt pentru care un număr de trei copii au decedat la scurt timp după naștere, cazul Didă Ștefan și Coman.

În timpul adunărilor Stoica Virginia, care este denumită vasul Domnului, cade în transă, și în astfel de împrejurări, odată cu exprimarea unor concepții mistico-religioase, aduce și atingerea unor instituții de stat, generând uneori chiar manifestări dușmănoase, pretinzând că toate acestea sunt porunci ale lui Dumnezeu.

Din ancheta efectuată a mai rezultat că Stoica Nicolae și Stoica Virginia au indicat credincioșilor care au mai mulți copii să-i înfieze celor care nu au. A impresiona pe credincioși și a-i determina să facă acest lucru, printre altele afirma:

„/.../ O mamă care are mai mulți copii nu poate să-i îngrijească și să-i educe pe calea lui Dumnezeu, și când vor pleca la școală intră în legătură cu alți copii de la care învață lucruri sataniceşti, și de aceea Dumnezeu poruncește acest lucru. /.../

Asemenea cazuri sunt foarte frecvente, iar copiii respectivi sunt ținuți în ignoranță, interzicându-le să învețe poeziile școlărești, lipsindu-i de o educație sănătoasă, iar prin posturile la care îi obligă și orele îndelungate de rugă îi formează cu debilități fizice și cu un fanatism exagerat.

Stoica Nicolae și Stoica Virginia, elemente avide și dornice de căpătuire, profitând de slaba pregătire culturală a credincioșilor, le pretindea acestora unele bunuri materiale și bănești, iar pentru realizarea lor afirmă:

„/.../ păsările cerului nu ară, nu seamănă și au ce mânca, iar unul care aleargă pentru Dumnezeu, de acolo trebuie să mănânce. /.../

Înșelând prin aceste afirmații buna credință a celor convertiți, Stoica Nicolae și Stoica Virginia obțin diferite profituri, pe care apoi le transformă în bunuri pentru interes propriu. În baza acestui procedeu au realizat de altfel locuința sa, pe care au denumit-o templul Domnului, cât și alte bunuri casnice. /.../

Materialele administrate scot în evidență că Stoica Nicolae și Stoica Virginia, prin activitatea mistico-religioasă desfășurată, au încălcat în mod flagrant normele bisericești, cât și legile statului nostru. Ceea ce este mai grav și accentuează pericolul ce-l reprezintă pentru societatea noastră, este faptul că sub masca de așa-zişi propovăduitori ai credinței în Dum-

nezeu au dus o intensă activitate de prozelitism şi înşelăciune, sfârşind cu denigrarea orânduirii noastre şi subaprecierea legilor în vigoare.

Având în vedere pericolul social ce-l reprezintă activitatea celor arătaţi mai sus, se vor întreprinde următoarele măsuri:

1. Vom înceta urmărirea penală dusă asupra numitului Stoica Nicolae, domiciliat în satul Maluri, prin declinarea competenţei în favoarea procedurii civile judeţene pentru infracţiunea p.p. de art. 237 şi 215 c.p.

2. Compromiterea şi izolarea principalelor persoane precum şi demascarea acţiunilor ce le desfăşoară prin:

a) Organizarea demascării publice la căminul cultural, la care vor fi aduşi şi membrii sectanţi ai asociaţiei Oastea Domnului.

b) Se va continua această acţiune cu ajutorul organizaţiei U.T.C. Femei, Consiliului de artă şi cultură etc.

c) Se va exercita o acţiune demascatoare prin presa locală, îmbinând aceste date cu educaţia ateist-ştiinţifică.

În acelaşi scop aceste materiale vor fi transmise pentru educaţia maselor şi prin staţiile de radioficare existente în judeţ.

3. Posedăm materiale din al cărui conţinut reţinem că gruparea asociaţiei Oastea Domnului din Maluri s-a desprins în urma unor conflicte din gruparea condusă de Albulescu Nicolae din satul Ibrianu.

Se vor intensifica măsurile informativ-operative în scopul stabilirii activităţii numitului Albulescu Nicolae şi identificarea participanţilor la această activitate, urmând a se prezenta propuneri separate.

4. La data de 15.05.1970 se va analiza modul cum s-au îndeplinit măsurile propuse şi influenţa acestora.

Locţiitor şef serviciu: Maior Dinu Gheorghe"

Măsurile prevăzute în această notă sinteză au fost puse în practică prin mai multe acțiuni organizate în perioada care a urmat.

Pe 4 septembrie 1970 în orașul Pucioasa în sala 1 Mai a Casei de cultură a fost organizată o acțiune de denigrare publică unde au fost aduși Stoica Nicolae, Stoica Virginia, Dănciucă Gheorghe și Șerban Ion. Această informație se regăsește consemnată pe Nota sinteză[231] din data de 12 martie 1970 a Securității Dâmbovița.

În discursul ținut în cadrul acestei întâlniri s-a urmărit înfierarea creștinilor ca sectanți. *„Sectele în creştinism au apărut în imperiul sclavagist, dar ele s-au amplificat, fiind uneori atât de asemănătoare unele cu altele încât deosebirea o vedem numai în câteva principii, în folosirea*

[231] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 3 – titular Stoica Nicolae

sau renunțarea la simboluri, dar toate au același scop, de a face din religie o lume lăuntrică a credinciosului, a-l transforma din om liber, rațional, într-un om al supunerii oarbe în fața unor dogme neverificate de viață, de practică. Principala caracteristică a sectelor este aceea de a transforma pe om într-un fanatic convins, punând în locul popilor din oficiu popi din convingere, adică cultivarea celui mai rafinat și odios obscurantism. /.../"

Referitor la activitățile lui Stoica Nicolae și Virginia în discurs se arată că: *„Acestea au ca mobil sustragerea cetățenilor de la acțiunile cultural-educative ale statului nostru și menținerea lor într-o stare de misticism și obscurantism exagerat, în vederea folosirii acestora în scopurile lor meschine și josnice. /.../*

Din constatările organului nostru a reieșit că (Stoica Nicolae, n.r.) a continuat această activitate, pentru care conform legilor în vigoare considerăm să dezbatem public acest dușman mascat al poporului"[232]. Această acțiune menită a compromite pe creștini în fața cetățenilor a făcut apoi subiectul unui articol denigrator publicat în ziarul Dâmbovița pe 18 septembrie intitulat „Tribunalul opiniei publice condamnă parazitismul".

„Tribunalul" opiniei publice condamnă parazitismul[233]

„Gradul tot mai înalt al conștiinței socialiste, discernământul și fermitatea exemplară ale opiniei publice, trăsături esențiale, temeinic verificate și consolidate de practica democrației noastre socialiste, demonstrează convingător maturitatea ideologică și politică a maselor celor mai largi de oameni ai muncii.

Crescută în spiritul amplei răspunderi față de propriile sale destine, ea însăși o școală a exigenței și înțelepciunii active, opinia publică este un organism viu, sănătos, stăpân pe sine și pe forța ideilor sale, necruțătoare atunci când e cazul cu plăgile singulare, anacronice, ale parazitismului, ale iresponsabilității.

Două ședințe publice, care au avut loc recent la Pucioasa, au demonstrat „pe viu" forța cu care opinia cetățenească judecă și admonestează abaterile de la normele eticii socialiste.

•

Pucioasa, sala „1 Mai."

O sală arhiplină, în care s-au adunat atât localnici cât și oameni ai muncii veniți la odihnă în această stațiune. Ei au participat la „dezvă-

[232] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, filele 16-21 – titular Stoica Nicolae

[233] Ziarul Dâmbovița, nr. 799 din vineri 18 septembrie 1970 paginile 1 și 3

luirea" măștii unui excroc în haine de sfânt. Este vorba de același Nicolae Stoica din Maluri, care împreună cu soția sa Virginia Stoica a constituit în primăvară obiectul unui articol apărut în ziarul nostru.

Să recapitulăm succint această „legendă apocrifă."

Interpretând și speculând „învățăturile" tendențioase ale unei secte religioase străine de religia oficială și, ca atare, de legile țării, cei doi fruntași ai Oastei Domnului au torturat cu inepții mistice mințile slabe ale unor credincioși de aiurea, câștigând de pe urma acestei aparente activități religioase avantaje materiale ușor de recunoscut ca acte de parazitism social: o casă, denumită „protocolar" Templul Domnului, dar însușită terestru de simpli oșteni ai Domnului, un „car al Domnului", adică o obișnuită căruță necesară drumurilor în necunoscut ale celor doi, și mai ales transportul bunurilor provenite din „milostiviri", apoi o motocicletă, sau, mai exact, un modern „car al Domnului" etc. Întrunirile religioase cu totul și cu totul în afara cadrului religios legal, activitatea de convertire a altor gură-cască, îndoctrinarea supușilor cu precepte inumane, iată „cadrul cucernic" prin care niște excroci de ultimă clasă au încercat și au reușit, cred ei, să se sustragă de la o viață și de la o muncă cinstită.

Cei prezenți în sala „1 Mai" au înfierat vehement faptele incalificabile ale aventurierilor mistici din Maluri. Reținem opinia prof. Cornel Drăgan de la școala generală din Maluri: „Descompunerea morală a celor doi este recunoscută de toți locuitorii din sat. Nimeni din satul nostru nu a fost atras în mrejele lor. I-am văzut însă pe „credincioșii" lui Stoica veniți de prin alte părți: niște îmbrobodiți, niște declasați." Un alt vorbitor, Vasile Cercel, sublinia că „legile umanitare ale societății noastre, aprecierea de care se bucură la noi munca cinstită nu se pot împăca în nici un fel cu elemente parazitare de tipul lui Nicolae și Virginia Stoica." Ion Hălăciugă, un om în vârstă, se întreba: „De când a găsit Nicolae Stoica această mască a parazitismului? Cum se încumetă un târâie-brâu să facă pe „sfântul", când îl știm cu toții că e un om de nimic, un bețiv notoriu și un afemeiat de cea mai joasă speță?"

Ședința publică din sala „1 Mai" a devenit, în orele acelei dezbateri, un adevărat tribunal al opiniei publice, un for al judecății drepte, cinstite, omenești.

•

În același spirit s-a dezbătut în sala Filaturii întreprinderii textile Bucegi cazul Ion Nica. Muncitor în secția abataj, om în toată puterea vârstei, Ion Nica s-a dovedit a fi un oștean al Domnului, neîncrezător în

marile realizări ale societății noastre contemporane. De pe o „platformă" șubredă, care se vrea religioasă, Ion Nica, adept al lucrului de mântuială, al trândăviei, consideră istovitoare problemele tehnicii și producției actuale, detestă cu o mentalitate de început de ... Ev mediu mașinile moderne și principiul calității muncii.

Cei care au luat cuvântul au subliniat caracterul naiv, dar nociv totodată al cugetărilor de această natură. Elena Căloiu, ajutor de meșter, spunea cu indignare: „Am crezut că Nica se bucură alături de noi de succesele pe care le obținem printr-o muncă cinstită, entuziastă, de realizările cu care ne mândrim. Cum a ajuns aici? Să fie atât de străin de viața din jurul lui? Nu citește nimic. Să fi citit Constituția, cartea țării, cartea libertăților noastre la care am ajuns prin muncă." Constantin Șerban maistru, sintetiza un adevăr unanim aprobat de cei prezenți: „Am obținut atâtea și atâtea succese prin muncă, nu prin rugăciuni și mătănii."

•

Dezbătând faptele antisociale și putreziciunea morală a aventurierilor mistici de la Maluri, ca și rătăcirea mistică a lucrătorului textilist Ion Nica, cele două ședințe publice au demonstrat spiritul de înaltă răspundere cu care opinia publică știe să-și păstreze neîntinată demnitatea. Urmărind totodată eventuala recuperare morală a celor supuși dezbaterilor, cele două ședințe publice au scos în evidență caracterul educativ, umanitar al opiniei cetățenești angajate.

D. Alexandru"

Prin adresa nr. 1217 din 19.09.1970 a Securității Dâmbovița către Direcția I a Securității se trimite ziarul Dâmbovița cu articolul respectiv cu următoarea mențiune: *„Articolul a fost publicat în urma demascării în ședință publică a numitului Stoica Nicolae, conducătorul asociației religioase Oastea Domnului împreună cu încă trei persoane"*[234].

În notă informativă a informatorului Marcu din data de 10 septembrie 1970 agentul oferă informații privind desfășurarea acțiunii de denigrare publică a creștinilor ținută la Casa de cultură din Pucioasa.

Notă informativă[235], 10.09.1970
Marcu

„Sursa informează că în ziua de 3 septembrie 1970 a luat parte la procesul public ținut în sala „1 Mai" Pucioasa contra lui Stoica Nicolae

[234] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila 22 – titular Stoica Nicolae
[235] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 30 – titular Stoica Nicolae

din satul Maluri, unde după citirea unui material s-au înscris la cuvânt cetățeni din sală care-și manifestau indignare pentru faptele numitului, care sub masca credinței acesta săvârșea în rândul cetățenilor luare de mită și se dădea la prostituații și alte fărădelegi ce săvârșea.

Opinia publică și-a arătat indignarea față de faptele lui și-l condamna, spunând că el prin masca credinței își masca bunuri de la așazișii credincioșii lui.

De asemeni, astfel de procese sunt educative pentru opinia publică, spuneau cetățenii, și că ar fi mai bine ca să se țină mai des, pentru că numai așa se poate scoate din capul celor care mai cred în astfel de minuni dumnezeiești.

Marcu

10 septembrie 1970

***Obs:** Nota a fost luată pentru a cunoaște care sunt aprecierile publicului în urma demascării făcută lui Stoica Nicolae."*

După această acțiune, în 16.09.1970 dosarul de acțiune informativă nr. 82 din 11.12.1969 pe numele lui Stoica Nicolae sub nume conspirativ „Stancu" a fost închis.[236]

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[237] - 1968

„... Fiule, vezi că vânzătorul a rămas. Fiule, să nu-ţi fie teamă de o altă viaţă îndurerată, şi tot ce ţi s-a luat se va înapoia. Fiule, ţine minte de cei ce au făcut vouă răul acesta, că se vor desfiinţa şi nu vor mai fi. Vor veni oameni noi cu lucruri noi.

... — Verginico, hai la muncă, Verginico, hai, căci cine nu munceşte nu mănâncă! Cine nu-şi strânge în hambare nu va avea. Ia te uită la mâna Mea. Ce vezi, Verginico?

— Văd o piatră albă.

— Iată, deschid piatra în două ca o carte. Acum, ce vezi, Verginico?

— Văd o coală albă la mijlocul pietrei, şi pe coală o jumătate de cerc.

— Verginico, ai văzut cercul acesta?

— Da, l-am văzut.

— Să fii atentă, Verginico, şi să te uiţi la cerc şi să-Mi spui ce ai văzut. De aici încolo nu veţi mai suferi.

[237] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 129

[236] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. II, fila I – titular Stoica Nicolae

Verginico, ridică piatra sus şi dă-Mi-o Mie. Are mărimea de un kilogram. Nu poţi s-o ridici, Verginico, dar ai s-o ridici, în veci ai s-o cunoşti.

Fii cuminte, nu te mai gândi la moarte, căci tu chiar dacă vei adormi, tu pururi vie vei fi. Va muri cine va fi să moară, dar tu în veci nu vei muri. Să fii cuminte şi să asculţi poruncile Mele, căci vom hrăni mulţi flămânzi. Acel popor va întâmpina pe Domnul la venirea Sa pe norii cerului, şi acel sobor îl vei hrăni aici multă vreme.

Verginica, acelor trepte să ştii că le este pecetluit numărul, şi când va fi vremea tu vei cunoaşte totul, vei primi putere de la Domnul şi le vei ridica de jos ca pe nişte table; în două le vei deschide, şi din ele vei cunoaşte toate tainele lucrării lui Dumnezeu. Şi cum l-ai aşteptat pe Nicuşor şi pe Daniel să vină acasă, aşa Îl vei aştepta pe Domnul, şi mai înainte de venirea Lui vei primi două veşti, şi tu vei pregăti poporul pentru întâmpinare."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 ianuarie 1968

„... Azi e pecetluit ce facem noi, dar peste o clipă nu va mai fi pecetluit. Vor veni îngerii de sus, însă acum nu a sunat trâmbiţa eliberării. Lasă-Mă să-Mi duc lucrul la capăt.

... Nici o piatră, nici o sculă să nu se mute din loc în loc fără cuvântul Domnului. Începutul l-am făcut aici. Sfârşitul să fie în cer. Sfârşitul nu-l doresc să fie pământesc, ci ceresc.

... Purtaţi-vă cuviincioşi, căci cât de mică greşeala săvârşită, e cât un lup, latră la drum. Ai purtat-o în sân, Îl pierzi pe Dumnezeu, creştine, nici nu ştii tu cine o găseşte, şi acela te spune, măi. Când cineva ţi-a spus un lucru apeşi pe fratele tău. Dumnezeu te-a văzut. Auzi?"

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 mai 1968

... Pe Verginica am pregătit-o pentru ca să trâmbiţeze întreaga Apocalipsă, pentru pregătirea judecăţii de apoi şi pentru pregătirea creştinilor din vremurile din urmă şi de acum."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 august/12 septembrie 1968

Notă: În urma perioadei dintre anii 1966-1968 o parte din creştini au fost în închisoare, printre care şi însoţitorul lui Verginica. În anul 1969 nu s-a mai putut scrie Cuvântul Domnului, creştinii fiind peste tot urmăriţi până aproape de anul 1972 când satul Maluri din Pucioasa s-a surpat, aşa cum Domnul a profeţit în ziua de 19 iunie/2 iulie 1959: *„Iată, pe vasul Meu l-au luat şi au făcut tot felul de încercări cu el. I-au tras tot sângele,*

i-au făcut injecţii cu ser vechi să o piardă, dar mâna Tatălui a fost cu ea, şi nu mai este mult şi o voi ridica de pe pământ. Atunci veţi vedea cine a fost acest vas, iar satul Maluri îl voi pierde cu focul Meu ca pe Sodoma şi pe Gomora, că n-a vrut nici unul din satul acesta să creadă, şi au bârfit şi au dispreţuit cuvântul Meu"[238].

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[239] - 1970

„... Un vânător îşi ia arma să vâneze animale, că asta e meseria lui. Copilul Meu, tu nu eşti vânător, pentru că aceea nu e meserie. Meseria e aceea să fii om slujitor lui Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 martie 1970

„... Întâi septembrie este începutul anului, după adevărata lege a lui Dumnezeu. Toţi cei ce au fost mari şi tari vor pieri, şi se vor ridica cei ce erau mici şi neputincioşi şi de neam prost, de jos, şi vor fi cei mai mari şi mai tari.

Acum, mergeţi înaintea poporului, că Eu vă voi arăta adevărata lege a Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 august/1 septembrie 1970

„... Rupeţi legătura cu lumea. Să nu ştie lumea viaţa voastră. Copilaşii Mei, oiţele Mele, florilor, nu vreau să fim prieteni cu cei ce Mă înjură şi Mă hulesc, fiindcă ei din nou Mă răstignesc."

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 august/3 septembrie 1970

Anii 1971-1972
Cazul „Arma"

Din unele note informative sau informații de la anumiți cetățeni se desprinde suspiciunea că Stoica Nicolae deține armă și mașină de făcut bani așa cum se arată în Nota raport a Securității Dâmbovița din 3 februarie 1971.

[238] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 129
[239] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 129-133

Notă raport[240], 03.02.1971

„În ziua de 02.02.1971 am discutat cu numitul Alexandrescu Mihai din Pucioasa, satul Glodeni, care mi-a relatat următoarele: La fratele său, Alexandrescu Ştefan, sudor la Întreprinderea Ciocanul din Târgovişte, ce locuieşte în satul Glodeni, s-a cuibărit Stoica Nicolae din Maluri. Acesta trăieşte în concubinaj cu soţia lui Alexandrescu Ştefan, lucru ştiut de soţ şi acceptat tacit, întrucât de pe urma lui Stoica are numai avantaje materiale.

La noua locuinţă a lui Stoica vin diferite persoane străine, cu bagaj, care stau 1-2 zile. Seara, pentru a camufla pun în geamuri velinţe şi fac rugăciuni, cântece ale Oastei Domnului, având şi magnetofon. La plecare nu se reîntorc pe acelaşi drum, ci o iau prin grădini câte unul pentru a nu fi văzuţi.

Toţi vecinii sunt miraţi, deoarece Stoica nu are ocupaţie, însă dispune de mulţi bani şi sfidează pe cei care-l sfătuiesc să se lase de prostii, că va intra din nou în puşcărie. A afirmat că nu-i este teamă, deoarece de el se ocupă unul din Brăneşti care este la securitate, însă acesta nu-i face nimic, deoarece este omul lui.

Numitul Alexandrescu Mihai a venit de două ori la miliţie, ultima dată până în Crăciun la orele 0^{30} noaptea, pentru a anunţa că la fratele său împreună cu Stoica Nicolae şi alţi sectanţi se fac adunări ale Oastei Domnului. La miliţie a găsit pe plutonierul Mahu care i-a spus că nu poate să meargă deoarece este de serviciu.

Numita Floarea Sârboiu din Maluri, amanta lui Stoica, a spus că ştie de unde are Stoica bani. Acesta ar avea o maşină de făcut bani, pe care o are îngropată în fronton la el acasă la un metru şi ceva în pământ. Pune hârtia în maşină (procurată de fratele lui din Bucureşti), învârteşte în stânga, în dreapta, apoi în sus şi scoate numai hârtii de 25 lei. Aceasta a spus că l-ar demasca, dar nu vrea să-l aibă pe conştiinţă.

Numitul Sârboiu Ion a spus sursei: „dacă aş spune aceste lucruri m-ar pune de martor, şi nu vreau să mă plimb prin procuratură şi instanţă.”

În discuţiile avute numitul Alexandrescu Mihai a arătat că el ne ajută să-i prindem atunci când se adună, dar nu are posibilitatea să ne anunţe, însă ne poate pune la dispoziţie o cameră ca să vedem tot ce se întâmplă acolo.

Lt. Iugulescu Virgil

***Observaţii:** Informatorul Ionescu m-a informat că la aceste adunări a participat şi Dănciucă Gheorghe din Măneşti, lucrat prin dosar de urmărire informativă.*

***Măsuri:** Propun instalarea sursei Tudor la domiciliul lui Ale-*

[240] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, filele 27-28 – titular Stoica Nicolae

xandrescu, iar ascultarea să se facă dintr-o cameră a fratelui său în zilele când se adună."

Într-o informare[241] primită de Securitate pe data de 28 mai 1971, Alexandrescu Mihai menționează că *„într-o discuție avută cu Drăgan Gheorghe mi-a spus că Stoica Nicolae posedă și o armă retezată, dar acesta n-a precizat de unde a aflat și unde o are numitul Stoica".* De asemenea, într-o notă informativă din data de 1 iulie 1971 a informatorului Ionescu (Horja Petre) se face referire la un Cuvânt coborât prin Verginica în anul 1966 prin care îndemna pe Stoica Nicolae să pună mâna pe armă.

Notă informativă[242], 01.07.1971
Ionescu

„Vă informez că într-o vorbire de-a lui Stoica Vergina din anul 1966 aceasta a spus în fața lui Stoica Nicolae, Stoica Dumitru, Dănciucă Gheorghe, Costache P. Cristea, Constantin Anton, Cruțu Gheorghe și alții următoarele:

„Măi copilașii Mei, voi știți că vine regele Mihai cu toată suita lui în țară, și comuniștii vor dispare, se va împușca comunist pe comunist. Voi să fiți înarmați fiecare, ați înțeles? Fiule Nicolae, copilul Meu, ai grijă, pune mâna pe armă!"

Din câte îmi amintesc nu cunosc să fi spus că Stoica Nicolae are armă. Cele spuse de soția lui Stoica Nicolae au fost auzite de cei arătați mai sus, dintre care Stoica Dumitru și Anton Constantin au fost legionari, însă nici aceștia nu au spus nimic că ar avea undeva o armă.

Ionescu

***Observații:** Stoica Nicolae, lucrat prin dosar de urmărire informativă, suspect că ar deține armament.*

Informatorul a fost solicitat să dea nota informativă întrucât a activat în aceeași grupare sectantă ca și obiectivul.

Lt. major Iugulescu Virgil

Informatorul Ionescu a arătat că nici despre tatăl lui Stoica Nicolae din Mănești nu cunoaște să fi avut armă."

Securitatea intră în alertă și instituie deschiderea dosarului de urmărire informativă nr. 179 din 26.06.1971 sub nume conspirativ „Stancu." Se trece la investigarea acestui caz, întocmindu-se două note-raport, pe 26 iunie și 15 iulie 1971, pe care le redăm mai jos.

[241] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, filele 22-23 – titular Stoica Nicolae
[242] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 16 – titular Stoica Nicolae

Notă raport[243], 25.06.1971

„În ziua de 24.06.1971 s-a angajat o discuție cu numita Sârboiu Floarea din Pucioasa, satul Maluri, în legătură cu semnalarea existentă asupra numitului Stoica Nicolae, din care rezultă că acesta ar avea o armă retezată. Din discuțiile purtate numita Sârboiu Floarea a arătat că nu cunoaște dacă Stoica Nicolae a avut sau are o armă retezată.

Sus-numita a arătat că la sfârșitul anului 1970 numitul Stoica Nicolae i-a spus că dacă se va schimba partidul, că a simțit el ceva, îi va curăți pe toți din sat de la un capăt la altul, care i-au făcut lui rău.

Întrebându-l cu ce îi va curăța, a spus că îl interesează pe el, că a făcut armata de mic și era un bun ochitor, curăța un front odată când ochea.

Numita Sârboiu a mai arătat faptul că și în prezent la domiciliul numitului Stoica vin persoane străine cu diferite bagaje.

Lt. major Iugulescu Virgil”

Notă raport[244], 15.07.1971

„La data de 14.07.1971 s-a angajat o discuție cu numiții: Oprea Vasile, Alexandrescu Mihai și Gicu Drăgan pentru a verifica semnalarea existentă asupra lui Stoica Nicolae, suspect că ar deține o armă retezată.

În discuțiile purtate cei de mai sus au arătat că nu cunosc și nici n-au auzit discutându-se în sat ca numitul Stoica Nicolae să dețină o armă.

Ei au arătat faptul că și în prezent mai vin la domiciliul acestuia diferite persoane străine de sat, ce fac parte din Oastea Domnului.

Ofițer operativ: Lt. major Iugulescu Virgil

***Notă:** La data de 14.07.1971 a fost consultat și informatorul Pavelescu, care a arătat că nu știe ca Stoica Nicolae să fi avut vreodată o armă.*

Lt. major Iugulescu Virgil”

Securitatea elaborează un plan de măsuri aprobat în data de 21.09.1971, iar pe data de 02.02.1972 stabilește o *„Notă de sarcini în cazul «Stancu», suspect de deținere de armă.”*

Plan de măsuri[245] în acțiunea „Stancu”, 20.09.1971

„Stoica Nicolae, în vârstă de 33 ani, muncitor la Întreprinderea Bucegi, Pucioasa, fost condamnat și demascat public de organele noastre în anul 1970, domiciliat în orașul Pucioasa, satul Maluri.

[243] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 18 – titular Stoica Nicolae
[244] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 15 – titular Stoica Nicolae
[245] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, filele 4-5 – titular Stoica Nicolae

La baza deschiderii dosarului de urmărire informativă au stat materiale din care rezultă că sus-numitul ar avea ascunsă o armă retezată, cât şi faptul că la domiciliul său cât şi la alţi sectanţi vin diferite persoane din alte localităţi, membri ai asociaţiei religioase anarhice Oastea Domnului.

Pentru clarificarea cazului se vor lua următoarele măsuri:

1. Prin informatorul Ionescu se va stabili dacă Stoica Nicolae a avut armă, cine dintre membrii Oastei Domnului au avut sau ar putea să aibă armament, ce cunoaşte informatorul în această direcţie.

Termen: 01.10.1971

2. Prin informatorul Pavelescu, consătean cu obiectivul, se va stabili dacă Stoica sau tatăl acestuia au avut armament, ce se cunoaşte despre existenţa lui, afirmaţiile obiectivului despre acest lucru.

Termen: 20.10.1971

3. Se va discuta cu numiţii Sârboiu Floarea, Drăgan Gheorghe, Alexandrescu Mihai, pentru a stabili ce cunosc în legătură cu arma pe care ar deţine-o Stoica Nicolae.

Termen: 25.10.1971

4. În comuna Măneşti se vor face verificări dacă numitul Stoica Dumitru, fost primar legionar, tatăl obiectivului, a avut armament, şi ce se cunoaşte în această privinţă.

Termen: 30.10.1971

5. Se va instala sursa Tudor la domiciliul lui Alexandru Gheorghe pentru a stabili persoanele ce-l vizitează, scopul vizitei. Se va stabili şi discuţiile ce vor avea loc despre armament, în urma chemării obiectivului de către organele noastre.

Termen: 30.10.1971

Răspunde: Lt. major Iugulescu Virgil

În funcţie de noile probleme ce vor apare se vor lua noi măsuri.

Lt. major Iugulescu Virgil"

Notă de sarcini[246] în cazul „Stancu", suspect de deţinere armament, 02.02.1972

„În urma analizei efectuate în dosarul de urmărire informativă privind pe numitul Stoica Nicolae, suspect de deţinere de armament, au fost ordonate următoarele sarcini:

- Ascultarea prin mijlocul Tudor a numiţilor: Drăgan Ion, Sârboiu Floarea, Sârboiu Ion, Alexandrescu Mihai şi luarea de la aceştia a unor note explicative.

[246] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 3 – titular Stoica Nicolae

- Confruntarea celor de mai sus cu numitul Stoica Nicolae şi ascultarea lor prin sursa Tudor.

Pentru rezolvarea sarcinilor de mai sus se vor lua următoarele măsuri:

1. Instalarea sursei Tudor la biroul de miliție din Pucioasa și ascultarea persoanelor menționate mai sus. Cu această ocazie li se vor lua note explicative.

Termen: 10.02.1972

Răspunde: Lt. col. Dinu Gheorghe, lt. major Iugulescu Virgil

2. Dirijarea informatorilor Gicu şi Mihai pe lângă obiectiv şi persoanele ascultate pentru a stabili reacțiile acestora în urma măsurilor luate.

Termen: 15.02.1972

Răspunde: Lt. major Iugulescu Virgil

Ofițer operativ: Lt. major Iugulescu Virgil"

Urmează pe 10 februarie 1972 audierea unor vecini și a lui Stoica Nicolae, care sunt chemați la Securitate pentru a da note explicative.

Notă explicativă[247], 10.02.1972
Drăgan Ion

„Subsemnatul Drăgan Gh. Ion, fiul lui Gheorghe şi Maria, născut la 13 mai 1935 în satul Maluri, relatez că nu cunosc ca numitul Stoica Nicolae să aibă armă. Personal am tras concluzia căci totuşi are ceva, întrucât afirmă că el a făcut puşcărie şi se descurcă şi nu îi este teamă de nimeni.

Mai menționez faptul că nu am auzit alte persoane discutând că numitul Stoica Nicolae să aibă armă.

Aceasta îmi este nota pe care o dau față de dumneavoastră și o semnez propriu. Ion Drăgan

azi, 10.02.1972"

Notă explicativă[248], 10.02.1972
Sârboiu Floarea

„Subsemnata Sârboiu Floarea din Pucioasa, satul Maluri, fiica lui Ion şi Maria, născută la 11.03.1937 în Pucioasa, relatez că nu cunosc ca numitul Stoica Nicolae să aibă armă. Față de mine a afirmat următoarele: Dacă ar avea o putere ar spulbera tot satul Maluri, că mulți dușmani au necaz pe el, ar curăța jumătate din sat, dar nu a precizat cu ce. A mai afirmat că a făcut armata de mic și a fost stimat, și pe el are un semn, și unde va merge îl va recunoaşte toată lumea.

[247] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 7 – titular Stoica Nicolae
[248] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 8 – titular Stoica Nicolae

Precizez că nu am auzit alte persoane discutând ca Stoica Nicolae să aibă armă.

Sârboiu Floarea
10.02.1972"

Notă explicativă[249], 10.02.1972
Stoica D. Nicolae

„Subsemnatul Stoica D. Nicolae din Pucioasa, satul Maluri, jud. Dâmbovița, născut în 1938, octombrie 6, declar următoarele:

Fiind chemat de organele de miliție și întrebându-mă de armă, declar că nu știu ce este arma pentru că nu am făcut armată ca să cunosc arma.

Despre mașina de bani, constatați cu toate aparatele de constatare care descoperă orice metal ascuns. Se vorbește în comună că eu aș poseda o mașină de făcut bani, deoarece până în anul 1970, martie, nu am avut servici, dar am avut căruță cu doi cai, iar din martie 1970 am lucrat la Cooperativa Constructorul Târgoviște, după aceea la fabrica Bucegi, iar în prezent sunt în școala de mecanici auto la Autobaza nr. 9 Târgoviște, jud. Dâmbovița.

Legat de prietenii mei declar că sunt în bune relații cu Alexandru Gheorghe cunoscându-l înainte de a fi eu arestat, iar după ce am venit de la închisoare am rămas tot prieten cu el, deoarece mi-am schimbat mersul care îl aveam până a fi arestat.

Dănciucă Gheorghe fiindu-mi cumnat, a venit pe la mine în luna ianuarie să mă certe de ce mă cert cu soția, neștiind care este motivul.

Menționez că și în prezent am discuții cu soția, întrucât ea fiind bolnavă se roagă împreună cu soacra mea, mai ales noaptea când vin să mă culc, se roagă ca să mă îmblânzesc că m-am făcut rău și nu o mai ascult. Soacra mea ceartă copiii ca să nu mai dea drumul la aparat să cânte și îi spune soției mele și ea se ceartă cu copiii, că este bătrână mama și este păcat.

Prin luna lui noiembrie cam pe la sfârșit am avut o discuție într-o dimineață cu tov. Cercel Florela spunând că s-a întâlnit cu 40 de oameni și că nu știe de unde veneau, că nu cumva au fost la mine? Eu i-am spus că nu au fost la mine căci seara am stat de vorbă cu dânsa când se ducea la Pucioasa și nici nu cunosc unde au fost.

Mai menționez faptul că alte persoane străine nu au mai venit la domiciliul meu.

10.02.1972
Stoica Nicolae"

[249] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 9 – titular Stoica Nicolae

Pe 11 februarie 1972 Securitatea realizează o confruntare între persoanele implicate în acest caz și redactează o notă care cuprinde discuțiile avute în această confruntare.

Notă[250] 11.02.1972

„Cuprinde discuțiile ce s-au purtat sub sursa Tudor de către persoanele chemate pentru clarificarea cazului „Stancu" suspect de deținere de armament.

***Sârboiu Floarea:** Nu știu, n-am auzit, măi, să aibă pușcă, știu că s-a lăudat că va curăța jumătate din sat, dar cu ce n-a spus. Ce să spun dacă nu știu?*

***Drăgan Gheorghe:** Eu ce știu am spus, nu plec de aici până nu clarific, nu vreau să rămân de rușine față de organe. De ce să spun că are armă când nu are? Eu nu ți-am vorbit de asta, nu ești om să-mi spui tu mie în față treaba asta că ți-am spus eu că are armă. Eu nu-l apăr, că nu este sfânt, dar spun adevărul, că este păcat de copilașii mei dacă mint. Trimit pe maică-mea să dea acatiste la trei biserici să iasă adevărul și să se vadă că eu n-am mințit. Să spună și ea că era de față atunci. Am zis eu că are pușcă? Tu ce crezi că ne jucăm de-a legea noi? M-am lămurit de tine, te-am cinstit, te-am omenit, dar să spui tu față de organele superioare că ți-am spus eu că are armă? Jură tu pe ochii tăi din cap, pe copilașii tăi, jură pe fierul ăla din spatele tău să te răcești ca el dacă ți-am spus eu că are armă. Îmi place să fim oameni. De ce să-l acuz eu că are armă? De ce să punem noi un organ pe drumuri că are armă, pentru o prostie a noastră? Gândește-te și tu. Să-mi spui tu în față c-am zis eu că are armă? Cum ai fost capabil să faci asta? Să roșesc eu în fața organelor? Da, am zis că dă de bănuit ceva, că prea face multe cu femei, dar că are armă n-am zis.*

***Alexandrescu Mihai:** Măi, Gicule, parcă ai zis, măi, ceva, eu așa am înțeles, ai zis și de mașină de făcut bani!*

***Drăgan Gheorghe:** Ești nebun! Am zis eu că are armă? Am zis că are ceva de se descurcă el, dar de armă n-am zis, că nu știu și nici n-am auzit. Da, de mașină de făcut bani am zis, că am auzit și eu lumea vorbind, dar de armă n-am spus. Cum am spus de mașină nu spuneam și de armă? Dar n-am spus treaba asta. Tu crezi că eu nu mai știu ce spun și ce fac? Eu le-am spus adevărul. Dacă știam le spuneam, dar nu știu.*

***Notă:** Sub sursa Tudor s-a făcut confruntarea între numiții Stoica Nicolae, Drăgan Gheorghe, Sârboiu Floarea și Alexandrescu Mihai.*

[250] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 6 – titular Stoica Nicolae

N-au rezultat probleme care să confirme informația că Stoica Nicolae ar deține armament.

Lt. maj. Iugulescu Virgil"

În Nota raport a Securității Dâmbovița din 14 martie 1972 se propune închiderea dosarului de urmărire informativă.

Notă raport[251] 14.03.1972

„Numitul Stoica Nicolae în vârstă de 33 ani, din Pucioasa, satul Maluri, fost arestat și demascat public de organele noastre în anul 1970, a fost lucrat prin dosar de urmărire informativă fiind suspect că ar deține armament.

În urma verificărilor efectuate cât și din sursa Tudor, nu a rezultat faptul ca numitul Stoica Nicolae să posede în prezent armament.

Propun închiderea dosarului de urmărire informativă și lucrarea în continuare a sus-numitului în cadrul supravegherii informative generale.

Ofițer operativ: Lt. major Iugulescu Virgil

***De acord:** Lt. col. Dinu Gheorghe"*

Propunerea respectivă a fost aprobată prin Nota raport[252] din 13 aprilie 1972 urmând ca *„elementul să fie lucrat în cadrul supravegherii informative generale pentru a-i stabili poziția și activitatea pe linie de sectă".*

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[253] - 1971

„... Domnul Iisus Hristos S-a pregătit să vină cu oastea Sa de sfinţi. Vine, toate sunt pregătite, dar aveţi grijă că mai e o vreme scurtă şi nimeni să nu vă ispitească pe voi, căci acum este răbdarea voastră şi credinţa la putere. Dacă veţi avea credinţă veţi avea şi biruinţă, iar dacă nu, veţi pieri ca dobitoacele împreună cu toţi proorocii mincinoşi şi cu armata lui antichrist.

... Adevăr vă spun că mulţi dintre voi nu veţi primi moartea, ci cu trupul veţi primi pe Domnul.

... Ţineţi minte, că nu mai e lucrarea. A fost la Vladimireşti, a fost

[251] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. III, fila 2 – titular Stoica Nicolae

[252] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 3 – titular Stoica Nicolae

[253] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 133-135

la Maglavit, a fost şi este aici, şi a mai fost la Arsenie Boca, dar acolo ce a făcut? Luaţi bine seama, că mulţi s-au abătut de la proorocia dreaptă şi nu mai spun adevărul. Ca această profeţie nu a fost, şi nici nu va mai fi. Fiţi credincioşi şi lucrători până la vremea cea mai de pe urmă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 februarie/10 martie 1971

„... Se surpă templul, tată! Eu nu l-am făcut să se strice. Simţiţi durerea, că se strică templul!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 mai 1971

„... Şi zic: cei goi, îmbrăcaţi-vă bine că purtaţi haină subţire. Vine iarna şi vei îngheţa. Îmbracă-te cu portul moşilor şi strămoşilor.

... Sunteţi un popor ales prin lucrarea Mea. Oare, nu M-aş duce Eu la împăraţi? Am fost, dar împăraţii M-au răstignit. Ţine minte ce scrie în sfânta carte că vor veni împăraţii şi se vor închina la Mine prin tine. E scris în sfânta carte.

... Copilaşii Mei, treziţi-vă, nu mai dormiţi, cum ostaşul nu doarme în timpul serviciului. Şi de ce el când i-a venit ordinul pleacă? De ce Eu nu pot duce cu voi la bun sfârşit planul Meu? Măi copii, ştiţi de ce nu pot face planul Meu? Fiindcă nu este bătaia."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 octombrie 1971

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[254] - 1972

„... Veniţi la Mine, florile Mele, căci lucrarea Mea este grădiniţa unde v-aţi zămislit. Azi vorbesc prin cuvânt, şi mâine prin vânt şi prin foc şi prin judecată. Vino la Mine, că nu e ca în vremea lui Moise, care a crezut că era foc când vorbea cu Dumnezeu.

... O, fiule, fii român, nu fi ţigan, că nu găseşti pe pământ înţelepciune decât la Mine.

Vine vremea să fiţi de folos, că veţi fi căutaţi şi în văzduh, şi în apă, şi în pământ. Ca doctorii cei mai pricepuţi o să fiţi căutaţi.

... Oiţele Mele, când mergeţi pe cale însetate sau înfometate nu vă abateţi fără voia păstorului, că poate acelea sunt curse, şi să nu vă surpe vreunul din picioruţe sau mânuţe. Surorilor, pregătiţi-vă să fiţi uceniţe, mironosiţe, aşa cum a fost o regină în timpul războiului, care pansa răniţi, şi s-au căutat faptele ei în Cartea Vieţii."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 decembrie 1971/1 ianuarie 1972

[254] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 136-140

„... A făcut Dumnezeu, ca prin acest lut să se facă lucrarea, şi îţi voi arăta la sfârşit toate, toate buturugile, toate potecuţele pe unde am urcat cu peştişori, pe unde am tras corăbioara, şi toate malurile pe unde am tras.

... O, au ieşit pe pământ multe lucruri cu bani, dar pe Dumnezeu nu-L puteţi plăti cu bani. Cum să mai fac Eu din omul de azi ca să ajungă ca Petru şi ca Pavel? O, am nevoie de ucenici!

... Nu vreau averea voastră, nici banii, nici casă. Vreau milă şi ascultare, căci durerile sunt din împărăţia cerurilor.

... Ce frumos este în oraş! Scrie bufet, tutungerie, alimentară; numai moarte nu scrie, dar scrie moarte în altă limbă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 1971/7 ianuarie 1972

„... Acum să taci, că în urmă ai să vorbeşti şi ai să tălmăceşti din anul 1955. Totul ai să scoţi la iveală; toată profeţia Mea ai s-o scoţi la iveală, şi pe cea pe care n-ai înţeles-o. Atunci vei fi obligat ca orice cuvânt ce ţi-am dat, să-l mănânci, fie că e amar fie că e dulce; fie că e greu fie că e uşor.

... Nu uita niciodată chemarea şi iubirea Mea, oricât ai fi de lipsit, ori mustrat, oricât ţi-ar fi de greu.

... Floricica Mea, nu te usca, nu te îngălbeni, nu te ofili, ci păzeşte-te de tot ce-ţi omoară viaţa, căci păcatul îl slăbeşte pe om şi îl face neputincios şi îl îmbătrâneşte. Strămoşii voştri trăiau şi opt sute, nouă sute de ani. De ce trăiau atâta? Erau lipsiţi de păcat. Sute de ani a scurtat păcatul viaţa voastră.

... Măi tată, voi porunci să iasă din locurile ascunse fraţii şi surorile pline de credinţă şi voi face o masă şi o casă cu voi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 februarie 1972

„... Verginico, Verginico, fii tare şi îmbărbătează pe copiii Fiului meu la rugăciune, să se lege lanţ rugăciunea, şi postiţi şi ardeţi cât de multe candele în casele voastre şi numiţi-le pentru cine le ardeţi. Nu vă mai osteniţi cu alte lucruri nefolositoare, şi mărturisiţi-vă şi împărtăşiţi-vă, ca să nu aveţi păcat, căci voi sunteţi încheierea veacului."

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 august 1972

„... Când era Noe în corabie cineva găurea corabia ca să intre apa şi să se scufunde, şi altcineva astupa găurica. Aşa şi astăzi: se găureşte barca Mea şi nu mai are cine să astupe găurile. Fiule Daniele, aşa cer şi Eu acestui popor, să facă ce a făcut şopârla.

... Da, aş zice să se mute familia Mea, dar încă mai aşteptăm. Daniele, crezi? De câte ori s-a dărâmat templul şi s-a zidit iarăşi? De multe ori. Cine a fost cu Dumnezeu nu s-a dărâmat. Aşa sunt lucrurile lui Dumnezeu; trec şi prin apă şi prin foc.

... Toate pământurile acestea se vor aduna şi se vor face un singur loc, şi Egiptul şi Betleemul. Tot pământul binecuvântat se va aduna la un singur loc. Daniele, să te uiţi în carte. Acolo nu va mai fi nici soare nici lună nici lampă nici boi nici vacă. Acolo va fi o singură făptură şi un singur Păstor. Acolo nu va mai fi frumos să se deosebească de frumos, ci va fi un singur chip."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 septembrie/8 octombrie 1972

„... Iată, tată, când am vorbit cu Moise am vorbit cu un singur om şi am dat prin el mii de porunci şi au făcut planul Meu, dar acum am vorbit cu mii de inşi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 septembrie/12 octombrie 1972

„... Este de plâns acest necaz, cum au plâns când s-a dărâmat templul Meu cel de demult. Se duceau lăcrimaţi şi sărutau cărămizile de piatră ale templului. O, Israele, din tine cine a sărutat cărămida afară de vasul Meu? Şi cărămida striga după vasul Meu: „Cui mă laşi, Verginica?" Mereu Mă întreabă: „Unde să mă duc eu? că şi cărămida mă strigă."

Învăţaţi bine viaţa creştină şi mereu să fiţi cu orânduirea Mea. Nu mai pot suporta bucuria celor ce se bucură de dărâmarea templului Meu.

... Vom avea război crâncen, mai întâi cu sectanţii din partea de miazănoapte, care vor veni să dărâme legea şi preoţia şi biserica."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 septembrie/12 octombrie 1972

Anii 1972-1974

Surparea satului și a casei de la Maluri și construirea casei noi

Necredința și nepăsarea față de lucrarea de Cuvânt din partea locuitorilor din satul Maluri, precum și prigonirea Verginicăi, nu au rămas fără urmări, astfel încât nu a mai lucrat răbdarea, ci mânia Domnului. În toamna anului 1972 a avut loc o puternică alunecare de teren care a distrus trei sferturi din locuințele din satul Maluri. Pentru ca Domnul să poată să-Și ridice lucrarea din acest loc, a fost afectată și distrusă și casa lui Verginica,

și s-au mutat o vreme cu chirie la Pucioasa, iar la scurt timp, prin sfatul și îndrumarea Domnului, pe un teren cumpărat în acest scop s-a început construcția noii locuințe, recuperându-se cărămidă cu cărămidă tot ce s-a putut din locuința dărâmată de la Maluri. Toate acestea au fost anunțate din timp prin cuvântul proorociei, după cum reiese din câteva fragmente din cartea vorbirii Domnului cu poporul.

„... Iată, pe vasul Meu l-au luat şi au făcut tot felul de încercări cu el. I-au tras tot sângele, i-au făcut injecţii cu ser vechi să o piardă, dar mâna Tatălui a fost cu ea, şi nu mai este mult şi o voi ridica de pe pământ. Atunci veţi vedea cine a fost acest vas, iar satul Maluri îl voi pierde cu focul Meu ca pe Sodoma şi pe Gomora, că n-a vrut nici unul din satul acesta să creadă, şi au bârfit şi au dispreţuit cuvântul Meu”[255]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 19 iunie/2 iulie 1959)*

„... Am surpat şi voi surpa până nu va rămâne satul Maluri şi ai să vezi cum are să fie. Şi pe unde voi intra dacă nu va asculta tot aşa se va întâmpla, căci blestemul nu iartă, şi loveşte întotdeauna nelegiuirea, cum am făcut şi cu Ierusalimul, unde au fost tot felul de urgii.

Vine vremea să curăţim suprafeţele acestui pământ. Nu vă întrebaţi unde vom sta în vremea aceea? Sus, în cerul sfânt”[256]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 februarie 1973)*

„... Copilaşii Mei, am avut o casă, şi din pricina vânzării şi a căderii lui Israel s-a prăbuşit, şi din pricina urii a rămas şi satul pustiu. Şi chiar dacă mai este câte o casă rămasă, tot pustiu este şi va rămâne, că a zis Dumnezeu: „O, sat, cum te vei pustii din pricina celor ce Mă condamnă pe Mine!“

Domnul Iisus Hristos pe unde a trecut a pus semne, şi dacă în această comună nu vor mai fi creştini Domnul va scutura praful de pe picioare”[257]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 aprilie 1973)*

„... Fiule, scrie pe hârtie că satul Maluri e pus să fie surpat de la o parte la alta, pentru că nu a luat nimeni seama la cuvântul Meu. Şi pe unde va trece cuvântul Meu şi nu va lua nimeni aminte se va întâmpla la fel ca şi cu satul Maluri”[258]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 23 iunie/6 iulie 1973)*

[255] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 100
[256] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 142
[257] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 223
[258] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 146

„... Cărămida, şi pe cea sfărâmată s-o zidiţi, toată să se folosească. Vă ajunge cărămida. Nu risipiţi nici un colţuleţ.

Fiule Daniele, după ce vom termina casa vom face fântână pentru ca să avem apa noastră, să nu ne spurcăm cu lumea"[259]*. (Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 22 iulie/4 august 1973)*

„... Daniele, când vei turna primul beton, să fie de jur-împrejur toate şanţurile stropite cu agheasmă şi tămâiate şi unse cu mir de la preotul acela. O picătură de la el şi zece picături din candelele de la cuibul Meu. Şi să aduceţi pe preotul Leonard să facă slujba"[260]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 august 1973)*

„... Fiule Daniele, caută câţiva desăvârşiţi, cu râvnă şi fără păcat, să lucreze la casa Mea. Şi zidarii să fie fără de lucruri urâte, să fiţi zidari duhovniceşti"[261]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 27 august/9 septembrie 1973)*

„... Am făcut casă, şi duhurile necurate au stricat-o, au dărâmat-o, şi să nu se întâmple şi cu aceasta ca şi cu aceea. Păstraţi-o să nu se strice, că veţi vedea în ea ce nu a văzut ochiul omului pe pământ. Această casă tot pe temelia lui Petru e aşezată, şi nimeni să nu zică „Aceasta e casa mea"[262]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 decembrie 1973)*

Construcția noii locuințe a întâmpinat greutăți din partea autorităților, care au căutat să întârzie cât mai mult eliberarea autorizației de construire și au aplicat amenzi. Mai mult, în acea perioadă, după începerea construcției Nicolae a părăsit-o pe Verginica plecând de acasă și stabilindu-se la Târgoviște.

Informatorul Ionescu (Horja Petre vânzătorul) menționează într-o notă informativă:

„Azi 13.11.1973, ora 16[40] *Fănică de la Gheboieni, zis Didă Ştefan, împreună cu alt credincios a plecat de la Stoica Virginia de la lucru la casă - arăt că vin credincioşi din toate părţile pentru a se muta de unde locuieşte cu chirie la casa care o construieşte – ei fac casă fără autorizaţie. Salariul lui Stoica Nicolae nu corespunde cu lucrul executat. Dănciucă este împreună cu credincioşii care dau bani." „Vă rog, analizaţi*

[259] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 148
[260] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 149
[261] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 152
[262] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 235

(lipsa autorizației - rezoluția ofițerului de securitate, n.r.).

***Sarcini:** Se vor întreprinde verificări, informându-se organele locale de partid și de stat"*[263].

Într-o altă notă informativă din 11.12.1973, informatorul „Ionescu" menționează: *„Soția lui Stoica, Verginica, s-a mutat în casa nouă ridicată în timp record de credincioși"*[264].

Verginica și Eftimie Gheorghe, precum și vecinul lor, Sârboiu Petre, dar și alte persoane, au dat note explicative la Securitate privind construcția acestei case. Iată notele explicative ale celor trei:

Notă explicativă[265], 28.05.1974
Stoica Virginia

„Subsemnata Stoica Virginia, născută la 27.05.1923 în comuna Zărăfoaia, sat Maluri, fiica lui Nicolae și Andreiana, în prezent pensionară pe caz de boală, căsătorită cu Stoica Nicolae cu care am doi copii (înfiați, n.r.), cu domiciliul în Pucioasa, strada Nufărul.

Sunt căsătorită cu Stoica Nicolae din anul 1959, unde împreună cu acesta am locuit la Maluri, iar în urma alunecărilor de teren din anul 1973 am construit locuința în care domiciliem în prezent.

În cursul anului 1973, mai precis toamna, soțul meu m-a părăsit pe mine cu cei doi copii și pe mama, plecând cu Sârboiu Floarea, gestionară la un magazin din orașul Pucioasa, magazin de la care a fost îndepărtată pentru o lipsă în gestiune de 9000 lei. În prezent este salariat la ITA Răcari și locuiește în Târgoviște pe strada Mihai Bravu pe lângă pod.

Soțul meu, Stoica Nicolae, este predominat de viciul băuturii și al femeilor, iar de la plecare și până în prezent nu a contribuit cu nimic la întreținerea familiei, lipsindu-ne de cele necesare, întrucât pensia de 500 lei pe care o am, din care plătesc rată de 300 lei la banca de credit din Pucioasa, iar suma de 200 lei ce mai rămâne nu ne satisface nevoile celor 5 persoane pentru hrană și îmbrăcăminte.

La sfârșitul anului 1973 am primit o înștiințare din partea ITA Târgoviște, în care aducea la cunoștință că soțul meu Stoica Nicolae să se prezinte la serviciu, deoarece lipsește de peste 10 zile și i se va pune sechestru pe casă pentru că are de plătit școlarizarea. Pentru clarificarea situației m-am deplasat personal la ITA Târgoviște și am arătat că din toamna anu-

[263] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 15 – titular Stoica Nicolae
[264] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 18 – titular Stoica Nicolae
[265] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, filele 29-30 – titular Stoica Nicolae

lui 1973 a plecat de acasă. După aceasta am auzit că i s-a desfăcut contractul de muncă fără drept de serviciu un timp. În prezent nu cunosc felul cum și-a rezolvat situația de serviciu privind plata școlarizării.

Precizez că cei doi copii sunt înfiați de la sora mea Eftimie Maria, în fața căreia prin actele întocmite s-a obligat să asigure existența, educarea copiilor până la majorare, lucru care prin comportarea sa prezentă nu s-a dovedit, deoarece așa cum am arătat și-a abandonat familia trăind în concubinaj cu Sârboiu Floarea, cu care am auzit că are și un copil.

Mai precizez că soțul Stoica Nicolae, din toamna anului 1973 nu a mai venit acasă.

Aceasta îmi este nota explicativă pe care o dau și o semnez.

Stoica N. Virginia

28.05.1974"

Notă explicativă[266], 28.05.1974
Eftimie Gheorghe

„Subsemnatul Eftimie Gheorghe, născut la 11.03.1921 în Pucioasa, sat Maluri, cu domiciliul în Maluri, orașul Pucioasa, referitor la cele întrebate aduc la cunoștință următoarele:

Pe Stoica Nicolae îl cunosc din anul 1960 și sunt cumnat. Acestuia i-am dat 2 copii pentru a-i înfia. Acest lucru a avut loc în anul 1964, cu această ocazie s-a angajat față de mine că le va asigura o educație corespunzătoare și un viitor mulțumitor, fapt pe care nu l-a respectat, întrucât în toamna anului 1973 a părăsit familia, lipsind-o de ajutorul material și moral, trăind în concubinaj cu Sârboiu Floarea, și aceasta căsătorită cu doi copii. Mai mult, Stoica Nicolae când vine acasă îi bate și îi zgornește de la domiciliu.

Stoica Nicolae în toamna anului 1973, nu reținn data, fiind în stare de ebrietate a venit în satul Maluri, la domiciliul meu, m-a bătut atât pe mine cât și pe soție și mi-a spart unele obiecte de uz casnic.

Din ce am auzit, Stoica Nicolae în prezent ar lucra la Răcari și domiciliază împreună cu Sârboiu Floarea în Târgoviște.

La Pucioasa vine foarte rar, nefiind prezent nici în perioada când soția sa Stoica Virginia își construia casa.

Cu privire la construcția noii locuințe realizată de Stoica Virginia cunosc că aceasta a fost despăgubită de ADAS cu suma de 20-25 000 lei, a mai vândut un cal, un porc pe care a luat circa câte 4000 lei, și o vacă, și s-a mai împrumutat și la banca de credit din Pucioasa de o sumă oarecare.

Construcția locuinței s-a făcut sub îndrumarea lui Dănciucă Gheor-

[266] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 28 – titular Stoica Nicolae

ghe, cumnatul său, care permanent a stat la Pucioasa până la terminarea construcției.

De asemeni, mai cunosc că în timpul construcției Stoica Virginia a fost ajutată de mai mulți cetățeni din comuna Mănești, și din câte am auzit au fost trimiși de socrul său și erau credincioși.

În prezent nu cunosc dacă la Stoica Virginia se mai țin adunări.

28.05.1974

Eftimie Gheorghe"

Notă explicativă[267], 29.05.1974
Sârboiu Petre

„Subsemnatul Sârboiu D. Petre, născut la 09.11.1926 în orașul Pucioasa, fiul lui Dumitru și Elisabeta, de profesie muncitor, cu domiciliul în Pucioasa, strada Nufărul, vă aduc la cunoștință următoarele:

Pe numitul Stoica Nicolae l-am cunoscut cu mulți ani în urmă, mai bine l-am cunoscut în urma alunecărilor de teren care au avut loc în satul Maluri, când am fost nevoit să mă mut în orașul Pucioasa.

În acest caz am cumpărat un teren construibil în apropierea numitului Stoica Nicolae.

După un timp oarecare acesta a început să construiască noua locuință care în prezent este terminată. La ridicarea acestei construcții participau diferite persoane străine de localitate, fiind un fel de șantier, lucru care a făcut ca în termen de o lună de zile lucrarea să fie terminată.

Stoica Nicolae a fost la noua construcție numai la turnarea fundației, după care a plecat, urmând ca soția sa Virginia să ia parte la construirea casei. După terminarea casei am observat că la numita Verginica Stoica vin diferite persoane străine de localitate, în special în zilele de sărbătoare. Aceștia vin cu diferite bagaje stând o zi sau o noapte, după care pleacă. Unii dintre aceștia vin cu mașini mici, le parchează la locuința celei în cauză.

Despre Stoica Nicolae vă mai aduc la cunoștință că în prezent ar domicilia în Târgoviște pe strada Mihai Bravu pe lângă pod, și ar avea servici la ITA.

29.05.1974

Sârboiu Petre"

[267] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 32 – titular Stoica Nicolae

Câteva mărturii și materiale informative privind alunecarea de teren și construcția noii case

„/.../ Din cauza necredinţei oamenilor din sat, Dumnezeu a profeţit prin sfânta Virginia dărâmarea satului Maluri, lucru care s-a şi întâmplat în toamna anului 1972. După dărâmarea satului Dumnezeu Şi-a mutat templul coborârii Sale în Pucioasa. Apoi, pentru ca venirea creştinilor la coborârea cuvântului să fie acoperită, Dumnezeu a adus în apropierea templului coborârii Sale câteva familii de creştini din alte părţi ale ţării, şi care şi-au făcut case în jur. Îmi amintesc, eram copil de 11 ani. Când am plecat la şcoală am lăsat satul cum îl ştiam, iar când m-am întors acasă – căci şcoala începuse să se crape şi ne-a trimis acasă – nu am mai văzut casele pe uliţele din sat /.../”[268].

Bunea Ilie

„/.../ Când locuia la Maluri spunea Domnul aşa: „Pentru necredinţa locuitorilor satul acesta va rămâne pustiu.” Şi aşa s-a întâmplat, căci în anul 1972 au fost alunecări de teren, multe case s-au dărâmat, şi s-a dărâmat şi casa ei, lucrată din porunca Domnului. Atunci mulţi s-au clătinat în credinţa lor, că nu cunoşteau cuvântul Domnului grăit prin acest vas atunci când a anunţat dărâmarea satului, căci s-a spus atunci de la Domnul: „Fiilor, voi dărâma acest sat pentru necredinţa lui, şi veţi vorbi apoi între voi ca şi proorocul Ieremia: Mergeţi la locul Meu din Şilo şi vedeţi ce i-am făcut”.

În acel timp s-a întâmplat să fiu la Maluri. Era miezul nopţii şi eram îngrozit de ce vedeam; multe case plecate de la locul lor câte 50-100 metri. Oamenii au luat cu ei ce au putut, şi au plecat în pribegie pe la rude până îşi vor construi alte locuinţe. Mămica Gigi era bolnavă, pereţii camerei au crăpat, şi singura cameră în care se mai putea locui era cea a mamei Andreiana. Am mers cu toţii în acea cameră, şi la puţin timp a coborât Domnul, şi după obişnuitul început a spus: „De ce staţi înmărmuriţi? că şi templul lui Solomon, unii l-au zidit, şi alţii l-au dărâmat. Mergeţi şi căutaţi alt loc să mutăm lucrarea Mea”.

Am mers la Pucioasa şi am găsit o căsuţă cu o cameră şi un hol, pe care am închiriat-o. Timp de un an şi jumătate s-a construit noua locuinţă, cu multe împotriviri din partea autorităţilor. Cu mare greutate s-a trans-

[268] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 86

portat de la Maluri tot ce s-a putut recupera din demolarea casei. Mai puţin ne-ar fi costat să cumpărăm cărămidă nouă, dar Domnul poruncise ca nu numai jumătăţile, ci şi sferturile de cărămidă să fie zidite în pereţii noii case. Pe fiecare cărămidă a casei din Maluri mulţi săteni dintre cei ce nu credeau în această lucrare dumnezeiască au văzut scris cu litere de foc: „Sfinţit Domnului". Acum, în locul unde a fost casa a rămas troiţa cu sfânta cruce, aşezată de noi acolo din porunca Domnului /.../"[269].

Bănescu Emilian

„/.../ Eram acasă la sora Verginica, singură cu ea, şi a zis Domnul: „Elvira, să spui copiilor Mei să nu se smintească de ce voi face Eu." A doua zi ne-am dus amândouă în grădină să culegem porumb şi am găsit şi câteva ciuperci, cu care am trimis-o pe maica Verginica acasă, iar eu am mai rămas să mai culeg câţiva porumbi. Când am intrat în casă era în jurul orei 11[00]*, am găsit-o pe mama Verginica în faţa icoanelor plângând cu suspine şi cerând ajutor de la Dumnezeu. M-a luat în braţe îngrozită şi mi-a zis că se dărâmă casa, că eu nu văd cum pereţii se bat între ei? Eu nu vedeam nimic din ce îmi spunea, dar plânsul ei a devenit strigăte de jale spunând că Dumnezeu a plecat din casă. În zadar căutam să o liniştesc, căci plângea cu suspine şi era plină de sudoare. Pe la ora 15*[00] *a început un huruit, casa a început să se clatine, pereţii să se desfacă, şi mi-a spus să fug ca să nu mă găsească miliţia, fiindcă nu era voie să meargă nimeni la ea. Şi aşa a mutat Domnul pe Verginica din satul acela /.../"*[270].

Ocolescu Elvira

„Anul 1972

În toamna acestui an, datorită fărădelegilor săvârşite de acest popor, templul Domnului se dărâmă. /.../ Domnul /.../ aşa mi-a spus: „Daniele nu te întrista pentru templu, că şi în vremurile dinainte unii l-au dărâmat şi alţii l-au ridicat.. Şi întreaga familie sfântă s-a mutat cu chirie în Zărăfoaia, Pucioasa.

Securitatea şi agenţii îşi intensificau mereu activitatea, /.../ Domnul mă ţinea în temă cu tot ceea ce se întâmpla în jurul meu şi mă făcea atent la orice cursă sau laţ care mi se întindea. S-a ridicat în luptă împotriva noastră şi preotul Didoacă Vasile, fratele soacrei mele, care s-a angajat în secret că el va nimici această lucrare dumnezeiască. Până la urmă trage de partea sa şi pe cumnatul meu, Mocanu Gheorghe, şi pe Nicolae, soţul vasului Domnului. Vasul era bolnav grav, /.../ nu ştia ce să mai

[269] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 72-73
[270] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 69

întrebuințeze ca să îl poată menține pe Nicolae să nu părăsească templul și lucrarea sfântă dumnezeiască. /.../

Cu banii de la despăgubirea ADAS în sumă de 28 000 lei și cu cei obținuți din vânzarea unui cal, a unei vaci și a unui porc de 200 kg, se trece la cumpărarea terenului și demolarea templului vechi, recuperarea materialelor, și astfel se începe construcția, fiind de 9 m pe 10, cu etaj.

Pe 12 octombrie Nicolae se desparte de vasul Domnului și ia de femeie pe Floarea. Armate întregi de răufăcători /.../ pornesc lupta împotriva noastră și împotriva construirii templului. Armate de securiști, milițieni și de agenți /.../ pornesc o campanie de mari proporții de a încurca toate lucrurile dumnezeiești. Se plătesc mai multe amenzi, dar construcția merge înainte. Autorizația de construcție s-a obținut după mari eforturi la abia opt luni de lupte ale unora din poporul acesta, /.../ dar Dumnezeu cu tot cerul Său a lucrat așa fel că s-a putut obține tot ceea ce a fost necesar. /.../

În luna august s-a turnat fundația templului, iar la 1 octombrie, din porunca Domnului se începea la zid, dar fără autorizație. Pe 1 decembrie templul era gata construit și s-a intrat în el, dar a venit numai vasul singură, că Nicolae nu mai era /.../"[271].

Dănciucă Gheorghe

Despre noua locuință (cu chirie) și construirea casei celei noi se regăsesc referiri în mai multe note informative aflate la dosarul Securității.

Notă informativă[272]**, 11.11.1973**
Paraschiv

„Sursa vă informează: /.../ Am discutat cu numitul Stoica Dumitru. Sursa i-a spus că parcă avea un mare templu la Maluri, ce mai face cu a doua casă? iar el arată că marele templu de la Maluri s-a surpat deoarece așa a poruncit Domnul. Sursa i-a spus: Da, mata ești om bătrân, nu poți munci cine știe ce acolo, iar el arată că mai participă la muncă și alți credincioși cum ar fi: Dănciucă Gheorghe, Băjan Octavian și alții. /.../

Paraschiv

***Sarcini trasate:** Să discute cu sursa ca să stabilească cu privire la casa care o construiește în Pucioasa, interesându-se dacă aceasta nu va fi o nouă casă de rugăciune unde se întrunește și pentru adunări religioase, cui aparține.*

Plt.: Mihăilescu Traian"

[271] Dănciucă Gheorghe - Jurnal personal, pag. 110-112
[272] Arh. CNSAS Dosar nr. I 319507, fila 34 – titular Stoica Dumitru

Nota de mai jos este un exemplu de notă informativă dată de Horja Petre vânzătorul, care tot timpul raporta Securității în detaliu activitatea creștinilor urmărindu-i zi și noapte. Cel mai zelos dintre informatori, fără odihnă, fără somn, Petre Horja veghea, și nimeni nu putea să scape de sub vigilența ochilor lui.

Notă[273], 16.11.1973
Ionescu

„Vă informez că duminică 14.10.1973 maşina 2706-DB, Trabant, de culoare albicios, a luat pe Stoica Virginia şi alţii, au plecat spre Târgovişte. Când s-au întors nu cunosc.

În ziua de 15.10.1973 orele 7^{30} Lăzărescu Nicolae împreună cu Andrei Constantin din Provița de Jos veneau de la Târgovişte la Pucioasa, care au venit la Stoica Nicolae şi Virginia la lucru casei, care se lucrează continuu.

În ziua de 16.10.1973 orele 17^{50} a venit auto 1-DB-2706 la Stoica, unde a plecat încărcat cu credincioşi care lucrează la casa lui Stoica.

În ziua de 17.10.1973 la orele 6^{35} această maşină venea de la Târgovişte la Pucioasa încărcată cu alţii care au venit la Stoica acasă, cu alți credincioşi.

Ionescu

Arăt că la Stoica Nicolae şi Virginia se lucrează la casă de Dănciucă Gheorghe, este cu totul şeful lucrării, el face naveta, de unde lucrează la casa lui Stoica, la domiciliul cu chirie a lui Stoica.

În ziua de 31.10.1973 orele 18^{00} Dănciucă Gheorghe venea de la casa lui Stoica unde lucrează, la Stoica acasă să servească masa. La orele 20^{00} a plecat înapoi cu Stoica Virginia şi încă cinci bărbaţi şi trei femei, care s-au dus la noul cămin. Cu toţii au intrat în casă. Nu cunosc până când au stat acolo.

În ziua de 01.11.1973 la orele 19^{30} seara iarăşi au plecat împreună tot la noul domiciliu.

În ziua de 04.11.1973 orele 13^{15} autoturismul SKODA 1000 de culoare roşcat, cu numărul de circulaţie care v-am mai arătat, cu numărul 3208-B, au venit cinci persoane de la Bucureşti, au tras la Stoica Virginia şi Nicolae, au ridicat capota, a scos coşuri cu alimente şi sacoşe care au fost transportate la Stoica în casă. Aici toţi au stat circa 30 minute, după care au fost transportaţi la noua locuinţă cu maşina, în trei serii, ceea ce dovedeşte că au transportat de trei ori câte patru persoane. Nu cunosc plecarea lor la Bucureşti de la noul sediu.

[273] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, fila 16 – titular Stoica Nicolae

Mai arăt că în ziua de 06.11.1973 orele 15[30] Anton Constantin, fost arestat împreună cu Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae, au venit de la noua locuință a lui Stoica la casa care locuiește cu chirie pentru a servi masa la Stoica, care la 4[35] au plecat iarăși la lucru la noua locuință.

La orele 18[13] Anton Constantin și moș Coman de la Călărași iarăși au venit la Stoica Nicolae și Virginia. /.../

Arăt că la Stoica se adună credincioși din alte localități ca: Ungureni, Lucieni, Mănești, Tătărani, Provița de Jos, satul Drăgăneasa, Călărași, București, Urziceni și alte localități. /.../

Arăt că Stoica face casă mare cu două etaje, care el nu dispune de bani, dar Dănciucă strânge bani și este cu toată cheltuiala.

Ionescu"

Încă o notă informativă despre construirea casei noi.

Notă informativă[274], 21.01.1974
Grecu

„Sursa vă informează că în ziua de 20 ianuarie 1974 m-am întâlnit cu numitul Stoica Dumitru, unde am reluat discuția dacă a terminat lucrarea de la Pucioasa. Acesta mi-a răspuns: „ce crezi dumneata că este o construcție oarecare?", spunându-mi că este un fel de templu în care are să vină multă lume pentru a se ruga Domnului și are să dureze până aproape în toamna anului 1975.

Grecu

***03.04.1974:** Să clarificăm urgent despre ce este vorba aici. De verificat dacă s-au respectat prevederile legale cu privire la construcție, la sistematizări, la pompieri etc. și pe linie de miliție, dacă sunt ceva probleme, să acționăm prin aceste organe.*

Se va documenta în cadrul acțiunii pe care o întreprindem în comuna Mănești.

Colonel: indescifrabil"

Cei vinovați față de Domnul se căiesc și dau să se întoarcă

„... O, poporul Meu, se întorc nişte oameni care s-au despărţit de Mine şi de voi. Se întorc cei cărora le-a pus securitatea masa când voi eraţi închişi, se întorc înapoi, dar Îmi vine să le încui uşa, aşa sunt de supărat. Nu sunt Eu şi Cel de atunci şi Cel de acum? De ce mai vin la Mine? De ce

[274] Arh. CNSAS Dosar nr. I 319507, fila 37 – titular Stoica Dumitru

nu mai stau cu cine le-a pus masa? A venit vestea la ei că o să piară cei răi."(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 31 decembrie 1973/13 ianuarie 1974)

Verginica este părăsită de însoțitorul ei

Presiunea Securității fiind mare, lui Stoica Nicolae i-a slăbit statornicia, afectându-i starea morală. Gândindu-se că Verginica ar avea mai puțin de suferit din partea Securității dacă el s-ar retrage, mai ales după ce prin examenul medical cerut de Securitate s-a constatat fecioria ei, acesta a fost amenințat, numit bandit și șmecher pentru că a dus în eroare organele Securității.

Inserăm din Cartea Cuvântul lui Dumnezeu o parte din mărturia lui Stoica Nicolae, un fragment din grăirea Domnului, și două note informative și raportul Securității privind încetarea supravegherii informative:

„/.../ Lucrarea vorbirii Domnului nu s-a întrerupt niciodată. Când aveam trimitere pe la creştini lăsam lucrul şi plecam să însoţesc vasul Domnului. Întotdeauna am considerat această fiinţă ca pe un vas ales de Dumnezeu, ca pe o trâmbiţă a lui Dumnezeu, prin care Dumnezeu anunţa sfârşitul tuturor fărădelegilor. Era o fiinţă blândă, curată şi sfântă. N-am îndrăznit niciodată să mă gândesc la ea cu gânduri lumeşti, căci aveam mult respect şi multă dragoste pentru ea, fiindu-mi ca o mamă cerească. M-am purtat cu ea ca o slugă umilă a Domnului. A fost şi a rămas fecioară, dar tot din porunca Domnului am ţinut tainic această făgăduinţă, căci lumea înţelegea că ea s-a căsătorit; altfel Domnul nu mai putea ţine acoperită această lucrare pentru ca să ajungă cu ea până astăzi. Fiinţa aceasta dumnezeiască nu părea că este de pe pământ, dar lumea nu înţelegea această taină.

Nici după eliberarea mea din închisoare securitatea nu m-a slobozit de urmărire. Mereu am fost hărţuit şi ameninţat. Când ea a fost cercetată medical constatându-i-se fecioria, atunci securitatea a făcut presiuni asupra mea să nu-i mai duc în eroare şi să mă despart de ea. Până la urmă, în octombrie 1973 m-am despărţit de ea sub ameninţarea securităţii că voi fi din nou arestat, bătut şi maltratat. Securitatea regimului comunist îmi inspira teamă şi teroare. Slăbisem cu curajul. De frică am plecat şi mi-am luat serviciu. Nu aveam de ales. Am cunoscut apoi o femeie, de la care am doi copii, şi în starea aceasta mă găsesc şi acum"[275].

Stoica Nicolae (25 martie 1995)

[275] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 82

„... Cine a rupt mâna vasului Meu? (Nicolae, n.r.) O, tată, cine poate vindeca mâna vasului Meu? Cer ajutor poporului Meu. Ajută-Mă tu ca să vindec mâna vasului Meu, că e rău fără mână, nu poate să împlinească. Crezi? Nici altă mână nu se poate pune.

Fiule Daniele şi fiule Dumitru, aveţi grijă de Nicolae, mâna vasului Meu. Mare va fi plata voastră dacă-l veţi aduce pe Nicolae acasă "[276]*.*

(Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 februarie 1972)

Notă informativă[277], 17.12.1974
Dragomir

„Sursa vă informează că a vizitat la domiciliu pe numitul Stoica Dumitru din comuna Măneşti, fost legionar şi membru al OD, în ziua de 05.12.1974.

Acesta era supărat că fiul său s-a despărţit de nora sa Verginica din Pucioasa şi s-a recăsătorit cu o gestionară din Târgovişte. Însă crede că după un timp o va lăsa pe aceasta şi se va reîntoarce la Verginica, aducându-i cuvinte de laudă acesteia, spunând că o vizitează, a ajutat-o de şi-a construit o casă la Pucioasa şi o va ajuta şi în continuare, întrucât nu are serviciu. /.../

Dragomir"

Notă informativă[278], 03.03.1976
David

„Sursa vă informează că /.../ numitul Stoica Dumitru era foarte frământat despre fiul său Stoica Nicolae fost soţ al lui Tudorache Virginia, sfânta de la templul Maluri-Pucioasa, pentru faptul că s-a despărţit de aceasta şi s-a căsătorit cu alta. Sursa l-a întrebat că cum să stea căsătorit cu o chioară, acesta a spus că aşa chioară l-a făcut om prin slujbele ei, dar acum nu mai are nici lumea încrederea pe care a avut-o.

David"

După despărțirea lui Nicolae de Verginica Securitatea a slăbit presiunea asupra lui, iar într-un raport din 24 martie 1980 se propune încetarea supravegherii informative.

[276] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 137
[277] Arh. CNSAS Dosar nr. I 319507, fila 51 – titular Stoica Dumitru
[278] Arh. CNSAS Dosar nr. I 319507, fila 74 – titular Stoica Dumitru

„Raport[279], 24.03.1980

privind pe numitul Stoica Nicolae

La data de 13.04.1972 s-a închis dosarul de urmărire informativă privind pe numitul Stoica Nicolae, fiul lui Dumitru şi Maria, născut la 09.10.1938 în comuna Măneşti, jud. Dâmbovița întrucât materialul nu s-a confirmat.

Sus-numitul a fost suspect de deținere de armament, dar prin informatori şi sursa Tudor nu s-a confirmat această suspiciune.

Începând cu data de 15.04.1972, sus-numitul a fost lucrat în cadrul supravegherii informative pentru a-i stabili poziția şi activitatea pe linia sectei Oastea Domnului. Documentându-i-se activitatea, acesta a fost demascat în fața cetățenilor din oraşul Pucioasa şi în coloanele ziarului local. În continuare elementul a fost compromis în fața cetățenilor.

Prin informatorii Ionescu, Florian şi Dodu s-a stabilit că Stoica Nicolae desfăşura o astfel de activitate sub influența fostei sale soții Verginia.

În prezent sus-numitul este despărțit de fosta sa soție Verginia şi nu mai desfăşoară activitate pe linia sectei Oastea Domnului.

Față de cele raportate mai sus propunem încetarea supravegherii informative cu prioritate la problema 33, urmând ca Stoica Nicolae să rămână în supraveghere informativă la dosar problemă nr. 30/174.

Lt. Domnescu Mircea”

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[280] - 1973

„... Bucuraţi-vă, că de la răsărit va veni un voinic, Cel ce şade călare pe calul alb, şi cu arcul în mână va nimici pe împotrivitori şi va da legi aspre pentru nelegiuiţi, şi El este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 decembrie 1972/2 ianuarie 1973

„... O, iubit popor, vino! Te chem pentru ultima dată. Vino să te trimit şi pe tine ca pe Petrache Lupu la împărat, să vină la Mine ca să vorbesc cu el să dea pedeapsă pentru această cruntă nelegiuire.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 februarie 1973

„... Vai vouă, cărturarilor şi fariseilor, căci sunt venit din nou pe pământ, şi voi Mă răstigniţi, nu cu trupul, ci cu Duhul Mă răstigniţi!”

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 februarie 1973

[279] Arh. CNSAS Dosar nr. I 320810, vol. I, fila 38 – titular Stoica Nicolae

[280] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 140-160

„... Vine vremea când vom avea un împărat, când vom face o carte şi va vorbi ce va fi scris în ea. Este scris în carte, dar voi nu găsiţi, că nu aveţi înţelepciune. Vine Domnul şi Se dă pe faţă cu toată lucrarea Sa, şi toţi care vor fi de faţă se vor îngălbeni.

... Să ştiţi că ţara Mea e ţara românească. Să pună ea temelie duhovnicească. Vine Domnul să facă în ea credinţă duhovnicească, unde se vor sădi mii şi milioane de trandafiri, mii şi milioane de pomi. Duhovniceşte grăiesc.

... Nu se va mai duce omul la preoţi, şi va veni la tine, şi tu vei da leac bolnavului şi va ieşi de la voi ologul cu picioare; orbul cu vedere. Se va duce şi cel cu mâinile legate şi va veni din poporul Meu cu ele dezlegate şi cu gura plină de binecuvântare. Ţineţi minte: tu eşti grâul, şi din tine voi face azimă. Încă o dată voi repeta: vor veni preoţii care mai au putere şi se vor uni cu tine.

... Vine din alte ţări în ţară la Mine necredinţa. Aşa zice Domnul: vine de la marginea pământului, vine mare curvie, şi mai mare ca aceasta care a fost vine, că nu are străjeri să stea la hotare să nu dea voie la intrare. Vine, tată, uite cum trece hotarele ţării, unde Maica Mea pune gura şi sărută. Vine! Plângeţi cu Mine. Vine! Fereşte-te, creştine, să nu te întinezi. Vai vouă, conducătorii ţării româneşti, că îngăduiţi bârfele diavoleşti!”

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 februarie/5 martie 1973

„... O, Românie, Românie, cum te mai plânge Maica Mea! O, Românie, Românie, pământ scăldat cu lacrimi de martiri, unde s-a ascuns chipul tău cel smerit şi plăcut? Unde s-a ascuns smerenia ta şi credinţa ta? Toţi şed în loc şi privesc din cerul sfânt. O, Românie, Românie, vin martirii Mei la tine să-şi facă pelerini. O, Românie, Românie, schimbă luxul de pe tine. Mătură Măicuţa Mea mizeria din vatra ţării Mele.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 martie/3 aprilie 1973

„... Toată familia lui Israel, întăriţi-vă bine cu Mine, că timpul şi veacul se termină. Vom merge în pământul pregătit pentru sfârşit, şi acolo nu se mai îngăduie păcatul. Tată, familia lui Israel, de la bătrâni până la sugar, pregătiţi-vă bine, că vine vremea să fiţi chemaţi la cina Mielului, care de veacuri se pregăteşte. Ştergeţi de pe inima voastră toată viaţa plină de păcat.

... Ce a fost cu Moise? Ce a fost cu Avraam? Ce a fost cu Ilie? Ce a fost cu Noe? Voi sunteţi mai mult decât aceştia, măi tată. Sunteţi cei de pe urmă, sunteţi sfârşitul acestui veac.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 aprilie 1973

„... Că te duci la o alimentară să cumperi, nu te-am îngăduit, dar pentru lipsa de azi du-te de cumpără, dar fugi repede apoi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 aprilie 1973

„... Creştinii de azi sunt ca şi copiii în faşă, ca pruncii din braţe. Când le dai mâncare dorm, şi când nu le dai strigă şi ţipă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 mai 1973

„... Fiilor, un pescar a făcut o plasă şi vrea ca plasa aceea s-o bage în apă, să scoată peştişori, şi iată că a băgat-o şi plasa aceea s-a agăţat de marginile ţării româneşti. Cine a lucrat aşa? că în loc să prindă peşte a scos ţara din cleşte. Dacă nu lucra aşa, România se scufunda. Şi iată, Acela cu plasa în mână cere ajutoare să ţină cu Sine de plasă. De pe pământ nu vine nimeni că nu are cine. Dar cine crezi că vine? Vine un Ilie. Şi pe cine mai ia cu sine? Pe Enoh şi pe Ioan, şi ţin de această plasă cu credinţă şi putere, dar ţările celelalte se duc în adânc. Caută să scrii, că vor părăsi toţi aleşii lui Dumnezeu ţările lor şi vor veni aici."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 mai/2 iunie 1973

„... Dacă ai pus capul pe căpătâi, fii atent, să dormi iepureşte, ca să nu te găsească Domnul dormind, că nu ştii când vin. Tată, nu vă gândiţi că vremurile sunt la sfârşit?"

Cuvântul lui Dumnezeu din 31 mai/13 iunie 1973

„... Ţineţi minte că diavolul e hotărât să piardă trâmbiţa Mea, prin care Eu lucrez. Ştiu toţi că diavolii nimicesc trâmbiţa Mea. Ţineţi minte şi feriţi-vă să nu se întâmple lucrul acesta. Credeţi? Diavolii sunt trimişi peste tot şi se anunţă mereu când iese vasul Meu şi uneltesc să o piardă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 iunie/6 iulie 1973

„... Copilaşii Mei, vor veni îngerii din cer la voi şi vor lucra pe ogoare cu voi. Ei vor fi ajutoarele voastre. Fiţi desăvârşiţi!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 iulie 1973

„... O, vine vremea, cum vorbeşte omul cu telefonul, aşa veţi vorbi voi cu Domnul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 22 iulie/4 august 1973

„... Tată, sunt pe pământ preoţi care vorbesc cu Mine prin slujbele lor şi care ţin cu Mine şi cu tine. Tată, sunt pe pământ păstori care păsto-

resc oile şi le pansează. Sunt şi preoţi răi, care numai le mulg, şi apoi le lasă să moară. Crezi? Copilaşii Mei, sunt preoţi care au făcut averi cu brânza şi cu laptele de la voi şi cu venitul oilor, dar voi nu fiţi împotriva lor, să nu-i duşmăniţi.

... Fiilor, fiţi desăvârşiţi, că vine o vreme ca băutorul să nu mai bea, că va fi pedepsit. Vine vremea ca să nu mai fie desfrânat şi desfrânată. Vine vremea ca să duci banii şi geanta în drum. Vine vremea să nu mai fie hoţi pe pământ. Vine, şi tot păcatul se desfiinţează."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 iulie/12 august 1973

„... Fiilor, învăţaţi şcoala ucenicilor Mei. Nu vă îndesaţi la şcoli pământeşti. Ce facem noi cu atâtea şcoli pământeşti? Aceştia nu mai vin să Mă întrebe pe Mine, Domnul, nimic."

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 august 1973

„... Cântaţi cântare sfântă. Au rămas păsările să cânte că lumea nu mai cântă. Cântaţi, copiii Mei! Îi place Domnului să cântaţi. Cântaţi cântare sfântă, cântaţi rugăciunea, cântaţi, fiilor, cântaţi pe orice loc şi pe orice cale, cântaţi, poporul Meu, cântaţi!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 august 1973

„... Vine şi când numai duhovniceşte se va petrece vremea de sâmbătă din asfinţit până luni în răsărit. Vine vremea şi când duminica nu va mai lucra nimeni în ţarina sa. Vine, şi va sta crucea pe masă şi se va închina la ea. Toţi împăraţii care sunt astăzi nu vor mai fi împăraţi, şi va fi unul singur împărat, şi el va hrăni şi va îngriji toate ţările în lung şi în lat."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 septembrie 1973

„... Copiilor, pentru voi am certat pe împărat şi i-am zis: „Nu vă atingeţi de unşii Mei!" Pentru voi am făcut război chiar şi cu îngerii răi. Nu le-am îngăduit să vă facă nimic.

... Copiii Mei, fiţi ai Scripturii, fiţi ai cerului!

... O, tată, preotul de altădată nu schimba hăinuţa sa, dar acum am întâlnit preot în haine la fel cu lumea. Am întâlnit preot cu ceas la mână şi cu fundă la gât."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 septembrie/7 octombrie 1973

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[281] - 1974

„... Duhul lui Dumnezeu vorbeşte. Aşa cum se găseşte în Vieţile Sfinţilor, aşa se va găsi şi această vorbire şi se va face o singură carte."

Cuvântul lui Dumnezeu din 31 decembrie 1973/13 ianuarie 1974

„... Copilaşii Mei, se va strica şi bisericuţa şi crucea ca să se aşeze în locurile lor fiarele lor. Dar să ştiţi, tată, să fiţi ca oamenii buni creştini. Să iei din bisericuţă o pietricică şi s-o ţii la tine că e sfântă, şi Eu voi scrie pe ea un nume, şi cu ea nu vei pieri, căci numele de pe piatră este numele Unuia Care va clădi şi va zidi veacul pentru totdeauna."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 ianuarie 1974

„... — Verginico, ce faci? Vrei să mergi cu Mine sau vrei să mai stai? Să fii cuminte, că mai e un pic şi vei scăpa. Nu te mai întrista, că în curând te vei bucura. Mă cunoşti tu pe Mine? Ţi-aduci aminte de fotografia pe care am lucrat-o amândoi? Cum Mă vezi tu pe Mine?

— Preot, Doamne.

— Ce vezi?

— Văd patul şi o tufă mare de trandafiri şi pe Măicuţa sfântă şi pe mai multe persoane, pe care nu le cunosc.

Acum Mă întorc cu faţa spre voi. Ce faceţi voi acum, în vremea aceasta? Unde este trâmbiţa cu care am cântat? Simţiţi voi durerea ei? Ce veţi face voi în vremea aceasta? că mai este un pic, şi mai sunt fluturaşe, dar nu sunt pregătite. Prin cine să mai vorbesc? Prin cine să mai cânt? Ce veţi face voi când voi zice Eu: „Duceţi-vă acasă că acest trup merge la groapă, de unde este luat, şi duhul se va duce de unde este luat"? Pe cine voi găsi în timpul acela lângă vasul Meu, cu acela voi fi şi aceluia îi voi da steagul de biruinţă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 ianuarie/12 februarie 1974

„... Am sădit în mijlocul tău un pom ca să mănânci poame din el. Îngrijeşte-l, că nu ţi-l îngrijeşte nimeni. Israele, tată, acest pom pe care ţi l-am sădit ţie în faţă, a fost este şi va fi până în ceasul în care voi veni. Rămurica pomului acesta va mărturisi în faţa Mea tot ce ai făcut tu pentru îngrijirea acestui cuvânt."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 februarie 1974

---

[281] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 160-184

„... O, măi Daniele şi Cristea, o, şi Caiafa şi Pilat şi Irod şi Anna, şi aceştia se întorc la blândeţe, şi lupul se întoarce la blândeţe, dar să ştiţi că greu le va fi.

... Copilaşii Mei, Dumnezeu a vorbit cu oamenii pe pământ prin Duhul Sfânt. Veniţi-vă în fire, că şi împăratul şi argatul au nevoie de călăuză, şi dacă se trimite călăuza la tine nu întoarce spatele la Mine, şi umileşte-te."

Cuvântul lui Dumnezeu din 28 februarie/13 martie 1974

„... Creştine, tată, Eu să fiu ca tine aş sta ca Ioan cu capul pe umărul Domnului. Eu aş face toate numai în numele lui Dumnezeu, nimic n-aş face în numele Meu şi după gândul Meu. Aş face toate după Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 martie 1974

„... Voi sunteţi mici, adică sunteţi cei mai de pe urmă din toţi copiii lui Israel, sunteţi cel din urmă copil al lui Avraam, dar după hrană sunteţi cei mai mari."

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 martie 1974

„... Poporul Meu iubit, vine vremea să fim cu toţii aşa cum a fost Domnul cu ucenicii. Fii credincios! Vine vremea să mai colind o dată pământul acesta, să merg şi Eu cu voi ca şi cu fraţii voştri, să mănânc cu voi la masă. Atunci nu va mai fi Iuda să Mă vândă. Atunci vor zice: „Şi eu vreau să fiu creştin".

Cuvântul lui Dumnezeu din 22 martie/4 aprilie 1974

„... S-au făcut împăraţi şi dumnezei mulţi peste om, dar toată suflarea s-a înşelat, tată. Uită-te la animale, că dacă ar avea vocea ta ar spune că Dumnezeu este Dumnezeu. Mai multă înţelepciune găseşti la un dobitoc, că el ştie care-i este staulul, Care este Dumnezeul lui.

... Israele, poporul Meu, nu schimba credinţa ta. Credinţa curată şi nepătată este credinţa ortodoxă şi religia ortodoxă. Amin. S-a desfiinţat religia, dar credinţa mai este, şi pe aceasta vor s-o desfiinţeze, dar mai înainte de a se închide uşa bisericii, cu un minut mai devreme vine Domnul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 mai/3 iunie 1974

„... Fii înţelept, că nu eşti singur, Israele. Dumnezeu Şi-a făcut şi Şi-a format ajutoare pentru tine, cel de pe urmă. Ce vinovaţi erau aceia care erau traşi pe roată sau târâţi de cozile cailor? Dar se făcea planul lui Dumnezeu ca să fie azi pentru tine proptea, să pună un pic de credinţă la tulpina ta.

... Fiule Cristea şi fiule Daniel, va fi o zi când toate mesele se vor uni, şi toţi proprietarii se vor uni şi se vor iubi şi va fi o singură moară, şi proprietarii vor sta unul la un capăt şi altul la alt capăt, şi aşa la toate cele patru capete de masă.

... Copiii Mei, fiţi învăţaţi, că dacă veţi fi învăţaţi veţi vedea soarele pe cer când se va topi şi veţi vedea cerul când se va face sul, şi morţii înviind şi venind în faţa Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 iunie/12 iulie 1974

„... O, Israele, uite, se zidesc temniţe pentru voi, pentru sectari. Aşa vă zic aceşti barbari: „sectari". Dar uite, am pus cerul în muncă pentru voi, ca temniţa să se schimbe, să intre cei ce o zidesc, să intre ştiinţificii. Nu vă speriaţi, că Domnul Iisus stă în fruntea voastră şi vă va apăra de orice rău. Ia să luaţi aminte să vedeţi pentru cine se zidesc aceste ziduri reci. Domnul Iisus Hristos a întors sabia."

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 iulie 1974

„... Copilaşilor, oiţele Mele, n-am luat trâmbiţa dintre bogaţi sau dintre împăraţi ca să nu puteţi să urcaţi, şi am luat trâmbiţă de jos, dintre prunci, dintre copii, cum i-am luat pe David şi pe Daniel din mijlocul oilor, şi am făcut aceasta ca să puteţi intra, ca să-I duc lui Dumnezeu cinstea săracului, ca să dau de ruşine şi bogaţii şi săracii şi împăraţii. Am lucrat şi prin preoţi, am lucrat şi prin călugări, am lucrat şi prin monahii, am lucrat şi prin om civil, am lucrat şi prin patriarhi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 august/8 septembrie 1974

„... Între cer şi pământ se pregăteşte un loc pentru poporul Meu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 septembrie 1974

Păstorul Daniel – dosare de urmărire după eliberare

Pe 8 ianuarie 1968 păstorul Daniel (Dănciucă Gheorghe), întors din închisoare în mijlocul poporului Domnului își înțelege pe mai departe misiunea de păstor, își întărește puterile luând de la Domnul, înțelege mersul mult mai greu de acum, mai ales că Verginica a rămas fără ajutorul dăruit ei de Domnul, după ce Nicolae a plecat de lângă lucrarea Domnului. Vrăjmașii se întăresc și se înmulțesc, iar îngrijirea poporului pentru întărirea în credință e tot mai anevoioasă cu cât mai mult se întețește

urmărirea pas cu pas din partea Securității și a servilor ei, în frunte cu vânzătorul Petre Horja. Știe că va fi greu, mai ales că Verginica e tot mai neputincioasă. Rămâne lângă ea și poartă grijă de lucrarea Domnului alături de cei ce-și dovedesc credincioșia și statornicia pe calea pe care merge înainte poporul rămas, călăuzit îndeaproape de Domnul prin glasul trâmbiței Sale.

A fost apoi luat în evidență în baza de lucru a Securității prin hotărârea[282] emisă pe 18 ianuarie 1968. S-a intensificat urmărirea lui ***„la zi”*** printr-o armată de informatori, dintre care am identificat 15 nume conspirative ale celor care erau pe urmele lui: Dragomir, Iașin (preot Voicu Andrei), Doru, Grecu, Cornel (pădurar, așa cum reiese din nota sa informativă), Paraschiv, Dobrescu, Anton, Ionescu (Horja Petre), Banu Vasile, Stan Constantin, Olteanu, Manta, David, Corbu (poștașul din sat, așa cum rezultă din nota sa informativă), cărora li se adaugă cu furnizare de informații preotul Ion Mitrescu.

Într-o notă a informatorului Anton din 4 decembrie 1968 se notează că „*Dănciucă Gheorghe a spus că omenirea şi în special comuniştii au devenit răi, păgâni, nu mai ascultă de Dumnezeu, de aia sunt pedepsiți, şi orânduirea nu mai poate rezista la presiunea lui Dumnezeu şi trebuie să cedeze, că nu a făcut altceva decât să aducă nenorociri pe capul oamenilor, dar credința trebuie să învingă, că așa e lăsat de Dumnezeu”*[283]. Prin această informație s-a deschis Mapa de lucru[284] nr. 266 pe numele conspirativ „Dan Georgescu”, având termen de verificare 15 februarie 1969, prelungit până la data de 15 iunie 1969.

Pe o altă notă informativă din 9 iunie 1969 a informatorului Stan C-tin, ofițerul de securitate dispune pe 15 iunie 1969: *„Să i se deschidă dosar de acțiune informativă”*[285].

Pe 29 iunie 1969 Securitatea hotărăște deschiderea Dosarului de acțiune informativă[286] nr. 67 din 30 iunie 1969 pentru că *„Dănciucă Gheorghe se menține pe o poziție dușmănoasă, pe seama credinței aduce injurii şi calomnii la adresa comuniştilor...”*[287], și se elaborează plan de măsuri informativ-operative *„asupra activității dușmănoase desfășurată de Dănciucă Gheorghe din com. Măneşti”*[288].

[282] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila 36 – titular Dănciucă Gheorghe
[283] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila 33 – titular Dănciucă Gheorghe
[284] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila I – titular Dănciucă Gheorghe
[285] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila 23 – titular Dănciucă Gheorghe
[286] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II – titular Dănciucă Gheorghe
[287] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila 1 – titular Dănciucă Gheorghe
[288] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, filele 2-3 – titular Dănciucă Gheorghe

În planul de măsuri se menționează materialele existente obținute pe linie informativă, de unde *„se desprind aspecte din care rezultă că după ce a fost eliberat din detenție în anul 1967 (1968, n.r.) a continuat să desfășoare activitate ostilă orânduirii noastre socialiste sub masca asociației Oastea Domnului, făcând afirmații că mânia lui Dumnezeu este mare, prin puterea Lui se va declanșa un război rapid, care va arde și urmă de comunist, pentru că aceștia au devenit păgâni și nu-L mai ascultă (pe Dumnezeu, n.r.)”*.

Sarcinile stabilite în planul de măsuri includ culegerea de informații prin informatorii activi prin care se vor afla relațiile și legăturile pe care le are, ce metode folosește și în ce scop se deplasează în alte localități, stabilindu-se *„poziția la zi a lui Dănciucă Gheorghe”*. Va fi pus în filaj, i se va intercepta corespondența și *„se vor lua măsuri de introducere de T.O. (tehnică operativă de ascultare, n.r.) la așa-zisul Templu – Maluri, unde obiectivul se deplasează deghizat”*.

Pe parcursul anului 1969, precum și anul următor, notele informative au continuat să curgă la Securitate. Păstorul Daniel este atent urmărit prin informatori.

În Buletinul informativ al Inspectoratului de Securitate Dâmbovița către Cancelaria, Direcția I, Direcția a XIII-a, Secretariat și Serviciul I ale Consiliului Securității Statului din data de 20 aprilie 1970 se menționează:

„După venirea din detenție și-a reluat activitatea mistico-dușmănoasă interpretând în mod dușmănos unele versete din Scriptură. De asemenea, față de rețeaua informativă afirmă că comuniștii nu cred în Dumnezeu și va veni ziua când vor da socoteală pentru tot ceea ce fac. /.../ De asemenea a mai rezultat că desfășoară o intensă activitate pe linia asociației religioase Oastea Domnului.

Ținând cont de pericolul ce-l reprezintă, la data de 17.04.1970 Dănciucă Gheorghe a fost invitat la postul de miliție din comună și avertizat pentru poziția și activitatea sa, atrăgându-i-se atenția că dacă va mai continua să se mențină pe poziție dușmănoasă va fi tras la răspundere penală. Obiectivul a recunoscut că în unele împrejurări a avut o atitudine necorespunzătoare, și în plus a desfășurat o intensă activitate mistică în cadrul asociației Oastea Domnului, angajându-se ca în viitor să-și schimbe atitudinea și să ducă muncă de lămurirea și celorlalți credincioși să meargă la biserică și să nu se mai adune în diferite case.

Nu s-a început urmărirea penală, iar elementul va fi supravegheat în continuare în baza de lucru pentru a vedea reacția sa în urma măsurii luate.

Inspector Șef: Colonel Nicolae Florea”[289]

[289] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, filele 4-5 – titular Dănciucă Gheorghe

Pe baza acestui „angajament” luat lui Dănciucă Gheorghe se înaintează la Dosarul de acțiune informativă motivarea închiderii:

„Din supravegherea informativă a numitului Dănciucă Gheorghe a rezultat faptul că sus-numitul a avut o poziție ostilă față de orânduirea de stat din țara noastră, iar prin interpretarea unor versete din Scriptură își manifesta speranța în schimbarea orânduirii de stat din țara noastră. De asemenea s-a mai stabilit că desfășoară o activitate exagerată mistico-dușmănoasă sub masca asociației Oastea Domnului, ale cărei dogme le dă o interpretare menită să creeze panică și teroare asupra unor cetățeni cu pregătire slabă.

În urma poziției sale la 17.IV.1970 Dănciucă Gheorghe a fost avertizat de organele noastre. Propun încheierea acțiunii informative și supravegherea celui în cauză în Baza de lucru”[290].

Dintre informatorii Securității se remarcă cu rapoarte amănunțite Horja Petre vânzătorul, fiind recrutat ca informator cu nume conspirativ Ionescu[291] în 1969, schimbat apoi cu numele conspirativ Petrescu[292] începând cu 31 ianuarie 1987. Horja a furnizat tot timpul informații despre activitatea creștinilor, în special a lui Dănciucă Gheorghe, Stoica Nicolae și Verginica.

Prezentăm spre cunoaștere două note informative ale sursei Ionescu, din august și decembrie 1970.

Notă[293], 22.08.1970
Ionescu

„Vă informez că în ziua de 19 iulie Didă Ştefan împreună cu Dănciucă Gheorghe veneau de la Maluri de la Stoica Nicolae și Virginia, la orele 16[00], a trecut cu motoreta verde Didă Ștefan cu el spre Târgoviște.

Vă informez că în ziua de 22 iulie orele 17[35] Stoica Nicolae împreună cu altă persoană venea de la Măneşti, care mi-a trecut mie cu motocicleta înainte la Dragomireşti.

Vă informez că pe 26 iulie orele 12[30] soția lui Dănciucă Gheorghe mergea la Maluri.

Vă informez că pe ziua de 27 iulie orele 6[00] Stoica Nicolae cu Stoica Virginia veneau cu motocicleta pe șoseaua Târgoviște-Câmpulung, care intra în Târgoviște, l-am întâlnit la Priseaca. Vă informez că la o distanță

[290] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, filele 4-5 – titular Dănciucă Gheorghe
[291] Dosar personal nr. 1275 din 21.03.1969, Securitatea Dâmbovița, Arh. CNSAS Dosar nr. R 213993, vol. I, fila 1 – titular Horja Petre
[292] Arh. CNSAS Dosar nr. R 213993, vol. II, fila 1 – titular Horja Petre
[293] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, filele 166-168 – titular Dănciucă Gheorghe

de 6 km în urma lui am întâlnit pe Lăzărescu Nicolae cu soția cu motoreta, care venea pe același traseu pe șoseaua Câmpulung-Târgoviște. Acesta este din Oastea Domnului, este din Valea Lungă și este căsătorit din porunca lui Stoica Virginia. Locuiește la Ungureni pe șoseaua Târgoviște-Găești.

Vă informez că luni 27 iulie la orele 17[00] Stoica Nicolae trecea cu motocicleta cu o femeie care nu am putut-o vedea, întrucât era cu capul în partea dreaptă. El mergea spre Târgoviște, iar eu veneam spre Pucioasa. L-am întâlnit la Doicești.

Vă informez că azi, 7 august 1970, Stoica Nicolae trecea cu motocicleta prin Târgoviște, care a intrat pe podul Matei Basarab, împreună cu un copil sub vârsta de 14 ani și a luat-o pe șoseaua Priseaca-Câmpulung la ora 18[15].

Vă informez că azi, 8 august 1970, Stoica Nicolae împreună cu Stoica Virginia, îmbrăcați în fâșuri pentru a nu-i ploua, la orele 15[35] au trecut prin Târgoviște, care au mers pe șoseaua Câmpulung, cred că au mers la Mănești sau altă direcție.

Vă informez că Stoica Nicolae azi, 8 august 1970, a dat căruța cu iapa albă lui Alexandru Gheorghe, care a adus var de la Fieni, care el și-a făcut casă din porunca lui Stoica Virginia.

Vă informez că Stoica Nicolae nu mai lucrează cu băiatul lui Turbatu la sobe, și acuma a intrat în legătură cu unul Eftimie din Glodeni, din cauza la a lui Clipea, că ea i-a scris un bilet lui băiatul lui Turbatu, care nu cunosc conținutul.

Vă informez că în ziua de 11 august 1970 Stoica Virginia și Stoica Nicolae au venit la Alexandru Gheorghe, care a făcut o odăiță în spatele școlii, și el și-a cumpărat una motocicletă marca M.Z. de 250 cm, care merge cu ea la servici la Motel, fără să aibă carnet de conducere.

Vă informez că azi, 21 septembrie 1970, Stoica Nicolae trecea la orele 15[30] din Pucioasa la Târgoviște.

Ionescu"

Notă informativă[294], 28.12.1970
Ionescu

„Vă informez că în ziua de 24 decembrie 1970 Stoica Nicolae trecea cu motocicleta cu un om la spate de la Maluri, venea și a mers spre Târgoviște.

Vă informez că trec iarăși credincioși spre Maluri, fata lui Chivulescu de la Căprioru și altele.

[294] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 164 – titular Dănciucă Gheorghe

Vă informez că în ziua de 26 decembrie 1970 ora 16^{00}, Dănciucă Gheorghe împreună cu un om în etate, slăbuț, era la Teiș în dreptul haltei, făcea cu mâna la mașini care mergeau la Pucioasa. Vă informez că m-a zărit și pe mine, s-a retras de la drumul mașinilor, a trecut colțul. Eu v-am căutat să-l urmăriți să-l prindeți. Vă informez că a venit cu trenul de la ora 17^{00}, care a coborât la halta Trainica, era cu căciulă neagră în cap, servietă în mână, cu scurtă și pantaloni pană bleumarin, a coborât la halta Trainica și a luat-o pe la IGOP, a trecut puntea și a mers la Maluri.

Vă informez că pe 6 decembrie 1970 Stoica Nicolae a pus pe fiica lui care este înfiată cu numele de Veroana de a botezat un copil al lui Alexandru Gheorghe. Vă informez că lucrurile pentru botez au fost aduse de Dănciucă Gheorghe împreună cu soția sa Elena, că era cu ele în ziua de 03.12.1970 în Târgoviște. Vă informez că Alexandru Gheorghe este în bune relații cu Stoica Nicolae și Stoica Virginia.

Vă informez că azi, 27 decembrie 1970, mama lui Stoica Virginia cu numele de Andreiana, a venit la orele 12^{15} la Alexandru Gheorghe acasă.

Vă informez că la Maluri se mai adună clandestin lume la Stoica Nicolae și Stoica Virginia.

Ionescu"

Securitatea a deschis o nouă Mapă de lucru[295] pe numele Dănciucă Gheorghe pe 29.10.1970, urmată de un nou Dosar de acțiune informativă[296], nr. 131 din 23.02.1971, care conține 111 note informative, rapoarte și note de sinteză.

Securitatea, prin Inspectoratul de Securitate Dâmbovița pune în aplicare mai multe planuri de măsuri în dosarul de urmărire informativă „Dan Gheorghe" din comuna Mănești.

Pe 16.02.1972 se aprobă Planul de măsuri[297] în vederea documentării activității lui Dănciucă Gheorghe prin *„următoarele măsuri operative:*

1. Dirijarea în continuare a informatorilor Paraschiv, Doru și Dobrescu pentru a stabili comentariile pe care obiectivul le face în legătură cu măsurile ce se iau pe linie de partid și de stat, care sunt relațiile acestuia în comună, dacă se ocupă de atragerea tineretului la activitate sectantă. /.../

2. Prin aceiași informatori se va stabili dacă sus-numitul participă la adunări ale Oastei Domnului în comuna Măneşti sau se deplasează în

[295] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila III – titular Dănciucă Gheorghe
[296] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. II, fila II – titular Dănciucă Gheorghe
[297] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 12 – titular Dănciucă Gheorghe

acest scop în alte localități, dacă posedă materiale de propagandă religioasă specifice Oastei Domnului. În funcție de rezultatele obținute se va acționa prin organele de miliție. /.../

3. Obiectivul va fi încadrat și la locul de muncă pentru a stabili modul în care se achită de sarcinile ce-i revin pe linie de serviciu, dacă desfășoară activitate sectantă și de prozelitism în rândul celorlalți salariați. /.../"

Planul a fost completat la 20.04.1973 cu alte măsuri, cu termene de îndeplinire, responsabil fiind lt. maj. Iugulescu Virgil:

„- Se va purta o discuție cu preotul Mitrescu, ocazie cu care i se va lua o notă explicativă în legătură cu tot ce cunoaşte despre activitatea obiectivului. /.../

- Se va stabili ce legături are obiectivul în comune și sate, în special în satul Căprioru, unde se țin adunări sectante. Vor fi identificați Andrei Dogaru și Victor Nedelea și organizat în jurul acestora măsuri de prindere în flagrant. /.../

- Se va organiza la Mănești și Tătărani supravegherea sectanților din Oastea Domnului, în care sens vor fi selectați informatorii de la cele două posturi de miliție, cărora li se va trasa sarcini pentru a stabili locurile unde sectanții se adună, pentru a fi prinși în flagrant delict /.../"[298].

Informatorilor care furnizau note informative constant despre Dănciucă Gheorghe și alți creștini, se adaugă Ion Mitrescu, preot pensionar din Mănești, care oferea informații Securității din proprie inițiativă.

Iată două astfel de informări din anii 1972 și 1973:

Notă informativă[299] 30.12.1972
Ion Mitrescu

„Tovarăşe şef, subsemnatul, vă aduc la cunoştinţă cele ce urmează: În parohia Măneşti există o reminiscenţă de câţiva membri din fosta Oastea Domnului având conducător pe Gheorghe (Mişu) Dănciucă, cumnat cu Nicolae Stoica şi Verginica de la Maluri, foarte periculos atât pentru biserică cât şi pentru statul nostru, socotind pe conducătorii ţării păgâni.

Sunt foarte periculoşi mai ales prin faptul că se încadrează în biserică. Acest conducător al lor loveşte din umbră cu anonime, cu reclame mincinoase, cu ameninţări discrete pe mulţi fruntaşi şi intelectuali

[298] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 12 – titular Dănciucă Gheorghe
[299] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 153 – titular Dănciucă Gheorghe

ai satului, cu scop vădit de a-i discredita în fața societății. Ține ședințe secrete noaptea, când în parohia Căprioru când în Gheboieni. Nu recunosc conducerea statului și nici pe patriarhul bisericii noastre ortodoxe.

În anul 1968 au fost judecați și condamnați de Tribunalul Ploiești pentru adunări secrete noaptea, la câte un an și jumătate fiecare, de unde au fost eliberați printr-un decret de grațiere. De câtva timp au ieșit iarăși la iveală, au scos iarăși capul.

Preot Ion Mitrescu, Mănești

Tovarășului șef de miliție de la postul Mănești, Dâmbovița"

Notă informativă[300], 11.12.1973
preot Ion Mitrescu

„Subsemnatul preot pensionar Mitrescu Ion din parohia Mănești, județul Dâmbovița, dau următoarea informare: În comuna Mănești există o grupare a Oastei Domnului al cărei conducător este Dănciucă Gheorghe. Despre acesta știu că a fost condamnat pentru fapte contra statului, și după venirea din închisoare cât și în prezent, continuă cu activități pe linia Oastei Domnului. Acesta este foarte periculos atât pentru biserică cât și pentru statul nostru, socotind pe conducătorii țării întrucât sunt atei-păgâni. Acesta lovește din umbră cu anonime și reclame mincinoase, în care amenință pe cei care nu se supun celor spuse de el, cum este cazul numiților: Nica, Marin Păduraru, Sica Ionică al Radei, Mișu Ivașcu, preotul Nițescu din Drăgănești etc.

Acesta își zice proorocul Daniel, organizează și ține ședințe atât în satul Mănești la domiciliul său, cât și la Nelu Păun, în Gheboieni la Nedelea Victor, la Căprioru la Nae Vâlcea. Acesta cutreieră satele, văzut de mine în comunele Pietroșița și Moroieni, unde are un șofer tot din Oastea Domnului, care a fost implicat cu el într-un proces cu o anonimă.

De asemenea acesta se ocupă cu însurarea și măritarea unor tineri, la el fiind văzute fete tinere, de care se zice că ar profita. În sat există o femeie, Elena Constantin, care face legătura între ei, îi anunță pentru adunări, strânge daruri în natură și cotizații în bani, pe care îi dă lui Dănciucă Gheorghe. Aceasta știu că strânge câte 50 lei, despre care cunoaște și Ioniță Constantin din Mănești.

Cunosc faptul că sunt instruiți de Dănciucă să nu spună nimănui nimic, și de aceea țin ședințe noaptea să nu fie văzuți, în special în locuri dosnice. Din luna octombrie și până în prezent au ținut trei ședințe la Dănciucă acasă, la Nelu Păun și la Victor Nedelea la Gheboieni cu oca-

[300] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, filele 146-147 – titular Dănciucă Gheorghe

zia unei nunți. Mai știu că are o fată pe care a trimis-o la călugărie la mănăstirea Nămăiești-Muscel, și din câte am auzit, aceasta ar fi fost călugărită recent.

Preot pensionar Ion Mitrescu, Mănești
11 decembrie 1973"

Securitatea a cules prin note explicative informații de la vecini sau săteni referitor la activitatea desfășurată de Dănciucă Gheorghe și alți creștini.

După culegerea informațiilor de care avea nevoie Securitatea Dâmbovița a realizat pe 26.12.1973 o notă analiză în care sunt prezentate propuneri privind măsurile care se vor lua pentru *„destrămarea grupării și demascarea activității ostile desfășurată de numitul Dănciucă Gheorghe".*

Notă analiză în dosarul de urmărire informativă privind pe numitul Dănciucă Gheorghe[301]
26.12.1973

„În comuna Mănești există o grupare formată din 32 de persoane cu activitate prezentă pe linia Oastei Domnului. Din rândul acestora au fost identificate cinci elemente cunoscute cu antecedente politice și penale, fost condamnate pentru activitate împotriva statului.

La data de 23.02.1971 a fost luat în lucru conducătorul acestei grupări, numitul Dănciucă Gheorghe, de 53 de ani, de profesie tehnician agronom, în prezent pensionat pe caz de boală, fost condamnat, domiciliat în comuna Mănești. La baza deschiderii dosarului de urmărire informativă au stat materialele informative furnizate de informatorii Paraschiv, Cornel și Anton, obținute după avertizarea obiectivului de la 17.04.1970, în care acesta era semnalat cu manifestări ostile și activitate pe linia Oastei Domnului. Din materialele obținute pe mai multe linii în procesul supravegherii informative rezultă că numitul Dănciucă Gheorghe se situează în prezent pe o poziție ostilă orânduirii noastre socialiste, interpretează dușmănos măsurile întreprinse pe linie de partid și de stat, desfășurând o intensă activitate pe linia asociației religioase interzise Oastea Domnului. Fanatic religios, autointitulându-se proorocul Daniel, sus-numitul organizează și participă la adunări ale Oastei Domnului, ocazii în care interpretează în mod mistico-dușmănos prevederile biblice, sădind în rândul participanților la adunări și a persoanelor cu

[301] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, filele 8-10 – titular Dănciucă Gheorghe

care vine în contact sentimente de teamă, nesiguranță și fatalism. /.../" În procesul urmăririi informative s-a încercat documentarea activității sale, însă s-a dovedit a fi prudent, evitând să discute dușmănos în prezența mai multor persoane.

În comună numitul Dănciucă Gheorghe este cunoscut ca un om înrăit, recalcitrant și sfidător față de cetățeni, de măsurile și acțiunile întreprinse de organele locale de partid și de stat. Cu ocazia avertizării sale în aprilie 1970 sus-numitul a adoptat față de organele noastre o poziție de sfidare și negare a faptelor comise. Pentru destrămarea grupării și demascarea activității ostile desfășurată de numitul Dănciucă Gheorghe, propun următoarele măsuri:

1. Punerea în dezbatere publică în fața cetățenilor din comuna Mănești a faptelor săvârșite de numitul Dănciucă Gheorghe, unde vor fi invitate să participe și unele elemente sectante. Să o facă aceasta împuternicitul cultelor sau secretarul de partid sau Consiliul Popular comunal.

Termen: 30.01.1974

2. Demascarea în coloanele ziarului local a faptelor comise de obiectiv și celelalte elemente din grupare. În acest sens la dezbaterea publică ce va avea loc va participa și un redactor al ziarului Dâmbovița, cu aspecte ce îi compromit ca persoană, având mare grijă pentru a nu reclama că jignim sentimentele lor religioase.

Termen: 30.01.1974

3. Chemarea și atenționarea în fața organelor locale de partid și de stat a membrilor fanatici din grupare, arătându-li-se pericolul la care se expun dacă vor continua astfel de activități.

Realizăm în adunare cu ocazia demascării.

Termen: 30.01.1974

4. Întrucât elementul urmărit a ieșit la pensie pe caz de boală în cursul anului 1973, se va trece la revizuirea acestuia, informându-se în acest sens oficiul interjudețean de expertize medicale și recuperarea capacității de muncă Prahova.

Termen: 30.01.1974

5. Chemarea periodică a obiectivului la postul de miliție pentru a cunoaște că se află în atenția organelor noastre, ocazii în care se vor purta discuții despre activitatea, deplasările și preocupările avute în perioada celor două contacte.

Termen: 30.03.1974

6. Informatorii Grecu și Paraschiv vor fi dirijați pe lângă obiectiv în vederea influențării pozitive a acestuia, arătându-i consecințele la care

se expune dacă nu renunță la activitatea ce o desfășoară.

Termen: 30.03.1974

7. Articolul ce va apare în presă va fi răspândit prin rețeaua informativă atât în comună cât și în localitățile unde întâlnim grupări ale Oastei Domnului (Comișani, Dragomirești, Moroieni) în vederea determinării elementelor sectante să renunțe la activitatea ce o desfășoară.

Termen: 20.02.1974

8. Conducerile unităților unde lucrează numiții: Nistor Marin, Șuța Gheorghe, Ioniță Ion, Dimovici Gheorghe, Neacșu Constantin, Băjan Octavian, Nedelea Victor, Ivan Petre, vor fi informate în legătură cu activitatea ce o desfășoară pe linia asociației Oastea Domnului pentru a fi puși în discuția salariaților cu ocazia adunărilor de sindicat sau producție.

Termen: 30.01.1974

Răspunde: Locotenent major Iugulescu Virgil

La data de 30.03.1974 se va face analiza dosarului, și în urma rezultatelor obținute se vor lua în continuare măsurile ce se impun.

Ofițer operativ: Locotenent major Iugulescu Virgil

De aici și selecțiuni pentru recrutare persoane care corespund.

Colonel: indescifrabil.

Măsurile să se execute pe cât posibil concomitent, inclusiv avertizarea celor cinci persoane cu antecedente politice și penale, sau a celor asupra cărora se pune această măsură. Raport buletin pt Dir. I-a și ....

Colonel: indescifrabil"

Dintre măsurile propuse, măsura privind revizuirea pensionării lui Dănciucă Gheorghe este relatată pe larg de el în Jurnalul personal, relatare ce se regăsește în paginile acestei cărți.

Pe 6 mai 1974 Securitatea din Dâmbovița prezintă *„Nota analiză privind activitatea unor elemente care fac parte din asociația O.D. din comuna Mănești"* care include un set de sarcini și măsurile prin care acestea vor fi îndeplinite, rezoluția de aprobare fiind dată pe data de 8 mai 1974.

Notă analiză privind activitatea unor elemente care fac parte din asociația OD din comuna Mănești[302], 08.05.1974

„Pe raza comunei Mănești și a localităților învecinate există un număr de persoane care desfășoară activitate pe linia asociației religioase ilegale Oastea Domnului, unele din ele fiind cunoscute cu antecedente politice sau penale. În anul 1967 organele de securitate au arestat

[302] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 5-7 – titular Dănciucă Gheorghe

pe numiții Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Ioniță Radu și alții pentru activitate ostilă împotriva orânduirii sociale și de stat din țara noastră, dusă sub masca preocupărilor religioase.

După arestarea lor și trimiterea în judecată a elementelor ce se autointitulau conducători ai acestei asociații religioase, majoritatea membrilor rămași nearestați au renunțat să mai desfășoare activitate de prozelitism, limitându-se numai la participarea la slujbele religioase ce se țin la biserică.

După ieșirea din detenție numiții Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Ioniță Radu și Păun Ion au reluat activitatea mistico-religioasă, organizând adunări în afara bisericii la diferite persoane particulare, membri ai acestei asociații religioase. Totodată, sub masca preocupărilor religioase, aceste elemente s-au dedat la o serie de comentarii dușmănoase la adresa regimului nostru.

Dănciucă Gheorghe, deși după eliberarea din închisoare a mai fost avertizat de organele de securitate în anul 1970, nu a renunțat la unele concepții dușmănoase, continuând să se mențină pe o poziție ostilă și să desfășoare o intensă activitate religioasă.

Astfel, față de informatorul Dobrescu a afirmat: „/.../ Cât voi trăi nu mă voi lăsa de biserică și de Oastea Domnului /.../ măcar de ar crăpa inculții ăștia de comuniști, dar sper că în scurt timp o să piară acest partid, deoarece are dușmani mulți și în special credincioșii, care se roagă pentru pieirea sa /.../".

Față de informatorul Doru a afirmat: „/.../ orice lege ar veni, pentru țărani, e tot proastă /.../ n-ai auzit, se iau și loturile de folosință, dar poate o vrea Dumnezeu să scăpăm de comuniștii ăștia, care fac experiențe pe pielea noastră /.../".

În cadrul preocupărilor religioase cei din cauză desfășoară activitate de prozelitism, folosindu-se de unele fenomene naturale sau situații negative ce apar în cadrul unor familii. Cu această ocazie propovăduiesc sfârșitul omenirii, îndeamnă cetățenii cu care vin în contact la pocăință, organizează căsătorii de tineri, botezuri, construirea unor troițe și amplasarea lor în locuri publice, cât și alte acțiuni.

În ultimul timp Dănciucă Gheorghe și celelalte elemente din anturajul său, constatând că activitatea lor este denigrată de preoții din comună cât și de ceilalți cetățeni, au devenit mai prudenți, mascându-și activitatea lor prin organizarea de adunări pe raza altor localități ca de exemplu: Tătărani, Gheboieni, Căprioru, Pucioasa. Din ultimele date pe care le deținem rezultă că cei în cauză se întâlnesc frecvent la numiții: Chivulescu

Vasile și frații Vâlcea din Căprioru, Nedelea Victor din Gheboieni, cât și în localitatea Pucioasa la Stoica Verginica. Pentru curmarea activității ostile dusă de aceste elemente vor fi rezolvate următoarele sarcini:

- organizarea prinderii în flagrant în timpul când organizează adunări religioase

- ridicarea materialelor de propagandă mistico-religioasă pe care le dețin elementele în cauză

- organizarea de acțiuni în scopul compromiterii și izolării lor față de anturajele create

- continuarea demascării activității ostile desfășurate de numiții: Dănciucă Gheorghe, Stoica Dumitru, Stoica Nicolae, Ioniță Radu, Păun Ion și a celorlalte persoane ce apar în anturajul acestora. Pentru rezolvarea sarcinilor de mai sus se vor întreprinde următoarele măsuri:

1. În scopul prinderii în flagrant se vor realiza următoarele:

a) - va fi dirijată rețeaua informativă de la posturile de miliție Măneşti și Tătărani pentru a ne semnala la timp intențiile elementelor în cauză de a se aduna și a stabili exact locul, data și ora adunării;

b) - vor fi identificați vecinii numiților Chivulescu Vasile, frații Vâlcea și Nedelea Victor, și cei care prezintă garanție vor fi instruiți să ne anunțe atunci când organizează adunări;

c) - se va acționa asupra lor prin organele de miliție și organele locale de partid și de stat, în scopul sancționării contravenționale și confiscării materialelor de propagandă religioasă ce le au asupra lor.

Termen: 20 mai 1974

Răspunde: pentru Gheboieni: Căpitan Totoiu Simion

pentru Căprioru: Locotenent Popescu Ioan

2. Se va redacta o anonimă către postul de miliție Măneşti prin care va fi sesizat că Păun Ion deține la domiciliu diferite materiale furate de la C.A.P. și Schela petrolieră. Cu această ocazie se va urmări căutarea unor materiale de propagandă mistico-dușmănoasă, ocazie cu care i se va lua o notă explicativă asupra acestora.

Termen: 15 mai 1974

Răspunde: Locotenent Popescu Ioan

3. În scopul documentării activității ostile și determinarea lor să renunțe la activitate mistico-dușmănoasă, după realizarea percheziției vor fi audiate toate persoanele care apar ca legături ale lui Dănciucă Gheorghe.

Termen: 15 mai 1974

Răspunde: Locotenent colonel Popescu Teodor, Locotenent Popescu Ioan

4. Crearea unor sentimente de neîncredere și suspicionare reciprocă dintre elementele în cauză. În acest sens se va lăsa impresia că am fost sesizați de activitatea ce o desfășoară de anumiți frați de cruce.

Termen: permanent

Răspunde: Locotenent Popescu Ioan

5. Semnalarea la Inspectoratul Județean de culte a preotului Ion Gheorghe din comuna Măneşti pentru a fi avertizat că sprijină activitatea elementelor din OD (Oastea Domnului, n.r.).

Termen: 20 mai 1974

Răspunde: Locotenent Popescu Ioan

6. Instruirea preoților din comuna Măneşti pentru ca în predicile pe care le țin să arate în fața enoriașilor pericolul ce-l reprezintă activitatea elementelor OD. În același timp, prin inspectorul județean de culte se va acționa pentru instruirea tuturor preoților în ale căror parohii există elemente OD pentru a arăta enoriașilor pericolul pe care îl reprezintă activitatea acestora.

Termen: 25 mai 1974

Răspunde: Locotenent Popescu Ioan

7. Demascarea în coloanele ziarului Dâmbovița a activității desfășurate de elementele în cauză prin evidențierea în special a unor aspecte compromițătoare din activitatea lor.

Termen: 25 mai 1974

Răspunde: Locotenent colonel Popescu Teodor

Pe raza comunei Tătărani, Nica Andrei, fost șef de cuib legionar, în prezent membru în OD, și-a construit o colibă în afara comunei pe vârful unui deal, căreia i-a dat aspect de local religios. Deși a mai fost demascat în anul 1970, în prezent continuă activitatea pe linia asociației OD, este vizitat de elemente sectante, unde țin adunări.

Pentru desființarea acestui loc vicios și curmarea activității acestuia, se vor lua următoarele măsuri:

a) - va fi informat Consiliul Popular Județean despre existența acestei construcții pentru a da dispoziție organelor locale să ia măsuri de aducere în cadrul familiei a lui Nica Andrei, darea lui în grija familiei, precum și desființarea construcției respective.

Termen: 20 mai 1974

Răspunde: Locotenent colonel Popescu Teodor

b) - prin organele de miliție se va acționa pentru ridicarea materialelor mistico-dușmănoase deținute de elementul în cauză.

c) - avertizarea numitului Nica Andrei.

Termen: 25 mai 1974

Răspunde: Căpitan Totoiu Simion

Concomitent se va acționa și în orașul Pucioasa, unde domiciliază numitul Stoica Nicolae cu soția acestuia Stoica Virginica, cunoscuți ca membri fanatici ai asociației OD. Întrucât fostul templu de la Maluri în care se țineau adunările religioase a fost deteriorat ca urmare a unor alunecări de teren, în ultimul timp cei în cauză și-au construit o casă nouă, la a cărei realizare au contribuit o serie de persoane cunoscute că fac parte din OD.

Pentru curmarea activității acestora se vor lua următoarele măsuri:

1. Se va verifica la ADAS suma de bani primită de pe urma alunecării de teren, și astfel se va stabili dacă casa respectivă a fost construită cu sprijinul material al persoanelor OD și dacă i-au dat caracterul unei case religioase.

Termen: 15 mai 1974

Răspunde: Căpitan Niță Constantin

2. Întrucât există semnalări din care rezultă că numitul Stoica Nicolae stă majoritatea timpului la domiciliu și este înregistrat ca prezent la serviciu, se vor verifica aceste aspecte la ITA Târgoviște.

Termen: 20 mai 1974

Răspunde: Căpitan Niță Constantin

3. Vor fi identificate toate persoanele care pot documenta activitatea acestora, cărora li se vor lua note explicative.

Termen: 20 mai 1974

Răspunde: Căpitan Niță Constantin, Locotenent colonel Dinu Gheorghe

4. Rețeaua informativă din orașul Pucioasa va fi instruită să semnaleze prezența persoanelor străine cunoscute ca membri ai asociației OD la domiciliul lui Stoica Nicolae, și în funcție de situațiile apărute vor fi luate măsuri de prindere în flagrant.

Termen: permanent

Răspunde: Căpitan Niță C.

Ofițer de securitate: Locotenent Popescu Ioan"

Măsura de la punctul 2 din Nota analiză a fost pusă în aplicare prin întocmirea de către Securitate a unei scrisori anonime din partea unui așazis *„om al muncii"* care semnalează cu indignare că cetățeanul Păun Ion, care se *„consideră sfânt"*, fură *„scândură, șipcă, cabluri și tot ce găsește"* și în plus înșeală și oamenii care merg la el pentru a le lucra câte ceva. Prin această scrisoare anonimă Securitatea a justificat efectuarea

percheziției la domiciliul lui Păun Ion pentru a căuta materiale de propagandă mistico-dușmănoasă. Iată minciună regizată, felul de a lucra al Securității regimului comunist din România:

Scrisoare anonimă,[303] 01.07.1974

„Tovarășe comandant

Sunt un om al muncii din Mănești, care îmi câștig cele necesare întreținerii familiei și celor patru copii minori, muncind cinstit cu sudoare de dimineață până seara la mină, acolo unde în orice moment viața îmi este în pericol.

Așa cum sunt convins că nici un cetățean cinstit din această țară și nici din comuna Mănești nu este de acord cu abuzurile pe care unii oameni le mai comit, tot la fel și eu nu am admis și nu voi admite niciodată acest fel de fapte. Din această cauză vreau să vă informez pe dumneavoastră ca organ de stat, despre situația unui cetățean din această comună ale cărui abuzuri întrec orice măsură, și față de care vă rog să luați măsurile legale. Este vorba de Păun Ion. Acest cetățean, care spre rușinea noastră trăiește printre noi, deși îi place să se considere sfânt, prin faptele lui nu numai că nu are nici o legătură cu credința care te învață să nu furi, să nu înșeli, să nu minți etc., dar nici cu cele mai elementare reguli de bună credință.

Acest Păun Ion a furat și continuă să fure scândură, șipcă, cabluri și tot ce găsește, pe care le ține ascunse în spatele casei. Nu a fost văzut niciodată cumpărând scândură, și cu toate acestea și-a făcut mobilă în casă fără să fi dat nici un ban. În afară de faptul că fură mai obișnuiește să înșele pe oamenii care merg la el pentru a-i lucra câte ceva. Cu această ocazie nu numai că-i schimbă materialul pe care îl duce dându-i altul mai prost, dar îi și oprește din el, spunând că atâta i-a adus. Fiind întrebat de o rudă de-a mea de ce procedează așa, acesta a răspuns că nu e păcat să îl înșeli pe om, ci e păcat să-L înșeli pe Dumnezeu. Ori până când să își facă de cap acest cetățean în statul nostru? Nimănui nu-i este permis să facă ce vrea, că toată lumea trebuie să muncească și să trăiască cinstit.

Tovarășe comandant, o astfel de reclamație am făcut-o și la șeful de post din comuna Mănești, dar m-am gândit să vă informez și pe dumneavoastră pentru a fi mai sigur că în cel mai scurt timp se vor lua măsurile legale. Spun aceasta nu pentru că nu aș avea încredere în organul de miliție din comuna Mănești, dar pentru faptul că cele semnalate

[303] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 37 – titular Dănciucă Gheorghe

de mine puteau fi cunoscute mai de demult și de miliția locală, deoarece trăiește în mijlocul locuitorilor din comună, iar aceste fapte se comit sub ochii noștri.

Trăiască lupta pentru pace!

Semnătură indescifrabilă

Tovarășului comandant al Inspectoratului Județean al M.I.

***01.07.1974:** Miliția raională, tovarășe locotenent colonel Spătărescu Constantin, rog verificare personal și raportat.*

Colonel: indescifrabil"

Referitor la preotul Ion Gheorghe, acesta era acuzat de Securitate că sprijină activitatea creștinilor. Ca urmare, împotriva acestuia au fost luate o serie de măsuri prin Inspectoratul Județean de Culte, ajungându-se până la interzicerea de a oficia slujbe religioase. Mai mult, i-au fost lucrate acuzații de evaziune fiscală cu ocazia renovării unei troițe vechi din cimitirul bisericii.

Scrisoarea preotului Ion Gheorghe către un fost consătean, întocmită în data de 5 mai 1974:

Scrisoare[304], 05.05.1974

„Dragul nostru fost consătean,

Poate vei fi surprins de această scrisoare, dar momentul și împrejurările mă obligă să-ți fac următoarea destăinuire: Cred că niște răufăcători au creat condiția unei reclame pornită din ura personală atât contra mea cât și contra unui fost învățător, acum pensionar, Dumitra M. Constantin, ca să ne formeze anumite greutăți în fața securității. Iată despre ce este vorba: În cursul anului 1972 cade la boală preotul titular Mitrescu Ioan, și în virtutea domicilierii mele în această comună am continuat să-i țin locul la serviciul religios până se va face bine. În acest interval de timp doi membri din consiliul parohial mă roagă să le dau concursul pentru reparația și reconsolidarea crucii din cimitir, care corpul ei principal căzuse jos. Am consimțit la această rugăminte și m-am solidarizat cu ei și au colaborat și ceilalți consilieri, dimpreună cu alți cetățeni care au contribuit cu muncă voluntară, donații de materiale, iar manopera zidarului a fost făcută gratuit de către un cetățean din comună. De altfel fusese date instrucțiuni de către fostul protopop Gheorghe Tache în toamna anului 1971 ca să fie reparată această cruce de către două sau trei familii, pentru că o văzuse că este expusă dărâmării, fiind construită în anul 1902. S-a reușit reconsolidarea

[304] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, filele 35-36 – titular Dănciucă Gheorghe

ei prin reconstruirea pereților exteriori, fiind folosită tâmplăria celei vechi. Acest lucru s-a terminat în anul 1972. Pictura veche a rămas pe tavanul fostei cruci, oarecum deteriorată. Dat fiind că pereții nu mai aveau pictura veche care fusese pe pereții vechi, care se demolase din cauza șubrezeniei lor, această pictură urma să fie reînnoită, și cea veche să fie reparată. În cursul anului 1973 ne-am hotărât câteva familii ca să suportăm cheltuiala întregii picturi ce se impunea să fie reînnoită. În felul acesta am terminat-o și am folosit un pictor autorizat, lucrare care este consemnată într-un proces verbal al parohiei în timpul când gira postul preotul paroh Popescu Victor de la Gheboieni. Această lucrare nu era obligatorie ca să fie suportată din bugetul parohiei, fiind un bun al întregului popor, care cădea în administrația cimitirului. Acum acei răufăcători caută să găsească un nod în papură socotindu-ne că am făcut o evaziune fiscală văzând reușita acestei lucrări, și o văd în aspectul invidiei. La drept vorbind, cu ce suntem noi vinovați că am reparat o cruce cu cheltuiala din buzunarul nostru? Și ce afacere am făcut în acest sens, de a fi pasibili de vreo pedeapsă?

Ți-am scris aceste rânduri ca să tragi concluziile obiective și ca să se cunoască realitatea așa cum este ea ca să nu-și ajungă scopul acei care au reclamat, care au făcut-o numai din ură personală. Dacă sunt înțeles din cele ce am scris mai sus, și dacă mă bucur de o atenție binevoitoare, eu îți mulțumesc frumos anticipat pentru acest lucru.

Cu toată stima
Preot pensionar Gheorghe Gh. Ion
Comuna Mănești, 5 mai 1974"

Privitor la acest caz s-a efectuat o anchetă de către Postul de miliție Mănești (prin care învățătorului Dumitra M. Constantin i s-a luat notă explicativă) și s-au întocmit în data de 14.02.1974 două rapoarte de către șeful de post plut. Mihăilescu Traian, care au fost înaintate către Securitate. Din aceste rapoarte se desprinde ura Securității asupra creștinilor care au contribuit la restaurarea acestei troițe (printre care Dănciucă Gheorghe și alți creștini apropiați), aproape pentru fiecare găsindu-se apartenență sau apelative care să-i compromită: *„legionar cu manifestări dușmănoase, fost membru P.N.Ț., fost condamnat, necooperativizat, simpatizant al organizației legionare, membru în Oastea Domnului."*

Prezentăm nota explicativă luată învățătorului Dumitra M. Constantin, precum și cele două rapoarte.

Notă explicativă[305], 30.04.1974

„În cimitirul satului Măneşti s-a construit în anul 1902 o troiță de către 3 enoriaşi, în frunte cu preotul paroh de atunci. În anul 1971 fostul protoiereu Tache Gheorghe, cu ocazia inspecției făcută la cimitirul parohiei Măneşti, a găsit troița deteriorată şi a trasat sarcină preotului paroh Ioan Mitrescu şi cântăreţului Dumitra Constantin să facă apel la câțiva cetățeni care să restaureze troița. A treia zi de Paşte anul 1972 s-a început lucrul pentru renovarea troiței, paroh fiind preotul Ioan Mitrescu.

S-a turnat temelia, s-a zidit şi s-a fixat în fiare crucea de lemn din interior, s-a văruit, şi în ziua de 27 august s-a sfințit. Pentru că acoperişul era cel vechi şi ploua prin el, pentru a nu se deteriora şi noile lucrări de restaurare, s-a făcut apel la urmaşii ctitorilor vechi pentru a sprijini lucrările de care mai are nevoie troița. S-a făcut apel şi la subsemnatul, care sunt urmaş al ctitorului Marin Stan după tată şi urmaş al ctitorului Stan Ion după mamă. La acoperiş, reparat şi învelit cu fier galvanizat, am contribuit cu 290 lei. La turnatul cimentului, mozaicului şi făcutul treptelor am contribuit cu 306 lei, iar la pictură am contribuit cu 1229 lei. Ceilalți urmaşi ai ctitorilor vechi au dat sume mai mici, în jur de 500 lei, o parte din ei înglobând în sumă munca manuală prestată, altă parte făcând numai muncă.

Dănciucă R. Gheorghe, urmaş după soție al ctitorilor Gheorghe Stoica şi Badea Stoica prin soția lui şi prin soacra lui, a contribuit cu suma de 600 lei. Pictura de pe boltă este păstrată cea din 1902. Bolta a fost reparată şi pictura restaurată. Pictura după crucea de lemn din interiorul troiței este păstrată cea din 1902. Crucea a fost reparată şi pictura restaurată.

Ctitoria veche a fost păstrată intactă, refăcându-se scrisul după stilul din 1902. Pictura pereților interior şi exterior a fost făcută în frescă.

Această notă explicativă este dată de mine şi o semnez.

Constantin Dumitra

30 aprilie 1974”

Raport[306], 14.02.1974

„Postul de miliție Măneşti

Nr. 03013 din 14.02.1974

Către Inspectoratul Județean Dâmbovița al Ministerului de Interne, Securitate

[305] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 56 – titular Dănciucă Gheorghe

[306] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 178 – titular Dănciucă Gheorghe

Raportez că din verificările întreprinse de către noi, precum și din materialele informative furnizate de către sursele de informare, a rezultat faptul că din inițiativa numitului Dobra Constantin fost membru legionar, fiind ajutat de către Dumitra Constantin, fost membru P.N.Ț., condamnat de două ori pentru activitate dușmănoasă contra regimului socialist, preotul pensionar Constantin Gh. Ion din comuna Mănești, jud. Dâmbovița, în anul 1973 a renovat o troiță în cimitirul Mănești în valoare de 12 000 lei.

Pentru renovarea troiței respective sus-numiții nu au posedat autorizație de renovare, iar suma de 12 000 lei i-a încasat de la următoarele persoane fără a da chitanță de încasare a sumei respective.

1. Dincă Alexandru zis Iuga
2. Ana B. Stancu
3. Sofia Constantin Stancu
4. Sanda Elena
5. Radu Olaru
6. Ion C. Scarlat
7. Andrei Joița
8. Joița Gh. Ion
9. Aurica Tache
10. Victoria A. Popescu
11. Marin Enache
12. Constantin Elena (Oastea Domnului)
13. Dănciucă Gheorghe (Oastea Domnului)
14. Văpsaroiu Ion (fost membru P.N.Ț.=800 lei)
15. Constantin Dumitra, cântăreț bisericesc (Oastea Domnului)
16. Păun Ion (Oastea Domnului)
17. Oprea Lica

Toți din comuna Mănești, jud. Dâmbovița. Troița respectivă a fost construită în anul 1902 de către fostul preot Popescu Gheorghe, în prezent decedat.

Șeful postului de miliție Mănești: Plut. Mihăilescu Traian"

Raport[307], 14.02.1974

„Postul de miliție Mănești
Nr. 0131/006 din 14.02.1974
Către Inspectoratul Județean Dâmbovița al Ministerului de Interne, Securitate
Tov. locotenent colonel Aldea P. raportez că astăzi, 14.02.1974,

[307] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 179 – titular Dănciucă Gheorghe

orele 14^{00} în comuna Măneşti, jud. Dâmbovița, la biserica Măneşti s-a prezentat protopop Ionescu Gheorghe al protoieriei Târgovişte, unde a anchetat cazul reconstruirii troiței din cimitirul bisericii Măneşti.

Din informațiile primite de la sursele de informare deținem date că protopopul respectiv a luat declarații de la numiții Dobra Constantin, fost legionar, Dumitra Constantin, fost P.N.Ț., preot pensionar Gheorghe Gh. Ion, Păun Ion, membru în Oastea Domnului, care în declarații se arată cine anume a lucrat troița, câți bani au încasat, câți a dat pictorului Toni Marinescu din comuna Runcu, jud. Dâmbovița.

Șeful postului de miliție Măneşti: Plut. Mihăilescu Traian"

*

Pentru a diminua presiunea tot mai mare a Securității și persecuțiile asupra lui Verginica și a creștinilor din poporul Domnului, s-a transmis prin proorocie ca activitatea și comportamentul creștinilor să fie cât mai tainice și cu luare-aminte. Creștinii, ascultând de Domnul, se întâlneau mai rar și în număr mic, și făceau aceasta cu mare atenție pentru a ocroti lucrul și vasul Domnului, și iată câteva fragmente din Cartea Cuvântul lui Dumnezeu:

„... Fiule, ia pune mâna pe vasul Meu să vezi cum tremură de frica scorpiei.

Fiilor, să fiţi atenţi în lucru, să fiţi atenţi şi la plecare şi la întoarcere şi la ieşire. Fiilor, din cei plecaţi din mijlocul vostru aceia scorocesc furnicarul cel mare. Anunţă Gheboienii că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunţă Bucureştiul că un capăt de scorpie e în drumul lor. Anunţă Măneştii că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunţă Pietrarii că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunţă Proviţa. La fel, anunţă Călăraşii şi toate împrejurimile"[308]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 februarie 1974)*

„... Au pus comuniştii hingheri să vă prindă pe cale, dar să nu vă temeţi, tată, şi când Domnul Iisus grăieşte: „Peştişori, pitiţi-vă!", să vă pitiţi"[309]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 iunie 1974)*

„... Fiilor, ţineţi taină şi nu mai spuneţi nimănui că se mai vorbeşte cu Domnul sau că mai vine vasul pe la Măneşti, că vine şi cercetează

[308] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 162
[309] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 171

prin cei care zic că sunt creştini, şi apoi vând mai departe”[310]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 iulie 1974)*

„... Astăzi este vremea să stai închis în casă şi să te rogi la Dumnezeu pentru viitorul tău. Creştine, nu dori să călătoreşti în lume şi s-o vezi”[311]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 august 1974)*

„... Dacă te întreabă cineva cine te-a învăţat să fii credincios, să-i spui aşa:„Sunt credincios de la mine.“ Nu spune:„Sunt credincios de la Ioan“ sau „Sunt credincios de la Nicolae“ sau „Sunt credincios de la Daniel“ sau „Sunt credincios de la Verginica.“ Daţi-vă silinţa bine, nu vă vindeţi împărăţia cerească din voi, căci cine pe fratele său vinde îl vinde ca Iuda”[312]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 august 1974)*

„... Copilaşii Mei, fiilor, fiţi cu luare-aminte, nu umblaţi pe drum cu clopotele la gât ca să vă audă lumea, că astăzi e vremea lui Natanail să staţi ascunşi, dar nu ca să nu mai lucraţi, căci ***călăii sunt ascunşi şi înrăiţi, şi vă pot desfiinţa şi fac acte de partea lor şi nu ştie conducătorul ce fac ei*** *... V-am spus, feriţi-vă de câini, plecaţi urechile, că s-au făcut adunări împotriva voastră şi sunteţi păziţi. Ei spun aşa ca să vă prindă. Ei spun că vor să-i prindă pe cei care nu merg la biserică, dar nu pe aceia îi caută, ci pe voi, care mergeţi la biserică. Ei nu vă opresc să nu mergeţi la biserică, doar merge la biserică şi conducătorul cu soţia sa, dar feriţi-vă să nu cădeţi în ghearele călăilor. Au fost mulţi mucenici care au suferit, şi nu s-au dat pradă nici pe ei, nici pe păstorul lor.*

S-au făcut adunări împotriva voastră, că zic că şi voi faceţi parte din Oastea Domnului, nu că mergeţi la biserică, unde şi Ceauşescu merge, dar merge şi la cârciumă şi la dans”[313]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 26 august/8 septembrie 1974)*

„... Ţineţi secretul, căci cine face o sfântă cruce sau o sfântă rugăciune e un lucru de mare preţ, şi în faţa duşmanilor e pericol de moarte. Să fiţi atenţi, că va veni timpul să fiţi pedepsiţi şi pentru cruce şi pentru rugăciune.

Voiam să nu mai cobor, că afară e vulpea care stă pe la fereastră”[314]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 noiembrie 1974)*

[310] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 175
[311] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 179
[312] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 179
[313] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 180
[314] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 184

„... Nu mai vorbiţi tare. Fiţi în tăcere, călătoriţi în tăcere ca să nu se audă zgomotul. Pregătiţi loc ascuns pentru cărţi, şi le luaţi numai în timpul mesei, când mâncaţi. Nu ţineţi cărţile în timpul liber în casă. Fiţi atenţi, căci cuvântul acesta astăzi vi l-am descoperit. Se face vânătoare de creştini, fiţi atenţi. Aş dori ca aceste cuvinte să fie pricepute. Ascultaţi-Mă pe Mine, fiţi tăcuţi, că nu voiesc să piară nici un fir de păr din capul vostru. Mi-ar fi uşor să vă dau la suferinţă, dar sunteţi mici”[315]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 26 februarie/11 martie 1975)*

„... Fiilor, am legat câinii. Ei latră de se aude la cer, dar nu le dau drumul. Când le voi da drumul le voi da şi moartea ...”[316] *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu 2/15 iunie 1975)*

Păstorului Daniel (Dănciucă Gheorghe) i-a transmis Domnul ce anume trebuie să facă pentru a zădărnici planurile Securității de a-l aresta și chiar lichida, așa cum acesta a consemnat în jurnalul personal:

„/.../ Începând cu data de 14 februarie porunca mi-a fost dată de la Domnul de a nu mai circula cu autobuze, trenuri care fac transporturi în comun, şi să nu mai apar în public niciodată, întrucât securitatea are planuri ascunse /.../ şi deci am intrat definitiv în celulă, stând în casă cu uşile încuiate şi bine asigurate /.../”[317].

Pentru a împlini cele transmise de Domnul prin Verginica, păstorul Daniel s-a supus în anul 1972 mai multor analize medicale și tratamente prin internare la spitalul Colentina, apoi la Pucioasa, și în cele din urmă datorită diagnosticului, comisia de pensionare l-a încadrat în gr. II, fără revizie ulterioară. Apoi, la ordinul Securității a fost iarăși examinat de mai multe comisii, cea județeană de la Târgoviște și cea interjudețeană de la Ploiești (de două ori), care însă l-au încadrat la aceeași grupă de boală, gr. II fără revizie. Atunci Securitatea a adunat 10 reclamații de la cetățeni și a forțat internarea lui la Institutul de Expertiză din București. După opt săptămâni de internare, timp în care a fost trimis și la Spitalul Central București, comisia mare, formată din 40 de medici, a dat același verdict, încadrându-l în gr. II, fără revizie, așa cum reiese din jurnalul personal:

---

[315] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 191
[316] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 197
[317] Jurnal personal Dănciucă Gheorghe, anul 1974, pag. 115

„/.../ Anul 1974

Sunt în continuare pensionat de boală, gradul 2, fără revizie. Organele de securitate socotind că eu am ieșit la pensie pentru ca să am timp să duc propagandă mistică împotriva regimului, cer comisiei de pensionare Pucioasa dosarul meu de pensionare, și în luna ianuarie sunt chemat urgent la Comisia mare Județeană, șef al Comisiei, doctorul Chiriac. Merg cu însoțitor (Lenuța). Comisia mă aprobă ca fiind bun pentru gradul 2. Nemulțumiți cu rezultatul, pe data de 14 februarie sunt chemat la Comisia interjudețeană Ploiești, președinte fiind doctorul Ludu. Mă prezint tot cu însoțitor, mă bagă de două ori în comisie. Deși de față acolo erau și doi securiști, totuși au confirmat că sunt bolnav și m-au lăsat bun în grad. Deci Comisia mă aprobă ca fiind bolnav, și m-au lăsat bun în grad, ca fiind bolnav și bine încadrat în gradul 2.

Securiștii nu se lasă și nu stau degeaba. La o reclamație pe care au obținut-o de la 10 persoane, printre care și preotul Didoacă, Vasile Mocanu, Sârboiu Floarea, Mitrescu Ion, Cristache Marin, Gheorghe Popescu și alții, au susținut că eu am ieșit la pensie nu pentru că sunt bolnav, ci pentru ca să fac propagandă mistică de șef al sectei din sânul bisericii. Securitatea a continuat a mă teroriza, și pe ziua de 16 aprilie m-au internat în mod forțat la Institutul de expertiză din București, cel mai înalt for în materie de revizie al pensionarilor de boală, director fiind doctor Tismănaru. Și aici Securitatea avea o armată de agenți care mă supravegheau. În perioada cât am stat eu internat, în afară de portar făcea de gardă și un securist ca să observe orice mișcare în jurul meu și cine anume mă vizitează. Aici m-au ținut opt săptămâni, în care timp am fost trimis și la spitalul Central București. Acolo am întâlnit pe doctorul Octavian Hangan, care m-a impresionat ce mult m-a protejat. Pe 24 mai m-a băgat în Comisia mare, și apoi m-a externat, formând un dosar cu diagnostic mai greu decât dosarul pe care-l avusesem anterior, și cu mențiunea: bun pentru gradul 2 și fără revizie. În Comisia aceasta au luat parte 40 de medici, dar au fost și un număr de patru-cinci securiști, pentru că îi cunoșteam după mutre că aveau figuri de lei, și nu se puteau ascunde”[318].

După pensionare cei care îl vizitau la domiciliu, inclusiv informatori ai Securității, îl găseau întotdeauna legat la cap cu un ștergar, și trăgeau ei concluzia că starea lui de sănătate se degradează.

O selecție din notele informative certifică această situație:

[318] Jurnal personal Dănciucă Gheorghe, anul 1974, pag. 113-115

Notă informativă[319], 08.11.1974
Dragomir

„Sursa vă informează că în ziua de 08.11.1974 l-am vizitat pe Dănciucă Gheorghe din comuna Măneşti la domiciliul său. În casă se mai afla cumnatul său Stoica Vasile, căsătorit în localitatea Snagov, fără soţie.

În timpul cât am discutat cu Dănciucă a venit şi ginerele lui, al cărui nume nu-l cunosc.

În timpul discuţiilor Dănciucă Gheorghe a vorbit despre timpul cât a fost arestat, că a fost reclamat de fostul notar al comunei, Gheorghe Ştefan, şi de către Teodorescu Toma, care toţi sunt duşmanii lui. A prezentat de asemenea în faţa mea un dosar cu tot felul de acte din care rezulta că a fost reclamat că primeşte pensie ilegal, pentru care i s-a sistat pensia, după care a făcut contestaţie, şi în cele din urmă i s-a redat pensia de către expertiza Bucureşti. Mai avea în dosar o serie de acte medicale din care rezulta că ar fi bolnav de paralizie şi nevroză.

În discuţii a spus că Stoica Nicolae, cumnatul său, s-a despărţit de Verginica şi trăieşte în concubinaj cu o femeie din oraşul Târgovişte, şi cu el din această cauză nu se mai află în relaţii bune.

Sursa l-a întrebat ce medici îl tratează şi mi-a spus că are pe cineva la Brăneşti, şi prin fratele său care este inginer la Institutul agronomic, care i-a recomandat un medic de la Spitalul Filantropia din Bucureşti. A mai spus că nu mai poate munci, se simte rău bolnav. Sursa l-a văzut că este legat la cap cu un ştergar, spunând că-l doare rău capul. A mai spus că-i vine uneori să bea un ciocan de ţuică şi să ia toporul şi să-i dea în cap vecinului său Ilinca, pe care îl consideră ca cel mai mare duşman al său şi vrea ca să scape de el.

Sursa l-a rugat ca să meargă cu el la Bucureşti la medicul care îi face tratamentul să vadă şi pe sursă, întrucât se simte bolnav. Dănciucă a promis că mă va ajuta, dar să mai trec pe la el.

08.11.1974

Dragomir

***Rezoluţie şef:** Maior Totoiu, vedeţi cine este vecinul lui, şi dacă ne poate fi de folos în supravegherea informativă.*

23.11.1974

Lt. col. Buleandră”

[319] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 32 – titular Dănciucă Gheorghe

Notă informativă[320], 18.11.1974
Doru

„Sursa vă informează că în ziua de 18 noiembrie 1974 am mers la locuința lui Dănciucă Gheorghe pentru a vedea ce mai discută. La locuința acestuia a fost găsit Dănciucă Gheorghe, cu care nu s-a putut discuta, deoarece era foarte grav bolnav, și după spusele soției a rezultat că așteaptă preotul a-i face un maslu. Discutând cu acesta, a apărut și preotul Voicu, după care sursa a plecat.

Doru

***Sarcini trasate:** Informatorul a fost instruit ca periodic să facă vizite la domiciliu, și eventual să discute cu el despre lucrările celui de-al XI-lea Congres al P.C.R., ce comentarii face.*

Șeful postului de miliție: Plt. major Mihăilescu Traian”

Notă informativă[321], 28.11.1974
Iasin

„Vă informez că în ziua de 18.11.1974 sursa a fost invitată la locuința numitului Dănciucă Gheorghe din Măneşti.

Ajungând la domiciliul acestuia în jurul orei 20^{30} am găsit la acesta pe preotul Gheorghe Ion, pensionar, care deja îl spovedise pe Dănciucă Gheorghe. Pe lângă rudele acestuia se mai găsea și Dumitra Constantin. În prezența sursei Dănciucă Gheorghe nu a scos nici un cuvânt din gură, făcându-mi cunoscut ceilalți că este foarte bolnav și nu poate vorbi, lucru care i s-a părut și sursei a fi adevărat, întrucât în aparență arată destul de rău.

Sursei i s-a părut suspect, întrucât de față era și ginerele lui Dănciucă, pe nume Băjan Octavian, toți făcând parte din Oastea Domnului. La sosirea sursei au spus că așteaptă mai bine de o jumătate de oră, deci ei se întruniseră pe la orele 20^{00}.

Iasin”

Notă informativă[322], 09.09.1975
Iașin (preot Voicu Andrei, n.r.)

„Sursa vă informează că într-o discuție avută cu Dănciucă Gheorghe s-a văitat că este foarte bolnav, ceea ce este și adevărat, și că numiții

[320] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 27 – titular Dănciucă Gheorghe
[321] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 25 – titular Dănciucă Gheorghe
[322] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 10 – titular Dănciucă Gheorghe

Teodorescu Toma și preotul Mitrescu Ion i-au făcut reclamații la Oficiul de pensii că ia pensie degeaba fără să fie bolnav.

Mai spunea că boala i se trage din slujbele făcute de popa Mitrescu.

Se arată că e bolnav și impulsiv.

09.09.1975

Iașin

***Sarcini:** Întrucât informatorul dispune de posibilități de informare pe lângă obiectiv, i s-a indicat să stabilească dacă mai desfășoară activitate pe linia OD, pe cine anume caută să mai atragă.*

***Măsuri:** A fost dirijat pe lângă obiectiv și informatorul Dragomir.*

Nota la mapa anexă, iar copia la biblioraft.

Lt. Țurlan V."

Cu urmărirea și sancționarea lui, s-a mers atât de departe încât Securitatea a întocmit un raport pe 21 iulie 1974 privind încălcarea de către Dănciucă Gheorghe a regulilor de conviețuire socială deoarece ascunde două oi pentru a nu dona cota parte de lână la stat.

Raport[323], 21.07.1974

„Din discuțiile purtate în ziua de 20 iulie 1974 cu primarul comunei Mănești au rezultat următoarele:

Dănciucă Gheorghe este unul din cetățenii comunei care creează o serie de probleme organelor locale de partid și de stat, în sensul că nu se achită cu conștiinciozitate de atribuțiunile obștești sau încalcă unele reguli de conviețuire socială. Astfel, cu ocazia colectării lânei de la locuitorii care dețin oi, cel în cauză a refuzat să doneze cota-parte de pe cele două oi pe care le are, afirmând că el nu are oi. Verificându-se acest aspect de către primarul comunei, s-a stabilit că Dănciucă Gheorghe are două oi pe care le ține ascunse.

Totodată, cel în cauză, în urmă cu câteva zile a tăiat un tei aflat în apropierea casei lui, urmând să fie sancționat de Consiliul Popular Mănești conform legii pentru protecția mediului înconjurător. Cu această ocazie a avut o atitudine recalcitrantă, adresând chiar cuvinte jignitoare la adresa organelor locale de partid și de stat.

21.07.1974

Lt.: Țurlan V."

[323] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 46 – titular Dănciucă Gheorghe

Și dacă acesta era felul de a lucra al Securității, nu intenționăm să obosim cititorul prin prezentarea unor astfel de materiale arhivate la CNSAS, ci, din contra, e vremea să știm cu toții cum își servea poporul acest aparat represiv, căci nicidecum nu poate fi vorba de grija pentru popor și siguranța statului, ci de forma de represiune asupra celor numiți de ei „elemente", formă prin care își mențineau puterea, și, de ce nu, o leafă frumoasă, după cât de stufos era materialul prezentat instituției pe care o reprezentau.

Comportamentul și activitatea pe care creștinii le-au avut prin ascultare de Cuvântul Domnului au determinat Securitatea să renunțe la unele măsuri propuse a fi luate împotriva lor, considerând aceste rezultate ca o victorie a acțiunilor pe care le-au întreprins până atunci. În cele din urmă Securitatea a hotărât închiderea dosarului de urmărire informativă pe numele lui Dănciucă Gheorghe, după cum reiese din Nota-analiză din data de 29.05.1975, aprobată la 10.06.1975, cu propunerea de închidere a dosarului, două zile mai târziu fiind aprobată această propunere.[324]

Notă analiză[325], 10.06.1975

„Notă analiză în DUI privind pe Dănciucă Gheorghe din comuna Mănești, județul Dâmbovița.

La data de 23.02.1971 s-a deschis dosar de urmărire informativă numitului Dănciucă Gheorghe, fiul lui Natural și Rafira, născut la 08.04.1920 în comuna Mănești, cu domiciliul în aceeași localitate, membru fanatic al asociației interzise Oastea Domnului, fost condamnat pentru activitate ostilă împotriva orânduirii socialiste sub acoperirea sectei mai sus-menționate.

La baza deschiderii dosarului de urmărire informativă au stat unele informații din care rezultă faptul că după venirea din detenție sus-numitul continuă să desfășoare o intensă activitate pe linia asociației religioase Oastea Domnului, autointitulându-se conducătorul acestei asociații pe comuna Mănești. În anturajul său au fost semnalate o serie de elemente fanatice, unele fost condamnate cu obiectivul sau cu alte antecedente politice sau penale, care desfășurau adunările religioase în locuri și la date diferite, ocazie cu care pe lângă faptul că desfășurau o intensă activitate de prozelitism, erau semnalați cu interpretări mistico-dușmănoase ale unor prevederi biblice și chiar cu unele comentarii tendențioase la adresa

[324] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 8 – titular Dănciucă Gheorghe
[325] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. III, fila 4 – titular Dănciucă Gheorghe

orânduirii sociale și de stat din țara noastră. Față de situația operativă existentă organele noastre au întreprins o gamă largă de măsuri în direcția compromiterii și izolării elementelor în cauză. În acest sens au fost audiate un număr de 16 persoane despre care existau semnalări că cunosc unele aspecte din activitatea mistico-religioasă a elementelor în cauză. Prin aceasta s-a avut în vedere crearea unei opinii de ostilitate din partea celorlalți locuitori ai comunei față de elementele respective. Totodată, prin Inspectoratul județean de culte a fost avertizat preotul pensionar Ion Gheorghe, semnalat că sprijină activitatea Oastea Domnului, interzicându-i să mai oficieze servicii religioase. Cu aceeași ocazie, preoților din comunele Mănești și Tătărani li s-a recomandat ca în predicile pe care le țin la biserică să demaște activitatea OD și să arate enoriașilor pericolul pe care îl reprezintă activitatea acestei asociații interzise.

Prin organele locale din comuna Tătărani s-a acționat pentru desființarea așa-zisului templu construit de Nica Andrei, unde se organizau adunări religioase. În același timp cel în cauză a fost avertizat de organele de securitate, iar materialele de propagandă mistică interzise au fost ridicate. Celelalte obiecte de cult și cărți religioase au fost donate bisericii din comuna Tătărani.

De asemenea, au fost organizate în mai multe rânduri măsuri pentru prinderea în flagrant în timpul organizării de adunări religioase. În acest sens s-a acționat simultan la datele și în locurile unde existau semnalări că se organizează astfel de adunări, respectiv în localitățile Mănești, Tătărani, Căprioru și Pucioasa, cu care ocazie datorită numărului mic de persoane participante s-a considerat inoportună intervenția organelor noastre.

În urma acțiunilor întreprinse atât nemijlocit de către organele de securitate, cât și prin intermediul organelor locale de partid și de stat și a inspectorului județean de culte, se constată în ultimul timp o reducere considerabilă a preocupărilor mistico-religioase a elementelor urmărite, cât și o tendință de izolare a acestora din partea celorlalți locuitori ai comunei.

De asemenea, din verificările efectuate a rezultat că în ultimul timp numitul Dănciucă Gheorghe, conducătorul asociației religioase Oastea Domnului din comuna Mănești, este grav bolnav, nemaiputându-se deplasa de la domiciliu, fapt pentru care nu mai prezintă interes pentru organele noastre. Față de cele prezentate mai sus propun să aprobați închiderea dosarului de urmărire informativă privind pe Dănciucă Gheorghe și continuarea urmăririi lui la nivelul comunei în cadrul dosarului de problemă.

29.05.1975

Ofițer operativ: Locotenent Popescu Ioan"

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[326] - 1975

„... Israele, ce înseamnă acest cuvânt: „Israele“? Înseamnă că poţi să fii ungur, poţi să fii jidov, poţi să fii american, poţi să fii rus, poţi să fii orice, acesta este uns. Ungerea ta cu unsoarea Mea nu e numai a Mea, a Duhului ceresc, ci eşti uns în Tatăl, în Fiul şi în Duhul. Şi „Amin“ ce înseamnă? Pecetluirea.

... E fiica lui Andreiana, care era urâtă şi prostuţă şi nebăgată în seamă de lume, şi e ca să-i dea de ruşine pe cei de neam mare. Vino, creştine, la prostuţa Mea! Vino la Mine, creştine, că e bine, e foarte bine, căci prin prostuţa aceasta e oglinda sfântă, şi tot prin ea te uiţi în împărăţia Mea.

... Mai e un pic, şi vine un popor necunoscut, care nu s-a închinat lui Baal, nu s-a făcut comunist, şi după aceea se va face un lucru mare, care nu se descoperă acum.

... Am trimis tot cerul sfânt, toată armata cerului am trimis-o împotriva informatorilor ca să nu vă mai cheme să vă cerceteze.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 1974/7 ianuarie 1975

„... Învăţaţi bine aceste poveţe de la Mine, că ai să vezi stofe şi haine şi ai să zici că de ce s-au aruncat, că erau bune. Nu lua, că a căzut blestemul peste această purtare necuviincioasă.

... Fiilor, îmbrăcaţi bine trupul, să nu se vadă goliciunea.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 ianuarie 1975

„... Crezi că va fi război între cer şi pământ? Dar nu aşa, păcătos cu credincios. Se face război, dar nu se spune scula. Dumnezeu cu turma Sa, şi diavolul cu turma sa. Va fi război care nu a fost de când e veacul şi va rămâne Dumnezeu cu poporul Său, că şi cerul va fi pe pământ, aici. Scrie în sfânta carte.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 ianuarie 1975

„... Am făcut această casă să ne aciuăm în ea. Nu numai aceste case, ci vor fi şi corturi, tată, şi de acelea vom avea, că nu va fi destul locuinţa aceasta, ci ne vom muta după vreme. Nu cort de patru persoane, ci cort de mii de persoane. Cine are înţelepciune, să priceapă.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 februarie 1975

---

[326] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 185-206

„... Uniţi-vă ca îngerii, iubiţi-vă ca sfinţii, hrăniţi-vă ca pustnicii.

... Eu n-am urât nici pe Iuda care M-a vândut, şi Mă duc în iad şi mereu vorbesc cu el şi Mă întreabă: „Mai e mult până ies?“

... Nu veţi sta în celule, nu. Eu voi închide uşa celulei ca să nu fiţi acolo că sunteţi mici şi vă mănâncă şerpii. Ştiţi cât sunt de înveninaţi şerpii? Domnul Iisus a vorbit duhovniceşte.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 februarie/11 martie 1975

„... Am grăit de multe ori: nu mai mâncaţi lucruri care nu ştiţi de unde sunt. Mâncaţi lucruri făcute de voi.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 aprilie 1975

„... Sunteţi în vreme apocaliptică, sunteţi în vremea când staţi pe pământul vrăjit şi fermecat, dar nu de Mine, ci de lume. Vine vremea ca pământul să se curăţească, şi trupul să se curăţească.

... Îmi amintesc când Tatăl ceresc Mi-a spus că voi fi prunc mic şi Mă voi naşte pe pământ şi voi fi sămânţă semănată pe ogoare şi voi fi un Miel mititel şi voi fi junghiat de un mişel; şi nu am spus nimic. Am ascultat, nu am spus că nu trebuie să fiu pe lume, ci am zis: „Tată, fie voia Ta!“

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 aprilie 1975

„... Acum nu mai este anul grâului, ci este anul banilor. Nu se mai pune preţ la grâu, ci la argint şi la aramă. De aceea am zis că dacă ai fi bani, te-ar căuta şi în pământ şi te-ar folosi la munca sa. Dar stai aşa, nu te perpeli că eşti fără valoare, că piere această comoară de astăzi, şi tu vei avea valoare.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 aprilie 1975

„... Cine ştie unde sunt oiţele Mele care am lucrat Eu cu ele? Nu mai sunt, astăzi Mă hulesc, astăzi Mă urăsc. A fost mai uşor să Mă facă pe Mine mincinos decât să lase băutura jos. Unde este Gheorghe Cojanu? S-a dus. Unde este Nicolae Albulescu, pe care l-am găsit la vamă? Era la vamă şi i-am spus: „Părăseşte vama şi ia crucea şi vino după Mine“. Şi ce a făcut? Un lucru al său iubit l-a ţinut ascuns, şi când i l-am descoperit s-a ridicat împotriva Mea şi a vasului Meu. E bună, Nicolae, băutura pe care ţi-o dau prin vasul Meu? „Da, Doamne“, răspundea el. Dar când i s-a descoperit ce ţinea ascuns, s-a oprit. Şi i-am spus: „Rămâi la vamă, Nicolae Albulescu, că tot la vamă te-am găsit“.

Nu vă opriţi la vamă, copilaşii Mei, că de aceea se spune să faci

milă ca să scapi de vamă. Nu Mie Îmi faci milă. O, copilaşii Mei, nu vă mai opriţi la vămi, că mulţi creştini sunt opriţi la vamă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 mai 1975

„... Nu vă purtaţi cu capul descoperit! Încă o dată repet. Scrie, Mihaile, pe cel ce împlineşte, scrie şi pe cel ce nu împlineşte."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 mai/11 iunie 1975

„... Luaţi aminte să nu se batjocorească numele de sfinţi. Se va pune la capătul străzii „Strada Sfinţilor", şi ce veţi face? Te vei ruşina sau te vei umili?

Astăzi te vorbeşte de rău cezarul, dar mâine te va vorbi de bine.

... Aici vom avea sălaşul, pe pământ. Pământul acesta va fi grădina poporului Meu şi îl voi face raiul împodobit cu pomi şi cu muzici de îngeri şi cu păsări. Pământul acesta va fi rai, dar Domnul îl va curăţi, aşa cum este scris la carte.

... E prea mult să dormi de seara până dimineaţa. E prea mult să munceşti de dimineaţa până seara."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 iulie 1975

„... V-am spus mereu: puneţi acoperământ pe cap, că pentru cârpa aceasta sau pentru basca aceasta vei pieri pe calea ta, şi nu numai tu, ci şi toată casa ta."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 august 1975

„... În popor să fie de toate meseriile, ca nimeni să nu ia meseriaşi din afară, fierar sau zidar sau croitor, că luând din lume ai amestecat lucrul bun cu cel rău. Să nu mai intre păgâni la lucrul Meu, şi să nu socotească ei casele din jurul templului Meu că sunt la fel ca şi casele celorlalţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 septembrie/9 octombrie 1975

Anii 1976-1977
Mersul mai departe al poporului Domnului

Securitatea a continuat să țină sub urmărire și supraveghere pe Verginica, pe păstorul Daniel și pe alți creștini din poporul Domnului, folosindu-se de vasta rețea informativă de care dispunea.

Păstorul Daniel rămâne izolat acasă, fiind mult supravegheat și tracasat de Securitate, care căuta ocazia de a-l prinde. În acest scop Securitatea

se folosea de informatori cu activitate veche, dar și de informatori noi. Până și mama sa Rafira oferea fără să-și dea seama informații la Securitate despre fiul său prin anumiți informatori, așa cum se poate vedea în nota informatorului Iasin, numele conspirativ al preotului Voicu Andrei Pompiliu.

Notă informativă[327], 10.08.1976
Iasin

„Sursa vă informează că la data de 8 august 1976 am purtat discuții cu numita Rafira Dănciucă despre fiul său Dănciucă Gheorghe (profetul). Mi-a spus că fiul său nu este chiar așa bolnav cum crede lumea, adesea pleacă de acasă, dar nu știe unde se duce, îl ia unul cu o mașină mică seara și îl aduce noaptea târziu.

L-a auzit vorbind cu soția despre terminarea locașului (casei) Domnului și că fratele (nu ține minte numele) este plecat pe la toți frații să strângă bani. După ce termină casa intenționează să aducă fata care este călugăriță, la Pucioasa în calitate de proorociță.

După toate probabilitățile se întrunesc din când în când la Căprioru la casa lui Vâlcea sau acesta îi duce cu IMS-ul.

11 august 1976

Iasin

***Sarcini:** Informatorul a fost instruit să stabilească concret dacă se deplasează la Căprioru și împreună cu cine.*

***Măsuri:** Vom efectua verificări în satul Căprioru pentru a elucida aspectele semnalate.*

***Rezoluție:** Să stabilim unde se deplasează, în ce scop și cu cine.*

Lt. col. Dinu Gheorghe”

În anul 1976 Dănciucă Gheorghe face o plângere către organele de partid și de stat printr-o scrisoare în care arată acțiunile de represiune ale Securității asupra sa.

La dosar se găsește o notă de unde putem afla *„aspectele ridicate de petiționar în scrisoare”*:

„- Arată că în nenumărate rânduri a fost interogat și anchetat de organele de securitate

- Afirmă că este amenințat de către organele de securitate că „va fi lichidat dacă mai merge la biserică”

- Afirmă că a fost torturat

[327] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 22 – titular Dănciucă Gheorghe

- Face afirmații că în prezent organele de securitate „au organizat împrejurul domiciliului său în permanență zi și noapte posturi de supraveghere și că pe diferite căi și metode este amenințat că va fi nimicit, atât el cât și soția sa.”

- Sunt batjocoriți și umiliți”[328].

Scrisoarea a fost trimisă de Dănciucă Gheorghe la organele de partid și de stat, iar în dosar există o adresă a Inspectoratului Județean Dâmbovița al Ministerului de Interne trimisă către Comitetul Județean al P.C.R. Dâmbovița[329] în data de 02.09.1976 cu nota privind verificările efectuate în cazul Dănciucă Gheorghe.

Notă [330], 02.09.1976

„privind verificarea aspectelor semnalate de către Dănciucă R. Gheorghe din comuna Mănești, jud. Dâmbovița, organelor de partid.

Cu ocazia verificărilor efectuate asupra aspectelor cuprinse în scrisoarea adresată conducerii superioare de partid de către numitul Dănciucă R. Gheorghe au rezultat următoarele: /.../

În perioada 1959-1966 a fost semnalat cu manifestări ostile la adresa orânduirii sociale și de stat din țara noastră, pentru care prin sentința nr. 158/26.05.1967 a fost condamnat la 7 ani închisoare și 5 ani interdicție, executând pedeapsa până la 08.01.1968, când prin Decr. nr. 1166/1967, a fost grațiat.

După punerea în libertate a continuat să facă unele afirmații denigratoare privind orânduirea socială din țara noastră, pentru care a fost avertizat de organele de securitate în anul 1970.

Precizăm că atât înainte de a fi condamnat cât și după liberare s-a aflat în atenția organelor noastre, fără a fi însă amenințat sau tracasat.

Pentru a-i cunoaște atitudinea în legătură cu cele afirmate în scrisoare, la data de 28.08.1976 s-a purtat o discuție la domiciliul său, cu care ocazie a reieșit că îl obsedează ideea urmăririi de către organele de securitate. /.../

/.../ Referitor la aspectul ridicat de petiționar în scrisoare în legătură cu urmărirea continuă a sa de către organele de securitate, s-a explicat că acest lucru nu este adevărat, iar eventualele provocări care i se fac sunt din partea unor cetățeni din comună, cu care a avut diferite litigii, lucru de altfel confirmat și de acesta. /.../

[328] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 1 – titular Dănciucă Gheorghe
[329] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 29 – titular Dănciucă Gheorghe
[330] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, filele 27-28 – titular Dănciucă Gheorghe

În această situație i s-a arătat că afirmațiile sale nu sunt întemeiate și că atâta timp cât respectă legile statului nu poate face obiectul urmăririi de către organele de securitate. /.../

/.../ A fost îndrumat să desfăşoare o activitate socială utilă, să se preocupe în mod corespunzător de creşterea şi educarea copiilor pe care îi are, să renunțe la activitățile religioase interzise de lege. /.../

Cel în cauză a afirmat că își dă seama de netemeinicia celor scrise și considerând că discuția purtată este de natură să-l liniștească, nu mai așteaptă alt răspuns la scrisoarea expediată.

/.../ Starea sănătății sale prezentă este destul de precară, având și unele afecțiuni pe fond nevrotic, aceasta având influență și asupra inconstanței în activitatea sa. /.../

Șeful Inspectoratului: Colonel Ion Nicolae"

Sunt încă două note informative care fac referire la această scrisoare. Una din acestea este depusă de informatorul Iasin (preotul Voicu), care, mergând cu mai mulți preoți din împrejurimi pentru săvârșirea sfântului maslu, a găsit cel mai bun prilej pentru culegerea de informații, numindu-se în notă el însuși cu numele real între preoții prezenți la domiciliul bolnavului:

Notă [331], 23.10.1976
Mocanu Titu

„Sursa vă informează că în ziua de 23 octombrie 1976 am mers la locuința numitului Dănciucă Gheorghe care face parte din Oastea Domnului, cunoscut și sub numele de profetul Daniel.

Din discuțiile purtate cu acesta mi-a spus că este bolnav, și unele familii îl dușmănește.

Sursa l-a întrebat: „cine anume te dușmănește, întrucât dumneata ai fost profesor la școală și le-ai învățat copiii." Acesta spune că familia Mitrescu Mihai a mers la mănăstirea Nămăiești, unde fică-sa este călugăriță și a vrut să vorbească cu ea, iar în schimb a fotografiat casa pe care o are în construcție împreună cu maica Onufria Scarlat. De asemenea, mai spunea că soția sa a mers în audiență la organele de partid și de stat, unde a venit la domiciliul său un tovarăș de la conducerea partidului care i-a promis că va trece pe la miliție pentru a se ocupa de persoanele care vor să-i facă rău.

Titu Mocanu"

[331] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 31 – titular Dănciucă Gheorghe

Notă [332], 02.11.1976
Iasin

„Sursa vă informează că la data de 20.10.1976 am purtat o convorbire cu numitul Dănciucă Gheorghe din comuna Măneşti, jud Dâmboviţa, la domiciliul acestuia în prezenţa numiţilor Voicu Andrei, Mitrescu Ion, Ion Gheorghe, Dumitra Constantin din comuna Măneşti şi Panaitescu Constantin din comuna Tătărani, şi numitul Dănciucă Gheorghe îl acuza în prezenţa la toţi pe Mitrescu Ion că este informatorul securităţii, că l-a turnat mereu la securitate şi că a dat şi una din fotografiile fetei lui, care este soră la Nămăieşti-Argeş. Mai spunea că aproximativ cu două săptămâni în urmă a venit la casa sa un reprezentant al guvernului de la Bucureşti şi că l-a asigurat că nu se va mai lega nimeni de el, căci e nevinovat, şi o să treacă acel reprezentant pe la toate organele judeţene să le ordone să-l lase în pace pe Dănciucă, că el nu a făcut nimic rău vreodată, şi condamnarea sa a fost numai o înscenare, iar cei care au făcut această înscenare nu mai sunt azi la putere.

Totodată susţinea că toată convorbirea s-a înregistrat pe bandă de magnetofon. Mai poseda o copie după o referinţă a preotului Voicu Andrei despre trecutul lui, dată Bucureştilor.

02.11.1976
Iasin
***Conform cu originalul:** Lt. Ţurlan Victor*
***Văzut:** Col. Bordea Aron”*

Iată un fragment elocvent din Jurnalul personal al păstorului Daniel (Dănciucă Gheorghe) referitor la scrisoarea înaintată, și apoi vizita la domiciliu a unui reprezentant trimis de la București.

„/.../ Am făcut o plângere pe care am trimis-o la Lina Ciobanu şi lui Elena Ceauşescu şi am arătat deschis acţiunile organelor de securitate, pentru care motiv prin luna august s-a deplasat la faţa locului un general de securitate care ţinea legătura cu preşedinţia Consiliului de miniştri, care m-a vizitat la domiciliu, unde a stat cu mine în discuţie cam patru ore în camera de la mijloc, asistaţi fiind de soţia mea, aceasta la cererea lui. Aproape m-a aprobat în întregime la toate punctele din plângerea mea. De circa 100 de ori a zis: „aveţi dreptate”, şi a fost de acord în mod indirect că regimul a dus omenirea în pragul cataclismului. Acesta s-a recomandat Carboreanu /.../”[333].

[332] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 32 – titular Dănciucă Gheorghe
[333] Fragment din Jurnalul personal Dănciucă Gheorghe, pag. 120

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[334] - 1976

„... Fiţi atenţi la rugăciunea din miez de noapte. Este aproape să vină Mirele, şi să nu vă găsească culcaţi. Nu înveliţi cu plapumă pe cineva la rugăciune. Fiţi treji în fiecare miez de noapte. Numai aceluia i se iartă, care este bolnav. Învăţaţi rugăciunile pe dinafară. Să mergeţi pe cale şi să faceţi rugăciune. Mergeţi pe ogoare şi să nu spuneţi glume, ci faceţi rugăciune."

Cuvântul lui Dumnezeu din 22 decembrie 1975/4 ianuarie 1976

„... Mulţi din cei care nu pot pătrunde la noi vă vor face necazuri, vă vor vinde şi vă vor duce în faţa judecăţii şi se vor ridica cu ură mare împotriva voastră, dar voi să nu daţi dinte pentru dinte. Nu se mai poate să ieşim din casă să ne mai strângem. Nu se mai poate două sute nici o sută cum ne strângeam. Nu se mai poate nici douăzeci, nici zece nu se mai poate, nici cinci nu se mai poate, nici trei, nici doi. Nu se mai poate, tată."

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 ianuarie 1976

„... Într-o zi vor fi zile mai multe şi veţi avea o nuntă şi veţi mânca şi veţi bea şi nimeni nu va zice să vă sculaţi şi nimeni nu vă va tulbura. Atunci să ai ce mânca şi ce bea, că tot cerul se va bucura de veselia ta. Este o zi care este scrisă în carte când se va uni cerul cu pământul. De aceea vi s-a spus: Îngrijiţi butucul de viţă!

... Faceţi căsuţe pe pământul vostru ca să nu fiţi îngrămădiţi cu păgânii la un loc."

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 februarie 1976

„... Copilaşii Mei, această profeţie nu e dată s-o ştie întreaga omenire, dar odată, în ajunul acelei zile mari se va scrie pe orice hârtie, se va scrie pe orice piatră, se va scrie pe orice copac, şi pe orice făptură va fi scrisă această zi şi numele acestei profeţii.

Feriţi-vă de lei. Să nu ştie leii ce mâncaţi voi; şi învăţaţi mieii să nu fie prieteni cu leii, că apoi prin ei află de voi. Cercetaţi bine aceste cuvinte, că nu a sosit ziua despre care scrie la carte că vor mânca leii cu mieii la masă, dar va sosi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 februarie 1976

---

[334] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 206-216

„... Cine este creştin nu pleacă departe de casa sa, nu iese la drum să întâlnească omul nebun. Creştine, vino la Mine, că numai Dumnezeu lucrează pentru poporul Său."

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 aprilie/10 mai 1976

„... Fiţi cuminţi, că lumea s-a înrăit, şi se laudă că a băut şi a mâncat, şi se laudă că s-a distrat, dar voi să vă lăudaţi cu Domnul Iisus Hristos. Ei se laudă că au avere, se laudă că au case, că au vile, că au moşii, se laudă că au blocuri, se laudă că au maşini. Feriţi-vă de lauda lăudăroşilor şi astupaţi urechile ca să nu auziţi, că se laudă a moarte şi a pieire, că nimic nu le va rămâne.

... Conducătorul acestui pământ măsoară că mai e, că mai e, dar să ştiţi că ultimul an al său este anul 1990 când toate se vor opri şi vor merge spre judecată."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 iunie/9 iulie 1976

„... Să ştiţi, şi cărţile sunt de mii de ori schimbate. Să ştiţi că au venit oamenii pe pământ cu multă îndrăzneală şi au şters din cărţi ce a fost scris. Sunt Scripturi schimbate.

... Gospodinelor care faceţi hrană, fiţi cu mâinile curate, că vine Domnul Iisus, la mesele voastre şi să nu Se scârbească. Spălaţi-vă vasele şi lucrurile, fiţi curate, şi să fie în casele voastre ca în farmacie. Am mai spus aceasta şi degeaba. Spălaţi mâinile, spălaţi vasele şi fiţi curate ca argintul. Scrieţi pe hârtie această profeţie."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 octombrie/6 noiembrie 1976

„... Va veni pe pământ un om necunoscut şi va spune la lumea întreagă minciună că omul nu e făcut de Dumnezeu, dar Eu vă spun: citiţi în sfânta carte că omul e făcut de Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 noiembrie 1976

„... Cum se pune beteala în piept să se ştie că ai fost la nuntă, aşa se va pune în pieptul tău semnul Meu, ca să te cunoască un călău şi să nu se apropie de tine."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 noiembrie/6 decembrie 1976

„... Patriarhul Justinian a făcut un bine la cineva. Pentru binele acesta are rădăcină adâncă la Mine, dar are jurământ, cât va trăi el nimeni nu-l poate scoate din slujba sa duhovnicească. Şi dacă nu era aşa

nu mai era Biserica Ortodoxă şi nici un creştin nu mai era. Să ţineţi minte, tată, că de aceea nu poate să-l răstoarne, şi de această faptă s-a adus la cunoştinţă şi la elevii din şcoală. De aceea Gheorghiu-Dej la moarte s-a îngropat cu preoţi. A spus: „Din biserică am venit, prin biserică plec", aşa a lăsat scris. Acesta a fost mult mai înţelept şi mult mai credincios decât conducătorul care este în prezent. În faţa lui Gheorghe Gheorghiu-Dej a stat şi trâmbiţa Mea, şi dacă el era cu inimă rea îi făcea ceva rău, dar a îndemnat-o să fie tainică şi i-a spus trâmbiţei Mele, a spus de la sine: „Păgânul nu se mai face creştin, dar din creştin se face păgân", şi aşa este, dreptate a avut."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 decembrie 1976

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[335] - 1977

„... În anul 1955 când M-am coborât cu Duhul pe pământ era un buchet de creştini, nu mare, ci mititel, şi M-am bucurat de el ca de Lot şi de Avraam, ca de Iacov şi Isaac. Prin ei am împlinit un lucru pe care l-am avut de împlinit."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 1976/7 ianuarie 1977

„... Poporul Meu, poporul Meu, cum am adus la Maica Mea pe norii cerului pe cei care o iubeau şi o slujeau, aşa îl voi aduce la acest locaş pe norii cerului pe poporul Meu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 aprilie 1977

„Înainte de Domnul Iisus Hristos vin profeţii Enoh, Ilie şi Ioan şi vor pregăti masa Mea, nu masă de mâncare, ci masă de judecată."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 aprilie/6 mai 1977

„... Poporul Meu, am venit pentru tine ca să împlineşti ce este scris în Apocalipsă că în vremea de apoi voi veni iarăşi şi voi face lucrare nouă, care nu a fost niciodată pe pământ."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 aprilie/9 mai 1977

„... Am venit în Duh în mijlocul celor duhovniceşti, căci pământeştii uneltesc cele pământeşti, şi cei duhovniceşti cele duhovniceşti. Zideşte, creştine, tot ce ştii despre Mine, căci în curând se va arăta toată munca

[335] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 217-235

ta. Zideşte şi tu, păgâne, despre Mine ce ştii, că în curând se va arăta toată minciuna ta. Ţineţi minte că va fi o vreme de cunoştinţă în care şi orbul şi necredinciosul vor vedea ce nu au văzut şi vor auzi ce nu au auzit. Şi hulitorul va vedea ce nu a văzut şi va auzi ce nu a auzit. Şi Iuda, vânzătorul va vedea ce nu a văzut şi va auzi ce nu a auzit. Şi omul va vedea şi toţi se vor înfricoşa fiecare de fapta sa, iar tu, creştine, te vei bucura de fapta ta."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 mai 1977

„... Va veni vremea, tată, să zidim case de închinare."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 iunie 1977

„... Fiţi creştini duhovniceşti, că mulţi sunt creştini, dar nu duhovniceşti, ci pământeşti."

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 august 1977

„... Am trimis odată trâmbiţa Mea la mănăstirea Viforâta şi a fost intrată la stareţă, şi erau toate maicile acolo, nu când mâncau ele, ci când beau ţuică fiartă după slujba sfântă când ieşeau. Şi trâmbiţa Mea, trimisă de Mine a spus: „Nu e bine ce faceţi. Aţi ieşit de la lumină şi aţi intrat în scorbură". Aici, stareţa a zis: „Cine eşti tu de ne vorbeşti aşa? Eu am douăzeci de ani în mănăstire şi n-am grăit ce grăieşti tu. Ieşi afară că nu te cunosc cine eşti". Iar persoana care o însoţea a spus: „Această fiinţă e proorocul lui Dumnezeu!". Dar stareţa a spus: „Dumnezeu nu m-a făcut pe mine prooroc, care stau numai în slujbă, şi a făcut pe un infirm şi pe un olog?". Şi a plecat trâmbiţa Mea şi le-a lăsat tot aşa. Unde e acum mănăstirea Viforâta? că mereu se stinge până nu va mai fi nici o scânteie de monahii. Te duci la mănăstire şi dai pomelnic să se roage pentru tine şi are pântecele plin de băutură. Nu judecăm, dar arătăm fapta stricată, căci orb pe orb cade în groapă, nu se pot conduce unul pe altul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 august/9 septembrie 1977

„... Ţărăncuţă, unde este cânepa şi meliţa? Făceai cămăşuţă de cânepă, şi costum alb ca zăpada. Şi Domnul poartă hăinuţă de in, cămăşuţă de in, şi îngerii poartă tot asemenea. Eu nu vă înfrunt. Fiţi desăvârşiţi, ca să puteţi trăi în vremurile friguroase."

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 septembrie 1977

„... Am făcut casă, şi duhurile necurate au stricat-o, au dărâmat-o, şi să nu se întâmple şi cu aceasta ca şi cu aceea. Păstraţi-o să nu se strice, că

veţi vedea în ea ce nu a văzut ochiul omului pe pământ. Această casă tot pe temelia lui Petru e aşezată, şi nimeni să nu zică: Aceasta e casa mea.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 decembrie 1977

Anii 1978-1979
Satul Mănești, lovit ca și satul Maluri

În anul 1979 au avut loc inundații puternice în localitatea Mănești, care au distrus mare parte din comună. Acestea au fost anunțate de Domnul prin proorocie, așa cum reiese din cartea Cuvântul lui Dumnezeu:

„... Fiilor, Domnul Iisus Hristos a hotărât ca satul Măneşti să rămână gol. Fericit cel ce va rămâne în el cu Duhul Meu”[336]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 23 aprilie/6 mai 1979)*

„... Domnul a hotărât ca tot ce a rămas în comuna Măneşti să piară. Şi de la bloc vor pieri cei din comuna Măneşti, că au fost blestemaţi, că .au luat trâmbiţa Mea şi au nimicit-o”[337]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 iunie 1979)*

Păstorul Daniel menționează în Jurnalul personal despre acest eveniment catastrofal, și selecționăm fragmentul în care este relatată mânia abătută peste comuna Mănești în anul 1979, ca o consecință a necredinței și prigonirii trâmbiței Verginica și a creștinilor bisericii locale:

„/.../ Mereu auzeam pe Domnul zicând: „O, Măneşti, Măneşti, cum te voi întoarce pe dos!” La fel şi de Maluri. „Dacă din Ierusalim a rămas ceva, din tine n-ar mai rămâne nimic, că multe comori am vărsat în tine şi au ieşit din tine numai şerpi şi balauri.” Şi iată pe 21 iunie a dat Dumnezeu drumul la toate stăvilarele cerului şi, începând de la 20 de km mai sus de Măneşti, şi mai jos cu 7 km de Măneşti, timp de şase ore s-a dezlănţuit o ploaie încât dacă ai fi stat afară te-ai fi înecat. Curgea apa ca şi cum ai fi deşertat o găleată. Spre seară şi de pe cele mai mici vâlcele au venit apele cu un debit de circa 10 m înălţime. Zeci şi zeci de gospodării au fost desfiinţate definitiv. Doi km erau până la ultimele case dinspre apus, de acolo şi până la mine a ras totul, n-a mai rămas nimic, şi a mers

[336] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 254
[337] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 255

desființarea până lângă mine, iar când s-a ajuns la ultima gospodărie, adică la primele din fața mea, s-a oprit. Din partea de sud a ras totul începând de lângă mine, până lângă satul Drăgăești. Până la 3 m de gardul curții mele a transformat totul într-un pustiu. Vecinul și dușmanul meu Ioniță Toma a dispărut. În opt minute a fost schimbată fața Măneștilor și fața satului Căprioru. Țipa lumea îngrozită, în timp ce apele veneau cu furie mare din toate părțile. Nimeni nu mai credea decât într-un sfârșit apocalitic. Au fost și morți. Multe gospodării ale călăilor au fost șterse pentru totdeauna, așa încât nu se mai cunoștea nici locul unde au fost, ca să se împlinească Scripturile. De această plagă am fost anunțat de Domnul cu opt zile mai înainte"[338].

Există mărturii ale unor creștini din care aflăm că deși casele vecinilor au fost distruse, casa păstorului Daniel nu a fost afectată.

Atașăm o notă informativă referitoare la această situație:

Notă informativă[339], 24.06.1979
Cornel

„Sursa vă informează că în ziua de 24 iunie 1979 am fost chemat de soția lui Dănciucă că mă cheamă soțul ei să discutăm niște probleme.

Am mers în camera lui, unde m-a rugat să-i fac rost de un bon de lemne, fiindu-i necesar în gospodăria lor. Cu această ocazie l-am întrebat dacă a suferit ceva în urma inundațiilor și a răspuns că, într-adevăr, i-a intrat apa în curte dar în casă nu, și el a prevăzut acest potop.

Cornel

***Sarcini trasate:** S-a instruit pentru a discuta în continuare cu obiectivul cu privire la măsurile luate de conducerea superioară de partid și de stat privind ajutorul dat sinistraților, pentru a vedea ce comentarii face.*

Să-l contacteze și pe preotul Ion Gheorghe.

Plt. major Mihăilescu"

La casă nouă informatori noi

După inundațiile care au distrus mare parte din casele comunei Mănești în anul 1979, păstorul Daniel și-a mutat domiciliul din localitatea Mănești în localitatea Ungureni, unde și-a construit o casă nouă. Securi-

[338] Fragment din Jurnalul personal Dănciucă Gheorghe, pag. 129-130
[339] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 47 – titular Dănciucă Gheorghe

tatea și-a intensificat urmărirea informativă prin recrutarea de noi informatori, prin care să-l țină permanent în urmărire, fiind *„lucrat informativ în dosar cu prioritate”* așa cum se menționează pe notele informative.

Astfel, în afara celor 15 informatori din perioada anterioară, între cei tocmiți de Securitate să fie pe urmele lui, și care au oferit note informative în perioada 1976-1989, se regăsesc nu mai puțin de 24 de nume noi (nume conspirative): Mocanu Titus, Matei, Vasilescu, Fălticeanu, Greaca, Vlădulescu, Nadoly, Lucescu, Trandafir, Bănulescu, Georgescu, Ionel (vecinul lui Dănciucă Gheorghe, potrivit notei sale informative), Marius, Pavelescu, Popa Victor, Cogeac, Stancu Andrei, Diaconu, Gheorghe Ion, Elipsei, Pele, C. Ilie, Mihăescu (preot, conform notei sale informative). Aceștia au furnizat Securității sute de note informative despre mutarea domiciliului și construcția casei noi. Iată câteva dintre ele:

Notă informativă[340], 02.10.1979
Matei

„Sursa vă informează că în satul Ungureni construieşte una casă de locuit numitul Dănciucă Gheorghe din Mănești, care face parte din Oastea Domnului. Casa respectivă este construită din prefabricate, cu un nivel, și compusă din 8 camere. Construcția respectivă este lucrată de nişte persoane străine de localitate.

Din discuțiile purtate cu Dănciucă Gheorghe mi-a relatat că a căsătorit pe fiica sa, Dănciucă Ecaterina Vasile în comuna Nuci, jud. Ilfov.

Matei

***Sarcini trasate:** Informatorul a primit următoarele sarcini:*

- să stabilească dacă construcția este făcută din colectă.

- ce elemente din sectă au contribuit la colecta respectivă.

- dacă Dănciucă Gheorghe atrage și alte persoane în secta religioasă.

- dacă fac adunări, unde și cine participă.

Plut. major Mihăilescu”

Notă informativă[341], 20.12.1979
Fălticeanu

„Sursa vă informează că în ziua de 20 decembrie 1979 am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe, membru în Oastea Domnului, fost condamnat de mai multe ori pentru activitate ostilă mistico-religioasă. Din

[340] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 49 – titular Dănciucă Gheorghe
[341] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 51 – titular Dănciucă Gheorghe

discuțiile purtate a rezultat că sus-numitul a arătat că este foarte mulțumit că a reușit să plece din satul Mănești, întrucât era urmărit de organele de stat. În satul Ungureni nu are cine să-l urmărească, iar casa pe care a construit-o a făcut-o cu frații lui, membri ai Oastei Domnului.

Fălticeanu"

Notă informativă[342], 23.12.1979
Matei

„Sursa vă informează că în ziua de 22.12.1979 am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe care mi-a spus că este fericit că a scăpat de satul Mănești, că toată lumea îl urmărea. În discuții a spus că este mulțumit că frații familiei Vâlcea din Căprioru au ajutat foarte mult la construcția casei pe care a construit-o în satul Ungureni.

Matei

***Sarcini trasate:** Informatorul a fost instruit pentru a discuta în continuare cu obiectivul să stabilească dacă face adunări la domiciliul său.*

Să identifice autoturismul care-și face apariția la domiciliul sus-numitului."

Notă informativă[343], 27.12.1979
Greaca

„Sursa vă informează că în ziua de 25 decembrie 1979 am stat de vorbă cu numitul Dănciucă Gheorghe care mi-a povestit că în timp de 3 luni de zile să-și construiască casa și un pătul în satul Ungureni. Sursa l-a întrebat cine l-a ajutat. Acesta mi-a spus că a construit-o tot cu pocăiții săi. Sursa a observat că la domiciliul sus-numitului apare un autoturism și niște persoane.

Greaca

***Sarcini trasate:** Informatorul a primit sarcina pentru a identifica autoturismul care apare la familia Dănciucă Gheorghe.*

Dacă acesta desfășoară activitate mistico-religioasă pentru a atrage noi membri în secta respectivă. Să stabilească dacă acesta se deplasează în alte localități, și cu cine.

Plut. major Mihăilescu"

Se regăsesc în jurnalul personal al păstorului Daniel însemnări referitoare la mutarea din Mănești:

[342] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 52 – titular Dănciucă Gheorghe
[343] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 53 – titular Dănciucă Gheorghe

„/.../ Zice Domnul: „Daniele, îți poruncesc ca lui Avraam, ieși din acest loc!” Am găsit cămin la Nicolae Dincă în satul Ungureni, și pe 23 august s-a săpat fântâna, iar pe 1 septembrie am început șanțurile pentru fundație. Planul casei a fost dat de Domnul și a dat și binecuvântarea. Așa am demolat casa și grajdul de la Mănești, și cu materialele recuperate și cu altele pe care le-am mai procurat, am pornit, așa încât la data de întâi noiembrie a fost gata și casa și pătulul. Pe data de 7 noiembrie s-a făcut sfințirea casei. În tot timpul construcției eu am locuit ascuns în cămăruța lui Nicolae Dincă, aflată lângă mine și în aceeași curte. /.../

Pe tot parcursul construcției, care n-a durat decât două luni, am avut fel și fel de reclamații. Securitatea, miliția și armatele de agenți desfășurau o activitate foarte intensă în jurul meu, dar Domnul mă ținea la curent cu toate, așa încât inamicul n-a reușit să aducă nici o încurcătură ca să ne oprească construcția.

Vasul Domnului, Verginica, era din ce în ce mai bolnavă, așa încât mă miram cum de mai poate rezista. Era o suferință cum nu se poate descrie în cuvinte. Deci am înțeles că potopul care a fost peste Măneşti a avut mai multe scopuri dumnezeiești. Primul scop a fost pentru ca să mă scoată pe mine din Măneşti, pentru că la 20 metri de casa mea se construia un bloc pentru magazin cu 3 etaje, deci de unde ar fi putut să se observe toată mișcarea mea din curte. Al doilea, ca să lovească Măneștii, călăii, că așa a spus Domnul că „și de la blocuri pe cei ce au fugit din Măneşti îi voi urmări și-i voi nimici”. Al treilea scop pe care l-a avut Dumnezeu este ca să am o casă care va corespunde ca spațiu și rezistență la vremea care ne stă în față, că în ea s-au așezat două icoane din porunca Domnului, că așa a zis: „Daniele, puține case vor rezista în cele ce vor veni.” Și ultimul scop pe care l-a avut Dumnezeu a fost că acesta era ultimul an în care mai era vasul cu trupul pe pământ, și deci era mai greu după aceea de realizat acest lucru.

În noul domiciliu m-am simțit mult mai bine din orice punct de vedere, pentru care am dat și dau slavă lui Dumnezeu cât voi fi pe acest pământ, și acolo, în cerul sfânt.”[344]

Prin schimbarea domiciliului și mutarea la casă nouă păstorul Daniel nu a scăpat de informatori. În notele informative sunt furnizate Securității informații la zi cu toată activitatea lui, a familiei lui și a altor creștini cu care interacționează.

[344] Fragment din Jurnalul personal Dănciucă Gheorghe, pag. 130-132

Notă informativă[345], 23.08.1979
Olteanu

„Sursa vă informează că în ziua de 23 august 1979 pe la orele 20[00] am întâlnit pe numitul Dănciucă Gheorghe pe la capul podului, unde a fost luat de o motocicletă. Sursa cunoaște că el nu iese din casă.

Olteanu

***Sarcini trasate:** Informatorul a fost dirijat pentru a urmări pe Dănciucă Gheorghe pentru a vedea care este cetățeana care îl transportă cu motocicleta, unde îl transportă și ce persoane l-au văzut.*

Plt. major: Mihăilescu”

Dintr-o notă informativă din 4 iunie 1980 aflăm că Dănciucă Gheorghe se deplasează la Biserica Albă din Târgoviște și discută cu preotul Ceaușu. Acesta era informator al Securității.

Notă informativă[346], 04.06.1980
Greaca

„Sursa vă informează că în ziua de 4 iunie 1980 am observat la locuința numitului Dănciucă Gheorghe un autoturism marca Trabant, cu care acesta se deplasează la Târgoviște.

Sursa, din zvon public a stabilit că Dănciucă Gheorghe se deplasează la biserica Albă din Târgoviște și discută cu preotul Ceauşu.

Greaca”

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[347] - 1978

„... Dincolo de această lume este o vreme bună, dar dincolo. Va fi un singur Păstor şi o singură turmă după El, dar dincolo, nu aici; dincolo de această lume.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 ianuarie/3 februarie 1978

„... A fost un popor credincios care se chema Oastea Domnului şi cânta cântece duhovniceşti, până când a venit vremea şi a dispărut această turmă. Şi astăzi această lucrare a Mea duhovnicească are duşmani de moarte, că mulţi au pierit împuşcaţi, mulţi au pierit nimiciţi. Şi dacă

[345] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 48 – titular Dănciucă Gheorghe
[346] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 62 – titular Dănciucă Gheorghe
[347] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 235-252

astăzi află că mai sunt undeva de aceştia e pericol de moarte, dar nu vă speriaţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 martie 1978

„... Când Domnul Iisus Şi-a ales acest caval a vorbit mult, dar acum s-a răzit pentru neascultarea poporului. Prin lucrarea Mea se vindeca trâmbiţa Mea, dar prin lucrarea ta s-a îmbolnăvit.

... Toţi zic că nu mai e nici o venire, că e omul şi nu e Domnul. Nu vă amăgiţi, că lumea a murit de când a venit antichrist. I-a luat duhul şi a rămas trupul, şi cu trupul face antichrist palate şi lucruri minunate şi dorite, pe care nu le mai poate uita trupul niciodată. Da, a luat antichrist chip minunat, că se închină omul la el. A venit frumosul, tată, la treaptă înaltă, dar să ştii că frumosul urât va fi, şi e urât, e pocit, e sulemenit şi are un chip nemaipomenit, de care îngerii fug cum fuge pasărea de vulpe.

... Cu voi voi face lucruri minunate în ultimele clipe, şi Dumnezeu Îşi va arăta minunile Sale prin copiii Săi din urmă. Nu vă temeţi de moarte şi de cei ce vor să vă ucidă pe voi, că Domnul nu voieşte să piardă pe nici unul dintre voi, că mulţi sunteţi scrişi ca moarte să nu aveţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 mai 1978

„... Se şterge de pe pământ numele Iisus, se şterge de pe toate cărţile. Se şterge numele Preacuratei Fecioare Maria, se şterge numele sfinţilor, şi în locul acestor fiinţe vii se scriu conducătorii şi educatorii, se scriu cei care au deschis iadul astăzi pe pământ."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/16 iunie 1978

„... Am venit ca un prunc, am venit ca un voinic, dar azi sunt în chip nevăzut, în Duh, şi zbor din pom în pom şi vreau să-Mi sălăşluiesc loc, ca niciodată să nu plec din vatra voastră. Dar iată, vine vremea să nu mai găsesc loc şi vatră în inimile voastre."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 iulie 1978

„... Nu-Mi mai vine să vă mai las nici pâine să mâncaţi, că se frământă cu mâinile şi cu vasele necurate. Şi zic: faceţi-vă pâine şi aluat şi mâncaţi hrană curată, pentru că am văzut multe mijloace necurate. Dacă vreţi, faceţi-vă şi preparaţi-vă să aveţi voi făcut în cuptor, şi ţineţi tainic aceasta. Faceţi-vă tot ce vă trebuie pentru hrană în casele voastre. Cine nu are pomi, să-şi pună, ca să nu mai cumpere fructe."

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 iulie 1978

„... Am stat cu voi până în ultima clipă şi v-am învăţat numai binele şi Mă întreabă sfinţii de ce vă iubesc şi vă ocrotesc aşa de mult. Am spus: „Sunt copiii Mei cei mici“.

... Copilaşii Mei iubiţi, cu multă suferinţă şi cu multe lacrimi plătiţi, sunteţi plătiţi, tată, de când v-aţi născut şi până la sfârşit. Domnul Iisus v-a plătit cu suferinţa Sa, de atunci şi până la sfârşit.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 august 1978

„... Va veni vremea de la Dumnezeu ca poporul Meu să fie deosebit de toată lumea de pe pământ, să fie despărţit de toată lumea de pe pământ. Veţi sta în faţă cu antichrist, şi prin credinţă sfântă antichrist se va topi ca ceara. Fiţi desăvârşiţi şi purtaţi-vă credinţa sfântă, căci prin credinţa sfântă se vor face minunile care nu s-au făcut de la început până la sfârşit şi veţi zice muntelui: „Mută-te!“ şi se va muta. Orice cuvânt veţi repeta se va lucra aşa. Aşa se va topi duşmanul credinţei.

... Da, aşteaptă unii să-l vadă pe antichrist, şi antichrist a îmbătrânit în lume, e bătrân de zile, merge în toiag şi îl urmează mulţi, că mulţi antichrişti s-au născut dintr-însul, dar când se va descoperi, ce jale mare va fi, că atunci i se va descoperi numele; i se va spune tatăl minciunii şi tatăl tuturor lucrurilor ce sunt puse prin vitrini.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 septembrie 1978

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[348] - 1979

„... Măi copii, nu fiţi, tată, răi, că Eu am fost bun chiar şi cu Iuda care M-a vândut, şi când Mă judecau, Eu l-am chemat. Am trimis pe un ucenic de al Meu să-l cheme să-l iert, căci am ştiut de pierzarea sa că avea să se sinucidă, dar n-a voit să vină şi s-a dus şi s-a spânzurat. N-a voit să vină, că i-a fost ruşine. Ruşinea lui nu a fost de la Dumnezeu, căci când M-a vândut nu i-a fost ruşine, dar când l-am chemat Eu, i-a fost ruşine.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 ianuarie/8 februarie 1979

„... Toţi moşii şi strămoşii voştri din trecut vă aşteaptă lângă un izvor de apă şi se uită şi zic: „Unde-or fi ai noştri?“ Nu vă mai cunosc, pentru că v-aţi îmbrăcat în haine luxoase; nu vă mai cunosc, că ei au opinci în rafturile lor, dar voi aveţi îmbrăcăminte şi încălţăminte de relon. Pe ogoare nu se mai seamănă alte materiale, că din lume lucrează stofe pentru munţii de astăzi.

[348] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 252-260

... Duhovniceşte grăiesc: piere lumea şi conducătorul ei şi mulţi se uită să vadă, dar Eu am spus, şi nu voi minţi. Piere lumea, pier şi şoimii patriei.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 martie 1979

„... Feriţi-vă de materialul din plastic. Nu mai rămâne nici un trup care poartă material din acesta, şi va sări în apă ca să scape dar mai mult va arde, că e de foc materialul. Să zicem că nu mai este decât material din acesta că aşa vrea Gog şi Magog, dar voi nu daţi năvală ca să rămâneţi fără piele.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 aprilie 1979

„... De la vârsta ei de nouă ani, acest trup îl am de folosinţă pentru poporul Domnului Iisus Hristos. Purta o singură rochiţă şi mânca mere pădureţe, dar erau miere, nu mere.

... Acest trup e asfixiat duhovniceşte când grăiesc Eu din ea. Când a fost înţepată cu ace de ce nu a ţipat? Când i-a făcut injecţii cu apă, de a umflat-o burduf, de ce nu a ţipat? Când i-a pus ouă fierbinţi la picioare şi la subţiori de ce nu a ţipat? Pentru că Eu grăiesc atunci din ea. Când strigă într-una „Mor!“, de ce nu moare? Dar să ştiţi că veţi răspunde când strigă, şi nu e nimeni lângă ea.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 18 aprilie/1 mai 1979

„... Această lucrare a fost pregătită prin mare suferinţă, prin foame şi suferinţă grea, prin celulă şi închisoare. Această fiinţă era în celulă şi făcea cinci sute de mătănii dimineaţa şi cinci sute după-amiază. Se ruga să nu se piardă poporul Meu din lipsă de învăţătură şi se ruga să fie cu Dumnezeu până la întoarcerea sa din celulă. Dar care nu a înţeles lucrarea lui Dumnezeu, a socotit că aceasta se face spre prefăcătorie, pentru bani.

... Când trece conducătorul Ceauşescu cei din lume stau în cale şi strigă osanale. Dacă un om pământesc are aceste osanale, atunci cu cât mai mult un creştin e întâmpinat de cerul sfânt.

... Fiţi desăvârşiţi, că uite, lângă voi e mulţime de oaspeţi cereşti. Au venit cu Mine, Domnul Iisus Hristos, şi stau sus. Nu este acoperiş, ci este un pod format din nori, şi pe nori şade acel popor venit din cer, însoţit de Sfânta Treime. Este o coroană de heruvimi, care înconjoară Sfânta Treime, şi Domnul Iisus este pe acest piept care vorbeşte. Acest trup este zdrobit în acest foc.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 iunie 1979

„... Feriţi-vă de roşu, că roşu în casa lui Dumnezeu este urâciune.

Ştiţi bine cum M-au îmbrăcat în mantia roşie în semn de batjocură. De aceea zic: cum poţi îmbrăca culoarea aceasta? A venit vremea lui roşu. Alungaţi de la copii, că le este plăcută această culoare, că şi această vreme este a lui roşu. Chiar dacă veţi fi obligaţi, când vei fi îmbrăcat în roşu cerul se îndoliază."

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 iunie/10 iulie 1979

„... Nu dori semne, nu dori minuni, că mai mare e plata dacă va fi fără minuni."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 iulie/1 august 1979

„... O, iubite frate, nu toţi creştinii au avut ce au avut cei doisprezece. Nu şi cei şaptezeci de sfinţi apostoli au avut ce au avut cei doisprezece. Ei s-au încrezut în ce le-au spus cei doisprezece. Aşa şi voi, luaţi din această învăţătură de la cei doisprezece şi nu veţi avea rană pe voi dacă veţi avea credinţă. Tu eşti sugarul de la pieptul lui Avraam. O, părinte Avraam, miluieşte-i pe toţi şi primeşte-i şi pe ei!

... Copilaşii Mei, vorbesc prin gura acestei fiinţe. Fiţi treji şi nu-L judecaţi pe Dumnezeu, căci cine judecă judecat va fi, şi dacă nu va mai fi această fiinţă Dumnezeu va grăi prin rămurică de copac, va grăi prin piatră, dar nu uita că pământul se vindecă prin suferinţă. Dumnezeu a făcut această lucrare să fie veşnic lângă tine, că mulţi creştini zic: „Dacă Dumnezeu lucrează de atâţia ani de zile prin această fiinţă, de ce mai are suferinţă?".

... Fiilor, cea mai bună rugăciune este rugăciunea de noapte când dorm toate şi toţi. Alungă somnul de la tine şi roagă-te şi din ce te apasă, nu numai din carte. Să te rogi pentru toate, şi pentru morţii cei care nu au pe nimeni să se roage pentru ei, şi pentru cei împuşcaţi, şi pentru cei spânzuraţi, şi pentru cei înecaţi, şi pentru cei fără lumânare plecaţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 august 1979

„... V-am dat iubirea mai presus ca oricărui înger şi mai presus ca oricărui sfânt. Nu vă jucaţi cu cuvintele Mele, că ele nu sunt jucărie pământească. Iubit popor al vremurilor, al veacurilor, dacă ai fi filozof înţelept, ai cunoaşte orice cuvânt ce Domnul ţi-l pune în braţe ca pe o solie cerească. Dar Eu n-am zis: „Nu eşti vrednic de Mine", ci am voit să fii mai presus ca orice sfânt. Nu am descoperit la nimeni ce am descoperit ţie.

... Se miră lumea toată când vede că apare câte unul, câte doi în preajma ei prin această lucrare cerească."

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 octombrie 1979

„... Veniţi şi auziţi cuvintele Duhului Sfânt, că va cânta din toată muzica Sa. Să nu-Mi spuneţi Mie în faţă că nu aţi auzit, că şi morţii îngropaţi de mii de ani ascultă şi aşteaptă să iasă din groapă şi să mărturisească tot ce au auzit cât au stat în mormânt în vremurile de sfârşit."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 octombrie/11 noiembrie 1979

„... Ai văzut, tată, trâmbiţa Mea cât era de bolnavă, că nu putea nici să respire? Ia uitaţi-vă ce bine vorbesc Eu prin graiul ei. Voi aduce iar vremea minunilor, şi orice rău care se va întâmpla se va repara; surzii vor auzi, şchiopii vor umbla."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 noiembrie 1979

Anul 1980

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[349] - 1980

„... Să asculţi, poporul Meu. Cine ţi-a zidit de la temei până la acoperiş casa ta? Şi nu numai ţie, ci fiecăruia în parte Dumnezeu îi pune întrebarea aceasta. Stai şi zăboveşte şi bine Îmi rosteşte răspunsul la întrebarea Mea. Israele tată, copilaşul Meu, cercetează bine ce cuvânt pune Domnul în faţa ta.

Israele, poporul Meu, cum este bine să te numesc: „Israele", sau „creştine", sau „copil al Domnului Iisus Hristos"? Cum este mai frumos să te strig? Cetele îngereşti spun să te numesc copil îngeresc."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 ianuarie 1980

„... Astăzi este vremea lui roşu, şi Eu am spus mereu să nu mai purtaţi roşu, şi voi purtaţi. În casele voastre e roşu. Prin ce să vă cunosc de cei roşii? Eşti roşu şi pe-afară şi pe dinăuntru. Chiar icoana pe care Eu sunt zugrăvit în roşu Eu nu pot s-o iubesc, decât numai chipul Meu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 februarie 1980

„... Copilaşii Mei, nu risipiţi ceea ce v-am dăruit de douăzeci şi cinci de ani, că va veni ziua şi ceasul cum M-am arătat lui Cleopa şi lui Luca aşa Mă voi arăta şi vouă, şi nici unul nu veţi fi lipsiţi de a vedea acest trup, care a fost răstignit.

... Biserica nu este cantină nici sală de mese nici restaurant, şi am mai spus că în sfânta biserică nu se serveşte decât numai sfânta Împărtăşanie şi anafură. Ce se mănâncă peste acestea este blestem."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 mai 1980

[349] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 260-264

„... Strângeţi-vă mănunchi, ca nuielele unei mături şi uniţi-vă ca să vă pot apăra de vremea cea rea care vine, că iată, Maica Mea plânge şi se roagă mereu pentru voi ca să nu pieriţi şi voi în această plagă, căci se va vărsa o plagă tare grea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 iulie/11 august 1980

*

Verginica a purtat pe Dumnezeu Cuvântul în lucrarea Sa până la trecerea ei spre viaţa cea fără de moarte, săvârşindu-se în ziua de 14 decembrie a anului 1980. Poporul care s-a născut din această lucrare cerească o cheamă acum prin rugăciuni în toate nevoile, iar ea lucrează din ceata sfinţilor şi ajută pe tot sufletul care o strigă.

Verginica era numită de Domnul trâmbiţă cerească, era numită fluieraşul Păstorului Cel bun şi vas ceresc pe pământ. Stau mărturie mii şi mii de pagini care au fost scrise în vremea vorbirii Domnului prin acest vas, şi care au fost hrană vie pentru tot poporul creştin iubitor de Dumnezeu. Mulţi creştini ai acestui popor au mărturisit minunile şi vindecările şi binecuvântările şi puterile care au lucrat prin acest vas ales, dar adăugăm în carte doar o parte din mărturiile lor.

Iată, s-a adeverit cuvântul Evangheliei care spune: „Cel ce este cu Mine chiar de va muri viu va fi în veci", căci Verginica n-a părăsit pe poporul ei şi este şi astăzi din cer păstoriţa turmei dăruite ei de Dumnezeu. Aşa a spus Domnul prin ea cu trei luni înainte să treacă spre cer: „Israele, popor iubit de Dumnezeu, iată, rostesc ridicarea vasului Meu din mijlocul tău, dar voi vorbi cu tine prin rămurele, voi vorbi până la sfârşit. Iată, îţi profeţesc că după ce voi lua cu Mine acest vas, te vei rupe în două, popor cu nume sfânt. Unii din voi se vor face oi grase şi vor prăsi miei şi mieluşele, iar alţii din voi se vor face vânzători şi vor sfâşia, dar nu te teme, Israele mic, căci voi vorbi cu tine şi nu te voi lăsa, fiindcă această lucrare de Duh Sfânt nu se va sfârşi. Voi trece prin moarte acest vas şi îl voi căli şi îl voi trimite ca să pregătească frumos calea Mea spre tine şi calea ta spre Mine, poporule creştin, poporule român, căci aşa am grăit: aceasta este lucrarea întru care binevoiesc".

Din multele vorbiri dumnezeieşti şi pagini scrise ale vremii de după începutul din anul 1955, au fost selectate paginile care stau mărturie vie a izvorului care a curs din tronul lui Dumnezeu în zilele de întuneric ale asupririi bisericii creştine, (comunismul) izvor care este spre învierea poporului român, declarat prin această proorocie poporul Noului Ierusalim care vine de la Dumnezeu, aşa cum este scris în prooroci: „Încă o dată

voi alege Ierusalimul”. Şi pentru că sfânta şi marea proorociţă Virginia a avut şi a lăsat ucenici pe pământ, Dumnezeul puterilor cereşti a lucrat dar din dar, aşa precum sfântul prooroc Ilie a lăsat lucrul spre înaintare peste sfântul prooroc Elisei, aşa precum proorocul Moise l-a uns pe Iosua ca să ajungă cu poporul sfânt în ţara Canaanului, pământul făgăduit poporului Israel, căci prin această proorocie Domnul a rostit peste România nume nou, de nou Ierusalim, de nou Canaan, de nou Eden şi de grădină a binecuvântărilor, spre întâmpinarea slavei Domnului Iisus Hristos, Care iarăşi Se va arăta, precum este scris. Amin.

Ucenicii

Urmărirea păstorului Daniel și a poporului Domnului între anii 1981-1989

Păstorul Daniel nu scapă de sub lupa Securității. Postul de Miliție Mănești întocmește pe data de 6 iunie 1981 o Notă de sarcini cu măsurile care trebuiesc luate împotriva lui.

Notă de sarcini[350], 06.06.1981

„La data de 06.06.1981, a fost luat și lucrat cu prioritate la dosarul de problemă numitul Dănciucă Gheorghe, fiul lui Natural și Rafira, născut la data de 08.04.1920, în comuna Măneşti, județul Dâmbovița, cu același domiciliu, pensionar.

În perioada anilor 1959-1966, Dănciucă Gheorghe împreună cu alte elemente din comună au desfășurat activitate intensă pe linia asociației interzise Oastea Domnului, inițiind acțiuni din care putea să rezulte un pericol pentru securitatea statului. În ultimii ani, de asemenea, sursele de informare îl semnalează pe sus-numitul că continuă să aibă manifestări ostile împotriva orânduirii de stat. Fost condamnat 7 ani închisoare și 5 ani interdicție, fost grațiat în 1967.

Pentru cele arătate se impune a se lua următoarele măsuri:

- Încadrarea informativă a obiectivului cu surse cu posiblități de informare pe lângă obiectiv.

- Sursele de informare va stabili poziția elementului precum și comportarea acestuia.

- Dacă este vizitat de sectanți și cine sunt.

- Dacă se întâlnește și unde.

- Relațiile acestuia cu elementele sectante.

- Dacă audiază și colportează știrile la posturile de radio străine.

După documentare se va face propunerile ce se impun și luarea de măsuri corespunzătore.

Șeful postului de miliție Măneşti: Plut. major Mihăilescu Traian”

Notă[351], 02.02.1982

„La data de mai sus informatorul Iasin ne-a semnalat următoarele aspecte în legătură cu Dănciucă Gheorghe din comuna Măneşti:

[350] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 26 – titular Dănciucă Gheorghe

[351] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 68 – titular Dănciucă Gheorghe

A spus că este bolnav, aceasta fiind contractată din timpul detenției.

Nu face aprecieri la adresa politicii statului nostru, spunând că pentru el este credința în primul rând, politica s-o facă cei competenți și destinați pentru așa ceva.

În comună nu se bucură de popularitate, cetățenii îl evită în discuții, unii chiar îl iau în derâdere.

Lt.: indescifrabil

***Obs:** Dănciucă Gheorghe să fie lucrat în mod activ pentru a i se cunoaște preocupările, relațiile în mediul elementelor dușmănoase, poziția lui față de orânduirea socială.*

Să-l avem în atenție și pe linie de miliție dacă contravine legilor statului, pentru a întreprinde măsuri și pe această linie.

Lt.: indescifrabil"

În fișa personală a lui Dănciucă Gheorghe, emisă de Postul de Miliție Mănești[352] pe 3 martie 1981 se specifică:

„S-a ordonat din partea conducerii Serv. 1 să fie ținut și lucrat de către ofițer. S-a ordonat de șeful securității ca dosarul de problemă să stea la postul de miliție.

***08.09.1981:** Dănciucă Gheorghe nu este lucrat în mod calificat. Antecedentele și preocupările pe linie religioasă Oastea Domnului, poziția și comentariile ostile îl recomandă să ne ocupăm serios și personal de către ofițerul de securitate. Să se selecționeze cu grijă sursele care au posibilități pe lângă obiectiv, sau să recrutăm din intimitatea acestuia. Prezentați-mi din nou cazul la analiză.*

Termen: 30.11.1981."

Alte note ale Securității:

Notă[353], 11.01.1982

„La întâlnirea avută cu informatorul Iasin, din legătura subsemnatului ne-a relatat următoarele aspecte în legătură cu numitul Dănciucă Gheorghe din comuna Mănești.

Nu-i cunoaște activitatea de la domiciliu, intră, discută cu el în orice împrejurare prin comună.

Este un om foarte subtil, așteaptă să vadă cam în ce problemă este

[352] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 119 – titular Dănciucă Gheorghe

[353] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 66 – titular Dănciucă Gheorghe

abordat, și după ce consideră că discuțiile sunt fireşti, începe să aprobe sau să aprecieze problema pusă în discuție.

Face afirmații că se fereşte de oameni răi, care-l urmăresc şi-i doresc numai răul. Lasă să se înțeleagă că trăim timpuri destul de grele, şi pentru el calea cea mai bună de a ieşi din acest impas este numai rugăciunile la Dumnezeu. Prin comună îl vede singur umblând, însă lumea nu-i acordă prea mare atenție, ştiindu-l că a fost condamnat, şi are încă o pată ruşinoasă asupra lui.

Lt.: indescifrabil"

Raport informativ[354], 17.01.1982

„La întâlnirea avută cu informatorul C. Ilie din legătura subsemnatului, acesta a semnalat următoarele probleme în legătură cu Dănciucă Gheorghe din Măneşti.

A discutat cu el de mai multe ori cu ocazia deplasării la Târgovişte la serviciile religioase ce se țin la biserica Albă.

Este un element fanatic, pentru convingerile lui religioase extrem de exagerate este dispus să-şi sacrifice din nou libertatea. Nu vine însoțit de alte persoane şi nici nu şade mai mult decât programul obişnuit. Pe teme politice nu discută, afirmând că nu de el depind aceste probleme, omenirea este condusă de forța divină şi se supune acestei forțe.

Se poartă destul de modest îmbrăcat, şi nu dispune de bunuri materiale excedentare."

Pe 19 februarie 1982 Securitatea Dâmbovița Serviciul 1 întocmește o *„Notă analiză în dosarul cu prioritate privind pe numitul Dănciucă Gheorghe din Măneşti".*

Notă analiză[355], 19.02.1982

„În dosarul cu prioritate privind pe numitul Dănciucă Gheorghe din Măneşti.

Obiectivul este în vârstă de 62 ani, pensionar /.../

Din analiza informațiilor obținute în ultima perioadă de timp, a rezultat următoarele aspecte: Rețeaua informativă îl semnalează ca un sectant fanatic pe linia fostei asociații religioase Oastea Domnului. Datorită convingerilor sale religioase uneori face şi comentarii tendențioase la adresa orânduirii socialiste din R.S.R. De asemenea, mai este semnalat

[354] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 67 – titular Dănciucă Gheorghe
[355] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 120 – titular Dănciucă Gheorghe

că audiază ştirile posturilor de radio străine, însă nu le comentează decât cu persoane în care are încredere deplină.

Este un element foarte suspicios, manifestând o teamă să nu se afle din nou în atenția organelor de stat.

Dat fiind situația prezentă, se impune ca obiectivul să rămână în continuare în supravegherea informativă, cu prioritate în scopul de a stabili:

1. Poziția lui prezentă și concepțiile politice față de orânduirea socialistă din R.S.R.

2. Preocupările lui de la domiciliu, legăturile suspecte ce le are în rândul sectanților.

3. Stabilirea persoanelor față de care discută diverse ştiri ale posturilor străine.

4. Dacă face deplasări în alte localități și dacă întreține relații cu cetățeni străini, sau emisari ai unor culte religioase veniți în R.S.R.

5. O atenție deosebită vom acorda comportamentului său, dacă contravine legilor țării noastre, în scopul de a fi tras la răspundere și pe această cale.

Pentru rezolvarea sarcinilor prevăzute se va folosi rețeaua informativă din legătura subofițerului de miliție, din legătura subsemnatului și a ofițerului coordonator al problemei C.S. (Culte-Secte, n.r.)

Periodic se vor efectua verificări și investigații în scopul completării informațiilor ce le vom obține.

Cazul va fi prezentat la o nouă analiză la data de 30.08.1982

Ofițer de securitate: Lt. col. Drăgoi Ion"

Pe acest raport ofițerul notează următoarea indicație:

„Dănciucă Gheorghe, fiind pasibil de săvârşirea și altor fapte, să avem în atenție și acest lucru pentru a acționa împotriva lui prin organele de miliție. Să vedem de asemenea dacă mai este în relații cu Stoica și dacă se deplasează la Pucioasa."

Pe 10 octombrie 1982 Securitatea Dâmbovița într-o *„Notă de sarcini în cazul Dănciucă Gheorghe"* stabilește un set de măsuri care vor fi luate împotriva acestuia. Printre aceste măsuri se regăsește și încadrarea informativă a fiicei lui Dănciucă Gheorghe.

Notă de sarcini în cazul Dănciucă Gheorghe[356], 15.10.1982

„Numitul Dănciucă Gheorghe /.../ a fost luat în lucru la data de 19.06.1975 fiind semnalat că desfăşoară în continuare activitate mistico-

[356] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 121 – titular Dănciucă Gheorghe

dușmănoasă și anumite comentarii dușmănoase pe marginea știrilor audiate de la posturile de radio străine.

Din supravegherea sa informativă au rezultat următoarele aspecte:

- la domiciliu este vizitat de numeroase persoane neidentificate, dintre care unele vin și cu mijloace de transport proprii, mașini sau motociclete

- suspectează persoanele din jurul său de apartenență la rețeaua informativă a organelor de securitate, și pe cei necunoscuți nu-i primește la domiciliu

- face anumite deplasări în diferite localități necunoscute, plecând și venind noaptea de la domiciliu

- ascultă și comentează în mod dușmănos emisiunile posturilor de radio străine

- deși pozează în chip de credincios fanatic, nu este așa, deoarece în timp ce se afla în biserica Albă, fiind întrebat de o consăteancă cine este, a mințit că este preot în comuna Ludești.

Pentru clarificarea comportării sale și a naturii legăturilor ce le are, vor fi întreprinse următoarele măsuri:

1. Dirijarea diferențiată a informatorilor Greaca, Vasilescu și C. Ilie, care vor stabili:

- Greaca: cine sunt persoanele de la domiciliul obiectivului care-l vizitează, când vin și pleacă acestea, fiind instruit să noteze numerele de înmatriculare a mijloacelor de transport cu care vin.

- ce comentarii face în legătură cu deplasările pe care le face la Târgoviște și în alte localități, în ce scop se deplasează.

Vasilescu, va fi instruit să discute cu obiectivul și să stabilească ce posturi de radio străine ascultă și ce comentarii face pe marginea știrilor audiate.

- dacă i-a venit autoturismul ginerelui său, și unde se deplasează cu acesta.

- ce persoane îl vizitează la domiciliu și când anume.

C. Ion, din legătura maiorului Grigoriu va fi instruit să stabilească cercul de relații al obiectivului.

- cu ce persoane vine în Târgoviște la biserica Albă.

- ce comentarii face pe marginea știrilor audiate la posturile de radio străine.

- în ce constau relațiile obiectivului cu familia Vâlcea din Tătărani, și care a fost mobilul pentru care această familie l-a ajutat atât de mult la construirea casei din Ungureni.

- ce alte persoane l-au mai ajutat la construirea casei, material sau cu forță de muncă.

- dacă într-adevăr acesta este un creştin fanatic, sau fanatismul pe care-l afişează este doar o mască pentru a-şi ascunde alte activități ilicite, şi care anume.

Termen: 15.11.1982

2. Se vor efectua investigații şi verificări asupra familiei Vâlcea din Tătărani în scopul stabilirii naturii relațiilor acesteia cu obiectivul şi a altor legături comune ale acestei familii şi obiectivului domiciliate pe raza județului.

Termen. 15.11.1982

3. Vor fi identificați şi verificați numiții Mitrescu Ion, Ion Gheorghe, Dumitra Constantin şi Panaitescu Constantin precum şi posesorul motocicletei 26-DB-1415, după care în funcție de rezultatul verificărilor se va hotărî.

Termen: 01.12.1982

4. Se va solicita la I.J. Argeş Securitate, încadrarea informativă a numitei Dănciucă Silvia, fiica obiectivului, pentru a stabili prin aceasta natura activității tatălui.

Termen: 01.12.1982

Răspunde: Cpt. Stan Viorel

La data de 18.12.1982 cazul va fi reanalizat în funcție de rezultate, urmând a se face noi propuneri.

Ofițer operativ: Cpt. Stan Viorel"

Alte note informative din perioada 1983-1987.

Notă informativă[357], 10.04.1983
Vlădulescu

„Sursa informează: numitul Dănciucă Gheorghe este vizitat săptămânal de persoane străine de localitate, care vin la miezul nopții. Am reținut Dacia cu nr. 2-DB-407.

10 aprilie 1983

Vlădulescu

Sarcini trasate: *Să continue supravegherea domiciliului sus-numitului Dănciucă Gheorghe făcând parte din Oastea Domnului, element dușmănos şi înrăit. Să noteze numerele de înmatriculare a maşinilor care vin la domiciliul acestuia şi ora.*

[357] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 76 – titular Dănciucă Gheorghe

Măsuri: *Se va mai instrui şi alte surse de informare pentru a se documenta activitatea acestuia. Materialul informativ va fi exploatat la dosarul cu prioritate privind pe acesta."*

Notă informativă[358], 15.06.1983
Vasilescu

„Sursa vă informează că în ziua de 10 iunie 1983 la magazinul Ungureni m-am întâlnit cu numitul Dănciucă Gheorghe care spunea că este nemulţumit că este cam bolnav şi nu ştie dacă se va mai însănătoşi.

Mai spunea că este nemulţumit că organele din comună nu-l lasă să trăiască, controlându-l permanent, cu toate că el este un om cinstit şi nu face rău nimănui.

15.06.1983
Vasilescu"

Notă informativă[359], 14.10.1984
Lucescu

„Sursa vă informează următoarele:

În comuna Măneşti, sat Ungureni, există un cetăţean cu numele Dănciucă Gheorghe, care, sub pretextul că face parte din cultul ortodox, organizează la domiciliul său în timpul nopţii diferite adunări în care se predică dogmele sectei Oastea Domnului. Acesta este vizitat la domiciliu de diferite persoane din alte localităţi, cât şi de fiica sa, care este maică la mănăstirea Nămăieşti, jud. Argeş.

De asemenea vă mai furnizez că sus-numitul este vizitat la domiciliu şi de dascălul bisericii ortodoxe din satul Măneşti.

Lucescu, 24.10.1984"

Notă informativă[360], 15.10.1984
Lucescu

„Sursa vă informează următoarele:

Numitul Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni, care face parte din secta Oastea Domnului este foarte bun prieten cu preotul Chivulescu de la biserica ortodoxă Căprioru, comuna Tătărani.

Sus-numitul are nişte cetăţeni şi în satul respectiv, care participă efectiv la adunările ce se organizează la domiciliul său.

[358] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 77 – titular Dănciucă Gheorghe
[359] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 83 – titular Dănciucă Gheorghe
[360] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 84 – titular Dănciucă Gheorghe

*Vă mai informez că Dănciucă Gheorghe **este vizitat la domiciliu și de unele mijloace auto** cu numerele: Dacia 1300 2-DB-407, Skoda S100 2-DB-5506.*

15.10.1984, Lucescu"

Notă informativă[361], 27.02.1985
Trandafir

„Sursa vă informează că am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni și am înțeles că în casa sa se adună pentru diferite rugăciuni unii cetățeni din diferite zone ale țării.

Acesta nu are casa autorizată pentru acest scop.

27.02.1985, Trandafir"

Notă informativă[362], 03.07.1985
Trandafir

„Sursa vă informează că numitul Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni, care a fost internat în spital o perioadă scurtă de timp, după externare iar a început acțiunea cu unii din enoriași de-ai săi la el acasă.

Trandafir, 3 iulie 1985"

Apar note informative privind întâlniri ale creștinilor în număr mic la alți creștini.

Notă informativă[363], 20.11.1987
Ionel

„Sursa informează că soția lui Dănciucă Gheorghe anume Dănciucă Elena, în mod repetat este văzută la domiciliul lui Bucura Gheorghe tot în satul Ungureni, împreună cu soția sa Bucura Maria cât și Lucaci Paraschiva, în special vinerea și sâmbătă seara, persoanele respective sunt văzute împreună mergând spre domiciliul lui Bucura Gheorghe. Am aflat că Dănciucă Elena le citește diferite cărți religioase.

20.11.1987, Ionel"

În unele note informative luate în aceeași perioadă sunt furnizate informații contradictorii, cum este cazul informatorilor Pavelescu și Ionel privind vizitele la domiciliul lui Dănciucă Gheorghe.

[361] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 87 – titular Dănciucă Gheorghe
[362] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 89 – titular Dănciucă Gheorghe
[363] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 106 – titular Dănciucă Gheorghe

Notă informativă[364], 10.03.1988
Pavelescu

„Sursa vă informează că numitul Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni nu mai este văzut pe stradă sau în alte locuri, deoarece este grav bolnav, și a fost și prin spital, dar degeaba. La domiciliul acestuia nu mai vin persoane străine de localitate ***și nici mașini a participa la adunare.*** *Am stabilit că acesta nu mai discută la adresa partidului nostru și a comuniștilor, actuale probleme având numai cu sănătatea.*

Pavelescu
10.03.1988”

Notă informativă[365], 23.03.1988
Ionel

„Sursa vă informează că în casa numitului Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni în fiecare vineri seara se face adunări cu multe persoane din Mănești, Drăgăiești, Ungureni și alți străini de comuna noastră, care eu nu-i cunosc. Precizez că aceste adunări se fac după orele 20[00].

23 martie 1988
Ionel”

Pe data de 14 decembrie 1988 Postul de Miliție Mănești întocmește un Raport de investigații despre activitatea lui Dănciucă Gheorghe, pe care îl prezentăm integral:

„Raport de investigații[366], 14.12.1988

privind pe numitul Dănciucă Gheorghe din comuna Mănești, Dâmbovița.

Din verificările efectuate de către noi am stabilit faptul că numitul Dănciucă Gheorghe este fiul lui Natural și Rafira, /.../ fost condamnat pentru activitate mistico-religioasă.

Cu ocazia investigațiilor efectuate, și din cele constatate direct în teren, s-a stabilit că acesta săptămânal organizează la domiciliul său adunări ale sectei Oastea Domnului, unde cel de mai sus este prooroc.

Sus-numitul organizează aceste adunări la ore târzii din noapte și schimbă permanent zilele de adunare pentru a nu fi descoperiți de către organele în drept.

[364] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 110 – titular Dănciucă Gheorghe
[365] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 111 – titular Dănciucă Gheorghe
[366] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 132 – titular Dănciucă Gheorghe

Am mai stabilit că acesta este în legătură cu diferite persoane și din alte localități ale județului, care-l vizitează la domiciliu cu diferite autoturisme particulare.

De asemenea, este în legătură cu unele persoane de pe raza satului Ungureni, unde domiciliază Bucura Gheorghe, Bucura Floarea și altele.

În ultima perioadă de timp aria de acaparare a noi membri ai sectei s-a extins și pe raza satelor Gheboieni și Căprioru de pe raza comunei Tătărani, având legături și cu preotul bisericii ortodoxe din satul Căprioru, de care este vizitat la domiciliu.

Totodată s-a mai constatat că acesta mai colaborează și cu dascălul bisericii ortodoxe din satul Mănești, care și acesta pe timpul nopții a fost văzut de mai multe ori venind dinspre satul respectiv spre domiciliul său. /.../

În urma unor sesizări am constatat faptul că sus-numitul este luat pe timpul nopții de unele persoane cu autoturisme și face unele deplasări în afara comunei Măneşti, fiind adus la circa 1-2 ore înapoi.

De asemenea am mai constatat că acesta nu iese ziua din casă sub nici o formă pentru a nu fi văzut de vecinii săi și de alte persoane sau de organele comunale de partid și de stat, motivând faptul că este grav bolnav.

Șeful postului de miliție: Plt. Suditu Dumitru"

Alte note informative.

Notă informativă[367], 14.03.1989
Popa Victor

„În legătură cu Dănciucă Gheorghe din satul Ungureni, care de mulți ani desfășoară o activitate religioasă, și după câte știu este bazată pe interes, deoarece cu credincioșii lui și-a făcut cu ani în urmă o casă numai într-o singură vară, deși posibilitățile lui materiale nu i-ar fi permis să facă o asemenea construcție în mulți ani.

Știu că este vizitat la domiciliu, și numai după ce se înoptează, de Bucura Gheorghe cu soția, Bucura Angela și Lucaciu Paraschiva, toți din satul Ungureni.

Cu vreo 3-4 ani în urmă am văzut seara târziu la poarta lui mașina preotului de la Căprioru al cărui nume nu-l cunosc.

14.03.1989

Popa Victor"

[367] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 136 – titular Dănciucă Gheorghe

Notă informativă[368], 24.03.1989
Cornel

„Sursa vă informează că în seara zilei de 9 martie 1989 am trecut cu bicicleta în jurul orei 20[00], și la poarta lui Dănciucă Gheorghe, era și aștepta să i se deschidă poarta să intre în curte numitul Dumitra Constantin, dascăl la biserica din Mănești.

Eu am dat bună seara, el mi-a mulțumit, și în acest timp a deschis cineva poarta și sus-numitul a intrat în curtea lui Dănciucă.

Am mai auzit discutând câte cineva că acest dascăl are unele întâlniri el cu Dănciucă Gheorghe. Am mai văzut pe Dumitra Constantin trecând cam des seara spre satul Căprioru, aici se duce pe la preotul Gheorghe Chivulescu și pe la alți pocăiți din acest sat.

Până în prezent nu am avut unde să stau de vorbă cu Dumitra Constantin.

24 martie 1989
Cornel”

Pe 30 martie 1989 Securitatea Dâmbovița menționează într-o notă privind pe Dănciucă Gheorghe: *„În prezent desfășoară o intensă activitate pe linia asociației religioase Oastea Domnului împreună cu Didă Ștefan din Gheboieni, Nedelea Gheorghe din Tătărani, Dumitra Constantin dascălul bisericii din Mănești, Dincă Ion și Bucura Gheorghe din Tătărani.*”

Cu ocazia sărbătorilor de Paști din anul 1989 Securitatea a luat măsuri de atenționare a lui Dănciucă Gheorghe și a altor creștini *„pentru contracararea activităților negative a persoanelor în cauză.”*

Notă[369], 26.04.1989
Sursa Dănescu

„În ziua de 26 aprilie 1989, la sediul Consiliului Popular al comunei Mănești, în prezența tovarășelor Neaga Elena, secretar adjunct cu probleme de propagandă, Tudor Emilia, secretar al biroului executiv și tov. Neaga Gheorghe, vicepreședinte al Consiliului Popular comunal, am discutat cu numiții: Bucura I. Gheorghe și Dumitra Constantin din acea localitate.

Pentru început mi-am prezentat identitatea și funcția, apoi le-am făcut cunoscut că la adresa numiților Bucura și Dumitra este o sesizare la nivel de județ prin care sunt acuzați că sunt adepți ai Oastei Domnului,

[368] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 140 – titular Dănciucă Gheorghe
[369] Arh. CNSAS Dosar nr. I 185051, vol. IV, filele 13-14 – titular Dumitra Constantin

că organizează întruniri pe la casele lor, că sunt în legătură cu Dănciucă Gheorghe, de la care primesc directive cum să activeze în cadrul acestei asociații, că la întrunirile lor se fac comentarii necorespunzătoare în unele probleme din țara noastră, că se abat de la legile statului.

Am făcut apoi precizarea că din investigațiile făcute anterior (pe 20 aprilie când am mai fost în acea localitate), se confirmă sesizarea. Le-am arătat că libertatea de conștiință este garantată, că cultele religioase recunoscute își pot desfășura nestingherite activitatea și că autoritățile de stat nu au nimic cu credința oamenilor.

Am precizat că Oastea Domnului este nerecunoscută de stat. Le-am cerut să înceteze cu întrunirile pe la casele lor și să renunțe la cântările de nuanță Oastea Domnului, să se integreze în disciplina de stat, altfel vor crea probleme și se expun unor sancțiuni.

Pe Dumitra Constantin, care este și cântăreț la parohia Mănești, l-am atenționat la modul cel mai categoric, și dacă va continua cu o astfel de activitate riscă să i se retragă recunoașterea de departament din calitatea de cântăreț.

Ambii au încercat să nege că ar avea cunoștință de Oastea Domnului și ar desfășura vreo activitate, și că sunt dispuși să fie confruntați cu autorul reclamației.

Au intervenit și tov. Neaga Elena și Neaga Gheorghe, care au recomandat să țină seama de indicațiile date, că Dumitra Constantin are sarcină prin profesia pe care o prestează să combată astfel de fenomene și să nu le îngăduie activități religioase pe la casele lor și să informeze organele locale când află de întruniri sau alte aspecte din partea adepților Oastei Domnului.

S-au angajat că vor ține seama de recomandările făcute, deși nu se simt vinovați.

Dănciucă Gheorghe nu se afla acasă, soția spunând și de această dată că nu a ieșit din spital, aflându-se din 6 aprilie la spitalul 9 din București.

I-am spus în mare despre ce e vorba, i-am dat sfatul să spună soțului când va reveni de la spital că este reclamat de activitate religioasă ilegală și că trebuie să renunțe la aceasta în viitor.

Reținându-se că familia Dănciucă Gheorghe are un ginere pe nume Petre Gheorghe, preot al parohiei Cuparu-Burduca, comuna Dragodana, am recomandat soției lui Dănciucă Gheorghe că va avea neplăceri și ginerele dacă soțul ei va continua să activeze în numele Oastei Domnului. I-am cerut în același timp ca nici să nu activeze în vreun fel în Oastea Domnului.

Numiților Dumitra Constantin și Bucura I. Gheorghe le-am făcut

precizarea că activitatea lor viitoare va fi atent supravegheată de organele de partid și de stat locale, și dacă se va constata că nu respectă îndrumările date, se vor lua măsuri.

Dănescu"

*

Păstorul Daniel și alți creștini au fost urmăriți de Securitate până la căderea regimului comunist în decembrie 1989.

N-ar fi să obosească cititorul, ci mai degrabă să se amuze față în față cu neliniștea atâtor slujbași ai regimului comunist care au alergat zi și noapte pentru întocmirea acestor **„note".** Subliniem că nu s-a umblat la conținutul lor, la forma de exprimare, care lasă mult de dorit din punct de vedere gramatical, căci un așa limbaj trebuie privit cu compătimire, și odată cu aceasta să ne doară pentru poporul român, care n-a avut parte de oameni competenți, cu suflet bun, cu dragoste frățească, toți ca fii ai aceluiași neam, ci, din contra, acolo sus, la frâiele țării au stat totdeauna cei avari după putere, oameni trufași, fără nici un fel de asemănare cu strămoșii noștri voievozi și regi, care-și puneau sufletul pentru dragostea de țară și de neam.

Așa a fost. Învinuirile scrise asupra creștinilor de către cei ce întocmeau dosarele nu erau adevărate, dar cuvintele cu care creștinii numeau stăpânirea comunistă erau adevărate. Ei știau de la Domnul, și tot poporul român putea constata că toți cei de la cârmă erau păgâni cu viața, iar cele scrise în Scripturi despre acest regim și slujitorii lui nu erau doar apelative, ci erau adevărate: antichrist, balaurul cu șapte capete, fiara roșie, Gog, Magog, proorocul mincinos etc.

Oameni cu viață păgână, cu trai plin de plăceri, stăpâniți de trufie, așa erau cei care culegeau și prelucrau note informative pentru întocmirea de dosare, în urma cărora creștinii erau arestați, anchetați, condamnați.

Verginica a fost acea ființă pentru care creștinii cei alăturați ei prin darul de sus al credinței, sufereau în numele lui Hristos, certificându-se ei fii ai lui Dumnezeu, prigoniți ca și Păstorul lor. *„M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni".* În ea și în ei, prin ea și prin ei, Hristos era Cel prigonit. Ce s-ar fi întâmplat cu trâmbița Domnului în închisori și ospicii dacă în vremea vedeniilor cerești și a trâmbițării lui Hristos prin ea n-ar fi avut somnul cel adânc rânduit de Domnul asupra trupului ei? Cum ar fi răbdat ea să vadă când vine gâdele cu torturi, cu chinuri fel de fel, cu inima și fața încruntate, și apoi să le poată ea îndura în stare de trezie?

Cei din poporul Domnului căzuți în mâna asupritorilor comuniști

n-ar fi suferit nimic dacă n-ar fi fost apropiații lui Verginica. Așadar, ea era cea pentru care ei sufereau. Ei erau cei în care ea suferea. Verginica era dușmanul dușmanilor Domnului, nu creștinii care erau numiți dușmani. Iisus Hristos era dușmanul dușmanilor lui Verginica. El era Cel judecat și acum ca și atunci. El însă este Cel ce iartă și nu pedepsește. El este Mântuitor, nu dușman, așa cum a fost considerat în toată vremea acestui proces, după cum erau numiți creștinii judecați: dușmani ai poporului, elemente dușmănoase, primejdioase, fanatici religioși ostili orânduirii socialiste, escroci în haine de sfinți, și altfel de nume, așa cum se pricepeau să le atribuie cei care au pierdut atâta vreme umplând hârtii scrise unele peste altele și împărțindu-le pe dosare ca să fie multe dosare, teancuri de dosare, și cu care să-i târască la judecată pe copiii lui Dumnezeu.

Nu trebuie să obosească pe cititori aceste note date spre citire, pentru că altfel nu este de unde să se știe ce s-a întâmplat în vremea torționarilor comuniști cu toți creștinii neamului român din această perioadă de necredință și alungare a lui Dumnezeu dintre oameni și din viața lor.

Despre Verginica și poporul ei se poate spune că toată prigoana din vremea cuvântului lui Dumnezeu peste pământ prin trâmbița Sa, a fost cu adevărat „săptămâna Mare", cea de dinaintea slavei de după ea, căci Domnul nu de altceva a venit cuvânt peste pământ, ci numai ca să-Și pregătească și să-Și crească un popor care să-L întâmpine la a doua Sa venire, iar Cuvântul lui Dumnezeu este a doua venire a Domnului, și creștinii cred aceasta în același timp cu lepădarea de credință de peste pământ, răspândită peste oameni chiar de acolo de unde oamenii știu că este locul lui Dumnezeu, chiar din biserică, chiar de la slujitorii altarelor, care, iată, așa cum s-a întâmplat și asupra poporului lui Verginica, au dat și dau creștinii la defăimare, la suferință.

Cei care citesc această carte pot constata împreună cu noi că biserica statului român era supusă cu forța programului antichrist și că slujitorii altarelor sfinte erau amenințați cu suspendarea dreptului de a sluji în cazul în care ei nu acceptă să slujească intereselor Securității în primul rând, și așa să fie nevoiți să-și compromită misiunea sfântă pentru care au jurat Domnului credincioșie, dar și poporului păstorit. Putem ușor înțelege că nu din voia lor se aplecau, și că erau aplecați cu forța să joace în placul securității comuniste, și nu se poate ști dacă a scăpat vreunul dintre preoți de sub mâna dușmană a asupritorilor comuniști, așa cum părintele Constantin Galeriu a scăpat refuzând colaborarea cu Securitatea și spunând: „Nu pot să fac aceasta, căci nu mă lasă credința mea".

Nădăjduim că Dumnezeu mai are, dacă nu „șapte mii" care nu s-au

plecat lucrării lui antichrist, măcar un număr mic, fie și de șapte ori mai mic, care să fi rămas de partea lui Dumnezeu și să nu trădeze turma Domnului așa cum păstorii năimiți, bine plătiți, fac aceasta, și unii atâta de ușor, căci în cartea aceasta se regăsesc mulți preoți care au trădat creștinii dându-i prigoanei lui antichrist „ca unii care aduc slujbă lui Dumnezeu", așa cum în anul 1966 profețise Domnul că se va întâmpla cu Verginica și poporul ei când spunea: *„Și în bisericuță când te duci vei fi urmărit. Cine te va urmări? Chiar duhovnicul, chiar duhovnicul, căci mulți dintre duhovnici au trecut de partea cezarului, și nu mai are duhovnicul nevoie să câștige inima ta de partea Domnului, nu-l mai interesează. Nu-l vorbim de rău, dar fac poporul atent"*[370].

Și, în sfârșit, din șirul multor, multor note informative din dosarul Dănciucă Gheorghe am ajuns și la ultimele:

Notă informativă[371], 26.02.1988
Cogeac

„Sursa vă informează: la data de 20.02.1988 am discutat cu numitul Dănciucă Gheorghe pe timp de noapte, care mi-a spus că vine de la familia Nedelea. În discuțiile purtate am insistat ca să mai trimit soția la adunare la domiciliul său, (Oastea Domnului) lucru pe care l-am și făcut, și soția mea a relatat că Dănciucă Gheorghe organizează adunări clandestine la domiciliul său și folosește o femeie din Pucioasa cu numele de Lelica, care adoarme și vorbește cu Dumnezeu, scoțând în relief că sfârșitul va fi aproape.

Cogeac"

Notă informativă[372], 10.11.1988
Cogeac

„Sursa vă informează despre Dănciucă Gheorghe (Mișu) din comuna Mănești că este pocăit și caută să racoleze diferite persoane cărora le spune că nu e voie să te căsătorești, nu e voie să dai naștere la copii, deoarece sfârșitul lumii e foarte aproape. În legătură cu politica partidului nostru spune că sfârșitul lumii se va termina odată cu terminarea șefului statului, care a greșit că a stricat bisericile. El își spune proorocul Daniel și se vizitează cu familia Nedelea Gheorghe din Gheboieni. Fiind

[370] Cuvântul lui Dumnezeu, Arh. CNSAS Dosar nr. P 012613, vol. III, fila 82 – titular Dănciucă Gheorghe
[371] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 122 – titular Dănciucă Gheorghe
[372] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 130 – titular Dănciucă Gheorghe

pensionar pe caz de boală face tot felul de deplasări prin țară pentru a racola persoane. Persoanele racolate le invită la domiciliul său, unde le prezintă o femeie care este din Pucioasa, cărora le povestește că prin ea vorbește cu Dumnezeu. Celor care sunt de acord cu credința lui le trasează diferite sarcini. Cel mai mult pentru rezolvarea unor astfel de probleme îl folosește pe Didă Ștefan din satul Gheboieni, care este naș sau fin cu acesta.

Cogeac

10.11.1988"

Notă informativă[373], 17.03.1989

Cogeac

„Sursa vă informează că numitul Dănciucă Gheorghe (Mișu), zis proorocul Daniel, din comuna Măneşti, satul Ungureni, jud. Dâmbovița, a racolat de partea lui mai multe persoane cărora le spune că prin intermediul unei femei pe nume Lelica din Pucioasa, Dâmbovița, vorbește cu Dumnezeu.

Dănciucă Gheorghe are mai multe case de întâlniri, dintre care la Nedelea Gheorghe în satul Gheboieni, Goajă din satul Căprioru şi în satul Pietrari, comuna Bărbulețu la un cetățean care locuieşte pe lângă căminul cultural, iar în Ungureni, comuna Măneşti, cheamă câte unul sau doi la domiciliul său, aceştia fiind cei stimulați de el prin care transmite şi celorlalți ce are de transmis. În ultima perioadă a atras atenția membrilor sectanți să nu mai consume carne de porc, să vândă porcii, să nu mai facă copii, că sfârşitul va fi în 1990, iar în anul 1989 va fi o mare secetă.

Dănciucă Gheorghe nu se prezintă la toate întâlnirile, dar trimite un reprezentant pe nume Milică de la Pucioasa de aproximativ 33 de ani, care face adunarea şi nu are stabilită o zi anume în cursul săptămânii.

Alte informații pe viitor.

Cogeac"

Notă informativă[374], 08.05.1989

Ionel

„Sursa informează că de 10 ani de când sunt vecin cu Dănciucă nu l-am văzut niciodată până în prezent, dar am auzit că Dănciucă pe timp de noapte pleacă din domiciliu lui cu câte o maşină mică sau pe bicicletă.

8 mai 1989

Ionel"

---

[373] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 139 – titular Dănciucă Gheorghe

[374] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 142 – titular Dănciucă Gheorghe

Notă informativă[375], 03.07.1989
Ionel

„Sursa informează că atunci când Dănciucă are adunări în casa lui cu cetățeni străini, este toată casa camuflată dă zici că e pustiu, nu este nimeni, dar în schimb este lumină, dar un camuflaj, dă nu se vede nimic.

3 iulie 1989
Ionel”

Notă informativă[376], 24.09.1989
Bănulescu

„Sursa vă informează că în ziua de 21 septembrie 1989 la magazinul din satul Ungureni niște persoane necunoscute discutau cu numitul Dănciucă Gheorghe tot din Ungureni.

Din discuțiile acestora am reținut că acesta în ultima perioadă de timp nu a mai ieșit din curte pentru a nu fi văzut de oameni.

De asemenea spuneau că acesta face unele deplasări pe timpul nopții.

24 septembrie 1989
Bănulescu”

Notă informativă[377], 09.10.1989
Cornel

„Sursa vă informează: în ziua de 1 octombrie 1989 am stat de vorbă cu soția lui Dănciucă Gheorghe, pocăit din Mănești, cu domiciliul în satul Ungureni, și din discuții între noi mi-a spus că soțul Mișu este bolnav de cap, și este supărat pe organele locale, atât conducerea comunei, miliție, cooperativă și alți factori ai comunei Mănești.

De asemenea mai spunea că a fost vizitat de un doctor bun al lui de la București, și are să caute ceva medicamente care nu se găsesc pentru boala lui.

9 octombrie 1989
Cornel”

Pe data de 7 noiembrie 1989, Postul de Miliție Mănești întocmește un raport în care propune „scoaterea din evidență și lucrarea sa cu tabelul A” a lui Dănciucă Gheorghe. Redăm în continuare acest raport.

[375] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 144 – titular Dănciucă Gheorghe
[376] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 145 – titular Dănciucă Gheorghe
[377] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 140 – titular Dănciucă Gheorghe

„Raport[378], 07.11.1989

privind pe numitul Dănciucă Gheorghe din comuna Măneşti.

Raportez că la acest post de miliție figurează în evidență și lucrat în dosar cu prioritate numitul Dănciucă Gheorghe, fiul lui natural și Rafira, născut la data de 02.04.1920 în comuna Măneşti, cu același domiciliu, pensionar, cunoscut că face parte din secta Oastea Domnului.

Din materialele informative obținute în cursul acestui an și din verificările efectuate de către noi, rezultă faptul că sus-numitul în cursul acestui an nu a mai fost văzut prin sat, fiind bolnav.

De asemenea mai rezultă faptul că prin luna aprilie-mai 1989 acesta a fost internat în spitalul nr. 9 din Bucureşti, după care i s-a prescris tratament la domiciliu.

În prezent acesta se află la domiciliul său, dar nu a mai fost văzut prin curte sau prin sat.

Având în vedere vârsta acestuia de 69 ani și starea sănătății, propunem a se opera scoaterea din evidență, și lucrarea sa în tabelul A.

Șef post miliție: Plt. Suditu Dumitru"

[378] Arh. CNSAS Dosar nr. I 165150, vol. IV, fila 148 – titular Dănciucă Gheorghe

Anii 1980-1994
Mersul înainte al lucrării Cuvântului lui Dumnezeu

Ne întoarcem cu două mii de ani în urmă și mergem pe Muntele Măslinilor să privim împreună clipa despărțirii lui Iisus Hristos de ucenici și suirea Sa la Tatăl. Pentru această clipă Domnul i-a pregătit din vreme, și cu multe cuvinte le-a deslușit atâtea taine, ca atunci când va fi să se împlinească să creadă ei, și să creadă cu putere. Tot așa i-a pregătit Domnul pe ucenici și pentru vremea când El avea să Se lase jertfit pe cruce, și apoi să învieze și le-a spus: „Fiul Omului va fi dat în mâna preoților și cărturarilor și fariseilor, iar a treia zi va învia".

Îi învăța și îi îndemna să păzească poruncile vieții și le spunea despre Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște așa cum Îl cunosc ei. Le spunea Domnul: „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi, Mă veți vedea iarăși, căci Eu trăiesc, și voi veți trăi". Le spunea Domnul: „Vă spun toate acestea cât mai sunt cu voi, dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care Îl voi trimite vouă vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Mă duc, și Mă voi întoarce la voi. V-am spus acestea toate mai înainte să se întâmple, ca atunci când se vor întâmpla, să credeți, iar acum vine stăpânitorul lumii acesteia ca să cunoască lumea că am venit de la Tatăl și că fac așa cum El Mi-a poruncit". Le spunea Domnul: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi, iar voi sunteți prietenii Mei căci v-am ales și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă care rămâne."

Domnul îi învăța pe ei credința, îi învăța să creadă și le spunea toate, pentru ca să nu fie pentru ei cădere când vor suferi de la mai-marii vremii, și le spunea lor: „Au să vă dea afară din sinagogi, și oricine vă va ucide va crede că aduce slujbă lui Dumnezeu." „Nu vi le-am spus de la început, fiindcă eram cu voi, dar acum Mă duc la Cel Care M-a trimis, și pentru că v-am spus vi s-a întristat inima, dar vă este de folos să Mă duc, că dacă nu Mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă duc Îl voi trimite, și El vă va călăuzi la tot adevărul și vă va descoperi lucrurile viitoare".

Apoi a ridicat Domnul ochii spre cer, spre Tatăl, și a spus: „Vin la Tine, Tată, și le spun toate acestea cât sunt încă în lume pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină, căci le-am dat cuvântul Tău, iar lumea i-a urât, că lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și ei au cunoscut că Tu

M-ai trimis".

Se ruga Domnul la Tatăl pentru ei și i-a luat apoi și au mers în grădina în care adesea se întâlnea cu ei, și au ieșit în calea lui Iuda ca să se dea prins de ceata ostașilor și aprozilor trimiși de preoții și fariseii cei mai de frunte, toți cu felinare în mâini și făclii și arme și le-a spus: „Pe cine căutați? Eu sunt." În mijlocul lor, Iuda, și toți s-au tras înapoi și au căzut la pământ, și iar i-a întrebat Domnul și le-a spus: „Pe cine căutați? Eu sunt, și lăsați-i pe aceștia să se ducă."

L-au prins și L-au legat pe Domnul și L-au dus la Anna și Caiafa, și aceștia L-au dat lui Pilat, iar Pilat a pus să-L bată, și I-au dat ostașii haină roșie și L-au încununat cu spini și L-au batjocorit defăimându-l în fel și chip și L-au scuipat și L-au dat afară și le-a zis Pilat: „Iată Omul!" Iar preoții și aprozii strigau : „Răstignește-l!", și au luat pe Iisus și L-au dus să fie răstignit între doi tâlhari. A treia zi Domnul a înviat și S-a arătat ucenicilor Lui și le-a zis: „Pace vouă!" Și le-a arătat lor mâinile și coasta Sa și a stat petrecând cu ei 40 de zile învățându-i și spunându-le cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu, și pe când îi învăța le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim și să aștepte acolo făgăduința Tatălui, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, și apoi S-a suit la cer, și un nor L-a ascuns de ochii lor pe Domnul și au rămas înaintea lor doi bărbați în haine albe și le-a spus: „Acest Iisus va veni iarăși așa cum L-ați văzut mergând la cer".

Un nor L-a luat pe Domnul din ochii lor acum două mii de ani.

Suirea la cer a trâmbiței Verginica

Coborâm de pe Muntele Măslinilor și privim împreună clipa despărțirii lui Verginica de poporul Domnului, de cel crescut din cuvântul lui Dumnezeu izvorât prin trâmbița Sa. Viața ei a fost jertfa adusă Domnului pentru nașterea unui popor în mijlocul neamului român. Adesea spunea Domnul prin ea:

„... O, copii ai Ierusalimului, o, copii ai cetăţii care vine, duhovniceşte s-a spus că va veni iarăşi vremea când vom fi liberi. O, să nu cauţi fără această lucrare, căci cu tine vreau să descui. Tu eşti un bulgăre de sare care va săra tot pământul acesta, tu eşti cheia veacului de la sfârşit"[379]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 1965/7 ianuarie 1966)*

[379] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 117

„... Cum cântă un cioban la oi, aşa cânt Eu la voi. Trupul acesta este un instrument cu care cânt cântarea lui Israel, şi cine aude, să vină la Mine! Şi cine aude la Mine, să nu se mai ducă şi la lume, căci cântarea Mea este bună. Dacă te uneşti cu cei din lume lumea te amăgeşte. Fugi, creştine, de lume, căci am scris şi pe apă şi pe nisip şi pe frunză şi se va şti totul, căci toate vor mărturisi. Mă aşteaptă neamul tău cu tine, o, Ierusalime. Tu eşti oiţa cea aşteptată de Mine"[380]. *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 ianuarie 1966)*

„... Copiii Mei, încă o dată vă spune Tatăl: voi sunteţi sarea cu care veţi săra marea. Voi săra cu voi tot ce este nesărat. Nu te priveşte pe tine că de ce voi lua din tine şi voi săra pe cineva cu inima păgână. Voi da viaţă morţilor din groapă cu un bulgăre de sare din viaţa dumitale. Să nu-ţi pară rău de lucrarea Mea. Cum s-a lucrat omul prima dată, aşa se va lucra şi în vremea aceasta.

Împleteşte cununa frate cu frate şi nu te supune morţii, nu te pierde vremii acesteia, căci vine ce n-ai văzut de când te-ai născut, vine facerea pământului şi a raiului şi a Noului Ierusalim; adică sunt făcute, dar nu sunt încă pe pământ. Veniţi-vă în fire, că nu e nimeni pe lume să oprească lucrul de la Mine, dar vine Domnul pe altă parte şi tipăreşte o altă carte şi nu eşti lipsit de fericire"[381] *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 aprilie 1966)*

*

Verginica s-a dus la Tatăl. Era iarnă. Amenințarea permanentă din partea Securității represive, tracasările, denigrările publice, cu sute de cadre și informatori angrenați în această activitate, dușmănia și persecuția din partea preoților, necredința, nepăsarea, chiar dușmănia din partea oamenilor, trădări din rândul credincioșilor, neîmpliniri și neascultări din partea unor creștini din poporul Domnului, toate acestea au adus suferințe și mari dureri peste trupul și sufletul Verginicăi. Chiar și sub aceste stări grele lucrarea de proorocie a continuat până în anul 1980, iar Domnul a anunțat din vreme în vreme mutarea la cer a trâmbiței Sale și lucrarea ei dintru cele cerești apoi și spunea:

„... Iată vasul Meu pe locomotivă. Duhovniceşte. E pe picior de plecare. Voi nu ştiţi, şi nici ea nu ştie. Spune după suferinţă, spune că „Am să plec, că eu văd că mi se pregăteşte drumul de plecare". Dar cine aude

[380] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 120
[381] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 124

nu crede şi zice: „Domnul cui ne lasă?”[382] *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 31 octombrie/13 noiembrie 1975)*

„... Mai avem puţin şi sfârşim. Se ridică vasul, şi cine rămâne în urmă rămâne cum ar rămâne un tâmplar sau un zidar care mai are să facă un lucru mic ca să termine, şi cine rămâne, să nu piardă cartea, să nu piardă viaţa”[383]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 ianuarie 1976)*

„... Acesta e trup ca să vă vorbesc vouă, că trupul acesta e făcut de Dumnezeu, e scris în sfânta carte ca să fie născut pentru lucrarea lui Dumnezeu”[384]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 ianuarie 1977)*

„... Tată, să nu dispreţuiţi acest trup prin care v-am grăit, că va veni vremea să vă părăsească, pentru că e prigonit şi alungat şi bătut şi hulit de toată inima celor ce Dumnezeu i-a învăţat binele, şi ei nu au ascultat. ... Suferinţa vasului Meu nu a avut-o nici Lazăr şi nici Iov, şi nimeni nu a avut şi nu a suferit această suferinţă, că nici în casa ei nu este iubită”[385]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 iulie 1978)*

„... De când s-a născut este în suferinţă, şi de când s-a născut creşte, şi va creşte până va pleca. Ascultaţi-o cu ascultare sfântă, că nu ei nu-i faceţi ascultare, ci Mie nu-Mi faceţi ascultare, că în acest trup este Duhul Sfânt, şi vei vedea cine a fost, cine este şi cine va fi acest trup”[386]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 25 iulie/7 august 1978)*

„... A putrezit locuinţa acestui duh. Nu e suferinţă de la necredinţă sau că nu a avut ceva, ci e suferinţă grea, e boală grea de la cel ce nu vrea să facă voia Mea”[387]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 octombrie 1978)*

„... Aveţi grijă de trâmbiţa Mea, că are o punte de trecut, şi pe această punte va trece îndoliată. Nu acum, acum, ci mai târzior. Crezi? O văd spunându-vă: „Eu în curând vă părăsesc. Plec de aici, din casa părintească, ies din mijlocul vostru, şi în curând Duhul Care v-a hrănit Îşi va

---

[382] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 203
[383] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 207
[384] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 218
[385] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 243
[386] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 244
[387] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 249

lua zborul în sus, către căminul ceresc, de unde Tăticul trimitea ca să vă facă cunoscut despre viaţa sfântă pe care au trăit-o înaintaşii noştri, iar pe mine mă vor duce deosebit, la locul ce mi l-a pregătit până la timpul hotărât. Voi mai rămâneţi pe pământ, dar nu singuri, ci Tăticul vă va purta de grijă dacă veţi fi cuminţi şi Îl veţi urma. Şi acum, copilaşii mei, cum a hotărât Tăticul, să mă îmbrăcaţi cu rochiţă neagră, cu flanel negru şi batic negru, pe care eu trebuie să mi le pregătesc, eu să-mi pregătesc totul pentru plecarea mea şi pentru mama, dar şi tăticul meu, care demult a plecat de aici"[388]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 24 octombrie/6 noiembrie 1978)*

„... Dacă cineva ar avea suferinţa sa nu ar putea purta. Din tălpi şi până în creştet e o Dunăre de apă, din cauza poporului care nu vrea să facă voia Mea"[389]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 aprilie 1979)*

„... O să vină timpul ca dragostea Mea să te dea pe faţă că eşti creştin. Dar va veni timpul şi vine când voi sta în faţa voastră mereu cu cuvinte sfinte. Vine dacă am pentru cine"[390]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 ianuarie 1980)*

Cu câțiva ani mai devreme de plecarea ei cu trupul, Verginica a fost vestită de Domnul să meargă să facă fotografie s-o așeze pe mormânt: mama Andreiana cu cele două fiice de o parte și de alta, Verginica și Lelica așa cum o numea ea pe sora ei ca soră mai mare. Fotografia a fost păstrată, după cum i-a dat Domnul să împlinească cele date ei spre lucrare, ca apoi s-o vestească să meargă să îmbrace fotografia în medalion și s-o întărească pe mormântul în care ea a fost apoi așezată, iar mai târziu maica Andreiana, căci avea două locașuri mormântul pregătit.

Și s-a strâns poporul Domnului în ziua suirii la cer a Verginicăi și a fost el martorul lui Dumnezeu pe pământ în ziua aceea, căci din clipa în care duhul ei s-a ridicat la cer, și până ce a fost așezată la locul pregătit de ea încă din viață, casa și toate împrejurimile purtau mireasma mirului ceresc care îi însoțește pe purtătorii de Dumnezeu și așa s-a despărțit Verginica de poporul său și s-a dus la Tatăl.

[388] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 214
[389] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 254
[390] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 261

*

Și am așezat în cartea aceasta până acum istoria lui Verginica pe pământ, până la suirea ei la Tatăl, iar acum: viața ei cea din cer.

Trecuse un an, și a trimis Tatăl pe îngerul Său și a luat-o la cer pe Andreiana mama ei la vârsta de 96 ani, după ce vreme de douăzeci de zile a stat ea fără de cunoștință, când deodată s-a deșteptat, s-a înseninat, și cu o mare fericire în glas striga cu dor și cu putere de suflet, striga numele lui Verginica: „Gigică, mămică, Gigică!", așa cum îi spuneau ei mama și sora și creștinii toți, și, stând cu mâinile întinse strigând, a fost slobozit sufletul ei, înfățișându-se amândouă înaintea Tatălui, căci a trimis-o Tatăl întru întâmpinarea mamei ei, și a trimis apoi duhul ei lucrător pe pământ în mijlocul poporului rămas, așa cum Domnul vestise adesea în cuvânt și spunea poporului Său:

„... Copilaşii Mei, vorbesc prin gura acestei fiinţe. Fiţi treji şi nu-L judecaţi pe Dumnezeu, căci cine judecă judecat va fi, şi dacă nu va mai fi această fiinţă Dumnezeu va grăi prin rămurică de copac, va grăi prin piatră, dar nu uita că pământul se vindecă prin suferinţă. Dumnezeu a făcut această lucrare să fie veşnic lângă tine, că mulţi creştini zic: „Dacă Dumnezeu lucrează de atâţia ani de zile prin această fiinţă, de ce mai are suferinţă?"[391] *(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 august 1979)*

Verginica s-a arătat apoi în vis lui Lelica și i-a spus să se ridice la treabă, să lase totul ca s-o ajute să-și poarte pe mai departe misiunea, ea din cer, iar Lelica de pe pământ, și apoi i-a spus Lelicăi să-și ia caiet și creion și să scrie tot ce îi va da ori de câte ori va fi strigată, să lase lucrul și orice îndeletnicire ar avea și să scrie cuvintele ei și să fie date păstorilor ca să hrănească ei poporul rămas.

Și așa s-a născut o poveste frumoasă, viața cea din cer a lui Verginica și lucrarea ei, căci cele două mlădițe din aceeași rădăcină uneau cerul cu pământul într-o lucrare cerească și s-a dezlegat atunci taina fotografiei.

[391] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 258

Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria-Lelica[392] -1982

„... Iată ce îmi zice Domnul: „Du-te, Verginica, du-te, că au intrat lupii în oile tale. A intrat lupul pierzării în oile tale cele mai apropiate de casa ta, la care te-am trimis în tot timpul să le binecuvintezi, să le mângâi, să le sfinţeşti hrana pe care o mănâncă, şi ele ce fac pentru tine şi pentru Mine? Of, pierd ce au sus pregătit! A intrat vrajba, lăcomia şi invidia, care distrug lumina şi credinţa.“

Of, Daniele şi Cristea, veniţi în ajutorul oilor mele! Nu le lăsaţi să piară, să piardă lumina tocmai acum când mai e un pic. Un pic mai e.

Lelica, spune-le să te creadă că eu le vorbesc, eu, mămica lor, păstorul care le-am păstorit atâta vreme cât am stat în trup, şi mi-e teamă că vă pierd tocmai acum. Nu v-am părăsit. Mereu vin şi vă cercetez şi vă binecuvintez masa şi casa şi pe toţi. Luptaţi-vă să înmulţiţi turma, nu să pierdeţi şi din cele care sunt.

... S-au înrăit de tot vrăjmaşii poporului meu şi vor să mi-l înghită. Toţi lucrează să nu mai poată poporul creştin nici rugăciunea s-o facă. A ajuns poporul Domnului să-şi facă rugăciunea pe furiş, de frica vrăjmaşului.”

Cuvântul sfintei Virginia din 23 ianuarie/5 februarie 1982

„... O, România, România, ţară sfântă! Eşti scrisă de Domnul în Cartea Vieţii cu litere de aur. O, conducător al României, te iubeşte Domnul într-un fel, că iubeşti munca şi pacea, dar ce faci cu poporul pe care îl conduci fără frică de Dumnezeu şi fără frică de sfârşit, şi în marele desfrâu?

Poporule creştin-ortodox care mai ai milă de Creatorul tău, roagă-te la fiecare rugăciune a ta şi pentru ţara ta, şi pentru conducătorul ei, şi pentru poporul fără Dumnezeu. Cine vrea şi iubeşte pe Domnul, să vină după El şi să-L urmeze aşa cum cere Domnul. Cine vrea să vadă fericirea, să sufere pentru Domnul.”

Cuvântul sfintei Virginia din 9/22 februarie 1982

„... Iar am venit. Nu mai am răgaz. Alerg în fiecare noapte să-mi ocrotesc oiţele, să-mi ocrotesc casa mea şi copilaşii mei. Of, ce durere mare aş avea dacă aş pierde pe cineva din turma mea şi din casa mea!

[392] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, Bucureşti, 2009, pag. 273-278

Ca o cloşcă bătându-se cu uliul să nu-i ia din pui, cum e câinele ciobănesc care-şi ocroteşte turma de oi şi se zbate cu fiarele să nu-i ia din oi, aşa şi eu mă zbat să nu-mi pierd copilaşii.

Aceste cuvinte să meargă spre toţi cei care au auzit lucrarea şi m-au cunoscut şi m-au iubit.

Am o singură soră, necăjită pe pământ. Cât am fost eu cu ea am ajutat-o trupeşte. Acum vreau să-i dau ajutorul cel scump şi sfânt, dacă mă ascultă."

Cuvântul sfintei Virginia din 7/20 martie 1982

„... Vă aduc de sus o binecuvântare sfântă şi o dulce sărutare de mamă pentru copilaşii mei, pentru scumpă turma mea de oiţe. Am venit să vă bucur, nu să vă întristez. Am venit să vă spun un cuvânt scump şi sfânt, şi vă rog să-l împliniţi. Cercetaţi-vă hăinuţa şi inima ca să nu aveţi nimic neplăcut Domnului. Feriţi-vă de tot ce este rău, că nu vreau să vă pierd, că e gata, scumpii mei, să sune trâmbiţa şi să vă adune mama, iar voi să fiţi uşori ca să vă pot sui sus, acolo unde doriţi şi doresc şi eu, dar vă spun cu mare foc: cel mai mare păcat care îngreuiază trupul, şi nu încape cu cerul, este ura şi invidia. Oiţele care nu se iubesc, care nu se ajută una pe alta, care se împung în loc de iubire sfântă, acelea nu încap cu cerul, şi vor plânge amar.

... Cu foc vă spun: acest acoperământ al meu este şi va fi de nezdruncinat, de neclintit. Aici va aduna Domnul toate oiţele care-L ascultă şi vor fi ferite de cele ce vor veni peste lume, aşa cum a adunat pe Noe în corabie cu toţi ai lui. Acest acoperământ să-l aveţi în suflet ca pe cel mai scump loc, pentru că a fost în el lucrarea Domnului, şi va mai fi pentru oiţele care ascultă.

... O, scumpe oiţe, nu mai sunt în trup ca să mă vedeţi şi să mă auziţi, şi nici atunci nu-mi dădeaţi ascultare după voia Domnului. Acum tot eu sunt, tot această lucrare este, şi puţin va mai fi şi se va termina cu toate.

O, scumpii mei, sunt eu, un sufleţel care răzbate văzduhul zi şi noapte, un sufleţel al unei mame care şi-a lăsat puii pe pământ şi se zbate pentru ei şi le aduce hrană să-i mai hrănească puţin, până va veni ziua cea scumpă, dar copiii, cum sunt copiii rămaşi singuri, îşi fac de cap, în loc să asculte de mama lor, care le vrea binele şi fericirea."

Cuvântul sfintei Virginia din 2/15 aprilie 1982

„... O, scumpi păstori pe care v-am lăsat să păstoriţi turma mea de oi, fiţi cât mai blânzi cu oile aşa cum este şi Domnul şi daţi-le cuvinte

dulci şi mângâiere şi ridicaţi-le pe cele căzute, nu le lăsaţi să piară, că multe oiţe mai mult se depărtează de lucrare. O, vorba dulce mult aduce. O, de m-aţi vedea cât sunt de zdrobită şi de disperată din pricina oilor care nu mă ascultă! Întrebaţi pe lelica mea, că ea mereu mă vede. Sunt aşa cum mă vedeaţi, zdrobită de dureri, cerând milă de la Domnul să-mi aline durerile. Aşa sunt şi acum, şi cer milă de la oi ca să mă asculte.

... Cine are urechi de auzit, să audă, şi cine are inimă pentru Domnul, să înţeleagă. Domnul a oprit căsătoria pentru că nu mai e timp de întinare şi de pofte trupeşti, dar luaţi bine seama că sunt între voi lupi îmbrăcaţi în piei de oi."

Cuvântul sfintei Virginia din 18 aprilie/1 mai 1982

„... O, iubite oiţe, iubitul meu popor, această fiinţă prin care Domnul mi-a dat voie să înaintez lucrarea Lui prin ea, nu este alta decât surioara mea, lelica mea, iubită de mine. Ne-am iubit, ne-am ajutat una pe alta cu ce am putut. Amândouă am avut o viaţă necăjită pe pământ din pricina suferinţelor mele grele, şi vreau s-o fac şi pe ea fericită dacă va asculta să facă voia Domnului şi să hrănească oiţele mele cu hrana pe care i-o dau eu."

Cuvântul sfintei Virginia din 26 aprilie/9 mai 1982

„... Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi!". Numai prin cântare pot vesti pe surioara mea când vin la ea."

Cuvântul sfintei Virginia din 27 aprilie/10 mai 1982

„... Acest acoperământ al meu, unde v-am lăsat eu, este şi va fi ca un obiect sfânt în care Şi-a făcut Domnul lucrarea, şi vă va fi de mare folos, aşa cum i-a fost lui Noe corabia, dacă veţi lucra după voia lui Dumnezeu."

Cuvântul sfintei Virginia din 7/20 mai 1982

„... Vai de preoţii care nu îndrumă poporul după datina şi voia Domnului, căci obiceiurile de azi duc la iad şi poporul şi păstorul care nu a păstorit poporul aşa cum trebuie."

Cuvântul sfintei Virginia din 13/26 mai 1982

„... Eu sunt, scumpii mei. Trâmbiţa care a sunat odinioară sună şi acum. Mă trimite Domnul nu ca să vă piardă, ci ca să fiţi ai Lui pe veci. De ce nu trimite şi satana un muritor din iad ca să spună la lume să nu mai facă relele cu care ajunge la iad? Satana dacă ar avea putere ar

duce toată suflarea de pe pământ la iad, dar vouă vă trimite Domnul trâmbiţa Lui ca să vă întărească. Fiţi treji!"

Cuvântul sfintei Virginia din 17/30 mai 1982

„... Mă trimite Domnul din înaltul cerului şi răzbat văzduhul zi şi noapte să vă ocrotesc, să vă hrănesc cu hrana cea mai scumpă, adusă nu de pe vâlcele sau de pe drum, din ţărână sau din lume, ci adusă de sus, de la Domnul. Trâmbiţa Lui este să-i sune poporului Domnului să Şi-l pregătească Domnul pentru viaţa de veci."

Cuvântul sfintei Virginia din 22 mai/4 iunie 1982

„... Să nu mai ziceţi „Nu cred până nu văd", că niciodată nu veţi vedea. Cel ce nu vede şi crede, acela va vedea şi pe Domnul şi toată slava Lui, şi pe cine s-a luptat pentru El.

... Să vă intre în inimă şi să nu mai staţi la îndoială. Daţi-vă bine seama, că eu puteam să înaintez lucrarea Domnului printr-un suflet care cunoştea Scriptura, şi atunci aţi fi zis că le ia din Scriptură şi vi le scrie. De aceea am ales pe lelica mea, că ea nu ştie decât ce-i dau eu. Alerg după ea şi o aştept, o urmăresc pas cu pas, şi îi dau şi crezământ, că-mi spune mereu că n-o mai trage inima să-mi scrie ce-i dau eu, că vede şi ea ceva, şi mai primeşte şi înfruntări, parcă le-ar lua de pe drum sau din vâlcele. Poporul meu, copilaşii mei, vă spun că sunt trâmbiţa Domnului, nu altceva. Puţin va mai suna şi se va termina, şi atunci vor vedea şi cei ce au ascultat şi cei ce nu au ascultat, şi cei ce au primit şi cei ce nu au primit."

Cuvântul sfintei Virginia din 24 mai/6 iunie 1982

„... O, cât de bucuros este Domnul că a găsit acest mijloc ca să folosească trâmbiţa Lui de odinioară pentru puţină vreme ca să-Şi hrănească şi să-Şi pregătească poporul cel iubit."

Cuvântul sfintei Virginia din 25 mai/7 iunie 1982

„... Păstoraşi ai oilor Domnului, nu mai vin cântând ca oarecând, ci vin plângând şi oftând. A sosit timpul, iar plânsul şi cuvântul Domnului nu-şi mai vede rodul. În zadar răzbat văzduhul zi şi noapte ca să-mi pregătesc poporul pentru fericire, nu pentru osândire. O, credeţi că Domnul mă trimite cu basme şi poveşti, de nu vreţi să luaţi aminte?"

Cuvântul sfintei Virginia din 29 mai/11 iunie 1982

„... Scumpul meu popor şi scumpii mei copilaşi şi scumpii mei vecini, nu mă vedeţi, nu mă auziţi, că răzbat văzduhul ca o săgeată de la

pământ la cer şi de la cer la pământ, şi nici nu mă simţiţi când vin şi vă mângâi şi vă binecuvintez cu binecuvântare sfântă şi vă cercetez pe fiecare cum trăiţi. O, nu vă lăsaţi biruiţi de nici o ispită a satanei, că mai avem un pas. Sus crucea! Cu lacrimi de foc vă spun mereu: nu daţi înapoi! Hai înainte cu Domnul, că mai avem un pas, şi punem crucea sfântă a Domnului în vârful Golgotei!"

Cuvântul sfintei Virginia din 2/15 iunie 1982

„... Păstraţi cu sfinţenie locaşul Domnului când mergeţi la biserică, fiindcă lumea întinează biserica. La biserică vin femei îmbrăcate în lux şi în pantaloni, vopsite şi cu capul gol, şi mai sărută şi chipurile Măicuţei Domnului şi ale Domnului şi ale sfinţilor, şi mai rău se osândesc. O, oameni ai lumii, faceţi crucea dreaptă, nu în bătaie de joc! Degeaba veniţi, degeaba vă rugaţi aşa. Cu aşa închinăciune strâmbă Domnul mai rău Se răneşte."

Cuvântul sfintei Virginia din 7/20 iunie 1982

„... Luaţi aminte la aceste scumpe învăţături de mamă, pe care vi le spun cu lacrimi de foc, că numai lelica mea mă vede cum apar în faţa ei şi o pun mereu să-mi scrie tot focul ce mă arde. Vede Domnul că acei copii rămaşi fără mamă şi fără învăţăturile cele scumpe îşi fac de cap, şi a găsit Domnul la repezeală acest văsuleţ crescut dintr-o rădăcină cu mine. Am fost două surori ca două flori într-o rădăcină, şi am fost de mici rămase fără tată, fără sprijin, decât cu mămica noastră. Scumpii mei copilaşi vecini, iubiţi-vă ca fraţii şi ca surorile duhovniceşti, nu ca fraţii lumeşti. Iubiţi-vă şi ajutaţi-vă unii pe alţii şi fiţi cu milă unul de altul. Nu fiţi nepăsători, ca nici Domnul să nu fie nepăsător la rugăminţile fiecăruia."

Cuvântul sfintei Virginia din 10/23 iunie 1982

„... Lelica mea, trezeşte-te şi mă vezi, că am venit şi vin mereu, dar nu mai am mult de venit, mai am un pic, mai am un pas. Serveşte-mă, lelica mea, că mă serveşti în binele tău şi al poporului şi al tuturor celor care mă ascultă şi mă primesc. Cel care m-a primit, să mă primească mai departe, că nu se va înşela, şi mult va folosi. Tot poporul care are urechi de auzit, să audă, că nu mai e timp să stai la îndoială. Cine alege fericirea, pentru vecii vecilor o alege. Cine alege neascultarea, iar, pe vecii vecilor o alege, că se va închide uşa şi va rămâne pe afară.

O, poporule al Domnului, tinerii mei din turma mea, vă roagă Domnul să nu vă supăraţi pe El că v-a oprit căsătoria, că v-a oprit acum când e gata să vă dea răsplata ca să fiţi ai Lui, ai cerului, şi nu ai iadului. Răs-

pândiţi această hrană la toate oile care sunt câştigate prin trâmbiţa Domnului, că mai sunt oi care nici nu ştiu că S-a întors Domnul înapoi la ei ca să-i pregătească pentru fericire.”

Cuvântul sfintei Virginia din 12/25 iunie 1982

„... Scumpul meu popor, pregăteşte-te iute, nu mai sta. Te cheamă Domnul să-ţi dea ceva ce n-ai avut în viaţa ta. Poporul meu, fericirea cea veşnică pe care o dă Domnul poporului iubit este scumpă, dar nu se cumpără cu bani; se cumpără cu ascultarea învăţăturilor sfinte. Nu râvniţi la lumea care trăieşte în marele desfrâu, cu toate poftele ei şi ale satanei. O, vai şi amar, că nu ştie această lume ce o aşteaptă şi cum va plăti acest desfrâu pe care-l trăieşte! Nu mai are cine să vină lumii în ajutor, căci cine este astăzi la putere, îi spune că nu este Dumnezeu.

... Poporul meu iubit, oile mele din toate colţurile care aţi avut parte de lucrarea Domnului de altădată, vă strigă Domnul şi vă cheamă să vă treziţi, să vă adunaţi şi să vă îndemnaţi, că uite, Domnul v-a luat trupul cu lucrarea de altădată, că era plin de dureri şi suferinţe, dar v-a trimis duhul cu lucrarea înapoi.”

Cuvântul sfintei Virginia din 27 iunie/10 iulie 1982

„... Am băgat de seamă că vi se pare amară hrana mea. Văd că nu vă mai place a mânca. O, cum nu vreţi să luaţi aminte să mă ascultaţi? Domnul pentru asta a slobozit trâmbiţa Lui iară pe pământ, pentru ca pe poporul Lui să-l pregătească în aşa fel să nu aibă parte de înfricoşata judecată.

Ştiţi cum să vă fie cuvintele? Dulci ca mierea, şi să vă uniţi şi să vă iubiţi ca albinele în stup cum lucrează ele şi muncesc şi aleargă toată ziulica din floare în floare, şi din munca lor iese numai unire şi dragoste. Fii deosebit de lume, şi la purtare şi la cuvinte şi la post şi la hrană, fii deosebit cu totul de lume, ca să te cunoască Domnul când va veni să aleagă oile din capre şi neghina din grâu.

... O, zice Domnul: „Verginico, vei merge înapoi pe pământ şi întăriivoi trâmbiţa Mea prin mlădiţa crescută dintr-o rădăcină cu tine, pentru pregătirea poporului pe care l-ai câştigat.“

Cuvântul sfintei Virginia din 19 iulie/1 august 1982

„... O, sătuţul meu natal unde m-am născut şi am crescut, unde în căsuţa mea mică şi săracă am împlinit ceea ce Domnul mi-a dat să împlinesc! În această căsuţă săracă a fost începutul suferinţelor mele, a fost începutul lucrării Domnului, şi care nu se uită niciodată. Şi în acest

sătuţ al meu natal am o mânuşiţă de oiţe şi neamuri şi consăteni ai mei iubiţi, la care mă trimite Domnul să-i trezesc la viaţă, să-i trezesc din somn. O, neamurile mele, mânuşiţa mea de oiţe, consătenii mei, deschideţi ochişorii şi deşteptaţi-vă la viaţă. Sună trâmbiţa Domnului, de deşteptare şi de pregătire sună pentru tot poporul iubitor de Dumnezeu. A venit Verginica. V-a părăsit cu trupul numai, dar cu duhul este vie şi răzbate văzduhul zi şi noapte, trimisă de Domnul să sune trâmbiţa de deşteptare şi de pregătire a poporului pe care l-a câştigat prin lucrarea ce s-a lucrat prin ea, că zice Domnul: „Cel ce Mă iubeşte pe Mine şi face voia Mea, deşi va muri viu va fi şi va trece prin moarte la viaţă veşnică şi fericită." Acum vine vremea de pe urmă şi nu mai ai timp, tânărule, să îmbătrâneşti ca să te pocăieşti. O, tânărule, pregăteşte-ţi hăinuţa. Haideţi la Domnul acum, când vă cheamă El! Lepădaţi haina omului cel vechi, şi îmbrăcaţi haina omului cel nou. Nu vă lăsaţi biruiţi de poftele trupului şi de satana, ci trăiţi puţinelul timp care mai e şi după voia Domnului. Căutaţi pe Domnul acum, când sunteţi pe pământ şi în trup. Dincolo de mormânt nu mai ai mântuire şi te aşteaptă judecata."

Cuvântul sfintei Virginia din 21 iulie/3 august 1982

„... Trăiţi în vremea de pe urmă. Bate prăpădul la uşă. Nu mai poate Domnul răbda, şi nici pământul suporta această lume vremelnică şi rea. O, plânge pământul şi strigă la cer să-l spele Domnul mai curând, mai curând: „Mi-e dor, Doamne, mi-e dor să vină pe pământ mai curând o turmă şi un păstor!"

... O, poporul meu, oile mele scumpe, turma mea, deschideţi-vă inima şi ochişorii şi staţi de vorbă cu Verginica cea de odinioară, care a trecut prin moarte la viaţă veşnică şi fericită."

Cuvântul sfintei Virginia din 25 iulie/7 august 1982

„... Priveşte Domnul pe pământ, şi ce vede Se înspăimântă, că aleargă satana ca un balaur şi zice că a ajuns el stăpân peste toată suflarea. Şi zice Domnul: „Orice gard fără proptea putrezeşte şi se prăbuşeşte." Tot aşa şi poporul meu, dacă nu-i trimit o mânuşiţă de ajutor, un pic de proptea, se prăbuşeşte în bezna satanei. Şi iată, ăsta este ajutorul, asta e propteaua care v-a venit în ajutor. M-a trimis Domnul înapoi pe pământ la popor să-l înştiinţez, să-l pregătesc aşa cum pregăteşte mama copilul în haine de sărbătoare."

Cuvântul sfintei Virginia din 27 iulie/9 august 1982

„... Când pleci undeva sau ai plecat cândva nu te-ai îmbrăcat cu hainele şi cu toate până la piele curate? Ba ai făcut şi o băiţă ca tot omul, să fii curat, că n-ai plecat niciodată jumătate îmbrăcat curat, şi jumătate murdar. Acum de ce nu voieşti să te îmbraci curat, cu toate până la piele şi dincolo de piele? Adică să-ţi îmbraci trupul şi pe dinafară şi pe dinăuntru cu hăinuţă curată, curată, fără nici un fel de pată, că aşa te vrea Domnul, şi aşa te poate ridica sus la El."

Cuvântul sfintei Virginia din 31 iulie/13 august 1982

„... O, cât de mult doreşte sufletul care a plecat de pe pământ şi care stă la vămi şi aşteaptă să îi facă soroacele, că atunci când i se fac mai vine şi sufletul să mai vadă de unde a plecat, să mai vadă pe cei dragi, şi nu se îndură să mai plece. Scumpii mei, luptaţi-vă să vă faceţi aşternut bun pentru sufleţel, nu numai pentru trup, acolo e pe veci."

Cuvântul sfintei Virginia din 25 august/7 septembrie 1982

„... O, copilaşii mei dragi, vă spun aşa, pentru că pe toţi care mi-aţi pronunţat cuvântul „mămică" vă am ca pe copilaşii mei. Domnul nu vrea să lase pe poporul Lui să sufere ce va veni peste lume, şi aşa cum l-a scos pe Lot din Sodoma şi Gomora şi nu l-a lăsat să-l prindă focul, aşa cum l-a scos pe Noe şi nu l-a lăsat să-l prindă potopul, aşa şi cu poporul de acum al Domnului, ştie Domnul cum va lucra ca să nu-l lase să sufere ce va veni peste lumea aceasta."

Cuvântul sfintei Virginia din 30 septembrie/13 octombrie 1982

„... S-a apropiat ospăţul acestei lumi, revelionul acestei lumi, petrecerea în mare desfrâu, curvia cea mare pe tot pământul. O, cu acestea întâmpină lumea anul nou. O, ce mare curvie şi beţie în noaptea de revelion!"

Cuvântul sfintei Virginia din 18/31 decembrie 1982

Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria-Lelica[393] -1983

„... S-a umplut pământul de secte care săvârşesc fapte în afară de voia Domnului. Aceste secte care au lăsat calea cea dreaptă vor sta de vorbă cu Dreptul Judecător. Nu mai e mult, şi aceste secte care umblă pe căi rătăcite, în afară de calea dreaptă a poporului creştin-ortodox, acestea vor fi date pe faţă şi se vor numi îngerii lui antichrist."

Cuvântul sfintei Virginia din 15/28 ianuarie 1983

[393] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 278-280

„... O, poporul meu, poporul Domnului, păstorii Domnului, strângeţi oile de prin toate văile, de prin toate colţurile, şi noaptea pe furiş daţi-le câte un pic de hrană vie şi dulce.

O, Moldovo, Moldovo, mare mi-a fost speranţa în tine!"

Cuvântul sfintei Virginia din 26 martie/8 aprilie 1983

„... Domnul îmi dă o sfântă cruce în mână şi un carneţel şi îmi spune: „Iată, Verginico, îţi dau ceva care te va bucura. Această sfântă cruciuliţă este a ta. Îţi va fi armă de biruinţă ca să nu se apropie nici un vrăjmaş de tine, iar în acest carneţel vei trece toate faptele bune ale tuturor sufleţelelor care Mă iubesc în poporul Meu. Şi vei merge pe pământ, însoţită de îngerul tău păzitor, care va fi nedespărţit de tine, dar nevăzut de nimeni, şi vei suna trâmbiţa de trezire şi de pregătire, prin mâna surorii tale; tu cu gura, şi ea cu mâna să scrie; adică Duhul Sfânt va lucra prin amândouă, şi luaţi legătura cu păstorii să vă ajute să pregătiţi oile, că în curând va veni Păstorul Cel mare să le ia în primire, să le găsească gata pregătite."

Cuvântul sfintei Virginia din 20 aprilie/3 mai 1983

„... Cine nu leapădă păcatul cel greu, întinarea, acela nu-L iubeşte pe Domnul, şi nici Domnul, întinat nu-l primeşte, oricât ar fi el de iubitor de Dumnezeu, că Domnul socoteşte că nu voieşte fericirea dacă nu leapădă pata cea neagră. Asta e pata neagră, care nu se spală, nu se şterge oricât ai freca."

Cuvântul sfintei Virginia din 21 iunie/4 iulie 1983

„... Astăzi a ajuns timpul mare peste mare, şef peste şef, şi niciodată cei mari şi şefii nu vor încăpea în cer, dar cel ce va folosi plecăciunea şi se va lăsa mic, acela se va strecura pe poarta cea strâmtă."

Cuvântul sfintei Virginia din 7/20 noiembrie 1983

Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria-Lelica[394] -1984

„... Fiilor, vă mai dau o povaţă bună. Căutaţi un preot bun, sau vedeţi, poate vrea cel de aproape, dar să ia cartea cu toate păcatele şi să nu rămână nimic nespus, că orice lucru mic te încurcă, şi satana abia aşteaptă. Şi chiar dacă nu-ţi dă preotul nevoinţă fă-ţi singur, şi numai apoi să iei sfânta fărâmiţă."

Cuvântul sfintei Virginia din 30 decembrie 1983/12 ianuarie 1984

[394] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 281-284

„... Un pas mai e şi se va vedea ce va face Domnul cu poporul Lui. Îl va face să strălucească mai mult ca lumina soarelui şi îl va scoate din mijlocul lumii şi va striga la lume: „Iată, voi aţi trăit fără Dumnezeu şi plini de toate poftele, dar această mână de popor nu L-a lepădat pe Dumnezeu pentru poftele deşarte, şi a lepădat poftele pentru Dumnezeu, şi cu Dumnezeu va trăi în veci de veci, şi de toate bunătăţile se va înfrupta, şi de strugurii din via cerului va gusta, de la sădire până la cules.“

Cuvântul sfintei Virginia din 5/18 august 1984

„... Să se caute calendarele vechi ca să se vadă cum se ţin cu adevărat sărbătorile. Să vă luaţi după Ceasloave, că acelea au mai rămas după voia Domnului. În calendar scriu comuniştii ce vor ei.”

Cuvântul sfintei Virginia din 1/14 septembrie 1984

„... Am să cer cu lacrimi şi durere să mă ajute cuvântul Mântuitorului, să vină să lucreze. Am să vă dau să vorbiţi cu cuvântul Celui ce m-a trimis. Crezi, păstorule? Să văd eu atunci ce mai zice poporul. Ştiţi când? Când vor fi suflete mai multe adunate ca să nu mai poată da nimeni din colţ în colţ. Să străpungă inima fiecăruia, ca să audă pe Cel ce mă trimite. Să vedem atunci ce va mai crede.”

Cuvântul sfintei Virginia din 19 septembrie/2 octombrie 1984

Începutul grăirii Domnului prin Maria-Lelica

„... Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu, Eu sunt Domnul domnilor, Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Sufletelor neîncrezătoare, am venit să vă fac încrezătoare. Am venit să vă străpung în inimioare, că nu e cuvântul minciunii, ci e cuvântul cel puternic. Am venit să vă dau mâna să vă scot din întuneric. Sufletele Mele, cine vă face să nu vă încredeţi? Cine vrea să vă apuce?

Iată, a sosit momentul să staţi de vorbă cu Cel ce v-a trimis această rază de lumină să vă lumineze mintea şi calea. Cu foc şi durere vă spun, cu cuvânt puternic: nu mai staţi la îndoială, nu mai staţi! Întăriţi pasul!

... Toţi ziceţi că Verginica e moartă, că a murit. N-a murit, dar de vă e dor să vedeţi ce va fi ea, daţi-i ascultare. Ştiţi cum va fi ea? Mamă a tuturor creştinilor din acest popor, şi veţi fi copiii ei. Ea Mă roagă în tot timpul: „Doamne, nu mi-i lăsa, nu Te uita la ei că nu mă ascultă, nu mi-i lăsa pierzării!“ Şi pentru toată România şi pentru toată suflarea se roagă împreună cu Maica Mea. O, nimic nu e mai scump pentru Dumnezeu decât creştinul. Iubeşte Domnul creştinul ca pe biserica Sa.

... Tată, gândiţi-vă la durerile ce vor veni peste trupuri. Nu poate

omul suferi durerea de măsea, dar ce va face omul când va suferi pentru orice păcat? Lumea care trăieşte în curvie şi în beţie va trece prin chinuri şi va striga moartea, dar nu voi trimite moartea până ce nu voi spăla urma păcatului. Mă uit şi privesc peste tot pământul. Copii de-o şchioapă cu ţigara în gură. Se întrec la beţie femei şi bărbaţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 octombrie/5 noiembrie 1984

„... Nu mai călătoriţi în maşină cu suflete lumeşti, că numaidecât te aruncă în şanţ. Aceste maşini sunt binecuvântate şi nu ai voie să călătoreşti cu suflete lumeşti. Nu ştii pe cine iei în maşină. Poate acest suflet e cu satana în inimă şi te aruncă în şanţ. El nu rabdă pe copilul lui Dumnezeu şi îl aruncă şi pe cel lumesc şi pe al Domnului."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 octombrie/12 noiembrie 1984

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[395] -1985

„... De vreţi să ştiţi ce e Verginica luptaţi-vă să fiţi cu ea, că ea este cel mai apropiat duh al Meu. Ea cere binele pentru toată zidirea Mea, alături de Măicuţa Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 ianuarie 1985

„... Domnul acum lucrează în ascuns. Când poate să adune câte un suflet, în ascuns îl aduce. Nu vrea Domnul să ajungeţi pe mâna vrăjmaşilor, ci vrea Domnul să lucreze în ascuns până se va împlini planul Domnului. Să fiţi gata pregătiţi aşa cum cere cerul. Dacă se va vinde ceva, să ajungeţi cine ştie unde, gata şi Domnul cu sfârşitul, vă va băga ca pe Noe în corabie şi va da drumul sfârşitului."

Cuvântul sfintei Virginia din 7/20 ianuarie 1985

„... Începusem sădirea la via Mea şi căutam mereu muncitori pentru via Mea. Mi-am făcut o trâmbiţă pe pământ. Am căutat, am căutat, până Mi-am făcut o sumă de muncitori ai viei Mele, şi în timpul muncii la via Mea am avut acest vas prin care chemam muncitorii la via Mea, dar o parte din ei săpau pe dedesubt moartea acestui vas, şi a făcut trâmbiţa Mea să nu mai poată lucra şi am luat-o de pe pământ. Dar am întocmit minune şi trâmbiţez şi acum prin ea. Aşa am zis: „Mergi, Verginico, pe pământ, să strângi muncitorii viei Mele, să le faci chemarea, tată." Mare durere a fost pe poporul Meu de când te-am luat la cer. Până la cer a fost

[395] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 284-286

de grea despărţirea, şi am văzut durerea şi am zis: „Mergi la ei! Fă-le pregătirea, fă-le chemarea pentru cele de sus!“

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 ianuarie 1985

„... Verginica cere uneori semne pentru împotrivitori, dar apoi tot ea plânge, pentru că îi e milă. Ei îi e milă şi aşa, şi aşa; şi să-i lase şi să-i pedepsească. Sufletele ei, care sunt de un sânge cu ea, strigă la ei, şi nu vor. O, cum vor căuta-o, cum vor striga-o! Trăiesc cu nădejdea că vor scăpa prin ea, că dacă le-a citit cumva cineva le-a intrat la inimioară că şi chiar dacă nu se întorc vor avea scăpare.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 ianuarie/9 februarie 1985

„... Gheboienilor, fiţi atenţi, că în pasul în care sunteţi voi, sunteţi muncitorii viei cerului, la care aţi muncit. Dacă sunteţi şi aţi fost muncitori ai viei cerului, nu vă lăsaţi, că acum via s-a copt şi vă cheamă Domnul să luaţi parte la strugurele cel dulce, la mustul cel dulce, care va curge şi nu se va mai termina. Mulţi au fost de au muncit, şi acum îi caut, îi chem pas cu pas şi nu mai pot să îi mai aduc. A găsit Domnul pe alţii, alt popor, alţi muncitori, şi tineret, şi de toate vârstele, care n-au muncit la via cerului. Îi cheamă Domnul la înfruptat. Se mulţumeşte Domnul şi cu atât, numai să vină.

O, ce durere! Mulţi au fost, puţini au rămas. Mulţi au fost care au muncit, şi s-au dus pe apa sâmbetei. De ce? Se zice că „Au murit, nu mai sunt. S-a dus păstorul, s-a dus strigătul şi chemarea care ne chema odinioară“.

S-a dus păstorul, s-au risipit oile. A luat Domnul păstorul, că nu mai era cu putinţă de a mai lucra prin el, dar mai înainte de a o lua minunea a fost pregătită de a merge chemarea înainte. Atât au durat treptele mele: până a venit şi a început Domnul iarăşi chemarea, dar în acest timp multe oi a pierdut Domnul, pe care le mai cheamă şi astăzi, şi în loc să-i cuprindă frica de această chemare, de această minune, în loc să se umilească, stau departe. A strigat Domnul prin mine pentru popor, şi acum vrea să-i ţină până la sfârşit. Chemarea pe care a început-o este şi acum.”

Cuvântul sfintei Virginia din 28 ianuarie/10 februarie 1985

„... O, acoperământule al meu, cum ai fost când eram eu în tine, şi cum ai devenit acum! În dureri am plecat din tine, în dureri sunt şi acum, că nu mai am loc în tine, nu mai am loc unde să mă cobor. Ar fi vrut Domnul să facă din tine o adevărată corabie, ca şi corabia lui Noe.

Nu lăsaţi acoperământul meu să rămână pustiu. Nu lăsaţi pe înşelătorul să facă ce vrea el aici.”

Cuvântul sfintei Virginia din 19 februarie/4 martie 1985

„... Fiule, nu zic să nu te atingi de vin, dar bea numai un păhărel. Ce e mai mult îl aduce pe duhul rău."

Cuvântul lui Dumnezeu din 27 mai/9 iunie 1985

„... Întăriţi postul. Când e post, să fie post. Postul oglindeşte ca oglinda şi dă putere la orice pas. Ştiu că vă vine greu, că vă doboară munca, dar când postiţi Eu vă întăresc şi mai mult. Postul a suit pe sfântul Ilie cu trup cu tot la cer. Trupul care posteşte se face uşor ca un fluturaş şi vrednic de Dumnezeu, de fericire, de biruinţă în pasul spre mântuire."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18/31 iulie 1985

„... Astăzi sunt pline şcolile care pregătesc tineri să fie preoţi. De ce să fie preot? Pentru lume? Când iese preot el trebuie să se căsătorească şi nu mai lucrează ce-i dau Eu, a ajuns la hop. Preot să te duci în lume? Preoţimea M-a pus pe cruce că nu i-a plăcut cu ce am venit Eu. Chiar şi ucenicilor Mei nu le-a plăcut cu ce am venit Eu. Fiilor, nu vă îndoiţi că am coborât Eu şi n-aţi putut merge la biserică. Eu sunt mai mare decât biserica, şi tot biserică e şi când staţi de vorbă cu Mine."

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 noiembrie/8 decembrie 1985

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[396] -1986

„... O, scumpii Mei, uitaţi-vă! Privesc din cerul sfânt acest sătuţ şi colţuleţ unde Eu am coborât cândva cu lucrarea Mea. Dacă ar fi fost preţuită coborârea Mea ar fi avut acest sătuţ prilejul ca toţi locuitorii lui să aibă parte de mântuire. Dar cu ce să-i câştig? Cu ura şi cu mânia cu care nu ştiau cum să piardă acest trup prin care Eu vorbeam? Porniseră toţi cu ochi răi pe sufletele care veneau de departe şi care se fereau când veneau. Aşa ochi răi aveau, că nici ei nu preţuiau, şi nici pe alţii nu-i lăsau. Iată ce s-a întâmplat cu acest sătuţ. Era cât pe ce să-l întorc pe dos, aşa cum a zis Tatăl Meu că-i face. A rămas aproape pustiu. L-au scos pe vasul Meu de care Mă serveam şi l-au dus pe unde au vrut şi l-au chinuit. Iată că şi ei au ieşit din sat; nici ei nu mai sunt. O, mai am numai două, trei sufleţele din acest sat. Numai doi, trei mai sunt cu Mine.

Eu preţuiesc şi acum locul unde M-am coborât. Am dat cuvânt să se pună acolo un semn, semnul pe care M-am răstignit. Trimit îngeraşi din cer şi privesc acolo. E loc preţuit de Mine locul unde am coborât

[396] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 286-289

întâi. Faceţi ceva acolo, să ardă lumânări şi candelă acolo, şi vă voi scrie în cartea Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 ianuarie/2 februarie 1986

„... Copilaşii Mei, am adus aici copii din toate părţile şi am făcut aici case şi am zis să fie un loc de mare ţinută creştinească, la fel cum am făcut cu Avraam, care M-a ascultat. Avraam s-a dus acolo unde l-a trimis Tatăl Meu. Aşa şi voi, aţi venit şi aţi împlinit, şi iată, nu vă lasă în pace duhul rău."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 februarie/9 martie 1986

„... Ocrotim România. Ierusalimul cel vechi este acolo unde au fost patimile Mele cele mai crâncene, iar Ierusalimul cel nou în curând îl veţi vedea unde e, dacă vă pregătiţi. Ierusalimul cel nou este România. Judecata de apoi este în România."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 mai 1986

„... Sunt mulţi care dau bani să iasă preoţi, dar ei nu sunt vrednici să facă slujbă şi îşi bat joc de hăinuţa lui Dumnezeu. Nu mai e timp să te faci preot pe pământ, nu mai e timp, că se spală pământul. Dumnezeu te face fără bani preot."

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 septembrie 1986

„... Să nu vă supăraţi că nu vă las să mergeţi pentru preoţie. Preoţii au cumpărat preoţie pe pământ că au avut bani, dar nu mai au timp. Pe ai Mei îi face Tatăl Meu preoţi pentru împărăţia Sa.

... Copilaşii Mei, să vă spun ceva: acest duh peste puţină vreme se va întrupa iar. Trupul e acum în mormânt, aşa cum l-aţi pus. Va veni în curând vremea ca duhul să se întrupeze iar în trupul care l-a purtat, şi va face Domnul minuni mari în ochii tuturor."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 septembrie/2 octombrie 1986

„... Iată, ziulica Mea de odihnă Mi-a călcat-o în picioare. Aceasta va aduce nimicire. Pe pământ nu se mai lucrează nimic din ce voieşte Dumnezeu. Ziua bisericii a călcat-o în picioare. Când să mai meargă omul la bisericuţă?

... Tineretul de azi vrea întinare până moare. Sfârşitul e la spatele lor, şi ei se mărită şi se însoară.

... Scaunul de judecată va fi România, şi Ierusalimul cel nou se va

clădi în România. Toţi conducătorii care au vizitat România abia aşteaptă moartea conducătorului României ca să întindă de ea ca de-o cârpă, dar voi ţine în mână soarta României, iar voi să Mă ajutaţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 noiembrie 1986

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[397] -1987

„... Copiii Mei, Dumnezeu când l-a făcut pe om, cu multă grijă l-a făcut din ţărână, cum ai face o păpuşă din pământ şi din apă şi din înţelepciune. I-a suflat apoi: „Fuuu!", suflare de viaţă, şi nu i-a pus Dumnezeu nici sticluţă de gât, nici ţigară în gură, ci l-a înzestrat cu înţelepciune, cu frumuseţe, cu fel de fel de daruri. Dar iată, acum omul foloseşte deşteptăciunea şi înţelepciunea nu ca Dumnezeu, ci împotriva lui Dumnezeu. Nu e omul mulţumit aşa cum l-a făcut Dumnezeu, şi se afumă cu ţigara şi bea până-L înjură şi batjocoreşte pe Dumnezeu cu cuvinte mârşave. De ce nu întorci, fumătorule, ţigara cu focul în gură? Nu suporţi focul. Aşa nu vei putea suporta osânda judecăţii. Judecata e aici; ea va fi în România. De aceea Măicuţa Mea strigă pentru România.

... O, munca e iubită de Dumnezeu, dar nu aşa ca să te cheme la muncă sau să te duci la muncă în zilele de sărbătoare."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 februarie 1987

„... Prin nouă ţări am dat moarte peste cei mici. Ştiţi cum secer? Cu miile şi cu milioanele vin la cer. De ce? Ca să nu mai sufere cei mici prăpădul. Credeţi?

Copilaşii Mei, când veţi simţi zguduirea, să ieşiţi afară din casă şi să vă rugaţi în genunchi sub cerul senin."

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 mai 1987

„... O, dacă ar şti preoţii ce lucrez Eu pe pământ, M-ar pune iar pe cruce. Cu Duhul vine Domnul pe pământ, căci cu trupul n-am loc."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18/31 mai 1987

„... E momentul să trăieşti cu soţia ta ca şi cu o soră, că e sfârşitul şi nu mai ai loc dacă nu faci aşa."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 mai/11 iunie 1987

[397] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 289-292

„... E pământul plin de marele desfrâu, nu se mai cunoaşte care e femeie, care e bărbat, nu e nimeni mulţumit cu frumuseţea dată de Dumnezeu şi o face pe placul lui satan. Umblă lumea în pielea goală."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 iulie/2 august 1987

„... Toată omenirea de pe pământ este ca într-o pânză de păianjen a pierzării. Acest păianjen al lăcomiei umple tot iadul cu zidirea lui Dumnezeu. Pământul e îndopat până la ras de armele focului. Când vor izbucni vor întoarce pământul pe dos."

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 august 1987

„... Tatăl are grijă de unşii Săi. Comuniştii i-au scris pe comuniştii săi. Comunismul îi conduce pe comuniştii săi, iar Dumnezeu pe unşii Săi. Cine va câştiga? O, când va veni acum prima spaimă multă lume se va întoarce spre Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 august/6 septembrie 1987

„... A început Dumnezeu minunea printr-un trupuşor, şi acum o sfârşeşte printr-un alt trupuşor. Primul este acum duh călit prin moarte şi aleargă prin tot văzduhul şi strigă ca şi Dumnezeu, iar acesta pământesc, coboară Dumnezeu în el, intră ca într-o locuinţă şi Se foloseşte de guriţa ei şi strigă la creştini."

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 septembrie 1987

„... Acum numai cei care au bani să plătească ies preoţi, şi ies preoţi pentru bani, şi nicidecum pentru Mine. Viaţa lui Dumnezeu, numai preotul călugăr o iubeşte, acela mai e preot al Meu, dar şi la acela a băgat satana mâncăruri şi pofte."

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 septembrie/4 octombrie 1987

„... Tată, luaţi în inimă această minune, ca să vedeţi unde vă duce. Prin ea vă fac trecerea din omul cel vechi în omul cel nou. Tu nu ştii cum va lucra Dumnezeu, dar trebuie să ştii şi să crezi că te ocroteşte dacă eşti cu El. Ştie Dumnezeu ce face cu tine dacă eşti al Lui."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 septembrie/7 noiembrie 1987

„... Se apropie judecata, şi fiecare slujitor al bisericuţei se va înfăţişa la judecată cu poporul pe care l-a adus la lumină. Acela care are popor câştigat spre lumină va fi vrednic de lumină, iar cel pe care nu l-a durut de popor şi nu l-a adus la mântuire, nu este nici el vrednic de lumină şi va fi vrednic de dureri şi de osândă. Adevărul grăieşte Dumnezeu.

O, e plin pământul de slujitori ai bisericuţelor, dar cea mai mare parte este din cei care M-au pus pe cruce. Dar şi Dumnezeu de aceea grăieşte de spălarea pământului de tot ce e rău."

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 noiembrie 1987

„... Când vor mai fi doisprezece ani până la anul 2000 se va termina cu binele şi vor începe durerile."

Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 noiembrie 1987

La 7 ani de la plecarea trâmbiței Domnului

„... Tată, vă aduc la cunoştinţă ceva: se apropie dezgroparea trupului în care am locuit Eu. Aş vrea să fie tot poporul ca să-l privească. Dar cum? Că vrăjmaşul stă la pândă. Când o vedea vrăjmaşul atâta popor, ce va zice? Mult nu mai e şi veţi vedea-o în duh, că vrăjmaşul stă la pândă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 noiembrie/9 decembrie 1987

„... Vrea duhul cel călit prin moarte să aibă tot poporul la dezvelirea trupului. Plânge şi priveşte cu dragoste la tot poporul. Trupuşorul e aşa cum e el, dar când o intra duhul în el va străluci şi trupul ca şi sufletul."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 noiembrie/12 decembrie 1987

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[398] -1988

„... Dacă ar şti lumea ce fac Eu, din nou M-ar răstigni, căci în locul unde M-am coborât, a aflat lumea că acolo e un Prunc, dar nu ştia ce Prunc, şi a stat la pândă să-i prindă pe ai Mei şi Mi-au luat trâmbiţa şi Mi-au dus-o prin închisori, şi iată ce a mai rămas din satul acela!

... Un preot n-a ieşit din altar să pună cununiile, pentru că a ştiut că nu e fecioară, şi s-a dus peste el în altar să-l anunţe. Dar o femeie care a ştiut cum este lucrul, s-a repezit la mireasă şi i-a luat albul din cap şi i-a pus basmaua, şi atunci preotul a cununat-o. Preoţii astăzi se grăbesc şi la slujbă, şi fac ieşirea la popor ca să plece unde au ei de dus."

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 ianuarie 1988

„... O, de câte ori v-am oprit Eu plecările când am văzut cursa

[398] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 292-297

vrăjmaşă că stă în calea voastră! Când staţi în grija Mea, Eu conduc şi ocrotesc cu grija Mea.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 ianuarie/6 februarie 1988

„... De ce nu mai pot să ţin pământul? Ia omul soţie şi stă cu ea un pic şi face copii şi pleacă după alta. O, omule, cu ce te-ai ales? Cu pierzarea ta. Merge femeia la bisericuţă, merge s-o vadă lumea cu ce e îmbrăcată, merge şi face crucea strâmbă şi umple catastiful lui satana, că preotul care trebuie să-i aducă la cunoştinţă nu face nici el cruce dreaptă.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 februarie/3 martie 1988

„... Aţi pus pasul pe anii durerilor. Dacă nu crezi, vei trăi şi vei vedea. Cine nu crede până nu vede, nu ajunge să vadă.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 februarie/5 martie 1988

„... Cum aş spune Eu astăzi să lepede femeia pălăria şi pantalonii? O, decât să se lepede, mai bine dă cu piatra în Dumnezeu şi în acela care-i spune de la Mine.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 martie 1988

„... Toţi slujitorii bisericilor, de când au început să facă şcoală slujesc bisericuţa pentru pântecele lor. Unul la zece mii dacă mai e pe placul lui Dumnezeu. Am întocmit un sfat: slujitorul care se va prezenta cu popor adus la mântuire, acela va scăpa de judecată.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 martie/3 aprilie 1988

„... Ce de lume! Ce de lume! Ce de copii aleargă să se împărtăşească, de parcă ar fi Împărtăşania lapte! E vrednic de ea nu e, se duce şi o ia cu burtica plină până în ultima zi. Până în ultima zi mănânci ce-ţi place, şi ai venit la împărtăşit, dar ţine seama că n-ai fost vrednic, şi vei răspunde curând. Întâi să-ţi faci trupul curat şi pe dinăuntru şi pe dinafară, să ştergi catastiful lui satan. Şi copilul, mămicuţo, e împărtăşit, că n-a ştiut că tu i-ai dat mâncare care n-a trebuit. Dar fiecare mamă răspunde de copilul ei.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 28 martie/10 aprilie 1988

„... Câţi preoţi fac slujba până iau banii la popor, şi gata, pleacă în grabă că e meci, că au musafiri. Nu-i urâţi. Să nu ziceţi că duceţi banii la preoţi. Preotul răspunde de ban dacă nu face ce trebuie să facă din el,

iar Eu îţi scriu jertfa ta. Dumnezeu nu te învaţă să-l urăşti pe preot, că răspunde el dacă nu face ce trebuie să facă. Fiecare preot răspunde. Fiecare preot e dator ca la poporul care-l înconjoară să-i deschidă inima şi calea spre lumină."

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 aprilie 1988

„... O, copilule al Meu, nu fi deştept numai pentru lume. Dacă eşti deştept, cercetează să vezi că nu e nimic în lucrarea lui Dumnezeu ca să te ducă la pierzare, ci e ca să te ocrotească."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 aprilie/9 mai 1988

„... Dacă preoţimea ar afla ce lucrează Dumnezeu, o, ce-ar împrăştia ei pe poporul Meu! O, ce l-ar face ei praf şi pulbere!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 mai/3 iunie 1988

„... Acum, altă viaţă vine pe pământ. Vine o singură conducere: conducerea lui Dumnezeu. Vrăjmaşul lui Dumnezeu nu va mai avea urmuliţă pe pământ. El ştie, şi de aceea face prăpăd acum."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 mai/12 iunie 1988

„... De ce a întocmit Dumnezeu această minune? Văzând că vrăjmaşul a întocmit şi el ceva, ca toată zidirea să o ducă la iadul său şi nu mai are cine mai lumina pentru că toată zidirea trăieşte după placul său şi al vrăjmaşului, a întocmit Părintele cerului şi al pământului o minune, să vină în ajutorul inimioarelor care-L mai vor, să le ajute, să le pregătească, să le conducă după placul Său, pentru că vrăjmaşul a întocmit şi el în aşa fel ca tot cel ce nu vrea, să nu lase nici pe cel ce mai vrea să meargă spre lumină. Este pus ca toată zidirea lui Dumnezeu s-o facă să trăiască pe voia lui, pentru că ştie ce-l aşteaptă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 6/19 iunie 1988

„... Ţara română e cu spatele la Dumnezeu. Ţara română şi conducătorul e pentru dărâmarea templului lui Dumnezeu, dar voi vedea. Vom trăi şi vom vedea. Fiecare popor în vremea de demult când se răscula împotriva lui Dumnezeu, mânca bătaie, şi tot aşa şi acum va fi, şi veţi vedea. Profetul Ilie, care e ridicat la cer cu trup cu tot prin viaţa lui curată, a hotărât să Mă ajute pe Mine să pregătesc, să scot pe vrăjmaşul de aici, şi am să-l rog să vină să trăsnească el cu biciul lui după vrăjmaşul, şi în orice inimă îl va găsi trosneşte şi inima şi trupul. Nu credeţi?

Sfântul Ilie izbuteşte să-l scoată pe vrăjmaşul de aici, dar o să usture inimioarele dacă au ţinut pe vrăjmaşul în inimă.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 iunie 1988

„... O, de ce te uiţi cu mirare şi nu ştii ce să crezi? Ţi s-a schimbat scrisul din albastru în roşu. Eu, Dumnezeu, Care Mi-am dat viaţa pentru voi, Eu, Care am sânge în mâini şi în picioare şi în coasta Mea însângerată, ţi-am amestecat scrisul cu sângele Meu, să-Mi scrii durerea Mea cu sângele Meu.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 iulie 1988

„... Folosiţi ungerea; nu faceţi nici un pas neatins cu mir din candelă. Aveţi grijă, fiilor, nu ieşiţi afară din casă şi nu mişcaţi nimic până nu vă ungeţi cu sfântul mir, că vrăjmaşul aşteaptă să vă dărâme. Stă vrăjmaşul la pândă.

... Acum sunt bogat în milă, dar Mi-a pregătit lumea o haină a mâniei, şi când M-oi îmbrăca cu ea nu mai am milă.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 iulie/11 august 1988

„... Luaţi aminte! Se pregăteşte o încordare, o ciocnire. Văd inimile celor ce o pregătesc, văd ce voinţă au şi ce gând au. De ce credeţi că Dumnezeu strigă grăbirea paşilor voştri? Trebuie, tată, să vină ceva şi peste cei ce stau cu spatele la Mine.

... Vedeţi, fiilor, că într-o parte lucrează Dumnezeu cu cei ai Lui, iar pentru cei ce sunt cu spatele am altceva. Nu vă amestec şi pe voi în bătaia celor ce sunt cu spatele la Mine. Nu vă speriaţi; fiţi cuminţi! Vă spun în şoaptă: să nu vă lipsească niciodată rugăciunea. Rugaţi-vă să nu muşte cineva din România, iar dacă muşcă, să-l muşte pe conducătorul ei, că el a dus-o cu spatele la Fiul Meu.

Cel ce a adus comunismul în România, s-a întors cu faţa la Mine.

Conducătorul României aşteaptă ceva, aşteaptă să fie muşcat. Tată Creator, lucrează să n-o laşi pe România pradă cruzimii care muşcă din ea fără milă! Fereşte-o de oamenii cruzi să nu intre în România, că dacă intră nu ies cu mâna goală.

O, se pregăteşte o vărsare mare de sânge. ... Mulţi vor să muşte din România. Vor mulţi să-i las să intre, şi apoi nu vor ieşi cu mâna goală. Prietenii conducătorului ţării au văzut bogăţiile şi frumuseţile României şi vor să guste şi să muşte din ele.

... Măicuţa Mea este stăpâna şi cumpănitoarea acestei încordări;

şade cu mâinile întinse şi cu toată tăria ei strigă pentru România. Trebuie să-l muşte ceva, trebuie să-l muşte un şarpe pe conducătorul României. Se cere ocrotirea României, şi el habar n-are de ea. O, ce va răspunde pentru ce a dărâmat? Ce au zidit conducătorii României din trecut au zidit pentru fericirea sufletelor lor, dar conducătorul de astăzi a zidit pentru trupuri să aibă unde sta, şi a stricat bisericuţele ce s-au lucrat în trecut. Bisericuţele s-au lucrat în zilele în care trebuia să se lucreze, nu în zilele de sărbătoare. Dar zidurile care s-au ridicat astăzi în locul celor dărâmate s-au făcut în zile de sărbătoare. Iată, şi-a făcut rost de judecată acest conducător."

Cuvântul lui Dumnezeu din 15/28 august 1988

„... Iată, am adus trâmbiţa Mea la ochişorii acestui trup. Niciodată de când strig prin gura ei n-am adus trâmbiţa Mea cum am adus-o acum. Acest trup să folosească ungerea, că vrăjmaşul ar vrea s-o nimicească aşa cum a făcut cu primul trup prin care am cuvântat.

... Fiilor, dacă începe cumva ceva din semnele sfârşitului şi vă apucă pregătiţi, să nu vă speriaţi; nu se lipeşte nimic de voi. Staţi tari pe stânca cea puternică.

Vrăjmaşul nu mai are treabă cu lumea; are treabă cu ce e al Meu; aici are el munca lui. În lume nu se mai duce, în lume nu mai are ce face. O, el ştie ce-l aşteaptă, ştie că după spălarea pământului nu mai calcă piciorul lui pe pământ şi nu mai supără pe nimeni atunci.

Căutaţi preoţii cei mai buni, că nu mai găsim preoţi cu durere de durerea Mea. Unul la zece mii dacă intră în cer."

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 august/3 septembrie 1988

„... După cum v-am mai spus, se încordează acea pregătire pentru tineretul care aleargă după poftele lui. Să intre şi el un pic la durere, că l-a adus duhul rău pe placul lui, l-a adus să spună că nu mai este Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 august/8 septembrie 1988

„... Da, tată, nici peşte mare din ocean nu dau voie să mănânce la cei din pregătirea Mea, căci peştele se hrăneşte cu sânge de om. Acolo unde sunt războaie se amestecă apa cu sângele. În toate apele sunt trupuri de oameni morţi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 septembrie 1988

„... Nu luaţi altă cale, că e greşită. Aşa cum a fost calea Domnului, aşa a fost şi calea ortodoxiei.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 octombrie 1988

„... De vreţi să trăiţi pe pământ, aveţi răbdare, că spălăm pământul de toată murdăria, şi apoi vă fac moştenitori pe pământul curat, dar şi voi să fiţi curaţi. Tată, procuraţi-vă din timp hrană pentru luminiţa din perete şi n-o ţineţi aprinsă la ochii lumii. Păstraţi-o, că aceea vă aduce lumina cerului.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 octombrie/8 noiembrie 1988

„... Eu cobor cu dragoste şi cu iubire cerească în acest loc (mănăstirea Nămăieşti, n.r.), dar uite ce Mi-a băgat vrăjmaşul aici! Am pus deoparte o mare bucurie pentru ce am aici, şi uite ce face vrăjmaşul! Locurile sfinte, cuibuleţele Mele, am zis să fie punctul cel mai de preţ pentru cer. Eu vă dau din mila cerească şi părintească. Ce ziceţi? Să am încredere sau nu? Cămăruţele pe care le-aţi făcut le-aţi făcut lux, tată; lux, şi hăinuţa tot lux. La Dumnezeu nu trebuie lux. Dumnezeu coboară în sărăcie, şi bogatul zgârcit merge în iad. Ce aveţi aici!

... Se duc oamenii să vadă ce e acolo, la Ierusalim, dar Ierusalimul cel nou aici e, tată, şi veţi vedea minuni. Lumea vede Ierusalimul patimilor Mele, dar Ierusalimul cel nou e aici.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 4/17 noiembrie 1988

„... Mă ascund aici, în acest piept, şi vă învăţ din tot adâncul bunătăţii lui Dumnezeu. Nu se lipeşte de voi nici prăpădul, nici judecata. Cum ar fi cineva în fundul unui puţ şi coboară cineva o prăjină, acela se ţine strâns de prăjină şi iese. Ţineţi-vă strâns de această prăjină până veţi ajunge cu cerul sfânt, că dacă te desprinzi cazi în adânc. Aşa este ceea ce lucrez Eu azi ca să vă scap de rău. Pentru asta Mă zbat.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 noiembrie 1988

„... Preoţimea nu ştie că aici se clădeşte Ierusalimul cel nou. Acum el e ascuns; nu vreau să-l dau pe faţă. E aşa cum ai începe o casă, şi cei ce au început lucrul s-au îmbolnăvit, şi am făcut rost de alţi lucrători şi tot îl termin. Atunci n-aţi văzut că vrăjmaşul era între voi şi bătea din palme când am luat trâmbiţa Mea.

... Vine clipa să vă deosebească Dumnezeu de lumea aceasta. Tată, o să vină clipa să vă împarfumez cu miresme cereşti, să mirosiţi de la

distanţă şi voi face minuni cu voi, dar staţi de partea Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 noiembrie/6 decembrie 1988

„... Primul trupuşor prin care am lucrat, nu de preot a fost băgat în temniţă? O, şi n-a mai fost în stare să lucrez prin el, şi l-am călit prin moarte. Acum e viu şi Mă servesc de el, e duh ceresc şi are misiuni nevăzute. L-am pregătit pe cel dintr-o rădăcină cu ea şi Mă servesc de acest trup.

... Acest slujitor, Irineu, e copilul Meu, şi l-am ocrotit pe unde a fost. E slujitorul bisericuţei Mele.

O, fiule, îţi dau povaţă să slujeşti în aşa fel ca să vii cu slujba până la cer. Ţi-am purtat de grijă pe unde ai fost şi am privit cum te-ai purtat, şi te-am adus înapoi şi ţi-am făcut parte să fii în barca Mea. Când ţi-o fi dor de mângâierea Mea, să vii să ţi-o dau. Fiule, crezi că Eu sunt Dumnezeu? „Da, Doamne." Să fii iubitor de creştini, că tot cel ce-L iubeşte pe Dumnezeu iubeşte şi pe creştini. Cine îi urăşte pe creştini Îl urăşte pe Dumnezeu. Când ţi-o fi dor de mângâierea Mea, să vii după ea aici, că în altă parte n-am unde să ţi-o dau, dar să vii cu dor."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 noiembrie/7 decembrie 1988

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[399] -1989
Căderea regimului comunist

„... În toate ţările am dat câte o durere. Toate ţările au primit pedeapsa morţii. Să aveţi ochi pentru Dumnezeu să vedeţi că numai aici, în România, nu am dat. A fost ocrotită, că aici e lucrarea lui Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 28 decembrie 1988/10 ianuarie 1989

„... Cine fuge de Dumnezeu, e mort, a murit. Să plângi de milă pentru sufletul lui dacă a plecat de la Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 ianuarie 1989

„... Tată, tată, strigătul Meu va ajunge la suprafaţă, va ajunge auzit de toată România; veţi vedea cu ochii că îşi face loc să iasă la lumină. Iese Dumnezeu să lucreze lucrarea Sa. O, cât v-am condus neştiuţi de nimeni!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 ianuarie 1989

[399] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 297-303

„... Conducătorul României se crede cel mai iubit de către toate ţările, dar să ştiţi, tată, că au mare ură pe el. Se linguşesc faţă de el, dar în dos au o ură că l-ar mânca şi pe el şi ţara lui.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 februarie 1989

„... Nu mai dau binecuvântare pentru drum la Ierusalim, că dacă am dat binecuvântare Mi-am căpătat duşmani. Acolo e Ierusalimul patimilor Mele, e locul naşterii, e locul chinurilor, e locul durerilor Mele. Acum clădesc alt Ierusalim, mai de preţ, pentru bucurie, nu pentru plâns.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 februarie/4 martie 1989

„... Cobor şi Mă aciuez în acest trup, că pământul e murdar, e plin de tină şi de păcat, şi pe timp ce trece nu mai aveţi pe unde călca cu piciorul.

... Iată, v-am făcut fotografie să o am în cerul sfânt. Acum nu v-o arăt. Aţi văzut lumina care v-a învăluit? V-am făcut o fotografie.

Minune ca aceasta nu mai este alta pe pământ. Are Dumnezeu fel de fel de minuni pe tot pământul, dar ca aici, unde coboară Însuşi Duhul Celui ce Şi-a întins mâinile pe cruce, nu e. V-am spus că se întocmeşte în tot cerul sfânt o nuntă cerească. Cum într-o familie se pregătesc nişte miri cu mult timp înainte de ziua nunţii, aşa şi Eu te pregătesc pe tine, poporul Meu. Am întins mesele şi am plecat pe pământ după meseni să-i pregătesc pe voia Mea. Am şi în cer meseni. E plin cerul de meseni, dar nu intră nimeni la nuntă până nu-Mi aduc mesenii Mei de pe pământ.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 martie/2 aprilie 1989

„... S-a găsit o inimă din locul cel mai de preţ al Meu (Maria Achim, n.r.), şi nu s-a lăsat satan până nu a smuls-o ca să dea pe faţă tot ce lucrează Dumnezeu. S-a scris acolo la dosar, dar dosar s-a făcut pentru ea, şi vine la judecată cu el. Dosarul nostru e frunză pe apă. Înfierbântaţi rugăciunile, să cocoloşim dosarul. Postul şi rugăciunea te duc la Dumnezeu prin orice spini şi mărăcini.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 martie/7 aprilie 1989

„... Acest trup era să fie de mult plecat, dar i-am pus un căpătâi de viaţă ca să înrolez prin ea ce mai am de înrolat.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 aprilie 1989

„... Vine peste România ceva. Fiţi precauţi, că nu pentru voi dau dureri.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 aprilie 1989

„... Vă dau de ştire că s-au întins cursele să vă prindă, şi nu vreau. V-am ocrotit până acum. Nu vreau să vă las în cursă, căci cursele ce s-au ivit sunt grele. Anul acesta, tată, anul ce vine, vine ceva şi pentru gurile răutăţii şi ale strâmbătăţii. Iată, pentru că ei vor să pună capăt la conducerea Mea cu care vin spre voi, fac prăpăd mare cu cei ce nu Mă lasă să lucrez."

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 aprilie 1989

„... Tată, toţi iubitorii lui satan se pregătesc de arme de tot felul, dar crucea Domnului Iisus Hristos va fi arma biruinţei."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 aprilie 1989

„... O să vă vadă ochişorii când voi face strângerea, ce vor zice cei chemaţi întâi. Doi vor fi într-o casă; pe unul îl iau, pe altul îl las. Câtă plângere o să fie când or vedea! Pe Mine Mă doare de acest spate întors, dar pe ei nu îi doare că au întors spatele binelui lor. Dar vor striga cei ce îi am, şi pentru ei: „Doamne, întoarce-i şi pe ei! Dă-le un bici pe spate, să simtă usturime şi să se întoarcă de frică."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18 aprilie/1 mai 1989

„... Anul acesta va fi cum va fi, dar anul viitor va primi pedeapsă a sfârşitului, că se vor astupa gurile răutăţii. Cine nu crede, va vedea.

... Monahii, care ar trebui să fiu sigur de ei, trăiesc tot ca lumea, că lumea vizitează mănăstirile ca să se distreze, aduce mâncare şi băutură, şi beau şi mănâncă monahii Mei şi stau cu trupul pe lux şi au uitat că au un jurământ depus lui Dumnezeu. O, de la mâncare şi băutură vin toate câte sunt rele.

Rugămintea lui Dumnezeu să se împlinească iute, că vine spălarea pământului. Dacă v-ar auzi urechile strigătul pământului, e jale: „Doamne, Doamne, cum mă mai ţii aşa? Spală-mă mai curând, că nu m-ai zidit să fiu pământul lui satan."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 mai 1989

„... Se sculase peste bisericuţă cineva să scoată monahiile din mănăstiri (Iustin patriarhul, n.r.), şi iată, i-am dat o suliţă şi l-am dus în pământ."

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 mai 1989

„... Hai, de acum încolo înainte cu împlinirea, dar, ca să nu vă descoperiţi, ţineţi şi una şi alta în ochii lumii: şi stilul cel nou, dar, cu

inima fierbinte, pe cel vechi, românesc, iar pentru ceea ce s-a călcat câtă vreme s-a călcat, răspunde acela care a stricat aşezările, răspunde el, pentru că voi n-aţi ştiut până acum. Eu nu v-am adus la cunoştinţă; M-am temut să nu vă pierd, aşa cum după ce am oprit întinarea Mi-au întors mulţi spatele. Dacă v-aş mai fi spus şi aceasta mai din timp, aţi fi spus că e prea de tot. Acum, când veacurile sunt gata, ţi-am spus cum pot să te aduc lângă Mine. Că iată, postul sfinţilor apostoli pe stilul cel nou e de trei, patru zile, dar pe stilul românesc e de două, trei săptămâni. Mult va răspunde cel ce a schimbat, că iată, înainte de judecată a ajuns la rău, iar la judecată va fi să răspundă pentru atâta omenire pe care a dus-o la întuneric. Dacă vreţi să ţineţi şi stilul cel nou, Eu vi-l trec şi pe acesta, pentru ce n-aţi ţinut până acum. Daţi cezarului ce-i al cezarului, ca să nu te descoperi şi să vină împotriva ta, că dacă-i dai şi lui ce ai să-i dai, acoperi ce vrei să-I dai lui Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu din 29 mai/11 iunie 1989

„... Nu iubi carnea şi bogăţia pământească. Acestea nu ţin de căldură, că Dumnezeu iubeşte săracul şi aleargă după el. Fugiţi de carne ca de foc!

Aleargă azi tot tineretul să se facă preoţi cu seminar. Aude Tatăl multe, dar oricât ai fi de deştept, nu capătă cel deştept preoţia, ci o capătă acela care o cumpără cu bani. Şi preoţimea de azi, unul la o mie dacă intră în cer, că e pe placul buzunarului şi al familiei sale, nu să aducă popor la mântuire şi la lumină."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 iunie/3 iulie 1989

„... Am venit acum, mai înainte de spălarea pământului, cum am venit şi înaintea potopului când l-am găsit numai pe Noe şi l-am băgat în corabie şi a plutit pe deasupra. Am venit şi acum cum am venit şi înaintea focului când am trimis doi îngeri de l-au scos pe Lot. Şi acum iarăşi am venit, să vă scot şi pe voi. Dar nu oblig pe nimeni."

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 iulie 1989

„... Să fie binecuvântat acest locaş; şi trăitorii din el să fie binecuvântaţi; şi toată rugăciunea ce se ridică de aici să fie binecuvântată. Feriţi acest cuib de ochii vrăjmaşi, că Eu Mă odihnesc în acest cuib."

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 iulie 1989

„... E gata anul cu primele dureri; e gata, e în prag. Vine durerea!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 iulie/3 august 1989

„... Tată, fiţi atenţi şi fără îndoială şi fără cârtire ascultaţi această poruncă. Dumnezeu ştie de ce vă dă această poruncă. Cei ce sunteţi ai Mei şi staţi în blocuri, să vă faceţi mutarea din aceste blocuri, că în curând se vor prăbuşi şi se vor face mormane. Blocurile sunt lucrate duminica. În ele se săvârşeşte mare nelegiuire şi multă viaţă fără Dumnezeu. Retrageţi-vă şi ieşiţi din blocuri. Faceţi-vă o căsuţă aşa, după putere, cum credeţi voi că puteţi duce viaţa cu Mine."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 iulie/5 august 1989

„... Vezi, tată, ţara ta, că n-a venit nimic peste ea? Am un mănunchi de creştini în ea, şi pentru acest mănunchi de creştini preţuiesc această ţară. Acest pământ românesc a fost apărat cu sânge. Un glas din cer strigă apărarea acestei ţări. Ai să-ţi dai seama, copilul Meu, că pentru tine, ca să te pregătesc, am ocrotit ţărişoara ta."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 august 1989

„... Am coborât în acest cuib, şi ce am adus este numai pentru ce este aici. Nu voiesc să ştie nimeni de coborârea Mea aici. Mergeţi înainte, tată, cu mare ascundere, cu mare dibăcie, după cum v-am dat învăţătură, că vin mulţi şi scormonesc, dar să nu vă temeţi. Acum e vremea să-ţi faci groapă în pământ, şi acolo să te rogi, că rugăciunea ta mai ţine pământul.

În orice vreme grea veţi fi, nu lăsaţi rugăciunea ce v-am dat-o. O, dacă l-aţi vedea pe vrăjmaşul! E în stare să crape, să buşească, să trosnească în clipa rugăciunii ce o faceţi aici, dar Dumnezeu v-o păstrează ascuns, pentru că o preţuieşte. Eu am văzut ce se sapă şi ce cursă se pregăteşte. Vrăjmaşul caută acum ca chiţorlanul, pe ascuns, ca să calce peste cuibul Meu de aici, dar puterea rugăciunilor care se fac aici când dorm şi apele, îi taie puterea.

... Tată, ori de câte ori vă va fi dor de cuvântul lui Dumnezeu, cereţi la Mine, şi Eu voi coborî în acest locaş al Meu şi vă voi hrăni.

Acest trup Îmi trebuie să ajung cu el până unde vreau Eu să ajung."

Cuvântul lui Dumnezeu din 22 august/4 septembrie 1989

„... Vă dau cuvânt ceresc. Dormiţi ziua, ca să faceţi rugăciune la miezul nopţii când doarme totul. Fiilor, după ce faceţi rugăciunea de seară, odihniţi-vă, iar noaptea sculaţi-vă să-Mi slujiţi. Ce am Eu aici e pus de Mine deoparte, nu are nimeni ce am Eu aici."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 august/12 septembrie 1989

„... Dacă nu aş fi acoperit acest locaş aţi fi picat toţi în mâna vrăjmaşilor. Ţineţi-Mi-l ascuns, să pot coborî aşa cum ştiu Eu. Doar ai Mei să ştie, cei care ştiu ce lucrez Eu aici, căci ceea ce fac Eu cu voi aici are mare legătură cu cerul, dar ţineţi tainic lucrul Meu cu voi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 19 septembrie/2 octombrie 1989

„... Iată, slujitorul bisericuţei din localitatea de aici se înfoaie împotriva Mea şi a fiilor lucrării Mele, dar Eu îi voi da suferinţă şi i-o voi dubla până va ajunge cu capul la picioare. Eu i-am trimis cuvântul Meu ca să-l ridic şi să-l întăresc, dar el a luat-o pe drumul satanicesc să-Mi facă Mie rău.

... Fiilor, voi nu ştiţi, dar Eu ştiu. Satana râmă prin toate inimile, dar în curând spăl numele lui şi al iubitorilor lui. Staţi lângă Mine şi veţi vedea lucruri mari. Noe când l-am băgat în corabie n-a văzut potopul. Şi cu voi tot aşa fac. Chiar şi cutremurul de vine peste căsuţele voastre nu vi le dărâmă, că e stânca Mea puternică cu ele. Atunci veţi vedea minunea.

... Fiţi atenţi cu toţii, că vrăjmaşii vor să nimicească tot poporul lui Dumnezeu. Înapoia Mea, satano! Ce cauţi tu unde nu este al tău? Nu-ţi ajunge câţi ai adus pe placul tău?"

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 septembrie/6 octombrie 1989

„... Unde vede satana că am suflete mai bune, acolo se bagă şi el cu scula care-i vine a se potrivi. Nu e vorba de lume, ci e vorba de ai Mei, care Mă ascultă."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 septembrie/9 octombrie 1989

„... De acum încolo o să vedeţi fel de fel de semne ale sfârşitului. Aţi pus pasul pe anii sfârşitului. Lucraţi în aşa fel să nu se lipească de voi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 octombrie 1989

„... Copiii Mei, strigaţi şi spuneţi aşa: „Ocroteşte, Doamne, cuibul acesta al Tău!" O, fiilor, atât mai preţuiesc, şi locul în care am coborât întâi.

Toată îngerimea şi tot cerul sfânt este cu privirea şi cu urechea la tot ce am dat să se lucreze aici.

Începutul durerilor sfârşitului este anul acesta. Cine aleargă după Dumnezeu, va scăpa."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 octombrie/6 noiembrie 1989

„... Tată, Dumnezeu vede ce cursă a întins satana cu oamenii lui

pentru copilaşii Mei. Tată, iar vă dau cuvânt. Să ştiţi că sunteţi urmăriţi pas cu pas, şi de aceea nu vreau să vă văd prinşi, şi de aceea vă dau cuvânt de ştire că voi întoarce armele împotriva celor ce vă pândesc."
(Anunțul încordării din 16-25 decembrie 1989)

Cuvântul lui Dumnezeu din 9/22 noiembrie 1989

„... Iată ce am adus! Bucurie, în loc de plâns. În loc să plângeţi voi prin temniţe, plâng vrăjmaşii lui Dumnezeu şi ai poporului Meu, că nu Mi-l lăsau să-şi caute mântuirea. Tatăl a spulberat întunericul, burniţa şi furtuna care copleşiseră tot pământul. Iată, tată, cum s-a învârtit roata! Cursele ce au fost puse pentru voi să vă prindă i-au prins pe ei.

... Iată, copilaşii Mei, a venit vremea să vă spulber bârna de pe feţele umilite şi întristate. A sosit din cer lumina pentru voi. A sosit din cer libertatea pentru voi. V-am spus mereu că dau drumul veninului. V-am spus că M-am umplut de venin până peste pahar. A sosit clipa să vedeţi că n-a minţit Dumnezeu. Iată, acum o să vadă vrăjmaşul că s-a păcălit, căci s-a întors roata. Strigătele voastre şi ale Măicuţei Mele iată ce au adus! Vă spun cu tărie, strigătul Măicuţei Mele şi al vostru, copiii Mei, rugăciunea voastră cea de foc a adus bucuria, lumina şi libertatea de astăzi, dar nu a acelora care până mai alaltăieri strigau în gura mare: „Să trăiască partidul şi conducătorul!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 11/24 decembrie 1989

„... Nu vă mai puteam pregăti, că vă cuprinsese frica. Vă puseseră cursă. Şi iată ce a făcut Dumnezeu! Acum vedeţi, şi vedeţi că este Dumnezeu cu voi. N-a voit Dumnezeu să-l prindă vrăjmaşul pe cel nevinovat, pe cel ce-L iubeşte pe Dumnezeu, şi au fost prinşi cei fără Dumnezeu.

Nu s-au limpezit bine burniţa şi valurile vrăjmăşiei, dar spulber şi limpezesc. Vă dau drumul să aveţi dreptul la cuvânt. V-am spus că l-am luat de ajutor pe proorocul Ilie, care l-a adus pe Israelul de pe timpul lui Ahab la Mine. L-am adus şi aici în ajutor. Preoţimea era condusă de călăul omenirii, dar acum îşi aşteaptă judecata şi pedeapsa.

Scaunul de judecată va fi în România, pe care o spăl acum. Veţi vedea cu ochii şi adevărul şi dreptatea.

... Un picuţ de timp pe pământ, şi pe urmă veţi fi în cerul sfânt, adică pe pământ sfânt, că a sosit şi a ieşit la iveală ceea ce cereaţi şi doreaţi. Această rugăciune rostită de Măicuţa Mea şi prin guriţele voastre s-a împlinit, ca România să fie scoasă şi scuturată de murdăria lui satan şi de întunericul ce o copleşise.

Am văzut cursele întinse pentru ca iubitorii Mei să fie prinşi, dar Eu, Domnul, am oprit pasul tuturor şi v-am dat cuvânt să staţi cuminţi şi să înteţiţi rugăciunea, şi iată, am întors roata, ca să cadă în groapă cei ce au săpat groapa. Vă puseseră cursă.

... România, România, ţara Mea sfântă şi iubită! Ce te copleşise! Ce te păcălise!

Fiţi atenţi, că acum este prag de sfârşit de veac. România va deveni Noul Ierusalim şi veţi vedea cu ochii că Dumnezeu a fost şi este cu voi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 decembrie 1989

„... Încă mai am de măturat şi de spulberat pe vrăjmaşii Mei şi ai voştri. Strigaţi cu înflăcărare către cer. Lucraţi, că trebuie să lucraţi viu, că din piepturile voastre trebuie să se ceară şi să răsară dreptatea, şi să lumineze soarele dreptăţii pe tot pământul, şi va veni vremea să nu vă mai pitiţi cu lucrarea Mea.

... Zicea că el este Dumnezeu, el şi ai lui, şi zicea că nu mai moare, dar s-a păcălit amar. Îi venea să urle ca un leu turbat când s-a văzut prins şi condamnat la moarte. Aşa voia el iubitorilor de Dumnezeu, şi s-a întors pe el. Am întors, tată, roata pe capul lui. Voia să vă strângă pe voi la beci."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 decembrie 1989

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[400] -1990

„... Tată, acest bucheţel l-am împletit în anii întunericului, pe sub ascuns. Multe daruri veţi avea de la Mine pentru că aţi ascultat de pregătirea Mea atunci când nu a fost liberă.

... O să vină momentul să răsune văile de glasurile fiilor lui Dumnezeu.

... Se va încorda rău. Vine pe pământ o neînţelegere nemaiîntâlnită. Nu vor reuşi să statornicească libertatea şi dreptatea şi pacea până nu se va face încordare. Altfel nu se poate. Nu vă fie frică. Dumnezeu e cu voi. Urma ca după congresul lor să vă strângă pe toţi la beci şi să vă nimicească.

O, şi preoţimea va intra la murdărie de sânge. Toţi cei care voiau şi primeau conducerea tiranului vor fi băgaţi la curăţire. S-au umplut preoţii de râie. Trebuie curăţaţi. Câţi preoţi nu-i duşmăneau pe cei ce voiau să-I placă lui Dumnezeu în poporul Meu!"

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 ianuarie 1990

[400] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 303-307

„... Aud pe mulţi care zic: „Hrana nu mi-a dat-o Dumnezeu; e pe munca mea“. Puţin credinciosule, păi dacă Dumnezeu te-ar pune la pat ai mai putea munci ca să-ţi agoniseşti hrana? Când dai un cuvânt, să te gândeşti şi să nu mâhneşti pe Dumnezeu sau pe aproapele tău.

... S-a dat acum voie mamelor care nu vor să dea naştere la copii să se ducă să-i dea afară din pântece. Cine a dat această poruncă? E voia lui Dumnezeu? Dacă nu vrei copii, opreşte întinarea. Toţi copiii care se nasc peste planul lui Dumnezeu nu vor trăi, se vor îmbolnăvi de o boală necruţătoare.

Mai e un crâmpei de viaţă. Nici pe aceea să n-o trăieşti curat? Grăiesc pentru cei ce nu înţeleg, nu pentru cei ai Mei.

... Trebuie să iasă la lumină cântarea „Cu noi este Dumnezeu“. La orice rugăciune să cântaţi această cântare. Iese la suprafaţă acest cuvânt: „Cu noi este Dumnezeu“, ca să vadă toţi că Dumnezeu e cu poporul Său.

Să tragi cu arma român în român, să te omori român pe român, nu a fost niciodată. Se făcea măcel, se băteau cu turci, cu tătari, dar să te baţi român cu român, n-a fost de când e veacul românesc.

Din adâncul durerilor oftez. Oftaţi şi voi. Am mai fost îndurerat la potop când am nimicit tot omul, că era rău ca şi acum. Nu pot să mai dau potop, că M-am căit şi am zis să nu mai dau potop. Ştie sfântul Ilie ce va fi pentru curăţire.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 ianuarie 1990

„... În România va intra o curăţire, aşa cum se face în casa fiecăruia. Cum era România în veacurile trecute, de trăiau toţi după voia lui Dumnezeu? România era ca o casă cu inimi plăcute lui Dumnezeu, dar iată, acum România este la fel cum ai da o casă la nişte chiriaşi, iar ei au pângărit-o. Toţi ochişorii şi toate inimioarele să ia aminte că toţi care lucrează împotriva lui Dumnezeu nu vor mai călca pe acest pământ. România a fost în trecut pe voia lui Dumnezeu, şi acum voiesc să o aduc iar pe voia Mea. Ţărişoarele celelalte care se vor alătura cu România şi îi vor da ajutor, şi acelea vor primi ajutor de la Dumnezeu. Cine e cu ură pe România, dintre ţări, acelea vor intra şi ele la sânge şi la curăţire.

Dumnezeu vrea să iasă la lumină cu conducerea Sa. Dumnezeu vrea să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea Sa. Dumnezeu vrea o inimă şi un gând, un drum şi o lumină pe acest pământ. Cine voieşte pe Dumnezeu, acela va trăi. Cine se împotriveşte nu va mai putea. Se frământă toţi, care mai de care, să fie la conducere, dar nu vor putea nimic bun până nu va veni acela care să conducă la lumină.

... Acum Dumnezeu are un pic de lucru, ca pe ai Săi să-i pregătească şi pe vrăjmaşul să-l cucerească, şi aceasta se face cu dureri. Vreau să ies la lumină cu conducere dumnezeiască, să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea lui Dumnezeu. Până n-o ieşi conducătorul care să conducă pe placul lui Dumnezeu, nu se linişteşte ţara.

Toţi preoţii care slujesc bisericuţele pentru pântece şi pentru bani, nici unul nu va rămâne."

Cuvântul lui Dumnezeu din 30 ianuarie/12 februarie 1990

„... Dumnezeu voieşte viaţă curată în România. Dumnezeu curăţă pământul ţării româneşti. Dumnezeu, cu puţinul Său popor curat, va birui. O, nu Mă voi astâmpăra până nu o voi aduce pe România pe placul şi pe voia Mea. Nu Mă voi astâmpăra până nu-l voi aduce pe conducătorul României, iar el să fie pe voia lui Dumnezeu şi să-Mi scoată poporul român la lumină şi la mântuire. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu turma Mea cea mică voi fi biruitor, şi toţi ochii vor vedea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 13/26 februarie 1990

„... Să ştiţi că orice rugăciune pe care o înălţaţi aici ajunge până la altarul cerului, şi ceea ce lucraţi e de mare preţ la Dumnezeu. Pentru bunul acesta cobor, pentru bunul acesta pierd vremea.

... Până nu va fi la patriarhie conducător pe placul lui Dumnezeu, nu e pace. O, fiilor, feriţi-vă de preotul acesta, că în curând fac Eu ce fac cu el. Ori îl îmblânzesc pe placul Meu, ori îl scot din altarul bisericii.

... Îmi fac cărare să ies cu cuvântul Meu la lumină. Pentru ce să ţin pământul? Pentru acela care are ură pe Dumnezeu? Aţi văzut, în ziar scrie puţin, puţin despre Dumnezeu. Totul e freamătul lor, e cuvântul lor. Fiecare se face stăpân pe ce are el."

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 februarie/5 martie 1990

„... Văd o întrebare în voi pentru zilele de marţi şi de joi, între Paşti şi până după duminica tuturor sfinţilor. Vă întrebaţi dacă se lucrează sau nu în aceste două zile. Tată, Eu nu v-aş fi oprit să lucraţi în aceste două zile, dar iată, sfântul prooroc Ilie dă de veste poporului său să nu se atingă de ele, pentru că le-a ales să-şi verse focul pe cei răi care nu le ţin nici pe acestea şi nu ţin nici sărbătorile bisericii şi merg la coasă şi la sapă şi la cusut şi la spălat. Eu vă dau spor şi ajutor să vă scoateţi paguba de timp pentru zilele acestea; vă dau ajutor în zilele celelalte. Nu vreau să văd un copil de al Meu trăsnit sau în altă durere pentru neas-

cultare. Aţi văzut când îşi lasă sfântul Ilie mânia şi biciul pe cer, nu ştie lumea unde să se bage.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 aprilie 1990

„... Toţi se luptă să ajungă la înălţime, dar nimeni nu va învinge. Dumnezeu va scoate la lumină lucrarea Sa, şi atunci vă veţi încrede în cuvântul Meu. Ies la lumină cu acest strigăt, şi mulţi din lume se vor întoarce la Mine. Mă lupt să aduc cuvântul Meu la suprafaţă ca să-l audă şi cei ce nu l-au auzit. Cu durere dau orice cuvânt. Fiilor, vă feresc până va veni libertatea deplină, şi atunci nu ne mai ferim de nimeni.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 3/16 mai 1990

„... Ajutaţi-Mă să am şi Eu o mână de popor. Nu pot să aduc din cer să moştenească pământul. Nu. Ei moştenesc cerul, iar voi dacă veţi moşteni pământul aveţi legătură cu cerul. Cuvântul care spune: „Fie, Doamne, voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ”, înseamnă un popor de pe pământ ca şi cel din cer. Nu ştiţi cum va lucra Dumnezeu când va fi înnoirea. Sunteţi datori să fiţi împlinitori, ca să fiţi poporul lui Dumnezeu şi moştenitorii pământului.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 iunie 1990

„... Când am văzut că nu se mai poate face nimic, căci voia conducătorul României să facă nimicire peste poporul Meu şi peste locaşul Meu şi al cuvântului Meu, gata, i-am rupt piedica vieţii şi l-am scos afară. Aşa voi face cu toţi duşmanii acestei lucrări.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 12/25 august 1990

„... Poporul Meu, fii strâns unit într-o inimă şi într-un gând. Ascultarea pe care v-o cer este o punte de trecere. Turma aceasta pe care o pregătesc va moşteni pământul după spălare, va fi grădina Edenului. Pe Mine M-au aşteptat piroanele în mâini şi în picioare, dar pe voi vă aşteaptă coroniţa, şi, la nunta Mea cu voi, tot cerul.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 20 august/2 septembrie 1990

„... Pe timp ce trece voi lucra cu dibăcie să scot fântâna Mea de miere la iveală şi la lumină şi să-i ospătez din ea pe cei care mai vor şi mai preţuiesc.”

Cuvântul lui Dumnezeu din 25 august/7 septembrie 1990

„... Am aici pe cineva de mare preţ, pe cineva care preţuieşte conducerea Mea, lucrarea Mea, cu toată inima. Iată, îi dau cuvânt şi ajutor

puternic, că vreau să-l sui la înălţime, ca să-Mi poată împlini dorinţa Mea prin cuvântul Meu şi să-Mi poată ridica biserica pe piatră. O, de aceea am tăiat Eu firul vieţii celui fără Dumnezeu. Acolo voia el să-l bage pe poporul lui Dumnezeu, şi acolo a intrat el."

Cuvântul lui Dumnezeu din 26 august/8 septembrie 1990

„... Adunaţi, tată, toate vreascurile tuturor clevetitorilor şi ale împotrivitorilor şi ale celor ce vă urăsc şi vă grăiesc pe voi de rău, că sunt vreascuri. Puneţi-le pe focul pe care-l lucraţi, ca să se coacă mărul. Aceasta Îmi este aşteptarea: coacerea mărului."

Cuvântul lui Dumnezeu din 16/29 octombrie 1990

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[401] -1991

„... Şi voi aduce Noul Ierusalim şi Noul Canaan, şi toţi vor trăi viaţă fericită sub conducere dumnezeiască. Veţi vedea mari minuni, veţi vedea îngeri şi feţe cereşti dând slavă Preasfintei Treimi, împreună cu cei curaţi de pe pământ."

Cuvântul lui Dumnezeu din 23 decembrie 1990/5 ianuarie 1991

„... Copilaşii Mei, lucraţi cu îmbărbătare şi nădejde. Eu sunt cu voi şi între voi. Fiţi cu inimile înflăcărate de iubire dumnezeiască şi nu daţi voie la nici un gram satanicesc să vă strice liniştea. Eu voi lucra rapid şi voi ieşi la lumină şi la văzul tuturor cu viaţa şi cu munca voastră, care a fost împroşcată şi batjocorită şi pândită. Va pune Dumnezeu stăvilar şi oprire la toate, şi toţi cei ce au batjocorit vor face ochii mari şi se vor căi şi vor ajunge cu frunţile la degetele picioarelor şi vor vedea ce face Dumnezeu cu voi. Voi lucra pentru voi Eu, Cel ce grăiesc. Voi lucra cu putere şi cu grabă să ridicăm locaş de închinăciune şi de rugăciune."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 iunie 1991

„... Fii atent, copilul Meu, că în curând nu vei mai avea împotrivitori, şi toţi te vor îmbrăţişa. Veţi vedea curând că Dumnezeu va ieşi la lumină, iar cei ce Mi-au întors spatele se vor căi."

Cuvântul lui Dumnezeu din 8/21 noiembrie 1991

„... Voi lucra ca în toată România să se respecte sărbătorile pe ca-

[401] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 307-308

lendarul românesc. Sunteţi români şi nu germani. Nu ştie nimeni, decât Dumnezeu, că acela care a făcut această schimbare este în focul iadului. De atâta timp, de la această schimbare şi până acum, toate sărbătorile româneşti se calcă în picioare şi sunt ţinute pe stilul nou, dar nici acelea nu se mai ţin."

Cuvântul lui Dumnezeu din 10/23 decembrie 1991

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[402] -1992

„... Ce este al Meu nu trebuie să se frământe să priceapă ceea ce vine. Lăsaţi lumea să se priceapă pentru ceea ce vine, iar cel ce este al Meu să se priceapă la ceea ce are de împlinit."

Cuvântul lui Dumnezeu din 21 august/3 septembrie 1992

„... Iată, anunţ lumea. Cine are urechi de auzit, să audă: cine nu se desparte de carne în viaţa pământească nu va avea parte de sânul dumnezeiesc şi nu va intra la masa cerească întinsă în aşteptarea moştenitorilor, căci a venit vremea pregătirii începutului şi sfârşitului."

Cuvântul lui Dumnezeu din 24 septembrie/7 octombrie 1992

„... Şi mai grăieşte Dumnezeu despre episcopul lumii din cetatea Târgovişte: n-a fost al Meu, nu M-a ajutat pe Mine, Dumnezeu, cu nimic. Nu M-a ascultat cu nimic, nu M-a cunoscut, nu M-a primit cu nimic. N-a primit. Am fost luat în batjocură pentru el. A aplecat urechea la planurile şi bârfele lumeşti. A fost episcopul lumii, a fost oaie îmbrăcată în piele de lup. Ar fi mâncat oile lui Dumnezeu, aşa ură are el pe oile Mele, pe poporul Meu cel sfânt. Râde de Mine, râde de poporul Meu. O, dar Eu vă spun: râde de el; de el şi de turma lui, căci turma Mea e a Mea."

Cuvântul lui Dumnezeu din 1/14 octombrie 1992

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[403] -1993

„... Vă dau cuvânt de ştire că voi coborî îngeri din cer cu făclie aprinsă şi va pune foc la toate capetele goale ale femeilor, că nu se mai ştie care e femeie şi care e fecioară."

Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 iulie 1993

[402] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, Bucureşti, 2009, pag. 308-309
[403] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, Bucureşti, 2009, pag. 309-310

„... Nu te teme, Noule Ierusalime! Dacă nu te iubesc vecinii te iubesc străinii, căci slava lui Dumnezeu va fi în tine şi tu vei fi curăţirea şi cucerirea. Nimeni nu ştie minunile şi semnele pe care le voi face aici.

... Grăiesc către iubitorii Mei: alegeţi-vă, tată, şi deosebiţi-vă, că veţi fi aleşii Mei şi iubiţii Mei, că iubirea de Dumnezeu vă alege singură."

Cuvântul lui Dumnezeu din 14/27 iulie 1993

„... Dar o să vedeţi cu ochii că lumii întregi îi voi face curăţire forţată, că nu va mai vedea şi nu va mai avea cărnica şi mâncărică bună, porc de tăiat şi pasăre de ouat şi de tăiat şi văcuţă să mulgă. Şi peştii din ape vor pieri, până şi toate vieţuitoarele care se târăsc pe pământ."

Cuvântul lui Dumnezeu din 5/18 septembrie 1993

„... Lăsaţi-vă conduşi de Dumnezeu. Fiilor, zahărul este spurcat. Îl spurcă producătorii, nu-l lasă curat cum îl scot din seminţele din care se fabrică. Îl amestecă cu tot felul de oase pe care le adună de pe faţa pământului, de la tot felul de animale. Păi de ce v-am dat oprirea de la toate? Ca să vă ţin curaţi, fiilor, curaţi pentru Mine şi pentru veacul ce vine.

Încep veacul cu voi. Legumele din grădină şi fructele din pom şi pâinea, aceasta să vă fie hrana vieţii de vreţi să fiţi ai Mei. De vreţi să fiţi fiii fericirii cu Mine, munciţi aşa un moment, că e gata. Această hrană e curată. Ea vă face uşuliţă la masa bunătăţilor, la viaţa şi lumina cea neapropiată."

Cuvântul lui Dumnezeu din 2/15 noiembrie 1993

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu[404] -1994

„... Of, vai vouă, preoţilor de azi care nu mai preţuiţi sfintele Taine şi le daţi nelegiuiţilor de azi, care trăiesc în nelegiuire şi desfrâu. Aceştia nu trebuie să se atingă nici de anafură şi nici de nimic din sfinţenia dumnezeiască, de focul care-i arde pe cei ce se ating cu nevrednicie de cele sfinte."

Cuvântul lui Dumnezeu din 18 aprilie/1 mai 1994

[404] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, editura Ro-Emaus, Bucureşti, 2009, pag. 310

Ridicarea la cer a surioarei lui Verginica

Așa a fost pe pământ, și apoi în cer viața și povestea trâmbiței Domnului, iar din cer ea a lucrat grăind peste surioara ei, și așa a curs încă 12 ani cuvântul lui Dumnezeu prin cele două surori: Verginica și Maria-Lelica, după cum Domnul a proorocit din vreme prin cuvântul Său și a spus:

„Această lucrare se cheamă altarul lui Dumnezeu, care este pus în două pietre. Această lucrare va străluci ca soarele. Aceasta va fi ca o corabie pe mare și va fi până la sfârșit și va spune Dumnezeu: Intră tu, și toată casa ta în corabie, dar descalță-ți încălțămintea ta.”[405]

(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 30 septembrie/13 octombrie 1965)

Apoi a grăit Domnul și a spus despre Lelica:

„Acest trup, era să fie demult plecat, dar i-am pus un crâmpei de viață ca să înrolez prin ea ce mai am de înrolat.”[406]

(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 7/20 aprilie 1989)

Așa și-a legat cuvântul lui Dumnezeu prin Lelica firul izvorului Său până în anul 1994, dar Și-a pregătit Domnul din vreme grădina cuvântului Său și Și-a slobozit apoi de deasupra glasul peste grădină, iar ucenicii au început să culeagă cuvântul încă din anul 1990, certificând în acest fel mersul înainte al cuvântului și al poporului înrolat, căruia Domnul îi spunea adesea prin cuvânt: Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu!

Și a plecat și surioara lui Verginica la cer în anul 1998, iar poporul rămas a fost călăuzit de cuvântul lui Dumnezeu de atunci și până azi. Cel de-al șaptelea înger sună de atunci și Își lasă cuvântul peste cetatea Noului Ierusalim din Pucioasa, și așa se împlinește îndemnul Domnului: *„Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu și fă-Mă pe Mine lumină peste mulțimile întunericului acestui veac. Mergi cuvântând, mergi cântând cântul slavei Mele, mergi, poporul Meu, cu veacul Meu cel nou cu care vin peste tine ca să știe mulțimi multe că Mi-am început cu tine veacul cel ceresc pe pământ, om nou după chipul și asemănarea Mea între oameni.”*[407]

(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 19 aprilie/2 mai 1997)

---

[405] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 114
[406] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 999
[407] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 1008

Și avea să fie și acest popor mai mic supus prigoanei comuniste dacă îngerul Domnului nu ar fi sunat ocrotirea cea din cer peste popor în ziua de 16 decembrie 1989, mai înainte să se fi derulat arestări, anchetări și condamnări, după dosarele care fuseseră deja încheiate până la această dată, dar care nu au mai fost puse pe rol, căci regimul comunist a fost schimbat, iar Domnul merge mai departe, merge de atunci și până azi.

„Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu!” Grăirea Domnului cu Verginica și Lelica și poporul rămas

„Fiilor din grădină, vă binevestesc că intru în grădina Mea cu Verginica şi cu surioara ei, pe care am luat-o la cer acum un an.

Verginico, intră în carte! Eu sunt puntea ta de trecere către poporul Meu şi al tău. Tu eşti mare în cer, că mare a fost lucrarea Mea prin tine, lucrarea Mea cea de pe urmă. Mergem la parastas în grădină. Ia-ţi surioara ca să-şi vadă sărbătoarea ei pe pământ, că ea a fost puntea Mea de legătură între tine şi poporul cel lucrător azi ca să pot grăi Eu azi de deasupra şi să Mă aibă poporul cuvânt din cer pentru hrană şi pentru viaţă şi pentru învierea morţilor la glasul trâmbiţării Mele. Te binevestesc pe tine şi pe surioara ta în grădină. Binevesteşte-te şi tu şi dă-i poporului graiul cuvântului tău.

– Doamne, numele Tău şi cuvântul Tău este slavă şi putere peste cei din urmă care au din cer spre împărţire vestea venirii Tale cu sfinţii, ziua Domnului. Tu eşti Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Tu eşti Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, focul cel mistuitor, care m-a pârjolit pe mine vreme de douăzeci şi cinci de ani în mijlocul unui popor cu care Tu Însuţi ai grăit din cer în vremea mea, vremea cea din urmă. Eu am fost jertfelnic de foc. Cuvântul Tău era jertfa de pe el. Cu foc l-ai hrănit pe Israel cel nou. Tu şi cu mine eram un singur trup, eu cu trupul, şi Tu cu Duhul cuvântului Tău, iar după douăzeci şi cinci de ani mi-ai luat din văpăi trupul şi mi-ai dat cerul. Eu, cu grijă mare de poporul cel lăsat fără hrana cuvântului Tău m-am rugat Ţie s-o cureţi pe surioara mea s-o peţeşti pentru Tine, iar eu să-Ţi fac trecerea mai departe spre popor, Doamne. Tu ai împlinit rugăciunea mea cea pentru poporul meu şi mi-ai pregătit puntea. Mi-am aşezat lucrarea mea cerească peste surioara mea, şi din cer am lucrat pe pământ cu ea şi mi-am încredinţat poporul că ea este cuvântul meu prin ea. Am făcut semne mari doveditoare pentru mine în ea şi Te-am

rugat apoi să treci cu mine în ea şi Tu, Doamne, iar apoi să-Ţi fac trecerea între mine şi poporul meu ca să nu moară lucrarea cuvântului Tău, lucrarea cea începută prin mine de Tine în anul 1955.

Ai lucrat minunat, Doamne. Ai lungit zilele surioarei mele şi Ţi-ai făcut trecerea spre poporul cel nou, pe care-l hrăneşti azi cu tainele cele din urmă, cu împlinirile vestite încă din vremea trupului meu pentru ca să se săvârşească peste pământ.

Binecuvântat să fii pentru darul credinţei sfinte, pe care l-ai pus peste cei din urmă, peste cei din grădina Ta de la sfârşit, peste cei care dau oamenilor de pe pământ vestea cuvântului Tău.

Mare este acest petecuţ de pământ peste care ai lucrat şi lucrezi cu tot cerul la început şi la sfârşit, locul în care se uneşte cerul şi pământul, taină de cer nou şi de pământ nou, miezul împlinirilor vestirilor Tale cele de şapte veacuri întocmite ca să fie acum, şi pe care Tu le-ai vestit prin toţi proorocii, iar la sfârşit prin mine peste pământ, că eu am fost jertfelnicul cel de foc al Tău pe pământ.

Ţi-am hrănit poporul cu credinţă şi cu nădejde, Doamne, căci cu cel credincios Tu poţi să lucrezi tot ce vrei Tu. I-am dat poporului punte de trecere spre cuvântul Tău pe surioara mea. A trecut un an de când am venit din partea Ta şi am luat-o la cer. Iată, duhul umilit al surioarei mele a fost jertfa cea adusă de ea Ţie, iar Tu ai făcut pentru mine şi pentru Tine punte de trecere prin ea ca să fie cuvântul Tău spre lucrare mai departe peste pământ. Acum stai în văzduh şi lucrezi peste grădină, căci aceasta este vremea, şi aşa lucrezi acum la venirea Ta.

O, surioară, iată taina cerurilor, iar în ea ascunde scaunul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh în cer şi pe pământ. Aceasta este rădăcina lucrării care a fost prin mine, şi apoi prin tine, punte de legătură spre cei lucrători azi cu Domnul. Scaunul slavei Domnului este rădăcina din care a izvorât şi izvorăşte acest cuvânt peste pământ. Amin.

– O, Verginico surioară, spune tu la poporul cel de jos că eu am în faţă slava Domnului şi le doresc ca acolo unde sunt eu să fie şi ei. Iubirea e altfel în cer. Iubirea e cer, Verginico, surioara mea.

Vă spun şi vouă, copilaşi ai Domnului pe pământ, că iubirea e cer, cerul în om, omul ceresc pe pământ şi în cer. E slava Domnului sub ochii duhului meu. Sub ea mă uit şi văd grădiniţa de jos, şi pe voi. De la ea în părţi e altfel, e ca pe pământ. Rugaţi-vă Domnului ca acolo unde sunt eu să fie toţi cei ce cred cuvântului care este cu voi de aici, de deasupra grădinii de la voi. Râul slavei Domnului udă de sus, şi sub el creşte slava Domnului. Pe frunţile voastre luceşte pecetea Dumnezeului Cel viu. Mâna

Domnului e pe creştetul vostru şi dă la o parte perdeaua care ascunde pecetea Domnului de pe frunţile voastre. Curând, curând se va putea citi semnul de pe voi. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi peste voi pacea slavei Domnului! Amin, amin, amin.

... – Doamne, duhul umilit al surioarei mele a fost jertfa cea adusă de ea Ţie, iar Tu ai făcut din ea punte de trecere pentru Tine şi pentru mine spre poporul cel mai mic, cel nou, Doamne.

– Verginico, tu eşti mare în cer. Curând, curând mărirea ta cerească va fi cunoscută pe pământ cu slavă văzută. Curând, curând Mă voi slăvi pentru tine şi pentru copiii Noştri de azi, care lucrează împlinirea slavei cuvântului Meu peste pământ. Curând, curând tu vei fi în mâna Mea vasul Meu de mărturie, cupa Mea, paharul Domnului, vin curat, vinul cel nou, cupă în care Eu am pus vinul nou. Slava ta va fi ca şi a Mea, căci cu tine vin când vin, fiindcă lucrarea aceasta înseamnă venirea Mea, iar pe tine te-am pus temelie pentru venirea Mea, pentru zidirea poporului venirii Mele. Regi şi împăraţi vor privi şi vor vedea slava lucrului cuvântului Meu, râul vieţii veşnice.

Iar voi, copii din grădină, fiţi îngerul buneivestiri peste pământ. Vestiţi venirea Mea, căci în urma acestei vestiri vine slava Mea, steaua strălucitoare cea de dimineaţă. Voi sunteţi martorii Mei, mărturia Mea înaintea oamenilor. Ţineţi până voi veni ce aveţi de la Mine, că scris este în Scripturi: „Celui ce biruieşte păzind până la capăt faptele Mele, îi voi da lui stăpânire peste neamuri şi le va păstori pe ele cu toiag de fier, şi ca pe vasul olarului le va supune", precum şi Eu am luat putere de la Tatăl Meu, şi îi voi da lui steaua cea de dimineaţă.

Amin, amin, amin."[408]

(Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 25 martie/7 aprilie 1999)

[408] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 1210-1211

*

Promisiunile făcute de Domnul ucenicilor Lui acum două mii de ani s-au împlinit odată cu venirea în mijlocul lor a Duhului Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei până la sfârșitul timpului.

Promisiunile făcute de Hristos pentru poporul Său între anii 1955-1980 prin glasul trâmbiței Sale, s-au împlinit și aceste promisiuni, ca să se adeverească prin împlinirea lor că izvorul care a curs din cer prin Verginica a fost și este și va fi Cuvântul lui Dumnezeu, a doua venire a Domnului pe pământ, iar venirea Sa este pe pământul român, cel dintâi pământ ieșit din ape la facerea lumii, precum Domnul a întărit și a spus prin cuvântul rostit de El în această vreme așa:

„... Eu nu te-am uitat, o, ţară a strălucirii, ţara Mea de la sfârşit de timp! M-am născut pe pământ între oameni odată cu naşterea ta, şi tu ai numele Meu pe creştetul tău, şi tu vei rămâne, şi am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămaşa de creştin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, şi M-am întors în pământul tău, pe care i l-am dat la început de moştenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ, şi din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuţ de uscat care a ieşit din ape la facerea lumii şi l-am numit pământ, după ce am făcut cerul despărţind apele de sus şi de jos, iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creştet în sus şi ţi-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârşit de timp: Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.

Tu eşti vârful pământului, creştetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu eşti ţara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a aşezat masa nunţii, şi Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, ţara Mea.

O, iubito, tu eşti pământul cel de moştenire al omului cel întâi zidit, căci el îşi cunoaşte trupul şi vine să şi-l ia înapoi ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morţilor, şi fiecare îşi va lua trupul şi va sta înaintea Mea, şi tu vei sta, iubito, în faţa Mea şi Îmi vei da slava ta cea de la început şi Mă vei primi, aşa cum M-ai primit de Făcător al tău la naşterea ta odată cu naşterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ţie! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ţi cămăşuţa de botez. Ţi-am păstrat-o în Tatăl, şi acum iarăşi ţi-o dau, şi te voi numi cea aleasă, cea dulce, că mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară

de Mine şi n-ai robit pe străin, şi Eu îţi dau plata pentru răbdarea ta şi îţi dau frumuseţea cea dintâi şi te fac raiul venirii Mele, iubito, şi cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme. Şoapta Mea curge peste tine şi se face râu al vieţii peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire şi mireasă, ţara Mea, iubita Mea.

Eu sunt. Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, şi te vor iubi popoarele şi neamurile şi limbile şi împăraţii pământului pentru slava Mea care străluceşte din mijlocul tău luminându-te şi slăvindu-te, căci tu eşti cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârşit de timp şi de la început de timp, că Eu vin, şi tu vei fi a Mea şi vei fi slava Mea şi vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin, amin, amin"[409]*. (Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu 8/21 noiembrie 2002)*

Frânturi din mărturiile creștinilor din cartea Cuvântul lui Dumnezeu[410] 25 martie 1995

„În anul 1955, martie 25, de praznicul Buneivestiri, mă aflam la mănăstirea Vladimireşti cu câţiva creştini din satul meu; am asistat la sfânta Liturghie, ne-am spovedit şi ne-am împărtăşit cu sfintele Taine, iar la predică, părintele Ioan, care era duhovnicul mănăstirii, a privit spre latura în care ne aflam şi a spus: „Ilfovule, aşteaptă şi în curând vei vedea minune!". Ne-am privit cu uimire, căci nu înţelegeam nimic din ce ni s-a spus, dar aşteptam un răspuns. Acolo am aflat de la alţi creştini că lângă Pucioasa, într-un sat, se află o tânără bolnavă, căreia i S-a arătat Domnul şi i-a spus să postească 40 de zile şi 40 de nopţi, că i se va da un dar. Dornici să aflăm mai multe lucruri, am mers cu consătenii mei în satul Maluri, la căsuţa săracă în care locuia ea împreună cu sora şi mama sa.

... Am mers mai des acolo, dornic să văd rezultatul promisiunii Domnului. În noaptea sfintelor Paşti 1955, când preotul în biserică a zis: „Hristos a înviat!", s-a ridicat şi ea zicând: „Hristos a înviat!". Mama ei s-a înspăimântat, dar s-a liniştit când a văzut că se aşează pe pat, adoarme şi continuă să vorbească. Când s-a trezit, a cerut să mănânce, şi fiind întrebată nu ştia nimic din ce s-a vorbit. Vorbise Domnul prin

[409] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 1592
[410] Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, Editura Ro-Emaus, București, 2009, pag. 50-87

gura ei lucruri minunate, aducând din cer învăţături vrednice de urmat şi de crezut, învăţându-ne cum să trăim.

Am rămas alipit de această sfântă coborâre, martor fiind la multe semne şi minuni. O fată de şaptesprezece ani, care avea duh necurat, s-a vindecat, pentru că Domnul i-a spus lui Verginica să se atingă de ea. O femeie bolnavă de cancer, pe nume Cârlan Maria, din Moreni, fiind internată în spital la Bucureşti, Domnul a trimis pe unul din credincioşii Săi să o ungă cu sfântul mir, şi sunt martorul vindecării ei, iar ea poate să mărturisească.

Altă dată călătoream cu Verginica în tren cu alţi doi creştini, şi mai erau în compartiment patru călători, dintre care doi miliţieni. Ea a adormit, şi Domnul a vorbit de la Buzău până la Ploieşti, iar călătorii au dormit şi nu au auzit nimic.

... Am fost martor la dezgroparea ei după şapte ani şi am văzut că trupul ei era întreg şi răspândea mireasmă ca sfintele moaşte. Chiar şi după plecarea ei dintre noi a fost văzută şi simţită de mulţi, şi cine se roagă ei cu credinţă primeşte izbânda cererii."

Costache Cristea, Sudiți, Ilfov

*

„Mărturisesc că o cunosc pe sora Verginica din 1965. Am luat parte la foarte multe lucrări, şi în timpul vorbirii lui Dumnezeu prin ea casa se umplea de mireasmă, iar batista cu care o ştergeam pe frunte rămânea cu parfum pe ea. Aceste lucruri mă încredinţau că Dumnezeu e Cel ce face minunile, pentru că aceste miresme rămâneau mult timp imprimate în batiste."

Mihalache Dobriţa, Gruiu, Ilfov

*

„O cunosc pe proorociţa Virginia, fiica văduvei Tudorache Andreiana, din anul 1956 când i-am făcut prima vizită la domiciliul său din Maluri. Îmi spunea toate greşelile mele şi toate păcatele ascunse pe care le-am făcut.

În anul 1957 a fost arestată de securitate şi în 1958 a fost pusă în libertate direct de Gh. Gheorghiu-Dej, care şi el credea în această sfântă şi dumnezeiască lucrare.

În anul 1958 am continuat să o vizitez, şi de multe ori când vorbea Domnul prin ea i se umplea trupul de mireasmă, care se menţinea de multe ori chiar luni de zile.

Era urmărită şi supravegheată în mod permanent de securitate, miliţie şi agenţi, precum eram şi noi, cei care o vizitam şi credeam în a-

ceastă lucrare. Pentru ca să fie oarecum mai ocrotită şi cât de cât asigurată, în anul 1960, în casa părinţilor mei Stoica Dumitru din comuna Măneşti, judeţul Dâmboviţa, într-o coborâre dumnezeiască ce s-a făcut prin ea, i-a dat Domnul poruncă cu binecuvântare să se căsătorească cu fratele meu, Stoica D. Nicolae, să facă şi căsătoria civilă şi la biserică, şi astfel să fie ocrotită de ameninţările securităţii şi ale comuniştilor. Dar zisul ei soţ nu îi era ei soţ, ci era un protector, la fel cum bătrânul Iosif îi era Fecioarei Maria, iar această taină a fost acoperită de lume şi de securitate. Dar, totuşi, la una dintre arestările care i s-au făcut a fost dusă la spitalul Suler din Ploieşti, şi în prezenţa organelor de securitate a fost supusă de către medicul legist la un examen, unde s-a confirmat că ea este fecioară. Atunci prigoana i s-a dublat, şi din ce în ce mai intensiv a fost torturată şi ameninţată. În anul 1967 ocrotitorul ei şi fratele meu Stoica Nicolae a fost arestat de organele de securitate pentru motivul că este soţul ei, şi a fost judecat. A fost condamnat la şase ani închisoare. În anul 1968 a fost graţiat, dar organele de cruntă teroare l-au ameninţat că îl vor omorî dacă nu se va despărţi de ea, şi astfel, fiind speriat şi constrâns din toate punctele de vedere, în anul 1973 a părăsit-o şi s-a depărtat şi de oraşul Pucioasa, refugiindu-se în comuna Teiş, judeţul Dâmboviţa, unde trăieşte în prezent. În condiţiile acestea şi numai aşa, organele securităţii i-au garantat libertatea vieţii lui.

... Pe 9 iulie 1976 am fost anunţaţi prin ea de către Domnul că în anul 1990 Ceauşescu va fi omorât, şi comunismul va fi desfiinţat. În anul 1976 am fost anunţaţi că în anul următor va veni un cutremur mare şi că mii de morţi vor rămâne sub dărâmăturile blocurilor.

De multe ori când intra ea în case de creştini sau în biserici, se umplea totul de mireasmă.

Patul unde vorbea Domnul prin ea, în nenumărate rânduri rămânea cu mireasmă care se păstra chiar şi ani de zile."

Stoica Gheorghe, Gruiu, Ilfov

*

„În anul 1976, în luna august am fost internată prin poruncă împreună cu mama Verginica la spitalul judeţean din Târgovişte, unde i se spunea „femeia cu inima cât roata carului". Aici, mama Verginica era urmărită de securitate. Aici am văzut foarte multe semne şi minuni.

Mi s-a spus că am o boală foarte grea şi, fiind internată, au spus şi medicii la fel. După aceea, în anul 1978, în luna ianuarie, am fost internată din nou spunându-mi-se că am cancer. Am mers la spitalul Filan-

tropia din Bucureşti, unde am stat timp îndelungat. În acel an în vinerea patimilor Domnului Iisus Hristos, prin mama Verginica a fost trimis la mine unul din credincioşii din acest popor, care a pus mâinile peste mine şi mi-a spus că este trimis să mă vindece, ceea ce s-a întâmplat. După ieşirea mea din spital am mers la mama Verginica, de unde am primit noi învăţături prin lucrările pe care le ascultam, şi din sfânta Scriptură. Ceea ce medicii nu au crezut vreodată, ca eu să capăt vindecare, s-a împlinit prin cuvântul acestei lucrări."

Cârlan Maria, oraşul Moreni, judeţul Dâmboviţa.

*

„Am cunoscut-o pe mama Verginica pe când aveam 17 ani. În anul 1955 am trecut prin satul Maluri, satul în care locuia Verginica. Cum mergeam, pe partea dreaptă am văzut o casă bătrânească în faţa căreia erau multe persoane adunate. Cineva citea ceva. M-am apropiat de acele persoane şi am întrebat ce este acolo. Unul dintre acei oameni mi-a spus: „Stai şi ascultă, şi vei vedea". Se citeau multe vedenii şi descoperiri ce le avea mama Verginica pe vremea aceea. Tot ce o înştiinţa Dumnezeu, ea le scria pe hârtie, şi apoi le dădea creştinilor să le citească. Apoi am aflat că ea începuse un post de patruzeci de zile pe care-l poruncise Dumnezeu să-l ţină pentru a-i da un dar. În timpul postului a stat lângă ea ca martor o soră pe nume Gurău Elena, de la Valea Lungă, care o ajuta şi o întărea. După terminarea postului, bunul Dumnezeu i-a dat darul proorociei. Dumnezeu ne-a hrănit pe noi, acest popor mic şi neînsemnat, cu învăţăturile cele mai curate şi adevărate, prin gura ei, douăzeci şi cinci de ani."

Nicolae Lăzărescu, Pucioasa

*

„Fiind odată în casa sorei Verginica de la Maluri şi stând cu sfială într-un colţ, în timp ce Domnul vorbea prin gura ei, pentru că mă ştiam cu nişte păcate ascunse pe care nu mi le ştia nimeni, Domnul mi le-a spus pe faţă întocmai cum le făcusem, fapt care m-a făcut să mă încredinţez că Dumnezeu vorbeşte acolo, că nu avea de unde să ştie ea aceste lucruri pe care nici bărbatul meu nu le ştia.

Altădată stând la masă tot în casa de la Maluri a sorei Verginica, am simţit un curent care a venit din tavan de deasupra capului ei, şi s-a făcut o flamă ca o săgeată, care m-a înfricoşat ca să înţeleg că era Duhul Sfânt, Care Se cobora peste ea. De foarte multe ori se umplea casa de mireasmă sau batistele când le atingeam de fruntea ei sau de corpul ei."

Bălan Maria, Gruiu, Ilfov

*

„Am cunoscut-o pe Stoica Virginia în anul 1962 cu ocazia vindecării miraculoase a copilului meu Emil. Acest copil la vârsta de un an a căzut din pat şi şi-a fracturat coloana vertebrală, şi în acel loc, cu timpul s-a format o gâlmă, şi copilul a căpătat cocoaşă. Am fost internată prin multe spitale cu acest copil: la Târgovişte, la Voineşti. Toţi doctorii mi-au spus că nu se mai face bine, fiindcă are tuberculoză osoasă. Eram disperată. O verişoară de a mea văzând starea mea m-a luat împreună cu copilul, şi m-a dus la Maluri, la sora Verginica. I-am arătat copilul şi mi-a spus să fac rugăciuni fierbinţi către Preasfânta Treime. În timp ce mă rugam Stoica Virginia a adormit, şi a început să vorbească Duhul lui Dumnezeu prin ea în numele Preasfintei Treimi al sfintei Cruci şi al sfintei Născătoare de Dumnezeu. M-a chemat aproape de ea, şi Domnul mi-a zis că boala copilului meu se datorează păcatului pe care am vrut să-l fac renunţând la copil fiindcă mai aveam şase, şi mă gândeam tot timpul cum să fac ca să nu-l mai am şi pe ăsta. Am plâns, mi-am cerut iertare, şi Domnul m-a binecuvântat, şi am plecat acasă cu copilul sănătos.”

Nicolae Ioana, Căprioru, Tătărani

*

„În anul 1958 aveam un băiat care nu vorbea şi nu auzea. M-am dus cu el pe la doctori, dar în zadar; copilul era născut mut şi surd. M-am dus la casa lui sora Verginica, şi Domnul a vorbit prin cuvântul Său: „Fiule Constantin, vrei să mergi la doctor cu copilul?“. Iar eu I-am zis: „Doamne, am venit la Tine. Eu cred că Tu poţi.“ Şi Domnul a spus: „Din ceasul acesta copilul tău va vorbi şi va auzi. Prin credinţa ta s-a vindecat.“ Şi aşa a fost; băiatul meu vorbeşte şi aude.”

Creaţa Constantin, Măneşti

*

„Când eram copil, am luat parte la o vorbire a Domnului prin naşa Verginica şi am văzut că Domnul a chemat-o pe Maria Dimovici din comuna Măneşti, care era bolnavă de cancer, şi a spus acestei femei să pună mâna pe această proorociţă şi a întrebat-o dacă poate crede că Dumnezeu o va face sănătoasă. „Cred, Doamne“, a răspuns femeia, şi din acel moment femeia s-a vindecat, şi trăieşte şi astăzi. O altă femeie vindecată de Domnul tot de cancer prin naşa Verginica a fost Cârlan Maria din oraşul Moreni. Văzând că în acest loc se petrec evenimente miraculoase, am rugat-o pe naşa Verginica să le spună pe toate la cineva,

împreună cu aspecte din viaţa ei spre a fi scrise şi ştiute în viitor, iar ea din modestie creştinească mi-a spus: „Ai răbdare, că va veni vremea să se scrie toate acestea spre mărturie“.

Ioniţă Valeriu, Valea Voievozilor, Dâmboviţa

*

„La 19 februarie 1991 am văzut-o pe mama Maria că era în convorbire cu Dumnezeu prin rugăciune, şi am văzut doi porumbei albi, unul la gura mamei Maria, şi unul aducea grâu din ceruri. Domnul Iisus Hristos era viu în mama Maria. O rază de lumină ieşea din gura ei, şi îngerii cântau: „Hristos a înviat!“. Apoi am văzut-o pe cel mai înalt munte din lume, dar un diavol cu o caţă voia să o tragă de pe munte în prăpastie. Am strigat la sfântul Mihail să vină în ajutor, şi o sabie de foc a apărut ca un fulger şi a topit diavolul. Am văzut-o apoi pe maica Verginica cu oraşul Noului Ierusalim în braţe, şi mii de îngeri îl păzeau cu săbii de foc. După aceea l-am văzut pe sfântul Ioan Botezătorul supărat, cu o sabie de foc în mână spunând că i-a sosit vremea să omoare pe irozii şi irodiadele care i-au tăiat capul fiindcă spunea adevărul.”

Sunt Gherasim, preot la Piatra Neamţ

*

„La înmormântarea naşei Verginica am luat şi eu parte. Aveam cu mine un coş cu colivă, şi când sicriul ei a trecut peste pragul bisericii am văzut lumină mare cum a ţâşnit din el şi am simţit cu toţii multă mireasmă. M-am uitat repede prin jur să văd pe cineva cu vreun aparat de fotografiat, că lumina părea făcută de un blitz, dar n-am zărit nimic. Mi-am dat seama că totul a fost pentru ca Domnul să ne încredinţeze că fiinţa aceea din sicriu este o sfântă.”

Ioniţă Niculina, Valea Voievozilor, Dâmboviţa

Ultimul martor de la Maluri

„Fost-a anul 1955 an al binecuvântării neamului românesc, căci în acest an a început lucrarea cuvântului lui Dumnezeu prin vasul Său cel ales, fecioara Virginia din Pucioasa, satul Maluri. La acest început de lucrare dumnezeiască au fost martori şi părinţii mei, Ilie şi Avida Bunea, de la care ştiu următoarele:

Când a început Dumnezeu să vorbească oamenilor prin sfânta Virginia se adunau din toate părţile oameni cu sutele, iar în fruntea lor era

preotul satului din acea vreme, Mirică Ilie. Dumnezeu le spunea oamenilor păcatele pe care nu le mărturiseau la spovedanie şi de aceea oamenii au început să vorbească de rău vasul lui Dumnezeu. Unul din cei ce s-au ridicat cu înverşunare împotriva trâmbiţei Domnului, a fost chiar preotul Mirică, de pe urma căruia Verginica a suferit mult de la autorităţile atee ale vremii. Părinţii mei, fiind implicaţi direct între cei credincioşi lucrării cuvântului lui Dumnezeu, au fost şi ei părtaşi prigoanei care s-a declanşat, suferind percheziţii, ridicarea cărţilor de rugăciune şi punerea sub urmărire, cu privire la strângerea dintre creştini. Nefiind primiţi să-şi boteze un copil la biserica din sat, au plecat cu copilul într-o parohie vecină, iar când preotul satului a intervenit să oprească botezul, copilul era deja scufundat în apa botezului.

Era în anul 1956, când avea loc o mare adunare creştinească în casa părinţilor mei. La un moment dat mama Verginica a spus tuturor să se încheie adunarea că a venit clipa să moară Bălaşa. Maica Bălaşa era bunica mea. Întrebată de creştini de unde ştie că moare Bălaşa, mama Verginica a răspuns că vede pe îngeraşul Domnului ţinându-i candela aprinsă. După plecarea creştinilor, la o jumătate de oră bunica mea a strigat: „Daţi-mi lumânările, că eu plec!“. Ceea ce a spus mama Verginica, s-a împlinit.

Aşa cum am spus, oamenii, fiind necredincioşi, s-au ridicat cu ură şi cu răutate împotriva lucrării lui Dumnezeu şi a vasului Său Verginica, s-au ridicat împotriva creştinilor care formau atunci acest popor. Dintre cei mai înverşunaţi prigonitori în sat, au fost: Ilie Gheorghe, Ciobănoiu Gheorghe şi Cercel Vasile. Apoi Dumnezeu a hotărât să-i dea un însoţitor lui Verginica precum odinioară Fecioarei Maria. Şi aşa, tânărul Stoica Nicolae din Măneşti a fost cel care a acoperit-o pe ea prin căsătorie legitimă, liniştind autorităţile care urmăriseră până atunci lucrarea lui Dumnezeu.

După un timp părinţii mei nu au mai participat la coborârea cuvântului lui Dumnezeu, dar Dumnezeu i-a chemat din nou la credinţă în lucrarea Sa prin durere, prin moartea unei fiice a lor. În acea mare durere au ajuns cu pomelnic de rugăciune pentru parastase la preasfinţitul părinte Evloghie Oţa la Bucureşti. Acest arhiereu al lui Hristos era văzător cu duhul; era slujitor al Bisericii Ortodoxe pe stil vechi. Aflând că părinţii mei sunt din Pucioasa i-a întrebat aşa: „Fraţilor, cine este această fecioară Virginia la voi în sat? Mare dar şi mare lucrare are Dumnezeu peste ea!“. După terminarea celor patruzeci de liturghii săvârşite de părintele arhiereu Evloghie, Verginica a trimis mamei mele o foaie scrisă din partea lui Dumnezeu, prin care Domnul grăia aşa:

„Iată, voi aţi avut un copil aruncat în fundul unei prăpăstii, dar vă aduc de ştire că l-am scos, pentru rugăciunile lui Evloghie slujitorul Meu“. Atunci părinţii mei au mers la sora Verginica şi i-au spus că au fost, într-adevăr, la Bucureşti, la acest părinte Evloghie, pentru rugăciuni.

Din cauza necredinţei oamenilor din sat, Dumnezeu a profeţit prin sfânta Virginia dărâmarea satului Maluri, lucru care s-a şi întâmplat în toamna anului 1972. După dărâmarea satului Dumnezeu Şi-a mutat templul coborârii Sale în Pucioasa. Apoi, pentru ca venirea creştinilor la coborârea cuvântului lui Dumnezeu să fie acoperită, Dumnezeu a adus în apropierea templului coborârii Sale câteva familii de creştini din alte părţi ale ţării, şi care şi-au făcut case în jur. Îmi amintesc, eram copil de 11 ani. Când am plecat la şcoală am lăsat satul cum îl ştiam, iar când m-am întors acasă – căci şcoala începuse să se crape şi ne-a trimis acasă – nu am mai văzut casele pe uliţele din sat.

În anul 1976, unul din copiii înfiaţi de mama Verginica a venit la părinţii mei cu un medalion-iconiţă ca să cumpere ceva cu el. Acest medalion a rămas mulţi ani într-un cui lângă icoane. Eu mergeam la biserică ordonat, şi am început să văd la biserică noi creştini. Turma lui Hristos începuse să se mărească prin cei nou-veniţi, despre care mai apoi am aflat că sunt copiii Domnului, ce şi-au făcut case alături de casa mamei Verginica.

S-a întâmplat ca în anul 1983 eu, Bunea Ilie, fiul, să fiu cercetat de Dumnezeu prin boală. Atunci am înţeles că aceasta era chemarea mea la mântuire, am înţeles cuvântul Scripturii care spune: „Nu poţi să slujeşti la doi domni.” Trebuia să aleg: calea lui Dumnezeu sau calea pierzării.

Era duminică. Mă pregăteam să merg la sfânta biserică şi fără să vreau ochii mi-au fost conduşi pe medalionul de lângă icoană. L-am luat din perete şi l-am pus la gât. Alegerea era făcută. De atunci viaţa mea s-a schimbat. De atunci am început să fiu apropiat de copiii lui Dumnezeu, urmaşi ai sfintei Virginia, de la care am început să învăţ multe lucruri mântuitoare de suflet, cu mult mai mult decât am învăţat la părinţi, şi chiar la biserică, la preot. Primele învăţături pe care le-am primit de la ucenicii lui mama Verginica au fost să fac sfânta cruce dreaptă, să mă spovedesc şi să mă împărtăşesc cât mai des, să nu lipsesc de la sfânta biserică. Întrebat dacă port la gât sfânta cruce, le-am arătat acea iconiţă pe care o aveam, şi ei mi-au spus că avea şi mama Verginica una asemănătoare, pe care ea a purtat-o. Atunci am înţeles. Ea, mama Verginica este cea care m-a adus la calea mântuirii şi a lucrării cuvântului lui Dumnezeu. Acest medalion-icoană era al ei. Aceasta a fost puterea care m-a chemat. Ea, mama Verginica este puternică în cer, alături de Domnul

Iisus Hristos. Puterea lui Dumnezeu era şi lucra prin orice lucru pe care ea l-a purtat sau l-a folosit.

Mulţi dintre cei care au fost fii ai poporului condus de sfânta Virginia, după plecarea ei la Domnul nu au mai mers pe calea şi pe drumul pe care a mers ea. Unii dintre aceştia văzându-mă pe mine venit nou alături de ei, încercau să mă abată ca să nu cred tot ce îmi spuneau cei credincioşi şi îmi ziceau: „Nu e chiar aşa". Dar pentru mine un lucru era sigur: această lucrare este lucrarea lui Dumnezeu, şi mama Verginica a fost şi este vasul lui Dumnezeu, a fost şi este trâmbiţa lui Dumnezeu, din care Domnul a sunat pentru a-Şi chema făptura Sa la mântuire.

După plecarea sfintei Virginia, prin sora ei Şi-a continuat Dumnezeu lucrarea. Într-o zi, pe când Domnul Îşi cobora cuvântul Său a dat loc cuvântului sfintei Virginia, care a spus printre altele şi despre mine că am mers la mormântul ei şi am rugat-o să-mi vină în ajutor, şi a repetat exact cuvânt cu cuvânt, aşa cum a fost rugăciunea mea cât am stat cuprins cu braţele de crucea de la mormântul ei. Din nou sfânta Virginia mă încredinţase că mi-a venit în ajutor.

Era în anul 1987 când s-au sărbătorit şapte ani de la plecarea ei la cer şi când i-am dezvelit mormântul. Am fost martor la mireasma care a umplut cimitirul în clipa când am mişcat placa spre a o ridica, dar mai mare minune a fost atunci când am ridicat capacul sicriului. Ea, mama Verginica, era întreagă. Degeaba spun cei necredincioşi că nu este adevărat. Degeaba spune chiar preotul satului, Popescu Leonard, că nu este adevărat. El n-a voit nici să se uite în mormânt. Noi l-am chemat, l-am rugat, dar el n-a voit să se uite. Eu am fost a doua persoană care am coborât să o văd. Este adevărat, ea nu putrezise, ci se stafidise, iar pielea căpătase culoarea maronie şi se uscase pe oase.

Dovada sfinţeniei sale o avem din timpul vieţii ei, căci Dumnezeu a folosit-o ca trâmbiţă a Sa. Nu oamenii o pot numi pe ea sfântă, ci numai Duhul Domnului, Care sălăşluieşte în creştin, căci Duhul lui Dumnezeu mărturiseşte prin ucenici sfinţenia ei.

În anul 1989, după începutul postului Naşterii Domnului, la sfârşitul lunii noiembrie, Dumnezeu a coborât cuvânt prin care ne-a spus aşa: «Voi, fiilor, să nu vă temeţi. Vor veni peste voi oamenii legii, căci s-au hotărât să-Mi împrăştie pe cei ce au rămas. Vor veni şi vor intra peste voi ca să vă bage la întuneric. Fiţi cuminţi, că în momentul când ei vor călca aici, Eu, Domnul, voi întoarce armele împotriva lor, iar pe voi vă voi elibera şi veţi mărturisi lucrarea Mea». Acest cuvânt s-a împlinit în ziua de 16 decembrie 1989. Au venit pe motivul că eu am modificat proiectul casei

şi că am făcut biserică din ea, şi aşa au controlat toate ungherele locuinţei. Din nou Dumnezeu ne-a venit în ajutor, căci în momentul în care aceştia îmi controlau casa, la Timişoara începuse revoluţia. Cuvântul Domnului s-a împlinit, căci armele lor s-au întors împotriva lor.

Începând din anul 1990 Domnul a început să-Şi slobozească glasul Său deasupra ogrăzii locuinţei mele. Eram deja o comunitate formată din paisprezece ucenici, chemaţi prin cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lucra, şi aşa ne-a anunţat în anul 1991 că vom zidi chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Alături de noi, în această coborâre de cuvânt îl aveam pe părintele Irineu de la Mănăstirea Sinaia, care, devenind arhiereu, după cum Domnul a proorocit, a făcut după poruncă dumnezeiască şi în taină dumnezeiască împreună cu noi rugăciunea de sfinţire a punerii pietrei de temelie, iar după ce în lunile septembrie, octombrie şi noiembrie a fost săvârşită construirea acestui locaş, s-a aşezat în ziua de 12 decembrie praznicul de târnosire a sfântului locaş.

Cuvântul lui Dumnezeu coboară mereu şi îşi desăvârşeşte planul său. Sunt proprietarul pământesc al acestui loc ales, dar, duhovniceşte vorbind, proprietar este Dumnezeu şi cuvântul lui Dumnezeu, care a făcut din acest aşezământ izvor al râului vieţii şi grădină de Eden. Mărturisesc că nu mă îndoiesc întru cuvântul lui Dumnezeu ca să împlinesc tot ce-mi cere să împlinesc cu umilinţă şi cu frică înaintea Lui."

Pentru cititori

Cu duh de credință și de bucurie sfântă așezăm pe cale spre mulțimea creștină această carte de mărturie a trâmbițării Cuvântului lui Dumnezeu peste pământ în anii de prigoană a regimului comunist asupra creștinilor iubitori de Dumnezeu. Nu mai este acum un lucru necunoscut că pe meleagul neamului român a grăit și grăiește Dumnezeu cuvântul Său oamenilor, începând din ziua de Paști a anului 1955 și până azi, și că începutul cuvântului a izvorât până în anul 1980 prin fecioara Verginica de la Maluri, cătun lângă orașul Pucioasa pe vatra neamului român.

Mersul lui Dumnezeu Cuvântul a fost pândit îndeaproape în toată vremea de către slujitorii Securității comuniste și s-au întâmplat arestări, anchetări și condamnări peste vasul purtător de Dumnezeu și peste poporul agonisit prin cuvântul cel din cer.

E o istorie dureroasă dar frumoasă povestea lui Iisus Hristos venit în Cuvânt ca trimis al Tatălui în mijlocul neamului român ca să-Și gătească un popor pe care să-l așeze întru întâmpinarea Sa la a doua Sa venire văzută, așa cum El a spus că va veni și că nu va găsi credință pe pământ pentru venirea Sa.

Nu este nevoie să spunem cuvinte multe despre această carte. Ea vorbește de la sine, iar cei care au prilejul să cunoască vor alege cum vor găsi de cuviință pentru credință sau necredință, după cum le va fi dat fiecăruia a înțelege.

Celor care vor crede și vor tresări înfiorați de dor și de duioșia stârnită de măreția și iubirea cuvântului ceresc, aceia va fi să înțeleagă ușor că locul cetății Cuvântul lui Dumnezeu nu este un loc de pelerinaj așa cum se întâmplă de obicei prin locuri știute a fi cu încărcătură de har lucrător. Aici e un loc pus deoparte de duhul lumii, așa încât cei din cetate să stea înaintea Domnului pentru primirea cuvântului și așezării lui pe cale spre mulțimi, căci ori pe unde se strâng mulțimi se strâng și prigonitori și trădători, căci necredința este multă pe pământ.

Celor ce vor înțelege cu credință taina și lucrarea cuvântului le dorim să-și întărească viața cea sfântă, în nădejdea că Domnul iarăși Se va arăta ca să dea fiecăruia după cum îi va fi fapta, așa cum El a spus că va împlini când iarăși va veni întru toată slava Sa cea de la Tatăl. Amin.

Ucenicii

Testamentul Sfintei Virginia

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Iubiţii mei copilaşi, cu dragoste sfântă vă împărtăşesc cuvinte de la Duhul Sfânt, învăţături spre folosul mântuirii sufletelor voastre, ca un prinos de mulţumire pentru dragostea ce mi-aţi arătat-o şi cu care m-aţi înconjurat în amintirea zilei mele de naştere, duminica tuturor sfinţilor. În numele Domnului vă îndemn să vă puneţi toată voinţa, toată putinţa, să vă daţi toată silinţa să le împliniţi, căci aşa voi fi mai sănătoasă între voi, iar Domnul va revărsa o şi mai mare binecuvântare pentru poporul Său.

Copilaşii mei dăruiţi de la Domnul, iată ce-mi dă Duhul Sfânt să vă împart: trăiţi în pace cu Domnul Iisus Hristos. Trăiţi în pace între voi. Fiţi uniţi întru toate în numele Domnului. Fiţi fraţi în Domnul şi cu Domnul. Nu căutaţi binele vostru, şi fiecare dintre voi să slujească aproapelui său, căci numai aşa veţi împlini legea Domnului. Să nu vă opriţi de a face binele, căci ceea ce semănaţi, aceea veţi şi secera, dar fiţi atenţi cum lucraţi binele, ca să poată rămâne lucrul vostru. Tot ce faceţi, să faceţi ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, căci de la Domnul veţi primi plată. Îndemnaţi-vă unul pe altul cu smerenie spre cele bune. Sprijiniţi-vă în necazuri cu dragoste frăţească. Fiţi răbdători, şi nu vă întoarceţi rău pentru rău, ci iertaţi neobosit unii altora greşalele, pentru ca şi Tatăl Cel din cer să ierte totul.

Copilaşii mei, vegheaţi cu multă grijă asupra voastră ca să nu supăraţi duhul fratelui vostru, pentru că în voi locuieşte Domnul. Cinstiţi Duhul Domnului, Care locuieşte în voi, şi nu dispreţuiţi ceea ce Domnul a ales şi a iubit, ca nu cumva să vă faceţi împotrivitori lucrului Domnului. Numai aşa veţi avea inima plină de pace, numai aşa veţi trăi cu pace între voi. Lucraţi fapte bune, căci cu acestea vă veţi plăti păcatele şi veţi scăpa de osânda lor. Să nu ziceţi că nu aveţi cum lucra fapta bună. O faptă bună este şi atunci când îi dai fratelui tău o vorbă bună, un zâmbet curat, o încurajare, o privire caldă de frate. O faptă bună este şi atunci când eşti făcător de pace. Dacă tu, frate, când vine alt frate la tine să vorbească de rău pe cineva dintre voi, dacă tu te uneşti cu el plecând capul sau ruşinându-te să-i opreşti ura lui şi fapta lui ruşinoasă, atunci ce făcător de pace mai eşti tu? că uite, aşa se întăreşte răutatea între voi. Nu fiţi îngăduitori cu răutatea. Atunci cum aţi mai împlini voi legea Domnului? Ce fel de

fraţi aţi mai fi? căci adevăraţii fraţi sar în foc unul pentru altul. Nu vă supăraţi unul pe altul, că aceasta înseamnă altfel de faptă. Iar voi care sunteţi mai înţelepţi, săriţi în ajutorul celor ce suferă pe nedrept, şi nu lăsaţi răutatea să biruiască, şi aşa să stârpiţi obiceiurile rele dintre voi. Alungaţi dintre voi obiceiurile şi gândurile diavoleşti, ca să nu vă ucideţi unul pe altul cu răutatea, ca să nu vă ucideţi duhul unul altuia. Aşa să lucraţi mereu, cu credinţă şi cu nădejde, fără să judecaţi voi, ci să daţi loc judecăţii lui Dumnezeu în toate nevoile, ca să nu vă fie osteneala în zadar.

Copiii mei, vegheaţi asupra voastră ca să nu păcătuiţi. Vegheaţi cu frică de Dumnezeu, căci păcatul, iubitul meu copilaş, se face zid între tine şi Dumnezeu, şi uite aşa ajungi uneori să nu mai primeşti lumina de la Domnul, şi uite aşa te întuneci, te răceşti, te goleşti de duh, te depărtezi de faptele legii şi de sfinţenie şi rămâi fără lumină şi nu mai mergi bine, şi aşa ajungi rece şi nu-L mai doreşti pe Domnul, căci unde Se împuţinează Duhul Domnului din pricina păcatelor, acolo se depărtează cunoştinţa şi dorinţa după Domnul, dar El stă şi aşteaptă căinţa ta, smerenia ta, strigarea ta din întuneric ca să vină şi să te scape, să te dezlege de legătura păcatelor şi să verse din nou ploaia Duhului Sfânt peste tine, dar nu cumva să nădăjduieşti că făcând mereu păcate Domnul ţi le va ierta mereu. Milostiv va fi, aşa este, dar nu uita că mult ţi-a dat şi mult îţi va cere.

Domnul v-a iubit pe voi mult de tot, că nu a fost vreodată iubire asemănătoare cu a Lui pentru cei mai mici ai Lui. Voi cum Îl iubiţi pe El? Voi cât Îl iubiţi? Poate că unii din voi ziceţi că-L iubiţi, şi poate că voi îl urâţi pe fratele vostru, dar nu uitaţi că nu aveţi cum să vă arătaţi iubirea voastră pentru Domnul, decât numai iubind pe fraţi ca pe voi înşivă. Asta, şi nu alta este iubirea de Domnul, o, şi voi nu faceţi aşa. Câte faceţi fratelui vostru fie bine sau rău Domnului Îi faceţi. Fiţi credincioşi acestei învăţături.

Copilaşii mei, este ceasul când trebuie să fim mai mult ca oricând pregătiţi pentru venirea Domnului, şi El a spus că atunci când vom vedea că dragostea se va răci sfârşitul a sosit. Vedeţi că dragostea de Domnul s-a răcit peste tot, dar mare este acest înţeles, şi mă cutremur când văd şi ştiu că s-a răcit şi la voi, deşi aţi avut-o toată de la Dumnezeu prin cuvintele acestei proorocii, care vă hrăneşte de la Duhul Sfânt. Trec săptămâni în şir, şi voi nu-I mai cântaţi Domnului cu inima şi cu gura o cântare de slavă, nu vă mai întâlniţi doi sau trei în numele Domnului, pentru sfat, nu mai doriţi bucurii cereşti. V-aţi răcit cu duhul, şi este şi mai mare durere că nici de rugăciune nu vă mai îngrijiţi cu toată inima, cu dor şi cu sete aşa cum vă este foame sau sete, şi dacă o faceţi, după cum v-a îndeletnicit Domnul, o faceţi ca să împliniţi legea şi cuvântul Domnului, dar nu din

dragoste sau de dor să staţi de vorbă cu Domnul în rugăciune, cu frică şi cu cutremur. În timpul rugăciunii îngerii stau gata să ducă sus toate cuvintele voastre. Stă Domnul să vă asculte, dar voi sunteţi cu gura, şi nu cu inima; sunteţi cu citirea rugăciunii, şi nu cu mintea întru Dumnezeu.

Vă îndemn, în numele Domnului, reveniţi cu sârguinţă, cu luare-aminte şi cu dragoste la rugăciune. Când staţi şi vă rugaţi, cercetaţi-vă, iertaţi totul, ca să nu rostiţi rugăciunea „Tatăl nostru" spre osânda voastră când ziceţi: „Şi ne iartă nouă greşelile noastre precum şi noi iertăm greşiţilor noştri". Când staţi şi vă rugaţi, însuşiţi-vă rugăciunea, căutaţi s-o simţiţi, s-o trăiţi, să I-o daţi Domnului cu adevărat, că El stă atunci în faţa voastră şi vede dacă inima voastră e la El sau nu e la El. Rugaţi-vă în smerenie desăvârşită, vorbiţi cu Domnul cu toată limba inimii voastre, cu gândul curat şi limpede. Lepădaţi atunci toată grija cea lumească fiindcă Domnul este un Dumnezeu gelos. Când staţi şi vă rugaţi în Duhul Adevărului, atunci, în chip nevăzut, stă tot cerul în faţa voastră. Contopiţi-vă cu cerul şi cu sfinţii lui ca şi cum în clipa rugăciunii voi treceţi de hotarele acestei lumi. Aceasta este taina rugăciunii adevărate cu care sunteţi primiţi în cer, aşa vă cer să fiţi în ceasul rugăciunii, dar voi sunteţi reci, spre întristarea cerului, căci voi nu simţiţi rugăciunea, ea nu vă trece prin inimă.

O, Doamne, câte ne îngădui Tu!

Iubiţii mei, Domnul nu mai îngăduie să-L cinstiţi cu buzele, şi voieşte cu inima. Inima v-o cere El. Are pretenţie la voi, că n-a dat nimănui în veac ce v-a dat vouă, şi veţi vedea în vremea ce vine ce v-a dat. Domnul nu mai îngăduie să mai dormiţi în timpul rugăciunii de noapte. El vrea să fiţi treji cu toţii, de la cel mai mic până la cel mai mare, tot poporul acestei proorocii, ca unii care aşteaptă în priveghere, cu nădejde şi cu frică vremea Domnului. Fără rugăciune şi post nu veţi putea trece puntea spre această vreme. Rugăciunile vă vor fi cei mai buni mijlocitori, cea mai mare scăpare. O, dacă voi v-aţi fi însuşit rugăciunea, dacă aţi fi trăit-o cu adevărat, voi n-aţi mai fi fost răi întru nimic, şi aţi fi fost plini de Duhul Domnului, şi ştiţi că Domnul a fost bun şi fără greşeală. Aşa ni s-ar socoti şi nouă, neprihănire, rugăciunea făcută cu credinţă şi smerenie, căci atunci când zicem: „Milostiveşte-Te, Doamne, spre mine, păcătosul, că n-am nici fapte, nici viaţă din care să-mi aştept mântuirea; pentru aceasta cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile Maicii Tale iartă-mă, mult Milostive, şi mă mântuieşte!", când zicem aşa, apoi rugăciunea noastră trebuie să străpungă cerul simţind-o din toată inima. Aşa trebuie să ne rugăm, iubiţii mei.

Vă îndemn, în numele Domnului şi iar vă îndemn, vegheaţi asupra voastră cum vă purtaţi unii cu alţii ca să nu aduceţi sminteală unul altuia, ca să nu stingeţi dragostea ce o aveţi fiecare pentru Domnul. Acesta este păcat greu, care nu trece nepedepsit. Acest păcat mâhneşte tot cerul sfânt, că Domnul a suferit mult să aducă un suflet la lucrarea Lui în vremea aceasta ceţoasă. Nu mai frânaţi prin aceasta planul Domnului, că voi nu ştiţi ce are Domnul de lucrat cu fiecare după cum este altoiul şi lucrul fiecăruia în această lucrare de Duh Sfânt. Nu vă mai judecaţi unii pe alţii fără temei. Aceasta este partea Domnului, că dacă voi aţi ierta unul altuia toate, atunci şi Tatăl Cel din cer ar trimite iertare şi binecuvântare peste voi.

Aveţi grijă cum vă îmbrăcaţi, ca să fiţi plăcuţi Domnului, şi nu oamenilor, că dacă nu împliniţi ceea ce v-a învăţat Domnul mereu, dacă nu vegheaţi asupra voastră, a purtării voastre, a portului vostru, vă spun că veţi plânge şi veţi zice: „O, Doamne, cum n-am împlinit ceea ce ne-ai învăţat Tu ca să avem şi noi parte la bucuria cu care vei veni!“.

Copilaşii mei, nu e de glumă. Domnul a fost sărac, desculţ, smerit, şi voi aveţi haine de paradă ca şi lumea. Cum veţi sta lângă Domnul cu aşa ceva? El n-are decât o cămaşă. Câte ţi-a dat ţie Domnul ca să nu duci lipsă de nimic şi să fii fericit! Dar tu, la rândul tău ai făcut pe cineva fericit ca să lucrezi la fericirea ta? Dacă tu ai două haine ai dat una la săraci? căci aşa spune Domnul. Duhovniceşte grăiesc cu voi. Dumnezeu v-a dăruit toate din destul. El a suferit sărăcie şi prigoană ca să dea totul din destul celor ce-L iubesc pe El, dar tu, creştine, le păstrezi pentru foc, în loc să lucrezi cu ele spre mântuirea sufletului. Numai atunci când dai celui ce nu are, numai aceea este al tău pe veci, restul e pentru foc. Dă-I Domnului tot ce ai, ca să ai comoară nestricăcioasă, gândindu-te că tot pământul cu tot ce e pe el, va arde, şi tu vei rămâne tot gol şi sărac, pierzând fericirea cea veşnică pentru câţiva ani pe care n-ai vrut să-I dai Domnului ca să fii cu El şi aici, pe pământ, şi să fii şi în cerul sfânt. Viaţa pe pământ e scurtă. Nu o pierde pe cealaltă veşnică pentru aceasta.

Tu singur îţi poţi pregăti locul în cer, cât de frumos vrei să-ţi fie. Ce vrei tu să ai în cer? Domnul ţi-a dat totul în stăpânire să-ţi pregăteşti cum vrei, dar nu uita, copilul meu, că de aici trebuie să-ţi pregăteşti tot. Dincolo e numai odihna sau osânda iadului. Ce vrei să-ţi dea ţie Domnul? Cum vrei să te întâmpine? Aşa să fii şi tu pentru fratele tău, aşa cum vrei să fie Domnul. Cu iubire ai fost, cu iubire va fi şi El. Primitor din toată inima de ai fost, aşa va fi şi Domnul. Zâmbet iubitor de ai dăruit, aşa te va primi şi El. Dar dacă tu l-ai judecat pe fratele tău şi nu l-ai ajutat, dacă tu l-ai urât sau l-ai duşmănit în ascuns, dacă ai înfruntat pe aproapele tău

cu invidie şi l-ai alungat pe copilul Domnului, pe aproapele Domnului, dacă ai fost nemulţumit şi ai clevetit pe nedrept, dacă ai fost mândru, dacă L-ai ispitit pe Domnul şi n-ai fost cu inimă curată şi aplecată, o, copilul meu, aşa te va primi şi Domnul pe tine. Tu munceşti o viaţă întreagă pentru trup, şi te lupţi să-ţi făureşti fericirea, dar uiţi, copilul meu, că tot ce este pentru trup, nu este pentru tine. Tot ce munceşti pentru trup, nu este al tău, n-ai parte de această muncă. Ceea ce dai în dar pentru sufletul tău, atât este partea ta cu adevărat, şi iată împlinindu-se cuvântul sfintei Scripturi: „Cel ce seamănă cu zgârcenie cu zgârcenie va secera; şi cel ce seamănă cu dărnicie cu dărnicie va culege", că Domnul îl iubeşte pe cel ce dă de bunăvoie. Nimeni din voi să nu caute folosul său, ci unul altuia slujiţi cu dragoste, ca să aveţi parte de truda voastră.

Copilul meu, dacă vrei să ai casă, fă-ţi casă în cer şi împodobeşte-o cum îţi place, ca să ai casă cu adevărat. Dă-I Domnului tot ce ai ca să lucreze El cu tine şi cu tot ce e al tău spre folosul sufletului tău, dar nu lucra fără Domnul, sau cum vrei tu, căci gândurile tale nu sunt ca gândurile Domnului, şi atunci nu s-ar mai face după voia Lui, ci L-ai pleca pe El să facă voia ta; şi când te vei duce la El, aşa îţi va spune: „Fie voia ta, fiule. Ai lucrat pentru pământ, facă-se cum ai voit. Ai lucrat pentru cer, facă-se cum ai voit".

Copilul meu, dacă Domnul îţi cere o mână, El cere ce e al Lui, dar tu nu mai vrei să I-o dai, te-ai făcut stăpân pe lucrul Domnului şi ai trecut peste Domnul, şi precum Lucifer a căzut din cer din această pricină, oare vrei să cazi şi tu la fel? Durerea aceasta este prea grea, e de plâns. O, nu-L mai înfruntaţi pe Domnul, că înfruntarea Lui ar fi veşnică oricine ai fi tu, şi de ce să plângi în veci când poţi să fii fericit cu cei ce au zis mereu: „Doamne, sunt al Tău cu tot ce mi-ai dat, fă ce vrei cu mine, fie voia Ta, şi nu a mea. Amin". Ziceţi şi voi aşa cum a zis Domnul Iisus când era în faţa morţii, iar voi aveţi viaţa în faţă, ziceţi aşa: „Doamne, facă-se voia Ta, şi nu a mea", ziceţi aşa, ca unii care aveţi cerul spre moştenire.

Iubiţii mei copilaşi, nu fiţi răi, nu fiţi împotrivitori, nu stricaţi lucrarea Domnului, nu aduceţi roade rele, ca să nu fiţi daţi de-a stânga în ziua aceea, ştiţi bine că grâul creşte la un loc cu neghina până la seceriş. Vegheaţi asupra voastră cu toată grija ca să nu fiţi rod rău şi să fiţi aruncaţi din grânar. Puneţi-vă mereu întrebarea în tot ce faceţi, în tot ce trăiţi: „Doamne, Doamne, oare, graiul meu, gândul meu, vorba mea, purtarea mea, portul meu, pasul meu, iubirea mea, oare, mersul vieţii mele este după voia Ta?"

Vă îndemn, copilaşi, în numele Domnului, ca să vă puteţi face mereu

această cercetare, vă îndemn să citiţi în fiecare zi măcar câte o pagină din învăţăturile sfintei Scripturi, şi veţi simţi îndreptarea paşilor voştri. Vedeţi cât de frumos ne învaţă Duhul Sfânt, Care a trecut de la Ioan la noi prin întâia lui epistolă. Aşa vă îndemn: să vă iubiţi între voi cu inima curată, că numai aşa vă puteţi numi fiii Domnului. Luaţi pildă de la cei mai smeriţi, de la cei mai blânzi, de la cei mai răbdători, mai înţelepţi şi mai cumpătaţi dintre voi. Pe unii ca aceştia preţuiţi-i cu toată râvna, că prin unii ca aceştia vă învaţă Domnul cum trebuie să fiţi toţi, un aluat. Iubiţi-vă între voi. Iubiţi-vă păstorii ca pe unii pe care i-a pus Domnul şi i-a uns peste voi şi pentru voi. Nu faceţi ce a făcut Lucifer, şi fiţi smeriţi, ca să nu căderi din cer. Fiţi supuşi celor mai mari şi smeriţi-vă ca în faţa Domnului, ca să nu-L pierdeţi pe Domnul. Cei mari cu duhul să vă fie vouă călăuză.

Faceţi rugăciuni unul pentru altul. Rugaţi-vă către toţi sfinţii, cu mătănii până la pământ, închipuind prin aceasta că sunteţi părtaşi patimilor Domnului şi ai învierii din morţi. Doriţi-L pe Domnul, că El mult vă doreşte. Gustaţi-L, şi veţi vedea cât e de dulce şi de minunat. În orice clipă căutaţi să aveţi înainte chipul Lui, iubirea Lui; căutaţi să vă îmbrăcaţi cu cămaşa Lui, cu viaţa Lui, şi ziceţi mereu: „Slavă Ţie, Doamne!“.

Viaţa Domnului din voi este rai. Luptaţi pentru acest rai, că vă spun cu mare durere că nu vă trăiţi viaţa după dreptarul Domnului, şi să ştiţi că drumul strâmb rătăceşte de pe cărarea cea dreaptă, şi nu mai duce la limanul cel bun. Ştiţi că nimic întinat nu va intra în rai, o, şi măcar de aţi avea inima curată, dar în inimă aveţi altceva, şi în gură, iară, altceva. Iată, nu aveţi inima curată. Domnul vă ştie pe fiecare în parte cum sunteţi, şi plânge, pentru că El va veni. Ce va face cu tine atunci, te întrebi tu, oare?

O, copilaşii mei, voi ştiţi că Domnul nu poate avea părtăşie cu inima vicleană care se mândreşte. El caută smerenie şi lepădare de sine. Fiţi cu capul plecat, ca să nu plece Domnul din voi, din viaţa voastră, din casa voastră. Domnul pleacă de la voi, şi voi nu vă daţi seama că nu-L mai aveţi, fiindcă El nu stă în sufletul viclean sau mincinos sau mândru. Vegheaţi să nu fiţi aşa, că de aceea se ivesc dezbinări între voi. Vegheaţi cu cutremur. Domnul vede tot, ştie tot ce aveţi în inimă, căci Duhul Domnului nu este ca duhul vostru. Mai înainte să gândiţi El ştie gândul vostru. Atunci, cum să nu aveţi frică? Rugaţi-vă şi ziceţi: „Ajută-mă, Doamne, să-Ţi simt lipsa atunci când purtarea mea şi necurăţia inimii mele Te goneşte din mine, şi mă ajută să Te chem iar, să-Ţi deschid iar şi să vii iar în viaţa mea ca s-o conduci pe voia Ta“. Cercetaţi-vă încotro mergeţi şi ziceţi mereu: „Oare, cum mă va găsi Domnul şi ce-mi va spune? Oare, eu

ce o să-I răspund?“. Lucraţi pace şi căinţă şi inimă curată, căci vă spun că oricâte păcate aţi avea, dacă veţi fi cu inima curată şi aplecată, multe din ele vi se vor ierta. Lucraţi milă pe pământ, căci mila biruieşte judecata.

O, copilul meu, poate tu crezi că îl primeşti pe fratele tău în casă. Nu. Pe Domnul Îl primeşti. Sau când zici: „Stai, frate, colea într-un colţ“, Domnului Îi zici. Când îl întristezi pe fratele tău, pe Domnul Îl întristezi. Când îl judeci pe aproapele Domnului, când îl vorbeşti de rău, când îl cleveteşti şi îl urăşti, Domnului I le faci pe toate. Zici că nu este aşa. Aşa este, copilul meu. Adu-ţi aminte de pilda femeii care a visat că mâine va veni Domnul la ea, şi ea L-a aşteptat toată ziua gonind pe flămândul, pe săracul şi pe bolnavul, care veniseră la poarta ei în ziua aceea, zicând că e ocupată că Îl aşteaptă pe Domnul, şi, culcându-se târziu, supărată, a visat iar pe Domnul că plângea cu suspine că n-a voit să-L primească, iar când femeia I-a spus: „Doamne, Te-am aşteptat toată ziua şi n-ai venit“, Domnul i-a spus că de trei ori a venit, şi ea nu L-a primit, şi apoi, i-a dat ei plânsul, şi El a plecat la alte case, unde L-au primit cu dragoste.

Nici tu nu-L primeşti pe Domnul, copilul meu, căci când El strigă la tine şi te învaţă să fii atent la slujbă, la cazanie, la glasul Lui de învăţătură, tu te foieşti, vorbeşti, ieşi afară din biserică şi nu-L asculţi pe Domnul şi Îl necinsteşti şi nu-I dai atenţia toată. O, şi dacă ai şti tu cine este Dumnezeu şi cum este El! El este foc care mistuie toate uscăciunile din calea Lui. El are ochi ca para focului şi este înconjurat de lumină şi de sfinţi şi de heruvimi şi de serafimi. Dacă ai vedea tu, copile, ce este în faţa altarului în timpul sfintelor slujbe, ai rămâne înmărmurit şi ai sta îngrozit, dar tu stai nepăsător în faţa Lui, în a Cărui faţă totul se topeşte de slava Lui cea mare. Iar tu, copil cuminte, care stai cu luare-aminte şi cu frică în faţa Domnului, de ce nu-l ajuţi pe fratele tău care şade nepăsător? De ce nu-i spui: „Frate, ia aminte cu frică şi cu cutremur, că Domnul este în faţa noastră şi Se jertfeşte acum pentru noi“? O, ştiu că nu-i poţi spune, că fratele tău cel neascultător se supără pe tine şi te duşmăneşte apoi, şi zice: „Ce eşti tu să mă înveţi pe mine?“.

Iubiţii mei, Domnul v-a rugat şi a strigat din cer la voi să aveţi grijă de copii. Ţine copilul lângă tine, trezeşte-i luarea-aminte. Dar tu nu vrei să faci ce te învaţă Domnul şi nu-L primeşti pe Domnul, precum nici Irod nu L-a primit. Şi aşa cum Irod a spus cu gând viclean magilor să-i dea de veste şi lui ca să-I slujească lui Hristos, aşa şi creştinii de azi; zic, dar nu-I slujesc Domnului cu adevărat ca să-L asculte şi să-L urmeze aşa cum spune El.

Când vă va întreba Domnul de copii, ce-I veţi răspunde? Ce fel de

spice Îi veţi aduce Domnului? Când voi vă certaţi în faţa lor, când copiii aud cuvinte necântărite, nedrese cu sare, când copiii văd purtarea voastră necuviincioasă în casă, ce să înveţe copiii de la voi? Când îi lăsaţi să se joace în voie fără să-i supravegheaţi cum să crească aceşti copii ca rod al Domnului? La acest gând, îngroziţi-vă şi nu staţi nepăsători. Ocupaţi-vă cu blândeţe multă de copiii voştri, cu înţelepciune multă ca să-i câştigaţi Domnului. Când aveţi o clipă liberă, n-o lăsaţi să treacă goală, căci clipa aceea va mărturisi împotriva voastră.

Cântaţi cântări de slavă, îndemnaţi copiii spre lucrări duhovniceşti şi creşteţi-i aşa cum a fost Isaac, David, cum a fost Măicuţa Domnului, cum a fost Domnul, căci şi El a fost copil, şi a crescut aşa cum ar trebui să crească şi copiii voştri de azi, aşa cum a crescut muceniţa Filoteia. Arătaţi-le calea spre cer şi învăţaţi-i cum să-L iubească pe Domnul, cum să-L înţeleagă, cum să-L cunoască, fiindcă nu e de-ajuns să stea copilul în genunchi lângă tine la citirea rugăciunii, şi să se gândească la joacă, sau tu să stai cu Domnul de vorbă în rugăciune, şi el să stea pe afară. Voi veţi fi întrebaţi de Domnul despre copiii voştri. Aveţi grijă de ei, uniţi-i cu Domnul.

Creştine, nu lăsa răul să meargă înainte. Nu-l lăsa nici pe cel mai slab ca tine. Ia-l cu blândeţe, şi dacă tu nu-l poţi îndrepta, strigă-L pe Domnul să-l îndrepte, şi ai grijă asupra ta să nu-ţi ucidă acela şi duhul tău, iar ceea ce nu poţi tu să faci, lasă în grija Domnului, şi El nu va întârzia cu ajutorul Său.

Fiţi smeriţi, ca să vă dea Domnul har. Alipiţi-vă de Domnul, şi El Se va alipi de voi. Aveţi acelaşi gând, aceeaşi iubire, acelaşi cuget cu toţii. Nu vă mândriţi, ci cu multă smerenie socotiţi-l pe fratele vostru mai de cinste decât pe voi, şi aşa veţi fi în iubire, căci tu când îl certi pe fratele tău, atunci te crezi mai bun şi mai drept decât el, iar Domnul nu va întârzia să te smerească. Domnul a luat chip de rob în faţa noastră. Aşa şi voi, fiţi smeriţi, dar nu cu înfăţişare care înşeală, ci cu inima, căci Domnul stă şi lucrează între voi. Uitaţi-vă la mine cum stau şi sufăr pentru voi, căci mi-am pus toată viaţa mea în slujba voastră cu toată dragostea, dar voi toţi căutaţi ale voastre, şi nu ale lui Dumnezeu.

Îndreptaţi-vă spre voile Domnului şi spre sfinţenie, ca El să vă îmbrace cu putere de sus şi să-Şi poată Domnul împlini planul Său cu voi. Bucuraţi-vă neîncetat în numele Domnului şi păziţi poruncile Lui, că numai în cel ce păzeşte legea Lui este dragostea Lui, după adevăr.

Iubiţi-vă unul pe altul, căci dragostea este de la Dumnezeu, şi oricine iubeşte cu iubire curată şi sfântă este născut din cer, este născut din

Dumnezeu. Cel care nu iubeşte nu-L are pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. El ne-a iubit mai întâi, şi acum suntem datori şi noi să ne iubim unii pe alţii.

Cel care rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămâne în el. Dragostea este mai presus decât toate virtuţile, mai presus decât toate înălţimile. Ea este muntele cel sfânt.

Domnul să coboare peste voi pace şi har, şi să nu vă lase cu nici un chip. Voi sunteţi rodul meu, şi nu vă voi lăsa orfani, şi iarăşi voi fi cu voi şi vom fi cu Domnul şi cu lucrul cel nou, care vine pe pământ. Amin.

Faceți și pentru sănătatea mea câte trei-patru mătănii.

Amin.

Duminica Tuturor Sfinților, 19 mai/1 iunie 1980

Cuprins:

Cuvânt înainte 5
Verginica, trâmbița de la Pucioasa 7
România, țara venirii Domnului 7
Anul 1923 8
Nașterea Verginicăi 8
Anul 1924 9
Suferințele din copilărie 9
Anul 1927 10
Rămâne orfană de tată 10
Anul 1932 10
Prima vedenie cerească 10
Anul 1937 13
Pregătirea trâmbiței prin vedenii cerești 13
Anul 1955 14
Începutul trâmbițării lucrării dumnezeiești 14
Vânzarea prin preotul bisericii din localitate 16
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1955 22
Anul 1956 24
Nunta creștină - chipul nunții din Canna Galileii 24
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1956 28
Anul 1957 29
Întețirea prigoanei 29
Prima arestare și condamnare: Sita Buzăului 30
Întorsura Buzăului: 20-23 iulie 1957 33
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1957 57
Anul 1958 61
Condamnarea trâmbiței Domnului 61
Mărturii ale creștinilor privind suferințele trâmbiței Domnului în ospicii și închisoare 66
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1958 77
Anul 1959 80
A doua arestare: Târgoviște 80
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1959 82
Anul 1960 84

Anchetarea, judecarea și achitarea trâmbiței Domnului 84
Căsătoria 91
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1960 93
Anii 1961-1963 94
O nouă vreme de urmărire a creștinilor 94
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1961 97
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1962 98
Informații culese de Securitate 99
Valorificarea informațiilor culese, anchetarea creștinilor 108
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1963 117
Anii 1964-1966 119
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1964 120
Continuarea supravegherii informative 125
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1965 127
Pregătirea procesului. Trădări, percheziții, anchetări 136
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1966 153
Anul 1967 158
Anchetarea 158
1. Dănciucă Gheorghe 164
2. Stoica Nicolae 169
3. Cruțu Gheorghe 170
4. Anton I. Constantin 172
5. Stoica Dumitru 173
6. Ioniță Radu zis Răducanu 174
7. Horja Petre 177
Procesul 178
Recursul, executarea pedepsei și grațierea 196
Mărturii, consemnări și materiale informative 228
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1967 241
Anii 1968-1970 242
Dosar de urmărire informativă „Stancu” 242
Dosar urmărire penală 249
Continuarea acțiunii informative 250
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1968 264
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1970 266
Anii 1971-1972 266
Cazul „Arma” 266
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1971 274
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1972 275

Anii 1972-1974 277
Surparea satului și a casei de la Maluri și construirea casei noi 277
Câteva mărturii și materiale informative privind alunecarea de teren și construcția noii case 283
Cei vinovați față de Domnul se căiesc și dau să se întoarcă 287
Verginica este părăsită de însoțitorul ei 288
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1973 290
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1974 294
Păstorul Daniel - dosare de urmărire după eliberare 296
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1975 325
Anii 1976-1977 327
Mersul mai departe al poporului Domnului 327
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1976 332
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1977 334
Anii 1978-1979 336
Satul Mănești, lovit ca și satul Maluri 336
La casă nouă informatori noi 337
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1978 341
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1979 343
Anul 1980 346
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1980 346
Urmărirea păstorului Daniel și a poporului Domnului între anii 1981-1989 349
Anii 1980-1994 367
Mersul înainte a lucrării Cuvântului lui Dumnezeu 367
Suirea la cer a trâmbiței Verginica 368
Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria Lelica - anul 1982 373
Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria Lelica - anul 1983 380
Fragmente din vorbirea sfintei Virginia prin surioara ei Maria Lelica - anul 1984 381
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1985 383
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1986 385
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1987 387
La 7 ani de la plecarea trâmbiței Domnului 389
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1988 389
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1989 - Căderea regimului comunist 395

Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1990 402
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1991 406
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1992 407
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1993 407
Fragmente din Cuvântul lui Dumnezeu - 1994 408
Ridicarea la cer a surioarei lui Verginica 409
„Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu!”
Grăirea Domnului cu Verginica și Lelica și poporul rămas 410
Frânturi din mărturiile creștinilor din cartea
Cuvântul lui Dumnezeu 25 martie 1995 414
Pentru cititori 424
Testamentul sfintei Virginia 425
Cuprins 435